हिन्दी कन्नड़ कोष

ಹಿಂದೀ ಕನ್ನಡ ಕೋಷ್

मकाशक दक्षिण भारत हिन्दुस्तानी प्रचार सभा, मदास्र

प्रकाशक की ओर से

हिन्दी कन्नड़ कोष का यह परिवर्धित संस्करण प्रस्तुत करते हुण हमें बड़ी प्रसन्नता होती है। हमने इस कोष में उन सभी शब्दों का संग्रह करने का प्रयत्न किया है जो आम तौर पर वर्तमान ख़ड़ी बोली में प्रयुक्त होते हैं। उर्दू में आनेवाले शब्दों का भी समावेश किया गया है।

पिछले महायुद्ध के बाद और रेडियो के द्वारा जब से हिन्दी का प्रचार शुरू हुआ तब से राष्ट्रभाषा की शब्दावली में भी शृद्धि हो • गयी है। जहाँ तक हो सका हमने इन नये शब्दों का भी संग्रह किया है।

इस कोष का संपादन-कार्य कर्नाटक प्रान्तीय हिन्दी प्रचार सभा के मंत्री श्री पं सिद्धनाथ पंत ने कई बरस के पहले किया था। अब इस नये संस्करण की छपाई शुरू करने के पहले. फिर एक बार श्री पंतजी ने तथा साहित्य विभाग के व्यवस्थापक श्री पी. वेंकटाचल शर्मा ने आवश्यक संशोधन किया। एक और विशेषता इस संस्करण की यह है कि इसमें भारतीय विधान में प्रयुक्त पारिभाषिक शन्दावली अंग्रेजी अर्थ के साथ परिशिष्ट में दी गयी है। हमारा विश्वास है कि यह परिवर्षित संस्करण पहले की अपेक्षा अधिक उपयोगी सिद्ध होगा।

कृतज्ञता

इस कोष में करीब २१ हज़ार शब्द हैं। शब्द-चयन में निम्नलिखित कोषों से सहायता ली गयी है। इनके प्रकाशकों के हम आभारी हैं।

काशी नागरी प्रचारिणी सभा द्वास प्रकाशित		
(पी. एन. भागव, बनारस)		
(नया संस्करण)		
(सभा द्वारा प्रकाशित)		
(श्री रामचन्द्र वर्मा)		
(भारत सरकार द्वारा प्रकाशित)		
(श्री रामचन्द्र वर्मा)		
(रामनारायन लाल)		

संकेत-सूची

पुछिंग

खीलिंग

विशेषण संकर्मक क्रिया

अन्यय

प्रत्यय

सर्वनाम

किया विशेषण

अकर्मक क्रिया

पु॰ ... দ্ধাি॰ ... কি॰ ... মাণ ... মাণ ...

सर्व •

प्रत्य ०

अंगुठा

हिन्दी कन्नड़ कोष

अ

अंक, दुः ಗುರುತು; ಸಂಖ್ಯೆ ; ನಾಟ ಕದ ಅಂಕ ; ಬರಹ ; ಸೊಂಟ.

শক্রা, বু ক্টুরঝেক ; ক্রবিণ্ড ক্রাক্রা, ঝা কিন্টু ; কেটো ক্রোণ্ডা ; ফগু.

अंकन, पु॰ ಗುರುತುಹಾಕುವುದು. अंकपाली, स्त्री॰ ದಾದಿ; ತೊತ್ತು. अंकमाल, पु॰ ಆಲಿಂಗನ; ಭೆಟ್ರ. अंकरा, पु॰ खेंगे॰ कांका छा ; संरें. अंकरोरी, खी॰ कैं अधेत संकरा. अंकवार, स्नी॰ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ; ಮಡಿಲು. अंकाई, खी॰ ಅಂದಾ ಜು; ಕಂದಾಯ. अंकाना, स॰ धंधै हधी राज्य. अंकुड़ा, पु॰) ಡೊಂಕು ಸಲಾಕೆ; अंकुड़ी, स्नी॰ 🗲 ड ह्यू ಡಿಯಮುಳ್ಳು. **ಷಕ್ಷಸ್ಕೃಢಂ** ಮೊಳಕೆ; ಚಿಗುರು. अंकुरना, अ॰ ಮೊಳಕೆ ಬರು. अंखमीचनी, बी० दे० ऑखमिचोली. अंखुआ, पु० दे० अंकुर. अंग, पु॰ ದೇಹ; ಅವಯವ; ಭಾಗ. अंगइ-खंगइ, वि॰ ಬೀಕಲು; ಒಡೆದ. अंगभंगी, बी॰ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹಾವಭಾವ: ಅಂಗ ಚೀಷ್ಟೆಗಳು.

भंगहाई } দ্বী॰ ವೈಮುರಿಯುವಿಕೆ. भंगराई अंगरखा, पु॰ ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ. अंगराग, पु॰ ಮೈ ಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಂದನಾದಿ ವಸ್ತುಗಳು.

अंगरेज़, पु॰ ಆಂಗ್ಲ देश्वयू. अंगरेज़ी, स्त्री॰ ఆంగ్ల देश्वय स्त्री॰ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷ.

अंगा, पु॰ दे॰ अंगरखा.

अंगार, पु॰ धै॰ है; चै॰ खं;—उरालना ಅತಿಕಠೀರ ಮಾತಾಡು; अंगारों पर लोटना ಕೋಪಿಸು; ಅಸೂಯ ಪಡು.

अंगारी, स्त्री॰ ಕಬ್ಬಿ ನಸೋಗೆ ; ಕಬ್ಬಿ ನ ತುಂಡು ; ಕೆಂಡ.

সামারি, রাণি ఆగ్గెష్టికి. সাঁগুলী, রাণি బిరాళు; ಸೊಂಡಲಿನ ತುದಿ.

अंगुरत, पु॰ धैंठंंंंंं एक हैं हैं हैं हैंं हैंं हैंंं हैंंं एक हैंं हैंं

अंगुस्तरी, स्नी० ಉಂಗುರ. अंगुस्ताना, पुं० ಸೂಜೊತ್ತು ;

ಗಳನಗಳ, ಆಂ ಸೂಜಾತ್ತು; ಉಂ ಗುರ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರತಿಸಿತಿನ (ನೆಂಟಿನ್ನು)

अंगुसी, सो॰ तें!गैಲಿನ (ರೆಂಟೆಯ) ಕಬ್ಬ ಣದ ತುದಿ ; ಅಕ್ಕ ಸಾಲಿಗನ ಊದುಗೊಳವೆ.

अंगूरा, पु॰ ಕೈಯ ಹೆಬ್ಬೆ ರಳು ;— चूमना ಮುಖಸ್ತು ತಿಮಾಡು ;— दिखाना ಅಲ್ಲಗಳೆ. अंगृही, स्त्री॰ ಉಂಗುರ. अंगृह्स, पु॰ टागु हुँ ; गांव्याञ्च ಮಾ ಯುವಾಗ ಕಾಣಿಸುವ ಕೆಂಪು. अंगोजना, स॰ ಸಹಿಸು ; ಸ್ಪೀಕರಿಸು. अंगोछना, अ॰ ಒದ್ದೆಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ಮೈ ಒರೆಸು.

अंगोक्का, पु॰ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ; ಉತ್ತ ರೀಯ.

ন্ধনান, বৃত মঁগণুঁ; গেতনাতা. ন্ধাৰ্ম, বৃত কাভ্যতনাঠ. ন্ধাৰ্মা, ব্লাত జাটটি; সাটান্ধনি. ন্ধাৰ্ম } বৃত মাটিকা মঁটানে ; ন্ধাৰ্মা } ভিত্ৰায়:—ৰ্মাম্বনা মতক ভুৱানাটো.

अंजर-पंजर, पु॰ ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರ; ಪಕ್ಕೆ' ಲಬು.

अजाम, पु॰ ಕೊನೆ; ಪರಿಣಾಮ.

अंत्रीत, पु॰ ७०६८० विकाः . अंत्रमन, स्री॰ मंदी; स्टेबर्डे. अंत्रोत, पु॰ धंपित्र. अंद्रा, पु॰ विस्: अत्वृद्धां अत. अंद्रा, पु॰ विद्यां अविष्यां, स्वात्र स्वर्यं. अंद्रा-गुद्दां कु विष्यं चें चुंचां कि चें। अंद्रा-गुद्दां कु विष्यं चें। स्वर्यं अंद्रा-गुद्दां कि क्यां अंद्रा, स्वा॰ क्यां आंद्रा, स्थीं में क्यां क्यां क्यां आंद्रां स्वा॰ क्यां आंद्रां स्वा॰ क्यां आंद्रां स्वर्यं क्यां क्यां क्यां स्वर्यं स्वा॰ क्यां आंद्रां स्वर्यं क्यां क्यां स्वर्यं स्वर्यं क्यां क्यां स्वर्यं स्वर्यं क्यां क्यां स्वर्यं स्वर्यं स्वर्यं क्यां स्वर्यं स्वर्यं क्यां स्वर्यं स्वरं स्वरं स्वर्यं स्वरं स्वर

असी, ची॰ धैरिषाम्याः, ಸೊಂ ಟಿಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುವ ಧೋತರದ ತುದಿ.√ असीतल, पु∘ ಗಾಣದಿತ್ತು ಅಥವಾ ಕುದುರಿಯ ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪಡಿ.

ತಾದುವುಗ್ಗಳ ಪಿಂಡಿ.

ತ್ರಾಕ್ಸ್ ಹಾಗಿ ಉಣ್ಣೆ; ತೊಣಚಿ. ತಾರು, ಹಾಗಿ ಬೀಜ; ಕರಣಿ. ತಾತತಾಂತ, ಹಾಗಿ ತಲಿಹರಟಿ, ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ; ಬೊಗಳಿಕೆ.

अंडस, स्त्रो॰ ಸಂಕಟ; ಅನಾನು ಕೂಲತೆ.

अंडा पु॰ ವೊಟ್ಟಿ ; ತತ್ತಿ ; ಪಿಂಡ. भंडो, स्नी॰ ಹರಳುಗಿಡ; ನಾರು ಬಟ್ಟಿ, अंडुवा, पु॰ कैंगर है; ता है. अंतड़ी, स्त्री॰ ಕರುಳು. अंतरा, पु॰ ಗಡುವಿನ ಜ್ವರ; ಪಲ್ಲವಿ. अंतरीप, पु॰ ದ್ವೀಪ; ಕೊಲ್ಲಿ. अंतर्गत, वि॰ ಅಡಕವಾದ. अंदर, क्रि॰ ಒಳಗೆ. अंदरूनी वि॰ ಒಳಗಣ; ಆಂತರ್ಯದ. अंदाज़, पु॰ ೀತಿ; ಅಂದಾಜು. अंदाज़न, कि॰ कैंथा, हिंबैजै. अंदाज़ा, पु॰ ಅಂದಾಜು. अंदेश, पु॰ ಆಲೋಚಿಸುವವ. अंदेशा, पु॰ मं॰दौरळ ; భయ. अंदोह, पु॰ कैंश्ह ; और त ; ज्यू क

अंदोहगी, वि॰ ದುಃಖಿತ; ಶೋಕಾ ಕುಲ. अंत्रलोपड़ी, स्नी॰ ಮೂರ್ಖ; ಮಡಡಡಿ. अंत्रल प० ಬಿಶುಗಾಳಿ: ತುಪ್ಪಾನು.

अंबड, पु॰ धेअगाध्ः, डाइगरा. अंबा, पु॰ (ची॰ अंबी) गांधांत. अंबाचुंब, चो॰ ही०० गंधांत्र, डुं. अंबार, पु॰ कांध्रा कीध्यांत्र आर्थ

ಚೀಲ.

अधियाना, अ॰ (ಕಣ್ಣು) ಮೊಬ್ಬೈ ಮೊಬ್ಬಾ ಗುವುದು. अधियारा, पु॰ दे॰ अधेरा. अधियारी, स्त्री॰ ಕಣು ಪಟ್ಟ अंधेर, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರ; ಅಕ್ರಮ. अंधेर-खाता, पु॰ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ अंबेरा, पु॰ ಮಬ್ಬು ; ಕತ್ತಲು. **अंधेरिया, स्रो॰** कार्यका**डे**, क्रुद्धः ಪಕ್ಷದ ಕತ್ತ್ರಲು. अंधेरो, स्त्री॰ ಕತ್ತಲೆ; ಕಣ್ಣು ಪಟ್ಟ; —डालना या देना ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟ ಪೀಡಿಸುವುದು. अंबराई, ಫೊಂ ಮಾವಿನ ತೋವು. अंबाड़ा, स्त्री॰ काधीर काळी. अंबापोली, स्त्री॰ ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿ ನರ ಸದ ಒಣಹೋಳಿಗೆ. अंबार, पु॰ मंज्ञाळ ; ठाठे. अंबार-ख़ाना, पु॰ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ. अंबिया, जी॰ ಮಾವಿನಮಿಡಿ. अंसुआना, अ॰ ಕಂಬನಿದುಂಬು. अंहड़ा, पु॰ ತೊಕದ ಕಲ್ಲು; ಕನ್ನ. अकड़, स्त्री॰ वहाः ; क्रधः अकड़ना, अ॰ मैधौर्तान्युः ; ತೋರು. अकड़बाई, स्त्री॰ ठंटतंप रीएँड. अकड्बाज़, वि॰ ಅळं० हु० है. अकदबाज़ी, स्त्री० भेळां हा इंत अकदैत, वि॰ ಜಂಬವುಕ್ಟ್ನ अकना, अ॰ धैर प्रवस्ति हो. পক্লৰ, ভাতি ಕಿಂನೆ; ಹಿಂಬದಿ.

अकवक, स्त्री॰ ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪ. अकबर, वि॰ ಮಹಾನ್. अकबाल, पु॰ दे॰ इक्नबाल. अकरकरा, पु॰ ಪधकार. अकरव, पु॰ धैंः छः ; जु है, हजा है. अकलखुरा, वि॰ प्रभूक्षीत. अकवन, पु॰ अनु व ति त. अकस, पु॰ ವೈರ; ಮತ್ಸ್ಪರ. अकसर, कि॰ ವಿಶೇಷವಾಗಿ; ಬಹಳ. अकसीर, स्त्री॰ व्यु, इंट ; ರೋಗ ನಿವಾರಿಣಿ. अकांडतांडव, पु॰ ಅಸಂಗತ; ಅಡ್ಡಾ ತಿಡ್ಡಿ. अकाज, पु॰ चैध्य चैध्य ; ತೊಡಕು. अकारज, पु॰ कार्ಯाकारी; तड्यु. अकारथ, वि॰ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ. अकारू, पु॰ ಕ್ರ್ಯಾಮ; ಬರಗಾಲ. अकाली, पु॰ ಗುರುನಾನಕರ ಅನು ಯಾಯಿ; ಸಿಖ್ಖರಲ್ಲಿಯಗುಂವು. अकासबेल, स्नी॰ ಆ ಕಾಶಬಳ್ಳಿ. अक्रिरबा, पु॰ ನೆಂಟ; ಆಪ್ತ. अक्रिलदाद, पु॰ ಹದಿನೆಂಟನೆ ವಯ ಸ್ಸಾದನಂತರ ಹುಟ್ಟುವ ಹಲ್ಲು. अक्रीक, पु॰ ಮೊಹಲಗಾಗಿ ಯೋಗಿಸುವ ಕೆಂಪುಕಲ್ಲು. अक्रीका, पु॰ ಆರುದಿನದ ಮುಸ ಲ್ಮಾನ ಮಗುವಿನ ಮುಂಡನ. अकुलाना, अ॰ ज्ञु कं ए इ द्धाः ; ಕಾತರಿಸು. अकृत, वि०

ಅಪರಿಚಿತ; ಅಳಿಯ

ಲಾರದಷ್ಟು; ಅಪರಿಮಿತ.

अकूबत, स्त्री॰ टा॰खं; हेर्नु. अकेला, वि॰ ఏकार्ड पु॰ ఏका०डः, अकेला-दुकेला ಒಬ್ಬಿ ಬ್ಬ ರು. अक्खड़, वि॰ ळवंस्वितं ; ६०६६. अक्ला, पु॰ कार्याक्री डांग्याज ಇಮ್ಮ ಗ್ಗಲು ಚೀಲ; ಹೆಸಿಬಿ. अक्द, पु॰ ಮಿಲನ; ವಿವಾಹ; ಮಾರಾಟ; ಕರಾರು. अक्दनामा, पु॰ च ठा ठा छ छ ु; **ವಿ**ವಾಹ ನಿಶ್ಚಯಪತ್ರ. अङ्गल, स्त्री॰ ಬುದ್ದಿ; ಅರಿವು;— दौड़ाना थात् क्रिक्रं राष्ट्र ६ विमाज ದು ;—पर पर्दो पड़ जाना ತೋಚ ದಂತಾಗಿ ಮೂರ್ಖನಾಗುವುದು; **—मारी जाना** ಮಂಕುತನ ಬರು ವುದು;—का दुश्मन ಮೂರ್ಖ. अक्लमंद, पु॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತ; ಚತುರ. अक्षुणा, वि॰ क्षालह्यात्रात. अक्सं, पु॰ स्, बैधी०धः; धीडां. अक्सर, क्रि॰ ಬಹಳವಾಗಿ. अक्सा, वि॰ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ; अक्सी-तस्वीर ಛಾಯಾ ಚಿತ್ರ. अक्सीर, वि॰ एं राज्यातः; ಅತ್ಯಂತ ಗುಣಕಾರಿ. अख़गर, पु॰ ५ कि. अखज, वि॰ ७ त्या ठटा; चैधू. अखदैत, पु॰ ಜಟ್ಟ; ಮಲ್ಲ.

अखतीज, स्त्री॰ ७ हुळा डू डे राजा.

अख़नी, स्त्री॰ ಮಾಂಸದ ರಸ.

अञ्जबार, पु॰ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿ, है; — नवीस पु॰ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾ अखरना, अ० ಕೆಡುಕೆನಿಸು; ಕಷ್ಟ ವೆನಿಸು. अखरोट, पु॰ ७ ಕ್ರೋಡ ಫಲ. अख़लाक़, पु॰ ३१७, ८१५,८१५. अखवान, पु॰ प्रकाश्य र. अखाड़ा, पु॰ ಗರಡೀಮನೆ; ರಂಗ ಭೂಮಿ. अखेट, પુરુ ચૌલી. अखोर, वि॰ ನಿರ್ದೋಷಿ; ಸಜ್ಜನ. अखोह, पु॰ ಎತ್ತು ತಗ್ಗಾದ ಭೂಮಿ. अखोर, अखोटा, पु॰ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲಿನ ಗೂಟ; ಅಚ್ಭು; ಇರುಸು. अख्वाह, अब्य॰ ॲंकंकं; ఓकीं।! अस्तर, पु॰ ಧ್ರುವತಾರೆ; ಸೂರ್ಯ. अगटना, अ॰ ಬೆರೆಯುವುದು ; ಕೂ ಡುವುದು. अगड़बगड़, वि॰ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ. पु॰ ಆರಣ್ಯ ರೋದನ. अगड़ा, पु॰ इक्षिड़ ; प्रावि. अगमानी, पु॰ ನಾಯಕ; ಮುಂ ದಾಳು. अगर, अन्य॰ ೆ; ಯದಿ;—मगर करना ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡು. अगरचे, अन्य॰ ಆದರೂ ಕೂಡ. अगरवत्ती, स्नी॰ ಊದುಬತ್ತಿ. आगराज, स्त्री॰ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಕೊ ರತೆ.

अगरी, खी॰ ಅಗಣಿ; ಮನಬಂದ ಮಾತು. अग़लब, कि॰ धळं इंटा है. अग़लबग़ल, कि॰ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ, ಅಕ್ತ ಪಕ್ತದಲ್ಲಿ. अगला, वि॰ ಮುಂದಿನ; ಹಿಂದಿನ. अगवाई, स्नी॰ ಇದಿರುಗೊಳ್ಳೋಣ. अगवाड़ा, पु॰ ಮನೆಮುಂಭಾಗ. अगवान, पु॰ ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವವ. अगवानी, स्त्री॰ स्नुतंड. अरावारी, पु॰ ಮೇಣಿಪಾಲು; ಕೋ ರುಪಾಲು. अगवासी, स्त्रो॰ र्रंशिटीर्र कार्य. अगहन, पु॰ ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸ. अगहनी, खी॰ ಮಾರ್ಗಶಿರಮಾಸದಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯುವ ಬೆಳೆ. अगाऊ, वि• ಮುಂಗಡ. अगाड़ी, कि॰ ಮುಂದೆ; ಎದುರಿಗೆ पु॰ ಮುಂಭಾಗ;—मारना ಶತ್ಯು ಸೇನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಟ್ಟು. अगाड्, कि॰ दे॰ अगाड़ी. अगार, पु॰ ಸಮೂಹ क्रि॰ ಮುಂದೆ. अगाह, वि॰ ಅगाद; तं क्षेर. अगिन, स्त्री० धर्तु. अगिन-बोट, पु॰ शिमळळा. अगियार, अगियारी, स्त्री० 🗘 হাত 👌; ಧೂಪಸಾಮಗ್ರಿ. अगुआ, पु॰ ಮುಂದ್ಕಾಳು; ವಿವಾಹ ನಿಶ್ವಯಮಾಡುವವೆ. अगुआई, स्नी॰ ಮುಂದಾಳುತನ.

अगुआना, स॰ ಮುಂದಾಳು ನಿಯಮಿ ಸುವುದು. अगुवा, पु० दे० अगुआ. अगोरना, स॰ ಇದಿರುನೋಡು; ದಾರಿ ಕಾಯು. अगोरिया, पु॰ ಹೊಲಕಾಯುವವ. अप्रसर, वि॰ ಮುಂದಾಳು. अबर, वि॰ ಆಗಲಾರದ; ಕ್ಲಿಷ್ಟ; ಅಸಂಭವ. अघवाना, स॰ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸು. अघाट, पु॰ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಭೂಮಿ. अधाना, अ॰ ಉಂಡು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದು. अचेभा, पु॰ ಸೋಜಿಗ; ಆಶ್ಚರ್ಯ. अचकन, पु॰ ನಿಲುವೆಂಗಿ. अचका, पु॰ ಅರಿವಿಲ್ಲದವೆ. अचपली, स्त्री॰ ಕ್ರೀಡೆ; ವಿನೋದ. अचरज, पु॰ ७ खुः ० ; ए गूं र्राट. अचवन, पु॰ एखं कार्त; धारी ಮುಕ್ಕಳಿಸುವಿಕೆ. अचानक, कि॰ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ. अचार, पु॰ ಉಪ್ಪಿ ನಕಾಯಿ. अचारी, स्त्री॰ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಬಾಳಕೆ. अचिर, कि॰ श्रेक्ट्रें; धैरतर्रे. अचूक, वि॰ ಗುರಿತಪ್ಪದ. अचेत, वि॰ ಚೈತನ್ಯ ವಿಲ್ಲದ. अच्छ, वि॰ म्र्ध्रु. अच्छत, पु॰ ಕ್ಷತಿಯಿಲ್ಲದ. अच्छर, पु॰ ಅ ह्र् र्ट. े अच्छा, वि॰ ಚಿನ್ನಾದ.

अच्छाबिच्छा, वि० ಆರಿಸಿದ. अच्छाई, स्नी॰ } ಒಳ್ಳೆಯತನ. अच्छापन, पु॰ } अछताना-पछताना, अ० ನದೇ ನದೇ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾ ಪಗೊಳ್ಳುವುದು. अक्सोरी, स्नो॰ ವರ್ಣಮಾಲೆ. अछ्वाना, स॰ ४० इ.छ. अछवानी, स्त्री॰ ಬಾಣಂತಿ ಔಷಧ. अञ्चत, पु॰ ७ रू ुर्हु. अञ्चता, वि॰ ಮುಟ್ಟದಿರುವ; ಶುದ್ಧ.. अहेह, वि॰ ತಡೆಯಲ್ಲದೆ; ಅಖಂಡ ವಾದ. भज़, प्र॰ ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ; ಇಂದ. अज़खुद, क्रि॰ ग्रुडः ङार्लः. अजगर, पु॰ ಹೆಬ್ಬಾವು. अजगरी, छी॰ ಸುಖಜೀವನ. अज़ग़ैब, पु॰ ठठी० हू. अज़रीबी, वि॰ ಗುಪ್ತವಾದ. अजज़ा, पु॰ ತುಂಡು; ಭಾಗ. अज़दहा, पु॰ दे॰ अजगर. अज़दहाम, पु॰ ಜನಸಂದಣಿ. अज़दाद, पु॰ डाड डाउडा, डा. अजनबी, वि॰ ಅಪರಿಚಿತ. अजनास, पु॰ _ದಿನಸಿಗಳು. (जिन्स का वहु०) अजब, वि॰ ವಿಚಿತ್ರ; ಅದ್ಭುತ. अज़बर, कि॰ 'ಬಾಯಿಂದ; ಕೇವಲ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯಿಂದ. अज़बस, अ० ಬಹಳ. अज्ञमत, स्त्री॰ दीवदुड्ठ; ಚಮ ತ್ಕಾರ; ಮಹತ್ನ.

अजया, स्त्री॰ ध्र०ति. अजराम, पु॰ छटे रितर्पः ; ಪಿ० छं. अजरूपु, कि॰ ಅನುಸಾರವಾಗಿ. अजल, स्रो॰ कार्रल; मार्च. अज़ल, स्नी॰ ವಿಶ್ರಾಂತಿ; ಮೂಲ. अज़ली, बि॰ ಶಾಶ್ವತವಾದ. अजस, पु॰ ಅಪಕೀರ್ತಿ. अज़हद, फि॰ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿ; ಅತ್ಯಂತೆ. अज्ञहर, वि॰ इं, हंधे; ಬಹಿರಂಗ. अज्ञान, स्त्रो॰ ನಮಾಜಿನ ಕೂಗು. अज्ञाब, पु॰ ದುಃಖ; ದುಷ್ಕರ್ಮ. अजायबद्धाना, पु॰ ఏ क्षेड्र) వస్తు 🛪० ಗೃಹಾಲಯ; ಖಾಸ್ಬಂಗಲೆ. अजी, अन्यಂ ಅಯ್ಯಾ ! ಸ್ವಾಮೀ ! अज़ीज़, वि॰ ಪ್ರಿಯ; ಆದರಣೀಯ ರ್ತ ಬಂಧು; ಮಿತ್ಸ. अज़ीज़ उल कदर, पु॰ रा०ध०कै: ಸಹ್ಯ ದಯ. अज़ीज़दारी, स्त्री० धा०वद्गं ; 🔏 ಬಂಧ. अजीब, वि॰ ವಿಚಿತ್ರ; ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ: —ओ गरीब ವಿಸ್ಥಯವನ್ನುಂಟು ಮೂಡುವ. अज़ीम, वि॰ ಪೂಜನೀಯ. अजीमुस्सान, वि॰ ಘನತೆಯನ್ನು ಪ ಡೆವ. अज़ीयत, स्त्री॰ ಆತ್ಯಾಚಾರ; ಪೀಡೆ. अजूका, पु॰ ಜೀವನೋಪಾಯ. अजूबा, वि॰ ३४४ड,. अज़ो, पु॰ ಭಾಗ; ಹಿಸ್ಪೆ; ಶರೀರದ ಅಂಗ.

अज़म, पु॰ ದೃಢನಿಶ್ವಯ. अफ्र, पु॰ धळाराज्य. अटंबर, पु॰ ठारे. अट, स्त्री॰ ಪ್ರತಿಬಂಧನ. अटक, स्त्री॰ किस्तू; संक्रिंग्स. अटकना, अ० डढं ದುಹೋಗುವುದು. अटकल, स्त्री॰ ಅಂದಾಜು;-पच्च,

पु॰ ಕಪೋಲಕಲ್ಪನೆ; ಊಹೆ. • 🗸 अड्चन, स्त्री॰ ತೊಂದರೆ. अटकाना, स॰ उदं का राज्या ; ಮೋಸಗೊಳಿಸುವುದು. अटपट, वि॰ ताब ; ఏ इ धि. अटब्बर, पु॰ ಆಡಂಬರ ; ಗುಂಪು. अटवाटी-खरवाटी, स्त्री॰ ಮಂಚ. अटा, स्त्री॰ ७६/, पु॰ ८३०ै. अटाटूट, क्रि॰ ಬಿಲ್ಕ್ರಲ್. अटारी, स्नो॰ ಮಾಳಿಗೆ; ಉಪ್ಪರಿಗೆ. अदाल, पु॰ थाठाक्षाः; ताः ह्यां होत. अरूर, वि॰ ಅಖಂಡ; ಹೇರಳ. अद्यक्तिका, स्नी॰ ಉಪ್ಪರಿಗೆ. अही, स्त्री॰ ದಾರದ ಉಂಡೆ. अट्टा. पु॰ ಎಂಟು ಬಂದಿನ ಇಸ್ತೀಟಿನ । अइतिया, पु॰ ದಳ್ಳಾಳಿ. ಎಲೆ.

अठखेली, खी॰ ठैतिशत है, है. अठन्नी, स्त्री॰ ಎಂधानले राज्ञिलु अठमासी, स्त्री॰ ಎಂಟು ಗುಂಡುಮಣಿ ಗಳ ತೂಕ.

अस्त्राना, अ॰ ಒಯ್ಯಾ ರತೋರು. अखना, अ॰ र्रंथं र्रंकर्ष्ण, अठवांसा, वि॰ ಎಂಟು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟುವ.

अठवारा, पु॰ ಒಂದುವಾರ. अठोतरी, स्नी॰ ನೂರೆಂಟು ಮಣಿಗಳ ಜಸಮಾಲೆ. अंडेगा, पु॰ విభ్భ ; అడ్డి ; ఎడరు. अड़, पु॰ ದಟ; ಜಿದು. अड्गड़ा, पु॰ २७० छ ;

अड़तल, पु॰ ಆಶ್ರಯ; ಸೆಪ. अड्ना, अ॰ ಹಟಹಿಡಿಯುವುದು. अड़ाड़, पु॰ ದನದಕೊಟ್ಟಿಗೆ; ಪಕ್ಷೆ. अड़ाना, स॰ ತಡೆಯುವುದು. पुः ಒತ್ಸು ಗಂಬ. अड़ार, पु॰ ರಾಶಿ; ಸೌದೆ ಅಂಗಡಿ. ^{4} अड़ियल, वि $\circ$ ವೆ $_{\odot}$ ಗಳು. अडूसा, पु॰ ಆಡುಮುಟ್ಟದ ಸೊಪ್ಪ 🗡 अड़ोसपड़ोस, पु॰ ಅक्टू हर्कु. 🌱 अड्डा, पु॰ ಉಳಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಪಳ; ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಮೆಗ್ಗದ ಕುಳಿ. अदाई, वि॰ ಎರಡೂವರೆ. अदिया, स्रो॰ ಮರಿಗೆ; ಕಲ್ಪುಗಡಿಗೆ.

अतर, पु॰ ७डुंटा, ह्याद्राह्मार —दान ಪನ್ನೀರುದಾನಿ. अतरसां, कि॰ ಆಚಿನಾಡದು; ಆಚೆ ನೊನ್ನೆ.

್ರ} ಹೊಂ ಅದುದರಿಂದಲೆ∘.

अत्तक्राल, पु॰ ಮಕ್ಕಳುವುರಿ.

अतलस, स्त्री॰ डैಳುವಾದ ರೇಶ್ಮೆ. अता, स्त्री॰ ದಾನ; ಅನುಗ್ರಹ; ---नामा कार्राग्रह्यु अताई, वि॰ ಪ್ರವೀಣ; ಉಪಾಯ ವರಿತ. अतालीक, पु॰ गंऽरंः ; वै हूं हं. अतिब्बा, पु॰ ವೈದ್ಯ. (तबीब का बहु॰) अतिरिक्त, कि॰ कँ०ठंडा. अतीव, वि॰ ळॅं छजुती; ಅಧಿಕ. अत्तार, पु॰ ಅತ್ತರುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ. अथना, अ॰ ಮುಳುಗು; ಅಸ್ತ್ರವಾಗು. अथाई, स्नी॰ ಸಂಚಾಯತಿ अथान, पु॰ ಉಪ್ಪಿ ನಕಾಯಿ. अथाह, वि॰ कैंग्र्स् एएकात; ಅಪಾರ. अद्ग, वि॰ ಪವಿತ್ರ; ನಿಷ್ಕಲಂಕ. अदद, स्त्री॰ राठध्युः; ७० हैं. अदन, पु॰ म्रामाय शास्त्र शास्त्र र 'अदनां, वि॰ डंग्रंथ्यू; ನೀಚವಾದ. अदब, पु॰ वैद्याः स्वतं; वैद्यां कार्यः अदबदाकर, क्रि॰ ಬಹಳ ನೋಜಿ సింದ. अदम, पु॰ ಅಭಾವ; ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; —पैरवी ಅಗತ್ಯವಾದ ಕ್ರಮ ನಡೆ ಯಿಸದಿರುವಿಕೆ;—हाजिरी ಗೈರು ಹಾಜರು. अदम्य, वि॰ ಕುಂದಲಾರದ; ಪ್ರಬಲ. अदरक, पु॰ ಹंभे ಶು००. अदल, पु॰ तुरुकाः ;—बदल पु॰

ಬದಲಾವಣೆ.

अंदवान, स्त्री॰ ಮಂಚದ ಕಾಲುಗಳ ನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹುರಿ. अदहन, पु॰ ఎघठा. अदा, स्त्री॰ कार्यकार्य;--करना ಸಲ್ಲಿಸು. अदाई, स्नी॰ ಸಾಲತೀರಿಸುವಿಕೆ. अदाबन्दी, स्त्री॰ ಸಾಲದ ಅವಧಿ. अदायगी, स्त्री॰ ಸಾಲ ಸಂವಾಯ (ಮೊಕ್ಷದ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ.) अदालत, स्नी॰ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. अदावत, स्त्री॰ ಹಗೆ ತನ. अदाह, स्त्री॰ ಬೆಡಗು. अदीब, पु॰ ठा० छैड ; मार्कि छै. अदीम, वि॰ ನಷ್ಟವಾದ; ಶೂನ್ಯ. भदू, पु॰ ನೈ ै; ಶತ್ರು. अदोरी, स्नी॰ ಒಣಗಿಸಿದ ಉದ್ದಿನೊಡೆ; ಸಂಡಿಗೆ. **अद्धा, पु॰** ಅರ್ಧ. अद्धी, बी॰ ಕಾಸಿನ ಅರ್ಧ; ನಾ ಜೂಕು ಬಟ್ಟಿ. अध, वि॰ ಅರ್ಧ अस्य॰ र्रं रंगे. अधकपारी, स्नो॰ ಅರೆತಲೆನೋವು. अधकरी, स्त्री॰ ಕಂದಾಯದ ಅರ್ಥ ಕಂತು. अधड़ा, वि॰ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ. अधिकी, स्त्री॰ ಅರ್ಧಾಣೆಯ ನಾಣ್ಯ. अधपई, स्नी॰ ಅರೆಪಾವು. अधसेरा, पु॰ ಅर्छै, ित डा॰ हं. अधिकाना, भ॰ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದು. अधिकृत, वि॰ ಅಧಿಕಾರಹೊಂದಿದ.

अधिमास, पु॰ ७६ हं कार्य.
अधिया, खी॰ ७६ हं कार्य.
अधियार, पु॰ ७६ हं कार्य.
वार.

अधियारी, स्नो॰ ಅರ್ಧ ಪಾಲುಗಾರನ ಹಕ್ಕು.

अधिष्याता, पु॰ ताळा ह. अधीर, वि॰ क्षीळाट के ताळा छ. अधुना, कि॰ संगं; मा० ह्युंड.

अध्रा, वि॰ ಪೂರ್ಣವಾಗದ. अवेड, वि॰ ಮಧ್ಯವಯಸ್ಸಿನ. अवेडा, पु॰ ಒಂದೂವರೆ ಕಾಸಿನ

ನಾಣ್ಯ; ದಮಡಿ. अध्यवसाय, पु॰ ಸತತ ಕೆಲಸಮಾಡು

ವಿಕೆ. अन, उप० ವಿನಾ, ಹೊರತು.

अनकना, स॰ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು; ಆಲಿಸು.

अनकरीब, कि॰ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ; ಸುಮಾರಾಗಿ.

अनख, पु॰ ದ್ವೇಷ; ಕೋಪ. अनखना, अ॰ ಸಿಟ್ಟಾಗು.

अनस्ताना, स॰ ಸಿಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು.

अनगद, वि॰ ವಿಲಕ್ಷಣ; ಉದ್ದಂಡ. अनगिनत, वि॰ ಲೆಕ್ಕ ವಿಲ್ಲದ. अनघ, वि॰ ಪಾಪರಹಿತ. अनजान, वि॰ ಅಜ್ಞಾನಿ.

अनजान, वि॰ ಅಜ್ಞಾನಿ. अनबास, पु॰ ಅನಾನಸು ಹಣ್ಣು. अनन्य, वि॰ ಏಕನಿಷ್ಠೆಯ.

'、अनवन, पु॰ ವೈಮನಸ್ಯ. अनभोरी, ची॰ ಕಪಟ; ಮೋಸ. ರ್ವ್ಯ अनमन वि॰ ಉದಾಸೀನತೆ; ನಿರು

ತ್ಸಾಹೆ. अनमिल अनमेल } वि॰ ಸರಿಹೊಂದದೆ.

अनमोल, वि॰ ಉತ್ತಮವಾದ.

अनरीत, स्त्री॰ ईध्रुतंदर्ड.

' अनगंत्र, वि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ವ್ಯರ್ಥ. अनशन, पु॰ ಉಪವಾಸ.

अनसखरी, स्त्री॰ ತುಪ್ಪದಿಂದಮಾಡಿದ ಅಡಿಗೆ.

अनसुना, वि॰ चं॰ एँँ थळा चं॰ ९ राट.

अनहोनी, वि॰ ಆಗಬಾರದ. अनाकानी, स्नो॰ ಅನಾದರಣೆ.

भनाज, पु॰ क्वर्रुः

अनाड़ी, वि० ತಿಳಿಗೀಡಿ. -अनापशनाप, पु० ಅಸಂಬದ್ಧ

ಪ್ರಲಾಪ.

अनार, पु॰ ದಾಳಿಂಬ.

अनासिर, पु॰ ಮೂಲತತ್ವ. अनानृत, वि॰ ಹೊದಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ತೆರೆದ.

अनाह, पु॰ ಹೊಟ್ಟಿಯುಬ್ಬರ. अनिमेष, वि॰ ರೆಪ್ಪೆಬಡಿಯದ.

अनियंत्रित, वि॰ रैठंटिंग्डंज्ञतं. अनियारा, वि॰ जैन्त्रक्ष्मतं.

अनिवार्य, वि॰ ಒತ್ತಾಯದ.

अनी, स्त्री॰ ತುದಿ; ಸೈನ್ಯ.

अनीक, पु॰ श्वीतु; क्यादू.

अनीठ, वि॰ ईंध्, ; ভ ঠু হ্রু. अनीस, पु॰ र्युंश्कैंड; एर्युं. अनुगामी, वि॰ ಅನುಯಾಯಿ. अनुनय, पु॰ ३५०० ; थैः क्रिने. अनुपस्थित, वि॰ काळा०णूट. अनुभूति, स्नो॰ ಅನುಭವ. अनुमान, पु॰ ಊಹೆ. अनुराग, पु॰ ಪ್ರೇಮ ; ಒಲವು. अनुरोध, पु॰ ಪ್ರೇರಣೆ; ಒತ್ತಾಯ. अनुहार, वि॰ मित्र है; मक्कार. अनुहा, वि॰ ಅಮ್ಮ ತ : ವಿಚಿತ್ರ. अनूप, वि॰ मांवर्ष; हैराइका. अनेरा, वि॰ म्र्याः. अनोखा, वि॰ ವಿಲಕ್ಷಣ; ಸುಂದರ. आश्वा, स्त्री॰ ದಾದಿ. अन्यत्र, वि॰ धैः वै ह वै ते. अन्यथा, वि॰ ಬೇರೆವಿಧವಾದ. अन्य॰ ಅಲ್ಲವಾದರೆ. अन्यमनस्क, वि॰ ಉದಾಸೀನ; ಮನ ಸ್ಸಿಲ್ಲದ. अन्वेषण, पु॰ एका मन्कर. अन्सब, वि० ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾದ. अपंग, वि॰ ಆಂಗಹೀನ. अपकर्ष, पु॰ ಪडत. ্ अपकाजी, वि॰ মনুর্ব্হ হার্ট. अपच, पु॰ ಅಜೀರ್ಣ. अपद, वि॰ ಓದುಬರಹ ಬಾರದ; ಮೂರ್ಖ. अपना, सर्व० डत्रू. पु० डारु.

अंपनाना, स॰ ತನ್ನದಾಗಿ **ಮೂಡಿ**ಕೊ ಳ್ಳುವುದು. अपरंच, अब्य॰ वर्जा, कांडजू. अपरस, वि॰ ಯಾರೂಮುಟ್ಟದ. अपपर, वि॰ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರ. अपाहिज, वि॰ ಅಂಗಹೀನವಾದ. अपिनु, 🚁 • ಆದರೆ; ಪರಂತು. भपूत, वि॰ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ. अपेक्षा, अन्य॰ ति०ड ; ६०ड. अप्राप्य, वि॰ ದುರ್ಲಭ. अफ़र्इ, पु० कार्बिस्टर. अफ्रगन, वि॰ ವಿಜಯಶಾಲಿ. अफ़ज़ल, वि॰ प्रच्हिंगुंह्यू. अफ्रज़ाइश, स्त्री॰ ವೃದ್ಧಿ ; ಹೆಚ್ಚಳ. अफ़र्ज़्, वि॰ ನೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದೆ. अफ्रयून, स्नो॰ ಆಫೀಮು. अफरना, अ॰ ಹೊಟ್ಟಿಯುಬ್ಬ ರವಾಗು ವಂತೆ ಇರುವ. अफ़रा, पु॰ ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬ ರ. अफराज, वि॰ ಸೌಂದರ್ಯಮಯ ವಾದ. अफ्रलात्न, पु॰ ಬಹಳ ಗರ್ವಿಷ್ತ: ಪ್ಲೆ ಟೋನ ಹೆಸರು. अफ़वाह, स्त्रो॰ ಗಾಳಿಸುದಿ. अफ्रशा, वि॰ ವ್ಯಕ್ತವಾದ. अफ्रशॉ, स्त्रो॰ २००८ छ है. अफ़सर, पु॰ ಅಧಿಕಾರಿ. अफ़साना, पु॰ ् र् ई.

अफ़सुरदा, वि॰ धावित ; शैत्रु.

अफ्रस्, पु॰ ಮಂತ್ರ ; ಮಾಟ.

अफ़सोस, पु॰ ह्या हुनु इ. अफ्रीफ, वि॰ ಸದಾಚಾರಿ. अफ़्रीम, स्त्री॰ ಅఫೀಮು—ची पु॰ ಅಫೀಮು ಸೇವಿ. अफ़ू, पु॰ ಕ್ಷಮಿಸುವಿಕೆ. अपूनत, स्त्री॰ राज ; कार्मा क्रि. अब, कि॰ अत; अध्याधार अबखरा, पु॰ ಉಗಿ. अबतर, वि॰ क्वाश्वात. अवतरी, स्त्री॰ ईंद्धाराः; ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ. अबद्) ಅನಂತ. अबदन } वि॰ ಶಾಶ್ವತವಾದ. अक्यात, खो॰ ಕವಿತಾಸಂಗ್ರಹ. अबरक, पु॰ ७४८, ह. अबरा, पु॰ ಮೇಲಿನ ಹೊದಿಕೆಬಟ್ಟಿ. अबलक, वि॰ ಎರಡುಬಣ್ಣ ದ ; ಹಂಡ ಬಂಡ. अकवाब, पु॰ ಅಧ್ಯಾಯ; ಮುಸಲ್ಮಾ ನರಕಾಲದ ವಿಶೇಷ ತೆರಿಗೆ. अबस, क्रि॰ ए रुव्यंष्ट्र ह अबहार, पु॰ र्रा ಮುದ್ರ ; रुति. अबादान, वि॰ ತುಂಬಿದ. अबादानी, स्त्री॰ ಶುಭಾಕಾಂಕ್ಷೆ; ಸಿ ವಾಸ. अबाबील, पु॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ಕರೀ ಹಕ್ಕಿ. अबीर, पु॰ ಓಕು ध ; ಗುಲಾಲು.

अबे, अन्य॰ ಎಲೋ; ಏ;—तबे करना गೌರವವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತ

ನಾಡುವುದು.

अबोब, पु॰ ಅಜ್ಲಾನ; ಅಜ್ಲಾ ನಿ. अब्द, पु॰ ದಾ घ ; ಸೇವ ಕ ; ಮೇಘ. अब्बा, पु॰ ತಂದೆ. अब, स्त्री॰ ನೋಡ. अब्, स्त्री॰ क्राय्यु. अभिज्ञ, वि॰ रुग्रुल. अभिजात, वि॰ ಉತ್ತ್ರಮಕುಲದ. अभिनव, वि॰ ಹೊಸದಾದ. अभिनेता, पु॰ ಅಭಿನಯಗಾರ. अभिनेत्री, स्नी॰ ಅಭಿನಯಗಾತಿ. अभिभावक, वि॰ काळाळ बंह्. अभिमान, पु॰ ಅळ० कार. अभियुक्त, पु॰ ಅಪರಾಧಿ. अभियोग पु॰ ವೊಕದ್ದವು; ಕಟ್ಟಲೆ. अभिवादन, पु॰ ನಮಸ್ತಾರ. अभी, कि॰ ಈ हुल. अभीर, पु॰ ಗೊಲ್ಲ; ಗೋಪಾಲಕ. अभुवाना, अ० ದೆವ್ರಹಿಡಿ. अभूतपूर्व, वि० ಅದ್ಭು ತವಾದ. अमचूर, पु॰ ಮಾವಿನ ಹುಳಿ. अमड़ा, पु॰ ಅಮಟೀಕಾಯಿ. अमज़द, विं॰ ಪೂಜನೀಯ. 🔻 अमन, पु॰ ಶಾಂತಿ; ಆರಾಮ. अमर, वि॰ ಸಾವಿಲ್ಲದ पु॰ ದೇವತೆ. अमराई, स्नो॰ ಮಾವಿನ ತೋವು. अमरूद, पु॰ धैः शैळकाः ; शैर पर ಹಣ್ಣು. अमर्प, पु॰ ಕ್ರೋಧ; ಅಸಹನೆ. अमल, पु॰ ವ್ಯವಹಾರ, ಆಚರಣೆ.

अमला, पु॰ ಕೋರ್ಟಿನ ಕರ್ಮ ಚಾರಿ. अमली, वि॰ ಮಾದಕಸಂಬಂಧವಾದ; ಕಾರ್ಯಸಂಬಂಧವಾದ. अमान, यु॰ ठा० है; ಶರಣು; ಕಷ್ಟ ದಿಂದ ಪಾರಾಗುವಿಕೆ. अमानत, स्त्री० ಅడవు ; ఒక్కి. अमानी, खी॰ प्रवक्तवद्याकी; ಸ್ಯಂತದಭೂಮಿ. अमामा, पु॰ ಮುಂಡಾಸು; ಪಗಡಿ. अमारी, खी॰ ಅ० धारी. अमाल, पु॰ ಅಧಿಕಾರಿ. अमालनामा, पु॰ ಕಾರ್ಯವಿವರಣೆ. अमावर, पु॰ ಮಾವಿನ ರಸದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದುಪದಾರ್ಥ. अमिट, वि॰ ನಾಶರಹಿತವಾದ. भमिताभ, पु॰ ಬುದ್ದ. अमी, पु॰ ಅಮೃತ. अमीक, वि॰ एएं उन्तर; तं भीरत. अमीन, पु॰ ಹೊರಗಿನ ಕೆಲಸಮಾ ಡುವ ಕೋರ್ಟಿನ ಕರ್ಮಚಾರಿ. अमीर, पु॰ ಶ್ರೀಮಂತ; ಅಧಿಕಾರಿ. अमीराना, वि॰ दौबहु र्रें हैं औ. अमुक, वि॰ ಇಂತಹ; ಅಮುಕ. अमूद, पु॰ तैंरपंजात मैरी. अमेजना, स॰ हं एका ; थैठका. अमेठना, स॰ ಹುರಿಯಿಡುವುದು. अमोला, पु॰ ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿ ರುವ ಮಾವಿನಗಿಡ. अम्दन, कि॰ वैथेता वैथेता.

भम्मू, पु॰ डं॰ वैं के डंक्यू. अम्होरी, बी॰ ಬಿಸಿಲು ಕಾಲದ ಹುಣ್ಣು ಗಳು. अयन, पु॰ ಮನೆ; ಖಜಾನೆ; ಗತಿ. अयादत, स्त्री॰ ರೋಗಿಯನ್ನು ವಿಚಾ ರಿಸುವಿಕೆ. अयान, पु॰ ಸ್ಪಭಾವ ಸ್ಥಿರತೆ. अयानत, स्त्री॰ ಅನುಗ್ರಹ; ಕೃಷೆ. अयाना, पु॰ ७ జన్లైని. अयाल, पु॰ ಕುದುರೆ ಅಥವಾ ಸಿಂ ಹದ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಪೇಲಿನ ಕೂ ದಲು; ಪರಿವಾರದವರು. अय्याम, पु॰ ಕಾಲ; ಮುಟ್ಟಿನಕಾಲ. अरंड, पु॰ ಹರಳುಗಿಡ ; ಔಡಲಮರ. अरगना, पु॰ ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ ; ಅರ ಗಜ. अरगनी, स्नी॰ ಬಟ್ಟಿತೂಗು ಹಾಕುವ ದಾರ ಅಥವಾ ತಂತಿ. अरज़, स्त्री॰ ವಿನಂತಿ; ವಿಜ್ಞಾಪನೆ; ಪನ್ನ. अरजॉ, वि॰ ಅಗ್ಗ ವಾದ. अरथी, स्त्री॰ धर्धू; भ्रतित. अरदली, पु॰ ಬಾಗಿಲ ಸೇವಕ. अरदाना, पु॰ ಕುಟ್ಟಿದ ಧಾನ್ಯ. अरना, पु॰ काढा काश्व. अरब, पु॰ तारा का धी. अरबराना, अ॰ ಗಾಬರಿಯಾಗು. अरबाब, पु॰ ఓ ढंळा. अरबी, वि॰ ಅರಬೀದೇಶದ. अरमान, पु॰ धळा है; वधूं.

अस्वा, पु॰ ಹಸೆಅಕ್ಕಿ; ಬೆಣತಕ್ಕಿ. अस्वी, पु॰ ಕೆಸುವೇಗಡ್ಡೆ; ಕೆಸುವು. अस्सप्रस, पु॰ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚ ಡೆಕೆ. ् अस्हर, स्त्रो॰ ತೊಗರಿ. अस्त्रा, स्त्रो॰ ಸಾಗು ಆದ ಭೂಮಿ. अस्त्रा, वि॰ ವಕ್ರವಾದ. पु॰ ಮದಿ ಸಿದ ಆನೆ.

अराल, वि॰ उस्रुज्ञत. पु॰ ठाते भत धरी. अरिवन, पु॰ ज्रांतू त स्वलंहें. अरीज़, वि॰ ध्वंप अत्र ज्ञत. अरुगाई, खो॰ हैं॰ श्वंजित्र. अर्गल रे पु॰ अर्गए हैं। अर्गल रे स्थाब स्वयंश. अर्ज़, खो॰ क्षेट्यू हरीं, क्षेत्रें। पु॰ क्षेत्रेंशरां, अरा॰ स्वयं। अर्ज़ी, खो॰ क्षेट्यू हरीं, क्षेत्रें। अर्ज़ी, खो॰ क्षेट्य हरीं। अर्ज़ी, खो॰ क्षेट्य हरीं।

अर्ज्ञी-नवीस, पु॰ ಇತರರ ಅರ್ಜಿಗಳ ನ್ನು ಬರೆಯುವವ.

अवंही, पु॰ दे॰ अरदली.
असां, पु॰ क्॰ए; अदी; उदां.
अलक, पु॰ दांश्रामण्डी, अंदां.
अलकतरा, पु॰ दांश्रामण्डी, धारणे.
अलकतरा, वि॰ क्लार्थमां, धार्मणंडी,
अलगानी, खी॰ दे॰ अरगनी.
अलगरज़ी हें धार्मणंडी धार्मणंडी,
अलगरज़ी धार्मणंडी,
अलगरज़ी

अल्होब, वि॰ ಗುಪ್ತ ; ರಹಸ್ಯ.

अलकान, पु॰ ಶಬ್ದ ಸಮೂಹ. अलबत्ता, अल्य॰ ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ. अलबेला, वि॰ ಸುಂದರ; ಬೆಡಗಿನ. अलम, पु॰ ಶೋಕ; ಬಾವುಟ; ಪರ್ವತ.

अलमस्त, वि॰ ಮದಿಸಿದ. अलमारो, स्त्री॰ चंडाधी. अलमास, पु॰ वंडा. अलल्-सम्प, कि॰ डागुडीश्री, उगते. अलल्-स्पू, वि॰ యద్వాडिटाः. अलल्-हिसाब, कि॰ धै च्यु स्वा पं ವಿಲ್ಲದೆ.

अलवान, पु॰ ಧಾವಳಿ.

अल्-विदा, पु॰ ರಮಜಾನ್ ತಿಂಗಳನ ಕೊನೆಯ ಶುಕ್ರವಾರ; अल्प॰ ಆಪ್ಪಣೆ ಹೊಂದುವಿಕೆ. अलसी, सो॰ ಆಗಸೆಗಡ अलसेंट, सो॰ ಬಿಗತಪ್ಪಿರುವಿಕೆ; ವಿ ಳಂಬ.

अलह्दा, वि॰ धै॰ एँ; यु क्च॰.
अलान, पु॰ ఆ तैर्च धाःु उ দা धः ।
चै॰ एँ; মা মা ধः ।
अलानिया, कि॰ ध ৯ एँ। ता ता ।
अलापना, स॰ ఆ एः ৯ মা.
अलासन, खो॰ ए मुं छः; দা া ।
अलाल, वि॰ মাং অফাট.
अलाल, वि॰ মাং অফাট.
अलाल, खो॰ एँ। ता ।
स्वाव, पु॰ ७ में क्षुं चैं।
अलान, खो॰ को॰ डि॰ मैं।
अलान, को॰ को॰ डि॰ मैं।

अलिफ, पु॰ ಉರ್ದೂ, ಫಾರಸ್ತಿ ಅರ ಬೀಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಥಮಾಕ್ಷರ. अली, स्त्री॰ तैंं डै; ग्रं० है. अस्रोक, वि॰ ಸುಳ್ಳಾದ; ಮಿಥ್ಯ. अलीम, वि॰ ಬುದ್ದಿವಂತ; ಜ್ಞಾನಿ. अलील, वि॰ कार्कीं थेंका; राष्ट्रीत. अल्लामा, पु॰ ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸ. अल्लाह, पु॰ इंटर्का ड्रं; देश्वरा ; —ताला ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ; अल्लाहो-अकबर देश देश देश देश देश हैं उ. अवगत, वि॰ ತಿಳಿದಿರುವ. अवगुंठन, पु॰ ಮಸುಕು; ಬುರುಕೆ. अवघट, वि॰ ದುರ್ಗಮ; ಕಠಿನ. अवज्ञा, स्त्री॰ ಅವಮಾನ; ತಿರಸ್ತಾರ. अवदेर, पु॰ धन् ; ठा० अप्रात. अवहेरा, वि॰ संडिंक धरसंगिरी ಳ್ಯ; ವಿಲಕ್ಷಣ. अवा, पु॰ ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರ. भवनत, वि॰ ಬಿದ್ದು ಹೊಂದ; ಪತಿತ. अवरेब, पु॰ डीवर्ड है राति हो. अवरोहण, पु॰ ಕೆಳಗಳಿಯುವಿಕೆ. अवलोकन, पु॰ ನೋಡುವಿಕೆ. अवलोकिन, स्नो॰ ಕಣ್ಣು ; ದೃಷ್ಟಿ. **अवश, वि॰ है** एउडा व्याँ जाते. अवसर, पु॰ ಸಮಯ; ಅವಕಾಶ. अवसाद, पु॰ मार्चे. अवस्था, स्त्री॰ ವಯಸ್ಸು ; ಸ್ಥಿ ತಿ.

अवांतर, वि॰ रुट्ध उछ.

अवाई, को॰ ಆಗಮನ; ಬರುವಿಕೆ. अवार, पु॰ ನದಿಯ ಈಚಿಯದಂಡೆ?

षवारजा, पु॰ ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ; ಜಮಾಖ ರ್ಚಿನ ಪುಸ್ಕುಕ. **अवाम, पु॰** माञ्जात्र, क्षत. अविकल, वि॰ ಬದಲಾಯಿಸದ. अविगत, वि॰ ತಿಳಿಯದ. अविच्छिन्न, वि॰ ಎಡೆಬಿಡದೆ. अविरत, वि॰ ನಿರಂತರ; ಯಾವಾ ಗಲೂ. अविराम, कि॰ ಯಾವಾಗಲೂ. अवैतनिक, वि॰ ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಗೌರ ವಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ अन्याहत, वि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ. अब्बल, वि॰ ಮೊದಲನೆಯ. अशंक, वि॰ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ. अशआर, पु॰ 🕏 ఏ తిగಳು. (शेर का बहु०) अशाखास, पु॰ धरुप्रदेशाळ. (श्रवस का बहु०) अशद, वि॰ ಆತಿಯಾಗಿ. अशर, पु॰ ಹತ್ತನೆಯ ಭಾಗ; ಶತಾಂ ಶ; ಅಲ್ಪ. अशरक, पु॰ ಮಹನೀಯ. अशरफ्री, ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ; ಒಂದುಹೂವು. अशराक, पु॰ ಸಜ್ಜನ; ಸಜ್ಜನತಿ. अशराफत स्त्री॰ दे॰ शराफत. ~~अस्क~~ } पु॰ ಕಣ್ಣೀರು. अश्रुत, वि॰ ಕೇಳದ. अञ्लील, वि॰ चैधु; चैंग्पंच.

असकताना, अ॰ ಸೋಮಾರಿಯಾಗು. असग्न, पु॰ ಅವಶಕುत. असद, पु॰ भै०ळ; भै०ळ ठा०े. असवाब, पु॰ ('सबाब' का वह॰) ಸಾಮಾನುಗಳು. असर, पु॰ ಪ್ರಭಾವ; ಪರಿಣಾಮ. असरार, पु॰ ठळ रुः; ताधीः, असल, पु॰ ಮೂಲ್; ವಾಸ್ಕವ; ನಿಜ ವಾಗಿ. असलह, पु॰ ಆಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ. असलियत, स्नी॰ व्यक्तकहर. असली, स्त्री॰ रुधकार्व. असामयिक, वि॰ ಸಿಶ್ಚಿತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅಥವಾ ಆನೇಲೆ ಸಂಭ ವಿಸತಕ್ವ. असामी, पु॰ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಪ್ರತಿವಾದಿ; ಆಪರಾಧಿ; ಮಿತ್ರ; ಸಾಲಗಾರ. अमामी, स्नी॰ ಹುದ್ದೆ; ಸಾಲಗಾರ; ಒಕ್ಚಲಿಗ. असावधानी, स्त्री॰ ಅಜಾಗರೂ ಕತೆ. असावरी, स्त्री॰ ಒಂದುರಾಗ. असि, स्नौ० 📆 🚴 . असित, वि॰ ಕಪ್ಪಗಿನ; ಕುಟಿಲ; ದುಷ್ಟ. असीम, वि॰ ಅಪಾರವಾದ. असीर पु॰ 🖏 वै. असील, वि॰ ಉಚ್ಚ ವಂಶದ ; 🕸 કેલ્છ. असीस, जो॰ एशकान्त्र.

असुविधा, स्त्री॰ ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ.

असोज, पु॰ ಆಶ್ವಯುಜ. असोंघ, पु॰ ದುರ್ಗಂಧ. अस्तबल, पु॰ ಕುದುರೆಲಾಯ. अस्तरकारी, स्त्री॰ ता ठैत एा जा ಕೆಲಸ. अस्तु, अव्य॰ ಇರಲಿ. अस्पताल, पु॰ ಆಸ् हैं). अस्फुट, वि॰ ७ मू ब्रु, ज्ञात. अस्मत, स्रो॰ कार्रेज डू. अहकाम, पु॰ (हुकुम का बहु॰) ಅಪ್ಪಣೆಗಳು. अहद, पु॰ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸಮಯ ; अदह-नामा, पु॰ घु, बैक्ष्णू घडु, अहर्-शिकन, पु॰ ಪ್ರತಿಜ್ಲೊಲ್ಲಂಘನ. अहदियत, स्नो॰ ಒಂದಾಗುವಿಕೆ. अहदी, पु॰ ಅತ್ಯಂತ ಆಲಸೀ. अहबाब, पु० (हबीब का वह०) ನಿ: ತ್ರರು. अहमक, पु॰ ಮೂರ್ಖ. अहरन, स्त्रो॰ ಅಡಿಗಲ್ಲು; ಪಟ್ಟಡೆ. अहरा, पु॰ ಸರೋವರ; ಗೊಬ್ಬರದ ರಾತಿ. अहरार, वि॰ ಉದಾರಿ; ಸೃತಂತ್ರ. अहल, वि॰ ಯೋಗ್ನ್; ಕುಟುಂಬಿ ಗಳು; ಯಜಮಾನ್ನ अह्मान, पु॰ ಉಪಕಾಠ; ಕೃಪೆ. अहाता, पु॰ ಪಟಾಂಗಣ; ಬೈಲು; ಮಂಡಲ. अहाली, पु॰ ಪ೦ ನಾರದವರು; నేంటరు.

अहिवात, पु॰ ಸೌಭಾಗ್ಯ; ಮುತ್ತೈ ದೆತನ. अहीर, पु॰ ಗೊಲ್ಲ. अहेर, पु॰ ಬೇಟೆ; ಬೇಟೆಪ್ರಾಣಿ. अहेरी, पु॰ ಬೇಟೆಗಾರ. अह्न, वि॰ ಸುಶೀಲ पु॰ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಒಡೆಯ; ಬಂಧುಬಳಗದವರು. अह्ननार, पु॰ ಕೆಲಸಗಾರ. अह्नमर, पु॰ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಖ್ಯ

आ ऑंग्बॉए, स्त्री० ತುಚ್ಚವಾದ ಮಾತು;

अह्लेबतन, पु॰ डर्रू दैश्यदर्ज.

ಕೆಲಸಗಾರ.

ನಿರರ್ಥಕ ಮಾತು. आँक, पु॰ ಗುರುತು; ಅಕ್ಷರ; ಸಂಖ್ಯೆ; ಮಡಿಲು. ऑकना, स॰ ಗುರುತು ಹಿಡಿ; ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟು. ऑकुस, पु॰ ಅः कंग्रं. ऑब, स्नी॰ ಕಣ್ಣು; ಲಕ್ಷ್ಯ;—आना ಕಣ್ಣು ಮುದಡುಬೀಳು;—का तारा ಮುದ್ದು ಸಂತಾನ ;—चुराना ಕಣ್ಮ ರೆಯಾಗು ;—दिखाना ಬೆದ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ರಿಸು ;—बचाना ಕದಿಯು; ತಲೆತಪ್ಪಿಸು;—मूँद के ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದೆ; ಮನಬಂದಂತೆ; —स्माना ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಿ ಸಲ್ಪಡು; आँखें चार होना ದೃಷ್ಟಿ, ಮಿಲನ; ಪ್ರೇಮದ ಉಗಮ;

आँख नीली पीली करना धळंड ಕೋಪಿಸುವುದು; आँखों पर बैठाना ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಸುವುದು; ಬಹಳ ಗೌರವಿಸುವುದು. ऑखमिचौली, स्नो॰ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಛಾ ಲೆ. ऑखमिचौनी. ऑग, पु॰ ७०८ ; ४०९८. .ऑगन, पु॰ ಅంగಳ. आंच, स्त्री॰ मैं है; धैं० है क्रें ಉठे; ಆಪತ್ತು;—बाना ಬಿಸಿ ಹತ್ತು; ಹೆಚ್ಚು ಬೆಂದು ಹೋಗು. आंचर) पु॰ ಸೆರಗು ; ಮೇಖಲೆ. आंचल ऑजन, पु॰ ಅಂಜನ; ಕಾಡಿಗೆ. ऑट, स्त्रो॰ ಹೆಬ್ಬೆ ಟ್ಟು; ತೋರುಬೆರ ಳಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗ; ಗಂಟು. ऑंटी, स्त्री॰ ಹುಲ್ಲಿನ ಚಿಕ್ಚಹೊರೆ; ಕು ಸ್ತ್ರಿಯಾ ಟ ದ ಪ ಟ್ಟು ;—कारना ಜೇಬು ಕತ್ತರಿಸುವುದು. ऑंडी, स्त्री० ಓधैं; थी ध. ऑत, स्त्रो॰ ಕರುಳು. आँधी, स्त्री॰ ಬಿರುಗಾಳಿ. ऑव, पु॰ ಆಮ; ಅಮಶಂಕೆ. ऑक्ला, पु॰ ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ. ऑवा, पु॰ ಆವಿಗೆ; ಭಟ್ಟ. ऑस्, पु॰ ಕణ్ణియ;—पीजाना ఆ ತಿ ದುಃಖಪಡುವುದು;—पोंछना **ಧೈರ್ಯಹೇಳುವು**ದು. आइन्दा, वि॰ ಮುಂದಿನ. पु॰ ಭವಿ ವ್ಯಕಾಲ. ಹಾಂ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ.

आइना, पु॰ चंत्रुं के.

आईन, पु॰ ರಾಜನಿಯಮ; ಕಾನೂನು. आईना पु॰ दे॰ आइना. आईनी - वि॰ ಕಾನೂನು ಸಂಬಂಧ. आक, पु॰ ಎಕ್ಕದ ಗಿಡ. आक्रबत, स्रो॰ ಪರಲೋಕ. आक्रबत-अंदेश, पु॰ ದೂರದರ್ಶಿ. आंकर, पु॰ तल ; धीन सूत्र. आकलन, पु॰ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು. आकरकरहा, पु॰ ವನಸ್ಪತಿ. आक्ना, पु॰ ६ ढेळा ; ह्य ठका डू. आक्तिल, वि॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತ. आकुल, वि॰ क्रुडिंग्धर्ती० व्ह. आक्रांत, वि॰ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. आख़िज, वि॰ तुळिस्राठठ ; ರಿಸುವವ. आख़िर, वि॰ ಕೊನೆಯ. आखिरकार, कि॰ ಕಟ್ಟಕಡೆಯ. आख़िरत, स्त्री॰ ७०डु, आख़िरश, वि॰ चंढैर्ते. आख़ीर, वि॰ दे॰ आखिर. आखेट, पु॰ धैं(धैं.

आफ्ता, वि॰ धश्स्य डैंगैत. आग, स्त्री॰ धैं॰ है ; मैं हैं ;— ब्रस्साना भैध्ये गौ०० क्षेत्र का उज्जाता क्षेत्र क्षेत्र क्षेत्र त्यः;— होना भैध्ये गौ० स्पृज्ञ त्यः; — बब्ला होना थळ ४ भैध्ये गौ० ज्ञात्र क्षेत्र क्षेत्

आगत, वि॰ ಬಂದಿರುವ; ಹಾಜರಿ ರುವ g॰ ಅತಿಥಿ. आगर पु॰ तिलै ; तिः हो ; खंडा हः शक्षेत्र कार्यकारी. आगा, पु॰ खल्लु ; धर्वेळा. आगाज, पु॰ अगाज. आगाज, पु॰ त्रांटा हा खटें ह्यंटा आगामी, वि॰ त्रांटा हो हिंदी आगामी, वि॰ त्रांटा हो हो है. आगाही, खो॰ त्रांटा हो हो है. आगाही, खो॰ त्रांटा हो है.

ಸುವುದು. आज, कि॰ ಈದಿನ; ಇಂದು. आजकल, कि॰ ಈದಿನಗಳಲ್ಲಿ. आज़म, वि॰ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ. आज़माइश, स्ना॰ ಪ್ರಯೋಗ. आज़माना, स॰ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು. आज़मूदा, वि॰ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. आज़मूदा, वि॰ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. आज़मूदा, वि॰ ಅನುಭವಿ; ಚ ತುರ.

आग्रह, पु॰ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿ

भाजा, पु॰ डं॰वैं या डं॰वैं; ७ स्टू. भाज़ाद, बि॰ मूं, डं॰डुं, भाज़ाद, बि॰ मां, डं॰डुं, भाज़ाद, पु॰ व्याःशः; क्लिथेंं भाजिज़, बि॰ विश्तं; ठैदैं। भाजिज़, बि॰ विश्तंं; वैं, तंं, भाजिज़, बि॰ वैंश्यें मां वंत्रं, भाजिम, बि॰ वैंश्यें मां वंत्रं, भाजिम, बि॰ वैंश्यें मां वंत्रं, आजीविका स्त्री॰ क्षैरवर्तौशद्याळा. आजुर्देगी, स्त्री॰ धरवर्गौशद्ध. आजुर्दे, दि॰ धरवर्गौशव्य. आया, पु॰ कैधीयु ;—गीला होना चंद्रसु कैंक्यु ज्ञांत्र.

आइ, स्नी॰ ಆಡ್ಡ; ಮರೆ. आइा, पु॰ ಅಡ್ಡವಾದಗೆರೆ; ಹಡಗಿನ ಮರ वि॰ ಡೊಂಕು.

आहो, स्त्री॰ बहु. आहत, स्त्री॰ దలाలి; దల్ళాళे. आहतिया, पु॰ దల్ళాళ आततायी, पु॰ అड्यु, अग्रे. आतप, पु॰ ಬಿಸಲು. आतश, स्त्री॰ धै॰हे; ಪ್ರಕಾಶ. आतशक, पु॰ ಭಿರಂಗಿರೋಗ; ಉಪ దంಶ

आतन्त्रावाजी, खो॰ ಬಿರಸುಬಾಣ. आतन्त्रो, वि॰ ಅಗ್ನಿ ಸಂಬಂಧವಾದ; —शोशा ಭೂತಕನ್ನಡಿ. आतमज, पु॰ ಮಗ.

आतिश, स्त्री॰ दे॰ आतश. आदत, स्त्री॰ त्रुधान्तः, स्वर्धः आदतन, क्ति॰ ताविष्टं व्याप्तिः, त्रुधान्ते, आदतन, क्ति॰ ताविष्टं व्याप्तिः, त्रुधान्ते

आदम, पु॰ ಮಾನವಜಾತಿಯ ಮೂ ಲವುರುಷ ;—गार ದಯೆಯುಳ್ಳ; —जाद ಮಾನವಜಾತಿ.

आदमी, दु॰ कारुक्ष्युः. आदमीयत, स्त्री॰ कारुक्ष्युः.

आजीविका स्त्री॰ ಜೀವನೋಪಾಯ.ं आदान-प्रदान, पु॰ ಕೊಟ್ಟು ಪ ಡ आजुर्देगी, स्त्रो॰ ಅಸಂತೋಷ. ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

> आहाब, पु॰ ನಮ ಸ್ಕ್ರಾರ;—अर्ज़ करना ಅದರ ಪೂರ್ವಕ ವಂದಿಳು ವುದು.

आदिम, वि॰ ಪ್ರಾರಂಭದ.

आदिल, वि॰ ನ್ಯಾಯಪ್ರಿಯ.

आदी, वि॰ ಅಭ್ಯಸ್ತ; ವಾಡಿಕೆ ಯಾದ स्त्रो॰ ಹಶಿಶುಂಠಿ.

आध } वि॰ ಅರ್ಥ.

आयुनिक, वि॰ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ. आन, को॰ ದರ್ಪ; ಸಮಯ; ಮ ಯಾಗದೆ; ಪದ್ಧತಿ; ರೀತಿ;—कां आन में ಕೂಡಲೆ;—बान වೀವಿ; ರೋಭೆ.

आननफानन, क्रि॰ ಅತಿಶೀಘ್ರ. आनना, स॰ ತರುವಿಕೆ.

आनाकानी, स्त्री॰ ಅಲಕ್ಷ್ಸ್ರ; ಸಿಸು ಮಾತು.

आप, सर्वे॰ डाञ्च);—आप करना ಮುಖಸ್ತುತಿ ಮಾಡುವುದು;— काजी प्रशुक्षिः;—बीती रीक्ष्य ಖ ದುಃಖ ವಾ ತೆः;—ते आप ಸ್ವತಃ; ತನಗೆತಾನೇ.

आपस, स्नी॰ ಪರಸ್ವರ ಸಂಬಂಧ ;— का ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗಿನ ;—में ब ರಸ್ಪರದಲ್ಲಿ.

आपा, पु॰ ਤਨ੍ਹ ಅಸ್ತಿತ್ವ; ಅಹಂ ಕಾರ; ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನ. आपात, पु॰ ग्रंडर्ठ ; थैं: धर्में केई. आपा-घापी, स्त्री॰ डठाः डठाः, ಚಿಂತೆ; ಎಳೆದಾಟ. आफ़त, स्त्री॰ गं०खा०डं हं ;—उठाना ದುಃಖ ಸಹಿಸು;—खड़ी करना ಆನತ್ತು ತರು;—मचाना ದಂಗೆ ಮಾಡು;—लाना ವಿಪತ್ತುಂಟು ಮಾಡು. आफ्रताब, पु॰ ಸೂರ್ಯ; ಬಿಸಿಲು. आफ्रताबा, पु॰ ಹಿಡಿಯಿರುವಜಲ , ಪಾತ್ರೆ. . आफ़रीन, अ॰ ಭಲೆ ; ಧನ್ಯ. आफ्राक, पु॰ ट्रेंबैट्स. आब, स्त्री॰ ಬೆಳಕು; ನೀರು; ಲಾವ ಣ್ಯ; ಮಹಿಮೆ;—~~कारी~~ ಹೆಂಡ ದಂಗಡಿ;--इ हैयात ಜೀವನಶಕ್ತಿ; —हवा का डा बंदल ;—दस्त ನೀರು ಮುಟ್ಟು ವಿ ಕೆ ;—दाना ಆನ್ನ ನೀರು; ಜೀವನೋಪಾಯ; —पाशी ನೀರಾವರಿ; ಜಲಸೇ ಚನ;—जोश ದಪ್ಪ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ್ಯ ಹಣ್ಣು; ಮಾಂಸದ ರಸ. आब-ख़ाना, पु॰ ಪಾಯುಖಾನೆ. आब-ख़ोर, पु॰ ट्रांट इंध ; और. आबख़ोरद, पु॰ ಅನ್ನ ನೀರು; ಭೋ ಜನ ವಸ್ತುಗಳು. आबद्रोरा, पु॰ कृ०0; ಬಟ್ಟಲು; ಲೋಟ.

आबदान, पु॰ ತಂಬಿಗೆ; ಬಿಂದಿಗೆ: ಕೆರೆ. आबदीदा, वि॰ ಅಶ್ರುಪೂರ್ಣ. भावन्स, पु॰ ರೋಜ್ ಉಡ್. आबरवा, पु॰ ಹರಿಯುವನೀರು ಟಾಂ ತೆಳುವಾದ ಮಖಮಲ್ ಬಟ್ಟಿ. आबदोज़-किश्ती, स्त्री॰ ಸಬ್ಮಿಸಿರ್ನ್; ನೀರಿನೊಳಗೆ ಹೋಗುವ ಹಡಗು. आबरू, स्नो॰ ಮಾನಮರ್ಯಾದೆ: ದೊಡ್ಡ ಸ್ತ್ರನ. आबला, स्त्री॰ గుध्नै. आबशार, पु॰ ८६०; జలవ్రవాత ; ತಡಸಲು. आबाद, वि॰ ಉಳಕೊಂಡ; ಕುಶಲ ಪೂರ್ವಕ. आबादानी, स्त्री॰ মাঞ্চ মনু র; ನೈಭವ. आबादी, स्त्री॰ धर्ठवर्म है; धर् ಸಂಖ್ಯೆ ; ಸಾಗುವಳಿ ಭೂಮಿ. आबिद, पु॰ ಆರಾಧಕ; ಭಕ್ತ. आबी, वि॰ ಜಲಚರ. आभा, स्रो॰ क्षे हरे; हर्ने. आभार, पु॰ ಉಪಕಾರ. आभारी, वि॰ ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಿಸುವ. आभास, पु॰ ಪೃತಿಬಿಂಬ; ಮಿಥ್ಯಾ ಜ್ಞಾನ. आभीर, पु॰ ಗೊಲ್ಲ अहीर. आमंत्रण, पु॰ धिडल. आम, पु॰ ಮಾವು; ಸಾಧಾರಣ ಜನತೆ; वि• ಸಾಧಾರಣ.

आमर, स्नी॰ ಆಗಮನ; ಬರುವಿಕೆ हैं — स्वर्च ಆಯವ್ಯಯ;—रफ़त ಆಯಾತನಿರ್ಯಾತ.

आमदनी, क्षी॰ ಆದಾಯ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ. आमने-सामने, क्षि॰ ಎದಿರುಬದಿರಾಗಿ. आमफ्रहम, वि॰ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯ ಬಹುದಾದ; ಸರಳವಾದ.

आमादा, वि॰ ತತ್ಪರ; ಸಿದ್ಧ. आमाल, पु॰ ಕರ್ಮ; ನಡುವಳಿಕೆ.

आमास, पु॰ ಅವಯವದ ಊದು ವಿಕೆ; ಬಾಯುವಿಕೆ.

आमिल, पु॰ ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಾಯಣ ; ಭೂಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ.

आमिष, पु॰ ಮಾಂಸ. आमी, स्नी॰ ಮಾವಿನಮಿಡಿ.

आमीन, अ॰ ತಥಾಸ್ತು; ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ.

आमूदा, वि॰ ಅಲಂಕರಿಸಿದ.

आमेज़, वि॰ মং ১ ট ; ঠ ঠ ঠ ঠ . आमोद-प्रमोद, पु॰ ফুঁগে গ ৯ গ্ৰেম ;

ಸುಖಸಂತೋಷ.

आय, स्त्री॰ ಆದಾಯ.

आयत, स्नी॰ ಕುರಾನಿನ ವಾಕ್ಯ.

भायतन, पु॰ ಮನೆ; ಮಂದಿರ; ವಿಶ್ರಾಂತಿಸ್ಥಾನ.

आयद, वि॰ ಹೊಂದಿಸಿದ; ಉಪ ಯೋಗಾರ್ಹ.

आया, ജിം ದಾದಿ.

आयात, पु॰ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಮಾಲು.

आयाम, पु॰ ३ मञ्ु र.

आयोजन, पु॰ ಏರ್ಪಾಡು; ಸಿದ್ಧತಿ. आर, पु॰ ನಾಚಿಕೆ; ಲೋಹದ ಅದರು.

आरज़ा, पु॰ ರೋಗ; ಕಾಯಿಲೆ. आरज़ू, बो॰ ఇಚ್ಛೆ; ವಿನಂತಿ. आरत, वि॰ आतं ದುಃಖತನಾದ. आर-पार, पु॰ ಈಚೆ ಆಚೆ ದಡ. आरसी, बो॰ ಕನ್ನಡಿ.

आरा, पु॰ ಗರಗಸ; ರಂಪ;—कश ಗರಗಸದ ಕೆಲಸದವನು.

आराइश, स्त्री॰ ७०० च व तर्भ र

आराज, वि॰ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ; पु॰ ಕೆನ್ನೆ.

आराज़ी, स्त्री॰ ಹೊಲ.

भाराति, पु॰ ಶತ್ರು ; ವೈರಿ.

आराम, पु॰ ಸುಖ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ;— तलब ಸುಖವನ್ನು ಕೋರುವವ.

आरास्तगी, स्त्री० ಅಲಂಕಾರ.

आरास्ता, वि॰ ಅಲಂಕೃತವಾದ. आरिफ्र, वि॰ ಪರಿಚಿತ.

आरी, वि॰ ನಗ್ನ; ರಿಕ್ತ; ದಣಿದ; ದೀನ.

आरूढ़, वि॰ ಏರಿದೆ.

आरोप, पु॰ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಿಕೆ.

आरोहण, पु॰ ಏರುವಿಕೆ. आर्त, वि॰ ದುಃಖಿತ.

आर्द्र, वि॰ ತೊಯ್ಳ; ಹಸಿಯಾದ.

आर्ष, वि॰ ವೇದ ಸಮ್ಮತವಾದ.

आल, ची॰ ತುಗಳ ಮಕ್ಕಳು; ವಂಶ ತೃಂಡೇರೆ; ಒಂದುವಿಧವಾದ ಹೆಂಡ.

आलमगीर, पु॰ धर्माद्यु हुई. आलमारी, स्नी॰ दे॰ अलमारी. आलवाल, पु॰ ದುಂಡಗಿನ ಪಾತ್ರೆ. भाला, वि॰ ಸರ್ವೋತ್ತ್ರಮವಾದ; ಉನ್ನ ತವಾದ 😗 ವ್ಯಾಕರಣ. आलान, पु॰ ಆನೆಕಟ್ಟುವ ಗೂಟ

औालाप, पु॰ ಮಾತುಕತೆ; ಆಲಾ. ಪನೆ.

ಅಥವಾ ಸರಪಳಿ.

आलापना, स॰ ಹಾಡುವುದು. সান্তি, দ্বী০ মঞ্চ ; ম০ ট্রু. आलिम, वि॰ ವಿದ್ವಾಂಸ. आलिमाना, वि॰ ವಿದ್ಯತ್ಪೂರ್ಣವಾದ. आली, वि॰ ದೊಡ್ಡ; ಶ್ರೇಷ್ಟ;—शान ಉನ್ನತವಾದ.

आॡ, पु॰ ಬಟಾಟಿ, ಉರಳಗಡ್ಡೆ. आॡदुगी, स्त्री॰ ಅಶುದ್ರವಾದ. आलुदा, वि॰ हैं प्रकार्त; डी० యा. आशंका, स्त्री॰ ध्रळा; प्रवाधका भाॡबुखारा, पु॰ ಮಳಿಸಿಹಿ ಮಿಶ್ರಿತ ಹಣ್ಣು; ಅಲಬ್ ಕಾರಿಹಣ್ಣು.

आलेख, पु॰ ಬರವಣಿಗೆ; ಲಿಪಿ. भालेपन, पु॰ ಪಟ್ಟುಹಾಕುವ ಔಷಧಿ..

आ**लोक, पु॰** ಪ್ರಕಾಶ. आलोचक, वि॰ ಪರೀಕ್ಷಕ; ವಿಮ ರ್ಶಕ.

आलोचन, पु॰ 🔵 ಗುಣದೋಷ आलोचना, स्नी० ∮ ವಿವುರ್ಶೆ.

आलोड्ना, स॰ ಮಥನಮಾಡುವುದು; ಕಡೆಯುವುದು.

भावभगत, पु॰ ಆದರಸತ್ತಾರ.

आवाँ, पु॰ ಆವೆ; ಭಟ್ಟ. आवाई, बी॰ ಸಮಾಚಾರಗಳು. आवाज, खी॰ दंुरु; মুర. आवाज़ा, षु॰ ವ್ಯಂಗ್ಯ ; ವದಂತಿ. भावाजाही, स्नी॰ ಆವಾಗಮನ. आवारगी, स्त्री॰ ಅಲೆದಾಟ; ಪೋಕರಿ ತನ; ಫುಂಡಾಟ.

आवारजा, पु॰ ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ವುಸ್ತುಕ; ಡೈರಿ.

आवारा) वि॰ ವ್ಯರ್ಥ ಅಲೆದಾಡು आवारागर्दे) ನವ ; ಪುಂಡ. आविर्भाव, पु॰ ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಆವೇಶ. आविष्कार, पु॰ ಶೊಧನೆ; ಸಿದ್ದಿ. आवेज़, वि॰ ನೇತಾಡುವ. आवेदक, पु॰ ಅರ್ಜೀದಾರ. आवेदन) पु॰ ಅರ್ಜಿ; ವಿನಂತಿ आवेदनपत्र ∮ ಪತ್ರ.

आशना, स्त्री॰ ಮಿಕ್ರ; ಪ್ರೇಮೀ.. आशनाई, स्त्री० क्ष्री९७; मूं(छ ; ಅನುಚಿತ ಸಂಬಂದ.

आशिक, पु॰ ಆಸಕ್ತ; ಪ್ರೇಮಿ. आशिक-मिज़ाज, वि॰ ಉಲ್ಪಾಸ ಭರಿ ತವಾದ,

आशिकाना, वि॰ ಪ್ರೇಮಿಯಂತಹ. आशियाँ आशियाना हु॰ ಪಕ್ಷಿಗಳಗೂಡು. आशिष, स्त्री॰ ಆಶೀರ್ವಾದ.

आग्रु, क्रि॰ జాగ్రతే. भागुक्तगी, भी॰ ವ್ಯಾಕುಲತೆ. आञ्चलका, वि॰ ताथि तौ०० व्य. आस्कार, वि॰ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ; ಸ್ಪಷ್ಟ. आसकत, पु॰ ಸೋಮಾರಿತನ. आसकती, वि॰ ಸೋಮಾರಿ. आसन, पु॰ ಪೀಠ; ಕೂಡುವರೀತಿ. भासनी, स्त्री॰ धेर्मु ಅप्रत. आसन्न, वि॰ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ. आसपास, क्रि॰ ७ हु इ हु. आसमान, पु॰ ಆ 🕫 हैं। आसमानी, वि॰ ಆ ಕಾಶದ. आसरा, पु॰ ಆಧಾರ; ಆಶ್ರಯ. आसव, पु॰ ಮದೃ; ಅರ್ಕ. भासाइश, पु॰ र्रांश; విಶ್ರಾಂತಿ. आसान, वि॰ म्राध्य ; मर्रष. आसानी, स्नी॰ माध्यं हैं; माध्यं हैं. आसामी, पु॰ दे॰ असामी. आसायश, स्नी॰ ಆನಂದ; ಸುಖ. आसार, पु॰ ಲಕ್ಷಣ; ಚಿನ್ಲೆ: ಗೋ ಡೆಯಗಲ. आसिम, वि॰ प्रकाधनि ; ರ್ಮಿಕ. आसिया, स्त्री॰ धीरमध्य ह्या ;

ಗಿರಣಿ. आसी, वि॰ ಅಪರಾಧಿ; ಪಾಪಿ. आसीन, वि॰ ಕುಳಿತಿರುವ. आसीस, पु॰ ಆಶೀರ್ವಾದ. आसूद्गी, की॰ ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ. आसूद्गा, वि॰ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದ. आसेब, पु॰ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳು.

आस्तान, पु॰ ಹೊಸ್ತಿಲು; ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರ; ಧರ್ಮಶಾಲೆ. आस्तीन, स्नी॰ ಅಂಗಿಯ ತೋಳು; —का साँप ಮಿತ್ಸನಾಗಿದ್ದು ಶತ್ರು ವಾಗಿರುವ आस्था, स्नी॰ ಪೂಜ್ಯಬುದ್ದಿ; ವಿಶ್ವಾಸ: ಆಸ್ಥೆ; ಆಸಕ್ತಿ. , आस्मान, पु॰ **७ इ**०४ ;—टूट पड़ना ವಿಪತ್ತುಂಟಾಗುವುದು. आस्त्रादन, पु॰ ರುಚಿನೋಡುವಿಕೆ. आह, अन्य॰ ಆಹಾ! ಅಯ್ಯೊ! स्त्री॰ ನರಳುವಿಕೆ; ನಿಟ್ಟುಸಿರು; ಸಾಹಸ; ಶ<u>ಕ್ತಿ</u>;—भरना $\tilde{\lambda}$ ಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡು ವುದು. आहर, स्त्री॰ द्रुरी; प्रद्रु ४. आहत, वि॰ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ. आहन, पु॰ चंधी छ ;—स्वा मा स ಗಲ್ಲು. आहा, अञ्य० ळब्बन्यक सं दूरी: आहित, वि॰ वठप्रधुधुः. आहिस्तगी, स्त्री॰ ಸಾವಕಾಶ; ತಡ. आहिस्ता, कि॰ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ.

इ

आहू, पु॰ क्षेन्हें; ळिटेल.

आह्वान, पु॰ ಕंैंेें इं.

आहूत, वि॰ ಆಮಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

इंगळिस्तान, पु॰ ಆಂಗ್ಲ ದೇಶ. इंगित, पु॰ ಸನ್ನೆ; ಮನೋಗತವನ್ನು ತಿಳಿಸಲುಮಾಡುವ ಸಂಜ್ಞೆ.

इंगुदी, स्नी॰ ಹೊಂಗೆಯಮರ. इंगुर, पु॰ वः तिरुह्त. इंगुरी, स्नी॰ ಇಂಗುಳದ ಹಣ್ಣು. इंगुरोटी, स्नी॰ कां कां कां विध् इंजील, स्त्री॰ ಬೈಬಲ್. इंड्वा, पु॰ २०थी. इंतकाल, पु॰ ಸಾವು; ಮರಣ; ಸ್ಥಾನ • ಪರಿವರ್ತನೆ; ಪರಭಾರೆ. इंतज़ाम, पु॰ ವ್ಯವಸ್ತೆ; ಏರ್ಪಾಡು. इंतज़ामकार, पु॰ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪಕ. इंतज़ार, पु॰ क्युं हें हुं है रे हुं है. इंतशार, पु॰ ಹರಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಸಾರ. इंतहा, पु॰ ಅಂತ್ಯ ; ಮುಕ್ತಾಯ. इंतिखाब, पु॰ ಆಯ್ಕೆ; ಚುನಾವಣೆ. इंद्रधनुष, पु॰ ಕಾಮ್ ನಬಿಲ್ಲು. इंधन, पु॰ रुग्दै; ಕಟ್ಟಿಗೆ. इंसाफ़, पु॰ रुक्कुळा. इआनत, स्त्री॰ वं कै ; मंक्राक्क. इक, वि॰ ಒಂದು. इक्टक, पु॰ ನೆಟ್ಟನೋಟ. इकट्ठा, वि॰ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದ; ಗುಂ ಪಾದೆ.

इक्तार, वि॰ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ; ಸಮರಸವಾದ कि॰ ಒಂದೇ ಸಮನೆ; ಎಡಬಿಡದೆ.

इकतारा, पु॰ ಒಂದು ತಂತಿಯ ವಾದ್ಯ; ಏಕನಾದ. इकबारगी, कि॰ ಒಮ್ಮೆಲೆ; ಅಕಸ್ಮಾ

इकबारगीँ, कि॰ ఓಮೈ एँ ; ఆ ह ফা ু ভু ু ন .

इज्जबाल, पु॰ संग्यान तुः; ಐಶ್ವರ್ಯ ;

शुः कार्य; — मंद वि॰ ಶಾಲಿ; ಸಂಪನ್ನ. इकराम, पु॰ ಬಹುಮಾನ ; ಗೌರವ. इक्सर, पु॰ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಒಪ್ಪಿಗೆ. इक़रारनामा, पु॰ ಒಪ್ಪಂದ. इकलोता, पु॰ ಏಕಮಾತ್ರ (ಪುತ್ರ). इकला, वि॰ ಒಂದು ಪದರಿನ. इकसर, वि॰ ಒಂಟಿಯಾಗಿ. इकहरा, वि० दे० एकहरा. इकाई, स्नी॰ ಒಂದು; ಏಕ. इका, पु॰ ಎಕ್ಕಾಗಾಡಿ. इकादुका, वि॰ ಒಂಟಿಸಂಟ. इख़राज़, पु॰ ಬಹಿಷ್ಕಾರ. इख़लाक, पु॰ दे॰ अख़्लाक. इख़लास, पु॰ ಗೆಳಿತನ; ನೈ ಜಪ್ರೇಮ: ప్రిఁతి.

इफ़्तसार, पु॰ ಸಂಕ್ಷೇ**ಪ**; ಮು ಕ್ತಾಯ.

इक्तियार, पु॰ ಅಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭುಶ್ವ; ಶಕ್ತಿ.

इफ़्तिलात, पु॰ ಅराठात : మೈ हु. इफ़्तिलाफ़, पु॰ चेंदळ ; ठिटीलद. इफ़्तिसास, पु॰ ठेटाँ खंडे. इच्छा, खो॰ एउँ ; थळाचे. इच्छुक, वि॰ वर्ध्व, याज्य डे. इज़तिसाब, पु॰ अठेठा०डे. इज़तिसाब, पु॰ याज्य खंडे. इज़तिसाब, पु॰ याज्य खंडे. इज़तिसास, पु॰ याज्य खंडे. इज्ञिस, पु॰ याज्य खंडे. इज़रा, ची॰ ಜಾರಿಗೆ ತರು ವುದು; ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರಚಾರ. इज़राहेंळ, दु॰ ಯಮದೂತ. इजलास, दु॰ ನ್ಯಾಯಾಲಯ; ಕಚೇ ರಿಯ ಕಿಲಸ.

इजहार, पु॰ ಪ್ರಕಟಣೆ; ಸಾಕ್ಷ್ಯ. इजाज़त, खो॰ ಆಜ್ಞೆ; ಒಪ್ಪಿಗೆ. इजाफ़त, खो॰ ಸಂಬಂಧ ಜೋಡಣೆ. इज़ाफ़ा, पु॰ ವೃದ್ಧಿ; ಮಿಗಿಲು. इज़ार, खो॰ ಇಜಾರ; ಚಲ್ಲಣ;

—बन्द ए० ಡಿ ನವಾರು. इजारा, पु॰ ಗುತ್ತಿಗೆ; ಅಧಿಕಾರ. इजारेदार, पु॰ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ; ಬಾಡಿ ಗೆದಾರ.

इज्जत, स्नी॰ ಮರ್ಯಾಬೆ;—दार वि॰ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ; ಮಾನ್ಸ. इठलाना, अ॰ ಗರ್ವಿಸು; ನಟಿಸು; ಜಂಭಮಾಡು.

हतना, वि॰ श्वक्षाः. इतवार, पु॰ ನಂಬಿಕೆ; ನೆಚ್ಚಿಕೆ. इतमाम, पु॰ ಮುಕ್ತಾಯ. इतमीनान, पु॰ ವಿಶ್ವಾಸ. इतराना, अ॰ ಸೆಟೆಗೊಳ್ಳು; ವೈಯ್ಯಾ ರತೋರು..

हतराफ्र, क्वी॰ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲು. हतवार, पु॰ ಭಾನುವಾರ. हतस्ततः, क्वि॰ ಅತ್ತಿತ್ತ. हताव्यत, क्वी॰ ಆಜ್ಞಾ ಸಾಲನೆ. हताब, पु॰ ಕೋಪ; ಬೆದರಿಕೆ. हति, क्वी॰ ಸಮಾಪ್ತಿ. हतिवृत्त, पु॰ ಇತಿಹಾಸ. हतिहास, पु॰ ಚರಿತ್ರೆ; ಇತಿಹಾಸ. इत्तफ्राक, पु॰ ಐಕ್ಯ; ಸಂಯೋಗ. इत्तफ्राकिया, वि॰ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ. इत्तला, बो॰ ಸೂಚನೆ;—नामा ಸೂ ಚನಾಪತ್ರ.

हत्तहाद, पु॰ र्रंट्रूक्ष ; शक्रु. इत्तिहादी, पु॰ क्षेत्रं शक्रुं. इत्तिहास, पु॰ क्षेत्रं क्षेत्रं क्षेत्रं क्षेत्रं, पु॰ क्षेत्रं क्षेत्रं, क्षेत्रं क्षेत्रं, क्षेत्रं क्षेत

इनसाफ, पु॰ ನೀತಿ; ನ್ಯಾಯ. इनाद, पु॰ ಹೆಗತನ; ವೈರ. इनान, स्नो॰ ಲಗಾಮು. इनाम, पु॰ ಬಹುಮಾನ. इनामदार, पु॰ ಭೂಮಿ ಇನಾಮಾಗಿ ಪಡೆದವ.

हनायत, खो॰ कुंडै; श्राध्यक्तर. इनेगिने, वि॰ ड्रंथ चेंथ्यं. इन्कसार, पु॰ तंड्युं डै; तिः तंडे. इन्क्साम, पु॰ ड्राथ्यः; ध्राम. इन्तक्राम, पु॰ खंडकाटंट ग्रंथं. इन्तक्रास, पु॰ दे॰ इंतकाल.

इन्तलाब, पु॰ ಆಯ್ತೆ; ಚುನಾ ವಣೆ. इन्तज़ाम, पु॰ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. इन्तज़ार, पु॰ क्रुं और हुँ. इन्तशार, पु॰ ಹರಡಿಕೆ; ದುರ್ದಶೆ. इन्तहा, स्नी॰ ಕೊನೆ; ಪರಿಣಾಮ. इन्सा, स्नी॰ ಲೇಖನಶೈಲಿ; ಬರ ವಣಿಗೆ. इन्शा-अल्लाह, कि॰ ದೇವರದಯೆಯಿ ದ್ದಲ್ಲಿ. इफ्ररात, स्त्रो॰ ಆಧಿಕ್ಯ ; ಹೆಚ್ಪಾಗು. इफ़लास, पु॰ धढंडर. इफ़लाह, पु॰ कैंड; शार्यकार. इफ़्तख़ार, पु॰ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವಿಕೆ. इफ्फत, स्त्री॰ ಸದಾಚಾರ; ವೃಭಿ ಚಾರಮಾಡದಿರುವಿಕೆ. इबतिदा स्त्री॰ ಪ್ರಾರಂಭ; ಉದ್ದವ. इबतिदाई, वि॰ ಮೊದಲನೆಯ. इबरत, खी॰ शहर्मंहर. इब्लीस, पु॰ ಶೈತಾನ. इबादत, स्त्री॰ इंगिडे; ಆರಾಧನೆ; — लाना दौर काथ **ಯ**. इबारत, स्त्री॰ ಲೇಖನಶೈಲಿ. इब्तदा, स्त्री॰ दे॰ इबतिदा. इब्तदाई, वि० दे० इब्तिदायी. इब्न, पु॰ ळात. इन्नत, स्नी॰ ಮಗಳು. इत्रत, स्त्री॰ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ; ಉಪ ದೇಶ.

इमकान, पु॰ ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

इमदाद, स्त्री॰ मंक्काळा: तैठका. इमरती, जी॰ ಜಿಲೇಬಿ. इमरोज़, कि॰ ಈ ದಿವಸ. इमला, पु॰ ಉಕ್ತ ಲೇಖನ. इमली, स्नी॰ कालग्रं कला. इमसाल, अन्य॰ ಈ ವರ್ಷ. इमाम, पु॰ ಮುಂದಾಳು; ಮುಸ ಲ್ಥಾನರ ಪುರೋಹಿತ;—दस्ता ಕಲ್ಪತ್ತು; ಒರಳು. इमामबाड़ा, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನಸಾಧು ಗಳ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಳ. इमारत, स्त्री॰ दौबद्ध, इन्चु, नध, इ. इमि, कि॰ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ. इम्तहान, पु॰ ಪर्ेहें. इंग्डाद, पु॰ दे॰ इसदाद. इम्तियाज्ञ, पु॰ ತಾರತಮ್ಯ; ಗುರುತಿ ಸುವಿಕೆ. इयत्ता, स्त्री॰ ಎಲ್ಲೆ ; ಮೇರೆ. इरशाद, पु॰ ಮಾರ್ಗದ ಶ೯.ನ: ಆಜ್ಞೆ . इरसाल, पु॰ ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ. इरादतन, कि॰ ಮನಃಪೂರ್ವಕ. इरादा, पु॰ २०४७. इदंगिदं, कि॰ संबुक्धांडू. इलज़ाम, पु॰ दौश्द्र ; हर्षः ह. इस्रतिजा, पु॰ ನಿವೇದನ. इलहान, पु॰ ಸಂಗೀತ: ಉತ್ತಮ ಸ್ಯರ. इलहाक, पु॰ मं०थ० दं; खाल दर्ज. इलहाम, पु॰ ದೇವವಾಣಿ.

इसलिये, अ॰ ಆದ್ದರಿಂದ.

इस्तअदाद, स्त्री॰ ವಿದ್ಯತ್ತು.

इस्तक्रबाल, पु॰ सनुतंड.

इस्तक्ररार, पु॰ ಸ್ಥಿ ರವಾಗುವಿಕೆ.

इस्तदुआ, स्नी॰ ವಿನಂತಿ; ಬೇಡಿಕೆ.

इस्तग़ासा, पु॰ ಮುಕದಮಿ.

इलाज्ञा, पु॰ ಮನಸ್ಸಿ ನಸಂಬಂಧ ; ಹಾರ್ದಿಕಪ್ರೇಮ; ಇಲಾಖೆ. इलाज, पु॰ विद्यंद ; धिनेहूँ. इलायची, स्नी॰ ಏಲಕ್ಟಿ. इलावा, क्रि॰ दे॰ अलावा. इलाही, पु॰ यं ठंडी हुं टं. इल्तिजा, खी॰ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. इह्तिमास, पु॰ ಯಾಚನೆ; ಬೇಡಿಕೆ. इल्म, पु॰ నిద్య ; ಶಾಸ್ತ್ರ ;—ए अदब ಸಾಹಿತ್ಯ. इल्मियत, स्त्री॰ २००७ डु. इल्मे-अख़लाक, पु॰ है। बैठा हुं. इल्लत, स्नी॰ ದುರ್ನಡತೆ. इव, अम्य॰ ಆಂತೆ; ಸದೃಶ; ತುಲ್ಯ. इशरत, स्त्री॰ ಸುಖಭೋಗ. इशाअत, स्त्री॰ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸುವಿಕೆ. इशारा, पु॰ प्रते ूं; प्रं क्लिंड : प्रं ಕ್ಷಿಪ್ತಕಥನ; ಗುಪ್ತಪ್ರೇರಣೆ. इस्क, पु॰ ಪ್ರೇಮ ; ಪ್ರೀತಿ. इक्कबाज़, वि॰ ಪ್ರೇಮವಿಲಾಸಿ. इस्तयालाक, स्त्री॰ ಉತ್ತೇಜನ. इक्तिदाद, पु॰ चीक्षु १ हर्पछ. इक्तियांक, पु॰ ळॅथ्युः ची०१० हैं ; ಅನುರಾಗ. इक्तिहार, पु॰ गुं ಕंधलें; జాळೀ ರಾತು.

इसपात, पु॰ ಉಕ್ಚಿ ನಲೋಹ.

इसरार, पु॰ ळधः; ಆಗ್ಸಹ.

इसलाह, पु॰ मंभ्रकारले.

इसराफ्र, पु॰ ळेळवं ಅಪವ್ಯಯ.

इस्तमरारी, वि॰ ಶಾಶ್ರತವಾದ. इस्तिरी, स्त्री० वर्धुः. इस्तिलाह, स्त्रो॰ ಪರಿಭಾಷೆ. इस्तिंजा, पु॰ ಲಘುಶಂಕೆಯನಂತರ ಶುದ್ದಿ. इस्तीफ़ा, पु॰ ರಾಜೀನಾಮೆ. इस्तेदाद, स्नी॰ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಜ್ಞಾನ: ನೈ ಪುಣ್ಯ . इस्तेमाल, पु॰ ಉಪಯೋಗ. इस्पगोल, पु॰ ಇಸಬಗೋಲು. इसम, पु॰ कैंब्रक नाम. इसमनवीसी, स्त्री॰ ಜನರ ಹೆಸರು ಬರೆ ಯುನಿಕೆ; ಸಾಕ್ಷಿಪಟ್ಟಿ. इस्मशरीफ्र, पु॰ ನಾಮಧೇಯ. इस्लाह, स्नी॰ ತಿದ್ದುಪಡಿ; ಗಲ್ಲಗಡ್ಡ ಗಳ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು. इहतिमाल, पु॰ २०४०). इहतिमाम, पु॰ ಏರ್ಪಾಡು. इहतियाज़, स्त्री० ಆ ವಶ್ಯ ಕತೆ. (एहतियाज़) इहतियात्, स्त्री॰ ಎಚ್ಚ ರಿಕೆ; ರಕ್ಷಣೆ. (एहतियात) इहाता, पु॰ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಆವರಣ . ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ; ಪಟಾಂಗಣ; (अहाता)

ई

ईंगुर, पु॰ व्वातिश्ह. ईचना, स॰ ಎಳೆಯುವುದು. इंट, स्त्री॰ वधूं, तैं; वधूं,०० ;—से **ईर बजाना** ನಾಶಮಾಡುವುದು. इंटा, पु॰ दे॰ ईंट. ईंधन, पु॰ रुविः; हिंधुति. ईखं, स्त्री॰ च्याः, ईज़ा, खो॰ ದು:ಖ; ನೋವು. ईजाद, पु॰ तं शत रंशक्तं. ईजाब, पु॰ ಗೊತ್ತು ವಳಿ प्रार्थना. ईद, स्त्री॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಬ್ಬ ; ಶುಭದಿನ;—का चांद होना ಅಪ ರೂಪ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು. ईदगाह, पु॰ ಹಬ್ಬದ ದಿನದ ನಮಾ ಜಿನಸ್ಥಳ. ईमान, पु॰ तं०धे~~एं~~. ईमानदार, पु॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. ईमानदारी, स्त्री० ठेटा महावाई है. **ईरान, पु॰** इन्ठिमेद्रैल्ड. ईर्षालु, बि॰ क्किधी, है थी, त. ईसवी, वि॰ क्रैज़ूँ हैं है. **ईसा, पु॰ ಕ್ರೈ ಸ್ತ್ರ**ಮತದ ಸಂಸ್ಥಾ ಪಕ.

उ उँगली, श्ली॰ धँठफा;—उठाना उद्यु नाव्यतैंवा केंश्भं पाँचों उंग-खियाँ घी में होना ಎಲ್ಲವಿಧದಲ್ಲೂ

ईसाई, वि॰ ಕ್ರಿಸ್ತಮತಾವಲಂಬಿ.

हैहा, स्त्री॰ सुध्य ऋर्ट्टी.

ಲಾಭಪಡೆವುದು उंगली पकड़ते पहुँचा पकड़ना ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟ ಮನೆಯನ್ನೇ ಆಕ್ರಮಿ ಸುವುದು.

उँचाई, सी॰ डाक्टीकरैं. उँचाई, सी॰ ಎತ್ತರ. उचना, स॰ ಮಂಚದ ಹಿಣಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು.

थैतियाचिधाः. उदेखनाः, स० रिश्यं ತೋಡाः; धित्रां संक्षेत्रयाः, उन्नण, वि० भाषाच्याः सुर्धः उन्नरानाः, स० ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಮಾತನ್ನು

ಬಾರಿಬಾರಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಹೇಳು.
ತಾಪಡ್ತನಾಗ, ಇಂ ಕಂತೆಪುರಾಣ.
ತಾಪಾಗ, ಇಂ ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಾಗು
ತಾಪ, ಇಂ ಒಣಗಿದ.
ತಾಪ್ಟ್, ಇಂ ಕುಕ್ಕರಿಸಿ ಕೂಡುವಿಕೆ.
ತಾಪಾಗ, ಇಂ ಬೇಜಾರುಪಡುವುದು:

ಸಾಕ್ಸ್ನಿಸು.
उकलाई, स्री॰ ವಾಂತಿ; ವಾಕರಿಕೆ.
उकलाना, स॰ ವಾಂತಿಮಾಡು.
उकसाना, स॰ ಉಬ್ಬಿಸು.
उकाब, पु॰ ಗರುಡಪಕ್ಷಿ.
उकेलना, स॰ ತಿರುವಿಹಾಕು.

उकोना, पु॰ గఫ్రి బీయల బయిలే. उक्त, বি॰ ಹೇಳಿದ. उक्रदा, पु॰ గంటు; గೂఢవిషయ. उख्रदा, अ॰ চুণ্ডা, ಹೋಗು.

उखली, स्त्री॰ दे॰ ओखली. उखाइना, स॰ ಕೀಳುವುದು. उगना, अ॰ ಉದಯವಾಗು; ಅಂಕು ರಿಸು; ಮೊಳಕೆಬರು. उगलना, स॰ ಕಾರುವುದು. उगाना, स॰ ಮೊಳಕೆ ಹೊರಡಿಸು: ಹುಟ್ಟಸು. उगार **र पु॰** ಉಗುಳು; ಎಂಜಲು. उगालदान, पु॰ क्षै हिक्का है. उगाहना, स॰ अरंगि धंजाहा. उगाही, स्नी॰ ವಸೂಲಿ; ವಸೂಲಾದ ದೃವ್ಯ. **उघटना, स॰ ई**రళిను. उघड्ना, अ॰ ಬಿತ್ತಲೆಯಾಗು; ತೆರೆ ಯು. उवाइना) स॰ डैंठै; ताधार्रिक्षार् उघारना ∫ ಮಾಡು. उचकन, पु॰ ಒತ್ತು ಗಲ್ಲು; ಬೋಕಿ. उचकना, अ॰ ಮುಂಗಾಲುಮೇಲೆ ್ತ ನಿಲ್ಲು; ಹಾರು; ಕುಪ್ಪಳಿಸು. उचकाना, स॰ ఎड्यू; ఏరిసు. उचका, पु॰ हर्णु ; वहाू. उचरना, भ० ವಿರಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟು. डचार, पु॰ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. उचारना, स॰، ಉಚ್ಚಾ ಟನೆಮಾಡು ; ವಿರಕ್ತಿಹುಟ್ಟ ಸು. उचारू, वि॰ ವಿರಕ್ತಿ, ಹುಟ್ಟಿಸುವ. उचाइना, स० क्षेड्रिं उच्छंखल, वि॰ १४० हा छ. उद्धेग, पु॰ ಮಡಿಲು; ತೊಡೆ. उक्कना, अ॰ ಚೇತರಿಸು; ಮದವಿಳಿ.

्डइलक्ट्र, पु॰ ಕುಣಿತ; ಆಟ: ಹಾ ರಾಟ; ಜಿಗಿದಾಟ. **उछलना, अ** ಹಾರು. ತಪಾಣ್ಯ ಇಂ ಹಾರಾಟ; ವಮನ. उछालना, स॰ ಮೇಲಕ್ರಿಸೆ. उछाह, पु॰ ಉತ್ಪಾಹ; ಉತ್ಪಟೇಚೈ. उजड्ना, अ० कार्या थीएं. उजहु, वि॰ ಅಸಭ್ಯ; ಮೂರ್ಖ. उजबक, पु॰ ಮೂರ್ಖ. उजरत, स्नी॰ ಕೂಲಿ; ಬಾಡಿಗೆ. उजलत, जी॰ धीर्त. उजला, वि॰ ಬಿಳಿಯ; ನಿರ್ಮಲ. उजागर, वि॰ ಉಜ್ನಲವಾದ. उजाइ, पु॰ ಹಾಳುಕೊಂಪೆ. उजाडुना, स॰ ನಾಶಮಾಡು. उजालना, स॰ कैंग ई को ती हो : ಬೆಳಗಿಸು. उजाला, पु॰ धैंई हा. **उजास, पु॰** इं, क्वार्ट. उजियार) उजियारा } उजेला, पु॰ दे॰ उजाला. उन्न, पु॰ ವಿರೋಧ; ಬಾಧೆ; ಅಡ್ಡಿ. उन्नदारी, स्त्री॰ ಆ हुँ(यहाँ. उझकना, अ॰ ಹಾರು; ಎಗುರು. उझलना, स॰ गंगठेकाज्ञां ता. उझाँकना, स॰ विक्ष है र्रीशिक्टा. उटंग, वि॰ ಉದ್ದಗಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮಿಯಿರುವ ಬಟ್ಟಿ.

उरक्ता, स॰ ಅಂದಾಜುಕಟ್ಟು.

उटज, पु॰ ಗುಡಿಸಲು. उठंगाना, अ॰ ಆನಿಸು. उठना, अ० ఏళు. उड-बैठ, ह्नी॰ ಎट्टा ಕೂತುಮಾಡುವ ವ್ಯಾಯಾಮ. उरुल्ह्र, वि॰ ಅಸ್ಥಿ ರವಾದ. उठाईगिरा, पु॰ चंक्स् डर्री ४ चंत्र ಯುವ ಜೇಬುಕಳ್ಳ. ತಪन, स्नो॰ ಏಳುವಿಕೆ; ವೃದ್ಧಿ. उठाना, कि० ಎಬ್ಬಿಸು. उद्देक्, वि॰ कार्णें द्र ; अंतर्धर्य. उद्द, पु॰ ಉದ್ದು. उड्नखरोला, पु॰ ಹಾರಬಲ್ಲವನು : ವಿಮಾನ. उड़नफ्राकता, वि॰ ಮೂರ್ಖ. उड्ना, अ॰ ಹಾರುವುದು. उड़ाऊ, वि॰ ಹಾರಬಲ್ಲ; ಬಹಳ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ. उड़ाकू हि॰ ಹಾರುವ. उड़ान, ಟ್ಟಾಂ ಹಾರುವಿಕೆ. उड़ाना, स॰ काठिमं. उद्भुस, पु॰ डर्मार्छ ; डेर्मार्स. (उद्भीस) उद्देलना, स॰ २९००६; धैथ्रू. उद्कना, अ० २ वर्र शिर्ण. उद्काना, स॰ ಆನಿಸುವುದು. उदरी, ची॰ ಉಪಪತ್ನಿ. उदारना. स॰ हु, ಅद्गळठक.

उत्तेग, वि॰ ಉನ್ನತ; ಉಚ್ಚ್ವ. उत, कि॰ ಅಲ್ಲಿ; ಅತ್ತ್ತ. उतना, वि॰ ಅಷ್ಟು, उत्तरन, पु॰ ಉಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಬಟ್ಟಿ. उतरना, अ॰ वर्धेेेे को की की. उतरहा, वि॰ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನ. उतराई, क्री॰ ಇಳಿಯುವಿಕೆ; ನದಿ ದಾಟಿಸಿದ ಕೂಲಿ. उतराना, स॰ ಇಳಿಸುವುದು. उतलाना, अ० ತ್ವರಿಪಡಿಸು. उतराव, पु॰ वर्धक्षाठा. उतान, वि॰ ७००० उ. **उतार, पु॰ ಇಳಿ**ಜಾರು. उतारना, स॰ ಇಳಿಸುವುದು. उतारू, वि॰ ಸನ್ನದ್ದ; ತತ್ಪ ರ. उतावला, वि॰ धं॰ँछं छ. उतावली, स्त्री॰ तंविधैवै. उत्कंता, जी॰ ಪ್ರಬಲ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. उल्कर्ष, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತ್ರಿಕೆ; ವೃದ್ಧಿ. उस्कीर्ण, वि० ಕೆತ್ತಿದೆ. उत्कोच, पु॰ ७० धं. उत्तरदाता, पु॰ कैंगलंगार. उत्तरदायित्व, पु॰ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. उत्तरीय, पु॰ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ. उत्ताप, पु॰ श्रेष्ट्रं हैं ; जैरतर्रे. उत्पादन, पु॰ के॰ की की उत्तेजना, स्त्री॰ ಫ್ರೇರೇಪಣೆ; ಹುರಿ ದುಂಬಿಸುವಿಕೆ; ಉದ್ದೀಪನ. उत्तेजित, वि॰ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ. उत्पात, पु॰ ಉಪದ್ರವ; ಉತ್ಸಾತ. उलुक्ल, वि॰ ವಿಕಸಿಸಿದ. उत्सर्ग, पु॰ ड्यूग ; ಅರ್ಪಣೆ.

असुक, वि॰ ಕುತೂಹಲದಿಂದಿರುವ. उथलपुथल, पु॰ ಅಸ್ತ್ರವ್ಯಸ್ತ್ರ: उथला, वि॰ ಆಳವಿಲ್ಲದೆ. उदार, वि॰ शक्ति ; क्वणि थे. उदारना, स॰ धैः धैराः. उदास, वि॰ थैतू; जुप्तरग्रं छाजे. उदासी, स्नी॰ जुरूरत ; हुं ९४. उद्लहुक्मी, पु॰ ಆಜ್ಞೆ ಮೀರುವಿಕೆ. उदोत, पु॰ क्रा कार्य. उद्गम, पु॰ ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಉದಯ. उद्गार, पु॰ ಕಟುವಚನ; कार्च ರಿಕೆ; ಉಕ್ತಿಬರುವಿಕೆ. उद्घाटन, पु॰ ತೆರೆಯುವಿಕೆ; ಆರಂಭ. उहाम, वि॰ గంభిংర. उद्दोपन, पु॰ ಉತ್ತ್ರೇಜಕ. उद्धत, वि॰ ಒರಟ; ಮೂರ್ಖ; ಉದ್ದ ರಿಸಿದ. उचत, वि॰ भे ದ್ದ ನಾದ; ಸನ್ನ ದ್ದ. उद्योग, पु॰ हा, का डूं ; हैं। ता ठे हैं. उद्योगी, वि॰ ಪರಿಶ್ರಮಿ. उद्मट, वि॰ ಪ್ರಬಲ; ಅದ್ವಿತೀಯ. उद्भांत, वि॰ भृगु० और १०० छ; ए हु ರ್ಯಚಕಿತ; ಅಲಿದಾಡುವ. उद्देक, पु॰ जुंते. उधर, कि॰ ಅಲ್ಲಿ; ಆಕಡೆ. उधार, पु॰ মাల; ಉದ್ದರಿ. उधेड़ना, स॰ ಬಿಚ್ಚುವುದು. उभेइबुन, पु॰ ಚಿಂತೆ; ಉಹಾಪೋಹ; ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡು. उनमना, वि० दे० अनमना.

उनमूलना, स० ಕಿತ್ತೊಗೆಯು. उनवान, पु॰ मं०दौरळं. उनहार, वि॰ ಸದೃಶ; ಸಮಾನ. उनींदा, वि॰ ತೂಕಡಿಸುವ. उन्नाबी, वि॰ ಕೆಂದುಬಣ್ಣ ದ. उनमाद, पु॰ ळाका. उन्बान, पु॰ ವಿಳಾಸ; ಮುನ್ನುಡಿ; ರೀತಿ. उन्स, पु॰ ಪ್ರೇಮ ; ಸ್ನೇಹ. उपकरण, पु॰ ४७ ह ठा है. डपऋल, पु॰ तांढं; तांबं; वेश्ट. उपज, पु॰ ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಹುಟ್ಟುವಳಿ. उपजना, अ॰ ಮೊಳೆ; ಬೆಳೆ. उपजाऊ, वि॰ ಘಲವತ್ತಾದ. उपजाना, स॰ धैरीक्षेत्रारा. उपटन, पु॰ ಬಾಸುಂಡೆ; ಗಾದರಿ. उपटना, अ॰ ಗುರುತಾಗುವಿಕೆ: ಬಾಸುಂಡೆಯಾಗುವಿಕೆ. उपड्ना, अ० ಕಿತ್ತುಹೋಗು. उपत्यका, स्त्री॰ ಪರ್ವತದ ಬುಡದ ಭೂಮಿ. उपदंश, पु॰ ಪಿರಂಗಿರೋಗ. उपनिवेश, पु॰ ಆಶ್ರಿತ ನಿವಾಸ; ವಸಾಹತು. उपन्यास, पु॰ ಕಾದಂಬರಿ. उपभोग, पु॰ ಸುಖಪಡು. उपरना, पु॰ कैंनिह्मा कैंनिस्मुद्ध धर्धी; ದುಪ್ಪಟ್ಟ उपरांत, कि॰ ಅನಂತರ; ಆಮೇಲೆ. उपराचदी, स्त्री॰ सू दौर ; स्त्रुं दौर धे.

उपरोउपरा, पु॰ मूं द्वैहः; ಮೇಲಾಟ. उपरोक्त उपर्युक्त

उपल, पु॰ ಆर्तेक्ष्णः; ಮೇಘः; क्ष्णः. उपला, पु॰

उपला, पु॰ धैठलै. उपली, स्त्री॰

उपहार, पु॰ कालैंकै; ಬಹುಮಾನ. उपाख्यान, पु॰ ಹಳೆಯಕಥೆ; ಉಪ ಕಥೆ.

उपाटना } उपाड़ना } स॰ ರೇಳುವುದು.

उपादेय, वि॰ ಸ್ಪೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯ ವಾದ.

उपाधि, स्त्री॰ ಕಪಟ; ಉಪದ್ರವ; ಬಿರುದು.

उपाकंभ, पु॰ ದೂರು; ನಿಂದೆ. उपासना, स्नी॰ ಆರಾಧನೆ; अ॰ ಉಪ ವಾಸಮಾಡು.

उपासा, वि॰ ಹಸಿದ; ಉಪವಾಸ ವಿರುವ.

उपासी, वि॰ ಆರಾಧಕ; ಭಕ್ತ. उक्त, अ॰ कार्या! ಅಯ್ಯೊ! उक्रक रे पुरुष्टिक्ष

उफ्रक } पु॰ हुं बैस.

उफनना) अ॰ ಕುದಿ; ಕಾಯು; उफनाना) ಮರಳು.

उफान, पु॰ ನೊರೆಸಹಿತ ಉಕ್ಕಿ ಬರು ವಿಕೆ.

उफ़्तादा, वि॰ ಪಾಳುಬಿದ್ದ; ಸಾಗು ವಳಿಯಾಗದ; ಬಂಜರು. उवकना, अ॰ हाठाञ्चेताः; ವಾಂತಿ ಮಾಡುವುದು.

उबका, पु॰ ನೀರು ಸೇದುವ ಹಗ್ಗದ ಉರಿಲು.

उबकाई, स्त्री॰ ವಾಂತಿ

उबरन, पु॰ ಅಭ್ಯಂಗ; ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳು ವಲೇಪನ.

उबरना, अ॰ ಉದ್ಘಾರವಾಗು ; ಬಿಡು ಗಡೆ ಹೊಂದು.

उबरा, वि॰ ಉಳಿದಿರುವ ; ಧಾರಾಳ. उबलना, अ॰ ಉಕ್ತುವುದು.

उबहन, पु॰ ಹಗ್ಗ; ನೀರೆಳೆಯುವ ಮಿಣಿ.

उबार, पु॰ ಉದ್ಘಾರ. उबारना, स॰ ಉದ್ದಾ ರಮಾಡು.

उबाल, पु॰ ಉಕ್ಕುವಿಕೆ; ಕುದಿ.

उबालना, स॰ कं**टी**रंथ.

उमाइ, पु॰ ಉಬ್ಬರ; ಬಾವು.

उमाइना, स॰ ಪ್ರೇರೇಪಿಸು; ಉಬ್ಬಿಸು.

उमंग, खी॰ भण्णू त्र.

उमक, पु॰ ७५; तन्भैः(ठडै.

उमगना, अ॰ ಉಬ್ಬು; ಹಿಗ್ಗು. उमचना, अ॰ डा॰; ಮೆಟ್ಟು; ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳು.

उमड़, स्त्री॰ ಪೂರ; ನೆರೆ; ಮುತ್ತಿಗೆ. उमड़ना, पु॰ ಉಕ್ತು; ತುಳುಕು.

उमदगी, स्त्री॰ टुँ, रहा हैं; ಉತ್ತಮ.

उसदा, वि॰ शिष्टु क्षेत्रकाट उस्दा. उसर, स्त्री॰ विकास्त्र, ए अध्यक्ष्य, उसरा हे पु॰ (असीर शब्द का बहु-उसराव हे वचन) स्वक्रेत्र विशेष्ट. उसस, स्त्री॰ सैंग्हें, द्रांते. उसाह, पु॰ शिष्ट्यक्र ए धर्वेश्य. उसेठना, पु॰ शिष्टों, के०व्यं. उस्सत, स्त्री॰ क्षेत्र क्षेत्

उम्मीद) ब्ला॰ धर्म; ध्रुठवर्म. उम्मीद) पु॰ ध्रु ठ व र्म थ्या उम्मीदवार) व्रुलः ध्रु ठ व र्म थ्या ध्रु छ उम्मेदवार) व्रुलः मंग्या स्वर्धि ध्रुवं कार्थाः चंडिन.

उम्न, खी॰ दे॰ उमर. उर, पु॰ ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಳ. उरग, पु॰ काವ); ಸರ್ಪ. उरभ, पु॰ ಸ್ತನ; ಮೊಲೆ. उरसाना, स॰ ಸಿಲುಕಿಸು. उरद, पु॰ ಉದ್ದು ಅಥವಾ ಉದ್ದಿನ ಬೇಳೆ.

उरस, पु॰ ఎवै; क्षु वर्ण. उराव, पु॰ श्रेष्ट्रा, चं ; एजं एजें एजें एजें हैं. उराहना, पु॰ व्या कि. उरु, वि॰ जै इंग्लेट वु॰ डैंग वै. उरुन, पु॰ श्रेज्ञ हैं; के थे मैं; वै. थे वे. उरुस, ब्री॰ के कि के में हैं। उरेब, वि॰ व्या के हैं। 'उरेहना, स० ಚಿತ್ರಿಸು.
उर्दूः, ची॰ ಭಾವಣಿಯಪೇಟೆ; ಅರ
ಬೀಮಿಶ್ರಿತ ಹಿಂದೀಭಾಷೆ; ಶಿಬಿರ.
उर्दू-स-सुअला, ची॰ ರಾಜದರ್ಬಾರಿನ
ಭಾಷೆ; ಉಚ್ಚು ಉರ್ಮಾಭಾಷೆ.
उर्का, पु॰ ಆಡ್ಡ ಹೆಸರು; ಯಾನೆ.
उर्वा, पु॰ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ.
उर्वा, ची॰ ಮೃಥ್ವಿ.
उर्वा, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧುಗಳ
ನಿರ್ವಾಣ ಶಿಥಿ; ವಿವಾಹ ಭೋಜನ.
उर्वा, पु॰ ತೊಡಕು; ಸಿಕ್ತು;

डैलवर्ण ; धर्माधा ; प्रकारें हु. उल्ह्मना, अ॰ डैलवर्षा थए एए ; भेर्ने के कर्ण ; शेरकाधा जारा. उल्ह्मना, अ॰ डेर्डा में स्टिंग हुं हैं स्टिंग धार्म अ॰ डेर्डा में स्टिंग धार्म अ॰ डेर्डा में स्टिंग धार्म अ॰ डेर्डा में सिंग धार्म अ॰ डेर्डा में अ॰ डेर्डिंग का करा हिम्म । उल्ह्या सिंग डेर्डिंग का किम्म अ॰ डेर्डिंग का किम्म अ०० डेर्डिंग

ತಹಪಗಹಪೆ, ಹೊಂ ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ. ತಹಪೆ, ಹೊಂ ವಿರುದ್ಧ ವಾಗಿ; ವಿಸರೀತ ವಾಗಿ.

उलघा, पु॰ दे॰ उल्था. उलफ्रत, स्त्री॰ दे॰ उल्फत.

ಬೋರಲಿಸು.

उल्ला, पु॰ कं०बेडिंग. उल्लाहना, पु॰ कं०कंपुः; ७०कं. उल्लाहना, पु॰ कं०कंपुः; २०कं. उल्लाह, वि॰ के०कार्वनुः भागे त. उल्लाचना, स॰ २९फंट्रेष्ट्रः; २९फं काळामा.

उल्लंक, पु॰ तितते. उल्लंका, पु॰ राव्याप ; स्वारी. उल्लंका, पु॰ विद्यापार (इल्स का बहु॰) उल्लंल, स्वी॰ युज्जळ.

उल्प्नत, क्षी॰ ಬ್ರೇಮ. उल्था, पु॰ ಭಾಷಾಂತರ; ಅನು ವಾದ.

उस्स्, पु॰ गाँधै; ಮೂರ್ಖ. उदशाक, पु॰ गुँ९शापधा. (आशिक का बहु॰)

उद्दीर, पु॰ धार्यक्षितधारी. उपा, स्त्री॰ तस्प्रका.

उसकन, पु॰ ಮುಸುರೆತಿಕ್ಕಲು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಗುಂಜುನಾರು. उसकाना, स॰ दे॰ उकसाना.

उसनना, स॰ ಬೇಯಿಸು. उसाना, स॰ ಕೇರು; ಗಾಳಿಸು. उसारना, स॰ ಕೇಳು; ಒಗೆ. उसारा, पु॰ ಪಡಸಾಲೆ; ಕೈಸಾಲೆ.

उसास, सी॰ शक्का रूप, रुधा रेप.

उसीर, पु॰ दे॰ उद्यीर. उसीसा, पु॰ उंधैं ठंढें. उस्ल, पु॰ भैक्कि॰ड.
बस्तरा, पु॰ क्रि॰डिंट क्रि॰.
उस्तवार, वि॰ क्रि॰डिंट प्रकंडर
उस्तवारी, स्नी॰ क्रि॰डें.
उस्ताद, पु॰ गेठिंट क्रि॰डें.
उह्दा, पु॰ दे॰ ओह्दा.
उहाँ, क्रि॰ वहाँ.
उहार, पु॰ ठठवें ओहार.

ऊ

उत्परांग, वि॰ उ ए था छ ठ थ्र दा ; आत्मुडंग्नु; हैरवहन्स. उत्, पु॰ अनराज्यर्दं स्थारा. उत्वती, बी॰ आधितस्थू. उत्वत्तान, पु॰ द्याराध्यां स्थारा. उत्विच्चान, पु॰ योतार्थास्थु. उत्वम, पु॰ शास्त्रां. उत्वम, पु॰ शास्त्रां.

जन, पु॰ ಉಣ್ಣೆ ; ಕಡಿಮೆ.

एका

34

द्धना, पु॰ ದುಃಖ; ವೃಸನ. द्धनी, वि॰ ಕಡಿಮೆಯಾದ; ವೃಸನ. द्धपर, कि॰ ಮೇಲೆ. द्धपरे, वि॰ ಮೇಲಿನ. द्धव, पु॰ ಬೇಜಾರು. द्धवर, पु॰ ಕಠಿಣಮಾರ್ಗ. द्धवस्थावइ, वि॰ ಎತ್ತು ತಗ್ಗಿನ. द्धवना, अ॰ ಬೇಜಾರಾಗು; ವ್ಯಾ

कर्मि, स्त्री॰ ७७: इंटै. उत्स्वत्वत्व्य, ति॰ ७४०थट्ट. उत्सर, पु॰ थ०ळट थ०३०. उद्घापोह, पु॰ डर्न् विस्टर.

7

কলে, पु॰ वर्ग के ; त हुं हुं .
करा, ची॰ ವೇದಮಂತ್ರ.
करा, पु॰ स्वर्थ; श्रात्ये,
करा, पु॰ स्वर्थ; श्रात्ये,
करा, पु॰ स्वर्थ; श्रात्ये,
करा, पु॰ वर्म॰ अंध्यं,
करा, पु॰ वर्म॰ स्वर्थ,
करा, पु॰ এডं .
करा, पु॰ এডं ; ముని.

Ų

एँचपंच, पु॰ ತೊಡಕು; ಕುತಂತ್ರ. एँड्।-बेंडा, वि॰ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ. एँड्।, ची॰ दे॰ एड़ी. एकछत्र, वि॰ నిరంకుర ಶಾಸನದ. एकजहो, वि॰ সামেং শুయ. 'एकटकी, स्नी॰ तैधा तैश्हरिता धि. एकट्टा, पु॰ दे॰ इकट्टा. एकड़, पु॰ २ रुंटै. एकतरका, वि॰ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ. एकता, स्त्री॰ ಏಕ್ಯ. पुकतारा, स्त्रीं अं अं हराय : ಒಂದೇ ತಂತಿಯ ತಂಬೂರಿ. एकन्रित, वि॰ ಒಂದೇಕಡೆ ಕೂಡಿ ಸಿದ್ದ एकस्री, स्त्री॰ ಒಂದಾಣೆ. एकफ्रसला, वि॰ ವರ್ಷಕ್ತೆ ಒಂದೇ ಬೆಳೆಕೊಡುವ ಹೊಲ. एक-ब-एक, क्रि॰ ಒಂದೇ মಾర; उध ಕ್ಕನೆ ; ಒಮ್ಮಲೆ. एकबारगी, कि॰ उर्च प्रवृ उर्ह त ಒಂದೇಸಲ. एकबाल, पु॰ दे॰ इकबाल. एकमुस्त, वि॰ ಒಂದೇಸಲ. एकरंग, वि॰ २ ब्रुइंड छ हूं तळात. एकरार, पु॰ भुः हार ; गुं अर्थू. एकलोता, वि॰ ಏಕಮಾತ್ರ (ಪುತ್ರ). एकराफ़, पु॰ ಅಖಂಡಗೊರಸುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿ. एकसर, वि॰ ಒಂಟಿಯಾದ; ಒಂದು ಪಕ್ಷದ. एकसाँ, वि॰ ಸಮಾನವಾದ. एकहरा, वि॰ ಒಂದೇ ಪದರುಳ್ಳ. एकहरथा, वि॰ ಒಂದೇ ಕೈಯಿಂದಾ ಗುವ ಕೆಲಸ; ಸುಲಭ ಕೆಲಸ. एका, पु॰ হ)र्ह्य.

प्काई, सी॰ ಒಂದೇ ಎಂಬಭಾವ.
प्काएकी, कि॰ ಏಕಾಂತ.
प्काएक, कि॰ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ.
प्काकी, वि॰ ಒಬ್ಬಂಟೆಗನಾಗಿ.
प्का, पु॰ ಒಂಟೆತ್ತಿನ ಅಥವಾ ಕುದು
ರೆಯ ಗಾಡಿ.
पुढ़, सी॰ ಬಾರಕೋಲು.
पुढ़ी, सी॰ ಹಿಮ್ಮಡಿ.
पुतकाद, पु॰ ಪೂರ್ಣವಿಶ್ವಾಸ.
पुतनाई, सी॰ ಸಹಾನುಭೂತಿ
ತೋರು.

एतबार, पु॰ ठ०थिचै; ವಿಶ್ರಾಸ. पुतमाद, पु॰ के छन् म ; भ्रवं वर्मे. प्तराज़, पु॰ ಆ हुँ(यहं ; ಅಡ್ಡಿ. एतराफ्र, पु॰ ಒಪ್ಪು; ಸ್ಪೀಕರಿಸು. प्रंड, पु॰ ळ र्रांशित ख. प्रसी, पु॰ ರಾಯಭಾರಿ. **್ಡ, ವಿ**ಂ ಏಲಕ್ತಿ. पुलान, पु॰ ಘೋಷಣೆ ; ग्रु ಕಟಣೆ. प्यज्ञ, पु॰ ಬದಲಿಯವ; ಪ್ರತಿಸಿಧಿ. प्तजी, वि॰ स्कू रुक्ति; ಬದಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ. एहतमाम, पु॰ ಪ್ರಯತ್ನ ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ ; ಆಧಿಕಾರಕ್ಷೇತ್ರ. पृहतियात, स्त्री० ರಕ್ಷಣೆ ; ವಿನೋಚನೆ. प्हसान, पु॰ ಉಪಕಾರ.

प्हसान, पु॰ श्रितंच्यतं. प्रहसान-फ्रामोश, पु॰ चुंड्यूं. प्हसानमंद, वि॰ चुंड्यूं; ಆಭಾರಿ. प्हसास, पु॰ ಅरुंध्यीरुंधिनैं. र्ग

ট্ৰনা, स॰ ৯৫; উন্ ক্ৰিণ্টে ক্ৰাণ্ট ক্ৰিণ্ট্যু, ট্ৰানানা, বি॰ ক্ৰিণ্ট্যুনাল্লু, ট্ৰানানী, স্থাণ এপনাট্য, ট্ৰু, पु॰ শক্ত; ক্ৰেংৱ, ট্ৰুন, স্থাণ উচাক্ৰ; ক্ৰাণ্ট্ৰনা, स॰ উচাক্ৰ; ক্ৰাণ্ট্ৰনা, স্বাণ্ট্ৰ

ಮೋಸದಿಂದ ತೆಗೆ**ದುಕೊ**ಳ್ಳು

ವುದು.

ष्ट्रह्ना, अ० ಮೈ ಮುರಿ; ಗರ್ವಪಡು. एडबेंड, वि० ಡೊಂಕಾದ. ऐज़न, वि० ಆದೇ; ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ. ऐज़ाज़, पु० ಸಾಮ್ಮಾನ; ಆದರ. ऐज़ाज़, पु० ತೊಂದರೆಪಡಿಸು. ऐतिहासिक, वि० ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂ ಬಂಧಿಸಿದ.

ऐन, नि॰ ಸರಿಯಾದ; ಪೂರ್ಣ. ऐनक, सो॰ ಕನ್ನಡಕ. ऐन, पु॰ ದೋಷ; ಅವಗುಣ; ಕೆಡು ಕು;—पोश ತಪ್ಪು ಗಳನ್ನು ಮರೆ ಮಾಚುವವ.

ऐबक, पु॰ ಪ್ರಿಯ ; ಸೇವಕ ; ದೂತ. ऐब-गो, वि॰ ಪರನಿಂದಕ. ऐब-जो, वि॰ ಇತರರ ತಪ್ಪು ಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವವ.

ऐबी, वि॰ ದೋಷಿ; ಕೆಟ್ಟ. ऐयाम, पु॰ ದಿನ; ಕಾಲ; ಋತು. ऐयार, पु॰ ಕಪಟ; ಧೂರ್ತ.

ओ

ऑठ, पु॰ ತುಟ; ಓಷ್ಣ. ओक, पु॰ ಮನೆ; ಆಶ್ರಯ; ನಿವಾಸ. ओकना, अ॰ ಓ ಓ ಎಂದು ಕೂಗು ವುದು; ಕಾರುವುದು. भोकाई, स्नो॰ ವಮನ; ಕಾರಿಕೆ. ओखरू } ओखरी } ओग, पु॰ ಚಂದಾ; ವರ್ಗಣಿ. **ओघ, पु॰ ग्रु ವಾ**ಹ. ओछा, वि॰ ತುಚ್ಛ; ಆಳವಿಲ್ಲದ. **ओञ्चापन, पु∘**्रैशंखंडत; टाउ्युं डै. ओज, पु॰ ಪ್ರತಾಪ; ಬಲ; ತೇಜಸ್ಸು. ओजस्वी, वि॰ ಶಕ್ತಿಯುತ. ओझल, पु॰ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವಿಕೆ. ओमा, पु॰ ಮೈಥಿಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಉಪಜಾತಿ. ओहाई, ఫొం కెంక్ర; మంత్ర.

' भोट, स्त्री॰ ಮರೆ; ಅಡ್ಡ ; ಶರಣು. भोरना, स॰ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಹಿಂಜು ವುದು; ಪದೇಪದೇ ಹೇಳು. ओटनी, स्त्रो॰ ಹಿಂಜುವ ಯಂತ್ರ. **ओरा, पु॰ ಪರದಿಯಗೋಡೆ**; ಹ<u>ತ್ತಿ</u> ಹಿಂಜುವ ಆಳು. ओठंगना, अ॰ ಆಯಾಸ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು. **ओह, ಇಂ** ತುಟ; ಅಧರ. ओड़ना, स॰ తెడేయు (रोकना) ವೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು; ಕೈನೀಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು. ओदना, स॰ ಹೊದ್ದು ಕೊಳ್ಳು ; ಭಾರ ಹೊರು ಆಂದುಪ್ಪಟ್ಟ ओदनी, पु॰ ಹೊದಿಕೆ ; ದುಪ್ಪಟಿ. ओहाना, स॰ ಮುಚ್ಚುವುದು; ಹೊ ದಿಸುವುದು; ಹೊರಿಸುವುದು. भोतप्रोत, वि॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂ ಡಿರುವ; ಅಂಟಕೊಂಡಿರುವ; ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಿ ನಂತಹ. ओद, पु॰ ವರ್ದೆ. ओदन, पु॰ ಅನ್ನ ; ಕೂಳು. ओदरना, भ० ಛಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗು. ओदा, पु॰ दे॰ ओद. ओदारना, स॰ ಹರಿದುಹಾಕು; ನಾಶ ಮಾಡು. ओनचन, स्नो॰ ಮಂಚದ ಹೆಡೆಗೆ ಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗೆ. ओनचना, स॰ ಮಂಚೆದಹೆಣಿಗೆ

ಯನ್ನು ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು.

ओप, स्त्री॰ ಕಾಂತಿ; ಒಪ್ಪ. ओफ्र, अस्य॰ ಖೇದ ಅಥವಾ ಆಶ್ವ ರ್ಯ ಸೂಚಕ ಶಬ್ದ. ओर, स्त्री॰ इंड्रू; इंढै; तैक्यू; — कोर ತುದಿ; ಅಂಚು; ಆರಂಭ. ओरहा, पु॰ ಕಡಲೆಗಿಡ. ओरी, स्त्री॰ মেচ্চা. (ओलती) ओल, पु॰ ಸೂರಣಗಡ್ಡಿ स्नो॰ ತೊಡೆ; ಶರಣು; ಮರೆ; ಆಧಾರವಾಗಿರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತು. ओलचा, पु॰ ನೀರುಹಾಯಿ ಸುವ ನೊಗೆ. ओस्त्रती, स्नी॰ ಸೂರು. ओलना, स॰ धर्भु ढां. ओला, पु॰ ಆನೆಕಲ್ಲುಮಳೆ: ಗುಟ್ಟನ ಮಾತು. ओष्ट, पु॰ डांधे. (होंड) ओस, स्त्री॰ ಹಿಮ; ಮಂಜು; ಇಬ್ಬ ನಿ. ओसना, अ॰ ಕೊಳೆಯುವುದು. ओसर, स्त्रो॰ वर्तातु तथ्र तथ्र तथ्र

बोसाना, स॰ ঙা০ চা; सैर চা.
बोसार, पु॰ হাু ফ্রান্ড চা; হাু হাু হা बोसारा, पु॰ ফ্রান্ড চা; হাু হাু হাু (बरामवा) बोह, अब्य॰ ఆগ্রু আ্রু ভক্তরু।

ಎವ್ಮೆ ಪಡ್ಡೆ ; ಕಡಸು.

ದುಃಖಸೂಚಕಶಬ್ದ; ಅಯ್ಯೋ! ओह्दा, दुः ಸ್ಥಾನ; ಹುದ್ದೆ. ओहदेवार, पु॰ ಅಧಿಕಾರಿ; ಕಾರ್ಯ ಕರ್ತ. ओहार, पु॰ ठक् ಪಲ್ಲಕ್ಕೆ ಗಳಮೇಲೆ ಹಾಸುವಬಟ್ಟೆ; ಪರಪೆ.

ओ भौंघना) भौंघाना) अ० उ० ठिरा. ओंघाई, स्त्री० उक्ति देहें. औंडा, वि॰ ಆಳವಾದ; ಗಂಭೀರ ವಾದ. औंधना, अ॰ हर्यक्षेथी(र्थ). औंधाना, स॰ ಮಗಚು; ಬೋರ ಲಿಸು; ತಿರುವಿಹಾಕು. औ, अन्य॰ ಮತ್ತು; मंळ. (और) ओक्रात, स्त्री॰ ಸಮಯ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ಯೋಗೃತಿ. (हैसियत) ऑगुन, पु॰ ಅವಗುಣ. औघर, वि॰ ಸುಗಮನಲ್ಲದ. भोघड़, पु॰ ಅಘೋರಮತಸ್ಥ; ದುಡು ಕುವವನು वि॰ ಅಸಂಬದ್ಧ ವಾದ. भोचक, फ्रि॰ ಓಮ್ಮೆಲೆ. ओचट, स्त्री॰ ಸಂಕಟ; ತೊಂದರಿ

कि॰ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ. ओचिखा, पु॰ ನ್ಯಾಯವಾದುದು. ओजा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಪದವ; ಉನ್ನತಿ. ಎತ್ತರ.

औज़ार, पु॰ ಕಮ್ಮಾರಬಡಗಿ ಮುಂ ತಾದವರ ಯಂತ್ರಸಾಮಗ್ರಿ.

औदाना, सಂ ಹಾಲು ಮುಂತಾದು 'कंगन, पु॰ ಕಂಕಣ. ವನ್ನು ಕುದಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಮಾಡು; ಔಟಾಯಿಸು. औदर, वि॰ ಮನಸ್ತಿ. औना-पोना, वि॰ ७ दिन्ध दिनः ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ; ಕೊಂಚ. आंपनिवेशिक, वि॰ ವಸಾಹತಿನ. ओपन्यासिक, वि॰ ಕಾದಂಬರಿಯ. औरंग, पु॰ भें कि का मंत्र ; थाते . औरत, జుం స్త్రీ: ಹೆಂಗಸು; నక్ని. औरस, पु॰ रु क्ष ह्य हुं. औला, वि॰ ಉತ್ತಮ; ಶ್ರೇಷ್ಣ. औलाद, स्त्री॰ ವಂಶ; ಸಂತತಿ. औलिया, पु॰ ಸಂತ; ಮಹಾತ್ಮ.

ओसाफ्र, स्त्री॰ ಉತ್ತಮಗುಣಗಳು. (वस्फ्र का बहु०) औसर, स्त्रो॰ १३०ई; डढ; భయ.

भोसत, पु॰ प्रठाप्रठ ; प्राचारक.

ओसान, पु॰ ಪರಿಣಾನು ; ಧೈರ್ಯ.

भोवल, वि॰ ಮೊದಲನೆಯ.

क कंकब, पु॰ ळ ४४०; ಕಲ್ಲು; ಜಲ್ಲಿ.

कंकड़ी, स्त्री॰ प्रलू ಕಲ್ಲುಹರಳು. कंकड़ीला, वि॰ ಕಲ್ಲಿನಚೂರು; ಹರಳು ಮಿಶ್ರಿತವಾದ. कंकाल, पु॰ ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರ. क्सीरी, सी॰ कं क्ष्यं ट्रेंट् भ्राय करें करें ಕಂಕಳು.

कंगना, पु॰ चं चं चं चंध्यु ज्ञात ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರ. कंगनी, स्ता॰ ಸಣ್ಣ ಬಳೆ; ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನದಾರೆ; ಕಾರ್ನಿಸ್. कंगाल, वि॰ ದ೦ದ್ರ ; ಬಡತನವುಳ್ಳ. (गरीव) कंगालो, स्त्री॰ ಬಡತನ. (गरीबी) कंगुरा } यु॰ ३३४४ ; थ**ऽ८०**२०. कंघी, स्त्रो॰ धार्अलंगें; ळलंगें: - चोटी करना ಬಾಜಿಸಿಂಗರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು. कंचन, पु॰ स्थविष्टः; धः नाव रः ಉಮ್ಮತ್ತ್ರಿಗಿಡ. कंचनी, स्नो॰ ವೇರ್ಸೈ; ದೇವದಾಸಿ. कंचुक, पु॰ ಕುಪ್ಪಸ; ಕವಚ. औसर, पु॰ মందభ్; মంయೋಗ. कंचुकी, स्त्री० ಕುಪ್ಪಸ पु० ಅಂತಃ ಪುರವನ್ನು ಕಾಯುವವ; ದ್ರಾರ ಪಾಲಕ; ಹಾವು. कॅंचेरा, पु॰ ಕं॰क्ष्णान्य. कंज, पु॰ ತಾವರೆ; ತಲೆಗೂದಲು. कंजई, वि॰ ಗಜ್ಜು ಗದ ಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳ; ಹೊಗೆಬಣ್ಣದ; ಖಾಕೀಬಣ್ಣ. कंजइ, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯಜನೆ. कंजा, दु॰ ಗಜ್ಜು ಗವಗಿಡ; ಕಲಂಜ; वि॰ ಬೆಕ್ಕಿ ನಂಥ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ. कंजूस, पु॰ क्षेत्रील ; धील्थी. कंजूसी, स्त्री॰ क्षेत्रकाडर. कंटक, पु॰ ಮುಳ್ಳು; ಮೊನೆ; ನಿಘ್ನ; ಕ್ಷುದ್ರಶತ್ರು.

कंटिया, स्रो॰ ముళ్ళు; गा॰ र करीला, वि॰ ಮುಳ್ಳು ಗಳಿರುವ. कंटमाला, स्त्री॰ ಗಂಡವಾಲೆ. केंग्र, पु॰ ಕಂಠೀಸರ; ತುಲಸೀಮಣಿ ಮಾಲೆ. कंडाम्र, वि॰ ಕಂಠಸ್ಥ; ಬಾಯಿಪಾಠ. (ज़बानी) **ಹೆನೆ, ಫೊಂ** ಕಂಠೀಸರ; ತುಲಸೀಮಣಿ; **—बाँ**धना वैद्धु भुशकार. कंडा, पु॰ ಬೆರಣಿ; ಕುಳ್ಳು. कंडील, स्त्री॰ ಅಭ್ರಕ, ಕಾಗದೆ ಅಥ ವಾ ಮಣ್ಣಿ ನ ದೀಪದಗೂಡು. कंडेरा, पु॰ పింజార. कंडोरा, पु॰ ಬೆರಣಿ ಅಥವಾ ಕುಳ್ಳು ತಟ್ಟುವ ಸ್ಥಳ; ಕುಳ್ಳಿನ ರಾಶಿ. कत, पु॰ ಪತ್ರಿ; মনুమి. कंथा, स्नो॰ ಹರಕುಬಟ್ಟಿ; ಚಿಂದಿ. कंद, पु॰ ಗೆಡ್ಡೆ; ಕಂದ ಮೂಲ; ಮೇಘ; ಕಲ್ಲುಗಟ್ಟದಸಕ್ಕರಿ. कंदर, **पु॰** कंदरा, स्त्री॰ } त्तर्रः, त्राळं; संवाटि. कंदर्ष, पु॰ ಮನ್ಮಥ; ಈರುಳ್ಳಿ. कंदील, स्त्रो॰ ಲಾಂದ್ರ; ಕಂದೀಲು. कंदुक, पु॰ ಚಿಂಡು; ದುಂಡುಗಿನ

ದಿಂಬು ; ಆಡಿಕೆ. कंदूरी, स्त्री॰ ತೊಂಡೆಯಬಳ್ಳ. कंघनी, स्नी॰ ಡಾಬು; ವಡ್ಯಾಣ. कंषा, पु॰ ध्रध्य ; कैंगराः ;—देना ಸಹಾಯಕನಾಗು.

कंप, पु॰ ನಡುಕ; ಕಂಪಿಸುವಿಕೆ.

कंपकंपी, स्ती॰ तढा ह ; ह० इत. कंपना, अ॰ तकारा; कंतरा. कंपा, पु॰ ಬೇಡರು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅಂಟನ್ನು ಸವರಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕೋಲು.

कंपाना, स॰ ಅಲ್ಲಾಡಿಸು; ನಡು ಗಿಸು; ಹೆದರಿಸು.

कंप्, पु॰ गुँठ, वैधे ट. कंबखत, वि० दे० कम्बद्धत. कंबल, पु॰ रं०धि.

कंबु, पु॰ ಶಂಖ. कॅंबल, पु॰ ಕಮಲ ; ತಾವರೆ.

कैंबलगहा, पु॰ ತಾವರೆಯ ಬೀಜ. कई, वि॰ ಅನೇಕ; ಕೆಲವು.

ककड़ी, स्त्री॰ ಸೌತೆರಾಯಿ. ककना, पु॰ } ಬಳೆ; ಕಂಕಣ. ककनी, स्त्री॰ }

ककरेज़ी, स्त्री० ನೀಲಬಣ್ಣ.

ककहरा, पु॰ ವರ್ಣಮಾಲೆ; ಬಳ್ನಿ. ककुद, पुಂ ಎತ್ತಿನ ಬೆನ್ನಿನಮೇಲಿನ ಗೋವುರ; ರಾಜಚಿಹೆ.

कक्का, पु॰ दे॰ काका. **ಕರ್ಷಕ್ಕ ಗಂ**ಿಬೆಂಕಿಹೊತ್ತಿಸಿ ಕುಡಿ ಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪ.

कक्ष, पु॰ ಕಂಕಳು; ಕೋಣೆ; ಶ್ರೇಣಿ. कक्का, स्त्रो॰ ತರಗತಿ; ಶ್ರೇಣಿ; ವರ್ಗ; ಪರಿಧಿ.

कलौरी, स्नी॰ ಕಂಕುಳಲ್ಲೇಳುವ ಕುರು ಅಥವಾ ಬೊಕ್ತೆ.

कगर) कगार) क्ब, पु॰ चैंरं ; चंत्रतथा. कचक, स्नी॰ ನಜ್ಜುಗುಜ್ಜಾದ ಘಾಯ. कचकच, पु॰ ಹರಟೆ; ವಾಗ್ಯುದ . क्वक्वाना, अ॰ ळंटू रिव ; रिव ಕಚ ಶಬ್ಧಮಾಡು. कचकद, पु॰ ಆಮೆಚಿಪ್ಪು. कचकना, अ॰ ಅವುಕಿ ಹೋಗು ವುದು ; ಒತ್ತುವುದು. कचिला, वि॰ हर्स् संवंधा कैंतरी ವವ; ಪುಕ್ಕಲ. कचनार, पु॰ उं०धैकार्थ. क्**चपच, पु॰** ಜನಸಂದಣಿ. कचरकूर, पु॰ खैलराग कैवर्वंड. कचरा, पु॰ इम; इरधा क्षेत्र ಕಾಯಿ; ಹಸರು ಸೌತೆಕಾಯಿ. कचरी, स्त्री॰ ಹೊಟ್ಟಿರುವ ಬೇಳೆ. कचहरी, स्त्री॰ इंधैंि; तार्क्षः; ರಾಜಸಭೆ; ಕಾರ್ಯಾಲಯ. कचाई, स्नी॰ ಅಪಕ್ಷ; ಅನುಭವವಿಲ್ಲ ದಿರುವಿಕೆ. कचाना, अ॰ ಹೆದರು ; ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟು. कचारना, स॰ ಬಟ್ಟಿ ಒಗೆಯು. कचालू, पु॰ ಒಂದು डिर्व हैं मेरे र ಗಡ್ಡೆ ; ಬಟಾಟೆ ; ಸೌತೇಕಾಯಿ. कचियाना, अ॰ ಎದೆಗುಂದು. कर्मर, पु॰ ಒಂದು ತರದ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ;—निकालना ಚೆನ್ನಾಗಿ

ಹೊಡೆಯುವುದು.

कचूर, पु॰ ಅರಸಿನಮುಂಡಿಗೆ ; ಗಂಧ ಕಚೋರ. कचौदी) स्त्री॰ श्राप्तेत के धेर् कचौरी ∫ ಮತ್ತು ಮಸಾಲೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಪೂರಿ; ಭಕ್ಷ್ಯ. कचा, वि॰ ಹೆಸಿ; ಅಪಕ್ಷವಾದ. कचा-चिट्टा, पु॰ ಗುಟ್ಟು ; ರಹಸ್ಯ. कचा-बचा, पु॰ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ. कचा-माल, पु॰ का अाह रैं तर्र् ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವು ದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಸಿ ಪದಾರ್ಥ. कची-बही, स्त्री॰ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರೆ ಯುವ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಾ ಚಾರಗಳನ್ನೂ ಗುರುತು ಹಾಕಲು ಇರಿಸುವ ಲೆಕ್ಟದ ಪುಸ್ತ್ರಕ. कची-रसोई, छो• ಬೇಯಿಸಿಮಾಡಿ ರುವ ಅಡಿಗೆ (ಅನ್ನ ದಂತೆ). कची-सड़क, स्नो॰ ಮಣ್ಣು ರಸ್ತೆ. कच्चू, स्त्रो॰ ಕೆಸವಿನಗಡ್ಡಿ. कच्छ, पु॰ तित्रे अंडिंध ; हस्ते, कच्छप, स्नो॰ ಆಮೆ. (कछुआ) कछार, पु॰ ಸಮುದ್ರ ಅಥವಾ ನದಿ ದಂಡೆಯ ಜವುಗು ಜವಿೂನು. कछारना, स॰ ತೊಳೆಯು. कछु, वि० दे० कुछ. कछुआ, पु॰ ಆಮೆ. कछोटी, स्ना॰ ಲಂಗೋಟ; ದಟ್ಟಿ. कज़, पु॰ ಡೊಂಕು; ದೋಷ; — अदायी ಕುಟಿಲ ಸ್ವಭಾವ; -ಡ್ಲಾಡಾ ಡಿಂ ಕಠೋರಸ್ಪ್ರಭಾವದ. कजक, पु॰ धरीया ७० काष्ठ. कज़दुम, पु॰ ध्वैष्ध. कज़फ़ह्म, वि॰ ಮಾತುಮಾತಿಗೂ

ಕುಟಲ ಅರ್ಥಮಾಡುವ. ಹಾಸಾಹಾಜ, ಡಿಂ ವಿತಂಡಾವಾದಿ; ವ್ಯರ್ಥವಾದಿಸುವ.

कज़बीं, वि॰ ಭಿದ್ರಾ ನ್ಪೇಷಿ, ಪೋ ಕರಿ.

कज़-रफ़्तार, वि॰ ಅಡ್ಡಾ ತಿಡ್ಡಿ ಯಾಗಿ ನಡೆಯುವವ; ವಕ್ರಗತಿ.

कजरारा, वि॰ ಕಾಡಿಗೆಯಂತಿರುವ; ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಕಪ್ಪಾದ.

कजरी) स्त्री॰ ಕಾಡಿಗೆ; ಮಳೆಗಾ कजरी) ಲದ ಒಂದು ಗೀತೆ.

ī, पु॰ } ಕಾಡಿಗೆಯ ಸಣ್ಣ ì, ಹಾ॰ } ಡಬ್ಬಿ.

कज़ा, बी॰ मन्जु; भागतु.

कज्ञा-ए-नाग़हानी, स्त्री० ಹಠಾತ್ತ್ರಾಗಿ ಬಂದಸಾವು.

क्र**ज़ाक, पु॰ ಕೊಳ್ಳೆ**ಗಾರ; ದರೋಡೆ ಗಾರ; **ಲೂಟಹೊ**ಡಿಯುವವ.

क्रज़ाकार, कि॰ ಸಂಯೋಗದಿಂದ; ಅಕಸ್ಥಾತ್.

कज़ाकी, खी॰ ಕೊಳ್ಳೆ; ದರೋಡೆ; ಲೂಟಿ.

कज़ात, स्त्री॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಪುರೋ ಹಿತನ ಕೆಲಸ; ಜಗಳ.

कज़ारा, कि॰ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ; ಸಂಯೋ ಗದಿಂದ.

कज़ा-व-क्रद्र, स्त्री॰ ಭಾಗ್ಯ; ದೈವ.

कितिया, पु॰ क्षांतर ; तांती.
कांती, कीं॰ उत्तुं हैं ; तांता तांती.
कांताल, पु॰ कांति ; ठांते.
कांताल, पु॰ कांति ; ठांते.
कांताल, पु॰ कांति ; ठांते हैं ।
करक, पु॰ तांति होंति ।
करकराना, अ॰ क्ष्मण्डे के ।
करकराना, वि॰ कित्या तांति ।
करवारा, पु॰ ठांठित तांति ।

करजीरा, पु॰ ಕರೀಜೀರಿಗೆ. करती, स्त्रो॰ ಮಾರಾಟ; ಬಿಕರಿ; ವರ ದಲ್ಲಿನ ರಿಯಾಯತಿ.

करना, अ॰ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋಗು ; ಕಳೆ ದುಹೋಗು.

करनी, स्त्री॰ ಬೆಳೆಕೊಯ್ಲು; ಕತ್ತರಿ ಸುವ ಆಯುಧ.

कररा, पु॰ ಅಂಗಡಿ; ಬೀದಿ; ಸಂತೆ ವೇಟೆ.

कटहरा, पु॰ दे॰ कटघरा. कटहल, पु॰ ळथरा.

करहा, पु॰ ಕಚ್ಚುವನಾಯಿ. कटाई, स्नी॰ ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಬೆಳೆ

ಕೊಯ್ದ ಕೂಲಿ. कराकरी, स्नो**ं** ಏಟು ; ಹೊಡತ.

कटाक्ष, स्त्री॰ ಓರೆಗಣ್ಣಿ र ನೋಟ. कटाना, स॰ ಕತ್ತರಿಸಿಸು.

करार, पु॰ ಗೇಣುದ್ದವಿರುವ ಕಠಾಂ. ಹराव, पु॰ ಕತ್ತಂಸುವಿಕೆ; ಕತ್ತನೆ ಕೆಲಸ; ಕಸೂತಿಕೆಲಸ.

क्टावदार, वि॰ ಕೆತ್ತನೆಯ ಅಥವಾ ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ. करास, पु॰ काळा धीकाु. कराह, पु॰ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ; ಆಮೆಚಿಪ್ಪು. करि, बी॰ ಟಿೂಂಕ; ಸೊಂಟ. कटिबद्ध, वि॰ ಸಿದ್ದ ನಾದ. करीला, वि॰ ಚುರುಕಾದ; ಮುಳ್ಳು ಗಳಿರುವ; ನೊನಚು. **बर्ट, वि॰** ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಾದ; ಕ್ರೂರ. कदुता, स्त्री० अः ह्र्रू है. करोरा, पु॰ ಬಾಯಗಲದಬಟ್ಟಲು. क्टोरी, स्त्री॰ धे हु थधी था. करीती, बी॰ कार्रिकार्क प्रथा ವಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟ ಹಣ. कहर, वि॰ ಕಚ್ಚುವ; ಮತಾಂಧ ನಾದ; ಛಲವಾದಿ. कहा, वि॰ ಧೃಢವಾದ; ಬಲಶಾಲಿ. (हट्टा-कट्टा) **ಹನ್ನ, ಇಂ ಲೋ**ಹ ಕರಗಿಸುವ ಭಟ್ಟಿ ಐದುಬಾರು ನಾಲ್ವು ಅಂಗುಲದ •ಅಳತೆ. **ಕಾಕ, ಇಂ** ಸೌದೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ; ನಿಕೃತ್ವ. कठघरा, पु॰ दे॰ कटघरा. करहा, पु॰ ಮರದಗೂಡು; ಪಂಜರ. कटपुतली, स्त्री॰ ಮರದಗೊಂಬೆ; ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆ. करफोड्वा) पु॰ ಮರಕುಟಗನ ಹಕ್ತಿ; **ಹನಌುತಃ** ∫ ಬಡಗಿ ಹಕ್ತಿ. करकाप, पु॰ ಮಲತಂದೆ, ಬಲತಂದೆ. क्रमलिया, पु॰ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮಣಿಗಳ ಜನಮಾಲೆ ಧರಿಸುವ ಬೂಟಾ ಟಿಕೆ ಸಾಧು; ಆಷಾಥಭೂತಿ.

'कडमस्त, वि॰ ಗೆ ಟೈ ಮು ಟ್ರಾದ; ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ; ಸೊಕ್ಕಿದ. कठमस्ती, **स्री**० ग्रीक्यू. कठिन, वि॰ ಕಠಿಣ ; ಕಷ್ಟ ; ಗಟ್ಟಿ, किरया, वि॰ तहा कार्य; ಯಾದ; ಹೊರಭಾಗವುಳ್ಳ. कडुवाना, अ० ಒಣಗಿಹೋಗು; ಛಳಿ ಯಿಂದಮ್ಮೆ ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟು. करोता, पु॰ ಮರದಪಾತ್ರೆ; ಮರಗಿ. करोती, स्नी॰ कार्यय थे चू कार्ड. कड़क, स्त्री॰ ಕಠೋರವಾದ ಧ್ವನಿ; ಗುಡಗು; ಗರ್ಜನೆ;-कर बोलना ಗದರಿಸಿಹೇಳು. कड़कड़ाना) अ० ಭಯಂಕರ ಶಬ್ರ कड़कना ∫ ವಾಗು; ಹಲ್ಲು ಕಡಿ. कड़कड़ाहर, स्नी० ಗರ್ಜನೆ. कद्का) पु॰ ठळा १९ ड; डा इंगरित € ಕಹಳೆ. , **g**ಂ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಹುರಿದುಂ ಬಿಸಲು ಗೀತಹಾಡುವವ. कड़वा, वि० दे० कडुआ. कड़ा, पु॰ रं ठिल ; थर्र वि॰ रं विल ಬಿರುಸಾದ. कड़ाई, स्नी॰ चंडी०रंडर. कड़ाका, पुः ಕಡಕಡಶಬ್ದ; ಮುರಿ ಯುವ ಶಬ್ದ ; ಉಪವಾಸ. कड़ाहा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬಾಣಲೆ. कड़ाही, स्त्रो॰ धेर् धाकार्ध. कड़ी, बी , प्रवस्तिक की कि है ; ಜಂತೆ; ಹಾಡಿನ ಯಾವುದಾದ ರೊಂದು ಚರಣ.

कडुआ, वि॰ 🕏 🕉 ; ಅಸ್ಸಿಯ; ಕಟು.

कडुआ-तेल, पु॰ ಸಾಸಿವೆ ಎಣ್ಣೆ. क दुआना) अ॰ ಕಹಿಯಾಗು; कडुवाना ∫ ಕಂಡರೆ ಆಗದಿರು. करना, अ॰ ಹೊರಬರು; ಸಂದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದಾಗಿ ಹೋಗು.

कढ़ाई, बी॰ ಚಿಕ್ಕಬಾಣಲೆ. कहाना, स॰ कॅंबरकेंबरिकरे. कदाव, स्त्री० हमा० है. कदी, स्त्री॰ ಮಳಿಸಾರು; ಪಳಿದ್ಯ. कण) पु० 🕏 छ : ಚೂರು: क्राणिक ∫ ಅಣು. क़त, पु॰ ಲೇಖಣಿಯ ಮೊನೆ; ಕಾಗ

ದದ ಮಡಿಕೆ. ಷಾಂ ತುಂಡು ಕತ್ತ ರಿಸುನಿಕೆ.

क़तअ, वि॰ दे॰ क़ता. क्रतई, वि॰ ಸುತರಾಂ; ಎಂದಿಗೂ. क्रतब, पु॰ धंश्थर्त. कतरन, स्नी॰ ಕತ್ತ್ರರಿಸಿದ ಚೂರು. कतरना, स॰ इंड्रु ० रा. कतरनी, स्त्री॰ इंड्रुंी. कतरव्योंत, स्नी॰ ಬಟ್ಟಿ ಕತ್ತರಿಸುವು ದು; ಚಿಂತಾಮಗೃತೆ; ಯುಕ್ತಿ.

कतरा, पु॰ ಕತ್ತರಿಸಿದ ತುಂಡು; ಹನಿ. कतराना, सा॰ ಕತ್ತರಿಸುವುದು; ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಓರೆಯಾಗಿ ಹೋ

ಗುವುದು. ऋतल, पु॰ ವಧೆ; ಹತ್ಯೆ; ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ.

क्रतल-आम, पु॰ प्रचट्ट प्रकार.

कतला, पु॰ डा॰ढाः; ಅएताः. कतवार, पु॰ ಕಡ್ಡಿ ಕಸ. कता, स्रो॰ एका ; कलाम ७७ ಮಾತಾಡುವುದು.

कताई, ಕಾಂ ನೂಲುವಿಕೆ;

क्रतान, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉತ್ತ ಮ ವಸ್ತ್ರ.

क्रतार, स्नी॰ ಸಾಲು ; ಶ್ರೇಣಿ ; ಪಂಕ್ತಿ. क्रतारा, पु॰ ಕಾಂತಾರ ಕಬ್ಬು. कतिपय, वि॰ ಹಲವು; ಕೆಲವು. कतील, वि॰ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ. कत्ता, पु॰ ಕತ್ತಿ; ಕಡಗೋಲು. कत्थई, वि॰ ಕಾಚುಬಣ್ಣದ. कतथा, पु॰ ಕಾಚಿನ ತೊಗಟಿಯರಸ. कथक, पु॰ ಕತೆಗಾರ; ಪುರಾಣೀಕ.

कथक्कड, पु॰ ಹರಟಿಮಲ್ಲ. कथन, पु॰ ಹೇಳಿಕೆ; ಮಾತು. कथनी, स्त्री॰ ಮಾತು; ಹರಟೆ.

कथरी, स्त्री॰ ಹಳೆಯ ಚಿಂದಿಗಳಂದ ಹೊಲಿದ ಸಾಸಿಗೆ: ಬೊಂತೆ.

कथानक, पु॰ क्षेड्र्डिये: र्डं. कथावस्तु, स्वी० ಕಾಸಂಬರಿ ಆಥವಾ-ಕಥೆಗಳ ರಚನಾಕ್ರಮ.

कथित, वि• कैं(ಳಲ್ಪಟ್ಟ. कथीर, पु॰ डंबर. कथोपकथन, पु॰ ಮಾತುಕತೆ. कदंब, पु॰ इत्तर्ध र्जु हूं. क़द्, पु॰ ಎತ್ತರ; ಶರೀರದನಿಲವು;

ಒಳ್ಳೆಯ ಆಸಾಮಿ.

ಗೃಹಸ್ಥ. कद्खुदाई, जी॰ ವಿವಾಹ. कदम, पु॰ चंति धर्जू हु. क्रदम, पु॰ कैं र्र्धु; ७८ ;—बढ़ाना ಮುಂದುವರಿಯು. कदमचा, पु॰ ಕಕ್ಷಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿರುವ ಪಾದ ಪೀ ಕ. क्रदमबोसी, स्त्री॰ ಹಿರಿಯರ ವಾದ ಚುಂಬನ; ಹಿರಿಯರ ಸೇವೆ. कदर, खी॰ ಮಾನ; ಪರಿಮಾಣ. क्रदरदान, पु॰ गंधाना, के. कदराई, सी॰ ಅः क्षाधार कं इंत. कदराना, अ॰ ಅಂಜುಬುರುಕನಾಗು. कदाचित, कि॰ ಯಾವಗಲಾದರೂ: ಬಹುಶಃ. कदापि, कि॰ ಎಂದೆಂದಿಗೂ. क्रदामत, जी॰ ಪ್ರಾಚೀನತೆ. क्रदावर, वि॰ ಎತ್ತರ; ಉದ್ದವಾದ. कदीम कदीमी कतूरत, स्नी॰ जी ठाउँ राजुः. क्रदे-आदम, वि॰ ಪುರಷಪ್ರಮಾಣ. कहावर, वि॰ ಉದ್ದವಾದ; ಎತ್ತರ.

ಹಕ್ಷ, ಇಂ ಸೋರೆ; ಕುಂಬಳ.

कर्क्स, पु॰ ಕाಂಬಳಕಾಯಿ ತುರಿ

कहुदाना, पु॰ ಮಲದೊಡನೆ ಬೀಳುವ

ಸಣ್ಣ ಕ್ರಿಮಿಗಳು; ಜಂತುಹುಳ.

ಯುವ ಮಣೆ ; ಕೊಬ್ಬರಿ ಮಣೆ.

n. पु॰ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ; 'कह, पु॰ दे॰ कदर. कन, पु॰ चिल; ग्रुमात; भेडू. कनक,पु॰ ಸುವರ್ಣ; ಚಿನ್ನ; ಉಮ್ಮ ತ್ತ್ರ. कनकटा, वि॰ ಕಿನಿಹರಕ. कनकनाना, अ॰ तंत्रतंत्रं व्यानाः : ಅರುಚಿಕರವಾಗು. कनकी, स्नी॰ ಕಡಿಯಕ್ಕಿ; ನುಚ್ಚು. कनकृत, पु॰ ಬೆಳೆಯ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲುಮಾಡುವ . ಪದ್ಧತಿ; ಆಣೇವಾರಿ. कनकैयां, स्त्री॰ } ದೊಡ್ಡ ಗಾಳಿಪಟ್ಟ कनखजूरा, पु॰ ಒಂದುಹುಳ; ಜರಿ. कनिलयाना, स॰ ಓರೆಣ್ಣಿ ನಿಂದ ನೊಡುವುದು; ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆ ಮಾಡುವುದು. कनखी, स्त्री॰ ಓರೆನೊಟ. कनग्रिया, स्नी॰ है ठा धै ठंडा. कनछेदन, पु॰ ಕಿವಿಚುಚ್ಚುವುದು. कनटोप, पु॰ ಕಿವಿಮುಚ್ಭುವ ಟೋಪಿ; ಕುಲಾವಿ. कनपरी, स्त्री॰ 🕫 📆 లీ. कनफुंकवा, वि॰ ಕಿವಿಯೂದುವ; ದೀ ಕ್ಷೆಕೊಡುವ. कनफुसकी, बी॰ दे॰ कानाफुसी. कनवा, पु॰ थर्डधार्चा. कनस्तर, पु॰ दध्ः. कनहा, पु॰ ಕಂದಾಯದ ಅಧಿಕಾರಿ. कनाभत, भी॰ ಸಂತೋಷ. कनात, ची॰ तस् धर्धी, का सर्वते.

किन्छ, वि॰ धळेष थेष्टु तात. किन्या, खी॰ ಮಡಿಲು. किनी, खी॰ थेष्टु थंकि छे ; ವಜ್ರ ದ ರವೆ. किनीज़, खी॰ ताभे ; ಸೇವೆ है. किनीनिका, खी॰ ष्टाः गिर्मा गिर्मा ;

किनका, बी॰ अंकिं ; चंछ.

तह्न् हुं, कंप्रकारी.
कनेरा, युः कंप्रकृतिक्ष हुं, कनेरा, स्वाः कंप्रकृतिक्ष हुं.
कनेरा, स्वाः कंप्रकृतिकार विद्वाः
कनेरा हुं, कनेर

ನಿವಾಸಿ; ಕಾನ್ಯಕುಬ್ಜ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಕಾಗೀ, ಡಿಂ ಅಂಗಹೀನ; ನೀಚ. ಕಾಗಿಗೆ, ಷಾಂ ಪಶುಗಳ ಕಿವಿಯ ಕೊನೆ.

कबास, पु॰
कबासा, स्त्री॰ प्राक्षित्रध्नः; ७०.
इन्द्रील, पु॰ चंद्रीरध्नः; छा०ताः,
कबी, स्त्री॰ प्राच्येत्रध्नः छाउत्यः,
कन्ह्रीः चु॰ कु(चुंद्रः हुं, हुं, क्रं कन्ह्रीयः च व्याधः, क्रम्ह्रीयः च व्याधः,
कपद्राः च प्राच्येत्रधाः, क्रम्ह्राः च प्राधः, व्याधः, श्राः क्रम्ह्राः, प्राचः, व्याधः, व्याधः,

कषास 🕽 भे हरू राज्ये.

कपास, स्त्री॰ ळडे. ; ಅರಳ. किया). कपिल) वि॰ ಕಪಿಲವರ್ಣದ: किपश ∮ ಬೂರಾಬಣ್ಣ್ಲದ. कपूत, पु॰ काञ्चाड,. कपूर, पु॰ च छान्ट र कपोत, पु॰ ವಾರಿವಾಳ. कपोती, स्नी॰ ಹೆಣ್ಣು ಪಾರಿವಾಳ. कपोल, पु॰ ईंरीं. कपोल-कल्पित, वि॰ ನಿರಾಧಾರವಾದ. **ಕಾಣ, ಇಂಕ್ಸ; ನೊರೆ;** ಶ್ಲೇ**ತ್ತ**; ಕೈ ಪಟ್ಟ ; ಅಂಗಾಲು. कक्रगीर, पु॰ हिंग्धी. कक्रचा, पु॰ क्राधित केंद्रे. कक्रन, पु॰ ಶವಕ್ಕೆ ಹೊದಿಸುವ ಬಟ್ಟಿ; —सर से बांधना **माळा**था भेंद्र कफ्रनाना, स॰ ಶವಸಂಸ್ತಾರಕ್ಷಾಗಿ

कामनी, बीं ಶವದಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಬಟ್ಟೆ.
कामत, पुः ಪಂಜರ; ಶರೀರ.
कामति, पुः ಪೊಣಿ; ಜಾಮಿನು.
कामतारा, पुः ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ.
कामरा, बाः ಪಾದರಕ್ಷೆ; ಚಪ್ಪಲಿ.
कवंष, पुः ರುಂಡವಿಲ್ಲದ ದೇಹ; ಪೀಪಾಯಿ; ಹೊಟ್ಟೆ.
कव, किः ಯಾವಾಗ; ಎಂದು.
कव्दी, बीः ಬಲಗುಡು ಆಟ;

कफ्रन-खसोट, पु॰ धळं ५ % डां छा.

ಬಟ್ಟಿ ಹೊದಿಸು.

ಡೂಡೂ ಆಟ.

कबर, बु॰ दे॰ कब.
कबरा, बि॰ खाटी; ठीठीपथालू प्र.
कबरा, बि॰ खाटी; ठीठीपथालू प्र.
कबरा, बु॰ कार्यकार प्रचार,
कबाइ, पु॰ क्यांचार प्रचार कार्य,
कबाइ, पु॰ क्यांचार कार्य कार्य,
कबाइ, पु॰ क्यांचार कार्य,
कबाद, पु॰ क्यंचेर कार्य,
कबाद, पु॰ क्यंचेर कार्य,
कबाहत, स्री॰ देंबस; डीववस.
कबीर, बि॰ टैंरडु; दीवद्,
कबीर, पु॰ थक्यंचे दीवद्वार

कब, ची॰ ಗೋರಿ; ಸಮಾಧಿ;—में

क्रबील, पु॰ ಜಾತಿ; ವರ್ಗ.

ಹೆಂಡತಿ.

क्रबीला, पु॰ ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು;

पेर लटकाना ಸಾಯುವಕಾಲ ವನ್ನು ಸಮಿಪಿಸು;—के मुर्दे उखाइना ಹಳೆಯ ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆವರುವುದು.

क्रब्रगाह क्रब्रिस्तान } पु॰ ಸಮಾಧಿಭೂಮಿ कभी, कि॰ ಎಂದಾದರೂ. कमंगर, पु॰ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣ ತಯಾರಿ ಸುವವ; ಅಸ್ತಿವೈದ್ಯ; ಚಿತ್ರಗಾರ वि॰ ద<u>र्</u>गु; నీపుణ. कमंडली, वि॰ ಬೈರಾಗಿ; ಕಪಟ ಸನ್ಯಾಸಿ. कम, वि॰ सुधु; ಕೊಂಚ. कमभक्तल, वि॰ ಬುದ್ದಿ ಹೀನ. कमअस्ल, वि॰ ವರ್ಣಸಂಕರ. कमख़र्च, वि॰ ಮಿತವ್ಯಯಿ; ಜಿವುಣ. कमख़ाब) पु॰ ಕಲಾಬತ್ತು ಕಸೂತಿ कमक्र्वाव 🖣 ಯುಳ್ಳ ರೇಷ್ಮೆಬಟ್ಟಿ. कमची, स्रो॰ ಬಿದಿರು ದಬ್ಬೆ. कमज़र्फ, वि॰ डाउधुः; रुःधः. कमजात, वि॰ ಕುಲಹೀನ. कमज़ोर, वि॰ ಅಶಕ್ತ; ಬಲಹೀನೆ. कमर, पु॰ ಆವೆ; ಆಮೆ. कमठा, पु॰ ಧನಸ್ಸು ; ಬಿಲ್ಲು. कमतर, वि॰ ಕಮ್ಮಿ ಗಿಂತ ಕಮ್ಮಿ. कमतरीन, पु॰ डाउ्धू ; प्रंश्वर्ट. कमती, खो॰ ಕಡಿಮೆ; ಕಮ್ಮಿ. कमनसीब, वि॰ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ. कमन्द, स्त्री॰ ಕಾಡು ಮೈಗಗಳನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ; ನೂಲೇಣೆ.

कमनीय, वि॰ ಮನೋಹರೆ. कमनैत, पु॰ थै छू र्रं. कमफ़हम, वि॰ दे॰ कमअङ्गल. कमबद्भत, वि॰ ಅದ್ದ ಮೃಹೀನ. कमबद्धती, स्त्री॰ टाउद्राज्यु, कमयाब, वि॰ ಅಪರಾಪವಾಗಿ ಸಿಕ್ತುವ; ದೊರೆಯಲಾರದ. कमर, स्रो॰ तढा; री०धि; रुधै; **—कसना या बांधना** ಸಿದ್ದ ನಾಗು; — दूरना ನಿರಾಶಿಯಾಗು. इसर, पु॰ धं०त्,. कमरबन्द, पु॰ ಸೊಂಟದ ಪಟ್ಟಿ. कमरबस्ता, वि॰ धर्तू टू. कमरा, पु॰ चैंशलें ; वैर्फें कार्ते. कमलगृहा, पु॰ ತಾವರಿ ಬೀಜ. कमवाना, स॰ प्रवासित का ಡಿಸು; ನಿಕೃಷ್ಣವಾದ ಸೇವೆಮಾ ಡಿಸು. क्रमसखुन, पु॰ ಮಿತಭಾಷಿ. कमसमझी, स्त्री॰ ಮುಾರ್ಖತನ. कमसिन, वि॰ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ; ಎಳೆ ಪ್ರಾಯದ; ಅಲ್ಪವಯಸ್ಸುಳ್ಳ. कमाई, स्त्री॰ ಆದಾಯ. कमाऊ, चि॰ द्रतंभः क्वादर्वे अगळः ವಂಥ ; ಉದ್ಯೋಗನಿರತನಾದ. कमान, स्त्री॰ थैथूः ; ತೋಪು. कमानचा, पु॰ प्रलू थे थ्रुः. कमानगर,पु॰ ಬಿಲ್ಲು ತಯಾರಿಸುವವ. कमाना, स॰ तिथे संः ; संः सः सिर्मः ; ಕಡಿಮಿಮಾಡು.

कमानिया, पु॰ ಬಿಲ್ಲು ಗಾರ. कमानी, स्त्री॰ ಕಬ್ಬಿ ಣದ ತಂತಿ. कमाल, पु॰ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ; ನಿವು ಣತೆ; ಸರ್ವೋತ್ತಮ;--करना ಅದ್ಭುತ ಕೆಲಸಮಾಡು. कमालिया, स्त्री॰ जुल्ला डै. कमासुत, 📭 ಉದ್ಯಮಶೀಲ. कमी, स्त्री॰ ಕುಂದು; ನಷ್ಟ. कमीज़, स्त्री॰ ७०१ ; ब्रटिंधे. कमीना, वि॰ ನೀಚ; ಕ್ಷುದ್ರ; ಕೀಳು. कमी-बेशी, स्त्री॰ कॅथ्यु, हिं कैंग्रे. कमेरा, पु॰ ಕೆಲಸಗಾರ; ಕೂಲಿಗಾರ. कमोरी, स्नो॰ ಮಣ್ಣಿನ ಚಿಕ್ಕಗಡಿಗೆ. क्रयाक्रा, पु॰ ಅಕೃತಿ; ಮುಾರ್ತಿ;---शनास वि॰ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲ. क्रयाम, पु॰ डं॰ तां व मू ५; डंग्ल ; ನಿಶ್ಚಯ. क्रयामत, स्त्री॰ ग्रुं एका का थ. क्रयास, पु॰ ७० ता क्ष्य ; कि कैं: क्रयासी, वि॰ हंे हुं इं, ಊಹೆಯ. करंजा, पु॰ धैर्नु त ಕल्लू तंज. **ತಾಂಕಾಕಿ ಬಣ್ಣದ**. कर, पु॰ हैं ; हं कि का का. करकच, पु॰ ಕಡಲುವ್ರೈ. करकट, पु॰ ४४; ७ैर्स, करकराहर, खी॰ ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ ಧೂಳು ಬಿದ್ದಾ ಗಿನ ಬಾಧೆ. करप्रत, वि॰ ठठेक. करगह्) पु॰ तैळाते; आतू व करवा **र्रि** ಗುಣಿ; ಮಗ್ಗ; ಕೈಮಗ್ಗೆ.

करमठ, वि॰ ಕರ್ಮನಿಷ್ಟ. कराष्ट्रक है पु॰ संग्धाः ; संधाः त. क्रस्त्रा, पु॰ क्राच ; शार्त्र है. करणधार, पु॰ ळंळागः त्रॅंबैरंग्रंचर : ಮುಖ್ಯ ಸಂಚಾಲಕ. करतव, वि॰ ಕಾರ್ಯ; ಚಮತ್ತಾರ. करतबी, पु॰ का का का डंग ಮಾಡಿತೋರಿಸುವವ; ಸಮರ್ಥ. करतार, पु॰ मूं क्षु चंडर; इरवजाब्हू. करताल, पु॰ े धरातु है; हें उन करताली, स्त्री॰ 🕽 छहा. करत्त, स्नो॰ ಚಮತ್ತಾರ; ಗುಣ. करंद, वि॰ ಕಂದಾಯ ಕೊಡು ್ದ ವಂಥ; ಅಧೀನ; ಸ್ತ್ರೀ; ಕತ್ತಿ. क्राधनी, स्त्री॰ खाध्यः; हर्ध्यः, करनफूल, पु॰ धैः ढी० छै. करनबेध, पु॰ ಚೌಲ ಸಂಸ್ಕಾರ. करनाल, स्नो॰ ತುತ್ತು ಿ; ಕೊಂಬು. करनी, बी॰ ಕैं धरं; रं रुगु ठं; ಕರ್ಮ; ಉತ್ತರಕ್ರಿಯೆ. करवला, पु॰ ಮುಹಮ್ಮದ ಸೈಗಂ ಬರನ ಮೊಮ್ಮಗ ಹುಸೇನನು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು ಹು'ಗಿ ಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳ. करम, पु॰ ಅಂಗೈಯಿನ ಹಿಂಭಾಗ; ್ಲ ಒಂಟೆಯ ಅಥವಾ ಆನೆಯ ಮರಿ. करम, पु॰ ಕೆಲಸ; ಭಾಗ್ಯ; ಕೃಪೆ;

ಅನುಗ್ರಹ; ಉದಾರತೆ.

करमक्छा, पु० ್ ಕ್ಯಾಬೀಜೆ.

ಕೋಸುಗಡ್ಡೆ;

करवट, स्त्री॰ ಮಗ್ಗಲು; ಪಕ್ತ - बदलना ಮಗ ಲುತಿರುಗು. करवत, पु॰ तर्रतंर. करवा, पु॰ ಚಿಕ್ಕಮಡಿಕೆ; ಕುಡಿಕೆ. करवाल, पु॰ ಕತ್ತಿ; ಉಗುರು. करवीर, पु॰ ಅರ೪; ಕ<u>ತ</u>್ತಿ; ಸ್ಮಶಾನ. करझा, पु॰ ಚಮತ್ತಾ ರ ; ಒಯ್ಯಾರ; ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆ . करप, पु॰ ವೈಮನಸ್ಯ ; ದ್ರೋಹ. करपना, स॰ अधै ; ए हक्षेरसंध. करसायर } पु॰ ಕರಿಯ ಜಿಂಕೆ. करसी, स्नो॰ धैरावै: धैरान्नैकः ಚೂರು; ಕುಳ್ಳು. कराँत, यु॰ तर्रतंत्र. करांती, पु॰ तंरतंप्रत ಕैंथप्रतार्ट. कराना, स॰ काविकाञ्चेता. कराबत, स्त्री॰ तैंंधेडंत; धाःव्हेंतू. करामत) स्त्री॰ ಅಮೃತಕಾರ್ಯ: करामात 🕽 ಚಮತ್ತಾರ. करामाती, वि॰ ಮಾಟಗಾರ. क्ररार, पु॰ ಸ್ಥಿ ರತೆ; ಕರಾರು. करारनामा, पु॰ धर्मु॰ तः; हं ठाठा. करारा, पु॰ ನದಿಯ ಎತ್ತ್ರರವಾದ ದಡ; ದಿಣ್ಣೆ; ಕಾಗೆ; वि॰ ದೃಢಚಿತ್ತ. कराल, वि॰ हं ठार ; थ्र हं ठार त. कराइ, पु॰ त्रवंशाधि. कराइना, अ॰ थैर रैಯे० व रहका.

कराहियत, स्त्री० ಅ ह्नु प्र तू डै;• ಆರುಚಿ; ತಿರಸ್ಕಾರ. कराहो, स्त्री० दे० कड़ाही. करि, पु॰ ಆನೆ. करिया, पु॰ ದೋಣಿಯ ಚುಕ್ಕಾಣಿ; ನಾವಿಕ; ಅಂಬಿಗ. करिस्ता, पु॰ दे॰ करस्मा. क्ररीन, वि॰ ಹತ್ತಿರ; ಸಮಿಶಪ; क्रज़दार, पु॰ ಸಾಲಗಾರ. ಅನುಗುಣವಾಗಿ. क़रीना, पु॰ ಕ್ರಮ; ೀತಿ. क़रीब, वि॰ ಹತ್ತಿರ; ಸಮಿಸಾಪ; ಸುಮಾರು करीम, वि॰ ८०००५० पु॰ ಈ ಶ್ವರ. करीर $\left. \left\{ \begin{array}{ll} \mathbf{g}_{\mathbf{0}} & \mathbf{f} \in \mathbb{C} \\ \mathbf{g}_{\mathbf{0}} & \mathbf{f} \in \mathbb{C} \end{array} \right\}$ तात. करुआ, वि० दे० कडुवा. करुआई, स्त्री॰ र्चळे. करवार, पु॰ तः रुइत ದಂಡ: ಚುಕಾಣಿ. करेजी, स्ने॰ ಗುಂಡಿಗೆಯ ಮಾಂಸ. करेर, वि॰ चंधेक ; ಒರಟು. करेला, पु. का मधकाಯे. करेत, पु॰ ಕರಿನಾಗ ರಹಾವು; ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪ. करेल, खो॰ ಗಟ್ಟಯಾದ ಕರಿಮಣ್ಣು. करैला, पु॰ दे॰ करेला. करोड़, वि॰ ಕೋಟ. करोदना, स॰ डं००; ८९४७. करोंदा, पु॰ हं ९ र्जं कल्यू. करीत, पु॰ करीती, स्री॰ ∮

कर्क) पु॰ నెల్బి; పడి; కటకరాంతి. कर्कर, पु॰ ಕಲ್ಲು ಹರಳು. कर्कश, वि॰ ಕಠೋರ; ಉಗ್ಯ. कर्कशा, स्त्रो॰ ಜಗಳಗಂಟಿ. কর্ন } पु॰ ম্বত; ಉದ್ರಿ. कर्ण, पु० के ఏ. कर्णधार, पु० दे० करणधार. कर्तन, पु॰ ಕತ್ತ್ರರಿಸುವುದು. कर्तनी, स्त्री० इंड्रुंै. कर्तार, पु॰ ವಿಧಾತ; ಸೃಷ್ಟಿ,ಕರ್ತ. कर्तव्यमुद, वि॰ ఏ ठाँँ ठाँ ठाँ ठाँ ದಕ್ಕೂ ತೋಚದೆ ಹೋದವ. कर्त्ता, पु॰ ಮಾಡುವವ ; ಈಶ್ವರ. कर्त्ता-धर्त्ता, पु॰ ಕಾರಣಕರ್ತ; ಆಡ ಳಿತ ನಡಿಸುವವ. कर्दम, पु॰ ಕೆಸರು. कपुर, पु॰ ಕರ್ಪೂರ. कर्न्चर, पु॰ ಚಿನ್ನ; ಉಮ್ಮತ್ತಿಗಿಡ; ನಾನಾಬಣ್ಣ ಗಳ. कर्म, पु॰ ಕರ್ನು; ಕಾರ್ಯ; ಕರ್ತ ವ್ಯ ; ಉದ್ಯೋಗ ; ವಿಧಿ. कमकार, पु॰ ಕें छम तार्ठ ; एक. कमंचारी, पु॰ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ; ಅಧಿ ಕಾರಿ; ಕಾರ್ಯಕರ್ತ. कमेरेख } स्त्री॰ ळक्लैथठळ.

कर्मेंढ, वि॰ ಕರ್ಮನಿಸ್ತ; ಕಾರ್ಯ

ಕುಶಲ.

कसंगा, कि॰ ಕರ್ಮದಿಂದ. कर्महोन, पु॰ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ. कर्ष, पु॰ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಎಳೆತ. कर्षक, पु॰ ಒಕ್ಕಲಿಗ; ರೈತ. कर्षण, पु॰ ಉಳುವಿಕೆ; ಎಳೆಯು. कर्षेगी, स्रो॰ दे॰ कलगी.

क्कंतर, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಬೈರಾಗಿ; ಕರಡಿ ಕೋತಿಗಳನ್ನು ಆಡಿಸು ವವ.

ಹಾಹ, ಹಾಂ ನಿನ್ನೆ; ನಾಳೆ ರುಂ ಯಂತ್ರ; ಸುಖಸಂತೋಷ.

कलई, स्त्रो॰ ತವರ; ಕಲಾಯ; —सुलना ನಿಜತ್ವ ಹೊರಬೀಳು ವುದು;—न लगना ಯುಕ್ತಿ, ತಂತ್ರ ಫಲಿಸದೆ ಹೋಗುವುದು.

कल्रहेगर, पु॰ ಕಲಾಯವನ್ನು ಮಾಡು ವವ.

कलक, दुः ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ದುಃಖ. कलेगी, साः ಶಹಾಮೃಗ ಮುಂತಾದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸುಂದರವಾದ ಗರಿ; ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ; ಕಟ್ಟಡದ ಶಿಖರ.

कलला, पु॰ ो स्निधाः; ಸಟ್ಟುಗ; कलली, सी॰ ದಿಗಡ್ಡ ಚಮಚೆ. कललुल, पु॰ ो कि॰ ಮ ಚ್ಚೇ ನಾಲಗೆ कलनीहा } ಯುಳ್ಳ; ಕೆಟ್ಟ ನಾಲಗೆ ಯುಳ್ಳ.

पु॰ संबु ; कैं०संबे. कलदार, पु॰ फारान्थे. कलपूत, पु॰ ಬೆಳ್ಳಿ; ರಜತೆ. कलपोत, पु॰ ಬಂಗಾರ; ಬೆಳ್ಳಿ. कलप, पु॰ ಇಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು. कलपना, अ॰. ವಿಲಾಪಿಸುವುದು.

कलक, go ತಿಳುವಾದ ಗಂಜಿ; ಮುಖದ ಮೇಲಿನ ಕೆಂಪು ಕಲೆ.

कलबल, पु॰ ಉಪಾಯ; ತಂತ್ರ; ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ.

कल्ब्र्त, पु॰ ಅಚ್ಚು ; ಟೋಪಿ ಹೊ ಲಿಯುವಾಗ ಅಥವಾ ಬೂಟ್ಗು ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿ ಸುವ ಕೊರಡಚು.

कलम, स्नी॰ ಲಿಕ್ಕ್ ಡಿಕೆ; ಕಶಿಗಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ ರೆಂಬೆ;—करना ಕತ್ತ ರಿಸುವುದು; ಕಶಿಮಾಡುವುದು.

क्रलम-अन्दाज्ञ, वि॰ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದುದು.

कलम-कारी, स्त्री॰ चैड्रू ನೆಯ ಕೆಲಸ. कलम-दान, पु॰ ಲೇಖನಿ ಮತ್ತು ದೌತಿಯಿಡುವ ಡಬ್ಬಿ.

कलम-बन्द, वि॰ లిಖಿತ°; ಪೂರ್ತಿ. कलमा, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಧರ್ಮದ ಮೂಲಮಂತ್ರ;]ವಾಕ್ಯ; **ಮಾತು**.

क़लमी, वि॰ ಕಶಿಮಾಡಿದೆ.

कलमुहाँ, वि॰ ದೋಷವುಳ್ಳ; ಪಾಪಿ. कलवार, पु॰ ಈಡಿಗ; ಕಳ್ಳುಶೇಂದಿ ತಯಾರಿಸುವ ಜಾತಿ.

कलता, पु॰ रुप्यः; ನೀರಿನಮಡಿಕೆ. कलती, खो॰ थेरु तकिते. कलाँ, वि॰ ಮೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ. कला, स्नी॰ ತಂತ್ರ; ಚಮತ್ಕಾರ. कलाई, बी॰ काली हिंधा, रंगिरी സംർ.

कलाकन्द, पु॰ ಹಾಲಿನಕೆನೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯ ಬರ್ಫಿ.

कलाप, पु॰ प्रಮೂಹ; ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಡಾಬು; ಚಂದ್ರ; ಬಾಣ. कलापी, वि॰ ಬತ್ತ್ ೪ಕೆಯವ; ತೂ ಣೀಕಧಾರಿ; ನವಿಲು.

कलाबत्त, पु॰ ಜರಿ; ಜರತಾರಿ. क्रलाबाज़, वि॰ धार्म का का राज्य.

कालाबाज़ी, ജി॰ ತಲೆಕಿಳಕಾಗಿ ಮೊ ಗಚಿ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಲಾಗ.

क्लाम, पु॰ ವಾಕ್ಯ ; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. कलार } पु॰ दे॰ कलवार.

कलावंत, पु॰ मंगी(डिस्टारी) छा ; ಗವಾಯಿ; ಅಭಿನಯಕಾರ.

कलावा, पु॰ ನೂಲಿನ ಉಂಡೆ. कलिंदजा, स्नी॰ ಯಮುನಾನದಿ. कलिका, स्नी॰ ಮೊಗ್ಗು; ಭಾಗ.

कलित, वि॰ ಸುಂದರ. कलिमल, पु॰ क्वार्य.

कलिया, पु॰ ಹುರಿದಮಾಂಸ.

कलियाना, अ० ಮೊಗ್ಗೆ ಯಾಗು ; ಮುಗುಳುಬರು.

ಹನ್, ಹೊಂ ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗುಳು; ಕನ್ಯೆ; ಸುಣ್ಣದಕಲ್ಲು.

कलीम, वि॰ भारतिक कार; उक्तु. क्रलील, वि॰ ग्रुथु; ಕೊಂಚ.

क़लीसा, पु॰ ಕ್ರಿಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಯಹೂ ದ್ಯರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರ. कल्हरा, वि॰ ಕರೀಬಣ್ಣದ.

कलेज, पु॰ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ. कलेजा, पु॰ ಹೃದಯ; ಎದೆಗುಂಡಿಗೆ; रुक्र ;~~-कारना~~ क्रुं तळा जु ಚೂರುಚೂರಾಗುವಷ್ಟು ದುಃಖ ವಾಗು;—काइना ಅತಿ ಕಷ್ಟವ ನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು; ಪ್ರಿಯ ತಮನನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದು; –धड़कना ಭಯವಾಗು;—थाम-कर बैठ जाना या रह जाना ಉಕ್ತಿ ಬರುವ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆದು ಸುಮ್ಮ ನಾಗು ;—मुँह को या मुँह तक भाना ದುಃಖವಾಗುವುದು; कलेजे पर साँप होटना रहिँँ

कलेजी, स्नी॰ ಎದೆಗುಂಡಿಗೆ.ಯ ಮಾಂಸ.

ಕೊಂಡು ಒಮ್ಮೆಲೇ

ದುಃಖ

कलेवर, पु॰ दौरळ ; ठ०१ ठ ;--वद-लना ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿ ಸುವುದು.

कलेवा, पु॰ दे॰ कलेड.

ವಾಗು.

कलोल, पु॰ है, एवं ; एधं.

क्रल्ब, पु॰ ಹೈದಯ; ಸೈನ್ಯದ ಮಧ್ಯ ಭಾಗ; ಬುದ್ಧಿ; ಖೋಟಾಬೆಳ್ಳಿ; ಖೋಟಾ ಬಂಗಾರ.

क्रस्बसाज, पु॰ औश्धारु राज्य ತಯಾರಿಸುವವ.

क्रत्बी, वि॰ कार्वेहर ; तर्स्टी. क्रह्माँच, पु॰ ದರಿದ್ರ ; ಬಡವ ; ಪೋ ಕರಿ.

कला, पु॰ ದವಡೆ; ಕಂಠಸ್ಥಾನ; ಸ್ವರ; ಪಶುಗಳ ತಲೆ. कल्ला-तोइ, वि॰ ಬಲಿಷ್ಠ. कल्ला-दराज़, वि॰ ಬಹಳ ಚೀರುವವ. कल्लोल, पु॰ ನೀರಿನ ಅಲೆಗಳು; ಆಟ; ಅಮೋದಪ್ರಮೋದ.

कञ्जोलिनी, स्त्री॰ तते. करहारना, स॰ कंगरेक्याः. कबर, पु॰ डाड्युः ; र्चडपः. कबलिन, ति॰ डाड्युः तैद्यावित. कबायर, पु॰ त्रैक्यां ; र्मुंतैष्टं ज्ञु

ಿಯಾಮ, ವ್ಯಾಕರಣ. क्रवी, वि॰ ಬಲಿಸ್ಟ್; ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ. क्रवा, पु॰ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಸೇದುವಿಕೆ. क्रवासक्रवा, खो॰ ಭಕ್ತಾಮುಕ್ತಿ; ಎಳೆ

ದಾಟ; ಆಸಮಂಜಸ. कशा, ಹೊಂ ಚಾವುಟ. किशा, ಹೊಂ ಆಕರ್ಷಣ; ವೈಮ

त्रमुं.
कत्तीव्या, खीं विश्व हो कर्तमुं ; तुं द्रां क्रि.
कत्तीव्या, पुं विश्व हें क्रि.
कत्तीव्या-व्यातिर, विव अग्र मंत्रु.
किष्ठान्, विव धव्यान्येवव्याः
कत्ती, खीं तिव्यं, त्राची, त्रीव्यं, स्वाव्याः
कत्ती, खीं तिव्यं, स्वाव्याः
कर्ता, पुं को हैं ; स्वाय्याः ; स्वं हैं .
कर्ता, खीं ध्री हैं ; स्वाय्याः ; स्वं हैं .

कसकना, अ॰ ಬಾಧೆಯಾಗು. कसकुट, पु॰ ಕಂಚು. कसना, स॰ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟು. कसनी, स्नो॰ ಬಿಗಿಯುವ ಹಗ್ಗ; ಒರೆ ಗಲ್ಲು.

कसव, पु० श्रिकाश्वर है; हथै; श्रिकाश है, वेश हुन हुन हुन हुन कसवल, पु० ये हुन हुन हुन हुन हुन कसवा, पु० ये व्यक्त हुन हुन हुन कसवा, खो० ये हुन हुन हुन हुन कसम, खो० यहाँ; स्राची

ಶಪಥ;—स्ताना ಶಪಥಮಾಡು. कसमसाना, अ॰ ಬಹಳ ಜನರು ಒಂದೆಡೆಸೇರಿ ಸ್ಥಳಕ್ಕಾಗಿ ತಿಕ್ಕಾ ಡುವುದು; ತಹತಹಪಡು.

कसर, स्त्री॰ ಕುಂದು; ಕೊರತೆ; ಕಡಿಮೆ;ದೋಷ;ವೈರ;ನಷ್ಟ; —निकालना ಸೇಡು ತೀರಿಸು.

कसरत, स्रो॰ ವ್ಯಾಯಾಮ; ಕಸ ರತ್ತು; ಪರಿಶ್ರಮ; ಹೇರಳ. कसरती, वि॰ ಬಲಿಷ್ಟ; ವ್ಯಾಯಾಮ

कसरहरा, पु॰ ಕಂಚುಗಾರರ ಅಂಗಡಿ ಸಾಲು.

કેલ્છ.

क्रसाई, पु॰ ಕಟುಕ; ನಿರ್ವಯ.

कसाना, अ॰ ಒಗರು ರುಚಿಯುಂ ಟಾಗು; ಕಿಲುಬುಹಿಡಿ; स॰ ಬಿಗಿಸು.

कसाफ़त, स्त्री॰ ದಪ್ಪ; ಕೊಳೆ; ಕುರೂಪ. कसार, पु॰ ಅಕ್ಕಿಹಿಟ್ಟಿನ ಉಂಡೆ. कसाला, पु॰ ಕಪ್ಪ; ಪರಿಶ್ರಮ. कसाव, पु॰. ७ तठा ; है थाथा. कसीदा, पु॰ चंद्राओं चेंधर्म. क्रसीदा, पु॰ इन्ठिंश धंवर्धाः; ನಿಂದಾಸರವಾದ ಕನಿತೆ.

कसोर, पु० ७० ह. कसीस, पु॰ ಅನ್ನ ಭೇದಿ. कस्र, पु॰ ಅळठाद; डड्यू. क्रस्रमंद) वि॰ ಅವರಾಧಿ; क्रस्रवार 🕽 डग्रू ; ದೋಷಿ. कसेरा, पु॰ चंब्धेत चेंध्यान्वर. कसैला, वि॰ ಒಗರು ರುಚಿಯುಳ್ಳ. कसेली, स्त्री० ಅಡಿಕೆ. कसोरा, पु॰ ಮಣ್ಣಿ ನಪಾತ್ರೆ.

कसौटी, खो॰ ಒರೆಗಲ್ಲು; ಶೋಧನೆ. कस्तरी, स्त्री॰ ಹಾಲು ಕಾಯಿಸುವ ಅಗಲಬಾಯುಳ್ಳ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

 $\frac{ 4 + 4 \pi}{4 \pi}$ पु॰ $\frac{1}{4 \pi}$ $\frac{1}{4$ कस्त्रिया, वि॰ ಕಸ್ತೂರಿ ಮಿಶ್ರಿತ. क्रस्द, पु॰ ಸಂಕಲ್ಪ; ವಿಚಾರ. क्रस्दन, कि॰ डेथेता डेथेता. कस्ब, पु॰ ಹುಟ್ಟು ವಳಿ; ವೇಶ್ಯಾವೃತ್ತಿ. क्रस्बा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಮ; ಕಸಬ. कस्बी, स्त्री॰ डींट्यूं ; र्रावर्ष. क्रस्साब, पु॰ ಕಟುಕ; 'ಕಸಾಯಿ. क्रहक्रहा, पु॰ ಜೋರಾಗಿ ನಗುವುದು. कहत, पु॰ ಬರಗಾಲ; ಕ್ಷಾಮ.

कडीं कहन, स्त्री॰ उद्यह्न: ಮಾತು: ಗಾದೆ; ಕವಿತೆ. कहना, स॰ कैं एं ; श्राप्त, ठेरा : ವರ್ಣಿಸು. कहनी, स्त्री॰ ಮಾತುಕತೆ. कहनावत, स्त्री० दे० कहावत. कहर, पु॰ వివత్తు; ಸಂಕಟ. कहरना, अ॰ तंपरंथ. कहलाना) स० ಹೇಳಿಸು; ಸಂದೇಶ कहवाना ∮ ಕಳುಹಿಸು. कहवा, पु॰ ಕಾఫి; ಬೂಂದೀಬೀಜ. कहवैया, पु॰ क्रं॰्फ्रंವर्ज. कहाँ, ऋం ఎల్లి; ఎత్త్య;—का कहाँ ಬಹುದೂರ. **कहा, पु॰ ಕ**ಥನ; ಮಾತು; ಉಪ

ದೇಶ. कहाकही, स्त्री॰ ಮಾತಿನ ಜಗಳ. कहानी, स्त्री॰ ठंदै; रामः कहानी ಬಹಳ ವಿಸ್ಥಾರವಾದ

ಮಾತು; ಪಾಡು: ಗೋಳು. कहार, पु॰ ಅಡ್ಡಿ ಹೊರುವವನು. कहालत, स्त्री॰ ಆಲಸ್ಯ; ಸೋಮಾರಿ ತನ.

कहावत, स्त्रो॰ ಗಾದೆ; ಲೋಕೋಕ್ತ್ತಿ. कहासुना, पु॰ ಅನುಚಿತವಾದ ಮಾತು; ತಪ್ಪು ನಡವಳಿಕೆ.

कहासुनी, स्नी॰ जावध्यावाद; ध्रापंद; ತಕರಾರು.

कहीं, कि॰ ಎಲ್ಲಾ ದರೂ;—कहीं ಹಲ ವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ; ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ.

काँइयाँ, वि॰ क्लड्ड; इंडधे. कॉंकर, पु॰ ಕಲ್ಲು. कॉकरी, स्नो॰ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲು. काँख, स्त्रो॰ रं॰ रंथे ; रह. कॉंखना, अ० डेक्स रं. काँच, पु॰ ಗಾಜು; ज्ञी॰ ಲಂಗೋಟ: काँचन, पु॰ ಬಂಗಾರ; ಸಂಪಿಗೆ. काँचली, स्नो॰ ಹಾವಿನ ಪೊರೆ. कांची, स्त्री॰ ಉಡಿದಾರ; ನಡುಪಟ್ಟಿ. कॉनी, स्त्री॰ ಮಜ್ಜಿಗೆ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಳಿರಸ್ತ काँजी-हाउत्स, पु॰ तह रूप तिर्म् ಕೂಡುವ ಸರಕಾರಿ ದೊಡ್ಡಿ. कॉरा, पु॰ ಮುಳ್ಳು; गाप; गार्थ; उन्दे :- बोना में दां का दां ; —होना मल्लू गानाः; ಕೃಶವಾಗः; काटों में घसीटना, पु॰ ಉಚಿड ವಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳು; जीभ में कॉंटे पड़ना ದಾಹದಿಂದ ನಾಲಿಗೆ ಒರಟಾಗುವುದು. काँटी, स्त्री॰ ಸಣ್ಣ ಮುಳ್ಳು; ತಕ್ಕಡಿ; ಕೊಕ್ಟೆ. कॉंडा, go ಗಿಣಿ; ಪಕ್ಷಿಗಳಕತ್ತಿನ ಮೇಲಿನ ಗೆರೆಗಳು; ಕೊರಳು. काँड, पु॰ ಅಧ್ಯಾಯ; ಶಾಖೆ. कॉडी, सी॰ ಜಂತೆ; ಮರದತೊಲೆ. कांत, पु॰ ग्रंथे; धंःत्रं. कांता, ची॰ ग्रंथू; ಭಾರ್ಯೆ. कांद्रना, अ॰ ಅಳು; ರೋದಿಸು.

कांदा, पु॰ ಈರುಳ್ಳಿ; ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡೆ. कांदो, पु॰ ಕೆಸರು; ಬದಿ; ಕೊಚ್ಚೆ. कांध, पु॰ दे॰ कंधा. कांपना, अ॰ तंदारा ; रुं धैरा. काँय काँय } कांव कांव } कांवर, पु॰ ಕಾವಡಿ; ಅಡ್ಡೆ. कांवरिया, पु॰ ಕಾವಡಿ ಹೊರುವವ. कावला, वि॰ ಎಳೆಯ. कांस, पु॰ ಚೊಂಡುಹುಲ್ಲು. कांसा, पु॰ ಕं०धंऽ. कांसागर, पु॰ चं॰धंः तावरं. कांसी, वि॰ ಕಂಚಿನ. काई, स्त्री॰ ಪಾಚಿ; ಹಾವಸೆ; —ञ्जुड़ाना ಕೊಳಿಕ ಶೃಲವನ್ನು ತೆಗೆ;—सा फट जाना ದಿಕ್ಕಾ ಪಾಲು ಅಥವಾ ಚಿಲ್ಲಾ ಸಿಲ್ಲಿ ಯಾಗು.

काक, पु॰ ಕಾಗೆ.

55

ಕ್ಷಣಭಂಗುರವಾದ ವಸ್ತು. काग़ज़ात, पु॰ ಕಾಗದಪತ್ನ. काग़जी, वि॰ कार्तितः; बैंधुति ರುವ;—घोड़े दोड़ाना ಪತ್ರ ವ್ಯವ

ಹಾರ ನಡಿಸುವುದು. कागद पु॰ दे॰ काग़ज़. कागारोल, पु॰ धीनधी; तथाधी.

काच, पु॰ दे॰ कॉच. **ಕಾ**ಪ, पु∙ ಕಚ್ಚೆಯಕೊನೆ.

काछना, स॰ र्वें सुर्विधाः; डीविंः; ಬಳಿದು ತೆಗೆ

काछनी, स्नो॰) ದಟ್ಟ; ಹನುಮಾನ್ काछा, पु॰ े अस्त्रुः; ಲಂಗೋಟ. **ಕಾಣಿ, g• ತ**ರಕಾರಿ ಬೆಳಿಯುವವನು ಮತ್ತು ಮಾರುವವನು.

काछे, कि॰ ಸಮಿಶವ; ಹತ್ಮಿರ. काज, पु॰ ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ; ಉದ್ಯೋಗ; ಗುಂಡಿಯತೂತು.

काजर } पु॰ ಕಾಡಿಗೆ; ಕುಡಿಕವ್ಪು. काज़िब, पु॰ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನು. काजी, वि॰ ಪರಿಶ್ರಮಿ.

काज़ी, पु॰ ಮಹಮ್ಮ ದೀಯರ ನ್ಯಾ ಯಾಧೀಶ.

काजू, पु॰ ಗೋಡಂಬಿ; ಗೇರು ಬೀಜ; ಗೇರುಬೀಜದಮರ.

कार, स्त्री॰ ಕಡಿತ; ಕತ್ತರಿಸುವ ಕ್ರಿಯೆ; ದಂಶನ;—ಪಾರ್ಚ ಕತ್ತ್ರರಿಸಿ ಸರಿಮಾಡುವುದು; ಹೊಡೆದಾಟ.

ಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬರಿಯು; —की नाव कारना, स॰ ಕತ್ತರಿಸು; ಕೊಯ್ಯು; ಗಾಯಮಾಡು; - कारो तो खुन नहीं ಭಯಂಕರ ಸಮಾಚಾರ ವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ನಿಸ್ತ್ರಬ್ದ ನಾಗು.

कार, पु॰ ಕಟ್ಟಗೆ; ಮರದಕೊರಡು; ದೊಣ್ಣೆ ;—कबाइ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾ ರದ ಮುರುಕುಸಾಮಾನು; _______ ತಾಣ್ಣ ಮುಾರ್ಖ; ವಜ್ರಶುಂಠ; —की हाँड़ी ಮೋಸಗೋಳಿಸುವ ವಸ್ತು;—मारना ಅಪರಾಧಿಗೆ ಕೋಳ ಮರದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸು ;—होना ही ಕಾಲುಗಳು ಮರದಂತಾಗುವುದು.

कारी, स्नी॰ ಕುದುರೆಯ ಜೀನು; ಒಂಟಿಯ ಬೆನ್ನಮೇಲಿನ ಗದ್ದಿ ಗೆ; ವೈ ಕಟ್ಟು ; ಕತ್ತಿ ಯಚೀಲ. कादना स॰ डेंगे; ತೆರೆದುತೋರಿಸು;

ಕೆತ್ತು; ಸಾಲತೆಗೆ. कादा, पु॰ ಕಷಾಯ. कातना, स॰ ನೂಲುವುದು.

कातर, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲ; ಹೆದರಿದ. कातरता, स्त्री॰ ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ದುಃಖ. ಆಂಜು ಬುರುಕತನ.

काता, पु॰ ಹುರಿಗೊಳಿಸಿದ ನೂಲು; ದಾರ; ಬಿದಿರು ಸೀಳುವ ಕತ್ತಿ. कातिक, पु॰ ಕಾರ್ತಿಕವಾಸ.

क्रातिब, पु॰ ಬರೆಯುವವನು. कातिल, पु॰ ಕೊಲೆಗಾರ; ಘಾತಕ.

काती, स्त्री॰ ಕತ್ತರಿ; ಚಾಕು.

ক্লাব্বে, বি০ ভ০జుబుচ. ক্লাব্বি, বু০ মআক্চ; బలిష్ఠ. ক্লাব্বিী, ব্লা০ ముমల్మా న స్త్రియర అంగి.

कान, पु॰ हैं है ;—उठाना है तैर्वे धुं गान का ;—करना नं का दे दे दे हैं —काटना का है कर करना के ख़ैं करना के ख़ैं ड्रिक्ट में किए ;—खाना धळ हे ने धुं ड्रिक्ट के का डराज के .

करवा ७०००० वै जीगर स्टूर्ण कार्या प्रकट्टना जार्डे कु धुठ दीवाद हुन्दे क्षेत्र रूप के स्टूर्ण कार्या अपू कार्या मंद्र के स्टूर्ण के स्टूर्ण कार्या अपू आतु मंद्र के स्टूर्ण कार्या के स्टूर्ण कार्या कार्या के स्टूर्ण कार्या के स्टूर्ण कार्या के स्टूर्ण कार्या के स्टूर्ण कार्या कार्य कार्या कार्य कार्या कार्या कार्या कार्या कार्या कार्या कार्या कार्या कार्य कार्या कार्या कार्या कार्या कार्या कार्या कार्या कार्या कार्या कार्य कार कार्य का

कानड़ा, वि॰ ಒಕ್ಕಣ್ಣ; ಒಂದು ರಾಗ.

काना, वि॰ धर्मुः हुः ; क्रांशंश्वेतत. कानाकानी है की॰ श्रेमं अज्ञाङ ; कानाकूसी है चेश्रेमं चेश्वेत. कानि, की॰ धैंशस्त्र अज्ञानिक हैं।

ಲಜ್ಜ್ವೆ ; ಸಂಕೋಚ ; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ. कानी, वि॰ ಒಕ್ಕಣ್ಣಿ. कानी-उंगली, क्षी॰ ಕೆರುಬೆರಳು.

काना-उगला, सा॰ ४००६०९०. कानी-कोदी, सी॰ ४००६०४७४०. कानी-हाउस, पु॰ द्वेतंपर्रचैन्धुं, ते. कान्न, पु॰ ಶಾಸನ; ವಿಧಿ; — छाटना ಕುತರ್ಕ ಮಾಡು. कान्नो,पु॰ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖಿಯ ಅಧಿಕಾರಿ.

कान्त्रं, पु॰ कार्तारा वेशवर कान्यकुञ्ज, पु॰ कर्ी द्र धानुळ्हा कान्ह, पु॰ कुंश्हु द्रू कापाली, पु॰ वेद ; ध०टाक्षावे. कापुरुष, स्नी॰ केंश्वे.

काफ़िया, पु॰ ७०डा, रुरु छात्र ; ह्या, पु॰ चिंच करना संख्या स्था करें। काफ़ियांबदी, स्त्री॰ ह्या, संख्य दिस्स ह्या करें।

काफ़िल, वि॰ ताश्रु ಕ; ನಿರ್ದಯ. काफ़िला, दु॰ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಅಥವಾ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರಿಕರ ಗುಂಪು. काफ़्रो, वि॰ ಸಾಕಾದಷ್ಟು. काफ़्रूल, दु॰ ಕರ್ಪೂರ;—होना

ವಾಯವಾಗು. ಕಾತ, ಕಾಂ ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟಿ.

ದಿರ.

काबक, पु॰ दे॰ काबुक. काबलियत, स्नी॰ दे॰ काबिलियत. काबा, पु॰ ಮಕ್ಕಾದ ಪವಿತ್ರಮಂ

काबिज, वि॰ ७६ कार्यज्ञां सुंजरु. कबिल, वि॰ ध्यान्म, छक्र. काबिल्यित, स्त्री॰ एक्टर हैं; ग्रा॰ ८९ कार्य

काबुक, बी॰ ಪಾರಿವಾಳಗಳಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮರದಗೂಡು. ಹಾಡ್ನ ಆಂ ವಶ; ಅಧಿಕಾರ; ಬಲ; —में करना अठका विकास । **काम, पु॰ ಕೆ**ಲಸ; ಕಾರ್ಯ; ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ; ಪ್ರಯೋಜನ; —तमाम करना ಕೊಂದುಬಿಡು; --- निकलना ಉದ್ದೇಶ್ಯಫಲಿಸು. कामकाज, पु॰ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ. कामकाजी, वि॰ ಉದ್ಯೊಗಶೀಲ; ಬಹಳ ಕೆಲಸಮಾಡುವವೆ. कामगार, पु॰ ಕೂಲಿಗಾರ. काम-चलाऊ, वि॰ ಕೆಲಸಸಾಗಿಸಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು. कामचोर, पु॰ ಮೈ ಗಳ್ಳ; ಮೈಬಗ್ಗದ. कामदानी, स्त्री॰ ಹೂಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರಿತವಾದ. कामदार, पु॰ ಕಲಾಬತ್ತು ಹೂ ಚಿತ್ರ ಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿರುವ ವಸ್ತು; ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪಕ. कामधाम, पु॰ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ. कामना, खी॰ चैंश्टी हैं; वर्धें . कामयाब, वि॰ ४३०. कामयाबी, स्नी॰ रइंं एंडे. कामरी, खां॰ ठं०थ है. कामिल, वि॰ ಸಂಪೂರ್ಣ; ಯೋಗ್ಯ ವಾದ; ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ; ಜ್ಞಾನಿ. कामिला, दु॰ ಕಾಮಾಲೇರೋಗ. कामी, वि॰ ಕಾಮುಕ; ಅಭಿಲಾಷಿ. काम्य वि॰ चैंश टैचैं क्या हुं ; धक ಕೆಯ; ಬಯಸಬಹುದಾದ.

काय, स्त्री॰ ಮೈ; दाँस्ट ; ग्रेटि. क़ायज़ा, पु॰ ಕುದುರಿಯ ಬಾಲದ ಕೆಳಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಬಿಗಿದುಕಟ್ಟುವ क्रायदा, पु॰ ನಿಯಮ; ವಿಧಿ; ವ್ಯಾ ಕರಣ; ಪದ್ಗತಿ; ಸಂಪ್ರದಾಯ. कायनात, स्त्री॰ ह्यु इंटर्स ; ఏहु. क़ायम, वि॰ ಸ್ಥಿ ರವಾದ. कायम-मुकाम, वि॰ ಬದಲಿಗೆ ನೇಮ ಕವಾದ; ಸ್ಥಾ ನಾಪನ್ನವಾದ. कायर, वि॰ करि है; ಅ॰ स्थाधार्य है. कायरता, स्त्री० कं९विडर. क़ायल, वि॰ ಇತರರ ಮಾತಿಸಲ್ಲಿಯು ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವ ;—करना ಮನಗಾಣು ವಂತೆ ತೋರಿಸು; ಒಪ್ಪಿಸು. कायली, स्त्री॰ धर्द्धं ; ग्राह्न है. काया, स्त्री॰ ठि९०; दें(ऊ. कायाकल, पु॰ ಔಷಧಿಯ ಬಲದಿಂದೆ ವೃದ್ಧ ಶರೀರವನ್ನು ತಾರುಣ್ಯಕ್ಕೆ ತರುವಂಥ ವಿದ್ಯೆ. कायापलट, पु. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಬದ ಲಾವಣೆ; ರೂಪಾಂತರ. कार, पु॰ ಕಾರ್ಯ; ಉದ್ಯೋಗ. कार-आज़मूदा, पु॰ ಅನುಭವೀಕ. कार-आमद, वि॰ ಉಪಯೋಗಿ. कार-करदा, वि॰ ಅನುಭವಪಡೆದಿ ರುವ. कार-कुन, पु॰- ಗುಮಾಸ್ತೆ ; ಕಾರ್ಯ ಕರ್ತ.

कारख़ाना, पु॰ ಗಿರಣಿ.

कार-गर, वि॰ ಪ್ರಭಾವೋತ್ಪುದಕ.

कार-गुजार, वि॰ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥಾ.

कार-गुज़ारी, खी॰ ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲನೆ. कार-चोब, पु॰ ಜರತಾರಿ ಹೊಬ

ಳ್ಳಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಮರದ ಚೌಕಟ್ಟು.

कारज, पु॰ चैधम ; कार्याः.

कारत्स, वि॰ ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ತೋಟಾ. कारनामा, पु॰ ಮಾಡಿದಕೆಲಸ; ವಿವ ರಣೆ.

कारनी, पु॰ ಮಾಡುವವನು.

कारपरदाज़, पु॰ ಕೆಲಸಗಾರ; ಗುಮಾಸ್ತೆ.

कारबार, पु॰ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ.

कारबारी, वि॰ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾದ.

कारवन, पु॰ २००७७.

कार्रवाई, स्त्री॰ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ ; ಗುಪ್ತಪ್ರಯತ್ನ.

कारवाँ, पु॰ ದೇಶದೇಶಾಂತರ ಪ್ರವಾ भಕರಗುಂಪು.

कारसाज, वि॰, ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಭಾ ಯಿಸುವ; ಕಾರ್ಯದಕ್ಷ.

कारसाज़ी, खी॰ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ; ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೊರೈಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ.

कारस्तानी, स्त्री॰ ಪಿತೂರಿ.

कारा, स्त्री॰ धः० दतः; कुँदाः; रँठै. कारागार करागृह } पुः॰ रँठैकार्तः; खुँधः. कारिता, पु॰ ಗುಮಾಸ್ತ; ಬೇರೆಯು ವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವನು.

क्रास्कि, पु॰ ಜಪ್ರ್ಯಮಾಡುವವನು. कारिख, स्नी॰ ಕಳಂಕ ; ಮಸಿ.

कारी, वि॰ ಆಳವಾದ; ಗಹನ; ಮರ್ಮಭೇದಕ.

कारीगर, पु॰ तಯವಾದ ಕೈಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನು ; ಶಿಲ್ಪಿ.

कारीगरी, खो॰ ನಿರ್ಮಾಣಕಲೆ.

कार्हें, पु॰ ಕಾರೂಂ ಎಂಬ ಬಹಳ ಧನವಂತನಾದ ಲೋಭಿ; ಜಿಪುಣ;—का ख़जाना ಅಪಾರ ವಾದ ಧನ.

क्रास्त्र पु॰ ಮೂತ್ರ; ರೋಗಿಯ ಮೂತ್ರವನ್ನಿಡುವ ಸೀಸೆ.

कारोबार, पु० दे० कारबार

कार्णय, पु॰ ಜಿವುಣತನ (कंजूसी). कालकूट, पु॰ ಭಯಂಕರವಾದ ವಿಷ.

कालकोठरी, स्त्री॰ चंडु छै चैंग्लंहें.

कालबंजर, पु॰ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗದ ಭೂಮಿ.

काला, वि॰ ಕರಿಯ काले कीवे खाना ಬಹಳ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಜೀವಿಸು; मुँह काला करना ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಮಾಡು.

काला-चोर, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳ. कालानाग, पु॰ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ಪ; ಆः ಕುಟಲ ಸ್ವಭಾವದವೆ.

कालिंदी, स्नो॰ ಕಲಿಂದ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಯಮುನಾನದಿ. कालि, ऋ॰ रैर्त्यु; राज्यै. कालिख, स्नी॰ ಹೊಗೆಯ ಮಸಿ; मुँह में कालिख लगना ಅವಖ್ಯಾತಿ ಹೊಂದು.

कालिब, पु॰ ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡ ಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಮರದ

ಚೌಕಟ್ಟು; ದೇಹ.

कालिमा, स्त्री॰ ದೋಷ; ಕಳಂಕ. कालीन, पु॰ ಜಮಖಾನೆ.

कालोमिंच, स्नी॰ का का ऊँ का रंग ; ಕರಿಮಿಣಸು.

ಕಾಣಿತ, ಟಾಂ ಮಸಿ; ಕರ್ವು. काल्पनिक, पु॰ हं 💆 ड मनगढ़ंत.

काल्ह काल्हि कि० ठाउँ.

कावा, पु॰ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಚಕ್ರಾ ಕಾರದಲ್ಲಿ ಓಡಿಸುವಿಕೆ ;—कारना ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವುದು.

काश, अन्य॰ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ go ಕಾಸಹುಲ್ಲು.

क्राश, स्त्री॰ ಹಣ್ಣಿನ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಚೂರು.

काशाना, पु॰ ಗುಡಿಸಲು; ಮಲ್ಲು ಮನೆ.

काशीफल, पु॰ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ.

कास्त, स्त्री॰ चुंकै; धीरमाळा; ಜವಿನಿ ಹಿಡುವಳಿ.

कास्तकार, पु॰ ೈತ; ಒಕ್ಚಲಿಗ. कास्तकारी, स्नी॰ ಒಕ್ಚಲತನ. काइमीरा, पु॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ದಪ್ಪ

ನಾದ ಉಣ್ಣೆ ಯಬಟ್ಟಿ.

काषाय, वि॰ ठ०० (गेरुवा). काष्ट्र, पु॰ ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಸೌದೆ. काष्टा, पु॰ ಎಲ್ಲೆ; ಮಿತಿ; ಉತ್ಕರ್ಷ. कास, पु॰ है ಮ्र्रः; हा मं.

कासा, पु॰ धर्धुः ७ ७ उन्हें ; ತೆಂಗಿನ ಕರಟದ ಪಾತ್ರೆ.

कासार, पु॰ क्षेच्यू घठीश्वर्ध. क्नासिद, पु॰ ದೂತ; ಪತ್ರವಾ ಹಕ.

क्रासिम, पु॰ ಹಂಚುವವ. क्रासिर, वि॰ ಬಲಹೀನ; ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳುಳ್ಳ.

काह, कि॰ ಏನು; ಯಾವವಸ್ತು. काहल, पु॰ ಡೋಲು; ಹೇಂಟೆ; ಹುಂಕಾರ; ಗಂಡುಬೆಕ್ಕು.

काहि, स्त्रो॰ ಯಾರಿಗೆ; ಯಾರಿಂದ. काहिल, वि॰ ಆಲಸ್ಯವುಳ್ಳ; ಸೋ ಮಾರಿ (सुस्त).

काहिली, चो॰ ಸೋಮಾರಿತನ.

काहु वि • आ ज का का कं का ; काहू 🕽 कंशनावर्ण.

काहे, कि॰ ಏಶಕ್ಕೆ; ಏಕೆ; ಯಾತ ಕ್ರೋಸ್ಕರ;—को ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ; ಏತಕ್ಕೆ.

किंकर, पु॰ कार्य; संश्वेंच.

किंकतेम्यविमृद, वि॰ ಏನುಮಾಡು ವುದಕ್ಕೂ ತೋಚಹ; ತೋಚದೆ.

किंकिणी, ജിം അഡ; ವಡ್ಯಾಣ. किचन, पु॰ ಅತ್ಯಲ್ಪವಸ್ತು; ಪಲಾಶ.

किरकिराना

60 किचित्, वि॰ ಕೊಂಚ; মুণু; ಅণু. किंजल्क, पु॰ यद्यू हैं यर. कितु, अन्य॰ ಆದರೆ; ಸರಂತು. किंवदंती, स्नो॰ ಗಾಳಿಸುದಿ. किंवा, अच्य॰ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ; ಅಥವಾ. किंजुक, दु॰ ಪಲಾಶ; ಮುತ್ತುಗ. कि, अव्य॰ ಏನೆಂದರೆ; ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ. किकियाना, अ॰ देश उधक्रक ಕೇಕೇ ಎಂದು ಕಿರಚುವುದು. किचकिच, स्नी॰ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಚರ್ಚೆ; ಗಲಾಟಿ. किचकिचाहर) ಹಾಂ ಹಲ್ಲುಕಡಿಯು किचकिची 🐧 ఏर्चं. किटकिट, पु॰ ಮಾತಿನ ಜಗಳ. किरकिराना, अ॰ ಕೋಪದಿಂದ ಹಲ್ಲು ಕಡಿಯುವುದು. **ंकिटकिना, पु॰** डं॰डं) ; ফ্রেন্ডা**र**ं। कितना, वि॰ ఎಪ್ಪ; ಎಪ್ಪರತನಕ. किता, पु॰ डा॰ढाः; ध्राक्युतैः र. किताब, स्त्री॰ छार्रु ह ; गु०क. किताबत, स्नी॰ ಬರೆಯುವಿಕೆ; ख़त किताबत ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ. किताबी-कोड़ा, पु॰ ಬಹಳವಾಗಿ ಪುಸ್ತ ಕಗಳನ್ನು ಓದುವವ. किघर, कि॰ ఎల్లి; ఎड्रु. किनका, पु॰ ಅಕ್ಕಿ ನುಚ್ಚು. किनार, पु०/दे० किनारा. किनारदार, वि॰ ७०४० शु उर्द्धु. किनारा, पु॰ ७०४५ ; इ.स्. ; स्कर् ;

ದಡ;-करना या-खींचना ಬೇರೆ

ಯಾ**ಗುವು**ದು ; ದೂರವಾಗು ವುದು; किनारे लगना ದಡವನ್ನು ಸೇರುವುದು; ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗು ವುದು.

किनाराकश, वि॰ ತಟಸ್ಥ ನಾಗಿರುವವ. किनारी, स्त्री॰ ಕಲಾಬತ್ತಿನ ಅಂಚು. किक्रायत, स्त्रो॰ ಮಿತವ್ಯಯ. किफ़ायती, वि॰ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವವನು.

क्रिबला, पु॰ ಪಶ್ಚಿ ಮದಿಕ್ಕು ; ಮಕ್ಕಾ ಪಟ್ಟಣ; ಪೂಜ್ಯವ್ಯಕ್ತಿ; ಪಿತೃ. क़िबला-आलम, पु॰ ಪರಮಾತ್ಮ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಧ್ರುವತಾರೆ. क्रिबला-गाह, पु॰ పిತೃಗಳು.

किबला-नुमा, पु॰ डॅंगू का ते सुर्तुं ९ ತೋರಿಸುವ ಯಂತ್ರ; ಸೂಜಿ.

किमाम, पु॰ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪಾಕ. क्रिमार, पु॰ ಜೂಜः; ದ್ಯೂತ. क्रिमार-बाज़ी, स्त्री॰ स्रव्हाधी. क्रिमाश, पु॰ रिः 🕏 इद् 🕹. कियारी, स्त्री॰ कार्ड; क्राच्छ ; ಹೊಲದ ಮಧ್ಯಭಾಗ.

किरका, पु॰ ಚಿಕ್ಕಿಚೂರು; ಕಲ್ಲಿನ ಹರಳು; ನುಚ್ಚುಗಲ್ಲು. किरकिस, वि॰ ನುಚ್ಚು ಕಲ್ಲುಗ ೪ರುವ;—हो जाना ँ ಸಂತೋಷ ದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನವುಂಟಾ**ಗುವು**ದು. किरकिराना, अ॰ च्छूं ठठीश्च.

किरकिरी, ಹೊಂ ಕಂಡೆನೊಳಗೆ ಕಿರಿ ಕಿರಿ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ನುಚ್ಚ್ರಗಲ್ಲು; ಅಪಮಾನ.

किरच, स्नो॰ क्षेत्र् हर्टु.

किरची, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಂಗಾ ् ರೇಶ್ಮೆ.

किरपान, खी॰ ಕೃಪಾಣ; ಖಡ್ಗ. किरमिन, पु॰ ಪರದೆ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದಪ್ಪನಾದಬಟ್ಟೆ.

किरमिज़, पु॰ ಒಂದು ಬ ಗೆ ಯ ಕೆಂ ಬಣ್ಣ.

किरात, बी॰ ರತ್ನ ದತೂ ಕದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುಗೋದಿಕಾಳಷ್ಟು ಭಾರ.

किराना, पु॰ दे॰ केराना.

किरानी, स्त्री० दे० केरानी.

किराया, पु॰ धाविते.

किरायादार, पु॰ धाविनैनै संबर्देशः संबद्धः; धनुः छाः.

किरिच, पु॰ दे॰ किरच. किरिया, स्त्रो॰ ಶವಥ ; ಆಣೆ ; ಕರ್ಮ.

किलकना, अ॰ ಕಿಲಕಿಲನೆ ಹರ್ಷ ಧೃನಿಮಾಡುವುದು.

किलकार } स्नी० दे० किलक.

किलकिल, क्षी॰ ಜಗಳ; ಮಾತು. किलना, अ॰ ವಶವರ್ತಿಯಾಗು; ತಡೆಯಲ್ಪಡು.

किलनी, खी॰ थैं तहीं; श०ली. किलविलाना, अ॰ दे॰ र्कुलवुलाना. किला, पु॰ चैंगः धें; टार्गाः. किलावंदी, खो॰ चंगुळिट्यं रैं.

किलिक, स्त्री॰ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದಮಾಡಿದ

್ತಲೆಕ್ಕ್ ಣಿ.

किलेशर, पु॰ ದುರ್ಗಾಧಿಪತಿ. . किलोल, पु॰ ಆಮೋದಪ್ರಮೋದ. . किलाल, खा॰ ನ್ಯೂನತೆ; ಕೊರತೆ; ಸಂಕೋಚ.

किञ्चा, पु॰ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ನೊಳೆ. किञ्ची, स्त्री॰ ನೊಳೆ; ಆಣಿ; ಚಿಕ್ಕ ಗೂಟ;—चुमाना या मारना ಯುಕ್ಕಿ ಹೂಡುವುದು.

किवाड़ } यु॰ ಬಾಗಿಲು; ಕವಾಟ.

किशमिश, पु॰ ಕಾಬೂಲು ದ್ರಾಕ್ಷ; ಭೀಜವಿಲ್ಲದ ಒಣಗಲು ದ್ರಾಕ್ಷೆ.

किशोर, दुः ಕುಮಾರ; ಪುತ್ರ. किश्त, स्नाः ಚದುರಂಗದ ಆಟದಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಷಹಕಟ್ಟು ವುದು;

—ज़ार पु॰ ಹೊಲ; ಗೆದ್ದೆ. किस्ती, स्त्री॰ ಡೋಣಿ; ತಟ್ಟಿ.

कि**रतीनुमा, वि॰ द्रौ**शलैका क ठंद.

किसबत, स्त्री॰ हें किस्मत.

किसमी, पु॰ राष्ट्री गाउँ ।

किसलय, पु॰ ತುಳಿರು.

किसान, पु॰ ರೈತ; ಬೇಸಾಯಗಾರ.

किसमतवर, वि॰ ಅದೃಷ್ಟವಂತ. किस्सा, पु॰ ಕಥೆ; ಕತೆ; ವೃತ್ತಾಂತ; , ತಕರಾರು;—कोताह या सुख्रतसर ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ; ಸಾರಾಂಶ;—बड़ा करना ತಕರಾರುಮಾಡು;—मोल केना ಜಗಳಕಾಯು.

ಭಾಗ್ಯದ

ಯಾಗು.

ಪರೀ ಕ್ಷೆ

কীক, पु॰ धेংজনুট; ইটফাট.
কীকা } पु॰ ফাটআটার.
কীবা } पु॰ ঘট; ইমঠা; ত্রত্ব;
কীবা } ইএই ইফাজু,
কীবা, पु॰ কটে; ই,১১.
কীবা, पु॰ ইটো; ই,১১.
কীবা, বা॰ গুটুইটো; পুঠার.

कीनख़ाब, पु॰ दे॰ कमख़ाब. कीनना, स॰ ಖರೀದಿವಾಡು. कीना, पु॰ दुँ रहा; जूँ र; ಹर्ते ತನ. कीनागर, वि॰ ದ್ವೇಷಿಸುವವ. कीप, स्त्रो॰ ಲಾಲಿಕೆ; ನಳಿಗೆ. क्रीमत, स्त्री॰ ಮೂಲ್ಯ; ಬೆಲೆ; ಕಿಮ್ಮತ್ತು ;—उहराना ಬೆಲೆ ನಿಶ್ಚ ಯಿಸು ;—लगाना ಬೆಲೆಕಟ್ಟು. कीमती, कि॰ कैं क्यू घै छैं ऊँ ; ಅ**ಮೂಲ್ಯ** ; ಬಹುಮೊಲ್ಯ. क्रीमा, पु॰ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಕತ್ತರಿ ಸಿದ ಮಾಂಸ. कीमिया, ಹो॰ ರಸಾಯನ. कोमियागर पु॰ ರಸಾಯನಿಕ. कीर, पु॰ गै है. कीरी, स्त्री॰ वैश्धे; वठाउँ. कीर्त्तनिया, पु॰ कैश्डेन् रुक्तार्ट. कील, बी॰ ಮೊಳೆ; ಆಣೆ; ಕೀಲು; ಚಿಕ್ಕಗೂಟ; ನಾಸಿಕಾಭರಣ. कीलकाँटा, **g**ಂ ಕಮ್ಮಾರ ಅಥವಾ

कीलन, पु॰ ಬಂಧನ; ತಡೆ. कीलना, स॰ ಮೊಳೆ ಜಡಿ; ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. कीला, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಮೊಳೆ; ಮುಳ್ಳು ಶಂಕು.

ಬಡಗಿಯ ಸಲಕರಣೆಗಳು.

ಮಂತ್ರ.

कीलक, पु॰ ಗೂಟ; ಮಂತ್ರಗಳ

ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ

कीली, स्था॰ ಅಚ್ಚುಮೊಳೆ; ಬೀಗದ ಕೈ.

कीश, पु॰ चैंग थे; ಮರ್ಕಟ. कीसा, पु॰ थैं। थः; थैं। थः; वैगै. कुँअर, पु॰ ಕುಮಾರ; ಬಾಲಕ; ಪುತ್ರ; ರಾಜಕುಮಾರ.

कुँआ, पु॰ ಭಾವಿ. कुँआरा, वि॰ ಮದುವೆಯಾಗದವನು; ಆಶ್ಮೀಜಮಾಸ.

कुँइयाँ, स्रो॰ धेनु भागी.

कुंकम, पु॰ ಕೇಸರ; ಕುಂಕುಮದ ಹೂ; ಸಿಂದೂರ.

कुकुमा, पु॰ ಓಕು೪ ಇಡುವವಾತ್ರೆ; ಗುಲಾಲುಕೊಳವಿ.

कुंचन, पु॰ ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. कुंचित, वि॰ ವಕ್ರ; ಓರಕೋರೆ ಯಾದ; ಗುಂಗುರು.

कुंज, पु॰ ಉದ್ಯಾನ; ಲತಾಗೃಹ. कुंगली, ची॰ ಉದ್ಯಾನಮೊಳಗಿನ ಬೀದಿ.

कुँजबा, पु॰ ड र का ठ धे पै र्या ज कार्ड्यं कार्याच क्षारेट्यां कार्याच्यां कुंज-बिहारी, पु॰ और कुंज्ज, पु॰ धर्ते. कुंजा, पु॰ कार्यं.

कुंजी, स्त्री॰ ಬೀಗದ हैं (चामी). कुंद, वि॰ ಕುಂಠಿತ; ಮೊಂಡಾದ; ಮೂರ್ಖ.

कुंबलिया, की॰ ಮಾತ್ರಿಕ ಛಂದಸ್ಸಿ ನ ಒಂದು ಭೇದ.

कुंबली, बी॰ थेएँ। थे ; ಕುಂಡಲಿನ ; ಸರ್ವವು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿ ಮಲಗಿರು ಏಕೆ ; ಕುಂಡಲಧಾರಿ ;—मारकर बैरना ಶರೀರವನ್ನು ಗೊಲಾಕಾರ ವಾಗಿ ಮುದುಡಿಸಿ ಕೂತುಕೊಳ್ಳು ವುದು.

ಹತ್ಯ ಇಂ ಬಾಯಿ ಅಗಲವಾದ ಮಣ್ಣಿ ನಪಾತ್ರೆ; ದೊಡ್ಡ ಮಡಿಕೆ; ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಬಾಗಿ ಲಿನ ಕೊಂಡಿ.

ಕ್ಷೆಕಿಶಾ, go ಜರತಾರಿ ಒಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹದಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿ ಸುವ ಮಣ್ಣಿ ನ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರೆ.

ಕ್ರಕ್, ಈಂ ಮಣ್ಣಿನ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ ಮರಿಗೆ (ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊಸರು, ಚಟ್ಟ ಮುಂತಾದ ಗಸಿಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ) ಸರಪಳಿಯ ಕೊಂಡಿ;—सांस ಭಂಗಿ ಆರೆ ಯುವ ಸಾಮಾನು.

कुंतल, पु॰ ತಲೆಯ ಕೂದಲು; ಜವೆ ಗೋದಿ.

कुंद, वि॰ ಕುಂಠಿತ; ಸ್ತಬ್ಧ; ಮಂದ. कुंद-ज़ेहन, वि॰ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ. कुंदन, पु॰ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಬಂಗಾರ;

ಕುಂದಣ ; ಅಪರಂಜಿ. ಕೃತ್ಯಾ, ಇಂ ತೊಂಡೆ ಬಳ್ಳಿ.

ತ್ರೆಕ್ಷ, ಇಂ ಸೌದೆಯಕೊರಡು; ಮರದ ದಿಮ್ಮ ; ಬಂದೂಕಿನ ಮರದ ಹಿಡಿ; ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟುವಹಾಗೆ ಕಾಯಿ ಸಿದ ಹಾಲು.

कुंदी, स्नो॰ ಸುಕ್ಕುಬಿದ್ದ ಬಟ್ಟಿಯನ್ನು कुकुर-खॉसी, स्नो॰ ಕಫವಿಲ್ಲದ ಕೆಮ್ಮ ಮರದ ಕೊರಡಿನಿಂದ ಬಡಿದು ತಳಪಡಿಸುವುದು. कुँदेरना, स॰ भैर्यु मार्छ ; हैं है. कुंम, पु॰ ಮಣ್ಣಿ ನಗಡಿಗೆ; ಕಲಶ. कुंभकार, पु॰ कांधार ; कांधार : कुंमक, पु॰ स्गुला ಯा ಮ ದ थू ಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒಳಗೆ ತಡೆದು ಹಿಡಿ ಯುವುದು. कुंभार, पु॰ कंा०धार्ट. कुंभी, पु॰ ಆನೆ; ಮೊಸಳೆ; ಚಿಕ್ತ ಗಡಿಗೆ. कुँबर, पु॰ ಕುಮಾರ; ಪುತ್ರ; ರಾಜ ಪುತ್ರ. कुँबरी, खो॰ ಕುಮಾರಿ; ರಾಜಕನ್ನೆ. कुँवाँ, पु॰ दे॰ कुँआ. कुँबारा, वि॰ ಮದುವೆಯಾಗದವನು. कुओं, पु॰ धार्ध ; स्वादना . ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೇಡು ಬಗೆಯು ವುದು. कुआर, पु॰ ಆಶ್ವಯುಜ ಮಾಸ. कुआरा, वि॰ धर्युಯा ह्रत. कुइयाँ, स्नी॰ क्षेत्र्याञ्ज. कुई, स्रो॰ ಕर्ी ुंದಿಲೆ. कुकरी, बी॰ र्रांग कै करी, ಕೋಕಟ ಬಂಣ. कुकड़ना, भ० ಶರೀರವನ್ನು ಸಂಕೋ ಚಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. डुक्दी, स्त्री॰ ಕಚ್ಪಾ ನೂಲಿನ ಉಂಡೆ.

बुक्र, पु॰ ताळी.

ಲು; ನಾಯಿಗೆಮ್ಮು. कुकुरदंत, पु॰ चील वैक्र हुं। , g. ನಾಯಿಕೊಡೆ. go ಕೋಳಿ. ್ತ್ರ, पु॰ ನಾಯಿ; ತ್ಯಾನ. कुक्षि, स्रो॰ ಹೊಟ್ಟೆ; ಗರ್ಭಾಶಯ. कुखेत, पु॰ चैधु, क्षात. कुघात, पु॰ ಅನೇಳೆ; ಕಪಟ. कुच, पु॰ ಮೊಲೆ; ಸ್ತ್ರನ. कुचना, अ॰ ಮುದುಡಿಹೋಗು. कुचक, पु॰ ಪಿತೂರಿ; ಕೇಡುಬಗೆಯುವಗುಪ್ತ ಪ್ರಯತ್ನ. कुचकी, पु॰ ಪಿತೂರಿಗಾರ. कुचलना, स॰ ಹಿಸುಕा; ಮೆಟ್ಟು; ಅದಮು; ತುಳಿ. कुचाल, स्त्रो॰ ದುರಾಚರಣೆ; ದುಷ್ಟ ತನ. कुचालिया) पु० ದು ಮಾರ್ಗ; कुचाली 🔰 ದುಷ್ಟ कुचाह, स्त्री॰ ಅಮಂಗಲ; ಕೆಟ್ಟ ಸುದ್ದಿ. कुचेल, पु॰ ಕೊಳಕುವಸ್ತ್ರ. कुचैला, वि॰ कैंग्प्रका धर्धी, व्य ವನು; ಕುಚೀಲ. ಕ್ರಾಶ, ಡಿ• ಸ್ವಲ್ಪ; ಕೊಂಚ; ಕೆಲವು; —न कुछ ठ रुग्त ठ रुग्त हुन् का ತ್ರಾತ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು. कुजा, कि॰ ఎಲ್ಲಿ. कुजोग, पु॰ कार्रांगत; कार्यालत. कुर, पु॰ कार्त ; चैलधी ; कर्जा । कार.

कुटका, पु॰ ಚಿಕ್ಕತುಂಡು. कुटनपन) पु॰ ಕುಂಟಣಗಿತ್ತಿಯ

कुटनपेशा ∮ ईंधर्म.

कुटना, अ॰ ಪುಡಿಯಾಗು पु॰ ಹೆಂಗ

ಸರನ್ನು ವೋಸಗೊಳಿಸಿ ಸೂಳೆ ದಳ್ಳಾಳಿತನ ಮಾಡುವವ.

कुरनी, बी॰ ಕುಂಟಣಗಿತ್ತಿ; ಜಗಳ ಹಚ್ಚುವ ಹೆಂಗಸು.

कुटवाना, स० ಕುಟ್ಟಿಸು. कुटाई, स्नी० ಕುಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ; ಕುಟ್ಟಿದ ಮಜೂರಿ.

कुटिया, बी॰ ಚಿಕ್ಕ ಗುಡಿಸಲು. कुटिल, वि॰ ಡೊಂಕಾದ; ಕೆಟ್ಟ; ಕ್ರೂರ; ದುಷ್ಟ.

कुटी, की॰) ವರ್ಣಕುಟೀರ; ಗುಡಿ कुटीर, पु॰) ಸಲು.

कुरेक, स्त्रो॰ ಅನುಚಿತವಾದ ಹಟ. कुरेव, स्त्रो॰ ದುರಭ್ಯಾಸ; ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವ.

ಕ್ರಾಪಿಗೆ, ಈಂ ಧಾನ್ಯಕುಟ್ಟು ವಕೆಲಸ. ಕ್ರಾಣಿ, ಈಂ ದನಗಳಿಗೆ ಹಾಕಲು ಕೊಚ್ಚಿದ ಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ ಸೊಪ್ಪು; ಮಕ್ಕಳಾಟದಲ್ಲಿಯ ಸ್ನೇಹಭಂಗ.

चुरक्का, पु॰ ಒಡೆ; ಕಣಜ. कुठाँव, क्षा॰ ಕೆಟ್ಟಜಾಗ. कुठांद, पु॰ ಕೆಟ್ಟ ಏರ್ಪಾಡು. कुठार, पु॰ ಕೊಡಲಿ; ಪರಶು. कुठारी, स्नी० धे मु नैजदं थे. कुठाहर, स्नी० दे० कुठाँव. कुठिला, पु० दे० कुठला.

कुठौर, स्त्री॰ दे॰ कुठाँव. कुड़मा, पु॰ జూతి; కుటుంబ.

कुइबुझाना, अ॰ ಮ ನಸ್ಸ ನಲ್ಲೀ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಒಳಗೊಳಗೆ ಕೋಪಿಸು.

कुड़माई, खो॰ दे॰ सगाई. कुड़ाली, खो॰ चैंकळथे; ळंटळा.

कुदोल, वि॰ ಕೆಟ್ಟರೀತಿಯ; ವಿಕೃತ ವಾದ.

कुढंग, पु॰ ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿ; ಕೆಟ್ಟರೀತಿ; ಕೆಟ್ಟ ನಡೆ.

कुढंगी, वि॰ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿ; ಕೆಟ್ಟ ನಡವಳಿಕೆಯ.

कुद़न, स्ता॰ ಮನಸ್ಸಿ ನೊಳಗಿನ ಕೋಪ; ಮತ್ಸರ.

कुढ़ना, अ० ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಕೋ ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಮತ್ಸರ ಪಡು (मसोसना).

कुद्धन, वि॰ ६०६; ದುಸ್ಸಾಧ್ಯ. कुद्धाना, स॰ ಕ್ರೋಧ ಹಟ್ಟಸು; ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡು.

कुतका, पु॰ ಕೊಡತಿ; ಒನಕೆ; —िद्साना ಆಶಿ ತೋರಿಸಿ ನಿರಾಶಿ ಮಾಡುವುದು.

कुतरना, स॰ ಕಚ್ಚಿತುಂಡರಿಸು. कुतर, पु॰ ನಾಯಿಮರಿ; ಕುನ್ನಿ. कुतकं, पु॰ ವಿತಂಡಾವಾದ. कुतर्की, पु॰ ವಿತಂಡಾವಾದವನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

कुतवाल, पु॰ दे॰ कोतवाल. कुतार, पु॰ ಅरुग्लराक्षण्डे. कुताही, खो॰ दे॰ कोताही. कुतिया, खो॰ केंक्क्ष्ण ठुग्ल्यः. कुतुव, पु॰ प्रग्लं र सुर्तुः, ग्रागुं ह मध्यः (किताब का बहु॰) कुतुवसुना, पु॰ ग्रागुं हुन्यं क्यां, पु॰ ग्रागुं हुन्यं क्यां, पु॰ ग्रागुं हुन्यं क्यां, पु॰ राज्यं, कुत्तवनुमा, पु॰ ग्रागुं हुन्यं की हुम २००ताक व्ययं यात्रु भूगवर्ज्ञां, पु॰ राज्यं, प्रग्लं की मात मरना ध्रकं पर्यं, कुत्ते की मात मरना ध्रकं पर्यं, व्ययं, स्वरुप्योधिक कारक की०तां.

कुरकना, अ० दे० कृदना. कुदरत, स्त्री० ग्रु सु ३; तौ वर्ष्ट हुं; काळी. कुदरती, वि० म्यु भाग के सं, तौ कर. कुदर्शन, वि० कं एक की. कुद्राना, अ० कारा; क्षां पुर्थ में में, कुद्राना, स० तैंगिया विम्यं. कुद्राता, स्त्री० भी सु ग्राय थे. कुद्राता, स० कं प्रे कुद्राता, स० कं प्रे कुद्राता, स० कं प्रे कुद्राता, स० कुद्राता,

कुत्ती, स्त्री॰ कॅक्सू राज्या.

कुस्सित, वि॰ २९७ काळ; ७ कळा.

कुद्दूसियत, क्री॰ ಪವಿತ್ರತೆ. कुवातु, स्नी॰ ಕೆಟ್ಟಲೀಹ; ಕಬ್ಬಿಣ. कुन, वि॰ ಮಾಡುವವೆ. कुनकुना, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆ ಚ್ಚುಗಿರುವ ನೀರು; ಉಗುರು ಬೆಚಿನ ಎಂಣೆ. कुनवा, पु॰ ಕುಟುಂಬ; ಪರಿವಾರ;

ನೀರು: ಉಗುರು ಬೆಚಿನ ಎಂಣೆ. कुनवा, पु. ಕುಟುಂಬ; ಪರವಾರ; ಸಂಬಂಧ;—जोइना ಭಂಧು ಬಳ ಗವವರನ್ನು ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸು. कुनह, स्को॰ ರೈಂಷ; ವೈ ಮನಸ್ಯ.

कुनहीं, वि॰ द्वुँ:क्षेत्राञ्च. कुन्दा, पु॰ दे॰ कुंदा. कुपद, वि॰ ఓदाधरीळ ७९००द:

कुप्तथी, वि० ಕುಪಥ್ಯ ಮಾಡುವವ. कुप्पा, पु० ಚರ್ಮದಿಂದಮಾಡಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಡಿಕೆ:—होना या हो जाना ಉಬ್ಬು; ಉಕ್ಕು. कुप्पां, स्त्रो० ಚರ್ಮದಿಂದಮಾಡಿದ ಚಿಕ್ಕ ಮಡಿಕೆ.

कुम, go ಮುಸಲ್ಮಾನೇತರ ಧರ್ಮ; ಅವಿಶ್ವಾಸ.

ಕ್ರಾಣ, go ಬೀಗ; ಕೀಲು. ಕ್ರಾಡಕ್ಟ, go ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನವನು. ಕಾಂಬಗ್ಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ.

कुबड़ी) की॰ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಡೊಂ कुबरी) ಕಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ದಂಡ. वि॰ ಗೂನುಬೆನ್ನಿ ನ.

कुबाक, पु॰ ಬೈಗಳು; ಶಾಪ. कुबानि, स्नी॰ ಕೆಟ್ಟಮಾತು; ದುಸ್ವ ಭಾವ; ದುರಭ್ಯಾಸ. कुबेला, बी॰ ಕೆಟ್ಟಕಾಲ; ಸರಿಯ कुत्रकुराह्ट, बी॰ ಕರಕರವೆಂಬ ಸಪ್ಪಳ. ಲ್ಲದ ಹೊತ್ತು. कुलता, पु॰ ಕವಚ; ಅಂಗಿ.

कुळा, वि॰ ಗೂನು ಬೆಸ್ನಿನ. कुमंत्रगा, स्त्रो॰ ಕೆಟ್ಟ ಸಲಹೆ.

कुमक, स्त्री॰ ಸಹಾಯ; ಮದ್ದತ್ತು; ಪಕ್ಷ ಪಾತ;—पर होना ಪಕ್ಷ ಪಾತ ಮಾಡು.

कुमकी, वि॰ ಸಹಾಯಕವಾದ; ಆನೆ ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಳ ಗಿಸದ ಹೆಣ್ಣಾ ನೆ; ಒತ್ತಾ ನೆ. कुमाकुमा, पु॰ ಪಿಚಕಾರಿ; ಕೊಳವಿ. कुमोत, पु॰ ಕಂದು ಬಣ್ಣ; ಬುಂದು ಬಣ್ಣ ದಕುದುರೆ. आठों गांठ कुमोत पु॰ ಚತುರ; ಗಟ್ಟಗ.

ಕ್ರಾಹ್ಮಕ್ಕ, पुಂ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ; ಕುಂ ಬಳಬಳ್ಳಿ ಕ್ರಾಹ್ಮಕ್ಕೆ ಹೆ ಇದಿया ಕುಂ ಬಳಕಾಯಿಯ ವಿ:ಡಿ; ಅತ್ಯಂತ ಆಶಕ್ತ ನಾದವನು.

कुम्ह्दोरी, स्नी० ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಸಂಡಿಗೆ.

कुम्हलाना, अ॰ ಬಾಡಿ ಹೋಗು; ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು.

कुमहार, पु॰ कांध्यार. कुमही, स्त्री॰ रिटिन कींटी केंद्रकां क्रांची, स्त्री॰ रिटिन कींटी केंद्रकां क्रांची, पु॰ क्षेटिं; केंद्री, तब्बर्धिं, कुम्मी, पु॰ दे॰ कुमी,

ಕ್ಷಾತ್ರಾತ್ಯ ಇಂ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು ವಿನ ಚಿಕ್ಕಚೂರು.

कुरकुरा, वि॰ ಕರಕರಯೆಂದಿ**ರು**ವ.

कुत्कुताहर, खो॰ चेंठ चैठा थ सहू ५. कुत्ता, पु॰ चेंठा थें ; ७०००. कुत्ती, खो॰ चेंठ कुल्लथी. कुरबत, खो॰ स्नेडिंग थुल्ल थें. कुरबान, बि॰ अहर हीं एक्टा धर्म वार्त्या, खेंट करना धर्म वार्त्या थेंट अहर होना बर्ग स्वाप्त अहर होना बर्ग होना बर्ग होना

कुरबानी, स्ती• ಆಹುತಿ; ಬಲಿದಾನ; ಜೀವಬಲಿ.

कुररा, पु॰ } क्नुःअं इत्तुं. कुरसी, स्त्री॰ कंश्वेत्तः. कुरसी, स्त्री॰ कंश्वेतः. कुरसीनामा, पु॰ चंश्वेच्यं द्र द्रं. कुरान, पु॰ चंश्वेच्यं द्रं द्रंतः गुःक्;—उराना क्षेत्रेणकः.

कुराह, ब्लां॰ ಕುಮಾರ್ಗ. कुराही, वि॰ ಕುಮಾರ್ಗಿ. कुरी, ब्लां॰ ವಂಶ; ಮನೆತನೆ. कुरेदना, स॰ ಕೆರೆ; ಕೆದರು. कर्क, वि॰ ಜಪ್ಪ್ರ.

कुक्रेनामा, पु॰ ಜಪ್ತಿಯ ಆಜ್ಞೆ. कुक्री, ची॰ ಜಪ್ರುಮಾಡುವಿಕೆ.

कुर्ता, पु॰ दे॰ कुरता. कुर्व, पु॰ माध्या

कुर्व व जवार, पु॰ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪ್ರದೇಶ.

कुर्वानी, स्त्री॰ दे॰ कुरवानी. कुर्मी, पु॰ धर्मु छैत. कुलजमा, पु॰ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ; ಒಟ್ಟು. कुलकानि, सी॰ ಕುಲಮರ್ಯಾದೆ. कुलचा, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಬ್ಬಿ ದ ರೊಟ್ಟ.

कुलक्का, वि॰ चैधा ए चूलत. कुलरा, बी॰ जं थ्रथा हेले. कुलतारन, वि॰ जं डेश त्या हु रेच. कुलसी, बी॰ कं कं थे. कुलना, बी॰ तैंश रा देवें. कुलना, अ॰ तर्जेक्का कं तेंशका;

कुळनार, पु॰ ಕರ್ಪೂರಶಿಲಾಜಿತ್ತು; ಕಲ್ನಾರು.

कुरुफ्र, पु॰ धीरत.

ಕ್ಷಾನ್, ಕಾಂ ದುಃಖ; ಚಿಂತೆ; ವ್ಯಥೆ.

ಕ್ಷಹಾಗ, go ಒಂದುಬಗೆಯ ದಂಟನ ಸೊಪ್ಪು.

ತ್ವಹಾಗೆ, ಇಂ ಹುಕ್ಕದ ಉದ್ದವಾದ ನಾಳ; ತಗಡಿನ ಅಥವಾ ಮಣ್ಣಿ ನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯಿಂದ ಹೆಪ್ಪು ಗಟ್ಟಿಸಿದಹಾಲು ಖೋವಾ.

कुरुबुलाना, अ॰ काएगळा; ज्ञानी एकळा; याता ढां. कुरुबोरन, वि॰ का ए इंग ड कं; एकौरन, वि॰ का ए इंग ड कं; एकौर, खी॰ धिंग थे. कुरुबोर, खी॰ का कुर्म के कार्या, कुरुबार, खी॰ ता ना था। थे. कुरुबार, खी॰ ता ना था। थे. कुरुबार, खि॰ ता ना था। थे. कुरुबार, ख॰ का कार्या, ना कं; कि० थे; या आकार्य, ना कं; कर्माल प॰ का था। थे.

कुलाल, पु॰ ಕುಂಬಾರ. कुलाही, स्ना॰ ಆಫ್ ಗಾನಿ ಟೋಪಿ. कुलिला, पु॰ ವಜ್ರ; ಸಿಡಿಲು. कुली, पु॰ ಕೂಲಿಯವನು. कुलीन, वि॰ ಉಚ್ಚವಂಶದ. कुलेल, स्ना॰ ಆಟ; ಕ್ರೀಡೆ. कुला, पु॰ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವಿಕೆ; ಗುಟುಕು.

कुल्लियात, पु॰ ಎಲ್ಲಾ ಕೃತಿಗಳ ಸಂ ಗ್ರಹ.

कुही, सी॰ दे॰ कुहा. कुत्हह, सी॰ ठालू त राविषे. कुत्हहा, पु॰ कैंबिट ; राज्य र. कुत्हाही, सी॰ थेर्पु कैंबिट. कुत्वल्य, पु॰ त्रिश्मर्थां प्रकार वंश.

कुवाँ, पु॰ दे॰ कुआँ. कुवार, पु॰ ಆಶ್ವಯುಜ ಮಾಸ. कुवेर, पु॰ ಕುಬೇರ; ಅವೇಳೆ. कुका, पु॰ ದರ್ಭೆ.

कुशल, वि॰ स्ठा ३१६६; ಚತುರ; ದಕ್ಷ पु॰ ಕ್ಷೇಮ; ಆನಂದ. कुशा, स्त्री॰ ದರ್ಭೆ; ಹಗ್ಗ; ಸಿಹಿ ನಿಂಬೆ. कुशाग्र, वि॰ ತೀವ್ರ ; ತೀರ್ಷ್ಣ. कुशादगी, स्त्री॰ ವಿಸ್ತ್ರಾರ; ವಿಸ್ತ್ರೀರ್ಣ. कुशादा, वि॰ ಆವರಣವಿಲ್ಲದ; ವಿಸ್ತಾ ರವಾದ, कुक्ता, पु॰ ಲೋಹ ಭಸ್ಶ. कुस्ती, स्त्री॰ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ; ಕುಸ್ತಿ; —बदना राष्ट्र आवार्या चार्चे —बदना राष्ट्र आवार्या चार्चे ನಿಶ್ವಯಿಸು;—मारना ಕುಸ್ತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಜಯಿಸು. कुस्तीबाज़, पु॰ ಕುಸ್ತಿಮಾಡುವವ. कुपवारी, पु॰ टेंश्यूँ कार्य. कुसाइत, स्त्री॰ ಕೆಟ್ಟಮುಹೂರ್ತ. कुसी, बी॰ राजत. कुसोद, पु॰ धिढ़ः; धिढ़ा तै कीधाः ಹಣ. कुसीदा, पु॰ धैर कार्यं के मार्च. कुसुंभी, वि॰ ಹೂವಿನ ಬಣ್ಣದ; ಕೆಂಪು. ~~कुसुम, पु॰~~ काञ्च; ಕುಸುಂಬೆ. कुसुमित, वि॰ ७४४८; ह्युक्षुड. कुसूफ, यु॰ तुळ्ळा. कुसूर, पु॰ दे॰ कसूर. कुस्ती, स्त्री० दे० कुइती.

कुस्सा, पु॰ दे॰ कुदाल.

ಕೂಜನಮಾಡು.

कुहकना, अ॰ ಕಲರವಮಾಡು:

कुहना, स० ಹೊಡಿ. पु॰ ಆಲಾಪನೆ. कुहनी, स्नी॰ ಮೊಣಕ್ಟೆ. कुहरा, पु॰ ಹಿಮಕಣ; ಇಬ್ಬನಿಯ ಹನಿಗಳು. **कुहराम, पु॰** ವಿಲಾಪ; ಗೋಳು. कुहासा, पु॰ दे॰ कुहरा. कुहुक, पु॰ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ. कुहुकना, कि॰ ಕಲವರಮಾಡು. कूँच, स्नी॰ ಕೊಂಚೆ; ಕೊಂಚಿಗೆ. कूँचना, स॰ व्व०; ७३. कूँचा, पु॰ ಕಸಬರಿಕೆ; ಪೊರಕೆ. कूँची. बी॰ डा थिहै; ಕುಂಚಿಗೆ. कूंज, पु॰ ಕೌರಿ अ अहै. कूँजड़ी, स्त्री॰ डिट ಕಾರಿಮಾರುವ ಜಾತಿಯವಳು. कूँजना, अ॰ ಕೂಜನಮಾಡು. कूँड, स्नो॰ ಯಾತದಬಾನೆ. कूँड़ी, स्नी॰ ಬಳಪದ ಬಟ್ಲು; ಕಲ್ಲು ಸೋರೆ; ಕಲ್ಲುತೊಟ್ಟ; ಬಾನೆ. कूँथना, अ॰ ಮುಕ್ಚರಿಸು; ಮುಲುಕು स॰ कैंग्रवे; घंवे. कूईं, स्नी॰ ನೈದಿಲೆ; ಆವಲೆ. ಕ್ಷಾ, ಕಾಂಕೂಜನ; ನವಿಲು ಅಥವಾ ಕೋಗಿಲಿಯ ಕೀಳೆ. कूकना, अ॰ का सत्र जाता; कै है ಹಾಕು. क्कर, यु॰ रुग्धे ;—मुत्ता रुग्धे ಕೊಡೆ. कूच, पु॰ ಪಯಣ; ರವಾನೆಯಾಗು

ವಿಕೆ;-कर जाना ಸತ್ತು ಹೋಗು.

कूचा, पु॰ ಗಲ್ಲಿ; ಸಂದು;—झाँकना र कूर, वि॰ ಕುಮಾರ್ಗಿ; ಕ್ರೂರ. ಬೀದಿಬೀದಿ ಅಲಿದಾಡು. क्चागर्द, पु॰ ಬೀದಿಬೀದಿ ಅಲೆಯು ವವ; ತಿರುಕ. कूचागदीं, स्त्री० डैठा राउंत. कूची, स्त्रो॰ दे॰ कूँची. कृज, स्त्रो॰ ಧ್ವನಿ; ಶಬ್ದ; ಕೂಜನ. कूजना, अ॰ काळा; में ता. कृजा, पु॰ ಹೂಜೆ; ಕೂಜ; ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅಥವಾ ಮಂದಾರ ಹೂವು. **ಫ್ನ, ಇಂ** ಪರ್ವತಶಿಖರ; ಕೊಂಬು; ರಾಶಿ; ಕಪಟ. ಷಾಂ ಕುಟೀರ; ಗುಡಿಸಲು. वि॰ ಸುಳ್ಳು; ಕಪಟಿ. बूटना, स॰ कार्ध्या; काँवी. कूड़ा, पु॰ ठंग्र; अँग्रै. कूड़ा-करकट, पु॰ रुप्तरुं है. ಹ್ಯಾ, ಇಂ ನೇಗಲಿನ ಹಡ; ನೇಗಲ ಸಾ**ಲಿನ**ಲ್ಲಿ ಬೀಜಹಾಕುವಿಕೆ; ್ ಮೂರ್ಖ; ಅಜ್ಞಾನಿ. कृदमगज्ञ, वि॰ ಮಂದಬುದ್ದಿಯ. कृदना, स॰ ७० का क्षा का की ; यें धै . ಕಟ್ಟು.

कूद, बी॰ ಕುಣಿದಾಟೆ; ಹಾರಾಟ. कूद-फ्राँद, स्त्रीष ಹಾರಾಟ. कृदना, अ॰ ಹಾರು; ಜಿಗಿ; ದುಮುಕು.

कूपक, पु॰ ಚಿಕ್ಕಬಾವಿ; ಎಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಡುವ ಚರ್ಮದ

ಚೀಲ.

go ಬೆನ್ನಿನ ಗೂನು.

कूरा, पु॰ ठाठै; ७०४; भाग. **कूल, पु॰** तख; ತೀರ.

कूला, पु॰ धेर् हा का थे; ता थै; ಮೋರಿ.

कुलिनी, स्त्री॰ रुधि.

~~ತ್ತಾನ~~ੀ, **೮**೦ ಕೂಲಿಯವ.

कूल्हा, पु॰ ಕಿಬ್ಸೊಟ್ಟಿಯ ಕೆಳಗಡೆ ಎಡಬಲ ಪಕ್ಕದ ಮೂಳೆ.

कूवत, स्त्री॰ ಶಕ್ತಿ; ಬಲ.

कृत्वर, पु॰ डें(ठैमै ಹ मू ವ ನ್ನು ಬಿಗಿ ಯುವ ಮುಂದುಗಡೆಯ ಭಾಗ. **ಡಿಂ ಮನೋ**ಹರವಾದ.

कूही, स्त्री॰ ಗಿಡುಗನ ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ.

कृपण, पु॰ क्षेद्यांक.

कृपया, क्रि॰ ದಯಮಾಡಿ. क्रपाण, पु॰ ಕಠಾರಿ; ಖಡ್ಸ; ಕತ್ತಿ.

कृशानु, पु॰ 🖰 🐧 .

कृशित, वि॰ ಕ್ಷೀಣಕಾಯದ.

कृषक, पु॰ ಒಕ್ಕಲಿಗ; ಬೇಸಾಯ ಗಾರ.

कृष्ण, वि॰ ಕಪ್ಪು; ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ; ಕಪ್ಪಗಿನ ; ಆಕಾಶನೀಲ ಬಣ್ಣದ.

केंचुआ, पु॰ ಎರೆಹುಳು.

केंचुल, पु० केंचुली, स्नी० 🕽

केंचुवा, पु॰ दे॰ केंचुआ.

केन्द्र, पु॰ रा भी ; ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನ ; ಮಧೃಸ್ಥಳ.

केकड़ा, पु॰ ನಳ್ಳಿ; ಏಡಿ. केकड़े की ∮ केवड़ा, पु॰ ಬಿಳಿತಾಳೆ; ತಾಳೆಯ चाल ವಕ್ರಗತಿ.

केकर, वि॰ ಮೆಳೈ ಗಣ್ಣಿ ನ. केकी, पु॰ ನವಿಲು; ಮಯೂರ. केत, पु॰ कार्ते; ध्रवत; बर्ध. केतकी, स्त्रो॰ ಕೇದಗೆ; ತಾಳೆಹೂ.

केतन, पु॰ क्रु॰; क्षेत्रुँ; स्नुत; ಮನೆ.

ಕ್ರಾ, ಇಂ ಜ್ಞಾನ; ಪ್ರಕಾಶ; ಧ್ವಜ; . ಚಿನ್ಹೆ.

केदली, पु॰ ಕದಳೀವೃ हु; ಬಾಳೆಯ ಗಿಡ.

केदार, पु॰ क्वाबे; बधी.

केयूर, पु॰ ಭುಜಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಆಭ ರಣ

केराना, स॰ ईंटिंग् ; तार्थका. पुर ಉಪ್ಪು, ಹಳದಿ, ಮಸಾಲೆ ಮುಂತಾದ ಜಿನಸು; ಕಿರಾಣ್ಯೆ ಸಾಮಾನು.

केरानी, पु॰ ಅರ್ಧಾಂಗ್ಲ ಜಾತಿಯ ವನು; ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರ ಗುಮಾಸ್ಥ.

केराया, पु॰ दे॰ किराया. केराव, पु॰ ಬಟಾಣಿ.

केला, पु॰ ಬಾಳೆಗಿಡ; ಕದಳ; ಬಾಳೆ ಹಣು.

केलि, स्त्री॰ ಆಟ; ಪರಿಹಾಸ; ಗೇಲಿ. केवर, पु॰ ಅ०धित.

केवरीदाल, स्त्री॰ ಅನೇಕ ಜಾತಿಯ ಬೇಳಿಗಳ ಮಿಶ್ರಣ.

ಅತ್ಯರು; ಕೇದಿಗೆ.

केवल, कि॰ ಬರೀ; ಏಕಮಾತ್ರ; ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪವಿತ್ಯ. ಆಂ ಪರಿಕುದ್ದ ವಾದ ಜ್ಞಾನ.

केवा, पु॰ ह्यां इंग्लंड इंग्लंड इंग्लंड ಹೊಫ್ಪ; ತಾಳೆಹೂವು.

केवाड़, पु॰ दे॰ किवाड.

केश, पु॰ ಕೂದಲು; ಜುಟ್ಯು. केशरी, पु॰ ३०ळ.

केशी, पु॰ ಕುದುರै; ಸಿಂಹ; ದಟ್ಟ, ವಾದ ಕೂದಲುಳ್ಳವನು.

केस, पु॰ ಕೂದಲು; ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲ ದುರ್ವಾಂಸ ಬೆಳೆಯುವ ರೋಗ್ನ केसर, पु॰ ಪುಷ್ಪಕೇಸರ; ಕುಂಕುಮ ಹೂವು; ಕುದುರೆ, ಸಿಂಹ ಮೊದ ಲಾದ ಮೃಗಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಕೂದಲಿನ ಸಮೂಹ.

केमिरिया, वि॰ चैंरप्रंट धल त. . केसरी, पु० ಸಿಂಹ; ಕುದುರೆ: ಪುನ್ನಾ ಗ.

केसारी, स्रो॰ ಬಟಾಣಿಯಂಥಾ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧಾನ್ಯ.

केहरी, पु॰ ಸಿಂಹ; ಕುದುರೆ. केहा, पु॰ ನವಿಲು.

केहुनी, स्नी॰ ಮೊಣಕ್ಟೆ.

केंचा, वि॰ ಜಗಳಗಂಟೆ; ಹರಟಿಗಾರ. केची, स्त्री॰ ಕತ್ತ್ರರಿ.

कैंड़ा, पु॰ तक्तिसंबैह्माज ಯಂತ್ರ; ಅಳತೆಯ 'ಸ್ತ್ರೇಲು'.

के, अस्य विश्वाती. कें, क्षी विश्वाती करी कें.

कैनत, पु॰ ಮೋಸ; ಕಪಟ; ಜೂಜಾಟ.

केत्न, स्ती॰ ಒಂದುವಿಧವಾದ ಜರ ತಾರಿ.

कैंथा है पु॰ ಬೇಲ; ಬೇಲದಹಣ್ಣು. कैंथा, बो॰ ಕಾಯಸ್ಥ ಹೆಂಗಸು. कैंथी, बो॰ ಕ ९१ ಬೇಲದಮರ; ಒಂದುಲಿಪಿ.

केंद्र, स्को॰ थः० दितः; खंदैः; खंदैः। केंद्रसाना, पु॰ गँठैकार्तः; खंदिः। (जेलसाना).

कैद-तनहाई, कीಂ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಕ್ರಿರುಮನೆಯೊಳಗೆ ಒಂಟಿಯಾ ಗಿರಿಸುವಿಕೆ.

क्रैर-महज, स्त्री॰ ಸಾದಾಶಿಕ್ಷೆ. केंद-सफ़्त, स्त्री॰ ಕಠಿಣಶಿಕ್ಷೆ. क्रैदी, पु॰ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು; ಬಂದಿ

್ಣ ವಾನ; ಕೈದಿ.

केक, पु॰ ಅಮಲು; ಮದ.

कैफ़ियत, क्षी॰ प्रकागकार; ಹೇಳಿಕೆ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ವರ್ಣನೆ;—तलब करना ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕಾರಣಾದಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು.

केक्री, वि॰ ಮದಿಸಿದವನು; ಸೊಕ್ಕಿದ ವನು.

कैरव, पु॰ ಕುಮುದ ; ಶ್ವೇತಕಮಲ.

केरा, पु॰ ನೆರೆಬಣ್ಣ . केवल्य, पु॰ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆ; ಶುದ್ಧತೆ; ಸ್ವರ್ಗ.

केसा, वि॰ ಯಾವರೀತಿಯ; ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದ.

कैसे, कि॰ ಹೇಗೆ; ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ;

कोंचना, स॰ ಚುಚ್ಚು; ಹಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚು.

कोंचा, पुष्ट ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿ; ಕಾವ ಲಿಯ ಮೇಲಿನ ದೋಸೆ ಮೊದ ಲಾದುಗಳನ್ನು ತಿರುವಿಹಾಕುವ ಕಬ್ಬಿ ಣದ ಮಗಚು ಕೈ.

कोंछ, पु॰ ಸೀರೆಯ ನೆರಿಗೆ. कोंछियाना, स॰ ನೆರಿಗೆಹಾಕು.

कोंछी, स्त्री॰ ठैठैमैं.

कोंदी, स्त्री॰ ಮೊಗ್ಗು ; ಮುಗುಳು. कोंपल, स्त्री॰ ಚಿಗುರು; ತಳಿರು.

कोंहड़ा, पु॰ दे॰ कुम्हड़ा.

कोआ, पु॰ ಕಡೆಗಣ್ಣು; ೭ೇಶೈ ಗೂಡು; ಹಲಸಿನ ತೊಳೆ.

कोइरी, पु॰ ਭರಕಾರಿ ಬೆಳೆಯುವವರ ಒಂದು ಜಾತಿ.

कोई, कि॰ ಒಬ್ಬಾ ನೊಬ್ಬ ; ಒಂದಾ ನೊಂದು ; ಒಬ್ಬಾ ನೊಬ್ಬಳು ; ಯಾ ವ ನೋ ; ಯಾ ವ ಳೋ ; ಯಾವದೋ.

कोक, पु॰ ಚಕ್ರವಾಕ; ತೋಳ; ಕಪ್ಪೆ; ಮಹಾವಿಷ್ಣು

कोकशास्त्र, पु॰ ಕಾಮಶಾತ್ತ್ರ.

कोका, पु॰ ফাচ্ডান্ডাঞ্জ আব্দুখ্য. कोकिल) ঝা॰ বিংগেণ্ড ; গ্রীব ; कोकिला) (कोयल).

कोस, स्नी॰ ಹೊಟ್ಟೆ; ಜಠರ; ಕುಕ್ಷಿ; ಗರ್ಭಾಶಯ;— उजद्गा ಗರ್ಭ ಸ್ರಾವವಾಗು;— सुलना ಬಂಜಿತ ನವು ದೂರವಾಗು.

कोचना, स॰ ತಿನಿ; ಇರಿ; ತುರುಕು; ಚುಚ್ಛು.

कोजागर, "पु॰ ಶರತ್ಪೂರ್ಣಿಮೆ ; ಹುಣ್ಣಿ ಮೆ ಹಬ್ಬ.

कोट, पु•ें ದುರ್ಗ; ಕೋಟೆ; ಕಿಲ್ಲೆ; ಸಮೂಹ; ಕೋಟು.

कोटर, पु॰ कीधुं है.

कोटि, स्त्री॰ ಶ್ರೇಣೆ; ಸಮೂಹ. कोटिक, বি॰ ಕೋಟ; ಅಸಂಖ್ಯ; ಅಗಣಿತ.

कोटिशः, कि॰ ಅನೇಕಾನೇಕ.

कोरड़ी **) बी॰** ಕೋಣೆ; ಕೊಠಡಿ; कोरुरी **)** ಕಿರುಮನೆ.

कोरा, go ದೊಡ್ಡ ಕೊಠಡಿ; ಭಂಡಾರ; ಮಹಡಿ; ಅಟ್ಟ; ಗರ್ಭಶಯ; ಹೊಟ್ಟಿ.

कोतार, पु॰ ಭಂಡಾರ; ಕಾಳುಕಡ್ಡಿ ಯನ್ನು ಕೂಡುಹಾಕುವ ಸ್ಥಳ; ಉಗ್ರಾಣ.

कोठारी, पु॰ धं० खाठ ; ಉ ता ु छ ता वर्ष.

कोडी, स्नी॰ ಬಂಗಲೆ; ಮಹಡಿ; ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿ. कोरीवाल, पु॰ ಸಾಹುಕಾರ; ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಲೇವಾದೇವಿಗಾರ. कोइना, स॰ ಹೊಲದಮಣ್ಣ ನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅಗೆದು ಹೆಂಟಿಸೆಂಟಿ ಯಾಗಿ ತಿರುವಿಹಾಕು.

कोड़ा, पु॰ ಚಾಟಿ; ಚಬುಕ; ಮನ ನೋಯಿಸುವ ಮಾತು.

कोड़ी, खो॰ वार्डु प छैत्तु. कोड़, पु॰ कार्जु जागुदी;—में खाज धर्डे त्रजैश्यै धर्डे.. कोड़ी, पु॰ कार्जु टैंग्टी.

कोण, पु॰ ಕೋನ; ಮೂಲೆ. कोतल, पु॰ ಪಳಗಿಸಿರುವ ಆದರೆ ಸವಾರಿಗೆ ಬಾರದಕುದುರೆ; ಮೆರ ವಣಿಗೆಯ ಕುದುರೆ; ಕೇವಲ ರಾಜನ ಸವಾರಿಕುದುರೆ; ಕೆಲಸ

ವಿಲ್ಲದ. कोतवाल, go ಪೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿ. कोतवाली, खोo ಪೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾ ರಿಯ ಹುದ್ದೆ ಅಥವಾ ಠಾಣೆ. कोतह, वo ಚಿಕ್ಕ; ಅಲ್ಪ.

कोता } वि क्षेत्रु; ಅಲ್ಪ.

कोताही, को॰ छैंग औं; दौंग अं. कोथला, पु॰ दौलदू थिंग्ए; दौंग धुँ, कोथली, को॰ दौंग स्ट्री चैंग पुंज थिंग्ए.

कोदों) पु॰ तठाल छन्नै ;—देकर कोदों) पदना छ्यान्या अन्तुल ठार्ज्य ग्राम्या अन्ति पर कोदो दखना ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಪೂರ್ವ ಕವಾಗಿ ಪೀಡಿಸುವುದು. कोना, पु० ಏಕಾಂತ; ತುದಿ. कोनिया, को० ಮೂಲೆಯಲ್ಲ ಸಾ ಮಾನುಗಳನ್ನು ಇರಿಸಲು ಏರ್ಪ ಡಿಸಿದ ಹಲಗೆಯ ಅಂತಸ್ತುಗಳು. कोपना, अ० ಕೋಪಿಸು. कोपन, पु० ತಿಳಿರು; ಅಂಕುರ. कोपीन, पु० ಲಂಗೋಟಾ. कोफ्त, स्नो० ದುಃಖ; ಖೇದ. कोफ्तगी, स्नो० ವೆುರುಗು ಕೊಡು ಏಕೆ.

कोप्नता, दुः ಮಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುರಿದ ಮಾಂಸ.

कोबी, पु॰ ಕೋಸು ಗಡ್ಡಿಹೂ. कोयल, स्नो॰ ಕೋಗಿಲೆ. कोयळा, पु॰ ಇದ್ದಲು; ಮಸಿಕೆಂಡ. कोया, पु॰ ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ತಿ; ಕಡೆ

• ಗಣ್ಣು; ಹಲಸಿನ ಬೀಜೆ. कोर, को॰ ಅಂಚು; ಕೊನೆ; ಮೂಲೆ; .ವೈರ; ಆಯುಧದ ಧಾರೆ; ಸಂಕ್ತಿ; . ಶ್ರೀಣಿ;—दबाना ्ठ ಶನಾಗು ವುದು.

कोरकसर, स्नो ब ನ್ಯೂ ನತೆಗಳು. कोरनिश, स्नो बित्र प्रधानकाः ಮಾಡು.

क्रोरमा, पु॰ ಹೆಚ್ಚು ತುಪ್ಪ ದಲ್ಲಿ ಹುರಿದ ಮಾಂಸ.

कोरा, वि॰ ಹೊಸದು; ಖಾಲಿ; ರಿಕ್ತ; ಕೇವಲ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ;—जवाब ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು; —बचनाಯಾವ ಕಷ್ಟಕ್ಕೂ ಸಿಗ ದಿರು;—रह जाना ಏನೂ ಸಿಗಡೆ ಹೋಗು.

कोरान, पु॰ दे॰ कुरान. कोरी, पु॰ कै॰टा है टीटा तैया तैया कोल, पु॰ कंटी; ಮಡಿಲು; ಯಳಚಿ ಹಣ್ಣು; ಮೆಣಸು. कोलक, पु॰ ಅರ. कोलिया, पु॰ ಇಕ್ಕ ಟ್ಟಾದದಾರಿ.

कोल्हू, पु॰ नाल ; अल्लु नाल ;
—का बेल धळप चिलायात स्टिष्टा आर्था अल्लु नाल ;
कोविद, वि॰ स्टिष्टा अल्लु अत्युत्त कोश्च, पु॰ ध्वेप्ट; कीश्वु; ध्वा हिंदु स्टिष्ट स्टिप्ट स्टिप स्टिप्ट स्टिप स्टिप

ಸಾಸ್ಥಾನ, ಇಂ ಕಿತ್ತಿಯ ಜಿಕ್ ಅಥವಾ ನಿಘಂಟು ತಯಾರಿಸುವವ. कोशागार, पु॰ ಭಂಡಾರ; ಖಜಾನೆ.

कोशिश, स्त्री॰ ಪ್ರಯತ್ನ. कोष, पु॰ दे॰ कोश.

कोषाध्यक्ष, पु॰ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ; ಖಜಾಂಚಿ.

कोष्ठ, पु॰ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗ. कोष्टक, पु॰ ಚಕ್ರಬಂಧ; ಆವರಣ ಚಿಹ್ನೆ; ಕಂಸ.

कोष्टबद्ध, पु॰ ಮಲಬದ್ಧ ರೋಗ. कोस, पु॰ ಎರಡು ಮೈಲಿಯದೂರ. कोसना, स॰ ಬೈಯು. पानी पी पी कर कोसना ಬಹಳವಾಗಿ ಬೈಯ್ನು.

कोसा, पु॰ ಮಧ್ಯ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ರೇಶ್ಮೆ. कोह, पु॰ ಪರ್ವತ; ಕ್ರೋಧ. कोहकन, पु॰ ಬೆಟ್ಟ ತೋಡುವವ. कोहकाफ, पु॰ ಯೊರೋಪು ಮತ್ತು ಏಷ್ಯಾಖಂಡಗಳ ನಡುವಣ ಒಂದು ಸರ್ವತ. कोहनी, स्नी॰ ಮೊಣ हैं। कोहबार, पु॰ ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕುಲ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಪನ ಗೊಳ ಸುವ ಸ್ಥಾನ. कोहरा, पु॰ ठा०का; वधु है. कोहान, पु॰ ಒಂಟಿಯ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲಿರುವ ಡುಬ್ಬ. कोहिस्तान, पु॰ ಮಲಿನಾಡು. कोही, वि॰ चंंगुः दे; ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶದ. कोंघ, स्त्रो॰ ಮಿಂಚಿನ ಕಾಂತಿ. कोंघना, अ० ৯১০৫১; ಹೊಳೆ. कोंधनी, स्त्री० दे० करधनी. कोंघा, पु॰ दे॰ कोंघ. कोआ, पु॰ दे॰ कीवा. कोआना, अ॰ ಕನವರಿಸುವುದು. कोटिल्य, पु॰ ठकुंडर; कंडधः; ಚಾಣಕ್ಯ. कोड़ा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಕವಡೆ. कौड़िया, वि॰ ಕವಡೆಯ ಹಾಗಿನ. कोंबी, स्नो॰ चंदवै; चंदवे. कोतुकी, वि॰ कार्म्यु गाउँ.

कोत्हल, पु॰ कांडरळ्छ. कोन, स॰ ಯಾರು; ಯಾವುದು. क्रोम, स्त्री॰ ಕೋಮು; ಜಾತಿ; ರಾಷ್ಟ್ರ. कोमियत, स्त्री॰ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ. कोमी, वि॰ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ. कोमुदी, स्त्री॰ ಬೆಳೆದಿಂಗಳು. **कोर, पु॰** डाड्यु ; **ಕ**ವಳ. कोरी, स्नो॰ ಮಡಿಲು; ತಬ್ಬು ವುದು; ಒಂದುಸಲ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದ ತಬ್ಬು ವಷ್ಟು ಪದಾರ್ಥ. काल, वि॰ ಉತ್ತಮ ಕುಲದ; ಒಳ್ಳೇ ವಂಶದ; 😗 ಕವಳ. क्रोल, पु॰ काडाः; वस्रहः; ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. कोलकरार, पु॰ बर्धां प्रबंद ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಒಪ್ಪಂದ; ಕರಾರು. कोवा; पु॰ हाती. क्रीवाल, पु॰ 'ಕೌವಾಲಿ' ಹಾಡುವವ. क्रोवाली, स्त्री॰ ಒಂದು ಬಗ್ಕೆಸು ದಾಸರ ಗೀತ. कोशल, पु॰ २ छा छ डै. कोसर, पु॰ ದೊಡ್ಡ ದಾನಿ. क्या, स॰ పిసు. वि॰ ಎಂडಹ; ಎಂಥಾ. 🐅 ಯಾತಕ್ಕೆ. क्यार, पु॰ ಮರದಕಟ್ಟಿ ; ಕುದುರು. क्यारी, स्त्री० दे० कियारी. क्यों, कि॰ ఏर्च ; ఏडर्हे. कंदन, पु॰ ७४० चि ; सुधार. **क्रमशः, क्रि॰** ಕ್ರಮವಾಗಿ; ಯಥಾ ವಿಧಿ.

क्रस्य, यु॰ ಮಾಂಸ. क्रांत, वि॰ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. कांति, എം ಅದ್ಭುತವಾದ ಬದಲಾ ವಣೆ; ಗಮನ; ವಿಸ್ಥವ. किया, स्त्री॰ ಕಾರ್ಯ; ಸ್ನಾನಸಂ. ಧ್ಯಾದಿ ನಿತ್ಯಕರ್ಮ; ಶ್ರಾದ್ಧ. किस्तान, पु॰ हैं, रूपुर्या कार्या है. क्रोट, पु॰ ಕಿರೀಟ್; ಮುಕುಟ. क्रीडा, स्त्रो॰ ಆಟ. कीत, वि॰ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. कृद, वि॰ ಕೋಪಗೊಂಡ. क्रेता, पु॰ भ्रीति काष्ट्रां वर्जा कोब, खी॰ वर्स्यूष; काविथा; ಹಂದಿ; ಶನ್ಗಿಹ. क्रोइपत्र, पु॰ ಪುರವಣಿ; ಮೇಲ್ಸಂ . ಚಿಕೆ. क्रोश, पु॰ दे॰ कोस-क्लांत, वि॰ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿರುವ. क्लांति, बी॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಆಯಾಸ. क्लिष्ट, वि॰ ಕಠಿಣ ; ದುಃಖದಾಯಕ ವಾದ; ಕಷ್ಟವಾದ. क्छीब, पु॰ ठाइी० मह. क्लेश, पु॰ ದುಃಖ; ವೇದನೆ. क्लैस्य, पु॰ कैं(विडंत. क्वचित्, किः ಯಾವದೋ; ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ.

' क्वाथ, पु॰ ಕಷಾಯ.

क्रयी, पु॰ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನು.

क्रमागत, पु॰ ಕೃಮವಾಗಿ ನಡೆದು क्वाँरा } पु॰ ಅವಿವಾಹಿತನು. ಬಂದಿರುವ; ಪರಂಪರಾಗತವಾದ. क्षंतम्य, वि॰ ಕ್ಷಮೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ; ಕ್ಷಮ್ಯ, क्षणभंगुर, वि॰ धळधधीर तर्रे रुग्ह ವಾಗತಕ್ಯ. क्षत, वि॰ ಒಡೆದುಹೋದ; ಗಾಯ; ವ್ರಣ; ಕುರು. क्षति, स्नी॰ हुळा; तह्नु; (हानि). क्षत्र, पु॰ ಬಲ; ರಾಷ್ಟ್ರ; ಧನ; ಶರೀರ; ಜಲ; ಕ್ಷತ್ರಿಯ. क्षम, वि॰ ಯೋಗ್ಯ; ಸಮರ್ಥ. क्षमता, स्त्री॰ प्राच्छा क्रूह ; छ हुै. क्षमा, स्नी॰ प्रक्षत्र है। एउँ; या की. क्षम्य, वि॰ ह्र् क्षेत्रम्था जीता तु. क्षयी, वि॰ हूं क्ष क्षिड़ पु॰ ಚಂದ್ರ. क्षर, वि॰ तंष्ट्रं ठंबातः; तार्यं वार्तः; **ರ್ತಂಜಲ; ಮೇಘ.** क्षात्र, वि॰ इंडे) ಯ ठे ते सं ध ० ६ ಪಟ್ಟ. क्षार, पु॰ ఏಸ್ಪೋಟಕ ಭಸ್ಮ; ಉವ್ಪು; ಕಾರ. क्षिति, पु॰ ಭೂಮಿ; ವಾಸಸ್ಥಾನ. क्षितिज, पु॰ ಮಂಗಳ ಗ್ರಹ; ಎರೆ ಹುಳು; ಮರ; ದಿಗಂತ. क्षिप्त, वि॰ ग्रंडेड; ड्रुक्ष्रेभे तं; ळ ठ ಡಿದ. क्षिप्र, कि॰ धैंशतर्रे; बहुत्त. क्षीर, पु॰ क्वाध्य.

धुद्र, वि॰ ಕೃಪಣ; ಅಲ್ಪ; ತುಚ್ಛ.

প্লুঘা, বা॰ অমহা. श्चित, वि॰ ಹಸಿದ. भ्राच्य, वि॰ ज्यु कंप्य; ध्राव्य भी हा. क्षमित, वि॰ क्लाध्यु. **क्षेत्र, पु॰** स्कूत; कैंग्ण; ಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳ; ಪತ್ನಿ; ಶರೀರ. क्षेत्रपाल, पु॰ वार्विकाध हं , कै० ध ಕಾಯುವವ; ಹಾವು. क्षेत्रफल, पु॰ ఏर्धुश्विह ; रक्तबा. क्षेपक, वि॰ अमैक्यावर्का; रेव ನೀಯ; ಮಿಶ್ರಿತವಾದ. क्षोभ, पु॰ ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ಗಾಬರಿ; ಶೋಕ. ख संस्त, वि॰ ಶೂನೄ; ಬರಿದು. खंखड़, वि॰ धैठा मार्ट; ಯಾದ. खंखार, पु॰ दे॰ खखार. खंग, पु॰ श्रद्ध ; हर्डे. संगर, वि॰ ६ छातै ठाउँ ; ठाउँ । संगारना) स॰ ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಕೊಳೆ संगालना ∫ ಯುವುದು; ಗಲಬರಿಸು ವುದು. संगी, स्ती॰ ಕಡಿಮೆ; ಕೊರತೆ. खंज, पु॰ कॅंಳंವ. खंजड़ी, पु॰ दे॰ खंजरी.

संजन, पु॰ त्रज्ञांक्ष्य ळ है.

संजरी, सी॰ ಕಂಜರಿಯೆಂಬ ಒಂದು

ಬಗೆಯ ತಮಟಿ ವಾದ್ಯ.

संजर, पु॰ चंछा०ै.

संह, दु॰ ತುಂಡು; ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ. **बंदकान्य, पु॰** ಕಥಾತ್ಮ ಕ ಕಾವ್ಯೆ. खंडन, पु॰ ಖಂಡನೆ. खंडना, स॰ ಖಂಡಿಸು; ತುಂಡರಿಸು. खंडर 🔰 पु॰ धाताु वर्षः 🛪 ; काकाः खंडहर ∫ ಬಿದ್ದಿಮನೆ. संहित, वि॰ ಅಪೂರ್ಣ; ತುಂಡಾದ. संता, पु॰ ಮಮ್ಮ धे ; ಗಡ್ಡ ಪಾರಿ. ख़ंदक, सी॰ रंकतर; तत्त ಅಥವಾ ಕೋಟೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಹೊಂಡ. क्षमा } पु॰ र्यु०धः; रु०धः; स्कारं. खखार, पु॰ च्यः; ट्रैंश्ब्यू. बखारना, अ॰ 📆 हिर्फा. स्वा, पु॰ ळ है; धाना; तहुं हुं; ಮೇಘ; ದೇವತೆ; ಸೂರ್ಯ: ಚಂದ್ರ; ವಾಯು. **खगना, अ॰** राधिकाशिः, संध्युः; ಅನುರಕ್ತ್ರವಾಗು. सगहा, पु॰ तैरः क्वाञ्जूत. **बगोल, पु॰** ಆಕಾಶಮಂಡಲ. **खचन, पु॰ ಕ**ಟ್ಟುವ ಅಥವಾ ಕೆತ್ತು **ವ**ೆ ಕೆಲಸ; ಅಂಕಿತವಾಗುವಿಕೆ. खचना, अ० ಚಿತ್ರಿತವಾಗು; ಕೆತ್ತ್ರ ಲ್ಪಡು; ಅಂಜು. खचरा, वि॰ ವರ್ಣಸಂಕರ; ದುಷ್ಪ. खचाखच कि॰ हैहैं। सचाना, स॰ ७० है ड है १ रा १ रा ಗುರು**ತು**ಮಾಡು.

खचित, वि॰ क्षेड्रेड ; జటీड. खच्चर, पु॰ कंश्मरतार्ड.

खजानची, पु॰ ಬೊಕ್ಕಸದ ಅಧಿಕಾರಿ. खुज़ाना, पु॰ ಖಜಾನೆ; ಕೋಶ; నిధి.

खजुलाना, अ० दे० खुजलाना. खजली, स्त्री॰ दे॰ खुजलो.

खनूर, पु॰ ಖರ್ಜೂರ. (खुहारा) बर, पु॰ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಪದಾರ್ಥವು ಖರ್ಟ್ ಎಂದು ಮುರಿದು ಹೋಗು ವಿಕೆ;—से ತಕ್ಷಣ.

खटकना, अ॰ ಕಟಕಟ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು; ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸು.

खरका, पु॰ कंधकंध ययू; क्षे॰बै. खटकाना, स॰ कैंतरिन कांधे, मा. खरखर, स्त्री॰ इधइध ಎ०० वयू ; ಜಗಳ; ರಗಳೆ; ಜಂಜಾಟ.

खरखराना, स॰ धारीणाडध्यं,; ಇಣ್ಣ ಪಕಪಡಿಸು.

खटना, स॰ ट्यु ब्यु ४५ तें. अ॰ ईब्रू ನೆನ್ನದೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನು ಗ್ಗು ವುದು.

खटगीर, पु॰ और्फार्छ.

खट-छपर, पु॰ ॐार्धुं इर्घत. खटपट, स्त्री॰ ಮನಸ್ತ್ರಾಪ; ಜಗಳ. खटपटिया, वि॰ ध्राप्रां किंधे; ड०६६

ಲುಮಾರಿ.

खटमल, पु॰ डंगर्छ. खरमिट्टा वि॰ ग्रुशूळाथ काड्यु

·खटराग, पु॰ क्षत्रं ; ठतंषै. खटाई, स्त्रो॰ ಹುಳ; ಆಮ್ಲ ಗುಣ; —में डालना ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿ ಸದೆ ಮುಂದರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರು

ವುದು; -- में पहना ಗೊತ್ತುಗುರಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು.

खटाखट, कि॰ ಕಟಕಟ ಎಂಬುದಾಗಿ; ತಕ್ಷಣ; ಕೂಡಲಿ.

खराना, अ॰ का थे जाता; का थे ತಿರಗು; ನಿರ್ವಾಹವಾಗು.

खटाव, पु॰ रैज्ञाहळ.

बरास, पु॰ ಕಾಡುಬೆಕ್ಕು. ಹಾಂಹುಳಿ. बरिया, स्त्री॰ ಮಂಚ; ಪಲ್ಲಂಗ.

खटोलना } पु॰ ಚಿಕ್ಕಮಂಚ.

खद्दा, वि॰ ಹುಳಿಯಾದ;—होना ಅಪ್ರಸನ್ನವಾಗು.

सदू, पु॰ ಸಂಪಾದಿಸುವವ.

खरंजा, पु॰ वधीं तैकारा, शक्तां क्र ವಾಗಿ ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ.

खड़, पु॰ ಹುಲ್ಲು ; ಕಟ್ಟಿಗೆ. खड़क, स्त्री॰ భయ; श्रद्धाश्रद्धा ಸದ್ದು.

खड़खड़ाना, स॰ ಕಡಕಡ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

खड़खड़िया स्त्री॰ ಏಾಲಕಿ; ಸಲ್ಲಕಿ. ವಿಚಲಿತವಾಗು; खड़बड़ाना, अ० ಕ್ರಮ ತಪ್ಪುವುದು.

लड़बड़ी, स्त्री॰ ವ್ಯತಿಕ್ರಮ.

खड़बड़ा, वि॰ ৯० ९ ड तर्था है.

खड़मंडल, पु॰ तद्यथि. खड़सान, पु॰ মার্লে প্রভূত. खड़ा, वि॰ ನಿಂತಿರುವ; ನೇರವಾಗಿ ರುವ; ಸನ್ನದ್ದ;-करना ನೆಡು; ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಸು; - रहना ನಿಂ ತಿರು, ಕಾಯು;—होना ನಿಲ್ಲು; स्वदे स्वदे ನಿಂತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ. खड़ाऊँ, स्वी॰ ಹಾವುಗೆ; ವಾದುಕೆ. खड़ाका, पु॰ दे॰ खटका. खड़िया) खी॰ भैर और मंग्लू ; खैर है सदी ∫ ಮಣ್ಣು सड़ीबोली, खा॰ ಆಧುನಿಕ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆ. खड़ग, पु॰ हर्डे ; शख्र क्यू त. खहु } पु॰ ಹೊಂಡ; ಗುಂಡಿ. खड्डा स्वत, पु॰ क्वाळा; हुंड. ख़त, पु॰ छड्ठ; कामद; ७ ह्र्दं; ಗೆರೆ; ಗಡ್ಡದ ಕೂದಲು; ಕ್ಸ್ ರ. ख़तकिताबत, पु॰ ಪತ್ರವೃವಹಾರ. ख़तना, पु॰ म्हातू है. खतम, वि॰ ಮುಗಿದ; ತೀರಿದ; ಫೂರ್ಣ. ख़तर, ख़तरा, पु॰ భయ; ಅಪಾಯ. ख़ता, स्त्री॰ ಅಪರಾಧ; ಮೋಸ. ग़तावर, वि॰ ಅಪರಾಧಿ. स्वतियाना, स॰ ಆಯಾ ದಿವಸದ ಆಯವ್ಯಯಗಳ ಮತ್ತು ಕ್ರಯ

ವಿಕ್ರಯಗಳ ಲೆಕ್ಕಾ ಜಾರವನ್ನು ಖಾತೇವಾರು ಬರೆದಿಡುವುದು.

खतियौनी, स्त्री॰ ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ; ಖತಾ ವಣಿ; ಲೆಕ್ಕದ ವುಸ್ತಕ. खता, पु॰ कृत्रु, ఏడువ सूर्ध; ಗುಂಡಿ; ವಾಡೆ. ख़त्म, वि॰ दे॰ ख़तम. खदखदाना) खदबदाना) **बदरा, वि॰ ಕೆಲ**ಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ. ख़दशा, पु॰ భయ. ख़दान, स्त्री॰ तर्छं. खदिर, पु॰ कार्थाः ख़दीब, पु॰ ಯಜಮಾನ; अंड, ख़देरना, स॰ तंकिर हर का; ಅಟ್ಟು; ಓಡಿಸು. **बहर, पु॰** ಖಾದಿಬಟ್ಟಿ, खद्योत, पु॰ ವಿಾಚುಹುಳು; ಸೂರ್ಯ (जुगुन्). खन, पु॰ हूक; ಕೂಡಲೆ; ಅಂತಸ್ತ್ರು. खनक, पु॰ विशः हतू ಹೊಡಿಯುವ ಕಳ್ಳ; ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಗೆಯುವ ವನು; ಭೂಗರ್ಭಶಾತ್ರ್ರಜ್ಞ. खनकना, अरु ಖನಖನ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು. खनकाना, स॰ धर्रधर ಮಾಡು. खनखना, वि॰ ಖನಖನ ಶಬ್ಧವನ್ನು ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು. खनखनाना, अ॰ ಖನಖನ ಎಂದು ಸದ್ದಾ ಗು.

खनना, स० ಅಗೆ; ತೋಡು. ख़बास, पु० ದುಷ್ಟ; ಭೂತ; ಪ್ರೇತ. खपची, स्त्री० ತೆಳುವಾದ ಬಿದಿರು ದಬ್ಬೆ ಅಥವಾ ಕಡ್ಡಿ.

खपड़ा, पु॰ कैं०क्षा; धील है; ఓका.

खपड़ी, बी॰ ಹುರಿಗಾಳು, ಹುರಿಗಡಲೆ ತಯಾರಿಸುವ ಮಣ್ಣಿ ನ ಬಾನೆ.

खापहेल, बी॰ दे॰ खापरेल. खापत) स्था॰ ೨ अः हा रा ఏ चैं ;

खपती र क्वी॰ अक्षाहर का के स खपती र का का धि

खपना, अ॰ ಹೇಗಾದರೂ ಖರ್ಚಾ ಗು; ಮಾರಾಟವಾಗು.

स्वपरा, पु॰ कैं॰क्ष्यः; ఓक्षः; धौलः है. स्वपरिया, स्त्रो॰ टैं॰क्षिळ त्राप्टः तैंशत टैतताप्टें

खपरी, स्त्री॰ धैंशि है; कैं० छंश.

खपरेल } स्त्री॰ कैं०खं०.

खपाना, स० ಹೇಗಾದರೂ ವ್ಯಯ ವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ಪೂರೈಸು. खप्पर, पु० ಮಣ್ಣಿ ನ ಬಟ್ಟಲು; ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರ; ಕಪಾಲ;— भरना ಕಪಾಲದಲ್ಲಿ ಸೋಮರಸ ಮುಂ ತಾದ್ದನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ಮಹಾಕಾಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸು.

खक्रगी, बी॰ ಕೋಪ; ಸಿಟ್ಟು. खक्रा, वि॰ ಅಪ್ರಸನ್ನ; ಕುಪಿತ. खक्रीक्र, वि॰ ಕ್ಷುದ್ರ; ಅಲ್ಪ. खक्रीक्रा, बी॰ ಸಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. खबरदार, वि॰ राज्यक्तरः; र्रांशिस्ट. खबरदारी, खी॰ राज्यक्तर्वं. खबरपीरी, खी॰ टह्लं. खबर-सा, पु॰ क्यं ; ఓएंकाट. खबस, पु॰ कैंग्रेटा; कैंग्रेटा;

ख़बीस, पु॰ टाउडू; धैठ्युः. ख़ब्त, पु॰ टाउड्युः; धैठ्युः. ख़ब्ती, वि॰ टाउड्युः; धैठ्युः. ख़ब्ता, वि॰ टाउपी, धाउडू.

ख़मीदा, वि॰ ಬಗ್ಗಿದ.

ख़मीर, पु॰ ಕಲಿಸಿದಹುಳಿ ಹಿಟ್ಟು; ಹುಳಿಹಿಡಿಸಲೋಸುಗ ಸೇರಿಸುವ ಪದಾರ್ಥ.

ख़मीरा, पु॰ ಖಮೀರಾ ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪು. ख्यानत, स्नी॰ ಆಡವಿಟ್ಟವಸ್ತುವನ್ನು खरहरा, पु॰ ಗಿಡದ ಬರಲಿನಿಂದ ಹಿಂಧಕ್ಕೆ ಕೊಡದಿರುವುದು; ನಂಬಿಕೆ ದ್ರೋಹ.

ख़याल, पु॰ दे॰ ख़्याल. ख़स्याम, पु॰ वैংर्वेजाव्याज्ञज्ञ. खर, पु॰ रंडैं वि॰ अर्ह्सू.

बरकना, अ॰ ಖರಖರ ಎಂದು ಸದ್ದಾ ಗು; ಚುಚ್ಚಿದಂತೆನೋಯು.

बरका, पु॰ कॅंग्ट्रेत हें है. बरख़शा, पु॰ భయ; स्रतंर.

बरग, पु॰ श्रद्धः, ४३ू. ख़रगोश, पु॰ ಮೊಲ.

स्राच, पु० दे० खर्च.

खरचना, स॰ ಖರ್ಚು ಮಾಡು; ಉಪಯೋಗಿಸು.

खरचा, पु॰ दे॰ खर्चा.

सरतल, वि॰ गुड्यु; रुग्नु॰कैशक्ष ಸ್ವಭಾವದ.

बरदनी, स्त्री॰ डै०१ द्रवै. सरधार, पु॰ ळं0ंडे काट हर्यु. स्तरब, पु॰ ಖರ್ನ; ನೂಗು ಅರ್ಬುದ. **खरब्जा, पु॰** ಕರಟೂ ಜದ ಹಣ್ಣು. बरभर, पु॰ तार्थः; तविधवे.

खरभराना, अ॰ गांधूँ थै, गां. **खरमस्ती, स्नी॰** ದುಷ್ಟತೆನ.

बरल, पु॰ व्यित्रिक्षित्रं, काधीरुत ಕಲ್ಲಿನ ಒರಳು; ಕಲ್ಪ ತ್ತು;—करना ಪುಡಿಮಾಡು.

खरसान, स्त्री॰ ಆಯು ಧಗಳನ್ನು ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವ ಕಲ್ಲು.

ಮಾಡಿದ ಪೊರಕೆ; ಬರಲು. खरहा, वि॰ ಮೊಲ.

खरा, वि॰ औह्रू हु; क्ष्रांठा हा ; ಒಳ್ಳೆಯ; ಶುದ್ಧ ;—बोटा ಒಳ್ಳೆ ಯದು ~~ಕೆ~~ಟ್ಟದು; खरी खरी सुनाना उं वं डै कैं छै।

बराई, स्नो॰ ಶುದ್ಧ ತೆ; ಪವಿತ್ರತೆ. बराऊँ, स्त्री० दे० खडाऊँ.

ख़राद, पु॰ ಕಡೆಚಲು; ಮರದ ಅಥವಾ ಲೋಹದ ಪದಾರ್ಥಗ ^{ಳನ್ನು} ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ರೂಪ ಗೊಳಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ತಿರುಗುವ ಚಕ್ರದ ಯಂತ್ರ; -पर चढ़ना मार्ले थे। खं ; बं ठेर ಕ್ಷಿಸು.

खरादना, स**० ಕ**ಡೆಚಲು ಹಿಡಿ: ರೂಪುಗೊಳಿಸು.

खरापन, पु॰ मंड्रु; ठातू 🕏 ; ಹುಚ್ಚುತ**ನ.**

ख़राब, वि॰ ಕೆಟ್ಟ ; काशाव. ख़राबा, go ವಿ,ನಾಶ; ನಷ್ಟ; ಹಾಳು. ख़राबी, स्त्री॰ हैं ढ़ हुं ; दील इं. ख़राश, खी॰ ಕೆರೆಯುವಿಕೆ.

खरिया, खी॰ ಕಲ್ಲೀಚಿ: ७.

खरी, खी॰ ಸೀಮಿಸುಣ.

बरोता, पु॰ ಚೀಲ; ಜೇಬು. ख़रीद, स्त्री॰ हुळा; ಖರೀದಿ; —क्ररोद्धत हुळा ఏ हुळा.

ज़रीदना, स० ಕೊಳ್ಳು.

82

ख़रीदार, पु॰ १००६; ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವವನು; ಗ್ರಾಹಕ. ख़रीदारी, खो॰ हुळा; ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳು ವಿಕೆ. ख़रीफ़, बी॰ ಮುಂಗಾರು ಬೆಳೆ. **खरोंच, स्नी॰** ಪರಚಿದ ಗಾಯ. खरोंचना, स॰ ईंटै; इटक्षा. ख़र्च, पु॰ जु, का; वैख़ु; अर्धाः; — उरानां ವೆಚ್ಚದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸು;—चलाना ಆವಶ್ಯ ಕ ವ್ಯಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿರು. ख़र्चना, स॰ वैक्षु काळा. ख़र्चा, पु॰ ವೆಚ್ಚ. खर्ची, स्त्री॰ ದಿನವಹಿ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣ. ख़र्चीला, वि॰ ದುಂದುಗಾರ. खर्जूर, पु॰ ಖರ್ಜೂರ. (खुहारा) खर्पर, स्त्री० दे० ख़प्पर. **स्तर्रा, पु॰ ಭಾ**ೀ ಲೆಕ್ಕ್ರಾಚಾರದ ಕಾಗದ ಅಥವಾ ಪತ್ರಗಳು. खरींटा, पु॰ तैंंगर्व हैं. पु॰ हंशू ड्यू. सर्व, वि॰ ನ್ಯೂ ನಾಂಗ್ ; ಲಘು. खल, कि॰ चाुठ; शुःखं. पु॰ ಕಲ್ಪತ್ತು. खलक, पु॰ ಜಗತ್ತು; ಲೋಕ. ख़लक़त, स्ना॰ ಲೋಕ; ಜನರ ಗುಂಪು. खलड़ो, स्नो॰ ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು. खळता, स्त्री० रिःधंडर. पु॰ र्रं,रु ಕರ ಚೀಲ.

खलना, अ॰ चैधी, वैरुग्ध. ಡಡಾಗ್ಯ ತ್ರಂ ಮಗ; ವಾರಸ್ತುದಾರ. खलबल, स्त्री॰ ಗಲಾಟ; ಗುಲ್ಲು. खलबलाना, अ॰ तथाधिकाता. **बलबली, स्नी॰** ವ್ಯಾಕುಲತೆ. खलल, पु॰ ಅಡ್ಡಿ ; ಬಾಧೆ. ख़लवत, स्त्री॰ ఏ हा ० ड ; रु धार र ಸ್ಥಾ ನ. बला, पु॰ ಆಕಾಶ; ವಾಯಖಾನೆ: ಹುಟ್ಟು. खलाना, स॰ ಖಾಲಿಮಾಡುವುದು. ख़लायक, स्त्री॰ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ख़लास, वि॰ मंद्राग्युः ; ಕೊನೆ. ख़लाल, पु॰ ಹಲ್ಲುಚುಚ್ಛವ ಕಡ್ಡಿ; ಇಸ್ಪೀಟು ಅಟದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪರಾಜಯ. ख़लासी, स्नी॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ರಜಾ. go ಜಹಜಿನ ನೌಕರ; ನಾವಿಕ. खलित, वि॰ মঙ্ড; జাంజుల. **बलियान, पु॰** ಕಣ; ಮೆದೆಹಾಕುವ ಸ್ಥಳ; ರಾಶಿ. खलियाना, स॰ डैंगि धैं वैं तैं ; भै हैं, ಸುಲಿ. खलिश, स्वो॰ ನೋವು; ವೇದನೆ. खलिहान, पु॰ खलियान. **बली, स्त्री॰** ಹಿಂಡಿ; ಪಿಣ್ಯಾ ಕ. ख़लीक, वि॰ ಸಜ್ಜನ. बलीज, पु॰ ಆಖಾತ; ಕೊಲ್ಲಿ.

सलीता, पु॰ दे॰ खरीता.

प्तिलीक, वि॰ ನಮ್ಪತೆಯುಳ್ಳ.
प्रिलीका, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರಮಹಾ ಧರ್ಮಗುರು; ಅಧ್ಯಕ್ಷ; ವೃದ್ಧ; ಅನುಭವಿ; ವಾರಸುದಾರ. वि॰ ಬಹಳ ಚತುರ ಮತ್ತು ಧೂರ್ತ. ಆಹಾಗಿತ, वि॰ ನಿಜವಾದಗೆಳೆಯ; ಸಹೃದಯ.

खलु, अस्य० रुष्टु ಯ; ಅವಶ್ಯ. खलेरा, वि० थेरु ु ಮू ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಮ್ಮ ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. खलेख, ९० ವಾಸನೆಎಣ್ಣೆ. खला, खो० ಮಾನವ ಜಾತಿ; ಸಮಸ್ತ ಮನುಷ್ಯರು; ಸೃಷ್ಟಿ.

बहुइ, दुः डैंगिएटीर सिंध. खत्व, दुः डंगैतावर्थः ಉದरे ಹೋಗುವ ಒಂದುರೋಗ. बत्वार, विः डंगैतावर्थाकरेत. खवा, दुः कैंगिथ.

खनाई, क्षी॰ ತಿನ್ನು ವಿಕೆ; ಊಟ; ಊಟಮಾಡುವಿಕೆ.

ख्रवास, .पु॰ ठाक्ष ಮಹಾರाक्षर गैरवर ; धर्डुगैरवर ख्रवासी, क्षी॰ गैरवें ; क्षान्ठें ठें ख्रवेया, पु॰ वेल्युवर्वरात. ख्रसखरा, पु॰ दे॰ ख्रसखरा. ख्रसम, पु॰ भेध्युः, ठा॰कः ; चे०॰कः ख्रस, स्त्री॰ धार्वन्थं धरिए; ठा०किकारं.

खसकंत, स्त्री॰ ಸರಿಯುವಿಕೆ; ಜಾರಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು. खसकना, अ॰ ಜಾರು; ४०. खसकाना, स॰ ४० था था. खसखस, की॰ गंधारी था था. खसखसा, वि॰ ಅವುಕಿದರೆ ಮರಳ ನಂತೆ ಬೇರೆಯಾಗುವ.

खसना, अ॰ ಬೀಳು; ಸವೆದುಹೋಗು. ख़सम, ९० ಗಂಡ; ಒಡೆಯ.

खसरा, दु॰ ಶಾನುಭಾಗನಲ್ಲಿರುವ ಖೇತವಾರುಪಟ್ಟಿ.

खसलत, की॰ ಸ್ವಭಾವ; ಪ್ರಕೃತಿ. खसाना, स॰ ಕೆಡವು. खसिया, वि॰ ಬೀಜ ತೆಗೆದ; ನವುಂ

खित्राना, स० ७०७ हैंग्डिं होते हो, का कि एक हैंगे होंगे हैंगे होंगे होंगे हैंगे होंगे होंगे होंगे होंगे हैंगे हैंगे हैंगे हैंगे हैंगे होंगे हैंगे हैं

खिलांटना, स॰ कैथाः ; हैडाः ०९. खिलांगे, बी॰ वैधाः ; कैवाड है. खिलां, वि॰ व्याधाः त्या हो हैं, धार्मा कि का पान त्या विश्वास्त्र

ख़स्सी, पु॰ धढाः, कैंगडः;—चहाना धढतंत्रु धिर्चनढाः. खाँ, पु॰ दे॰ खान. खांखर, वि॰ धर्रं च डाउंगसंस्ट्रुः; धैंनसंत. साँग, पु॰ चैंगारैस्ट्रां ; మाध्या. सांचना, स॰ ७० चे ड गैंग थे ग्रं ; गां तांचा, पु॰ थाधीं ; गांतै. सांचा, पु॰ थाधीं ; गांतै. सांचा, पु॰ कडें. सांचा, पु॰ चैंडे. सांसना, स॰ चैंडें ; सांसी, सो॰ चैंडें हुंगे ; चैंडें आं. सांसी, सो॰ चैंडें हुंगे ; चैंडें आं. सांसी, सो॰ चैंडें हुंगे ; चैंडें आं.

ಫೋತ.

खाक, खो॰ दंग दंग राज्यू; ಬೂದಿ.

वि॰ ತುಚ್ಛವಾದ;—उइना राष्ट्र कार्ति कैंग्स्या १ कर्ष केंद्र कर्म कर्म १ कर्ष केंद्र कर्म १ क्र १ कर्म १

खाकसार, वि॰ तिःतः; तेर्यः). पु॰ ಪಂಜಾಭಿನಲ್ಲೂ ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂ ಸ್ತಾನದ ಇತರ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಗಠಿತವಾಗಿರುವ ಮುಸಲ್ಮಾ ನರ ಒಂದು ಸ್ವಯಂಸೇವಕ ದಳ. खाका, पु॰ ಚಿತ್ರದ ರೇಖಾಕೃತಿ; तकाठै; ನಕ್ಷೆ; ಕಚ್ಚಾ ಮುಸೂದೆ; — उद्दाना तಕಲು ತೆಗೆ; ಪರಿ ಹಾಸವಾಡು.

ख्लाकी, वि॰ ಮಣ್ಣಿ ನಬಣ್ಣದ; ಖಾಕಿ. स्नागना, स॰ ನಾಟು; ಚುಚ್ಚು. खाज, खी॰ ಕಜ್ಜಿ: ತುರಿ. कोइ में खाज ದುಃಖದವೇಲೆ ದುಃಖ. खाजा, पु॰ ಕಜ್ಜಾಯ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.

खार, ब्ली॰ మంಚ ;—खरोला धधैं, धठै ;—पर पड़ना काळी धैं धीर्ष ;—से लगना धळप काळी थैं थेंं थें.

खाड़ी, स्त्री॰ एथाइं; ಕೊಲ್ಲಿ. खात, पु॰ कैंग्पं; याधी; గుండి. ख़ातमा, पु॰ মమाधुः; ಮರಣ.

ৰানা, দু০ কান্তু ಕೂಡಿಡುವಗುಂಡಿ; ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ; ವಿಭಾಗ;—ৰাজনা ಹೊಸ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸು; —ৰাজনা ಲೇವಾದೇವಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸು.

ज़ातिर, खी॰ ಸಮ್ಮಾನ; ಗೌರವ. अब्य॰ ಓಸ್ಕರ; ಸಲುವಾಗಿ; —तवाज़ा ಮೇಜವಾನಿ ಮಾಡು ವುದು.

ख़ातिरख़ाह, कि॰ विध्नुक्रिंगार ; क्रांतिरख़ाह, कि॰ विध्नुक्रिंगार ; ख़ित्रजमा, खो॰ धर्ठितं : ख़ातिरत्रारी, खो॰ धर्ठिंगं ड्रुटं. खातिरी, खो॰ मंड्युटं. खात्न, खो॰ मंड्युटं. खात्न, खो॰ मंड्युटं. खाद्द, पु॰ चैठेंथथेक्य ಪ್ರದೇಶ; मैंश्टिंग्येरिक : ख़ादिम, पु॰ मैंश्बर्ट.

सादी, स्नी॰ हैं तकि र धर्धुं.

साच, वि॰ ತಿನ್ನಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ; ಭಕ್ಷ್ಯ.

खान, पु॰ ಭೋಜನ. स्त्री॰ ಗಣಿ; ಖನಿ; ಭಂಡಾರ.

ख़ान, पु॰ ಸರವಾರ; ಪಠಾನರ ಬಿರುದು.

ख़ानक़ाह, पु॰ మार्यण्यू तर वाह. ख़ानख़ाना, पु॰ मर्वकारत मर कार.

स्त्रानख़ाह, पु॰ दे॰ ख़ाहमख़ाह. स्त्रानगी, वि॰ सूउडंद; ಖಾಸಗಿ. स्त्री॰ जैंर्डु; स्मर्थ.

खानजादा, पु॰ ঠিং మంత র మাగ. खानदान, पु॰ పంಶ; ಕುಟುంబ; మనీతన.

ख्रानदानी, स्त्री० ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ವಾಗಿಬಂದ ; ಪೈತೃ ಕ.

खानपान, पु॰ ಊੱಟೆ ಉಪಚಾರ; **ಅ**ನ್ನ ನೀರು.

खानबहादुर, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ಬ್ರಿಟಶ್ ಸರಕಾರದಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವ ಒಂದು ಬಿರುದು.

ख़ानम, स्त्री॰ दे॰ खातून.

खानसामाँ, पु॰ ಉಗ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ; ಆಡಿಗೆಯವ.

खाना, स॰ १०६६काळः: कच्चा खा जाना क्षेत्रवैत्र्युः; खाने दौदना भैधै, गिर्धः. ख़ाना, पु॰ ಮನೆ; ಮಂದಿರ; ಸ್ಥಾನ; ಅಂಕಣ; ಅರೆ.

ख़ाना-खराब, वि॰ विन्दुंधाुर्ज.

ख़ाना-जंगी, स्नी॰ तुळ हिं एळ. ख़ाना-ज़ाद, पु॰ दार्तेका एका.

खाना-तलाशी, स्त्री॰ वर्ड तैयाक्या छ। स्त्राना-तलाशी, स्त्री॰ वर्ड तैयाक्या छ।

ख़ाना-पुरी, स्त्री॰ ಕೋಷ್ಟ್ರಕ. ख़ाना-बदोश, वि॰ ಮನೆಮಾರಿಲ್ಲದೆ ಶಿರುಗುವವ.

ख़ाना-शुमारी, स्त्री॰ तुळतक्तरैं; ಜನतक्षे.

ख़ानादारी, स्त्री॰ ಮನೆತನ; ಮನೆಯ ಸಮಾಚಾರ.

खाना-पोना, पु॰ दे॰ खानपान. खानि, स्त्रो॰ గణి; ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನ.

खानिक, पु॰ तछै.

खाब, पु॰ ಕನಸು. (फ्रवाब)

खाबड़, वि॰ ळ४॥ डिछा तः; डठ४७००. खाम, पु॰ లर्चेशिष्ठैः; थेए० ; ॐशिखकैं.

ख़ाम, वि॰ ಪಕ್ಷವಾಗದಿರುವ; ಹಸಿ; ಕಚ್ಚಾ ; ಅನುಭವಹೀನ ; ಕೆಟ್ಟ. ख़ामख़वाली, को॰ ವೃರ್ಥದಮಾತು.

ख़ामख़ाह } क्रि॰ दे॰ ख़्वाहम-ख़्वाह.

ख्रामी, स्त्री॰ ಅಪಕ್ಪತೆ; ಅಪೂರ್ಣ**ತೆ.** ख्रामोश, वि॰ ಮೌನವಾಗಿರುವ.

ख़ामोशी, स्नी॰ व्यन्तर.

ज़ायन, दु॰ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಸ್ತು ವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಮಾಡು ವವ. ख़ाया, पु॰ ಅः दक्तिश्य. ख़ाया-बरदारी, स्त्री॰ ७ डं ० डं ಹೆಚ್ಯಾದ ಮುಖಸ್ಯುತಿ. ख़ार, बी॰ द्रांशः; थावी. ख़ार, पु॰ क्राण्धुः; ಕಂಟಕ; ದ್ವೇಷ; ಮತ್ಸರ;—खाना ದ್ವೇಷಿಸು; —गुज़रना ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸು. सारा, वि॰ श्रज्ञुत; उन्धे. ख़रिज, वि॰ ಬಹಿಷ್ಟ್ರತ; ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬೇರಿಮಾಡಿದ. खारिश, स्त्री॰ उँ क्षू ; डं ठे. खारी, वि॰ क्यू ठँकात ; खेंिंं थं. खाल, ची॰ ತೊಗಲು; ಚರ್ಮ; ತಿದಿ; ತಗ್ಗಿ ನಲ್ಲಿರುವ ಜಮಿನು; --- उड़ाना या उधेड़ना ಚರ್ಮ ಸುಲಿದು ಹೋಗುವಂತೆ ಹೊಡೆ. खालसा, वि॰ ಏಕಾಧಿಕಾರವುಳ್ಳ; ಸರಕಾರಿ; ಸಿಖ್ಜಾತಿಯ ಒಂದು ್ಲಳಸಂಗಡ.

बाला, वि॰ डंगानू तं ; रीक्यू.

खाला, खो॰ धेर्मुक्यू ; —जी का
चर धळेष मण्याया करतु.

खालिक, खो॰ मृक्षु कंडर.
खालिस, वि॰ क्रिरेश्य ; रीट्र्य.
खाली, वि॰ धर्मिक्ष, चेर्डुं ; क्रारी.

कि॰ कर्वा कर्मिक्ष, क्रिर्य क्रिर्य कर्मिक्ष, चि॰ धर्मिक्ष, चि॰ धर्मिक्ष, चि॰ धर्मिक्ष, चि॰ धर्मिक्ष, चि॰ धर्मिक्ष, चि॰ धर्मिक्ष, चि॰ चर्मिक्ष, चि॰ चर्मिक्स, चि॰ चर्मिक्स, चि॰ चर्मिक्स, चि॰ चर्मिक्स, चि॰ चर्मिक्स, चि॰ चर्मिक्स, चर्मिक

ख़ाल्स, पु॰ ತಾಯಿಯ ತಂಗಿಯ ಗಂಡ; ಚಿಕ್ಕ್ರಪ್ಪ.

खार्षिद, पु॰ ಗಂಡ; ಯಜಮಾನ. खास, वि॰ ವಿಶೇಷ. खासकल्म) पु॰ ಆ ಪ್ತ ಕಾ ರೈ खासनवीस) ದರ್ಶಿ; ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ.

ख़ासकर, वि॰ ఏಶೇಷವಾಗಿ. ख़ासगी, वि॰ ठाःस्त ७ಥವಾ యस ಮಾನನ ಸ್ವಂತ; ಖಾಸಗಿ.

ख़ासतराश, पु॰ ರಾಜಮಹಾರಾಜ**ರ** ಕ್ಪೌರಿಕ; ಅರಮನೆ ಹಜಾಮ.

ज्ञासदान, पु॰ ತಾಂಬೂಲದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ज्ञासवरदार, पु॰ ರಾಜನ ಸವಾರಿಯ ಮುಂದಿಮುಂದೆ ನಡೆಯು ವ ರಾಜಭಟ.

जासमहाल, पु॰ ಸರಕಾರದ ವಶದ ಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜರ್ಮಿದಾರಿ; ಸರ ಕಾರಿ ಜಮಿನಿನು.

स्नासा, वि॰ ಉತ್ತಮ; ಸುಂದರ ವಾದ; ಪೂರ್ಣ.

ज़ासियत, श्ली॰ ಪ್ರಕೃತಿ; ಸ್ಪಭಾವೆ. खासिया, श्ली॰ ಆ ಸಾಮ್ರದೇಶದ ಕಾಡು.

खाह, अन्य० दे० ख्वाह.

জিৰ, **জা**০ ১**ং**యువి है; ১**ং** ড.

खिचना, अ॰ ಎಳೆದುಹೋಗು; ಆಕ ರ್ಷಿತವಾಗು. खिंचवाना, स० ఎళియిను. खिंचाना, स० दे० खिंचवाना. खिंचाव, पु० ఎళియువిಕే; ఎళిక. खिंदिकी, स्रो० ಚిందిగళింద ಹೊలిద काಸಿಗೆ.

विचड़ी, দ্ধাণ কাণু; ಪೊಂಗಲು. ৰিজনা, সং ಕೋಪಿಸು; ಸಿಡಿಮಿಡಿ ಗೊಳ್ಳು.

বিজানা, स॰ চাটে; ৯০৯ম); বংশিমা.

खाजाँ, ജി॰ ಎಲಿಗಳು ಉದುರುವ ಕಾಲ; ಶರತ್ಕಾಲ.

विजाब, पु॰ ನೆರೆಗೂದಲನ್ನು ಕ್ಟ್ರೆಗೆ ಮಾಡುವ ಮದ್ದು.

खिझाना, स० भैधुं गैथुं गंधुं गंधुं

ख़िताब, पु॰ ಪದವಿ; ಬಿರುದು.

ख़िताबी, वि॰ स्वरी दिए.

खित्ता, पु॰ ప్రాంత్య ; द्रैर र्य. ख़िदमत, स्त्री॰ र्रेर वैं ; रुर्ग्याकुर्य ;

—गुज़ार म्यु क्रि इं. ब्रिट्सतगार, पु॰ मैं वर्ड. ब्रिट्सतगारी, स्त्री॰ मैं वर्ड.

ख़िदमती, वि॰ मैरडीं आजका व्यवस्था संदार्थित । मैरडामा क्षेत्र के स्वाप्त क्षेत्र के स्वाप्त के स्व

खिन, पु॰ <u>ह</u>ूल; रुಮಿಷ.

खिन, वि॰ ಉದಾಸೀನ; ದುಮ್ಮಾನ.

. खियाना, अ॰ ಸವೆದುಹೋಗು. ज़िरद, स्त्रो॰ ಬ್ಧುದಿ.

ख़िरदमन्द, वि॰ ಬುದ್ಧಿವಂತ.

ख़िरमन, पु॰ ಕಣ ; ಧಾನ್ಯರಾಶಿ. ख़िराज, पु॰ ಕಂದಾಯ.

ख़िल्लात, দ্বাি బಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಉಡುಗೊರೆ; ಖಿಲ್ಲತ್ತು.

ं व्रिलकत, स्त्री॰ মৃঞ্জু; শে৹হা). व्रिलत, स्त्री॰ दे॰ व्रिललभत.

खिलना, अ॰ ಆರಳು; ವಿಕ್ಸತವಾಗು ಶೋಭಿಸು.

िखलवत, स्त्री॰ ಏಕಾಂತ.

ख्~~विळवताखाना, पु॰ ಸ್ಥಾನ; ಗುಪ್ತ~~ ಭೇದಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳ.

बिलवाड़, पु॰ दे॰ खेलवाड़.

खिलवाना, स॰ ಊಟಮಾಡಿಸುः; ತಿನ್ನಿಸು; ಅರಳಿಸು.

बिलाई-पिलाई, स्नो॰ ಅನ್ನ ನೀರಿನ ಏರ್ಪಾಡು.

बिलाड़ $\left. \left\{ \begin{array}{ll} \mathbf{q} \bullet & \mathbf{e} & \mathbf{e} & \mathbf{e} \\ \mathbf{e} & \mathbf{e} & \mathbf{e} \\ \mathbf{e} & \mathbf{e} & \mathbf{e} \end{array} \right. \right.$

खिलाना, स॰ ಆಟವಾಡಿಸು; ಊಟ ಮಾಡಿಸು:

ख़िलाफ़, वि॰ ವಿಪರೀಶ; ವಿರುದ್ಧ. ख़िलाफ़त, ख़ी॰ ಖಲೀಘನ ಪದವಿ. ख़िलाक सी॰ (ಇಸ್ಟೀಟ್) ಆಟರ್

ৰিকাক, দ্বী • (অমুং চি চ ধ চিত্ৰ চূ) ক্যান্ত ক্ষাৰ্থ চিত্ৰ

खिलोना, पु॰ ಆಟದಸಾಮಾನು; ಆಟ. हाथ का खिलोना हैं। ಗೊಂಬೆ; ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆ.

खिल्ली, स्त्री॰ काम्बु; डकार्य; ವಾನಪಟ್ಟಿ. ಇಂ ಬೀಡ. खिस्त, स्त्री॰ वध्रातः; कैर्ग्यु. खिसकना. अ॰ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿ; ಜಾರು. खिसकाना, स॰ गठेळाग्रं. खिसलना, अ॰ क्षार्भ ; ग्रेट. खिसिआना, अ० ता थे हैं इ खं: ಕೋಪಿಸು. खींच, बी॰ ಎಳೆಯುವಿಕೆ. खींचतान, स्त्री॰ २९ का ध. खींचना, स॰ ಎಳೆ; ಜಗ್ಗು; ಹೀರು ವುದು. बींचाबींची, स्नी॰ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂ ದಕ್ಕೂ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಜಗ್ಗಾಟ ವ ಲ್ಲ್ಲಾಟ. खींचातानी, भ्रो॰ ಎಳೆದಾಟ; ಯಾವು ದಾದರೊಂದು ಮಾತಿಗೆ ಇಲ್ಲದ . ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿ ಸುವುದು. खीखर, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ನರಿ. खीज, स्त्री॰ ಕೋಪ; ಸಿಡಿಮಿಡಿ; ಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ. खीजना अ॰ ಕೋಪಿಸು; ಸಡಿಮಡಿ ಗೊಳ್ಳು. _ खीझ, स्त्री॰ दे॰ खीज. खीझना, अ० दे० खीजना. ख़ीमा, पु॰ ढें(ठै. **खीर, स्त्री॰** ಪಾಯಸ; ಹಾಲು. **खीरा, पु॰** मॅंग्डैकाಯಿ. स्रीरी, स्नी॰ ಕೆಚ್ಚಲು.

बील, स्त्री॰ ಮಂಡಕ್ಕಿ ; ಅರಳು. **कीली, को॰** ವಿಳೀದಿಲಿಯ ಪಟ್ಟ. खीस, वि॰ तंड्यु कार्ट. खीसना, अ॰ क्टूंध है है. बीसा, पु॰ धैः ७; हैर्रं. खुंदाना, स॰ काठेरं. खुआरी. स्त्री॰ ಅಪಮಾನ: ಅಗೌ ರವ. खुखड़ी) स्नी॰ ठैंडा १ तर्प स्किट: खुषारी 🕽 तक्टीत ಉಂಡೆ. खुक्ख, वि॰ ಒಣ; ಶೂನೄ; ಬರಿದು. खुगीर, पु॰ ಕುದುರೆಯ ಜೀನು; **೩** ಈಗೆ ಅನವಸರವಾದ ಜನ ಸಂದಣೆ; ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹ. खुचर) स्त्री॰ ಸುಳ್ಳುಸುಳ್ಳೇ ದೋಷಾ ಡ್ವರ್ಕ್ ∫ ರೋಪಣೆ ಮಾಡುವುದು. खुजलाना, स॰ डाठे; ಉಗುठे; ನಿಂದ ಕೆರೆಯುವುದು. खुजली, ಕಾುಂ ತುರಿ; ನವೆ; ತೀಟೆ; ಕಜ್ಜಿ. खुटकना, स॰ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಮೇಲಿಂ ದಮೇಲೆ ಗಿಳ್ಳುವುದು. खुटका, पु॰ दे॰ खटका. खुटचाली, वि॰ ईध्, तखडेंका; ದುರಾಚಾರಿ; ದುಷ್ಟ. खुद्दी, बी॰ ಹುಣ್ಣಿ ನಮೇಲಿನ ಹುಕ್ಕಳೆ; ಹುರುಕು.

खुतबा, पु॰ मं ु, है; ಪ್ರಶಂಸೆ; ರಾಜ

ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವುದು.

ख़ुत्त, पु॰ संड्रं तथः (ख़त का बहु॰) ख़ुद, वि॰ डत्; मृल्ड; मूळः; ಖುದ್ದಾ १—बख़ुद डार्तः.

ख़ुदकुशी, स्त्री॰ धर्डू ळेडैं,. ख़ुदगरज़, वि॰ स्टुकिट : स्टुक्ट ठंठ.

खुदगरज़ी, स्त्री॰ स्नुक्ट.

. खुदना, अ॰ ಅಗೆಯಲ್ಪಡು ; ಕೊರೆ ಯಲ್ಪಡು ; ಕೆತ್ತಲ್ಪಡು.

ख़ुदनुमा, वि॰ ಜಂಭಗಾರ; ಡಾಂ ಬಿಕ; ಅಹಂಕಾರಿ.

ख़ुदपरस्त, वि॰ धः० ध्रक्तिधाः वर्वः ; धकाणे धौरार.

ख़ुद्परस्ती, म्नी॰ ७ळ० कठ ५ ; ७ळ० भूग्वे.

ख़ुदसुष्ट्रतार, वि॰ र्युड॰ ತ್ರವಾದ. खुदरा, पु॰ ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಮಾನುಗಳು; ಚಿಲ್ಲರೆ ಪದಾರ್ಥಗಳು;—कराना ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾಡಿಸುವುದು.

खुदवाई, स्था॰ ಅಗೆಯಿಸುವ ಕೆಲಸ; ಆಗೆಯುಸಿದುದರವುಜೂರಿ.

खुदा, पु॰ दीरबर्फ;—न ख़्वास्ता दीरबर्फकारी बाग खिट टिटी; — ख़ुदा करके धळपं क्युं झंध्धु; — की मार दीं बड़ाबर.

खुदाई, स्त्री॰ ಅಗಿಯುವಿಕೆ; ಅಗೆತ.

ख़ुदाई-ख़िदमतगार, पु॰ ದೇವ ರ ಸೇವಕ; ವಾಯುವ್ಯ ಸರಹದ್ದಿನ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕದಳ.

ख़ुदातसं, पु॰ ದೈವಭೀರು. ख़ुदा-ताला, पु॰ ಈಶ್ವರ. ख़ुदा-ताद, वि॰ ದೇವರಿಂದ ಕೊಡ ಲೃಟ್ಟ; ಈಶ್ವರದತ್ತ.

ख़ुरा-परस्त, वि॰ ध्रात्र वि० ध्रात्र वित्र वि० ध्रात्र वित्र वित्

ख़ुदावन्द, पु॰ ಒಡೆಯ ; ಸ್ವಾಮಿ. ख़ुदा - हाफ़िज़, पु॰ ಭಗವಂತನು ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ.

ज़ुदी, पु॰ ಅಹಂಭಾವ ; ಅಹಂಕಾರ ; ಹೆಮ್ಮೆ.

खुदी, स्त्री॰ ಅಕ್ಕಿಯ ನುಚ್ಚು. ख़ुनक, वि॰ ಬಹಳ ತಣ್ಣಗಿರುವ; ತಂಪಾದ.

ज़ुनकी, स्नी॰ ಚಳಿ; ತಂಪು. खुनखुना, पु॰ ಹುಡುಗರ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ.

खुनस, खी॰ नैंग्हर्स, भेधीः, खुनसाना, अ॰ नैंग्हर्सांग्हरीः, खुनसी, वि॰ नैंग्हर्षिः, खुक्तिया, वि॰ धक्ष्यंतियधूटा. खुक्तिया-पुलीस, पु॰ तांग्हुंखरा. खुमना, स॰ कैंग्हराः, रुप्तां ध्राध्याः

खुमी, स्नों• च कार ಭರಣ; ಬೆಂಡೋಲೆ. ख़ुम, पु॰ ಮಡಿಕೆ;—कदा पु॰ ಹೆಂಡದಂಗಡಿ.

खुमार, पु॰ है ಮತ್ತು; ಅಮಲು. खुमारी, ची॰ है चाउँ है; छट्टी का के स्वार्थ हैं। खुमी, ची॰ ता की से से हैं। का है स्वार्थ हैं। का है स्वार्थ हैं। से से से हैं।

खुरंड, खो॰ ಗಾಯಒಣಗಿದಹೊಕ್ಕು. खुर, खु॰ ಗೊರಸು; ಸೀಳಿದಗೊರಸು. खुरखुरा, खो॰ ನುಣುಪಾಗಿರದ; ಬಿರುಸು.

खुरखुराना, अ॰ ಗುರುಗುರೆಂದು ಸದ್ದಾಗು.

सुरचन, स्नी॰ ತುರಿದು ತೆಗೆದದ್ದು; ಕೆರೆದು ತೆಗೆದದ್ದು.

सुरचना, स॰ ঠেট; हैं है. सुरचनी, स्नो॰ ঠাই আঁত আঁত্ৰ सुरचाल, स्नो॰ हैं धुं, धान है. सुरचाली, নি॰ মংখ सुरची, स्नो॰ ជাঁত শ্লেখ টে দাবাট মত্ৰাবার ধাংথ.

खुरत्रा, वि॰ धरिधाः; ळरेडशिध्रत. खुरपा, पु॰ काध्राचेडणुः त ज्ञारे. खुरमा, पु॰ धार्या धर्मेका धर्मुः, खुरवेद, पु॰ माक्कारः, डै॰ वि.

खुराकी, स्त्री॰ ಆಹಾರ, ತಂಡ. खुराकी, स्त्री॰ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುವ ಹಣ; ಭತ್ಯ.

बुराफ्रात, स्री॰ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತು; ಬೈಗಳು.

खुरी, की॰ ಗೊರಸಿನ ಗುರುತು. खुर्दे, वि॰ थेसु; లಘು. खुर्देवीन, की॰ ದುರ್ಬೀನು; ದೂರ ದರ್ಶಕ ಯಂತ್ರ.

ख़ुर्देखरं, वि॰ तंड्यु थ्राज्ञां ज्ञात. ख़ुर्दा, पु॰ सेथू है वस्यु तर्थः; ಹलव सेथू है.

ख़ुर्दाफ्ररोश, पु॰ ಚಿथ्रूರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿ. ख़ुरांट, वि॰ ಅನುಭವಿ; ಮುದುಕ; ಯುಕ್ಕೆಗಾರ.

खुरीटा, पु॰ तैंग ठव ; तैंग ठव के का थू. खुलना, अ॰ वेंटे; थे खाः ; केंग ठ का का खुलकर खें ता ते ते हैं दि आका ते ; का का का की का खाने, खुले आम, खुले खानार थि केंग ते वा मैदान या खुले बाजार थि केंग ठिंग का ते ; केथू ठिका ठाँ.

खुलवाना, स॰ डैंंंटैं थैं गर्भाः

खुला, वि॰ ಪ್ರಕಟ; ಬಂಧನವಿಲ್ಲದ; ಸ್ಪಷ್ಟ.

खुलासा, पु॰ ४० हुँ हु విವರಣೆ. वि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ.

खुहुमखुह्या, कि॰ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ. खुरा, वि॰ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳ; ಪ್ರಸನ್ನ; ಆನಂದಿತ.

ख़ुश.क़िस्मत, वि॰ ಭಾಗ್ಯವಾನ್. ख़ुश-क़िस्मती, स्नो॰ ಸೌಭಾಗ್ಯ. ख़ुश-ख़त, वि॰ ಸುಂದರವಾದ ಅಕ್ಷರ ಬರೆಯುವವನು.

खुश-ख़बरी, स्त्री॰ मंग्डीलस्त्रकार्डेट.

खुश-मंबार, वि॰ మर्तेश्स्वर.
खुश-दिल, वि॰ स्ट्रारंत्र्युंडेंड्ड.
खुशनवीस, खु॰ दे॰ खुशखत.
खुशनवीसी, खो॰ प्रःग त ठ क त
छुर्तानदीसी, खो॰ प्रःग तं ठ क त
छुर्तानसीब, वि॰ प्रःग तं ठ क त
खुशनसीबी, खो॰ प्रःग तं,
खुशनसीबी, खो॰ प्रःग तं,
खुशनसी खो॰ स्ट्रारंत्र्यंडें.
खुशनद्रां खो॰ स्ट्रारंत्र्यंडें.
खुशन्द्रां वि॰ प्रंग तं प्रंग तं प्रःग तं वि॰ प्रंग तं वि॰ प्रःग तं वि॰ प्राःग तं वि॰ प्रःग तं विण्यातं व

खुत्रामद, क्षी॰ ಮುಖಸ್ತುತಿ. खुत्रामदी, वि॰ ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟ; —रद्ह ಇತರರನ್ನು ಹೊಗಳಿ

ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವವ. ख़ुशी, खो॰ ಆನಂದ; ಸಂತೋಷ. ख़ुशीख़ुशी, कि॰ ಸಂತೋಷವಾಗಿ; ಸಂತೋಷದಿಂದ.

ख़ुक्क, वि॰ ಒಣಗಿದ; ನೀರಸ. ख़ुक्कसाली, स्नी॰ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ; ಬರ.

ख़ुक्को, बी॰ ६००१ कैंगर प्राची. खुतर, पु॰ काजी. खुतर-फतर, बी॰ वैभव्येभकाडा. खुतर, पु॰ ७०४ ; संसुवर्डि. खुतिया, पु॰ ७०४ कैंगरे. • सुस्सन, कि॰ ఏ ইং অ কা ন ; ১ ইং. অ ডঃ.

खुस्सियत, स्त्रीः ठौं वैश्वातः स्यातः विक ಕೊಲೆ ಪಾತಕ; स्यातः कार्यक्रिक्ट क्षेत्रः कार्यः स्थातः कार्यः क्ष्यातः कार्यः कार्यः स्थातः कार्यः कर्मः विकासिक्यात्रे कार्यः स्थातः कार्यः कर्मः विकासिक्यात्रे कार्यः

ख़्ँद्रा, पु॰ గుట్; దొండ్డ్ల మేళి. ख़्ँद्री, स्नो॰ ಚಿಕ್ಕಮೇಳೆ; ಆಣಿ. ख़्ँद्रना, स॰ काठाडु నేగియుडु. ఓడు; ಚಿమ్మ.

क्ँ्रेज, वि॰ ಕೊಲಿಮಾಡುವವ; ಕೊಲಿಪಾತಕ.

क्ँ्रेज़ी, ब्ली॰ ठंड्रळिटिसंज्ञेता. ख्तार, वि॰ ಅಭ್ಯಾಸದ ಚಟವಿರುವ. ख्झा, पु॰ ळाळाू, ಕಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ र ಗುಂಜಿನಂತಹ ಭಾಗ.

ख़्न, पु॰ ठंडु; तंडु ठंः;—का प्यासा
ठं हुं के का रंगः;—सक्रेद होना
तं को को श्रुट के का रंगः;—सिर
पर सवार होना की श्रुट भे में दू ता का स्वार होना की श्रुट भे में दू

खून-आॡदा, वि॰ ठ हु ते०त डैं० ळाटू. खूनखराबी, खो॰ ठ हु इगड ; ह के काध्यक्षकाधे.

ख़ूनक्रवार, वि॰ ठಕ್ತ ಪಿಸಾಸು; ಭಯಂ ಕರ; ನಿರ್ದಯ.

ज़ुनी, वि॰ ಕೊಲೆಪಾತಕ; ಘಾತಕ. ख्ब, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ. ख़ुबरू, वि॰ ಸುಂದರವಾದ. खुबस्रत, वि॰ मांविद्याती ख़ूबस्रती, ची॰ ಸೌಂದರ್ಯ. खूबी, स्त्री॰ जी वैद्धार ಒಳ್ಳೆಯ កាល; សាក់ x ... खुराक, स्त्री० दे० खुराक. ख्रित, स्त्री॰ १००६८ श्रायः अर्था ಪಧಾರ್ಥಗಳು. ख्सर) पु॰ ಅರಸಿಕ; ಶೂನ್ಯಹೃ ख्**सर ∫** ದಯ ; ಮುದಿಹೆಗ ಣ. खेचर, पु॰ ಆಕಾಶಚಾರ; तह्रुड़); ಪಕ್ಷಿ; ದೇವತೆ; ಮೇಘ. खेड़ा, पु॰ थेड्रळशु. स्तेत, पु॰ ಹೊಲ; ಗದ್ದೆ; ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿ. खेतिहर, पु॰ धन् थित ; ठीं ड. खेती, स्त्री॰ ಕೃಷಿ; ಬೇಸಾಯ. खेतीबारी, स्त्री॰ ಕೃಷಿ; ಬೇಸಾಯ. खेर, पु॰ दाःश; तले का; शत् है. खेरना, स॰ वैकारेका राज्य धेतु हों; ಹೊಡೆದೋಡಿಸು. खेदा, पु॰ ಬೇಟೆ; ಆನೆಹಿಡಿಯು .ವುದು ; ಕೆಡ್ಡ. खेना, स॰ दीलक्षे त्रवैधाराः; ಕಳೆ. खेप, स्त्री॰ ಒಂದಾಳು ಹೊರುವ ಭಾರ; ಗಾಡಿ ಅಥವಾ ನಾವೆ ಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಸಲದ ಪ್ರಯಾಣ. खेपना, स॰ हर् ; कु ७ डं ईं). खेमरा, पु॰ ळ र्रें ठेका बाउँ तर्

ಒಂದು ತಾಳ.

ख्रेमा, पु॰ वैधेर ; तांखार. बेल, पु॰ ಆಟ; ಮನೋರಂಜಕ ವಾದ ವ್ಯಾಯಾಮ; ಕ್ರೀಡೆ. खेलना, स॰ एँ धेकाळा. बेलवाड, पु॰ ಕ್ರೀಡೆ; ಮನೋರಂ ಜಕವಾದ ಆಟ; ತಮಾಷೆ. बेलवाड़ी) वि॰ ಆಟಗಾರ; ವಿನೋ खेलाड़ी 🔰 ದಶೀಲ; ಹಾಸ್ಯಪ್ರಿಯ. खेळीना, पु॰ दे॰ खिळीना. खेवर, पु॰ इधि एतं अष्ठ स्रोटी राज्य ಪಟ್ಟಾದಾರರ ಖಾತೆ; ನಾವಿಕ. खेवनहार, पु॰ ता ध हं गारि ಗಾಣಿಸುವವನು. बेवा, पु॰ ನಾವಿಕನ ಮಜೂರಿ. खेवाई, स्नो॰ ದೋಣಿ ನಡಿಸುವಿಕೆ. खेसारी स्त्री॰ ಒಂದು ಬಟಾಣಿ. खेह, स्त्री॰ द्राक्श. वैंचना, स॰ दे॰ खींचना. वियाम, पु॰ वें॰ ठै कैंग वें व्याप्त उत्तर बेर, पु॰ क्राञ्छे. द्वेर, स्त्री॰ र्हुं का ; ఒళेडा. अस्य॰ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ; ಪರವಾಯಿಲ್ಲ; ಅಸ್ತ್ರು. ख़ैर-आफ्रियत, खी॰ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ. देवर-द्रवाह, वि० ळेडीं क्षे. **केर-प्रवाही, स्त्री०** ಹಿತಚಿಂತನೆ. ख़ैर-मक़दम, पु॰ ಶುಭಾಗಮ**ನ**; ಸ್ವಾಗತ. बैरा, वि॰ का क्षेत्र धलू त.

ख़ैरात, खी॰ कुंक्षु; तारुत. ख़ैरियत, खो॰ हुँ:का; कार्यथ. खोंह्याँ, पु॰ ११००० ७० छा. खोंखी, खो॰ दे॰ खाँसी. खोंचा, पु॰ इड्डें, तपंत्रों केढियाजं ७०धामंत्रवित क्री॰था. खोंची, खो॰ भीड्डें. खोटना, स॰ याज्ञातात्वर्यक बस्पु बत्रा डांक्षिणें,

खोंता पु॰ बंद्धे तथताव्यः. खोंसना, स॰ डाठा हा कैंगि मा. खोहें, खो॰ हथी त भेर्युं; केर्युं. खोसाता, वि॰ धीं अप्राः, गुँग्ध्या. खोतीर, पु॰ हा किंग्ये धारीत हैं भी का मांच हुन हैं।

खोज, स्त्री॰ काढार्जिशक; ఆన్వే ఇक; ಶೋಧನೆ; ಚಿನ್ಹೆ. खोजना, स॰ బక్తిమాడు; దు డుకు.

स्रोजवाना, स० ಹುಡುಕಿಸು.
स्रोजा, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಅರಸರ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರುವ ನಪು∘ಸಕವ್ಯಕ್ತಿ; ಕೊಜ್ಜಾ; ಸೇವಕ; ಸರದಾರ; ಮಾನ ವಂತ.

स्तोर, स्त्री॰ ಕುಂದು; ದೋಷ; ತಪ್ಪು; ಕೆಟ್ಟತನ. स्रोटा, वि॰ ದೂಷಿತ್ವಕಾದ; ಕೆಟ್ಟ. स्रोदना, स॰ ಅಗೆ; ತೋಡು; ಕಿತ್ತು; ಕೆಣಕು. स्रोदनी, स्रो॰ ಮುಮ್ಮಟ, ಸಲಿಕಿ

लोदनी, स्नी॰ ಮುಮ್ಮೆಟ, ಸಲಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಅಗೆಯುವ ಆಯುಧ. ಗಳು.

स्रोदनाना, स० ಅಗೆಯಿಸು. स्रोदाई, स्रो० ಅಗೆಯುವ ಕೆಲಸ; ಅಗೆದುದುರ ಮಜೂರಿ.

सोनचा, पु॰ ಫೇರಿಸುತ್ತು ವವರ ಮಿಠಾಯಿ ಹರಿವಾಣ.

स्रोना, स० ಕಳಕೊಳ್ಳು; ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. अ० ಕಳೆದು ಹೋಗು; ಹಾಳಾಗು.

स्तोपड़ा, पु॰ ತಲೆಬುರುಡೆ; ಕಪಾಲ;. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ.

सोप्झी, सी॰ ತಲಿಬುರುಡಿ; ತಲಿ; ಕಪಾಲ;—चार जाना ತಲಿಹರಟಿ ಮಾ ತನಾಡಿ ಸತಾಯಿಸು; —चरकना ಬಹಳ ಬಿಸಲು, ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಥವಾ ನೋನಿ ನಿಂದ ತಲಿತಿರುಗು.

खोभार, पु॰ উঠু గుండి. खोम, पु॰ মঠ১০ছে. खोय, खो॰ মুফার. . खोया, पु॰ ফাల্যফাংরে. खोर, खो॰ ఇక్కట్బాద గల్లి; బిংది. खोरा, पु॰ బట్లు; గాల్ల মు. वि॰ ಕುಂಟ; ಅంగభంగచాగిరువ.

खोराक, **खो॰** ಭೋಜನಸಾಮಗ್ರಿ ; ಆಹಾರ. 94

स्त्रोराकी, वि॰ कॅंगिधी धार्म. स्त्रोरि, स्त्रो॰ वर्मु धारुत मध्रे; त्रीलद्ध; घथ्य.

स्कोल, पु॰ ಮೇಲಿನ ಆವರಣ; ದಪ್ಪ ನಾದ ದುಪ್ಪಟಿ.

.खालना, स॰ डैंं।; ಬಿಚ್ಚು; ಬಹಿ ರಂಗಪಡಿಸು.

- खोवा, पु॰ काध्य और का. खोह, खो॰ गाळै; ಕಂದರ. खोही, खो॰ ಎಲೆ गि॰० ಮಾಡಿದ ಕೊಡೆ; ಹೊಂಡ; ಗುಂಡಿ.

स्रोफ, पु॰ ध्यं ; ಹೆದರಿಕೆ.

सोक्त-ज़दा, वि॰ ಭಯಪಟ್ಟ; ಭಯ ಭೀತ.

खोक्र-नाक, पु॰ భయు॰ हरे. खोर, खो॰ ग॰ विद्य धौनधीः ; कुञाल्कुः.

स्रोरा, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಜ್ಜಿ ರೋಗ.

बोलना, अ॰ ಬಿ೩ಯೇರು; . ಕುದಯು.

खोलाना, स॰ ಬಹಳ ಬಿಸಿಮಾಡು; ಕುದಿಸು.

ख्यात, वि॰ सुभैद्धः ठिवैडकारी. ख्याति, स्नी॰ सुभैद्धः सुधानुडै. •स्याल, पु॰ ठिक्कार : ಅधिसानुक्षः : क्षण्याल, पु॰ ठिक्कार : क्षण्याल, पु॰ किस्ता क्षण्या क्षण्यामे किसी :—रखना क्षण्या संस्थिति :—रखना क्षण्या संस्थिति : प्रवाली, वि॰ ಕಲ್ಪಿತ; ಹುಚ್ಚಾಟದ; ಖಯಾಲಿ;—पुलाव ನಡೆಯದ ಮಾತು; ಮಸ್ಸಿನ ಮಂಡಿಗೆ.

ष्ट्रवाजा, पु॰ ಯಜವಾನ; ಮಾಲಿಕ; ಪ್ರಮುಖ; ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷ; ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಮುಸಲ್ಮಾ ನರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಧು; ಅಂತಃಪುರದ ನಪುಂಸಕ ಭೃತ್ಯರು.

क्रवान, पु॰ दौब्दू डिधु.

ख्र्वानचा, पु॰ दे॰ खोनचा. ख्र्वाब, पु॰ चंत्ररंभः; रुटीं. ख्रवार, वि॰ क्राच्याः; संज्ञात्रवारं;

ತಿನ್ನುವವ. ಆಗ್ರಾ ಕ್ಷಣ್ಣ ನನ್ನ ತಿರಸಾಗ:

फ़्तारी, **खी॰ ನ**ಷ್ಟ; ತಿರಸ್ಕಾರ; ಅಪಮಾನ.

फ्र्वास्तगार, पु॰ ಅಪೇಕ್ಷಕ; ಬಯಸು ವಾತನು; ಅರ್ಜೀದಾರ.

फ़्बाह, अम्य॰ ಅಥವಾ; ಇಲ್ಲವಾ ದರೆ.

प्रवाहम-प्रवाह, कि॰ ಬೇಕಾಗಲಿ ಬೇಡವಾಗಲಿ; ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ. प्रवाहां, वि॰ ಅಪೇಕ್ಷಕ; ಬಯಸುವ ವನು; ಅನುರಾಗಿ.

स्वाहिश, स्त्री॰ ಅಭಿಲಾಷೆ; ಬಯಕೆ. स्वाहिशमन्द, वि॰ ಬಯಸುವವ; ಅಪೇಕ್ಷಕ.

ग

गंगा-जमनो, वि॰ ಎರಡು. ಬಣ್ಣ ದ ; ಕವ್ಪು ಬಿಳಿಕ್ತು ಮಿಶ್ರವಾದ. गंगाजली, खी॰ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಗಳ ಗಂಗಾಪಾತ್ರೆ ;—उद्याना ಗಂಗಾ ನದಿಯಮೇಲೆ ಆಣೆಯಿಡು.

गंगाल, पु॰ ನೀರಿಡುವ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ; ಗಂಗಾಳ.

गंगालास, पु॰ ಮರಣ; ಸಾವು. गंज, पु॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ರೋಗ; ತಲಿಯು ಕೂದಲು ಉದರಹೋ ಗುವ ರೋಗ. जाि॰ ಖಜಾನೆ; ಗುಂಪು; ಶೀಂದಿ ಅಂಗಡಿ.

गंजन, पु॰ डेटफा, ट ; ಭಂಗ. गंजा, पु॰ थाँ०१४४ डएँटाउँ गंजिया, चा॰ ನೂಲಿನಿಂದ ಹೆಣೆದ ಹಣದ ಚೀಲ.

गंजी, स्त्री॰ ಸಮೂಹ.

गंजीफ्रा, पु॰ ಮೂರು ಜನರು ಸೇರಿ ಆಡುವ ಒಂದು ಆಟ.

गंजेड़ी, वि॰ గంజాము ತಿನ್ನುವ ವನು.

गंठकरा, go ಹಣದ ಗಂಟು ಹಾರಿ ಸುವ ಕಳ್ಳ.

गंडबंधन रे पुं॰ ವಿವಾಹ ಕಾಲದ गंडजोड़ा र् ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ; ವಿವಾಹ ಬಂಧನ.

गंड, पु॰ ಕಪೋಲ; ಗಲ್ಲ. गंडस्थळ, पु॰ ಕಪೋಲ; ಕೆನ್ನೆ. गंडा, पु॰ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ ಭಾ

गंडा, षु॰ ಭೂತಪ್ರೇತಗಳ ಭಾಧೆ ಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಮಂತ್ರಿಸಿದ ನೂಲಿನ ಪಟ್ಟಿ. ಡಿ॰ ಲೆಕ್ಕಾ ಚಾರ ದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕಾಗಿ ಎಣಿ ಸುವ ಕ್ರಮ. गंडासा, पु॰ } ಹುಲ್ಲು ಸೊಪ್ಪುಗಳ गंडासी, स्ना॰ } ನ್ನ ಕೊಚ್ಚು ವ ಕತ್ತಿ; ಕುಡಗೋಲು.

गंडेरी, सी॰ ಕಬ್ಬಿನ ಚೂರು. गंदगी, सी॰ ಕೊಳಕು; ಕೆಟ್ಟನಾತ. गंदला, वि॰ ಮಲಿನ; ಕೊಳಕಾದ; ಹೊಲಸಾದ.

गंदा, वि॰ ಮಲಿನ; ಅಶುದ್ಧ. गंदुम, पु॰ ಗೋದುವೆ; ಗೋಧಿ. गंदुमी, वि॰ ಗೋದುವೆ ಬಣ್ಣ ದ. गंदा, खी॰ ಪರಿಮಳ; ಸುಗಂಧ. गंधवह, पु॰ ता॰ से; ಮೂಗು. गंधवह, पु॰ ವಾಯು; ता॰ से.

गंधनाह, पु॰ వాయు; గాళ. गंधाना, स॰ వాಸనే అథవా నాత ಹುಟ್ಟಸು.

गंभी, go ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾರುವವನು; ಅತ್ತರು ವ್ಯಾ ಪಾರಿ.

गंभीर, वि॰ ಆಳವಾದ; ಗೂಡ; ಪ್ರಶಾಂತ; ಸೌಮ್ಯ. गॅवई, स्नो॰ ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ.

गॅवर मसला, पु॰ ಹಳ್ಳಿಗರ ಗಾವೆ; ಗ್ರಾಮ್ಯ ಲೊಕೋಕ್ತಿ.

गॅवाना, सर्वे इंस्क्रिक्ध्रु.

गॅवार, वि॰ అశభ్య ; మూర్పు;

गॅंबारी, स्त्री॰ ಅಸಭ್ಯತೆ; ಮೂರ್ಖ ತನ; ಕುರೂಪವುಳೃ.

गाँवार, वि• ळ थु య ವ त० क्व; ಕುರೂಪಿ. गैंसना, स॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಿಗಿ; ಗಂಟಕ್ತು.

गैंसीला, वि॰ ಬಾಣದಂತೆ ಮೊನೆ ಯುಳ್ಳ; ಚುಚ್ಚು ವಂತಹ.

गई करना, स॰ ಗಮನವಿಡದಿರು; ಹೋಗಗೊಡಿಸು.

गहेबहोर, वि॰ ಕಳೆದುಹೋದುವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವವನು ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸರಿ ಪಡಿಸುವವನು.

गऊ, स्त्री॰ ਲਸ਼ਮ; ಆ हं ಳು.

गगन, पु॰ ಆ ಕಾಶ.

गगनचुंबी) वि॰ ಬಹಳ ಎತ್ತರ गगनभेदी) ವಾದ.

गमास, दु॰ ಹಿತ್ತಾಳೆ, ತಾಮ್ರ, ಕಂಚು ಮೊದಲಾದ ಲೋಹ ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ.

गगरिया क्षी॰ डाउँ ; क्षेड्र है भगरी कि अवका का ले ते से लखे ;

गच, पु॰ ಗಾರೆ; ಗಚ್ಚು.

गचकारी, स्त्री॰ ಗಾರಿಕೆಲಸ; ಗಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ.

गजगामिनो, स्री॰ ಆನೆಯಂತೆ ನಡೆ ಯುವವಳು (ಹೆಂಗಸು).

गज़, पु॰ ಮೂರಡಿ ಉದ್ದಳತೆ.

मानक, पु॰ ಶೇಂದಿ ಕುಡಿದಮೇಲೆ ಬಾಯಿ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗದಂತೆ ನಂಜಿಕೊಳ್ಳುವ ಪದಾರ್ಥ.

गञ्जन-फ्रर, पु॰ एक्षात्राधाळा.

गजनाल, पु॰ ಭಿರಂಗಿ.

गज़ब, पु॰ ಅನರ್ಥ; ಕೋಪ; ಅನ್ಯಾಯ; ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ.

गज़ब-का, पु॰ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ.

ग़ज़बनाक, वि॰ ಬಹಳ ಕೋಪ ಗೊಂಡ; ರೇಗಿದ.

गजर, पु॰ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಿದ್ದೆಯಿಂದೆಬ್ಬಿ ಸುವ ಗಂಟೆ.

गजरा, पु॰ ಮೂಲಂಗಿ ಸೊಫ್ಪು; ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ; ಮಣಿಕಟ್ಟಿನ ಆಭರಣ.

ग़ज़ल, खी॰ ಫಾರಸಿ ಅಥವಾ ಉರ್ದೂ ಭಾಷೆಗಳ ಶೃಂಗಾರ ರಸಪೂರ್ಣವಾದ ಕವಿತೆ.

गजारि, पु॰ २०ळ.

गजाल, पु॰ ಜಿಂಕೆ ಮರಿ.

गज़ी, **पु॰** ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗಲಕಿರಿದಾದ ಒರಟು ಬಟ್ಟಿ.

गाइसा, पु॰ ರಾಶಿ; ಖಜಾನೆ; ಅಂಬಾರಿ.

गटकना, स॰ ಗುಳಕ್ಕನೆನುಂಗು ; ತಿನ್ನು.

गरगर, पु॰ ಗಳಗಳನೆ ಕುಡಿಯು ವಿಕೆ.

गटपट, स्नो॰ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹ.

गहा, पु॰ ಮಣಿಕಟ್ಟು; ಕಾಲಿನ ಹರಡು; ಗಂಟು; ಬೀಜ.

गदुर, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಮೂಟೆ ; ಹೊರೆ. गद्रा, पु॰ ಮೂಟೆ ; ಹೊರೆ.

गठकरा, वि॰ ಗಂಟು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಣ ವನ್ನು ಕದಿಯವವೆ. गठजोरा } गठबं वन } पु॰ दे॰ गॅठजोड़ा.

गरन, स्नो॰ ನಿರ್ಮಾಣ; ರಚನೆ. गरना, स॰ ಗಠಿಸು; ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗು; ಹೊಂದಿಕೆ ಯಾಗು; ಸ್ನೇಹ ಸೌಜನ್ಯವು ಬಹಳನಾಗು.

गररी, भ्रो॰ ಬಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದ ಮೂಟಿ; ಸಾಮಾನು ಗಂಟು; ಕೂಡಿಟ್ಟ ಧನ.

गडवाना) स० ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾ गडाना) ಡಿಸು; ಹೊಲಿಸು; ಜೋ ಡಿಸು.

गरित, वि॰ ನಿರ್ಮಿತವಾದ; ಹೊಂದಿಕೆಯಾದ.

गठिबंध, पु॰ दे॰ गँठजोड़ा.

गिरिया, स्त्री॰ ಗೋಣೀಚೀಲ; ಸಂಧಿ ವಾತ.

गढियाना, स॰ గంಟುಹಾಕು ; ಗಂಟ ನಲ್ಲಿಡು.

गढीला, वि॰ तैला तथा शु; ಸುಂದರ ವಾಗ ನಿರ್ಮಾಣ ಹೊಂದಿದ; ಶಕ್ತಿ ಶಾಲಿಯಾದ; ಚುರುಕಾದ.

गद, पुಂ ಕಂದಕ; ಹೊಂಡ; ಪ್ರಾ ಕಾರ.

गइगड़ा, पु॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಹುಕ್ಕ; ಗುಡುಗುಡಿ.

गइगड़ाना, अ॰ ಗರ್ಜಿಸು; ಗುಡು ಗುಡಾಯಿಸು; ಬಡಬಡ ಎಂದು ಒದರು. गहरार, पु॰ ಮದ್ದಾ ನೆಯ ಮಾವುತ. गहना, अ॰ ನಾಟು; ಕುಸಿ; ಹೂತು ಹೋಗು; गहे सुदें उसादना ಕಳೆದುಹೋದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಾರಿಬಾರಿ ಹೇಳುವುದು.

गइपना, स॰ ತಿಂದುಬಿಡು; ನುಂಗು; ಇತರರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಅನ್ಯಾಯ ವಾಗಿ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

गहबह, वि॰ ಹಳ್ಳತಿಟ್ಟಿನ; ಅಸ್ತ ವ್ಯಸ್ತ; ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ; ಯದ್ವಾ ತದ್ವಾ. ಹಾಂ ಗಡಿಬಿಡಿ; ಗಲಭೆ ಆವ್ಯವಸ್ಥೆ.

गइबड्राना, अ॰ ಗಾಬರಿಪಡು; ಅಮೃ ವಸ್ಥೆ ಗೀಡಾಗು.

गड़बड़िया, वि॰ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡು ವನು.

गड़बड़ी, स्त्री॰ ति थि थि. गड़रिया, पु॰ ಕುರುಬ.

गड़वा, पु॰ ನೀರು ಕಡಿಯುವ ಚಿಕ್ಕ ಪಾತ್ರೆ; ಗಡಿಗೆ.

गड़वाना, स० ಹೂಳಿಸು. गड़हा, पु॰ ಹೊಂಡ; ಗುಣಿ.

गइही, स्त्री॰ धैर्मु कै००वं. गड़ा, पु॰ ठाडे.

गड़ाना, स॰ ताधिमा; ळा९मा.

गड़ारी, स्त्री॰ ಮಂಡಲಾಕೃತಿಯ ರೇಖೆ; ವೃತ್ತ; ವಲಯ.

गडुआ, पु॰ } ಹೂಜೆ. गडुरा, पु॰ } गड़िरिया, पु॰ दे॰ गड़िरया. गहा, पु॰ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಬಿದ್ದಿರುವ ರಾಶಿ.

गहा, पु॰ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ; ನೂಲಿನ ಕಟ್ಟು; ದಾರದ ಉಂಡೆ.

गड्डी, स्त्री॰ ठाठे.

गब्दा, पु० दे० गदहा.

गहंत, वि॰ ಕಲ್ಪಿ ತವಾದ; ಬನಾವಟಿ. स्रो॰ ಕಲ್ಪಿತ ಸಮಾಚಾರ; ಮನೋರಾಜ್ಯದ ಮಾತು.

गढ़, पु॰ चैंशधै; वैथ्लै.

गदत } स्त्री॰ రಚನೆ; हिर्మाहित ; गदन } ಆಕೃತಿ.

गदना, स० ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ರೂ ಪಿಸು; ರಚಿಸು; ಕಪೋಲ ಕಲ್ಪಿ ತ ವಾದ ಮಾತನ್ನಾ ಡು; बात गदना ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸು.

गढ़वाल, पु॰ ಕೋಟಿಯಮಾಲೀಕ. गढ़ा, पु॰ दे॰ गड़हा.

गढ़ाई, स्नी॰ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ರೂಪಿ ಸುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಆ ಕೆಲಸದ ಮಜೂರಿ.

गढ़िया, पु॰ ರೂಪಿಸುವವನು. गढ़ी, चा॰ ಚಿಕ್ಕಕೋಟಿ ಅಥವಾ ಕೋಟಿಯ ಹಾಗೆ ಭದ್ರವಾದ ಮನೆ.

गहैया, वि॰ ರೂಪಿಸುವವ; ಮಾಡು ವವ; ಚಿಕ್ಕಗುಳಿ.

गण, पु० ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು; ಶ್ರೇಣಿ; ಛಂದಃಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಣ ಗಳ ಸಮೂಹ. गणक, पु॰ खैंबु(डैके; खैंबरिक्ट) राजन, पु॰ १ एँ हुं; तक हैं; गणन, खो॰ १ राज्यें,

गणनीय, वि॰ ಗಣ್ಯ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಲೆಕ್ಚಿಸತಕ್ಷ.

गणिका, स्त्रो॰ रंक्डि.

गणित, पु॰ ಲೆಕ್ಕ; ಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರ. गण्य, वि॰ ಗೌರವಾರ್ಹ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ. गत, वि॰ ಕಳೆದ; ತೀರಿದ; ಹಿಂದಿನ; ರಹಿತವಾದ; ಖಾಲಿ. ಫಾಂ ರೂಪ; ಆಕೃತಿ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ದೆಸೆ; ಸದ್ಗತಿ; ದುರ್ಗತಿ; ಶ್ರಾರ್ಧ.

गतका, पु॰ ಕೋಲು; ಲಾಠಿವರಸೆ. गतकुळ, पु॰ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಿಲ್ಲದ ಸಂಪತ್ತು.

गतांक, पु॰ ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆ. गतागत, वि॰ ಬಂದುಹೋದ. गति, क्वा॰ ಗತಿ; ಗಮನ; ಅವಸ್ಥೆ; ಸ್ಥಿತಿ; ಪ್ರವೇಶ; ರೀತಿ; ಆಧಾರ. गतिया, पु॰ ತಬಲಿಗಾರ.

गत्ता, पु॰ ರೊಟ್ಟ ; ರಟ್ಟು. गत्ताल-बाता, पु॰ ಗೊಡ್ಡು ಲೇವಾ ದೇವಿಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ; ವಸೂ

ಲಾಗದ ಹಳಿಸಾಲದ ಲೆಕ್ಕಾ ಚಾರ.

गथ, go ಮೂಲಧನ; ಕೂಡಿಟ್ಟ ಹಣ.

गद, पु॰ ఏळं; टाति. गदका, पु॰ दे॰ गतका. ग़दर, पु॰ ವಿದ್ರೋಹ; ಬಂಡಾಯ; ದಂಗೆ.

गदराना, अ॰ ಫಲಾದಿಗಳು ಹಣ್ಣಾ ಗು; ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಮೈತುಂಬು; ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ ಗೀಜುಕಟ್ಟು.

गदला, वि॰ कैंग् थं ; चंदिवेद. मदहप्वीसी, स्त्री॰ ೧೬ ರಿಂದ ೨೫ ನೆಯ ವಯಸ್ಸು ; ಅಪಕ್ಷ ಅನು

ನೆಯ ವಯಸ್ಸು; ಅಪಕ್ವ ಅ ಭವದ ವಯಸ್ಸು.

गदहपन, स्त्रो॰ ಮೂರ್ಖತೆ; ತಿಳಿ ಗೇಡಿತನ.

गदहा, पु॰ ಕತ್ತೆ; ಗರ್ದಭ; ಮೂರ್ಖ; ವೈದ್ಯ.

गदा, स्त्रो॰ ಗದೆ.

गदाई, वि॰ ತುಚ್ಛ; ಕ್ಷುವ್ರವಾದ. स्नो॰ ಬಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವಿಕೆ.

गदेला, पु॰ ಹತ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆ ಹಕ್ಕಿಯ ಗರಿಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೊ ದಿಕೆ ಅಥವಾ ಹಾಸಿಗೆ.

गद्गद, कि॰ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಸಂ ತ್ರೋಷ, ಪ್ರೇಮ ಅಥವಾ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

गइ, दुः ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಅಥವಾ ಅಜೀರ್ಣಕಾರಿ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಂದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಾಗುವ ಭಾರ ಮತ್ತು ಸಂಕಟ.

गहर, वि॰ ಅರೆಬೆಂದ. गहा, दु॰ ಮೆತ್ತೆ; ಹಾಸಿಗೆ. गहार, दु॰ ಬಂಡಾಯಗಾರ; ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ರೋಹಿ; ಕ್ರಾಂತಿಕಾರ. गही, स्त्री॰ ಆಸನ; ಚಿಕ್ಕಮೆತ್ತ; ದಿಂಬು; ಪೀಳಿಗೆ;—नजीन ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂತ.

गद्यात्मक, वि॰ ಗದೃ ರೂ ಪದಲ್ಲ ಬರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ.

गनिका, स्त्रो॰ दे॰ गणिका.

ग़नी, वि॰ ಧನವಂತ; ಹಣಗಾರ. ग़नीम, पु॰ ದರೋಡೆಕಳ್ಳ; ಶತ್ರು.

ग़नीमत, स्नी॰ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದ ಹಣ; ಕಷ್ಟ ವಿಲ್ಲದೆ भಕ್ಕುವ ಸಂಪತ್ತು ; ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ.

गन्दा, वि॰ दे॰ गंदा.

गन्ना, पु॰ ಕಬ್ಬು. गन्नी, पु॰ ಗೋಣಿ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಣಬು.

गप, स्त्री॰ ಸುಳ್ಳು ವರ್ತಮಾನ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ.

गपशप, स्नी॰ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯಮಾತು; ಹರಟಿ.

गपकना, स॰ ಗಬಕ್ಕನೆ ನುಂಗಿಬಿಡು. गपड़चोथ, पु॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮಾತು; 'ನಾಲ್ವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕೊಚ್ಚುವ ಹರಟ್ಕೆ

गपोड़ा, पु॰ ಅಸತ್ಯವಾರ್ತೆ; ಕಪ್ರೋಲ ಕಲ್ಪನೆ.

गपोक्षाजी, स्नी॰ र्राष्ट्री, दौर्ण्य, स्ती॰ करिंधै.

गप्यो, वि॰ ಹರಟಿಹೊಡೆಯುವವ; ಹರಟಿಮಲ್ಲ.

गण्जा, पु॰ टील खू च रूप ; टील खू ತುತ್ತು; ಲಾಭ; ಫಾಯಿದೆ; —मारना ದೊಡ್ಡ ತುತ್ತು ನುಂಗು. गक्र, वि॰ ಗಟ್ಟಿಯಾದ; ಮಂದ ನಾದ. गक्तलत, स्त्री॰ ಅಚಾತುರ್ಯ; ಪ್ರಮಾದ; ತಪ್ಪು. गफ़ीर, वि॰ ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಮೂಡುವ. गफूर, पु॰ ह्यू की राज्य त गक्फार, वि॰ ದಯಾಳು; ह्राమा ಗುಣವುಳ್ಳ. गाप्तस, वि॰ ದಪ್ಪ ನಾದ. ग़बन, पु॰ तुज्जु इका ठः; ध्रका ವಣೆ. गबरू, वि॰ ಉಕ್ತೇರುವ ಯೌವನದ; ಟಿೂಣಪ; ಸರಳಸ್ವಭಾವದ. गब्बर, वि॰ ಅಹಂಕಾರಿ. गाब, पु॰ ಅಗ್ನಿ ಪೂಜಕ. गम, स्त्री॰ ಪ್ರವೇಶ. पु॰ ದಾರಿ. गम, पु॰ कैंश्च ; क्षें हैं ; ಯೋ ಚನೆ. गमक, स्त्री॰ ಪರಿಮಳ; ಸುವಾಸನೆ. गमकना, अ॰ मंग्रातव्यक्तिका. गमकीला, वि॰ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ. गमस्रोर, वि॰ डार्धं ट्रांडिंग्स् ग्रमगीन, वि॰ ದುಃಖಿತ; ಖನ್ನ ವಾದ. रामगीनी, स्त्री॰ ताः भः ; वैक्षात. शमगुसार, वि॰ ಇತರರ ದುಃಖನನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ.

गमछा, पु॰ ७० तर्जा. गमज़दा, वि॰ दाः थेडराव. गमनाक, वि॰ ವಿಷಾದಕರ. गमला, पु॰ का डैंग धें,. गमाना, स॰ इंइडिंग्ड्रें, रामी, स्त्री॰ ಶೋಕಾವಸ್ಥೆ ಮೃತ್ತು. गमाज, वि॰ स्नविधीं रर. गयंद्र, पु॰ ಆನೆ. गया, वि॰ ಹೋದ; ತೀರಿಹೋದ; —गुज़रा या बीता ದುರವಸ್ಥೆ ಗೀಡಾದ; ನಿಕೃಷ್ಣ; ಕಳಪೆ. गयावाल, पु॰ ಗಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. गर, पु॰ ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ; ವಿಷ. अव्य॰ ै; (अगर) प्रस्य॰ యావు ದಾದರೂ ಕೆಲಸಮಾಡುವ; ಉದಾ: सीदागर, कारीगर. ग़रक, वि॰ ಮುಳುಗಿಹೋದ; ಮಗ್ನ ವಾದ; ನಾಶವಾದ. ग़रकाब, पु॰ ಮುಳುಗುವಿಕೆ. ग़रक़ी, स्नो॰ ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಮುಳು ಗು ; ಅತಿವೃಷ್ಟಿ ; ಜವುಗುನೆಲ. गरगज, पु॰ ಮರಣದಂಡನೆಯ ಅಪ ರಾಧಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಹಲಿಗೆ. गरचे, अव्य॰ ಆದಾಗ್ಯೂ. गरज, पु॰ ಶಬ್ದ ; ಮೇಘದ ಅಥವಾ ಸಿಂಹದ ಗರ್ಜನೆ. गरज़, स्त्रो∙ ಉದ್ದೇಶ; ಆವಶೃ ಕತೆ; ಪ್ರಯೋಜನ; ಬಯಕೆ. ಹಿ. ಕೊನೆಗೆ; ಒಳ್ಳೆಯದು; ಚೆನ್ನ;

—का बावला म्हुक्मिन्नित्तै गानि अते थैंश्चायरिक गानि खाउडित्ते :—यह कि ಅಂवर्षे, ಅರ್ಥಾತ್, ತಾತ್ರರ್ಯವೇನಂ ದರೆ;—गाँठना ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನ ವನ್ನು ಸಾಧಿಸು; अल्लारज्ञ ಒಟ್ಟೆ ನಲ್ಲಿ; ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ.

गरजन, पु॰ तक्षाहरी; ತುಮುಲ ಧ್ವನಿ.

गरज्ञ-सन्द, वि॰ ಆವಶ್ಯ ಕತೆಯು ಳೃವ; (ಏನಾದರೂ) ಬೇಕಾದವ. गरजना, अ॰ ಗರ್ಜಸು; ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ

ಕೂಗ್ಯಾಡು.

गारदिनियाँ, भी० ಕತ್ತು, ಹಿಡಿದುತಳು, ವುದು; ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ಪ್ರಯೋಗ. गारदिनी, भी० ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಪಟ್ಟಿ; ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕಂಠಾಭರಣ. गारदा, पु० ಧೂಳು; ಮಣ್ತು.

ವಾ ಅಪಮಾನಮಾಡು.

गरदान, वि॰ स्थंड्रेस्थंड्रे ६०००० चंद्रेते धराज्ञ. गरदिश, स्त्री॰ दे॰ गर्दिश. गरदी, स्त्री॰ डेठांगः; च्यु०डे. गरदें, पु॰ ध्वच्यं. गरब, पु॰ दे॰ गर्ने. गरब, पु॰ स्थंड्रेड्रेस्थं.

गरबा, go ಗುಜರಾತಿ ಪ್ರೀಯರು ಹಾಡತಕ್ಕ ರಾಸಗೀತ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗುಜರಾತುದೇಶದ ನಾಟ್ಯ.

गरबीला, वि॰ ७ ಭಿ ಮಾ ನ ಶಾ ಲಿ ಯಾದ ; ಹೆಮ್ಮೆಯುಳ್ಳ.

गरभ, वि॰ ಗರ್ಭ; ಗರ್ವ. गरभाना, अ॰ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗು; ಭತ್ತ ಗೋದಿಮೊದಲಾದ ಪೈರು ಗಳಲ್ಲಿ ಮಿನಿಸೆ ಹುಟ್ಟುವುದು. गरभी, वि॰ ಅಭಿಮಾನಶಾಲಿ.

गरम, वि॰ ಬೆಚ್ಚ ನೆಯ; ಬಿಸಿಯಾದ; ಉಷ್ಣ; ಪ್ರಚಂಡ.

गरमागरमी, स्त्री॰ क्कं रा हा ; शांड्यू कं.

गरमागरम, पुं• ಬಿಸಿಬಿಸಿ; ತಾಜಾ; —होना ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು.

गरमाना, अ॰ ಬಿಸಿಯಾಗು; ಕೋಪ ವುಂಟಾಗು; ಜಂಬ ಹೆಚ್ಚಾಗು. स॰ ಬಿಸಿಮಾಡು; ಕುದಿಸು.

गरमी, ची॰ ಉಷ್ಣ ತೆ; ತಾಪ; ಉರಿ; ಆವೇಶ; ಕ್ರೋಧ; ಉತ್ಸಾಹ; ಬೇಸಗೆ; ರೋಗ. गरल, पु॰ काವಿನ ವಿಷ. गराँ, वि॰ ಅಮೂಲ್ಯ ; ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ. गराँजान, वि॰ ಸಾವಿಗೆ ಸಮೀಪಿಸಿದ; ಸೋಮಾರಿ.

गराड़ी, स्त्री॰ ताउँ ; ಚಕ್ರದ ಗುರುತು.

गरानी, स्त्री॰ ಭಾರ; ಪ್ರಿಯ. गरारा, वि॰ ಗರ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಪ್ರಚಂಡ; ಬಲವಾನ್.

गरीक, वि॰ ಮುಳಗಿದ. गरीज़, पु॰ ಸ್ಪಭಾವ.

ग़रीब, वि॰ ಬಡವ; ದೀನ; ದರಿದ್ರ; — उलवतन ದೇಶಬಿಟ್ಟು ಪರ

. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ. गरीब-निवाज़, वि॰ ಬಡವರಮೇಲೆ

गरीब-निवाज, वि॰ थढं ठठें ठेंश्ट वर्षोध्यादार्थे

ग़रीब-परवर, स्त्री॰ कैश्रे ठ हुई. ग़रीबाना, वि॰ धळवं ठ०ंडळ.

ग़रीबी, स्त्रो॰ ಬಡತನ; ಅಧೀನತೆ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ.

गरीयस, वि॰ ಮಹಾನ್; ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣವಾದ; ಪ್ರಬಲ.

गरुआ, वि॰ ದೊಡ್ಡ; ಭಾರವಾದ; ಗೌರವಸ್ಥ.

गरआई, स्नी॰ भार ; ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ.

गरू, वि॰ भगवज्ञत.

ग़रूर, पु॰ ಗರ್ವ; ಹೆಮ್ಮೆ; ಅಭಿ ಮಾನ.

ग्रह्री, वि॰ ಜಂಬಗಾರ; ಅಭಿ ಮಾನಕಾಲಿ.

गरेबान, पु॰ ಕತ್ತಿನಪಟ್ಟ ; ಕೊರಳು ಪಟ್ಟ ; ಕಾಲರ್.

गरेरना, स॰ ಸುತ್ತಬಳಸು; ಮುತ್ತು. गरेाह, पु॰ ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು. गर्के, वि॰ ಮಗ್ನ; ಮುಳುಗಿದ. गर्के, खी॰ दे॰ गरज़.

गर्जन, यु॰ ಗರ್ಜನೆ; ಭೀಕರವಾದ

ಧ್ವನಿ. गर्जना, अ० दे० गरजना.

गर्त्त, पु॰ ಮಡು; ಗುಂಡಿ; ಜಲಾ ಶಯ.

गर्द, स्त्रो॰ द्रान्थः ; ಬೂದಿ ; स्रोरा द्रान्थः ಬಿದ್ದೂ ಸಹ ಕೆಡದ.

ग़र्द-क़ोर, वि॰ ಧೂಳಾದರೂ ಕೊಳೆ ಹತ್ತದ; ಧೂಳು ಒರೆಸುವ ಗೋಣಿತಟ್ಟು.

गर्दन, पु॰ हड्यु. गर्दभ, पु॰ हड्यु.

गर्ना, पु॰ ॰ छू. गर्नाल, पु॰ ७ छा। या ठाळ छालू. गर्निश स्त्री॰ स्थंडा : स्टार्टन ही.

गर्दिश, स्त्री॰ సుత్త్ర; ప్రదర్షిణి. गर्बे, स्त्री॰ दे॰ गर्वे.

गर्भ, पु॰ तथु; तथ्रः; धर्म्भाठा. गर्मी, स्त्री॰ दे॰ गरमी.

गर्ना, खाउँ द्रुप् गर्ना. गर्वे, पु॰ ಅळं हिंठे

गर्निता, पु॰ ನಿಜರೂಪ ಗುಣಾದಿಗ ಳಿಂದ ಸೊಕ್ಕಿದ ನಾಯಕಿ. गवीला, वि॰ ದರ್ಪವುಳ್ಳ; ಹೆಮ್ಮೆ. ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ.

गहंग, पु॰ दाब्य ले.

गहंणीय, वि॰ ನಿಂದನೀಯ.

गहिंत, वि॰ ನಿಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. गहीं, वि॰ ನಿಂದಾತ್ಮ ಕವಾದ.

गल, पु॰ रु॰ हे॰ हें कि प्रंथ. (गला) गलकंबल, पु॰ ति तै डैंग ति छ।.

(सास्ना)

गलगंज, पु॰ ಗಲಾಟ.

ग़लत, वि॰ ತಪ್ಪು; ಅಶುದ್ಧ; ಅಸತ್ಯ. गल-तिकया, स्त्रो॰ ಕೆನ್ನೆ ದಿಂಬು.

ग़लतफ्रहमी, खी॰ ತಪ್ಪು ತಿಳುವಳಿಕೆ; ಭ್ರಾಂತಿ.

ग़लतान, वि॰ ಹೊರಳುವ; ತಿರು ಗುವ.

ग़लती, स्त्री॰ डर्झु; ದೋಷ: ವೋಸ; ಆಶುದ್ದಿ.

गलथना, पु॰ ಮೇಕೆಯ ಕತ್ತಿನ ಮೊಲೆ.

गलना, अ॰ ಕರಗು ; ಬೇಯು ; ದ್ರವ ರೂಪವಾಗು.

गलफॉसी, स्त्री॰ ಫಾಸಿಯ ಶಿಕ್ಷೆ; ಗಲ್ಲಿ ಗೇರಿಸುವಿಕೆ.

गलबाँही, स्त्री॰ ಕತ್ತಿನ ಸುತ್ತ ಕೈ ಹಾಕಿ ಮಾಡುವ ಆಲಿಂಗನ.

गलबा, पु॰ ಆಧಿಕ್ಯ; ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ. गलमुच्छा, पु॰ ಗಲ್ಲಮೀಸೆ; ಕೆನ್ನೆಯ ಅಥವಾ ಗಲ್ಲದ ಮೇಲಿನ ಕೂ ದಲು.

गळवाना, स॰ इंटिंग राज्य

गलसुभा, पु॰ हं डे त्र १५०० था रा ; ಕಳ್ಳಬಾವು.

गला, पु॰ ಕತ್ತು; ಕೊರಳು; ಕಂಠ ಧ್ವನಿ;--आना ಕತ್ತು ಊ ದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ;—काटना ಅನ್ಯಾ ಯಮಾಡು; -- ह्रुटना थै खात बै ಹೊಂದು; गले पड़ना थैर ख ವೆಂದಿ ದ್ದರೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು; गले मदना ಬಲವಂತದಿಂದ ಕತ್ತಿಗೆ ಕಟ್ಟು. गले लगाना ಆಲಿಂ ಗಿಸು.

गलाना, स॰ ಕರಗಿಸು; ಗಿಸು.

गलावट, स्त्री॰ ಕರಗುವಿಕೆ.

गलित, वि॰ ಕರಗಿದ; ಶಿಥಿಲವಾದ; ಜೀರ್ಣವಾದ.

गलियारा, पु॰ वर्षुधगूत म०८ ಅಥವಾ ಗಲ್ಲಿ.

गಡೆ, ಕಾಂ ಗಲ್ಲ; ಬೀದಿ; ಸಂದಿ; ಕೇರಿ.

गलीचा, पु॰ ರತ್ನಗಂಬಳಿ; ಜಮ ಖಾನೆ. *

ग़लीज, वि॰ ಕೊಳಕು; ಅಶುದ್ದ. go ಕೊಳೆ; ಅಶುದ್ಧತೆ; ಮಲ. गलेबाज़, वि॰ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುವ ವನು; ಮಧುರವಾದ ಶಾರೀರ (ಕಂಠಧ್ವನಿ) ವುಳ್ಳವನು.

गल्प, स्त्री॰ कंपिधै; क्षःधः; మिक्रू ಪ್ರಲಾಪ; ಸಣ್ಣ ಕತೆ.

गहा, पु॰ ಸದ್ದು; ಗುಲ್ಲು; ಬೊಬೈ; ಗಲಾಟ; ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.
गहा, पु॰ ಧಾನ್ಯ; ಕಾಳು; ಬೆಳೆ; ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಗಟ್ಟಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಣ; ಧನರಾಶಿ.

गवँ, क्लो॰ ಹೊಂಚು. (घात) ಪ್ರ ಯೋಜನ; ಉದ್ದೇಶ್ಯವು ಫಲಿ ಸುವ ಸಂದರ್ಭ;—से ಸಮಯ ನೋಡಿ.

गवाक्ष, पु॰ थेनु नैधिनै; ಗವಾಕ್ಷಿ. गवारा, वि॰ ಅನುಕೂಲವಾದ; ಮನ ವೊಪ್ಪುವ.

गवास, पु॰ चंधाच. (कसायी) गत्राह, पु॰ मा द्वे गाउँ

गबाहो, स्त्री॰ रुग्हें हुं.

गवेषगा, स्नो॰ ಅನ್ವೇಷಣ; ಹುಡು ಕೋಣ; ಶೋಧನೆ.

गवैया, पु॰ ಗಾಯಕ; ಸಂಗೀತಗಾರ; ಗವಾಯಿ.

ग्राम, पु॰ ಸ್ಮೃತಿಶೀನತೆ; ಮೂರ್ಛೆ. ग्राम, पु॰ ಸುತ್ತು ವಿಕೆ; ತಿರುಗಾಡು ಪಿಕೆ.

ग्रास्ती, वि॰ ಸುತ್ತುವವನು; ಗಸ್ತೀ ತಿರುಗುವವನು. क्षी॰ ವೃಭಿಚಾ ರಿಣಿ;—प्यास्त्र ರೋಲಿಂಗ್ ಕವು,.

गक्ती-चिद्दी, स्नो॰ ಸುತ್ತೋಲೆ. गसना, स॰ ಬಿಗಿಸು; ಗಂಟಕ್ಕು. गसीसा, वि॰ ಬಿಗಿದ; ಪೋಣಿಸಿದ. गस्सा, पु॰ ਸਾगुर्गः; ಕವಳ; ತುತ್ತು. गहकना, भ॰ ಬಹಳ ಆಸೆಪಡು; ਤਂਕਰੇਸು.

गहगह) वि॰ ಸಂಶೋಷ ಮತ್ತು गहगहा) ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತುಂಬಿ ರುವ.

गहगहाना, ಇಂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಿರಿಹಿಗ್ಗು; ಪೈರುಪಚ್ಚೈಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಸು; ಚಿಗುರು.

गहगहे, कि॰ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ದಿಂದ; ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ.

गहन, वि॰ ಗಂಭೀರ; ಆಳವಾದ. पु॰ ಆಳ; ದುರ್ಗಮವಾದ ಸ್ಥಳ; ಗ್ರಹಣ. ಫಾಂ ಹಿಡಿತ; ಹಟ; ಜಿದ್ದು; ಆಭರಣ.

गहना, स्त्री॰ ಆಭರಣ. स॰ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳು; ಧರಿಸು.

गहनी, स्त्री॰ ಹಿಡಿತ; ಹಠ; ಹಿಡಿ. गहबर, वि॰ ವಿಷಮ; ದುರ್ಗಮ ವಾದ; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.

गहर, स्त्रो॰ ವಿಳಂಬ; डढं. गहरा, वि॰ ಅಳವಾದ; ಗಂಭೀರ; ಅತ್ಯಧಿಕ; ಪ್ರಚಂಡವಾದ; —हाथ मारना ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಹೆಣಗಳಿಸು.

गहराई, खो॰ ಆಳ; ಗಾಂಭೀರ್ಯ. गहराना, अ॰ ಆಳವಾಗು; ಕೋಹ ಗೊಳ್ಳು. स॰ ಆಳಮಾಡು.

गहलीत, पु॰ ರಾಜವೂತ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಒಂದು ವಂಶ. महिरा, वि॰ दे॰ गहरा.
गहिराई, स्त्रो॰ दे॰ गहराई.
गहर, पु॰ ಅಂಧಕಾರಮಯವಾದ
ಸ್ಥಳ; ಗುಹೆ; ಕಂದರ; ಬಿಲ;
ಗುಪ್ತಸ್ಥಳ; ಅರಣ್ಯ; ಉದ್ಯಾನ
ವನ.

শাঁজ্বনা, स॰ ঝাঁংগেলিমা. নার, বৢ৽ চার্মু; চাই. নারনা, स॰ চাইব্রসভার. নারা, বৢ৽ সাক্ষাই.

गाँड, जो॰ गंहिं सार्थः, स्वा गाँड, जो गाँड, जो गाँड, स्वा गाँड, स्व ग

गाँडगोभी, स्नो॰ ಕೋಸುಗೆಡ್ಡೆ; ಹೂ ಕೋಸು.

गाँहना, स॰ गिंधीन्छु; द्वारिक्रः; सतलब गाँहना ह्यु कीर्यास्त्रहरू कालकाः; नाक्षान्यस्वरुत् तारिक्रमणुः.

गाँड, स्त्रो॰ ಕುಂಡೆ; ಕುಂಡೆ; ಮು ಕುಳಿ.

गाँदा, पु॰ ಮರದ ತುಂಡು. गाँदू, वि॰ ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ. गाँथना, स॰ ಪೋಣಿಸು; ದೂರದೂರ

गाँथना, स॰ ಪೋಣಿಸು; ದೂರದೂರ ಹೊಲಿಗೆಹಾಕು.

गाँची, पु॰ ಗಂದಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವ; ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ವೈಶ್ಯರ ಒಂದು ಜಾತಿ.

गौँभीयं, स्रो॰ तं०भ्रः ठंडें ; क्रिटंडरं.

गाँव } पु॰ ळशुः; गगुरुः. गाँव }

गांस, को॰ ध०दत; डढे; दुंरब्र; ठळर्यु; तिंधो; श्राप्ताः, श्राप्ताः, श्राप्ताः, श्राप्ताः, श्राप्ताः, तांधिता, स॰ अध्याः, तांधितां, स॰ अध्याः, तांधितां, द्वार्थे विद्याः, व्याप्ताः, व्यापताः, व्यापतः, व्यापताः, व्यापताः, व्यापताः, व्यापतः, व्यापताः, व्यापतः, व्यापतः, व्यापतः, व्यापतः, व्यापत

गागर } स्त्री॰ तिवतें; బిందిतें.

गांछ, पु॰ ಮರ; ಗಡ. (पेह) गांछो, स्त्री॰ डैशिध; ಉದ್ಯಾನವನ. गांज, स्त्री॰ ಗರ್ಜನೆ; ಸಡಿಲು; ಗುಡುಗು. पर गांज गिरना ಸಂ ಕಟ ಒದಗು; ನಾಶವಾಗು.

गाजना, अ॰ ಗರ್ಜಿಸು; ಹುಂಕಾರ ಮಾಡು; ಕಿರಚು; ಆನಂದ ಪಡು.

गाजर, खो॰ ಕೆಂಪು ಮೂಲಂಗಿ; ಗಾಜರು;—मूली समझना ತುಚ್ಛ ವಾಗಿಲೆಕ್ಕಿಸು.

साज़ा, पु॰ ಮಂಖಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಪುಡಿ. गजाबाजा, पु॰ ವಾದ್ಯಗಳ ಘೋಷ; ಕೋಲಾಹಲ; ಗದ್ದಲ.

ग़ाज़ी, पु॰ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದಾ ಡುವ ವೀರಪುರುಷ. गारा, पु॰ ಚಿಕ್ಕ ಹೊಲ. गार, क्लो॰ ಕುಣಿ; ಹಳ್ಳ; ಹಗೇವು. गादना, स॰ कार्भः; क्राडेकः; तैकः; ७वतिमः.

ಆಳ; ಕಠಣ; ಎ. ಆಫತ್ತು;ಸಂಕಟ.

गाहा, वि॰ ದಪ್ಪ; ಮಂದ; ಗಾಡ ವಾದ; ಘನಿಷ್ಟ; ಪ್ರಚಂಡ; गाही छानना ಚೆನ್ನಾಗಿ ಭಂಗಿ ಕುಡಿ; ಗಾಢವಾದ ಸ್ನೇಹವುಂ ಟಾಗು. गाहे में पहना ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

गात, पु॰ ७०० ; ४०९४ ; तथ्रह. गाता, पु॰ काढां व्यवस्था

गाती, स्थि॰ ಮೀಲು ವಶ್ರ; ಕೊರ ಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟಿ.

गात्र, पु॰ ಶरೀರ.

गाथा, स्त्री॰ ठुडुूुुुुुुुुंड ; स्र्रुुुुुे है.

गाद, स्त्री॰ ಗಸಿ; ಬಗ್ಗಡ.

गाद**ः } वि॰** भैराः ; क्रैरिक ; गादर **}** ವೆಸ್ಟಿಗಳ್ಳ.

गादा, पु॰ ಹಸ್ತಿಧಾನ್ಯ; ಕುಯ್ಲಿಗೆ ತಯಾರಾಗದ ಫಸಲು.

गादी, स्त्री० दे० गद्दी.

गादुर, पु॰ ಬಾವಲಿ; ಗಬ್ಬಿಲ. गाघ. प॰ ಸಲ: ಆಳ: ನದಿಯ

गाध, पु॰ ಸ್ಥಲ; ಆಳ; ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ.

गान, पु॰ ಗಾಯನ; ಸಂಗೀತ; ಗೀತ. गाना, स॰ डा॰४ ग्रु ठा४४ क्ष्य ७ क्ष्य गठिम काव्यः; ಹೊಗಳು; ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸು.

ग़ाफ़िल, वि॰ ಎಚ್ಚರವಿಲ್ಲದ; ಮೈ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ; ಅಜಾಗ ರೂಕತೆಯ.

गाम, पु॰ इडां तंप तंप्रः.

गामा, पु॰ ಮುಂಚಿಗುರು; ड**೪ರು;** ನವೀನ ಪಲ್ಲವ; ಮರದ ತಿರುಳು.

गाभिन } वि॰ గభ్రణ .

गाम, पु॰ दे॰ गाँव. गामी, वि॰ तढंయువవను; ರಮಿ ಸುವವನು.

गाय, स्त्रो॰ ಗೋವು; ಹಸು; ಆಕಳು; ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದವನು.

गायक, पु॰ ಹಾಡುಗಾರ; ಸಂಗೀತ ಗಾರ; ಗಾಯಕ.

गायकी, स्त्रो॰ ಹಾಡುವವಳು.

गायकोठ, स्त्री॰ तील छाउँ.

ग़ायत, वि॰ ಅತ್ಯಂತ; ಬಹಳಹೆಚ್ಚು. गायन, पु॰ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ.

ग़ायब, वि॰ ಅದೃಶ್ಯ; ಲುಪ್ತ; ಮಾಯವಾದ;—होना ಅದೃಶ್ಯ ವಾಗು; ಕಳವಾಗಿ ಹೋಗು.

ग़ायबाना, कि॰ ತಿಳಿಯ ದಂತೆ; ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ; ರಹಸ್ಯವಾಗಿ.

ग़ार, पु॰ धर्यकात गाः के; गाः के. ग़ारत, वि॰ क्युं गंकात; राज्य

ವಾದ; ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟ.

शारद, बी॰ भै या थे। तर्थ सकरें ; ಕಾವಲು. गारना, स॰ कै० तकः; डैगै; ड्रू क्षरं गारा, पु॰ तथ्युः; तन्तरे. गारी, स्त्रो॰ ಬೈ ಗಳು ; ದುರ್ವಚನ. गारो, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಹೆಮ್ಮ. गाईस्था, पु॰ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ. गाल, पु॰ चैत्रू; तंथू; బాయి ಬಡಕುತನ; ಒಂದು ತುತ್ತು;—बजाना ಜಂಬಕೊಚ್ಚು; —फुलाना कंठीयू डे०१० xu; ಕೋಪಿಸು; ಬಡಾಯಿಕೊಚ್ಚು; ಹರಟಿಹೊಡಿ;—मारना ಇದ್ದದ್ದು ಇಲ್ಲದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳು. गालगूल, पु॰ डंछैं कॅंठधै. गाला, पु॰ ಹತ್ತಿಯ ಹಂಜಿ. ग़ालिब, वि॰ ವಿಜಯಿ. गालिबन, कि॰ ಆದಮಟ್ಟಿಗೆ. गाली, स्त्रो॰ ಬೈಗಳು; ಕೆಟ್ಟಮಾತು. गाली-गलोज, स्रो॰ ಪರಸ್ಪರ ಬೈದಾ ಡುನಿಕೆ; ದುರ್ವಚನ. गाली-गुक्ता, पु॰ धी तर्ष ध्रतर्थ. गालीचा, पु० दे० गलीचा. गाव, पु॰ गींश ह्य ; ಎತ್ತು. गावकुशी, स्त्रो॰ ಗೋವಧೆ. गावकुर्द, वि॰ ಅದೃಶ್ಯ; ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟ. गावज़ोरी, स्त्रो॰ ಎಲ್ಲರ ಜೊತೆಗೆ ಜಗಳ ವಾಡ ಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು; ಮುಷ್ಟ್ರಾಮುಷ್ಟಿ. गावतिकया, क्षी॰ ದೊಡ್ಡ ದಿಂಬು.

गावदी, वि॰ ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಮೂರ್ಖ. गावदुम, वि॰ ಎತ್ತಿನ ಬಾಲದಂತಿ ರುವ; ಇಳಕಲ. गास, पु॰ ಸಂಕಟ; ಆಪತ್ತು; ತುತ್ತು; गाह, पु॰ गैठा है; स्तू तं; ಮೊ संरै. (ब्राह) गाहक, पु॰ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವವನು; ಗ್ರಾಹಕ; ಗಿರಾಕಿ; ಅಭಿಲಾಷಿ; ಪ್ರೇಮಿ. गाहकी, स्रो॰ ಮಾರಾಟ; अहि. गाहा, स्त्रो॰ ವರ್ಣನೆ; ಕಥೆ; ನೃ **ड्रु**ंड. (गाथा) गाही, स्त्री० ಪಂಚಕ; ಐದೈದರ गाहे, वि॰ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ; —ब-गाहे **ಆ**ಗಾಗ್ಯೆ. गिजना, स॰ है ఏ खंऽ. गिंडुरी, स्नो॰ ಸುತ್ತು ಕುದುರು. गिचपिच) वि॰ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ; गिचरपिचर ∮ ಗಿಜಿಗಿಜಿಯಾದ. शिज़ा, स्त्री॰ एकार; स्कू. ग़िज़ाल, पु॰ ಪುಟ್ಟ ಜಿಂಕೆಮರಿ. गिटिपट, स्त्री॰ रेठक्ट हं कार्य हु ; —करना ಅಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡು. गिहा, पु॰) ಜಲ್ಲಿಕಲ್ಲಿನ ಚೂರು; गिही, स्त्रो॰) को हैं, त का है ou ಒಡಕಲು ಚೂರು. गिइगिइाना, अ० ಮಿತಿಮಿಂದ ವಿಧೇ ಯತೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡು.

गिन्ह, पु॰ पंकळतूः; त्रीबाढ् ಜಾತಿಯ ಗಿಡುಗ. गिनती, स्ति॰ ಎಣಿಕೆ; ಗಣನೆ; ಲಿಕ್ತ ಸಂಖ್ಯೆ;—के ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ್; ಬಹುವಿರಳ. गिनना, स॰ अलंहें का खा; एंह, ಮಾಡು. गिनवाना) स॰ अलंहें का किरं : गिनाना 🕽 ಎಣಿಸಿಸು. गिन्नी, स्त्रो॰ स्टब्रुधः; अनुतः ತಿರುಗುವಿಕೆ; ಸವರನ್. गिर, पु॰ **ಗಿರಿ; ಪರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ**. गित्गिर, पु॰ तीः भाग्ये; ತೊಂಡೆ ಕ್ಯಾತ. गिरजा **) पु॰** ಕ್ರಿ ಸ್ತ್ರ ರದೇವಾಲಯ; गिरजाघर ∫ धंधंा. निरदा, पु॰ मार्ग्युः; ब्रथका. गिरदाब, यु॰ साधिताली; २००**८** ಸುಳಿ. गिरना, अ॰ ಬೀಳು; ಉದುರಿ; ಹೋಗು; ಅವನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದು. गिरफ़्त, क्षी॰ ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಹಿಡಿತ. **गिरफ़्तार, वि॰** प्ररंकेष्टिकाशुधुः; ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಖೈದು ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟ; ದಸ್ತಗಿರಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. गिरफ़्तारो, स्त्री॰ ಬಂಧನ; ಖೈದು. गिरमिट, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬೈರಿಗೆ; ಮರ ದಲ್ಲಿ ತೂತುಕೊರೆಯುವ ಸಲ

ಕರಣೆ.

गिरवाना, स॰ धीर भारत है जाता. गिरवी, वि॰ ಅಡವು; ಗಿರಿವಿ; ಒತ್ತೆ. ಯಿಟ್ಟರುವ. (बंधक) गिरिवीदार, पु॰ ಅಡವು ಇಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವವನು. गिरह, स्त्री॰ गंबिध ; गंबिधू ; गंबिक् , गंबिक् , गिरहकर, वि॰ ಜೀಬು ಕತ್ತರಿಸುವ ಕಳ್ಳ. गिरहदार, वि॰ तं धेर्तः, तं धेर ಗಂಟಾಗಿರುವ. गिरहवाज, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾರಿವಾಳ. गिरहस्त, पु॰ तू ळंट्रू. गिरहस्ती, स्त्रो॰ गुळ हु डु. गिराँ, वि॰ भारतात ; धळे . गिरा, स्त्रो॰ ಮಾತನಾಡುವ ಶಕ್ಷಿ; ಮಾತು; ನ್ಯಾಲಿಗೆ. गिराना, स॰ थि १ १ राः; इंड राजिन ವಂತೆ ಮಾಡು. गिरानी, स्त्री॰ ತುಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಬರಗಾಲ; ಕ್ಸಾಮ. गिरामी, वि॰ इंगिट्यु एग्ट ; ह्यु भेट्यु ರಾದ. गिरि, पु॰ ಪರ್ವತ; ಬೆಟ್ಟ. गिरी, स्नो॰ थी ध्वत डेकंडर. गिरीश, पु॰ वैद्र; ಹಿಮಾಲಯ; ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟ. गिरेबान, पु॰ భుజದಮೇಲೆ ಧರಿ ಸುವ ಶಾಲುವಿನ ಸುತ್ತಂಚು. शिरो, वि॰ दे॰ गिरवी.

शिरोह, पु॰ प्रಮೂळ; गा०का. गिर्द, अस्य॰ ಅಕ್ಟಪಕ್ಷ; ಅಜು ಬಾಜು.

गिर्दावर, पु॰ २०१ हु ह ; ह े हु रा

गिदाँब, पु॰ २९० र ४०४. गिल, स्नो॰ ಮಣ್ಣು; ಗಚ್ಚು; ಗಾರೆ. गिलकार, पु॰ कार्ट ~~ಕ~~ैಲಸದವನು. गिलकारी, स्त्री॰ तार्वे अं है धर. गिलटी, स्त्रो॰ तैक्कु; मं०कि.

गिलना, स॰ ಹಲ್ಲು ತಾಗಿಸದೆ ನುಂಗಿ ಬಿಡು; ಮ ನ ಸ್ಪ್ರಿ ನೊ ಳ ಗೇ ನೇ

ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳು. गिलविला, वि॰ ಬಹಳ ಮೆತ್ತಗಿರುವ; ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣಾದ.

गिलबिलाना, अ॰ ७ मुं ब्रू, जा ८ ಮಾತನಾಡು ; ಗೊಣಗುಟ್ಟು.

गिलम, स्त्री॰ शःह्नुं का कार्यः ಗಂಬಳಿ; ಜಮಖಾನೆ.

गिलहरी, स्त्री॰ ಅಳಿಲು; ಅಣಿಲು. गिला, पु॰ २०वै; टाइबर्लं.

गिलाज़ात, स्नी॰ ಕೊಳೆಯಾಗುವಿಕೆ. गिलाफ्र, पु॰ ದಿಂಬು ರಜಾಯಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಚೀಲ; ಬತ್ಸ

ಳಿಕೆ; ಒರೆ. गिलावा, पु॰ ಗಾರೆ; ಗಿಲಾವು. गिलास, पु॰ ಲೋಟ; দু মা. शिलोय, **जी**० गाळाथ थए,.

·गिलोरो, स्त्री॰ **ఏ**ः पृ_{र्}तैथै **धः** छः ; ಪಾನ್ಪಟ್ಟ; ತಾಂಬೂಲ;—दान ನೀಳ್ಯದತಟ್ಟಿ. गिल्ला, पु॰ २००व ; धौरापं.

गिल्टी, स्त्री॰ दे॰ गिलटी.

गिल्ली, स्त्री॰ दे॰ गृल्ली.

गीं, प्रत्य • ಪ್ರಭಾವಿತ; ಉದಾ. गमगीं. ग़ींजना, स॰ ಹಿಸುಕು; ಕಿವುಚು.

गीत, पु॰ कावं); इदा; ते(ड. गीदड़, पु॰ ನರ್; ಶೃಗಾಲ. वि॰

ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ. गीदी, वि॰ ಅಂಜುಬುರುಕ; ಹೇಡಿ.

गोघ, पु॰ ರಣಹದ್ದು; ಗಿಡಗ. गीधना, अ॰ ಒಂದುಸಲ ಕಾರ್ಯ

ಲಾಭವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಯಾ ವಾಗಲೂ ಅಂತಪ ಪರಿಸ್ತಿತಿ ಯನ್ನೇ ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತಿರು.

गीवत, स्नो॰ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ; ಗೈರು ಹಾಜರಿ; ಚಾಡಿಹ್ನೆಳುವಿಕೆ.

गीर, प्रत्य॰ ಇಟ್ಟುಕೂಂಡಿರುವವ; ಉದಾ: जहांगीर, अलमगीर.

गीला, वि॰ ಒದ್ದೆಯಾಗಿರುವ; ತೊ ಯಿದು ಹೋಗಿರುವ.

गुंग } पु॰ ಮೂಕತನ; ಮೂಗ.

गुंगी, स्त्री॰ ಇರ್ತಲೆ ಹಾವು; ಕುರುಡು ಹಾವು

गुंचा, पु॰ ಮುಗುಳು; ಮೊಗ್ಗ; ಆನಂದೋತ್ಸವ; ನೃತ್ಯ.

गुंज) स्त्री॰ ಭ್ರಮರಗಳ ಝೇಂ गुंजन ∮ ಕಾರ.

गुंबना, अ० ಝೇಂಕರಿಸು. गुंबा, पु० ಗುಲಗುಂಜಿ ; ಮಂಜಾಡಿ; ಗುಂಜಾಫಲ.

गुंजाह्श, स्त्री॰ ಅವಕಾಶ; ಎಡೆ; ಸ್ಥಾನ; ಸಂದರ್ಭ.

गुंजान, वि॰ ದಟ್ಟ; ನಿಬಿಡ; ಅವಿರಳ. गुंजायमान, वि॰ ಝೇಂಕರಿಸುವ. गुंजार, पु॰ ಝೇಂಕಾರ.

गुंडई, खी॰ गुं॰ है है डेंत; ಅत्राहुट. गुंडा, वि॰ गुं॰ है ; मार्थ.

गुंथना, अ॰ ಪೋಣಿಸಲ್ಪಡು; ಹಾರ ವನ್ನು ಪೋಣಿಸು.

गुंघना, स॰ ನಾದಲ್ಪಡು; ಹದ ಮಾಡಲ್ಪಡು.

गुँचवाना, स॰ ಹದಮಾಡಿಸು. गुँचाई, स्ना॰ ಹದಮಾಡುವಿಕೆ; ಹದ ಮಾಡಿದುದರ ಕೂಲಿ.

गुंक र पु॰ ಗೊಂಚಲು; ಹೆಣೆದ गुंकन । ಅಥವಾ ಪೋಣಿಸಿದಗಂಟು; ಸಿಕ್ಕು; ತೊಡಕು.

गुंबज़) दुः ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಮೇಲಿನ गुंबद) ಗೋಲಾಕೃತಿಯ ಗೋವುರ. गुंबा, दुः ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಟನಿಂದ ಎದ್ದ

ಬಾಸುಂಡೆ.

गुड्याँ, स्रो॰ तै४७; ಸಖ. गुच्छ, पु॰ ಗೊಂಚಲು; ಸಮೂಹ; ಕಟ್ಟು; ಗುತ್ತಿ.

गुच्छक, पु॰ } युच्छा, स्त्री॰ } दे॰ गुच्छ.

गुच्छेदार, वि॰ तैं०० छं था तंश्रेश्

गुज़र, पु॰ ति । ಪ್ರವೇಶ; ಜೀವ ನೋ ಪಾಯ; ಕಾಲಕ್ಷೇ ಪ; ನಿರ್ವಾಹ;—जाना ಸಾಯು; ಮರಣಹೊಂದು.

गुज़र-गाह, स्त्रो॰ ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ; ನದೀ ಘಟ್ಟ.

गुज़रना, अ० ಹೋಗು; ಕಾಲ ಕಳೆದು ಹೋಗು; ನಡೆ; ಸಾಗು; ನಿರ್ವಹಿಸು; ಸಾಯು.

गुज़र-बसर, पु॰ ಜೀವನ ನಿರ್ವಾಹ; ಕಾಲಕ್ಷೇಪ.

गुज़रान, पु॰ दे॰ गुज़र.

गुज़इता, वि॰ ಕಳೆದುಹೋದ; ಕಳೆದ; ಹಿಂದಿನ.

गुजराना, स॰ (काष्ट) क्ष्रैर्यंथाः. गुजारा, पु॰ क्षरवत रुक्तात्रळ कार्नुत भेतंबक्षु वरंबतः; स्रः० कंतक्षीं.

गुज़ारिश, स्त्रो॰ ಅे हैं ; ನಿವೇದನೆ. गुझिया, स्त्रो॰ ಖರ್ಜಿಕಾಯಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿನಸು.

गुटकना, अ॰ ವಾರಿವಾಳದಂತೆಕೂಗು. स॰ ನುಂಗು.

गुरका, दु॰ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕಪುಸ್ತಕ; ಬುಗರಿ.

गुटरगूँ, स्नी॰ ಪಾರಿವಾಳದ ಕೂಗು. गुटिका, स्नी॰ ಗುಳಿಗೆ.

गुह, पु॰ ದಳ; ಸಮೂಹ; ಗೋಷ್ಠಿ. गुहा, वि॰ ಕುಳ್ಪ; ಗಿಡ್ಡ. गुरुली, स्त्री॰ ವಾಟै; ಗೊರಟು; ಯಾವುದಾದರೂ ಹಣ್ಣಿನ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿಯಾದ

गुढंबा, पु॰ ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿನ ಮು ರಬ್ಬ ; ಗುಳಾಂ**ಬ**.

गुड़, पु॰ ಬೆಲ್ಲ.

गुद्गगुद्राना, अ॰ तार्थातार्था ಯीवता ಶಬ್ದ ಮಾಡು. ಈಂ ಹುಕ್ಕ ಸೇದು. गुड़गुड़ी, स्त्री॰ ಗುಡಿಗ: ಡಿ; ಹುಕ್ತ. गुड़िया, स्त्रो॰ धधीं तर्थें त राजित ಆಟದ ಗೊಂಬೆ; ಬೊಂಬೆ.

गुड़ी, खी॰ धैधैं, कार्य; इंडिंग ; ದೊಡ್ಡ ಗಾಳೀಪಟ.

गुद्दा, पु॰ ಬ ಟೈ ಯ ಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ದ ಬೊಂಬೆ; ದೊಡ್ಡ ಗಾಳೀಪಟ.

गुड्डी, स्त्री॰ दे॰ पतंग.

गुण, ಇಂಗುಣ; ಧರ್ಮ; ಪ್ರಭಾವ; ತೀಲ; ಸ್ವಭಾವ; ಫಲ. गुणज्ञता, स्नी ಗುಣ ಪರೀಕ್ಷೆ.

गुनफल, पु॰ ಗುಣಿಸಿಬಂದ ಫಲ. गुणांक, पु॰ ಗುಣಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಂಖ್ಯೆ. गुणा, पु॰ ಗುಣಿತ; ಮಡಿ.

गुणातीत, वि॰ धळं र्मा कि र्मं गुणी, वि॰ ಗುಣವಂತ. पु॰ रैडां छ

ನಾದ ಮನುಷ್ಯ.

गुष्य, पु॰ ಗುಣಿಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ. गुण्यांक, पु॰ ಗುಣಿಸಲ್ಪ ಡುವ ಸಂಖ್ಯೆ. गुत्थमगुत्था, पु॰ ಗುದ್ದಾ ಟ; ಮುಷ್ಟಾ

ಮುಷ್ಟಿ; ಜಗಳ; ಸಿಕ್ಚು.

गुत्थी, बी॰ भैक्यु; तंंध्ये; डैंब्दका. गुथना, अ॰ ಪೋಣಿಸಲ್ಪಡು. गुथवाना, स॰ ಪೋಣಿಸಿಸು.

गुर्गुरा, वि॰ ಮಾಂಸಲವಾದ; ಬಹಳ ಮೆತ್ತ್ಯಗಿರುವ.

गुदगुदाना, अ॰ ಉಲ್ಲಾ ಸಪಡು; ತಿಕ್ತ ಲಾಗು.

गुदगुदी, स्त्रो॰ ७ हुं, ಲಾಟ ; ನಗುವಿನ ಸೊಕ್ಕು; ಆಹ್ಲಾದ; ಕಾವೋ ದ್ದೀ ಪನ.

गुदिक्या, पु॰ ಹರಕು ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟಿ ಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡವನು; ಬಟ್ಟಿ ಚಿಂದಿಯ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ಡೇರೆ ಗುಡಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವವ

गुद्दी, चो॰ ಹರಕು ಚಿಂದಿಯಬಟ್ಟಿ; ಕಂಥೆ ;—का लाल ಕೆಟ್ಟಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಪದಾರ್ಥವಿರು

गुदड़ी-बाज़ार, पु॰ ಗುಜರಿಸಂತೆ. गुद्रना, अ॰ ದೂರವಾಗು; ತೃಜಿಸು. गुदा, स्नी॰ ಮಲದ್ವಾರ. गुराज्ञ, वि॰ ಮಾಂಸಲವಾದ; ಮೆತ್ತ್ಯ

ನೆಯ; ದಯಾಳು. गुदाना, स॰ ಮಚ್ಛಿಹಾಕಿಸು. गुदाम, पु॰ दे॰ गोदाम. गुही, स्त्री॰ ಹೆಗ್ಗತ್ತು; ತಲೆಯ ಹಿಂ ಭಾಗ; ಕೊರಳಿನ ಹಿಂಬಾಗ.

गुन, पु॰ दे॰ गुण.

गुनगुना, वि॰ ಉರುಗು ಬೆಚ್ಚಗಿರುವ गुनगुनाना, अ॰ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡು; ಗೊಣಗುಟ್ಟು. गुनचा, पु॰ ಮೊಗ್ಗು. गुनना, स० गालैया; ಯೋಚಿया. गुनह, पु० दे० गुनाह. गुनहगारं, वि॰ ಪಾಪಿ; ಅಪರಾಧಿ. गुनहगारी, स्त्री॰ क्वार्क ; कैंश्बर्क ; ಅಪರಾಧ. गुनही, पु॰ ಅಪರಾಧಿ. गुना, पु॰ रां क्रांक्ष ज्ञास ह राष्ट्र पर् ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯಯ; ಉದಾ;—दुगुना, चौगुना. गुनाह, पु॰ ಅಪರಾಧ; ಪಾಪ. गुनाही, पु॰ ಅಪರಾಧಿ; ದೋಷಿ. गुनिया, पु॰ ಗುಣವಂತ. गुपचुप, कि॰ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ; ಸುಮ್ಮ ಗೆ. गुप्त, वि॰ ಅಡಗಿರುವ; ಗೂಢವಾದ; ವೈಶ್ಯರ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರು. ಗ್ರಾಣ, ಕಾಂ ಒಳಗಡೆ ಕತ್ತಿಯಿರುವ ಊರುಗೋಲು. गुफ्ता, स्त्री॰ तं छै ; हैं ० तर्र. गुप्रतगू, स्त्री॰ का उन्हार का सं: ಮಾತುಕತೆ. गुबरेला, पु॰ मत्तर्वस्थर. गुबार, पु॰ ब्राक्यू; द्राक्षाः; ಮह ಸ್ಸಿನೊಳಗಿನ ದ್ವೇಷ. गुन्बारा, पु॰ ಆಕಾಶಬುಟ್ಟೆ. गुम, पु॰ ಆಡಗಿರುವ; ಅಪ, ಕಟ

ವಾದ.

गुमरी, स्नी॰ ೈಲು ಅಡ್ಡ ಗೇಟು. गुमनाम, वि॰ ಅಜ್ಜಾತ; ಹೆಸರಿಲ್ಲದ; ಅಪ್ರಸಿದ್ದ. गुमराह, वि॰ ಕುಮಾರ್ಗಿ; ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ. गुमर, पु॰ कँಮैं; ಅಭಿಮಾನ; ವುನಸ್ಸಿ ನೊಳಗಿನ ದ್ವೇಷ. गुमान, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಅಭಿಮಾನ. गुमाना, स॰ हंधंहैं हर्ण,. गुमानी, वि॰ ಅळ० ७००. गुमाइता, पु॰ ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಕರಣೀಕ. गुम्मा, वि॰ ಮೌನವಾಗಿರುವ. ಗ್ರಕ್ಕ ರಾಜ್ಯ; ರಹಸ್ಯ; ಮೂಲ ಮಂತ್ರ. गुरगा, पु॰ ಶಿಷ್ಣ; ದೂತ; ಗೂಢ ಚಾರ. गुरदा, पु॰ ಪರಾಕ್ರಮ; ಒಂದು ವಿಧ ವಾದ ಚಿಕ್ಕಳುಪಾಕಿ; **ಮೂತ್ರ** ಪಿಂಡ. गुरबत, स्त्रो॰ ಪ್ರಯಾಣ; ಪರದೇಶ.. गुरबा, स्त्रो॰ धैरुं. गुरबा, पु॰ ग़रीब का बहु॰. गुरिया, स्नो॰ ಮಣಿ. ग्रवी, वि॰ ಅಹಂಕಾರಿ; ಗರ್ವಿ. गुर, वि॰ ಭಾರವಾದ. पु॰ ದೇವತೆ ಗಳ ಗುರು ಬೃಹಸೃತಿ; ಶಿಕ್ಷಕ; ಅಧ್ಯಾಪಕ. गुरुआइन, स्त्री॰ ಗುರುಪತ್ತಿ; ಉಪಾ ಧ್ಯಾಯಿನಿ. गुरुआई, वि॰ ಗುರುವಿನ ಧರ್ಮ.

गुरुभाई, वि॰ ಸಹವಾಠಿ; ಒಂದೇ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಆಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದವರು.

गुरुमुखी, হািি ಪಂಜಾಬಿ ಭಾಷೆ অগ্ন খেটঅগ্ন শুটি.

गुरू, पु॰ ಗುರು; ಅಧ್ಯಾಪಕ; ಅಚಾ ರ್ಯ. :— चंटाल ಬಹಳ ಚತುರ. गुरेज़, स्त्री० ಓಡುವುದು.

गुरेरना, स॰ ದುರದುರನೆ ನೋಡು. गुर्ग, पु॰ ಗುಳ್ಳಿನರಿ; ನರಿ.

गुदं, वि॰ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ. गुतं, पु॰ ಗವ; ಬುರುಜು.

गुर्जेर, पु॰ ಗುಜರಾತದೇಶ; ಗುರ್ಜರ ಎಂಬ ಜಾತಿಯ ಜನರು.

गुजेरी, स्त्री॰ ಗುಜರಾತದೇಶದ ಮಹಿಳೆ.

गुरांना, अ॰ ಗುರು ಗುಟ್ಟುವುದು; ಗುರ್ರೆನ್ನುವುದು.

गुर्वी, स्त्री॰ ಗರ್ಭಿಣಿ. वि॰ ಭಾರ ವಾದ.

गुसीं, सो॰ विद्वाध्याय थैं. गुल, पु॰ .. ಗುಲಾಬಿಹೂವು ; ಹೂವು ; ನಗುವಾಗ ಗಲ್ಲದವೇ ಲೆ ತೋರಿ ಬರುವ ಪುಷ್ಪಾ ಕೃತಿಯ ಗುರುತು ; ದೀಪದಕುಡಿ ;— स्विलना ವಿಚಿತ್ರ ವಾದ ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸು ; ಜಗಳ ಹುಟ್ಟು.

गुल, पु॰ प्रदूध ; ಗಲಾಟಿ ;—करना ಗಲಾಟಿಮಾಡು.

गुलकंद, go ಗುಲಾಬಿ ಮುರಬ್ಬ ; ಗುಲ್ಕ ಕ. गुलकारी, स्नी॰ ಹೂಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿ ಸುವ ಕೆಲಸ.

गुलगुल) वि॰ ಮೈದುವಾದ; ನುಣ್ಣ गुलगुला) ಗಿರುವ.

गुलगुलाना, स॰ ಹುಣ್ಣ ಗೆಕಿವುಚು.

गुलगूँ, वि॰ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣದ; ರೋಜಾಬಣ್ಣದ.

गुरुचाँदनी, पु॰ विराध మार्थि. गुरुचा, पु॰ प्रश्लवकार धुः है ಯಿಂದ ಮೆತ್ತಗೆ ತಟ್ಟು ವುದು.

गुलचाना, स॰ गध्रुतವೆगः थै ಪ್ರೀತಿ ಯಿಂದ ಮೆತ್ತಗೆ ತಟ್ಟು.

गुल्क्सं, पु॰ ತೋಟಗಾರ; ಮಾಲಿ. गुल्क्सं, पु॰ ಸುಖ; ಮಜಾ; ವಿಲಾಸ;—उद्दाना ಆನಂದಿಸು; ಮಜಾಮಾಡು.

गुल्लार, पु॰ ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನ ವನ. वि॰ ಕಂಗೊಳಿಸುವ; ಹಸರುಪಚ್ಚಿಯಿಂದೊಡಗೂಡಿದ; ರಮ್ಯ ನಾದ.

गुलस्टी, स्त्रो॰ ಗಂಟು; ಸಿಕ್ಕು ಸುಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ.

गुलदाऊदी, स्त्री॰ र्रं(२०७ तं.

गुलदस्ता, पु॰ ಹೂಗೊಂಚಲು. गुलदान, पु॰ ಹೂಗಳ ' ಗುತ್ತಿಯನ್ನಿ

ಡುವ ವಾತ್ರೆ; ಹೂಜಾಡಿ. गुलदाना, पु॰ ಸಿಹಿಬೂಂದಿ.

गुलदुम, को॰ ಬುಲ್ಬುಲ್ ಪ್ಪಕ್ಷೆ. गुलनार, पु॰ ದಾಳಿಂಬೆ ಹೂವು; ದಾಳಿಂಬಿಹೂವಿನ ಬಣ್ಣ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದಾಳಿಂಬೆ. गुलकाम, वि॰ ಬಹಳಸು ः ದರ; ಗುಲಾಬಿಹೂವಿನಂಥ.

गुलबदन, वि॰ ಕೋಮಲ. गुलबर्ग, वु॰ ಗುಲಾಬಿ ಎಲೆ. गुलमा, वु॰ ಹೊಡೆತ ಅಥವಾ ಗಾಯ ದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೀಗು ಅಥವಾ ಬಾವು; ಬಾತುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

गुलक, वि॰ ಸುಂದರವಾದ. गुलरेज, पु॰ ಹೂಬಾಣ. गुलरान, पु॰ ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನ. गुलरानो, पु॰ ರಜನಿಗಂಧ; ಸೈಟ್ ಕ್ಷೀನ್.

गुलाब, पु॰ ಗುಲಾಬಿ;—पाश ಪನ್ನೀ ರುದಾನಿ;—पाशो ಪನ್ನೀರಿ ರಿಚು ವುದು.

गुकाब-जामुन, पु॰ ಜಾಮೂನು. गुकाबी, वि॰ ಗುಲಾಬಿಯ ಬಣ್ಣ ದ; ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ; ಸ್ವಲ್ಪ. गुकाम, पु॰ ಆಳು; ದಾಸ; ಸೇವಕ; ನೌಕರೆ;—का तिकाम ದಾಸಾನು

गुलामी, स्वो॰ ಗುಲಾಮಗಿರಿ; ಪರಾ ಧೀನತೆ.

ದಾಸ; ಅಡಿಯಾಳು.

गुुलाल, g॰ ಗುಲಾಲು; ಓಕುಳಯ ಪುಡಿ.

गुल्हु, पु॰ ^इड्यु. गुल्हिस्तॉं, पु॰ ळकदौशधे. गुलेनार, पु॰ दे॰ गुल्लार. गुवल, स्ती॰ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಕಪಿಗ ಳನ್ನೂ ಹೊಡೆಯಲು ಉಪಯೋ ಗಿಸುವ ಮಿಡಿಬಿಲ್ಲು.

गुलेखची, पु॰ ಮಿಡಿಬಿಲ್ಲು ಹೊಡೆ ಯುವವ.

गुलेला, पु॰ दे॰ गुलेल.

गुरुक्त, पु॰ कार्थित ಹರಡು; ೧०೧. गुरुक्त, पु॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಉದರ ವ್ಯಾಧಿ; ಗುಲ್ಮವ್ಯಾಧಿ.

ngg, go ಮಡಿ ಬಳಿಗೆ ಉಪಯೋ ಗಳುವ ಮಣ್ಣಿನ ಗೋಲ; ಬೊಬೈ; ಗುಳು.

गुल्लाला, पु॰ ಒಂದುಕೆಂಪುಹೂ. गुल्ली, क्ली॰ ಗೊರಟು; ಗಟ್ಟಯಾದ ಬೀಜ; ಚಿಣ್ಣೆ.

गुसल, पु॰ दे॰ गुस्ल. गुसाँई, पु॰ दे॰ गोसाँई.

गुस्ताख़, वि॰ ಅಶಿಷ್ಟ; ದಿಟ್ಟ ತನದ; ಹಿರಿಯರನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸುವ ಸ್ವಭಾ ವವುಳೃ.

गुस्ताकी, को॰ ७४ैद्धा छै; विधा डत. गुस्त, पु॰ प्रभूत; द्रष्टर. गुस्ताना, पु॰ प्रभूतत ठाती. गुस्सा, पु॰ चैंश छं÷ भेधेंगू.

गुस्सेल } वि॰ ಮುಂಗೋಪಿ.

गुह्र, पु॰ ಗುಪ್ತವಾದ ಸ್ಥಳ; ಹೃದಯ. गुह्राना, स॰ ಕೂಗು ; ಒದರು ಗಟ್ಟಿ ಯಾಗಿ ಕರೆ.

गुहा, स्त्रो० दे० गुफा.

गुहार, स्त्री॰ ಮೊರೆಯಿಡು. गुहा, पु॰ ಗೋಪ್ಯವಾದ; ಗೂಢ ವಾದ.

न्ता, पु॰ ಮೂಕ; ಮೂಗ. नूँगे का गुद्र ಅ ನು ಭ ವಿ ಸಿ ಯೂ ಹೇಳ ಲಾಗದ.

गूंगी, स्नो॰ ಮೂಕಳು.

गूज, ঝা॰ ಭ್ರಮರಗಳ ಝೇಂಕಾರ; ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ.

गूंजना, अ॰ ಝೇಂಕರಿಸು; ಪ್ರತಿ ಧ್ವನಿಯು ಕೇಳಿಸು.

गृंथना, स॰ दे॰ गृथना. गृंथना, स॰ నిఁినల్లి నేనేసి కలను;

ನಾದು; ಹಿಸುಕು. गूगल, पुಂಗೂಬೆ.

गुजर, पु॰ ಗೊಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ. गुइ, वि॰ ಗೂಢ; ಗಂಭೀರ; ಕಠಿಣ.

ग्होनित, स्ना॰ ಒಬ್ಬ ನನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಿಗೆ ನಾಟುವಂತೆ ಹೇಳುವ ಅಲಂಕಾರೋಕ್ತಿ.

ग्यना, स० ಪೋಣಿಸು; ಟಾಂಕಿ ಹೊಲಿ.

गूद्द, पु॰ ಹಳೆಯಕಂತೆ; ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ; ಚಿಂದಿ.

गृदर, पु॰ दे॰ गृदड़.

गूदा, पु॰ ಹಣ್ಣಿ ನ ತಿರುಳು.

गून, को ಂ ದೋಣಿಯ ಹಗ್ಗ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ದೊಡ್ಡ ಬಿಂದಿಗೆ. ग्ना, पु॰ ಹಿತ್ತಾಳೆ ಅಥವಾ ಬಂಗಾರ ದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗಿಲೀಟು ರಂಗು. ग्ना, पु॰ ದ್ರೋಣವುಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಮೂಲಿಕೆ.

गूलर, पु॰ ಅತ್ತಿ; ಔದುಂಬರ;—का फून ಅಮಾವಾಸ್ಯೆಯ ಚಂದ್ರ; ಅಸಂಭವ ಮಾತು.

गूह, पुಂ ಮಲ್; ಗಲೀಜು.

गृह, पु॰ ಮನೆ; ಮಂದಿರ.

गृहस्थ, पु॰ तुळिं क्षू; संसूत. गृहस्था, स्त्रो॰ तुळ सक्तू ಶ್ರಮ; ಮನೆಯ ಸಾಮಾನು.

गृह्म, वि॰ ಗೃಹಸಂಬಂಧವಾದ.

गेंगटा, पु॰ న్ల్ల

गेंड्ना, स॰ ಹೊಲದಸುತ್ತಲೂ ಬದುವು ಹಾಕು.

गेंड्ली, स्नो॰ ಕುಂಡಲ; ಸುರುಳು. इा, पु॰ ಕಬ್ಬು.

गेंडुआ, पु॰ ಕುದುರು; ಸಿಂಬೆ.

गेंडुरी) स्त्रो॰ तिलते ಬಿಂದಿಗೆಗಳ गेंडुरी) ಕೆಳಗಿಡತಕ್ಕ ಹಗ್ಗದಸಿಂಬೆ.

गंद, स्त्री॰ ಚैंंंग्ला; ಕಂದುಕ. गंदा, पु॰ ಚैंग्लाकाशीत कार्जा.

गेय, वि॰ ಹಾಡತಕ್ಟ; ಕೀರ್ತನೆ ಮಾಡತಕ್ಟ.

गेरना, स॰ ಹೊಯ್ಯು; ಬೀಳಿಸು; ಸುರಿಯು. अ॰ ಸತ್ತಲಾಬರು.

गेरुआ, वि॰ ಕಾಷಾಯ; ಕಾವಿ ಬಣ್ಣ ದ. गेरु, स्रो॰ ಕಾವಿಕಲ್ಲು; ಕಾವಿ.

गेसू, दु॰ ಮುಂಗುರುಳು. गेह, पु॰ ಮನೆ; ಗೃಹ. गेहनी, स्ती॰ का तें का स का ते; ಗೃಹಣಿ; ಹೆಂಡತಿ. तेहुँअन, पु॰ तैक्षिकातं ; , तैक्ष ಧುಮೆ ಹಾವು. गेहुँ आ, वि॰ तैंशिक्ष धलु व. गेहूँ, पु॰ ಗೋಧಿ; ಗೋದುವೆ. मैंड़ा, पु॰ तिलंडिका, अर्जू ಮೃಗ. **गैंती, स्त्रो॰** ಗುದ್ದಲಿ; ಪಿಕಾಸಿ. गैन, पु॰ ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ. ग़ैब, पु॰ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಲ್ಲದ;—सँ ಭವಿ ಷ್ಯವಾದಿ. रीवत, स्त्री॰ अनित ; तारि. गैबानी, स्त्री॰ दीवदू रुव्हिं ; कैंधू ನಡತೆಯ ಸ್ತ್ರೀ. रांबी, वि॰ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ; ತಿಳು ವಳಿಕೆಗೆ ಬಾರದ. **ग़ेर, पु॰** ಅನ್ಯಾಯ. ग़ैर, वि॰ ಅನೃ; ಬೇರೆ; ಇತರ. गैरआबाद, वि॰ ज्ञमञ्जूद; थेरळ). ग़ैरमनकूला, वि॰ মু ठ; ভগ্ৰভ. **ग़ैरमामूली, वि॰ ७** सन्दान्गरलकात. गैरमुमकिन, वि॰ ಅर्मः भ्रज्ञ. ग़ैरवाजिब, वि॰ ಅನುಚಿತವಾದ. ग़ैरहाज़िर, वि॰ ಅನುಪಸ್ಥಿತ; ಹಾಜ ರಿಲ್ಲದ. ौरहाज़िरी, स्नो॰ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿ; ಹಾಜ

ರಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

शिरत, स्त्री॰ धर्द्धै; रुग्धेर्चं. गैरिक, पु० दे० गेरू. गಿಹ, ಕಾಂ ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ; ಗಲ್ಲಿ. गोंई, स्नो॰ ಎತ್ತಿನ ಜೊಂಡಿ. गोंड, स्नो॰ ಧೋತ್ರ ಅಥವಾ ವೇಷ್ಟ್ರಿಯ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಂಚು; ನಿರಿಗೆ. गोंठना, स॰ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು ವಿನ ತುದಿಯನ್ನು ಸುರುಳಾಗಿ ದುಂಡಗೆ ಸುತ್ತು. गोंड, पु॰ ಮಧ್ಯ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಕಾಡು ಜನರು. गोंड़ा, पु॰ ಬೀಲಿ; ಉಪನಗರ: ನೊಹಲ್ಲಾ; ಹಳ್ಳಿ; ಅಂಗಳ. गोंद, पु॰ ಗೋಂದು; ಅಂಟು. गो, स्नो॰ ಆಕಳು; ಇಂದ್ರಿಯ; ವಾಣಿ; ಪೃಥ್ವಿ; ನಾಲಿಗೆ; ಸ್ವರ್ಗ; गो, अभ्य॰ ಯದ್ಯಪಿ; ಇದ್ದರೂ. गो, प्रत्य॰ ಮಾಡುವವ. ಉದಾ: कानूनगो. गोइँडा, पु॰ थैठलै. गोइंदा, पु॰ तिक्रुध्छारी. गोह्याँ, पु॰ गं०तितः, खाँववैतावरः, ಸಹಚಾರಿ. गोई, स्त्री॰ कर्रे १ रें. गोकुल, पु॰ ದನಗಳ ಮಂವೆ; ಗೋ ಶಾಲೆ. गोकोस, पु॰ एउंधे '७०४३' ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಕೇಳಿಸುವಷ್ಟು ದೂರ.

गोस्ता, पु॰ ಅಡ್ಡಾ ಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. गोगरू, पु॰ ತ್ರಿಪುಟ ಎಂಬ ಸಸ್ಯ; ಇದರಲ್ಲಿ ಕಡೆಲೆಯ ಗಾ ತ್ರದ ವ.ುಳ್ಳು ಮುಳ್ಳಾದೆ ಕಾಯಿ ಬೆಳೆ ಯುತ್ತದೆ.

गोसा, पु॰ तिञ्हूं. गोचर, पु॰ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಗಳ | ವ:ುಖಾಂತರ ಪ್ರಾಶ್ವವಾಗುವ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಗೋಚರಾವು.

गोज़, पु॰ कंकर्भः; ಅಪಾನವಾಯು. गोजर, पु॰ ಜರಿ; ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚೇಳು. गोजरा, पु॰ ಗೋಧಿ ಜಾತಿಯಧಾನ್ಯ. गोजी, जो॰ ಕೋಲು; ದೊಣ್ಣೆ. गोजा, पु॰ ಖರ್ಜಿಕಾಯಿ; ಕರಿಗ ಡಬು.

बोट, क्वी॰ } ಗೋಟು ; ನಕ್ಕಿ ; ಜರ बोटा, पु॰ } ತಾರಿಲಡಿ. बोट बेलना ಹಾವುಬೆಣೆಯಾಡುವದು.

कोरी, पु॰ ಹುಡುಗರ ಆಟದ ಬೋಕಿ ಚೂರು; ಪಗಡೆಯ ಕಾಯಿ.

गोठ, स्नि**ं दे० गोशाला.** गोठिल, वि० ಮುರಿದುಹೋದ. गोइ, पु० ಕಾಲು; ಪಾದ.

मोइगत, पु॰ ಕಾವಲುಗಾರ; ಹರಿ

कोड़ना स॰ ७०१; ತೋಡು. कोड़ा, पु॰ ಮಂಚ ಬೆಂಚು ಮೊದ ಲಾದುವುಗಳ ಕಾಲು.

गोड़ारी, ह्यो॰ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವ ಕಡೆ.

गोबिया, स्त्री॰ धे हु हम् छः.
गोणी, स्त्री॰ फैल्लि धेर्स्थ.
गोता, पु॰ ठ०४; फैल्ड्रं.
गोतासोर हु॰ क्रेंअस्थ्रागठवर्स्य.
गोतिया वि॰ प्रक्रिक्टं.
गोतीत, वि॰ प्रक्रूते०ठे, व्यक्तिं विश्व प्रमुक्तिं विष्ठ प्रमुक्तिं विश्व प्रमुक्ति

गोत्र, पु॰ ವಂಶ; ಕುಲ. गोत्र, स्त्री॰ ತೊಡೆ; ಮಡಿಲು; —हेना ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು; —देना ಮಗನನ್ನು ದತ್ತು ಕೊಡು;—भरना ಸಂತಾನೋ ತೃತ್ತಿಯಾಗು.

गोदना, स॰ ಹಚ್ಚೆ ಕೊಚ್ಚಿಸು; ಕೆಣಕು; ಪಚ್ಚಿ.

गोदनी, स्नो॰ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಚ್ಚುವ ಸೂಜಿ.

गोदाम, पु॰ ಭಂಡಾರ; ಉಗ್ರಾಣ; ಗೋದಾಮು.

गोदी, की॰ दे॰ गोदः॰ गोधूम, पु॰ गिंग्दिः । गिंग्दिः । गोधूम) स्त्री॰ मा ಯ ॰ का धः गोधूमी । मंग्दिः । ಬೈಗು ; ಮು ಚ್ಚಂಜೆ. गोना स॰ ವುಚ್ಛು ; ಆಡಗಿಸು.

गोनी, स्त्री॰ दे॰ गोणी. गोप, पु॰ तिंशत; तिंशू.

गोबरी, स्त्री॰ धैरांतै. गोबरेला, पु॰ मार्तांकाप्त. गोबो, गोभी, स्त्री॰ ಕೋಸುಗೆಡ್ಡೆ. गोमेत्र, पु॰ ಗೋಮೇಧವೆಂಬಯಜ್ಞ; ನವರತ್ನ ಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

गोया, फ्रि॰ ಎಂಬಂತೆ; ಎಂಬೋಲ್. (मानों)

गोर, क्वी॰ गैंगरि; संकादी. गोरखंघा, पु॰ ठंगरी, डैंगढंडा. गोरस, पु॰ काथा; कैंगसंघ; कार्श्व गैं.

गोरा, वि॰ थैथेळा ; ಸುಂದರವಾದ. पु॰ ಸುಂದರಪುರುಷ ; थैथे ಯವ.

गोराई, स्नी॰ धेंं धंंग्रः; स्नि॰विकाट. गोरी, स्नी॰ सं०वित. गोरु, पु॰ सै००ध्यं सुं स्नुष्टं. गोरोचन, पु॰ ಆಕಳ ಎದೆಗುಂಡಿಗೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳದಿಬಣ್ಣದ ಸುಗಂಧ ಪದಾರ್ಥ; ಗೋರೋ ಚನ.

गोलंदाज़, पु॰ ತೋಪು ಅಥವಾ ಭಿರಂಗಿ ಹೊಡೆಯುವವನು.

गोलंदाज़ी, स्त्री॰ ತೋಪು ಹೊಡೆ ಯುವ ವಿದ್ಯೆ.

गोल, वि॰ ದುಂಡಗಿರುವ; ವೃತ್ತಾ ಕಾರದ;—मिर्च ಮೆಣಸು.

गोलक, पु॰ ಗೋಲೋಕ; ವಿಧವೆಯ ಮಗ; ದೊಡ್ಡ ಮಣ್ಣಿ ನಪಾತ್ರ; ಕಣ್ಣಿ ನ ಬಿಳೀ ಗುಡ್ಡು.

गोल-बात, स्त्री॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯದ ಮಾತು.

गोलमरोल, वि॰ ಕುಳ್ಳಗೆ ದಪ್ಪನಾಗಿ ರುವ ; ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ.

गोलमाल, पु॰ ಗಡಿಬಡಿ; ಗೊಂದಲ. गोला, पु॰ ಗುಂಡು; ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಗೋಲಿಗಳು; ಮೊಳೆಗಳು ಕುಪ್ಪಿ ಚೂರು ಮತ್ತು ಸಿಡಿಮದ್ದಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಭಾರೀ ಗುಂಡು; ಜಿನಸಿನಮಂಡಿ; ದೊಣಿ ನಡೆಯಿ ಸುವ ಬಿದಿರು ಜಲ್ಲೆ.

गोलाई, स्त्री॰ कैंग्एंग्लंग्डर. गोलियाना, स॰ कांव्यते कांव्यते. गोली, स्त्री॰ कांग्डुं; कैंग्डर्गं; कंज्ञनेक थेनु कांव्यतं —स्त्राना कांव्यतेश्था केंद्र्य. गोस, पु॰ केंड्रे; ಶ್ರವಣೇಂದ್ರಿಯ. गोशमाली, स्नो॰ ಕೆವಿಹಿಂಡುವಿಕೆ. गोशवारा, पु॰ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ: ಪಗಡಿಯ ಅಂಚು; ವೊತ್ತ; ಗೋಶ್ವಾರೆ ಲೆಕ್ನಾ ಚಾರ. ग़ोज्ञा, पु॰ ಮೂಲै; ಪಕ್ಕ; ಏಕಾಂತ; ಬಿಲ್ಲಿನ ತುದಿ. ग़ोस्त, पु॰ ಮಾಂಸ. गोष्ट्र, पु॰ प्रकाओ ; प्रकाळ ; ಗೋಶಾಲೆ. गोसफंद, खो॰ एळः ; ಮೇಕೆ. गोसा, पु॰ धैठलै; ಕುರುಳು. गोसाई, पु॰ इंटर्काडू; क्षेडें९० ದ್ರಿಯ; ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭೇದ; ವಿರಕ್ತ; ಸಾಧು; ಸ್ವಾಮಿ. गोसैयाँ, पु॰ म्यु क्षेत्र; अध्यक्षात्र. गोह, स्त्री॰ ಹಲ್ಲಿಯ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಾಡು ಮೊಸಳೆ; ಉಡ. गोहन, पु॰ र्थंबर्वेगाठ ; रंबतित. गोहरा, पु॰ धैठले. गोहराना, स॰ चंकताः; चंदै. गोहार, स्त्री॰ तक्षाुळा, ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ; ಗೋಗರಿಯು ವಿಕೆ. गों. स्त्री॰ ಸುಯೋಗ; ಸಂದರ್ಭ; ಆವಶ್ಯಕತೆ; ಸ್ವಾರ್ಥ;—निकलना ಕಾರ್ಯಸಿದ್ದಿ ಯಾಗು. गोंगीर, वि॰ स्टुक्टरूट स्टुक्टर गोख, स्नी०) तका हु; ಕಂಡಿ; गोहर, पु॰ ಮುತ್ತು. गोखा, पुर्े वैधवे.

ग़ौग़ा, पु॰ ಗಲಭೆ; ಗೊಂದಲ; ತುಮು**ಲ**ಧ್ವನಿ ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ. गौचरी, खो॰ तैंश खंठा अंडैं ठते; ಹುಲ್ಲು ಬನ್ನಿ. गौड़, पु॰ जंगतीर्घत ६०तं ಪ್ರಾಚೀನ ವಿಭಾಗ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಂಗಡ; ಗೌಡ ದೇಶೀಯ. गोज, स्रो॰ रु० धुन्दली. गोण, वि॰ ಅಪ್ಪಧಾನವಾದ; ಮುಖ್ಯ ವಲ್ಲದ; ಸಹಾಯಕವಾದ. गोद, पु॰ ಗೊನೆ; ಗೊಂಚಲು. गोदुमा, वि॰ ಗೋವಿನ ಬಾಲದಾ ಕೃತಿಯ; ಏರಿಳಿತಗಳುಳ್ಳ. गोनहार, खो॰ ಮದುವ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಸಖಿ. गोना, पु॰ ಮಧುವನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆ ತರುವುದು; ಶೋಭನ ಪ್ರಸ್ತ್ರ. गोर, वि॰ धेरेका; गೌರವರ್ಣದ. ग़ीर, पु॰ ಗಮನ; ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು : ಗಮನಿಸುವಿಕೆ. गोरांग, पु॰ ठेड्राः; क्रैस्हुः ಚೈತನ್ಯ ಮಹಾಪ್ರಭು. गोरा, स्त्री॰ तिर्वेशकात हुः; ಪಾರ್ವತಿ; ಅರಿಸಿನದಹಳದಿ. गोरिया, स्रो॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕವ್ಪು ಬಣ್ಣದ ಜಲಸಕ್ಷಿ. गोरैया, खो॰ कैंक्सू ताथु खैु. गोस, पु॰ भैठेकाते; द्रावरा.

ग्यारस, क्ली॰ ఏಕಾದಶಿ ತಿಥಿ. श्रंथ, पु॰ పుಸ್ತಕ; ಗ್ರಂಥ; ಹಣ; ಪೋಣಿಸುವಿಕೆ.

អំមាត । पु॰ হাস্টু हानहेता था । भैथकार । আহ্ব : শু০ জ্ব ह ह । শিখি, জা॰ শেওটো ; শু০ ធុ ; ব্যা আহ্ব হ ।

प्रंथिवंघन, पु॰ ವಧೂವರರ ಸೆರಗಿಗೆ ಗಂಟುಹಾಕುವಿಕೆ.

प्रसना, स॰ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳು; ಕಾಡಿಸು.

प्रसित) वि॰ ಹಿಡಿತಕ್ಕೊಳಗಾದ ; प्रस्त) ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

ब्रहणीय, वि॰ ಸ್ಪೀಕರಿಸಲು; ಯೋಗ್ಯ ವಾದ.

प्रामीण, वि॰ ಹಳ್ಳಿ ಯ ವ ನು ; ಗಮಾರ.

प्राप्य, वि॰ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ಗ್ರಾಮ್ಯ; ಮೂರ್ಖ; ಅನಾಗ ರಿಕ.

ग्रास, पु॰ ಕವಳ; ಶುತ್ತು; ಹಿಡಿ ಯುವಿಕೆ.

য়ামনা, ম॰ ৯৫; নাত কাল ; কালিমা.

ब्राह, पु॰ ಮೊಸಳೆ.

प्राहक, पु॰ ಗಿರಾಕಿ; ಖರೀದಿ ಮಾಡುವವ.

प्राह्म, वि॰ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯೋ'ಗ್ಯ ವಾದ; ಮಾನ್ಯವಾದ.

प्रीवा, पु॰ ಕೊರಳು; ಕುತ್ತಿಗೆ. क्डानि पु॰ ದುಃಖ; ಖಿನೃತೆ. ৰিলল বালা বালিল, ক্লাত গাল্পু ; নৌগগৈ এ. বালিল, ক্লাত গাল্পু গালিল। বালিল, ক্লাত গাল্পু গালিল। বালিল, বালিল। বালিল বালিল।

घ

वैंबरा, पु॰ ७० मः; ಪಾವಡೆ. वैंबराबोर, पु॰ ಮಡಿಮೈಲಿಗೆಯ ಭೇದವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ಭ್ರಷ್ಟಾ ಆಾರ.

घँघरी, स्त्री॰ दे॰ घघरी.

घॅघोरना) स० ಕలಸు; ಕದಡು.

घंडा, पु• ಘಂಟಿ; ಒಂದು ದಿನದ ೧/೨೪ ನೇ ಭಾಗ; ಘಂಟಿಬಾರಿ ಸುವಧ್ವನಿ—िद्साना ಆಶಿ ಹೋ ರಿಸಿ ನಿರಾಶಿಮಾಡುವುದು.

घंटा-घर, पु॰ ಗಡಿಯಾರದ ಗೋ ಪುರ.

वंटिका } स्त्री॰ मिलू इन्धें; तंसी.

चई, स्नी॰ ಸುಳ; ಸುಳಿಗುಂಡಿ; ಆಧಾರಸ್ಪಂಭ; वि॰ ಆಳವಾದ. वक्सा, पु॰ 🕽 ७० त; २० ते ಯ

चक्री, स्त्री॰) ಲುಂಗಿ. घट, पु॰ ಕಳಸ; ಪಾತ್ರೆ; ಶ೧ೀರ.

೯೩೯ ಕಡಿಮೆ; ಇಳಿದು ಹೋದ. ೯೭೩೯, ಇಂ ವಿವಾಹಸಂಬಂಧವನು

ನಿಶ್ಚಯಿಸುವವನು; ದಳ್ಳಾಳಿ; ಕಳಸ. घटती स्त्रो॰ ನ್ಯೂ ನತೆ; ಕೊರತೆ; ಕಡಿಮೆ.

घटना, अ॰ ಸಂಭವಿಸು; ಆರೋಪಿ ಸಲ್ಪಡು; ಕಡಿಮೆಯಾಗು.

घटबढ़, स्त्रो॰ ಹೆಚ್ಚು ಕವಿ: ; ನ್ಯೂ ನಾ ಧಿಕ್ಯ.

चरवाई, पु॰ ನದಿಯಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಸುಂಕ ವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವವ.

ब्रस्तार, पु॰ ಸುಂಕದವನು; ನಾವಿಕ; ನದಿ ಸುಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂತುಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

ಇಡಾ, ಇಂ ನದೀಸುಂಕದವನು; ಈ ಚಿ ದಡದಿಂದ ಆಚಿದಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದೋಣಿ.

चरा, स्नी॰ ಮೇಘಮಾಲೆ; ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

बरारोप, दुः ताथ्यः ಕಡೆಗಳಿಂ ದಲೂ ಕವಿಯುತ್ತಿರುವ ಮೋಡ ಗಳು; ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತು ವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚ ತಕ್ಕ ವಸ್ತ್ರ...

षदाना, स॰ हर ; हिंदी की का खा ; एं हु का वि वे छा , धा है है ते .

घटाव, पु॰ ನ್ಯೂನತೆ; ಕೊರತೆ; ——बदाव ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ.

घटिका, स्त्रो॰ ಗಡಿಯಾರ; ೨೪ ನಿನುಷ ಗಳ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ.

घटित, वि॰ ನಿರ್ಮಿತವಾದ; ತಯಾ ರಾದ.

घटिया, वि॰ डाउड्यु; २९४४; तधुत.

घटिहा, वि॰ ಮೋಸ; ಅಪ್ರಾ ಮಾಣಿಕ; ದುಷ್ಟ. घट्टा, पु॰ ಕಾಯಿಕಟ್ಟದಕ್ಕೆ.

घड़ा, पु॰ ಜಲಪಾತ್ರೆ; ಗಡಿಗೆ. घड़िया, स्त्री॰ ಮಣ್ಣಿ ನ ಮಿಳ್ಳಿ.

चिंदियाल, पु॰ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಾರಿ ಸುವ ಘಂಟೆ; ಮೊಸಳಿ.

'घड़ी, ಹೊಂಗಳಿಗೆ; ಸಮಯ; ಗಡಿ ಯಾರ;—घड़ी ಪದೇಪದೇ; ಅಡಿ ಗಡಿಗೆ.

घड़ीसाज़, पु॰ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು 🕫 ವಾಡುವವನು.

घड़ोंची, स्त्री॰ ನೀರಿನ ಗಡಿಗೆಯನು ಇಡುವ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮುಹೆ ಅಥವಾ ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳ.

ಕದಿ; ಮರೆಮಾಚು. घन, पु॰ ಮೇಘ; ಸಮೂಹ; ಕರ್ಪೂರ; ಘನಫಲ. वि॰ ಘನ ವಾದ; ಗಟ್ಟ; ದೃಢ.

वनवनाना, अ॰ ಘಹಘಣ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗು.

घनघनाहर, पु॰ ಘಣ्काञ्चल ಎ०थ ಶಬ.

घनघोर, वि॰ ಬಹಳದಟ್ಟ ವಾದ; ಭೀಷಣವಾದ.

घनचक्स, पु॰ ಚಂಚಲ ಬುದ್ಧಿಯ ವನು; ಮೂರ್ಖ; ಸೋಮಾರಿ.

घनसार, पु॰ चंद्याहर्ट.

घना, वि॰ నిబిడవాదు; దట్ట్రవాద. घनिष्ठ, वि॰ సమిఖమదు; బಹಳ ಹೆಚ್ಚು; గాంఢ.

बने, घनेरा, घनेरे, वि० బమళ; అనోం క; అనంమ్య.

घरिचआना, अ॰ ಮೋಸದ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳು.

भाषां, स्था॰ ಎರಡೂಕೈಗಳ ಹಿಡಿತ. भाषां, पु॰ ಅವಾಂತರ; ಗಡಿಬಿಡಿ.

घपुआ, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ತಿಳಿಗೇಡಿ. घपुचन्द, पु॰

चबड़ाना } अ० ता थ ठ ती क थी ; इबसाना } ज्ञु का थ क का; डिप क्रामा } ज्ञु का थ क का; डिप क्रामिश का; थीत का, स्व के क्षेत्र थ ती कि थे का; का का.

क्वड़ाहट } स्त्री∘ ಘಾಬರಿ; ವ್ಯಾಕು **घवराहट }** లತೆ; ಕಳವಳ.

क्मंड, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಹೆಮ್ಮೆ; ಜಂಬ.

घमंडी, वि॰ ಅಹಂಕಾರಿ; ಜಂಬಗಾರ. घमकना, अ॰ ಗರ್ಜಿಸುವುದು. स॰ ಮೂದಲಿಸುವುದು.

धमखोर, वि॰ ಬಿಲಿಸಿನತಾಪವನ್ನು ಸಹಿಸುವವ.

घमघमाना, अ॰ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

घमर, पु॰ ನಗಾರಿ ಘೋಲು ಮೊದ ಲಾದವುಗಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಶಬ್ದ.

चमसा, पु॰ ಬಸಿಲಿನತಾಪ; ಬೇಗೆ; ಝಳ. घमसान) पु॰ ಭಯಂಕರವಾದ घमासान) ಯುದ್ಧ; ತುಮುಲ ಯುದ್ಧ.

चर, पु॰ ಮನೆ; ಗೃಹ; ಜನ್ಮಸ್ಥಳ; ವಂಶ;—उजइना ಮನೆಯೂ ಮನೆತನವೂ ನಾಶವಾಗು;—का ಸ್ವಂತದ;—का न घाट का ತ್ರಿಶಂ ಕು ಸ್ವರ್ಗದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; — क्रूंक तमाशा देखना ಐಶ್ವರ್ಯ ವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವಿಲಾಸ ಪ್ರಿಯುನಾಗು;—बसना ಮನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳು; आंख में घर करना ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮ ಪಾತ್ರನಾಗು.

बरहार, पु॰ ಮನೆಮಠ.

घरघराना, अ० ಕಫದಿಂದ ಗರ್ಗರ್ ಎಂದು ಗಂಟಲೊಳಗೆ ಶಬ್ದ ವಾಗು. पु॰ ಪರಿವಾರ; ವಂಶ.

ਬਾਬਾਲ) ਕਿ• ਨਾ ਨੂੰ ਲਾ ಳು ਨਾ ਬਾਬਾਲਜ) ਫਾਤ.

घरजाया, स्त्री॰ ಮನೆಗೆಲಸಮಾಡುವ ವಳು.

वरनी, स्त्री॰ ಹೆಂಡತಿ; ಮನೆಯಾಕೆ. घरफोड़ी, स्त्री॰ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜಗಳ ಹುಟ್ಟ ಸುವವಳು; ಘಾತಕಿ.

घरबार, पु॰ ಮನೆಮಠ. घराऊ, वि॰ ಮನೆ ತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ. घराती, पु॰ ಮದುವೆಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆ

ಯವರು.

घराना, पु॰ वं॰ इं अतेंब्त. घरी, स्नो॰ ग्रेंबरें ; మैखंबैळापा. घरेला, चि॰ कार्तेका ; कार्तेन ग्रं धःद्याधाः ; कार्तेब्तत. घरेषा, वि॰ कार्तेकाटता.

वरींदा, पु॰ ಕಾಗದ ಮಣ್ಣು ಮುಂ ತಾದ್ದರಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಕ್ಕಳ ಆಟದ ಮನೆ.

वर्षण, पु० ७ हुनु ध.

वलना, अ॰ हर्यं ಬಿದ್ದುಹೋಗು; ಬಿಸಾಡಲ್ಪಡು; ಹೊಡೆದಾಟ ವಾಗು.

वलुआ, पु॰ ಕುಸುರಿ; ಕೊಸರು. वससुदा, पु॰ ಹುಲ್ಲು ಕೀಳುವವನು; ಮೂರ್ಖ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

घसना, अ० ತಿಕ್ಕು; ಉಜ್ಜು. घसिटना, अ० ಎಳೆದುಹೋಗು.

विस्यारा, पु॰ ಹುಲ್ಲು ಮಾರುವ ವನು.

विसियारिन) स्त्री॰ ಹುಲ್ಲು ಮಾರುವ विसियारी) ವಳು.

चसीटना, स॰ ಎಳೆ; ಜಗ್ಗು; ಕೀಳು; ಬೇಗಬೇಗ ಬರೆ.

घहराना, अ॰ గుడుగు; గర్జుసు. वॉबरा, पु॰ } నిరిగేయు వావడే; वांबरी, स्त्री॰ } లంగ.

ষাঁহী, দ্ধাত గంటలో এপেন কৰি কৰি । ক্তৰ্তনাৰ

घाई, स्त्री॰ ಏಟು; ಹೊಡಿತ; ಆಘಾತ. घाउचप, वि॰ ಉಪಾಯದಲ್ಲಿ ಗಂಟು ಮುಳುಗಿಸುವವನು; ಕೂತಲ್ಲೇ ಸ್ಪ್ರಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸತಕ್ಕವನು.

घाघ, पु॰ ಗೋಂಡಾ ಪ್ರದೇಶದ ಮನುಷ್ಯ ; ಬಹಳ ಚತುಂ.

घाघरा, पु॰ ७०त.

चार, पु॰ ಘಟ್ಟ ; ರೀವು; ಕಣಿವೆ;
ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಪರ್ವತಮಾರ್ಗ;
ದಿಕ್ಕು. चो॰ ಮೋಸ; ಕೆಟ್ಟ ತನ;
—चार का पानी पीना. ಅನೇಕ
ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿ ಅನೇಕ
ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸು
ವುದು.

ঘাহি, पु॰ ಕೊರತೆ; ಕಡಿಮಿ. ହাওি ನೀಚಕಾರ್ಯ.

घाटिया, पु॰ ನದೀ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಪುರೋಹಿತ.

und, पु∘ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಪರ್ವತ ಮಾರ್ಗ; ಪರ್ವತದ ಚಿಕ್ಕನೈ, ದಾನ. •

घात, पुँ० ಪ್ರಹಾರ; ಹೊಡಿತ; ಹತ್ಯೆ.

घातक) घातको र पु॰ ಹಿಂಸಕ; ಶತ್ರು.

घान, पु॰) ಒಂದಾವರ್ತಿ ಬೀಸು ঘানী, দ্বो॰) ಗಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಹಾಕಿ ಬೀಸು ವಷ್ಟು ಕಾಳು. बाम, पु॰ ಬಿಸಿಲು; ಸೂರ್ಯನ ತಾಪ.

धामह, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ಸೋಮಾರಿ; ಬಿಸಿಲ್ಲಿ ಬಳಲಿದವನು.

धाय, पु॰ इंग्वर्थः.

घायक, वि॰ इन्डिंस ; ठैतन्डर्स.

भायल, वि॰ गाळांगी विवस्ति है.

भार, स्त्री॰ ನೀರಿನ ಪ್ರವಾಹ ದಿಂದಾದ ಮಾರ್ಗ.

घाल, पु॰ दे॰ घलुआ.

बालक, पु॰ ಕೊಲೆಗಾರ; ವಿನಾಶಕ घालना, स॰ कार्चा; वढा; ఎमै;

ವಾಡಿಬಿಡು; ಹಾಳುಮಾಡು. थाव, पु॰ ಗಾಯ;—पर नमक

छिड़कना ನೊಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ನೋಯಿಸು;—भरना,

—पूजना ಹುಣ್ಣು ಮಾಯುವುದು. घास, स्रो॰ क्रांट्रा.

घिग्घी, स्रो॰ धैर् १ एंटे.

घिषियाना, अ॰ तंबतंबर तंबाताः; ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಬೇಡು.

विचित्व) स्त्री ಕಿಕ್ಟಿಂಯುವಿಕೆ; घिचर-पिचर ∮ वह्य धर्तां ता करें.

विन, स्त्री॰ क्षरार्थ्यु; अम्ब्रह्म.

विनाना, अ० ಅमळ्ळ राळा. चिनोना, वि॰ ಅಸಹ್ಯವಾದ; ಘೃಣಿ

ತನ್ಮಾದ. घिया, पु॰ ಸೋರೆಕಾಯಿ; ತುಪ್ಪದ ಹೀರೆ ಕಾಯಿ.

घिरना, अ॰ ಆವರಿಸು; ಸುತ್ತು ಹಾ

ಕಲ್ಪಡು.

विश्नी, स्त्री॰ ग्रंड्यु; डैरानर्सं; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಸಾರಿನಾಳ.

चिराई, स्नो॰ ಸುತ್ತು; ತಿರಗುವಿಕೆ; ಆಕಳುಗಳನ್ನು ವೇಯಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಮೇಯಿಸುವ ಮಜೂರಿ.

घिरायंद, पु॰ ಕೆಟ್ಟವಾಸನೆ.

चिराव, पु॰ ম্য**ভ**্ৰু; బಳಸು.

चिसचिस, स्त्रो॰ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಥಿ ಲತೆ; ಗಡಬಿಡಿ.

चिसना, स॰ डेक्पु; ಸವೆಯಿಸು. विसाई, स्रो॰ वैर्चे वह ; वैर्चे दा ದರ ಮಜೂರಿ.

घिसाव, पु॰ ॐಕ್ಕಾಟ.

घी, पु॰ डंग्ड्रं. पाँचों डँगली घी में होना ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಲಾಭ ಉಂಟಾಗು.

घीकुऑर, पु॰ छै०१ थे परं

वुँइयाँ, स्नी॰ ముండిగే; संग्रज्ञ. ಶ್ವಷಕ್ಕು ಷಾಂ ಗುಲಗುಂಜಿ; ಮಂ

ಜೂಟ; ಗುಂಜಾಫಲ.

हुँचनी, स्त्री॰ ತುಪ್ಪ ಇಲ್ಲವೆ ಎ**ಕ್ತ**ೆ ಯಲ್ಲಿ ಹುರಿದ ಕಡಲೆ, ಹೆಸರು, ಬಟಾಣಿ ಮುಂತಾದ ಕಾಳು: ಉಸಳಿ; ಹುರಿಗಾಳು.

बुँचारे) वि॰ ಉಂಗುರದಂತೆ धुँचराले ∫ मंध्रेप्रका मार्का मार्का दिः ಗುಂಗುರು.

धुँबरू, पु॰ ಕಿರುಗೆಚ್ಚೆ.

धुंदी, बी॰ गा॰ वे; धर्धिता. बुखू, पु॰ तानी.

बुघुआना, अरु ಗೂಬೆಯಂತೆ ಕೂಗು. बुटकना, स॰ ಗುಟುಕು ಗುಟುಕಾಗಿ ಕುಡಿ; ನುಂಗು.

चुटना, पु॰ ಮೊಣಕಾಲು; ಮಂಡಿ.

жം ಉಸಿರುಕಟ್ಟ ಹೋಗು; ತಡೆದುಹೋಗು.

बुटबा, पु॰ ಚಡ್ಡಿ ; ನಿಕ್ಯರ್. बुटवाना, स॰ ಸಮೆಯಿಸು; ಅರೆ

ತ್ತಾಡಾಗ, ಈ ಸಮಯಾ, ಅಂ, ಅಂ ಯಿಸು; ಅವುಟಾಯಿಸು; ಬೋಳಿಸು.

ತ್ವಪಕ್ಕೆ, ಫ಼ಾಂ ಅರೆಯುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಅದ**ರ ಮಜೂ**ರಿ.

घुटाना, स॰ ಅರೆಯಿಸು.

चुही, स्नी॰ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಜೀರ್ಣಾಪಧಿ.

बुद्कना, स॰ ಗದರಿಸು; ದಟ್ಟಿಸು; ಜಬರಿಸು.

बुदकी, स्त्रीः तंतरहाँ; तंतरिकाशिः धैंतरिनें. बंदर बुदकी श्रीभै धैंत रेनें.

बुद्दोद, स्त्री॰ ಕುದುರೆಯ ಓಟ; ಕುದುರೆ ಜೂಜು.

घुडसार } स्त्री॰ काटाउँ काटाउँ। घुड़साल

हुष) दुः ಮರ ಮತ್ತು ಧಾನ್ಯಗಳ हुन) ನ್ನು ಕೊರಿಯುವ ಕ್ರಿಮಿ; ಕುಟ್ಟೀಹುಳು.

चुनना, अ० ನುಸಹಿಡಿ; ಕುಟ್ಟಿಹಿಡಿ. चुना, वि० ದೈನದಿಂದ ಕೇಡು ಬಗೆ ಯುವವನು.

घुप, वि॰ ನಿಬಿಡ; ಕಡು ಕತ್ತಲೆ. घुमँडना, अ॰ दे॰ घुमडना. घुमक्कड़, वि॰ ಬಹಳ ತಿರುಗಾಡು ವವನು.

घुमटा, पु॰ डंंं डैठा गां करें.

घुमड़ना) अ० ಮೋಡಕವಿ; ಒಟ್ಟಿಗೆ घुमड़ाना) ಸೇರು.

्युमनी, वि॰ ಅತ್ತಿತ್ತ ಬಹಳವಾಗಿ ಅಲಿದಾಡುವವನು; ತಿರುಕ.

घुमरी, स्नी॰ ನೀರಿನಸು೪; ತಲೆ ತಿರುಗುವಿಕೆ.

दुमाना, स॰ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುವು; ತಿರುಗಾಡಿಸು; ತಿರುಗಿಸು.

वुमाव, पु॰ ತಿರುಗಾಟ; ಬೀಸಾಟ. घुरघुराना, अ॰ గంಟಲು ಕೆರೆ; ಗುರು ಗುರು ಎಂಬ ಶಬ್ದವಾಗು.

बुलना, अ॰ ದ್ರವಿಸು; ಕರಗು. बुलाना, स॰ ಕರಗಿಸು; ಕೃಶವಾಗು ವಂತೆ ಮಾಡು.

घुलावर, **भी**॰ ಕರಗಸುನಿಕಿ; ಮುಶ್ರಣ.

बुसना, अ॰ ಪ್ರವೇಶಿಸು; ಹೊಗು: ನುಗ್ಗು.

घुपाना) स॰ ఒళ్ళి నೇరిసు ; घुसेड़ना) ಹೊగిను.

ತ್ತೆ ಪ್ರಕೃತ್ಯ ಗೋಷಾ; ಮುಸುಕು; ಪರದೆ.

वूँचर, पु॰ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು. वूँचरी विक्रो किया किया है किया है किया है किया है है

ಕ್ನೇ, ಇಂಗುಟಕು. चूँरना, स॰ कंष्टि. चूँसा, पु॰ ಮುಸ್ಥಿಯಹೊಡಿತ; ಗುದ್ದು. घूसेबाजी, स्त्री॰ ಮುಷ್ಟಿಯುದ್ದ. घूटना, स॰ ಉಸಿರು डँढै. घूना, वि॰ धळं स्वाकः; अंडंग्रंट. चूम, स्त्रो॰ ಸುತ್ತು; ತಿರುಗು; ದಾರಿಯ ಆಡ್ಡ ತಿರುಗೋಣ. चूमना, अ॰ डैठाता; डैठाताळा; ಹಿಂತಿರುಗು; ಸುತ್ತಾಡು. घूमनी, स्नी॰ ತಲೆ ತಿರುಗುವಿಕೆ. घूर, पु॰ ಕಸದಕುಪ್ಪೆ; ತಿಪ್ಪೆಯರಾಶಿ. चूरना, अ॰ विधु भैर्ता खं. घूरा, पु० दे० घूर. चूस, पु॰ कॅंगू छ. स्त्री॰ ७० छ. घृणा, स्त्रो॰ ७० सम्बुठ; थीं सठै हैं; ಅಸಹ್ಯ. चृणित, वि॰ ७×ळ_% ಪಡತಕ್ಕ. घेंट, पु॰ ಗಂಟಲು; ಕುತ್ತಿಗೆ. वेघा, पु॰ त० धंधारु त० धंधारु ವಾಳ. बेर, पु॰ ಪರಿಧಿ; ಸುತ್ತು. घेरघार, स्नो॰ ನಾಲ್ತೂ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ; ವಿಸ್ತಾರ; ಮುಖಸ್ತುತಿ. वेरना, स॰ ಮುತ್ತು; ಸುತ್ತುವರಿ; ಸುತ್ತು ಗಟ್ಟು. ವನು; ಗೌಳಿಗ. बेरा, पु॰ ಪರಿಧे; ಸುತ್ತಳತೆ; ಆಕ್ರ

ಮಿಸಿದ ಸ್ಥಳ; ಮುತ್ತಿಗೆ.

वैका, पु॰ तकितै; थे०धितै. घोंघा, पु॰ ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪು; ಬಸನನ ಹುಳ. घोंचा, पु॰ ಗೊಂಚಲು; ಕೊಂಬಿಲ್ಲದ ಎತ್ತು. घोंटना, स॰ ಗುಟುಕು ಗುಟುಕಾಗಿ ಕುಡಿ; ಹಿಸುಕು; ಜೀರ್ಣಿಸು; गला घोंटना ಕತ್ತುಹಿಸುಕು. घोंपना, सं॰ डाठाडा; तं०धी ಹಾಕು. घोंसला, पु॰ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗೂಡು. घोखना, स॰ धाण्धा द्याचा द्या द्या स्व ಉರುಹಾಕು. घोटना, स॰ ಉಚ್ಚು ; ಅರೆ ; ತಿಕ್ಕು ; ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡು. घोटा, पु॰ ಅರೆಯುವ ಉಪಕರಣ. घोराला, पु॰ ಗಲಿಬಿಲಿ ; ಗೊಂದಲ. घोड्सार हे खो॰ ಕುದುರಿಲಾಯ. घोड्साल घोड़ा, पु॰ ಕುದುರೆ. घोर, वि॰ ಕಠಿನವಾದ; ನಿಬಿಡವಾದ; ಮಹಾ; ಅತ್ಯಂ**ತ**. घोरना } घोलना } स॰ इंटराया. घोष, पु॰ ಗೊಲ್ಲ; ಗೋಶಾಲೆ; ಗರ್ಜನೆ. घोषणा, स्त्री॰ ಬಹಿರಂಗ ಸೂಚನೆ. घोसी, पु॰ ಗೊಲ್ಲ; ಹಾಲುಮಾರುವ

चौद, पु॰ ಹಣ್ಣಿ ನ ಗೊಂಚಲು.

ब्राण, स्त्री॰ ಪ್ರುಥಿಗು; ವಾಸನೆ ನೋ ಡುವ ಶಕ್ತಿ; ವಾಸನೆ.

च

चंग, बी॰ ಪತಂಗ; ಗಾಳೀಪಟ. वि॰ ಸುಂದರವಾದ;—पर चढ़ानः ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಜನರನ್ನು ತನ್ನವಶಕ್ಕೆ ಎಳೆ ಕೊಳ್ಳು.

चंगा, वि॰ ಆರೋಗ್ಯವಾದ; ಶೋಭಿ ಸುವ; ಸುಂದರ.

चंगुल, पु॰ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಪಂಜ; ಹಿಡಿತ;—में फंसना ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋಗು; ವಶವರ್ತಿಯಾಗು.

चंगेर } ब्ली॰ क्रा थाधेंुं. चंगेरी क्ली॰ क्रा थाधेंुं. चंचरीक, पु॰ ध्रा अंधरं; डा०थी.

चंचल, वि॰ ಅಸ್ಥಿ ರ. चंचला, स्त्रो॰ ಲಕ್ಷ್ಮಿ; ಮಿಂಚು.

चंचु } स्त्री॰ चंत्रचुं; खंब्खंः

चंचोरना, स॰ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಜಿಗಿದುರಸ ಹೀರುವುದು.

चंद्र, वि॰ ಧೂರ್ड; ದುಷ್ಟ. चंद्र, वि॰ ಘೋರ; ಕಠೋರ. चंद्राल, पु॰ ಹೊಲಿಯ; ಅಸ್ತೃಶ್ಯ. चंद्राल चोंकड़ी, खो॰ ಪುಂಡರಗುಂಪು. चंद्र, पु॰ ಅಫೀಮಿನಿಂದ ತಯಾರಾ ಗುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯ. ಇದನ್ನು ಹೊಗೆಯ ರೂ

ದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ.

चंद्रसाना, पु॰ कैंव्रविक्तिते.
चंद्रसान, पु॰ कैंव्रविक्तिते.
चंद्र, दि॰ कैंव्रवे; हैंध्युः
चंद्रन, पु॰ खेव्रवेंद्र; तेव्रवेंद्रः स्वर्थे केंद्रसाना, स॰ कैंश्रिक्ष केंश्रिक्ष व्यव्या व्यव्या किंद्रसाना, दि॰ कैंश्रिक्ष केंश्रिक्ष व्यव्या विक्रवेंद्रः स्वर्थे केंद्रसान केंश्रिक्ष विक्रवेंद्र स्वर्थे स्वर्थे

चंदा, पु० ಚೌಂದ್ರ; ವರ್ಗಣಿ; ಚಂದಾ;ವಂತಿಗೆ. चंदिया,स्रो० डणैಯ ಮಧ್ಯಭಾಗ;

चाद्या, स्ना॰ ७७०० ठाद्यु भग्ना ; तढातें डे : संत्तु. चैंदोवा, पु॰ दे॰ चेंद्दवा.

चंद्रमा, पु॰ ಚಂದ್ರ. चंद्रबिन्दु, पु॰ ಅರ್ಧಾನುಸ್ವಾರದ ಬಿಂದು; ಇದರ ರೂಪ ಹೀಗಿ

ರುತ್ತೆ,—ಿ. चंद्रिका, स्त्री० दे० चाँदनी.

चंपई, वि॰ ಸಂಪಿಗೆಹೂವಿನ ಬಣ್ಣದ. चंपक, पु॰ ಸಂಪಿಗೆ.

चंपत, वि॰ ಅಂತರ್ಧಾನವಾದ ; ಮಾ ಯವಾದ.

चंपना, अ० ಭಾರದಿಂದ ಕುಗ್ಗು; ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಬಗ್ಗಿಸು; ಉಪಕಾರಹೊಂದಿ ನಮ್ಪನಾಗು. चंपा, पु० ಸಂಪಿಗೆ.

चंपू, पु॰ ರದ್ಯಮಯವಾದ ಕಾವ್ಯ. चॅंबर, पु॰ ಚಾಮರ.

चैंबरदार, पु॰ ಚಾಮ ರ ಬಿ.१ ಸು ವ ಸೇವಕ.

चैंबरी, क्लो॰ ಚೌರಿ; ಕುದರೆಬಾಲದ ಕೂದಲಿನಿಂದವಾಡಿದ ಚಾನುರ.

चक, पु॰ धनु ज्ञन्य हुँ ; धनु . चकई, स्नी॰ कॅल्यू धनु जन्मे.

चकचून, वि॰ अर्केट उँठ देत. चकचौं य, स्रो॰ दे॰ चकाचौंध.

ಇಕ್ಕಗೆ, ಫಾಂ ಚರ್ಮ, ನಕ್ತಮುಂ ತಾದ್ದರಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದಪಟ್ಟ; ದುಂಡಗಿನ ಅಥವಾ ಚೌಕವಾದ ಚಿಂದಿಚೂರು.

चकत्ता, पु॰ ಮೈವೇಲಿನ ಅಗಲವಾಗಿ ದುಂಡಗಿರುವ ಮೆಚ್ಚಿ; ಕಳೆ; ಹಲ್ಲಿನಗಾಯ.

चकनाच्र, वि॰ ಚೂರುಚೂರಾದ; ಪುಡಿಪುಡಿಯಾದ.

चकपक, वि॰ ಚಕಿತ; ಸ್ತಂಭಿತವಾದ. चकपकाना, अ॰ ಚಕಿತನಾಗು.

चकफेरी, बी॰ सुंदर्भे हैं; मंड्यू.

चकवंदी, ची॰ ಜವಿ೩೩ನ ಚಕ್ಕು ಬಂದಿ; ಮೇರೆ.

चकवस्त, ಹೊಂ ಜಮಿನಿನ ಚಕ್ಕು ಬಂದಿ; ಕಾಶ್ಮೀರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲೆ ಒಂದು ಭೇದ.

चकमक, पु॰ ಚಕಮುಕಿ ಕಲ್ಲು.

चकमा, पु॰ ವೋಸ; ಚಕ್ಚರ್; ಹಾಸಿ.

चकमाकी, वि॰ ಚಕಮುಕಿಯಿರುವ चो॰ ಬಂದೂಕು. चक्रा, पु॰ సೀರಿನ ಕುಳಿ. वि॰ ಆಗಲ; ವಿಸ್ತಾರ.

चकराना, अ॰ डएँडेफारा; धैरैड रुगरा.

चकरानी, स्त्रो॰ ಸೇವಕಿ.

चकरी, स्त्रो॰ ಬೀಸುಗಲ್ಲು; ಬೀಸು ಗಟ್ಟಿನ ಅರ್ಥಭಾಗ.

चक्का, पु॰ ರೊಟ್ಟಿ ಮಣೆ; ಅನೇಕ ಹಳ್ಳಗಳು ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಣಗಳ ರುವ ಇಲಾಖಿ.

चकलाना, स॰ ಆಗಲವಾಡು.

चकली, स्नो॰ ಚಂದನ ತೇಯುವ ಕಲ್ಲು ಮಣೆ.

चक्छेत्रार, पु॰ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ.

चकवा, पु॰ धनु कार्च.

चकाचींत्र) स्नो॰ इ. चार्ग्य थळ प चकाचींत्री) कंटमु तार्ग श्रांश्याः त्रांत्र चित्र संस्कृ स्वरंग्यः इपंडरे.

चकाबू, पु॰ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ; ಚಿತ್ರ ಸಮಸ್ಯೆ.

चिकत, वि॰ ಆ ಶ್ವರ್ಯ ಯು ಕ್ತ; ವಿಸ್ಮಯಗೊಂಡ.

चकोटना, स॰ ಚಿವುಟು; ಜಿಗುಟು; ನ.ಲಿ.

चकोतरा, पु॰ ಚಕ್ಕೋತದ ಹಣ್ಣು; ಗಜನಿಂಬೆ.

चकोर, पु॰ } अर्डेंग्ट्रिंट हैं.

चकोह, यु॰ रेश्ठेत राष्ट्र.

चक्रा, पु॰ ಚಕ್ರ; ಗಾಲಿ; ಪ್ರದ ಕ್ಷಿಣೆ; ಅಲೆಯವಿಕೆ; ಸುಳ; ಜಂಜಾಲ; ಚಕ್ರದಂತೆ ತಿರುಗು ತುದು; ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲೆದಾಡು;—में साना ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮಗ್ನನಾಗು; ಭ್ರಮಿಗೊಳ್ಳು;—समाना ಸುತ್ತಾ ಡು; ಅಲೆ.

चाहा, पु॰ ಚಕ್ರ; ಗಾಲಿ. चाही, सी॰ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು.

चक्कू, पु॰ दे॰ चाकू.

चकवात, यु॰ ಸುಳಿಗಾಳಿ. चक्कु रु॰ ಕಣು.

बख है विक हिल्लू.

चिस्ता, स० धंधितीलकाः; वेतातू. चिस्त-चिस्त, स्त्री० धार्मः; तथाई. चिद्राचादी, स्त्री० जैं, वं कंगेड्ठ; ठैठीलक्.

चिलाना, स॰ ರು ಚಿನೋ ಡಿಸು; ತಿನ್ನಿಸು.

बगढ़, वि.० क्षाञ्छ.

चचा, पु॰ ತಂದೆಯ ಸಹೋದರ; ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ; ದೊಡ್ಡಪ್ಪ.

चर्चींड़ा, पु॰ ಪಡವಲಕಾಯಿ.

चर्चा, ची॰ डंग्वैं आ प्रकारतित कैंग्विडे; धेर्मु क्यू; तीवद्व क्यू. च्येरा, वि॰ डंग्वैं आ प्रकारतित

ಕಡೆಯ ಸಂಬಂಧದ.

बचोदना, स॰ धैर्य); क्रैरिंग.

चर, कि॰ ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರ. पु॰ ಕಳೆ; ದೋಷ;—से डडाह्र ಣವೇ.

चटक, पु॰ ಗುಬ್ಬ ; ಗುಬ್ಬ ಚ್ಚಿ. की॰ ಥಳಕು ; ಹೊಳವು ; ಕಾಂತಿ. चटकमटक, पु॰! ३० ताठिष खति ठ. चटकमा, अ॰ थेठ ; ರೇಗು ; ನೆಟಕೆ

ಮುರಿ.

चरकनी, खी॰ धारिट छारा थे. चरकाना, स॰ ्धीरफाः; नैशस चर्या चर्या चर्या चर्या चर्या चर्या चर्या चर्चा चर्या चर्चा चर्चा चर्या चर्चा चर्चा चरा चर्चा चर्चा चर्चा चर्चा चर्चा चर्चा चर्चा चर्च

चरकारा, वि॰ ಹೊಳೆಯುವ; ಚಂಚಲವಾದ.

चरकाहर, स्नो॰ ಚಟ್ಟನೆಮುರಿಯುವ ಅಥವಾ ಬಿರಿಯುವ ಶಬ್ದ. चरकीला, वि॰ ಥಳಥಳಿಸುವ.

चरलनी, स्नी॰ दे॰ चरकनी. चरचराना, अ॰ अधिअधित ముठ. चरनी, स्नी॰ अधि ; अधि, क्षे.

चरपरा, वि॰ और हुं तथ्ये तथा है। चरपराना, वि॰ और हुं तथ्ये तथा है। चरपराना, अ॰ धक्र स्वसंद्रात्याः

ತವಕಿಸು; ಆತುರಗೊಳ್ಳು.

चरपरी, **ಫೊ** ಅತುರ; ಆವಸರ; ವ್ಯಾಕುಲ. °

चरसास) स्नी॰ काष्ट्रगण ; क्षेत्र चरसार } केवागु थळा ; क्रिके

चरसाङ) ಮहं.

चराई, स्नो॰ ध्नारं. चराचर, वि॰ धळं प्रीतरं. च्याना, स॰ तैक्षुं फां; ग्रुषु ग्रुषु जाम (थौरिटेಯं वर) धार्णेक प्रमें काकां; मालकियोंका.

चटारन, पु॰ ಅत् य्या ठतै.

चिट्यल, वि॰ ಗಿಡಮರಗಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶ.

चटापटी, स्नी॰ ಅವಸರ; ಭರ.

चह, go ಮುಖಸ್ತುತಿ; ಪ್ರಿಯ ವಾಕ್ಯ.

चुरू, वि॰ क्षरण; क्ष०क्षण.

चरोता, वि॰ ಜಿಹ್ವಾಚಾಪಲ್ಯವುಳ್ಳ ; ರುಚಿಗೆ ಮನಸೋತ.

चहान, स्त्रो॰ ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆ; ಶಿಲಾ ಖಂಡ.

चरी, को॰ ಬೀಡು; ಸಾಳಯ; ಹಿಮ್ಮಡಿಯ ಭಾಗವು ತೆರೆದಿರುವ ಜೋಡು; ಚಪ್ಪಲಿ.

चर्र, वि॰ कॅंगिधी धार्ट.

चहा, वि॰ ಮೂರ್ಖ.

चड्डी, ची॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಲಂಗೋಟೆ; ಚಡ್ಡಿ.

चारत, भी कैंदिरी ಅರ್ಪಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆ; ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವ ದಿಬ್ಬಣ.

चढ़ता, वि॰ ఏరుక్తి రువ; ಹತ್ತು उ चढ़ना. ४० ఏరు; ಹತ್ತು; ಮಿಂರು.

चढ़ाई, ची॰ ಹತ್ತುವಿಕೆ; ಆಕ್ರ ಮಣ; ದಂಡಯಾತ್ರೆ.

च्या-उत्तरी, स्त्री॰ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಹತ್ತು ವಿಕೆ ಮತ್ತು ಇಳಿಯುವಿಕೆ.

चढ़ाव, पु॰ ಹೆತ್ತು ನಿಕೆ; ಉನ್ನತಿ; — उतार ಏರಿಳಿತ; ಎತ್ತರತಗ್ಗು; ಹೆಳ್ಳದಿಣ್ಣೆ.

चढ़ावा, पु॰ మదువే దివశ ವರನ ಕಡೆಯವರು ವಧುವಿಗೆ ತೊಡಿಸ ತಕ್ಕ ಆಭರಣ; ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿ ಸುವ ಕಾಣಿಕೆ.

चतुर, वि॰ ಗಟ್ಟಿಗ; ಸಮರ್ಥ.

चतुरता) स्त्री॰ యు है, ; प्राच्ये कृत चतुराई) क्षाडिं क्षाडिं

चहर, स्त्री॰ दे॰ चादर. चना, पु॰ ಕಡಲೆ.

चपकन, स्त्रो॰ ಒಂದು ನಿಧವಾದ ಅಂಗಿ.

चपकना, अ॰ दे॰ चिपकना. चपटा, स्त्रो॰ दे॰ चिपटा.

चपद-चपद, स्नि॰ ನೀರುಕುಡಿಯು ವಾಗ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನು ವಾಗ ನಾಯಿಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ

ಹೊರಡುವ ಶಬ್ದ. चपड़ा, पु॰ ಅರಗು.

चपत, पु॰ ಕೆನ್ನೆ ಅಥವಾ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅಂಗೈಯ ಏಟು.

चपना, अ॰ कांग्रे केंग्रिला ; ताथकें इका ; तार्यकारा. चपरगद्दू, विं ठित्र होते हैं स्वात्रु. चपरना, अर् डिट्र डीट्र सेट्र डीट्र डिट्र डिट

चपरा, कि॰ धैरतधैरतरै.

चपरास, को॰ ಜವಾನರು ಕಾಲಾಳು ಗಳು ಅಥವಾ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಲೋಹದ ಬಿಲ್ಲೆ.

चपरासी, पु॰ ಜವಾನ; ಪ್ಯಾದ; ಸಿಪಾಯಿ.

चरि, कि॰ ಜಾಗ್ರತೆ; ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಿಂದ.

चपल, वि॰ ಕ್ಷಣಿಕವಾದ; ಅಸ್ಥಿರ ವಾದ.

चपला, वि॰ ಬಹಳ ಚುರುಕಾದ. स्त्रो॰ ಲಕ್ಷ್ಮೆ; ವಿದ್ಯುತ್; ವೃಭಿ ಚಾರಿಣಿ.

चपली, स्त्री॰ ಜೋಡು; ಹಿಮ್ಮ ಡಿಯ ಭಾಗವು ತೆರೆದಿರುವ ಮೆಟ್ಟು.

चपाती, स्नो॰ वैंधाज्ञत टैंग्धें. चपाना, स॰ क्रांतू तिःधोळाटाः; चात्रुम्ः; ताथेर्चेद्यवैमः.

चपेट, पु॰ ಅಂಗೈ ಯೇಟು; ಹೊಡೆತ; ಆಘಾತ.

चपेटना, स॰ దబాయిను; ಕುಗ್ಗಿ ను. चपेटा, पु॰ दे॰ चपेट.

चपद, पु॰ ಮರದತೊಗಟಿ.

चपल, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾದ ರಕ್ಷ; ಜೋಡು.

चचा, पु॰ तार्धु तैर्णकात ; मुर्रु ವಾದ ಭೂಭಾಗ.

चप्, पु॰ ದೋಣಿನಡಿಸುವ ಹುಟ್ಟು ಅಥವಾ ದಂಡಕೋಲು.

चफाल, स्नो॰ ನೀರು, ಕೆಸರುಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಿದ ದ್ವೀಪ.

चबाना, स॰ ಹೆಲ್ಲಿನಿಂದ ಅಗಿ; ಮೆಲ್ಲು; तैंडां था.

चब्तरा, पु॰ ಜಗಲಿಕಟ್ಟಿ ; ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕಟ್ಟಿ.

'चबेना, पु॰ ಹುರಿಗಡಲೆ; ಹುರಿಗಾಳು. चबेनी, स्नो॰ ಘಲಹಾರದ ತಿನಸು; ತಿಂಡಿ.

चभाना, स॰ ಉಣಿಸು.

चभोरना, स॰ ವುುಳುಗಿಸು; ಒದ್ದೆ ವಾಡು.

चमक, पु॰ ಪ್ರಕಾಶ; ಕಾಂತಿ; ಹೊಳವು.

चमक-दमक स्त्री॰ ಥಳುಕುಬೆಳಕು; ಸೊಬಗುಸಿಂಗಾರ.

चमकदार, वि॰ ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.

चमकना, स॰ ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಹೊಳೆ. चमकाना, स॰ ಹೊಳೆಯಿಸು; ಬೆಳ ಗಿಸು.

चमकीला, वि• ಹೊಳೆಯುವಂಥಾ. चमगीदड, पु॰ ಗಬ್ಬಿಲ; ಬಾವಲಿ. चमचम, वि॰ दे॰ चमाचम.

चमचमाना, अ० दे० चमकना.

चमचा, पु॰ धेर्नु रि॰धः; खंडाखै. चमची, खो॰ धेर्नु खंडाखै.

चमज्हें, स्रो॰ ಅಂಟದವೇಲೆ ಬಡದ ಉಣ್ಣೆ ಜಾತಿಯ ಕ್ರಿಮಿ. चम**दा, पु॰**) ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು; चमदी, स्नी॰ \ ಚಕ್ಕಳ.

चमस्कार, पु॰ ఏಚಿತ್ರವಾದ ಕೆಲಸ ; ಅದ್ಭು ತಕ್ತಾರ್ಯ.

चमन, पु॰ कार्काशी: शक्ताहर. चमर, पु॰ क्षाच्यार.

चमरख, स्त्रो॰ ಚರಕದ ಸೂಜಿಗೆ ಜೋಡಿಸಿಡುವ ಚರ್ಮದ ಅಥವಾ ಮೌಂಜೀ ಹುಲ್ಲಿನ ಕಿವಿ.

प्रमरी, क्षी ಚಮರಿ ವೃಗ; ಚಾಮರ.

चमरौटी, स्नो॰ ಅಂತ್ಯಜರಹೆಟ್ಟೆ. चमला, पु॰ ಭಿಕ್ಷಾ ಪಾತ್ರೆ.

चमाचम, वि॰ क्ष्यक्षर्तः का० । ಯುತವಾಗಿ.

चमार, पु॰ ಮೊಚ್ಚೆ ಗಾರ: ಚಮಾರ. चम्, स्नो॰ ग्रैंजु; टा॰का.

चमेली, स्नो॰ ಮಲ್ಲಿಗೆ.

चमोरा, पु॰ ಕ್ಷ್ಣಿ ರದ ಕತ್ತಿ ಯ ನ್ನು ಮಸೆಯುವ ತೊಗಲಿನ ಪಟ್ಟಿ.

चामोटी, झी॰ था ठा कै०१था ; कैठवें.

चमाच, पु॰ दे॰ चमचाः

चयन, पु॰ ಸಂಗ್ರಹ; ರಾಶಿ; ಕೋಟೆ; ಚೌಕೆ.

चर, पु॰ ದೂತೆ; ಜೀವಜಂತು. वि॰ ಅಸ್ಥಿ ರವಾದ.

चाई, ज्ञी ಕಲಗಚ್ಚಿನ ಬಾನೆ; ಕೊಟ್ಟ. चरक, दुः ದೂತ; ಚಾಕರ; ಗೂಢ ಚಾರ; ಆಯುರ್ವೇದ ವಿದ್ಯೆಯ ಒಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯ.

चरका, पु॰ ಚಿಕ್ಕಘಾಯ; ನಷ್ಟ; ಮೋಸ.

चास, पु॰ ಚಕ್ರ; ಗಾಲಿ; ತಿರಗಣಿ.

चरला, पु॰ थं ठंह ; ठाधै.

चरली, स्त्री॰ क्षेत्रुटाधै.

चरचराना, अ॰ अं ర్ ಚ ర్రీం దు. ಸದ್ದಾಗು.

चरचा, स्त्रो॰ दे॰ चर्चा.

चरणोदक, पु॰ ಚರಣಾಮೃತ.

चरन, पु॰ दे॰ चरणः

चरना, स॰ ಮೇಯು. (ದನ) चरनि, स्त्रो॰ ನಡೆಯುವಿಕೆ; ಗಮನ.

चरनी, स्त्री॰ ನಡೆಯುವಿಕ, ಗಮನಿ. चरनी, स्त्री॰ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಹಾಕುವ ಕಟ್ಟೆ; ದೊಡ್ಡಿ.

चरपरा, वि॰ और जू कार्य कार्थः ಯುಳ್ಳ ; ಚುರುಕಾದ.

चरव, वि॰ क्षेत्रवृद्धः संध्यान्तरः

चरबा, पु॰ ಪ್ರತಿ ; ನಕಲು ; ನಕಲು ತೆಗೆಯುವ ಕಾಗದ.

चरबाक, पु॰ ಚತाठ; क्षेत्रंधंंंंंंंंं

चरबी, स्त्री॰ ಕೆಬಬ್ಬ; ಚರ್ಚಿ; ಮೇದಸ್ಸು.

चरम, वि॰ ಅಂತಿಮ ; ಕೊನೆಯ ; ಅತ್ಯಂತ.

चरमकाल, स्नो॰ ಅಂತ್ಯ ಕಾಲ.

चरमसीमा, स्नी॰ चैंगतैं का ; ಎಲ್ಲೆ ಮಿತಿ. चरवाई, चीं ದನದಮೇವು. चरवाहा, पुः ದನಮೇಯಿಸುವವನು. चरवाहा चीः ದನಮೇಯಿಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಮೇಯಿಸಿದ ಮಜೂರಿ.

चरस, पु॰ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ; ಒಂದು ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥ.

चरसा, पु॰ धाकी का ७४ वै.

चराई, चो॰ ಮೇಯುವಿಕೆ; ಮೇಯಿ ಸುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಮೇಯಿಸಿದ ಮಜೂರಿ.

चरागाह, पु० दे० चरनी.

चराना, स॰ ವೇಯಿಸು; ಮೋಸ ಮಾಡು.

चिंदा, go ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುವ ಪಶು. चिंदत, go ಆಚರಣೆ; ಕೃತ್ಯ; ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.

चरितार्थ, वि॰ कुंडिक्टः कुंडे कुंडुः

चिरित्तर, पु॰ दाजाङ हैं; तिधी हरें। चरित्र, पु॰ सूधार हैं: क्षेत्रत संराहें, सुंखु,

चरित्रवान, वि॰ तुँ डैह्मध्य अंहु.

चरी, स्नो॰ ವೇ. ವಿನಬೀಡು ; ದಾಸಿ ; ಕೂಲಿಯವಳು.

चरेरा, वि॰ चंग्रेशकातः धर्मातः चर्त्वा, पु॰ धचार्यः ध्वार्यः धर्माः चर्त्वा, पु॰ दे॰ चरखाः

चर्ली, स्ती० दे० चरली.

चर्चा, दुः जलहर्तः अर्धः हः. चर्चरा, वि०दे० चरपरा.

चर्बी, स्त्रो० दे० चरबी.

133

चराना, अ॰ ವಾತರೋಗದಿಂದನೋ ವಾಗು.

चसं, पु॰ दे॰ चरस. चल, वि॰ दे॰ चंचल.

चलचलाव, पु॰ ಸಾಯುವುದು; ಹೊರಹೊರಡುವುದು.

चलता, वि॰ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ; ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ.

चलतापुर्जा, वि॰ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷ.

चलता-फिरता, वि॰ ಅಲೆದಾಡುವ. चलती, बी॰ ಅಧಿಕಾರ; ಮರ್ಯಾದೆ; ಸ್ಥಾ ನಮಾನ.

चलन, पु॰ ಗತ್ತಿ: ನಡವಳಿಕೆ; ಪದ್ಧತಿ; ವರ್ತನೆ.

चलनसार, वि॰ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ರುವ; ನಡೆವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ; ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವ.

चलना, भ० ಹೋಗು; ಹೊರಡು; ನಡೆದು ಹೋಗು; ಚಲಿಸು. पेट चलना ಭೇದಿಯಾಗು. चल बसना ಸಾಯು.

चलनी, स्त्री० दे० छलनी.

चलविचल, वि॰ ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತ; ಸ್ಥಾನ ಭ್ರಷ್ಟವಾದ; ಕ್ರಮತಪ್ಪಿದ.

चलान, वि॰ ಬಾಳಿಕೆ ಬರುವಂಥಾ; ಗಟ್ಟಿಯಾದ.

चलाचली, ची॰ ಹೊರಡುವ ಅವಸರ ಅಥವಾ ಗಡಿಬಿಡಿ. चलान, क्वीः . ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಹೋಗುವಿಕೆ; ಕಳಹಿಸು ವಿಕೆ ಅಥವಾ ನಡೆಸುವಿಕೆ; ಅಪ ರಾಧಿಯನ್ನು ಪತ್ತಿಮಾಡಿ ಕಛೇ ರಿಗೆ (ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ) ಕಳುಹಿ ಸುವಿಕೆ.

चलाना, स॰ तंबैधीकाः; संधा ಯಿಸು.

चलायमान, वि॰ धं०धं७: ఏधं ಲಿತವಾದ.

चलावा, पु॰ ರಿವಾಜು; ನಡೆವಳಿಕೆ; ಪದ ತಿ. 🐧 वि• ಸ್ಥಿ ರವಲ್ಲದ.

चवन्नी, सी॰ राज्युलंका राज्युलं ಪಾವಲಿ; ಚಕ್ರ.

चवाई, पु॰ ನಿಂದಕ; ಅಪಕೀರ್ತಿ ಯನ್ನು ಹರಡುವವನು.

चवाव, पु॰ ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ; ಅಪಕೀರ್ತಿ; ಅಪವಾದ.

चरामा, स्नी० दे० चरमा.

चरम, स्त्री॰ हिल्लू ; ते हुं ;—दीद ಪ್ರತ್ಯ ಕ್ಷ ವಾಗಿ ಕಂಡ;—नुमाई ಕಣ್ಣು ಬೆದರಿಕೆ ;—पाशी ಕಣ್ಣಿ ಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೂಳ್ಳು ವುದು.

चस्मक, बी॰ कारतः हक्काळा. चझा, पु॰ चंत्रु वंच ; माणील खंत;

ನೀರಿನ ಬುಗ್ಗೆ ; ಚಿಕ್ಕನದಿ. चषक, पु॰ कांत्रु क्रारति कार्डु;

ಮಧು; ಜೇನುತುಪ್ಪ.

चसक, स्नो॰ भेवितीश्य); संधार्का. चसकना, अ॰ र्तर्शाळकः

चसका, पु॰ ठाः ३ ः ४ धः. चसमाँ, वि॰ ಅಂಟಿಸಿರುವ.

चस्पा, वि॰ ಅಂधिप्रत; ಹಚ್ಚಿದ.

ಇಕ್ಟ. ರು ನದಿಯದಡದಲ್ಲಿ ನಾವೆ ಯನ್ನು ಹತ್ತ್ರಲು ಮಾಡಿರುವ ಕಟ್ಟೆ.

ಕ್ಷ್ಮಿಗಳು ಚಿಲಪಿಲಿ चहक, स्नी॰ ಯೆಂದು ಮಾಡುವ ಶಬ.

चहकना, अ॰ ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟು. चहका, ए॰ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲಿನ ಜಗಲಿ; ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ.

चहचहा, पु॰ ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟು ವಿಕೆ; ನಗೆಚಾಟ; ತಮಾಶೆ.

चहबचा, पु॰ ಕೊಳಿನೀರಿನ ಗುಂಡಿ; ಚರಂಡಿ; ಮೋರಿ; ನೆಲಮಾಳಿಗೆ.

चहल, स्रो० ಕೆಸರು ; ಆನಂದ : ವೈಭವ.

चहलक़दमी, बी॰ ಮೆಲ್ಲಮಿಲ್ಲನೆ ನಡೆಯುವಿಕೆ.

चहलपहल, स्नी॰ ची॰ छाळे छः; ಆನಂದೋತ್ಸವ.

चहला, पु॰ चैंमें छे ; चैंक छैं,.

चहली, जी॰ ಭಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ಸೇದುವ ರಾಟೆ; ಚರ್ಕಿ.

चहार, वि॰ रुग्ध्यु.

चहार-दीवारी, बी॰ यकु कार्ट ಸುತ್ತುಗೋಡೆ.

चहारशंबा, पु॰ ನಾಲ್ಕನೆಯವಾರ; चांदी, स्त्री॰ ಬೆಳ್ಳಿ; ರಜತ. ಬುಧವಾರ.

चहारम, वि॰ राग्यु रैं का. चहुँ ओर, कि॰ तार्ण्यु इतै.

चहेता, वि॰ ప్రియ.

चाँहै, वि॰ ಕಪಟ; ಮೋಸಗಾರ; ಬೋಳು ತಲಿಯವನು.

चौंक, पु॰ ದವಸ ಧಾನೃದ ರಾಶಿಗ ಳಿಗೆ ಮುದ್ರಿಹಾಕುವ ಕೋಲು.

चाँकना, स॰ कार्तुत कार्रेत राधतु ಹಾಕು.

चाँगला, वि॰ धंडार ; एंफैश्तू ವಂತ.

चाँरा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ; ಅಂಗೈಯ ಹೊಡೆತ.

चाँड, वि॰ ಪ್ರಬಲವಾದ; ಸೊಕ್ಕಿದ. **ಷಾಂ** ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿ ರುವ ಕಂಭ; ಆಧಾರ; ಒತ್ತಾಯ.

चांडाल, पु॰ ಅತ್ಯಂತ ನೀಚವಾದ ಜಾತಿ.

ಇiತುಹು, ಕಾಾಂ ಚಾಂಡಾಲ ಜಾತಿಯ ಹೆಂಗಸು.

चौंद, पु॰ ಚಂದ್ರ.

चौँदना, पु॰) ಚಂದ್ರ ಪ್ರಕಾಶ; चौँदनी, बी॰) బిళదింగಳು.

चॉदमारी, बी॰ तील वें का और एं ಅಥವಾ ವಸ್ತ್ರದಮೇಲಿನ ಚುಕ್ಕೆ ಗಳನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವ ವಿಧೈಯನ್ನು ಕಲಿಯು ವಿಕೆ; ಸಿನಿಮಾ ಸೂಟಿಂಗ್.

चाँप, स्त्री॰ थेट्टा; धारा रेड ; ತುಪಾಕಿಯ ಚಾರು.

चाँपना, स॰ ಒತ್ತು.

चांपी, स्त्री॰ ఎణ్డ్లే తీర్కిమ్బే కృ ಉಜ್ಜು ವುದು; ಮಸಾಜು ಮಾಡು ವುದು.

चायँचायँ) स्त्रो॰ ವ್ಯರ್ಥಪ್ರಲಾಪ.

चा, स्त्री० दे० चाय.

चाक, पु॰ ताब ಅಥವಾ ರಥದ ಚಕ್ರ; ರಾಟೆ; ಬಿರುಕು; ೩೪ಳು. चाक्क, वि॰ तध्युक्काध्युत.

चाक्रचौबंद, वि॰ तु व्यक्तितः; तधू ಯಾದ.

चाकना, स॰ ಎಲ್ಲೆಯಗೆರೆ ಎ೪; ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚುವುದಕ್ಕಾಗಿ **ಯಾವು** ದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿನ **ಮೇಲೆ** ಗುರುತುಹಾಕು.

चाकर, पु॰ ಸೇವಕ ; ಭೃತ್ಯ.

चाकरी, स्त्री॰ १०१ म ; तिन्हि ; ಚಾಕರಿ.

चाकी, स्नो॰ ಬೇಸುವಕಲ್ಲು; ಮಿಂಚು. चाकू, पु॰ थ्वाकः; ध्वा०ै.

चाखना, स॰ दे॰ चखना.

चाचा, पु॰ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಪ ; ಕಕ್ಚ.

चाची, बी॰ धैर्नु हु ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ; ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ; ದೊಡ್ಡ ಮ್ಮ.

चाट, ঝা॰ ಇಷ್ಟ; ಹಂಬಲ; ಗ್ರೀಳು; ಚಟ.

चारना, स॰ तैं क्युः; खंडू ० फा.

चादु, पु॰ ಸವಿಮಾತು; ಮುಖಸ್ತುತಿ. चादुकार, पु॰ ಮುಖಸ್ತುತಿಮಾಡುವ ವೆನು.

चाटुकारी, स्त्री॰ ಮುಖಸ್ತು ತಿ.

चातक, पु॰ क्षाउं रहें.

चातुर्य, पु॰ धंडंग्ठंडं: तसूडं.

चादर, की॰ कैंग्री है; केंग्रुव ; ದುಪ್ಪಟಿ.

चादरा, पु॰ कैबद्ध का शु धे.

चाप, दु॰ ಬಿಲ್ಲು; ಧೆನುಸ್ಸ; ಒತ್ತಡ; ದಬಾವು; ನಡಿಗೆ (ಹಿಜ್ಜಿ) ಯಸ ಪ್ರಳ.

चापर, स्नी॰ ತೌಡು; ಹೊಟ್ಟು; ಭೂಸಿ.

चापड, वि॰ ಕಾಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಜ್ಜಿಯಾಗಿಹೋದ; ನೆಲಸಮ ವಾಗಿ ಹೋದ; ಪದದಳಿತ.

चापना, स॰ ಅದುಮು; ಒತ್ತು; ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು.

चापल, पु॰ ಚಾಂಚಲ್ಯ; ಚಪಲತೆ. वि॰ ಚಂಚಲವಾದ; ಅಸ್ಥಿ ರ.

चापल्लस, वि॰ ಮುಖಸ್ತು ತಿಮಾಡು ವವ.

चापल्रसी, बी॰ ಮುಖಸ್ತುತಿ. चाबना, स॰ ಆಗಿ; ಮೆಲ್ಲು; ತಿನ್ನು. चाबी, भी॰ ಬೀಗದ ಕೈ. बाबुक, पु॰ चैनिटका; धानका चैनिटका; धानकाधी;—दस्त धंडाठ.

चाडुक सवार, पु॰ ಕುದುರಿಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ.

चाबुक सवारी, बी॰ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಕೆಲಸ.

चाभना, स॰ ತಿನ್ನು; ಭಕ್ಷಣಮಾಡು. चाभी, କ्षी॰ दे॰ चाबी.

चाम, पु॰ ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು;—के दाम चलाना ಅನ್ಯಾಯಮಾಡು ವುದು.

चामर, पु॰ ಚಾಮೆರ.

चामरिक, पु॰ धान्तार धार्मा व वता.

चाय, बी॰ ಚಹಾ ಅಥವಾ ಟೀ ಸೊಪ್ಪು ಮತ್ತು ಇದರ ಕಷಾಯ. चारखाना, पु॰ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ದ ಚೌಕಳ

ವಸ್ತ್ರ. चारजामा, पु॰ ಕುದುರೆಯ ಜೀನು. चारण, पु॰ ವಂದಿಮಾಗಧರು.

चारदीवारी, क्षी॰ ಊರಸುತ್ತಿನ ಗೋಡೆ; ಪ್ರಾಕಾರ.

चारनाचार, क्रि॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ.

चारपाई, की॰ ಮಂಚ.

चारबाज, पु॰ ಚದುರವಾದ ತೋಟ; ಚದುರಮೂಲೆ.

चारवालिश, पु॰ ದುಂಡಾದದಿಂಬು.

चार-मजबूरन, कि॰ ವಿವಶನಾಗಿ; ನಿರುಪಾಯನಾಗಿ. ಯ; ಯತ್ತ.

चाराजोई, बी॰ ಫಿರ್ಯಾದಿ ; ದಾವೆ. चारित्र, पु॰ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಆಚಾರ; ನಡೆನುಡಿ;

ಸ್ಕಭಾವ.

चारी, वि॰ तढीक्षातः; मंग्छि ಸುವ.

चार, वि॰ मांविष्ठातः स्रोतीश ಹರವಾದ.

चाल, स्त्रो॰ तढे; तके; तकात; ಆಚರಣೆ; ಆಕಾರಪ್ರಕಾರ; ಉಪಾಯ; ಕಪಟ; ಸಪ್ಪಳ.

ಇನಾ, **೮**೦ ನಡೆಯಿಸುವವ; ಸಂಚಾ ಲಕ; ಧೂರ್ತ.

चालचलन, पु॰ ನಡೆನುಡಿ; ಆಚರಣೆ. चालढाल, दु॰ ಮೈ ಕಟ್ಟು; ಕಾರ್ಯದ ರೀತಿ; ಉಪಾಯ.

चालना, स॰ मंब्या धराया है.

चालाक, वि॰ ವ್ಯವಹಾರ ಕುಶಲ; ಚತುಶ; ಧೂರ್ತ.

चालाकी, खी॰ अनुडार्काः; ಮೋ मः; ತಂತ್ಮ; ಯುಕ್ತಿ.

चालान, पु॰ ಕೊಂಡ ಸರಕುಗಳ ಪಟ್ಟ; ಥೇಟಪಟ್ಟ; ಅಪರಾಧಿ ಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವಿಕೆ.

चालिया, वि॰ दे॰ चालवाज्ञ. ते, वि॰ **ಧೂರ್ತ.** क्वी॰ ಹರುಕು ವಸ್ತ್ಯ ಚಿಂದಿ:

चारा, पु॰ ಮೇವು; ತಿನಸು; ಉಪಾ चालीसा, पु॰ तथर्जक्रु ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ; ಸುಲೋಚನ; ಚಾಳೀಸ.

चाव, पु॰ ಪ್ರಬಲವಾದ ಇಚ್ಛೆ; ಲಾಲಸೆ; ಅನುರಾಗ; ಪ್ರೇಮ; ಅಭಿರುಚಿ; ಉತ್ಸಾಹ.

चावर हु पु॰ छहु ; धर्तू.

चारानी, स्नी॰ ಜಿಲೇಬಿ ಮೊದಲಾದ ವಿುಠಾಯಿಯನ್ನು ಅದ್ದುವ ಸಕ್ಕರಿ ಅಥವಾ ಬೆಲ್ಲದ ಸಾಕ; ಕ್ಷೀರ. (चासनी)

चास, पु॰ ಉಳುವಿನ ಸಾಲು.

चासना, स॰ ಉಳು ; ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿ. चाह, ಫೊಂ ಇಚ್ಛೆ; ಅಪೇಕ್ಷೆ; ಪ್ರೇಮ; ಆವಶ್ಯಕತೆ; ಭಾವೀ.

चाहक, पु॰ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನು.

चाहत, स्त्री० दे० चाह.

चाहना, स॰ ಅಪೇಕ್ಷಿಸು; वर्जू, ಪಡು; ಪ್ರೀತಿಸು.

चाहिए) चाहिये)

चाही, वि॰ ७ औं द्वै प्रशुध्तु. चाहे, अस्य क ठारुया वर्डें; वर्डें, ಬೇಕಾದರೆ.

चाहे-ग़बग़ब, पु॰ ಕವಾಳದಮೇಲಿನ ಹಳ್ಳ.

चाहे-ज़कन, पु॰ हैर्तु ७ क्वा तखू त ಮೇಲಿನ ಹಳ್ಳ.

चाहे-ज़नख़दा, पु॰ ಗಲ್ಲದಮೇಲಿನ ಹಳ್ಳ.

चिउँटा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ. चिउँटो, स्नो॰ ಸಣ್ಣ ಇರುವೆ. चिंगारी, स्नो॰ दे॰ चिनगारी.

चिंगुराना, अ॰ खेंश्च के वेवयं

ವುದು.

चिंघाड़, দ্বা॰ ಚೀತ್ರ್ಯಾರ; ಘೀಂಕಾರ; ಆನೆಯಕೂಗು.

चितन, पु॰ द्युत्त ; ठातत. चितना, स॰ ठातत्रज्ञात्यः. द्वी॰ द्युत्त ; सूरक्षे ; ಯೋಚನೆ.

चिंता, स्नो॰ ಯೋಚನೆ.

चितित, वि॰ ಚಿಂತೆಯಿಂದೊಡ ಗೂಡಿದ; ವೃಥೆಯಳ್ಳ.

चिती, बी॰ धिक्का ; डें॰ खं.

चिउड़ा } पु॰ ಅವಲಕ್ಕಿ.

चिक, ಹೊಂ ತಡಿಕೆ; ತಟ್ಟ; ಕಸಾಯಿ. चिक्ट) ಡಿಂ ಕೊಳೆಯಾದ; ಅಂ चिक्टा) ಟುಳ್ಳ. ಇಂ ತಂಗಿಯ ಮ ಕ್ಕಳ ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ನು ಓದಿಸುವ ಉಡುಗೊರೆ.

चिक्टना, अ॰ ಜಿಗಟಾಗಿರು; ಅಂಟು ಅಂಟಾಗಿರು.

चिकन, पु॰ ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ವಸ್ತ್ರ. ಕ

चिक्रना, वि॰ ನುಣುಪಾದ; ಜಿಡ್ಡಾದ; ಮೂರ್ಖ. चिक्रनी चुपड़ी बातें ಮರುಳುಮಾಡುವ ಮಧುರ ವಚನಗಳು; ಕಪಟಸ್ನೇಹದ ಮಾತುಗಳು.

किनाई, बी॰ राक्षाञ्च; क्षेत्र्यू.

चिकनाना, स॰ ನಯಮಾಡು;. ಮೆರಗು ಹಾಕು.

चिक्रनिया, वि॰ ಸುಂದರವಾದ ವೇಷ ವಿನ್ಯಾಸವುಳ್ಳ; ಶೃಂಗಾರಪ್ರಿಯ; ವಿಲಾಸಿ.

चिकरना, अ॰ ಚೀರು; ಚೀತ್ರಾರ ಮಾಡು.

चिक्तवा, पु॰ ह मा थी। या ब राज ; हिंदी हैं।

चिकित्ता, की॰ ಚಿಕಿತ್ಸೆ; ಇಲಾಜು; ವಾಸಿಮಾಡುವುದು.

चिकुर, पु॰ डएँಯ ಕೂದಲು; ಹಾವಿನ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

चिकारी, स्त्री॰ ಚಿಟಿಕೆ; ಚಿವುಟುವಿಕೆ. चिकर, पु॰ ಗಸಿ; ಬಗ್ಗ ಡ; ಕೊಳಕು.

ಡಿಂ ಕೊಳಕಾದ.

चिक्कन, वि॰ दे॰ चिकना. चिक्करना, अ॰ दे॰ चिकरना.

चित्र, पु॰ इंदर्धिक कॅंग्रिसे.

चित्रुरना, स॰ ಕದತೆರೆಯು. चिचड़ा, पु॰ ಉತ್ತರೇಣಿ.

चिचिंदा, पु॰ दे॰ चचींदा.

चिचियाना, अ॰ दे॰ चिल्लाना. चिट, पु॰ ಕಾಗದದ ಚೂರು; ಚೀಟಿ.

चिरक्ता, अ० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒಣಗುವುದ ರಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿರಿಯು; ಸೀಳಿ ಹೋಗು; "ಚಟಚಟ" ಎಂದು ಉರಿ; ಸಿಡಿಮಿಡಿಗುಟ್ಟು.

चिटनवीस, पु॰ ಪತ್ರಲೇಖಕ; ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ; ಗುಮಾಸ್ತ. चिद्धा, पु॰ ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಲೆಕ್ಕ; ಖಾತೆಕಿರ್ದಿ.

चिही, स्नो॰ कामद; ಪತ್ರ; ಓಲೆ; ಚೀಟ.

चिद्धी-पन्नी, स्नो॰ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು. चिद्धी-पसाँ, पु॰ ಅಂಚೆ ಸಿಪಾಯಿ; ಅಂಚೆಯವ; ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬಟಿವಾಡೆಮಾಡುವವ.

चिड्चिड्ा, वि॰ ৯৫৯১৯ সুফা ವದ; ৯డుಕು ಮೋರೆಯ.

चिड्चिड्नाना, अ॰ ' ಚಿ ಟ್ ಚಿ ಟ್ ' ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗು; ಒಣಗಿ ಬಿರಿಯು.

चिड्वा, पु॰ ಅವಲಕ್ಕಿ. चिड्या, स्रो॰ ಪಕ್ಷಿ; ಹಕ್ತಿ.

चिहियाख़ाना, पु॰ ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಗಳ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ.

चिहिहार र पु॰ इ.स. पंधी चिहीमार र तिच्छी ताला तिच्छी तिच्छी स्थापन

चिद, स्रो॰ भेधेः ; "ತಿರಸ್ಕಾರ;

चिदना, अ० भैधाः तीक्ष्युः ; रीताः ; ಕೋಪಿಸು.

चिड्वाना) स॰ ಸಿ ಟೈ ಗೆ ಬ್ಬಿ ಸು ; चिड्नाना) ರೇಗಿಸು.

चित, वि॰ ಅಂಗಾತಮಲಗಿದ. पु॰ ಚಿತ್ತ; ಮನಸ್ಸು.

चितकबरा, वि॰ ७तीर धालू तः औरधे धालू तः. चितचोर, वि॰ ಮನೋಹರ; ಪ್ರಿಯ. चितमंग, पु॰ क्रु, क्षःधः; त्यःशः. चितवन, स्रो॰ त्रु, क्षेरु. चितका, वि॰ क्रु, क्षःष्ठः, व्यक्षु, प्रथम्, ;

ಚೀಟಚೀಟಯಾದ. चितवना, स॰ रौंशिखः.

चितवाना, स॰ ತೋರಿಸು.

चिता, ची॰ ಹೆಣವನ್ನು ಸುಡುವುದ ಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಕಟ್ಟೆಗೆಯ ರಾಶಿ; ಚಿತೆ.

चिताना, स॰ ಎಚ್ಚ ಿಕೆ ಕೊಡು.

चितावनी, स्त्री॰ अर्थु वैष्टं, प्राज्ञ दान

चितेरा, पु॰ धै डुं गाउँ.

चितेरिन) स्त्री॰ थेंडु त्राव्धः ; थेंडु चितेरी) ताव्यतं हुरः

चित्ती, खो॰ हंधै; आसैं; धार्मु; धैड्यू.

चित्रपट, पु॰ ಚಲನಚಿತ್ರ.

चिथझा, पु॰ ಹಳೆಯ ಹೆರಕು ವಸ್ತ್ರ; ಚಿಂದಿ.

चिथाइना, स॰ ಹೆ⁰; ಸಿಗಿ; ಅಪ ಮಾನಪಡಿಸು.

चितक, स्रो॰ ಉರಿಯುವಂಥನೋವು. चितगारी, स्रो॰ ಕಿಡಿ; ಅಗ್ನಿ ಕಣ.

चिनगी, ची॰ ಕಿಡಿ; ಚಟುವಟಕೆ ಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಚತುರನಾದ ಹುಡುಗ.

चिनाना, स॰ ಆರಿಸು.

चिनिया, वि॰ ಬಿಳಿಯ ; ಚೀನಾ ದೇಶದ. चिनियाबदाम, पु॰ तैंशतिखंधै. चिन्हार, बि॰ तार्थाङ्ग ; इंग्डियेडं. चिन्हारी, बी॰ तार्थाङ्ग इंग्डियंडं. चिपकता, स॰ ७०धेर्डंगङ्ग ; इंग्डियंडं चैंगङ्गे.

चिपकाना, स॰ ७० धेराः; ಹಚ್ಚು; ಜೋಡಿಸು.

'चिपचिप, पु॰ ಜಿಗಟು; ಮುಟ್ಟಿದರೆ' ಪಿಚಿಪಿಚಿ ಎಂದಿರುವಿಕೆ.

चिपचिपा, वि॰ ಅಂಟು ಅಂಟಾದ; ಜಿಗಟಾದ.

चिपचिपाना, अ॰ ಅಂಟು ಅಂಟಾ ಗಿರು; ಜಿಗಟಾಗಿರು.

चिपरना, भ॰ दे॰ चिपकना. चिपरा, वि॰ धर्स्य धैळाटा.

चिपदी } स्त्री॰ धैठलै.

चिबुक, पु॰ ಗಡ್ಡ; ಗಲ್ಲ.

.चिमटना, अ॰ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳು; ಅಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳು; ಹಿಂಬಾಲಿಸು; ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು.

चिमरा, पु॰ वर्नुषः; ಚಿಮಟ. चिमरो, स्नी॰ म्रलू वर्नुषः.

चिमनी, सांव रुष्टू वप्रुष्ट. चिमनी, सांव ಹೊಗೆಯ ಗೂಡು; ಚಿಮಣಿ.

चिरंतन, वि॰ ಬಹಳಕಾಲದ; ಪುರಾ ಪನ.

विरकीन, वि॰ चैंगर्प ; ಹೊಲಸು.

चिरकुर, पु॰ ಚಿಂದಿಬಟ್ಟೆ. चिरना, अ॰ ಹರಿದುಹೋಗುವುದು. चिरनती, वि॰ ಚಿಂದಿಚಿಂದಿಯಾದ; ಚೂರುಚೂರಾದ.

चिखाना, स॰ ಹ ರಿಯಿ ಸು ವು ದು ; ಸೀಳಿಸುವುದು.

चिराइन, ची॰ ಕೂದಲು ಚರ್ಮ ಕೊಬ್ಬು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಸುಡುವಿಕೆ ಯಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ದುರ್ಗಂಧ; ಕವುರು ವಾಸನೆ.

चिराई, जो॰ ११ एं। ఏर्ह ; ११ एं। ज्ञ ದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.

चिराग़, पु॰ ದೀಪ; ಸೊಡರು. चिराग़ी, स्नी॰ ದೀವಟಿಗೆಯವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.

चिरातन, वि॰ ಪುರಾತನ ; ಜೀರ್ಣ. चिराना, अ॰ ಸೀಳಿಸು.

चिरायंध, स्त्री॰ दे॰ चिराइन.

चिरायता, पु॰ तेंधधी र्यः

चिरी, स्त्री॰ दे॰ चिड़िया. चिरोंजी स्त्री॰ ಸಾರೆಪವು್ಯ.

चिरोरी, स्नी॰ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವಿಕೆ.

चिलक, बी॰ कॅंबिस्य); क्वा॰ है.

चिलकना, भ० ಮಿ०ಚು.

चिल्योजा, यु॰ ಝಳಝಳಿಸುವುದು ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣು.

चिलचिलाना, अ॰ ಸಹಿಸಲಾರದಂ ತಾಗು. चिलविला) वि॰ धंाधंध धार्य , चीकर, बी॰ राँग ই প্লেড ; और छ चिलविला हे कितं संग्रें कित्र —करना ಒಂದುಕಡೆ న్రిల్లదే ಆತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡು.

चिलम, स्नी॰ उंध्याक्य गा०क्षा ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಸೇದಲು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಕೊಳವಿ: ಚುಂ ಗಾಣಿ; ಚಿಲಮು.

चिलमची, बी॰ हैं। धाळी डैंगएँ ಯುವ ತಟ್ಟಿ.

चिलमन, पु॰ थैटा ठेत वैथै, तर्नित ಮಾಡಿದ ಪರದೆ.

चिल्लइ, यु॰ उन्नर्व कर्रक.

चिह्न-पाँ, स्त्री॰ ಗುಲ್ಲು: तत्रूण: ಬೊಬ್ಬೆ.

चिह्ना, पु॰ तथ्जड्यु ದಿನಗಳಕಾथ ; ಬಿಲ್ಲಿನದಾಗ; ಹೆದೆ; चिह्ने का जाहा ತೀರ ಅಸಹನೀಯವಾದ ಛಳಿ.

चिल्लाना, अ॰ धीर्फ; धीर्धः, ಹಾಕು; ಅರಚು; ಕಿರಚು.

चिल्लाहर, स्त्री॰ थीनथीं ; स्कारा. चिहुँकना, अ॰ दे॰ चौंकना.

चिहुँटी, स्त्री० थिंधेर्च.

चीं चपड़, स्नी॰ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೇಳು ವುದು; ಆಕ್ಷೇಪಣೆ.

चींटा, दुः ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆ; ಗೊದ್ದ. चींटी, बी॰ वराವೆ.

बीक, ভ্রী কীং ঠা ಅಥವಾ ಕಷ್ಟ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕೂಗು; ಚೀ ತ್ಯಾರ. 😗 ಕಸಾಯಿ ; ಕಟುಕ.

चि• ಕೊಳೆಯಾ**ದ**. चीख़, खो॰ ಕೂಗಾಟ; ಬೊಬೈ. चीख़ना, अ॰ ७८४०; है८४४); ಕೂಗಾಡು.

चीखुर, पु॰ ७९७. चीज़, स्त्री॰ यक्तक्रहः; राष्ट्र. चीठी, पु॰ ಪತ್ರ; ಕಾಗದ.

चीतकार, पु॰ थैः डगूठं ; थे डंगान्टरं. चीतना, स॰ ಯೋ सैंगः; र्तरांगः;

ಸ್ಮರಿಸು; ಚಿತ್ರಿಸು. चीता, पु॰ ಚಿರತೆ. वि॰ ಯೋಚಿಸಿದ. चीथड़ा, पु॰ दे॰ चिथड़ा.

चीथना, स॰ ळै ; भे(ಳ). चीदा, वि॰ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಆರಿಸಿದ. चीनना, स॰ तार्ठा डैरा.

चीनाबादाम, स्त्री० दे० चिनियाबदाम. चीनी, स्नो॰ प्रस्तु है ; ಚೀನಿಮಣ್ಣು. चीनी-मिद्दी, स्नी॰ ಪಿಂಗಾಣಿ ಸಾಮಾ

ನುಮಾಡುವ ಮಣ್ಣು. चीन्हना, स॰ तारा वर्ते.

चीपड़, पु॰ ಕಣ್ಣಿ ನ ಗೀಜು. चीमड़, वि॰ ಜಗ್ಗಿ ಮುರಿದು ಬಗ್ಗಿಸಿ ದರೂ ಹರಿಯದ ಅಥವಾ ಮುರಿ ಯದ; ಮೆದುವಾದ; ಮೆತ್ತ

ನೆಯ. चीर, पु॰ धधी; बर्गु. ची॰ भेरक

ವಿಕೆ. चीरघर, दु॰ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಸ್ಥಳ.

चीरना, स॰ कैंकिक्ष्णु; भैएक्ष्णं; चुआना, सः डैंकिध्रु है, त्र्राः, ळरुम्णः. ۸ħ.

चीरफाइ, बी॰ ಹರಿದು ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ.

चीरा, पु॰ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ವಸ್ತ.

चीरी, स्त्री० दे० चिड़िया.

चील, ची॰ ಹದ್ದು; ಗರುಡ.

चीलड़ } चील्स } पु० दे० चिल्लड़.

चील्ह, स्नो० दे० चील.

चीवर, पु॰ मत्रुभै ಅಥವಾ ಭಿಕ್ಷು ಕರ ಹರಕುವಸ್ತ; ಬೌದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಧರಿಸುವ ವಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮೂಹ.

्चुंगल, पु॰ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳ ಪಂಜ; ಹಿಡಿಕೆ; ಮುಸ್ಸಿ,

चुंगी. बो॰ कै वि ಅಥವಾ ಚಿಟಕೆ ಯಲ್ಲಿ ತುಂಬುವಷ್ಟು ವಸ್ತು; ಸುಂಕ.

चुंचाना, सं कि कि कि कि कि कि ಕುಡಿಸು.

चुदी, बी॰ क्षाध्यु.

चुंत्रलाना } भ॰ चळा चंत्रकां.

चुंबक, पु॰ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು; ಲೋಹ ಚುಂಬಕ್ಕ

चुंबन, पु॰ ಮುತ್ತು; ಚುಂಬನ. चुंबना, स॰ ಮುತ್ತಿಡು.

चुंबी, वि॰ ಮುತ್ತು ಕೊಡುವವನು.

चुकंदर, पु॰ ಕೆಂಪ್ರಮೂಲಂಗಿಯಂ ತಿರುವ ಒಂದು ತರಕಾರಿ.

चुकता) वि॰ ನಿಶ್ಚೇಷ; ಬಗೆಹರಿಸಿದ; चुकती 🕽 ಮುಗಿಸೋಣ.

चुकना, अ॰ ಮುಗಿ; ಸಮಾಪ್ತ ವಾಗು; ಬಾಕಿ ತೀರಿ ನಿರ್ಣಯ ವಾಗು; ದೋಷ ಅಥವಾ ತ್ರುಟ ಯುಂಟಾಗು; ವ್ಯರ್ಥವಾಗು.

चुकाना, स॰ और है। धीर धार है ಯಾಗಿಸು; ತೀರ್ಮಾನಮಾಡು: ಮುಗಿಸು.

चुक्कड़, पु॰ ನೀರು ಅಥವಾ ಸೇಂದಿ ಕುಡಿಯುವ ಮಣ್ಣಿನ ಕುಡಿಕೆ; ನೊಗೆ.

ಕ್ಷಕ್ಟ್, ಫಾಂ ನೋಸ.

चुखाना, स॰ काथा ಕರೆಯುವ ಮೊದಲು ಕರುವಿಗೆ ಮೊ**ಲೆಯು** ಣಿಸುವುದು.

चुगद, पु॰ ಗೂಬೆ; ಗೂಗೆ; ಮೂರ್ಖ. चुगना, स॰ कैंक है, रें वि का का कि ಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನು; ಹೆಕ್ಕಿತಿನ್ನು.

ತ್ರಗಹ ರು ಪರೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದೂಷಿಸು ವವ; ಚಾಡಿಖೋರ,

चुग़लखोर, पु॰ ಚಾಡಿ ಹೇಳುವನ. चुगलकोरी, सी॰ अन्विक्रं रंग करें. चुगली, म्री॰ थ्वाढे.

चुगा, पु॰ इर्द्ध तथ और की; अर्थ.

चुगाई, क्षील ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕೊಕ್ಕಿನಿಂದ ತಿನ್ನು ವಿಕೆ.

्चुगाना, स॰ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳು ತಿನ್ನಿ ಸು.

चुचकारना, स॰ ಮುದ್ದಾಡು; ಮುತ್ತಿ ಡುವ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕರೆಯು.

चुचुक, पु॰ ಮೊಲೆಯ ತುದಿ; ಕುಚಾಗ್ಯ.

चुरका, पु॰ तीब दू थि धे है; ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ಹಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ಧಾನ್ಯ.

चुरकी, स्नो॰ थें धेर ;—बजाते हुल ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ;—भरना ಇರಿಯು ವಂತೆ ಮಾತನಾಡು;—हेना ಹಾಸ್ಯಮಾಡು.

चुरकुला, पु॰ विलीशतत तागरा ; ಲಘುಹಾಸ್ಯ ; ತುಣಕುಮಿಣಕು.

चुटिया, स्त्री॰ क्षाधीः; ಚಂಡಿಕೆ.

चुरियाना, स॰ गाळाड दिया.

चुटीला, वि॰ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ; ಗಾಯ ಗೊಂಡ್: ಜುಟ್ಟುಳ್ಯ; ತುದಿಯ;

go ಸಣ್ಣ ಜುಟ್ಟು.

चुरैला, वि॰ गाळा गै०० छ.

चुद्दिहारा, पु॰ धरैकाराधवंद. चुदेल, स्त्री॰ పిठाधित ; नेध्रकें

ಗಸು; ಜಂಗಳಗಂಟ; ಕುರೂಪಿಣಿ. चुत्थल, वि॰ ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ವಿನೋದ

ಪ್ರಿಯ; ವಿದೂಷಕ.

યુન, યુ• હ્રેક્ષાંુ; ઇβ, ઇનાલા.

चुनचुनाना, अ॰ वैक्री कार्मा; क्री ಯಲ್ಲಿ ಚುನು ಚುನು ಅನ್ನು.

चुनट } स्त्री॰ ਨੰਹੈगै; ಕುಚ्यु.

चुननदार, वि॰ २०१० त्राध्या ಕುಚ್ಛಾದ.

चुनना, स॰ ಆರಿಸು; ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಸಂಗೃಹವಾಡು; ಚುನಾಯಿಸು; ಗೋಡೆಯೆಬ್ಬಿಸು.

चुनरी, बी॰ ताताविष्टां संभर् ಅಚ್ಯುಹೊಡೆದ ಸುಂದರವಾದ ಸೀರೆ.

चुनवाना) स॰ चुनना ಎಂಬುವರ चुनाना) ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ.

चुनाई, ಫಾಂ ಆರಿಸುವಿಕೆ; ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಆರಿಸುವ ಅಥವಾ ಗೋಡೆಕಟ್ಟುವ ಮಜೂರಿ.

चुनांचे) अञ्य॰ ಅಂತೆ; ಉದಾಹರ चुनानचे 🕽 ಣೆಗೆ; ಆದ್ದರಿಂದ.

चुनाव, पु॰ ಚುನಾವಣೆ.

चुनिंदा वि॰ ७० भ म क्षेत्र क्षा ता की ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

चुनी, स्त्री॰ ಪಜ್ರ, ರತ್ನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಚೂರು; ರತ್ನಪುಡಿ; ಅಥವಾ ಬೇಳಿಯ ನುಚ್ಚು.

चुनोटी, स्नी॰ साल्य विधी. चुनौती, स्नो॰ ಉತ್ತೇಜನೆ; లల ಯಾವುದಾದ**ರೊಂದು** ವಿಷಯ್ಯದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ದ ಪಡಿಸಲು ಆಹ್ವಾನ.

खुजी, ची॰ ಮಾಡಿಕ್ಯ ಅಥವಾ ರತ್ನದ ಚಿಕ್ಕಚೂರು; ಚಕ್ಕೆ ಪುಡಿ.

चुप, वि॰ म ट्वे थू ट्व : ची त ; रुषु थू ;—सगाना ची तंजाता.

चुपका, वि॰ चार्रिकात.

चुपकाना, स॰ ಮಾತಾಡ ಗೊಡಿ ಸದಿರು; ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಸು.

चुपकी, बी॰ ಮೌನ.

चुपचाप, कि॰ ನಿಶ್ವಬ್ಪವಾಗಿ : ಮೌನ ವಾಗಿ.

चुपइना, स॰ ಬಳಿ; ಲೇಪಿಸು; ಸವರು; ದೋಷವನ್ನು ಮರೆ ಮಾಚು.

चुप्पा, वि॰ ಬಹಳಕಡಿಮೆ ಮಾತ ನಾಡುವ; ಮಿತಭಾಷಿ.

चुप्पी, स्नो॰ ಮೌನ;—साधना ಮೌನ ವನ್ನವಲಂಬಿಸು.

चुबलाना, स॰ ಚಪ್ಪ ० मः ; सैर्चा. चुमकना, स॰ २९० तथू थावधावतै ಮುಳುಗು.

चुमकाना, स॰ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳು ಗಸು.

चुमकी, ज्ञीः .ಮುಳುಗುವಿಕೆ.

खुमना, स॰ थांधी कैन्धी; काधी. जुमाना जुमोना है स॰ थांधी ; डेडी.

तुमकार } स्त्री॰ ಮುದ್ದಿಡುವುದು.

पुमकारना, स॰ दे॰ चुचकारना.

चुम्मक, पु॰ दे॰ चुँबक. ॰ चुम्मा, पु॰ ಮುದ್ದಾ ಟ. चुरकुट, कि॰ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ.

चुरना, अ॰ २९०त्र्रे ($\mathbf{v}^{*}$) अ॰ २९०त्र्रे ($\mathbf{v}^{*}$) येर्र्याच्या

च्रासुरा, बि॰ ಸ್ವಲ್ಪ ಒತ್ತಿದರೆ ಪುಡಿ ಪುಡಿಯಾಗುವ (ಹಪ್ಪಳ ತರಗೆಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ); ಗರಿಗರಿಯೆಂದಿರುವ. च्राना, स॰ ಕದಿ; ಕಳವುಮಾಡು; ಅಪಹರಿಸು; ಬಚ್ಚಿಡು. आंख च्राना ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳದಿರು; ತಲೆ

 $\frac{3 \pi z}{3 z}$ ु $\frac{1}{3 z}$ ु $\frac{1}{3 z}$ $\frac{1$

ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

चुरु, पु॰ दे॰ चुल्दू. चुल, क्वा॰ ನವೆ; ತೀಟಿ; ಕಾಮೋ ದ್ರೇಕ.

चुलचुलाना, अ• ನವೆಯಾಗು; ತೀಜೆ ಹತ್ತು.

चुलबुल, बी॰ क्षंचिंडू; क्षाज्येणु. चुलबुला, वि॰ क्षंचिंक क्षंच्या क्षंचिंक स्व

बुलबुलाना, अ॰ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಮೈ ಕೈನಡುಗು ; ಚಂಚಲನಾಗು.

बुल्ह्स, पु. धीतार्थः :— अर पानी में इब मरो अडुंंंड हे हुं ह्यु उनेट हैंंधर जीतिवज्ञत्यं काठेंड हैंस्थेज दिक्नुटेंद जीडेंड.

चुवाना, स॰ ಸುठिಸा; ಸ್ರವಿಸು; ಹಧಿಹಧಿಯಾಗಿ ಬೀಳಿಸು. चुसकी, बीं कांधांका; धीर्य

चुसना, अ० भाशिकात ; कैएठा. चुसनी, स्नी॰ कार्चुं के कार्थ कि ಯುವ ಸೀಸೆ.

चुस्त, वि॰ धीतकात; खाल्ध ಬೀಳದ: ಚುರುಕಾದ; ಚಟು ವಟಕೆಯುಳ್ಳ.

चुस्ती, बी॰ म्युडेह; धीमार्च; ಬಲ; ದೃಢತೆ.

चुहचुहा रे वि॰ मञ्जू ठम्म, जन्म; ठम चुहचुहाता f ಭರಿತವಾದ; ಮನೋ ರಂಜಕವಾದ.

चुहचुहाना, अ॰ ರಸಭರಿತವಾಗಿರು; ಕಲಂವಮಾಡು.

चुहल, ಫಾಂ ಹಾಸ್ಯ; ವಿನೋದ; ಮನೋರಂಜನೆ.

चुइलबाज़, वि॰ कार्य, गार्ठ; ವಿನೋದಿ.

चुह्लबाज़ी, स्नो॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ತಮಾಶೆ.

चुहिया, स्त्री॰ प्रलू वर्ण.

鞼, पु. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿ. चूँ, किः ಆದುದರಿಂದ; ಆಕಾಂಣ;

~~- कर~~ना ಖಂಡಿಸುವುದು.

र्वेकि, कि॰ ಏಕೆಂದರೆ; ಯಾತಕ್ತಿಂ ದರೆ.

क्रिंग, पु॰ सुबैजात; ಆ हुए सले; ನೆವ

चूँदरी, बो॰ तख्रतखाउँ धार्मुत ಳುಳ್ಳ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟಿ.

चूक, बी॰ ತಪ್ಪು. वि॰ ಬಹಳ ಹುಳಿ

चूकना, अ॰ उद्युः ಹೋಗು.

चुची, स्त्री॰ ಮೊಲೆ; ಕುಚ; गूरु. चूऩा, पु∙ ಕೋಳಿಯ ಮರಿ.

चूड़ 🔰 पु॰ ಜುಟ್ಟು ; ಶಿಖೆ ; ಹುಂಜ .चूड्क ∮ ಅಥವಾ "ನವಿಲಿನ ತಲೆಯ

ಮ್ರೇಲಿರುವ ಕುಂಚ; ಕಂಕಣ. चूड़ा, पु॰ क्षाध्यू; वैश्र डैंगिष्ण ಬಳೆ.

चुडांत, वि॰ ಕೊನೆವರೆಗೆ.

चूड़ी, स्त्रो॰ हैं, धर्द ; हं रहि ; ವಲಯ.

चुड़ोदार, वि॰ ವಲ ಋಗಳುಳ್ಳ.

चूत, go ಮಾವಿನಮರ. ಕಾಗೆo ಯೋನಿ.

च्तिया, वि॰ अश्रांति; केंब्रु; ಮೂರ್ಖ.

चून, पु॰ ಚೂರ್ಣ.

चूना, पु॰ प्राःकृ. अरु प्राः प्राः ಬಸಿ.

चूनो, स्को॰ तांखाः, ; ठडूद हल. चूमना, स॰ ಮುತ್ತಿಡು; ಚುಂಬನ ಮಾಡು.

चूमा, पु॰ ಮುತ್ತು ; ಚುಂಬನ. चूमाचारी, स्नो॰ ಮುದ್ದಾ ಟ.

चुर, पु॰ ಚೂರು; ವುಡಿ; ಚೂರ್ಣ.

च्रण } पु॰ थंकक्ष.

10

ब्र्ना, स॰ ಒಡೆದುಹಾಕು; ವುಡಿ ಪುಡಿಮಾಡು.

च्रस्र, go ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದ ಮೇಲೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಹೋಗುವ ಪೈರಿನ ಮೋಟು; ಕೂಳೆ.

चूरा, पु॰ ಚೂರ್ಣ; ಚೂರು. चूरु, पु॰ ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ.

चूल्हा, पु॰ ६० ;—चूल्हे में जाय या पड़े रुग्धे कार्यः

च्सना, स॰ ಹೀರು; ಚೀವು. चहा, पु॰ ಇಲಿ. पेट में चहे दोड़न

च्हा, पु॰ विशेष पेट में च्हे दोड़ना धळंड कंभे ज्ञाताः

च्हादंती, स्नि॰ ಇಲ್ಲಿಯ ಹೆಲ್ಲಿನಂತಿರು ಚಿನ್ನದ ಮಣಿಗಳಿಂದ ತಯಾ ರಿಸಿದ ಕೈಬಳಿ ಅಧವಾ ಕಂಠಾ ಭರಣ.

च्हादान, पु॰ च्हेदानी, स्त्री॰

चंदुआ, पु॰ ಪಕ್ಷಿಯಮರಿ.

चेचक, पु॰ भिक्ष्या; ಅವ್ಮು; ಮೈಲೆ. चेचकरू, वि॰ ಮುಖದಮೇಲೆ भिक्षा ಬಿನ ಮಚ್ಚೆ ಗಳುಳ್ಳವ; भिक्षाया ಮೋರೆಯು.

चेटक, पु॰ ಸೇವಕ; ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ವಿದೈ; ಇಂದ್ರಜಾಲ.

चेटकनी, खो॰ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟುವ ವಿದೈ. चेटी, खो॰ ದಾಸಿ; ಉಳಿಗದವಳು. चेतना, खो॰ ಎಚ್ಚರ; ಸ್ಮೃತಿ; ಪ್ರಜ್ಞೆ.. अ॰ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರು; ಜಾಗರೂಕನಾಗು. ಈ ಎಚ್ಚ ರಿಸು.

चेतावनी, श्ली० २४ हुं ० हैं. चेपना, स॰ दे० चिपकाना.

चेमीगोई, स्नो॰ ಜನಶ್ರುತಿ; ಕಿಂವ ದಂತಿ.

चेसा, पु॰ तिंग्हें ; शैर्यं ; शैर्यं, . चेहि } स्त्री॰ व्याभे ; सैं(उर्हे ; चेसी } शैर्यं, थेंं.

चेल, पु॰ ठर्मु ; धर्धु . चेला प॰ श्रेष्ठ : ठेळा

चेला, पु॰ वैद्धुः; ವಿದ್ಯಾರ್ಥ. चेलिन)

चेलिन चेली की० ಶಿಷ್ಯ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿ. चेषा, स्नो० ಅಂಗಚೇಷ್ಟೆ; ಪ್ರಯತ್ನ;

ಪ್ರಯಾಸ. चेहरा, पु॰ ಮುಖ; ಮೂತಿ; ಮೋರೆ. ಮುಖಭಂಗಿ.

चेहलक्रदमी, स्नी॰ दे॰ चहलक्रदमी. चैत, पु॰ क्षुँडिज्ञारं.

चैती, क्षो॰ धौडुं उग्गमंद्र थि थां धैर्थं. वि॰ धौडुं उग्गमं चौ थां प्रस्तु :

चैत्य, पु॰ ವುನೆ; ದೇವಾಲಯ; ಯಾಗಶಾಲೆ; ಅಶ್ವತ್ಥ ದಮರ; ಬುದ್ಧ ಮೂರ್ತಿ; ಬುದ್ಧ ವಿಹಾರ; ಚಿತೆ.

चैन, पु॰ ಸುಖ; ಆನಂದ; ಮೌಜು. चैला, पु॰ ಸೀಳಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಸೌದೆ. चैली, सो॰ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸೀಳು; ಚರ್ಕ್ವೆ. चिक, क्षी॰ ಮುತ್ತಿಟ್ಟಾಗ ಹಲ್ಲಿನ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದಾದ ಗುರುತು; ದಂತ ಕ್ಷತ.

चांगा, पु॰ ಒಂದು ಕಡೆಮಾತ್ರ ತೂತಿ ರುವ ಬಿದುರಿನ ಕೊಳವೆ; ನಳಿಗೆ; ಗೊಟ್ಟ.

चोंच, स्त्री॰ क्षंत्रकाः; क्षेत्रकाः, दो दो चोंच होना क्षार्वकाराः.

चोंदा, दु॰ हुुः ಯ उ उंटें ಯ ಕೂದ ಲು ; ತರುಬು ; ಹೆರಳು.

चांय, पु॰ ದನಗಳು ಒಂದುಬಾರಿ ಹಾಕುವಷ್ಟು ಸಗಣಿಯ ಮುದ್ದೆ; ಸಗಣಿಯ ತೊಪ್ಪೆ.

चोंथना, स॰ चैंतका; चैंतका.

चोआ, पु॰ ಒಂದು ಪಂಮಳ ದ್ರವೃ. चोकर, पु॰ ಧಾನ್ಯದ ಹೊಟ್ಟು; ಮಚ್ಚು; ತವುಡು.

भोख, स्त्रो॰ शहुरू ವಾಗಿರುವಿಕೆ.

चोला, वि॰ ಬೆರಕೆಯಲ್ಲದ; ಅಪ್ಪಟ; ಹರ್ಸ; ಶುದ್ಧ; ಪ್ರಮಾಣಿಕ ವಾದ; ಖರೆ; ಹಂತವಾದ.

चोग़ा, पु॰ ನಿಲುವಂಗಿ.

चोचला, पु॰ ಬೆಡಗು; ಥಳಕು; ಒಯ್ಯಾರ; ಹಾವಭಾವ.

चोज, go ನಕಲ; ಪರಿಹಾಸ; ತಮಾಷೆ.

चोट, स्नी॰ ಏಟು; ಪೆಟ್ಟು; ಘಾಯ; ಶೋಕ; ಸಂತಾಪ.

चोरी, खो॰ ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ತುರುಬು; ಶಿಖರ. चोहा, पु॰ चंधु. चोदना, स्री॰ ವಿಧಿವಾಕ್ಯ; ಪ್ರೇರಣೆ. स॰ ಪ್ರೀ ಸಂಭೋಗಮಾಡು.

चोप, पु॰ ಇಚ್ಛೆ; ಅಭಿರುಚಿ; ಉತ್ಸಾಹ.

चोपना, अ॰ ಮೋಹಗೊಳ್ಳು; ಮುಗ್ಧ ನಾಗು.

चोब, क्वी॰ ರಾಜದಂಡ; ಬೆಳ್ಳಯ ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಕಟ್ಟಿಗೆ; ದೊಣ್ಣೆ; ಡೇರೆಯ ಕಂಬ.

चोबदार, पु॰ ದಂಡಧಾರಿಯಾದ ಸೇವಕ; ದ್ವಾರಪಾಲಕ; ಕಂ ಚುಕಿ.

चोर, पु॰ हंड्यु.

चोरदरवाज़ा है पु॰ चंधुधानिष्ण.

चोराना, स॰ दे॰ चुराना.

चोरी, स्त्री॰ र्च्सुड्ठ; र्चस्क्रु.

चोला, पु॰ ಸಾಧುಗಳು ತೊಡುವ ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ; ब्रुಪಿನಿ; ಮಕ್ಕ ೪ಗೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಉಡಿಸುವ ವಸ್ತ್ರ; ಮೈ; ಶರೀರ.

चोली, स्त्री॰ ಕುಪ್ಪಸ; ರವಿಕೆ; —दामान का साथ ಆಪ್ತಸ್ನೇಹ; ಪರಮ ಮೈತ್ರಿ.

ৰাঁক, স্কা০ ঘাঁবিতা; ফ্লাঘট; ঘাঁধু খাংধামলৈ.

चौंकना, स॰ ಬೆಚ್ಚೆ ಬೀಳು; ಚಕಿತ ನಾಗು; ಹುಷಾರಾಗು. चोंकाना, स॰ ಘಾಬರಿಗೊಳಿಸು; ಬೆದರಿಸು; ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸು.

चौंधियाना, अ॰ ಕಣ್ಣು ಮಿಸಿಯು; ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿಹೋಗು.

नोंधी, स्नो॰ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿ ಹೋಗು ವಿಕೆ; ಕಣ್ಣು ಮಂಜಾಗುವಿಕೆ.

चौर, पु० दे० चँवर.

बो, वि॰ रुग्ध्यु.

बोक, पु॰ ಚೌಕೋಣವಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶ; ಚೌಕ; ಅಂಗಳ; ಹಸೆಯ ಜಗುಲ;—प्रना ರಂಗ ವಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು.

चौकड़ी, खो॰ ನಾಗಾಲೋಟ; ಕುಕ್ಕೋಟ; ನಾಲ್ಕು ಕುದುರೆ ಸಾರೋಟ; ತಂಡ.

चीकसा, वि॰ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಹುಷಾರಾದ.

चौकस, वि॰ ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಭದ್ರ; ಭರ್ಯ, ಸಂಯಾದ; ಪೂರ್ಣ.

चोको, चो॰ ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವ ಮಣೆ; ಕುರ್ಚಿ; ಮೊಕ್ಕಾಂ; ಠಾಣೆ; ಪಹರೆ;—देना ಪಹರೆಮಾಡು; ಕಾವಲಿರು. चौकीदार, पु॰ ಪಹರೆಯವ; ಕಾವಲು ಗಾರ.

चौकीदारी, स्त्री॰ ಪಹರೆ; ಕಾವಲು. चौकोन वि॰ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗ चौकोना

वीकोना चं रुप्यू उर्जिश होते होते हैं। विकास स्थापन स्यापन स्थापन स्यापन स्थापन स्थाप

चौखर, स्नो॰ धारीण अन्हिंधाः ; ದ್ವಾರಬಂಧನ.

चोलरा, पु॰ ಕನ್ನಡಿ ಅಥವಾ ಪಠದ ಚೌಕಟ್ಟು

go ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಗಳು; ಭೂಮಂಡಲ. ಹೊಂ ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆ.

चौर्व्य, वि॰ दे॰ चौकोना.

चोगान, पु॰ 'का है' ಅಥವಾ 'ವೋಲೋ' ದಂತಹ ಚೆಂಡಿನ ಆಟ.

चौगितं, कि॰ तन्ध्यु हर्षे प्राप्तः चौगुना, वि॰ तन्ध्यु टब्स्युः मन चौगुना होना शिक्यु छ ७ क्वा स्तु होना शिक्यु त्राः

चौगोशिया, वि॰ ताण्यु ಮೂಲೆಯ. चौदा, वि॰ ಅಗಲವಾದ. पु॰ कार्रु, तप्रेतु दंधर्च तार्षे.

चौड़ाई, चौड़ान, स्त्रो॰ ಅಗಲ.

चौदोल, पु॰ ठ्रष्ट्रेचुं. चौतरा, पु॰ दे॰ चबूतरा.

चीथ, स्नी॰ स्नि॰; ಹುಟ್ಟು ವಳಿಯ**्ಲ** ನಾಲ್ಕರಭಾಗದ ಮ ರಾಟ ರು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತೆರಿಗೆ. ಡಿಂ ನಾಲ್ಕನೆಯ.

चौथपन, पु॰ ನೈದ್ಧಾಪ್ಯ. चौथा, वि॰ ನಾಲ್ಕನೆಯ; ಸತ್ತ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನದ ಕರ್ಮ.

चौथाई, स्त्री॰ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲೊೊಂದುಭಾಗ; ಚತುರ್ಥಾಂಶ.

चौथिया, पु॰ राष्णु वैरुಕ್ಕೊ ಮೈ ಬರುವ ಜ್ವರ.

चौदस, पु॰ अंडिंग्टिंट है कै.

चौधरी, दुः क्षाडे ಕುಲ ಅಥವಾ ಪಂಗಡದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಪ್ರಧಾನ.

चौपर वि॰ ಸರ್ವನಾಶ; ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದ.

चोपड़, पु॰ ಪಗಡೆಯಾಟ.

चौपहल, चौपहला, वि॰ ನಾಲ್ಕು ಮುಖ ಅಥವಾ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳುಳ್ಳ.

चौपाई, स्ना॰ राड्यु क्रावात संश्रेष्ट्र ಒಂದು ವೃತ್ತ; ಚೌಪದಿ.

चौपाड़, पु०़ दे० चौपाल.

चोपाया, पु॰ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

चोपाल, पु॰ ಚಾವಡಿ; ಪಡಸಾಲೆ. चौफला, वि॰ কাত্য্যুক্টেগৈধাধু (চ্ছু).

चौफेर } कि॰ ताण्यु सर्वेळात.

चौबंदी, स्त्री॰ ಅಂಗ; ಬನೀನು; ಲಾಳಕಟು,ಏಕಿ. चोबगला, वि॰ ताण्णु ಕಡೆಯ ; ताण्जु ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ.

चौबाई, खो॰ राध्यु ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿ; ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ; ಕಿಂವದಂತಿ.

चौमंजिला) वि• ನಾಲ್ಕು ಅಂತ चौमहला) ಸ್ತ್ರಿನ.

चोमुखा वि का थ्यु ಮा श त चोमुखी ईपड़ी. चोमुहानी, स्नो० काथ्यु काठितस्थ

ಕೂಡುವ ಜಾಗ; ಚೌಕ.

चौरस, वि॰ ಹಳ್ಳದಿಣ್ಣೆ ಗಳಿಲ್ಲದ ಸಮ ತಲವಾದ; ಚಪ್ಪಟಿಯಾದ.

चौरस्ता, पु॰ दे॰ चौमुहानी. चौरा, पु॰ ಜಗುಲಿ; ವೇದಿಕೆ.

चोराहा, पु॰ दे॰ चीमुहानी. चौरेठा, पु॰ डैठा बैठा छ है, कैधाः. चौरे, पु॰ स्ट्रुडर्.

चौवा, पु॰ राज्या धैर स्था त स् ವಿಸ್ತಾರ; ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲದ ಅಳತೆ.

चौसर, पु॰ इत्वेंधाः

चौहर) पु॰ राष्ट्रिक हैं तेर हुए। चौहरा है ಅಂಗಡಿಗಳಿರುವ ಜಾಗ; ಚೌಕ.

चौहद्दी, स्त्री॰ धर्म्युधिवते.

चोहरा, वि॰ ನಾಲ್ಕು ಪದರದ. च्युत, वि॰ ಬಿದ್ದ; ಪತಿತ; ಭ್ರಷ್ಟ.

च्चूत, दुः ಮಾವಿನಮರ ಅಥವಾ ಅದರ ಕಾಯಿ. हुंग, पु॰ ಮಡಿಲು; ತೊಡೆ; ಅಂಕ. हुंगा, वि॰ ಆರು ಬೆರಳುಗಳುಳ್ಳ. हुंदरा, भ॰ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಯಾಗು; ಸಂಬಂಧ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗು; ಚದರಿ ಹೋಗು; ಅಗಲಿ ದೂರವಾಗು; ಶುದ್ಧ ವಾಗು; ಕ್ಷೀಣಿಸು;— हुंगा ಧೂರ್ತ; ಚತುರ.

हैंटबाना) स० डिटेटा का का ; हैंटबाना) ಸುಲಿ; ಆರಿಸಿತೆಗೆ. हैंटा, वि॰ काలा क्षेट्र ಮೇಯಲು ಬಿಟ್ಟ (ಕುದುರೆ ಅಥವಾ ಕತ್ತೆ). हैंद, दु॰ ಛಂದಸ್ಸು; ವೃತ್ತ; ಕಪಟ.

छक्दा, पु० ఎತ್ತಿನ ಗಾಡಿ. छक्ता, प० ಉಂಡುದಣಿ; ತೃಪ್ತ ನಾಗು; ಮೋಸಹೋಗು. छक्ताना, प० ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ತಿನ್ನಿಸು; ಮದ್ಯಪಾನಮಾಡಿಸು; ಭ್ರಮೆ ಗೊಳಿಸು; ಮೋಸ ಗೊಳಿಸು.

ख्यका, बी॰ ಆರರ ಸಮೂಹ; ಕನಡೆ ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಆರರ ಎಣಿಕೆ; ಪ್ರಜ್ಞೆ; ಜ್ಞಾನ. छान, पु॰ ಮುದ್ದುಮಗು. छारी बी॰ ಸಣ್ಣ ಹೆಣ್ಣು ಆಡು. छानी, बी॰ ಕಿರುಬೆರಳು. (छानी) छिछपा, बी॰ ಮೊಸರಿನ ವಾತ್ರೆ. छारंदर, छहुँदर, पु॰ ಹೆಗ್ಗ ಣ. **छजना, अ॰** ಶೋಭಿಸು; ಒ**ಪ್ಪು**; ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರು.

क्रमा, पु॰ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೇಲ್ಫ್ರಾವ ಣಿಯ ಭಾಗ; ಸೂರು.

ಶಶಕಾಗ, ಇಂ ಕಳಚಿಕೊಂಡು ವೇಗ ವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗು; ಕೈ ಯಿಂದಜಾರಿ ಅಥವಾ ನುಣಚ ಹಾರಿಹೋಗು; ಹಾರು; ಜಿಗಿ.

ಶಾವಾಗ, ಇಂ ಹಿಡಿತ ಅಥವಾ ಖಂ ಧನದಿಂದ ಬಲಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೋಗಗೊಡಿಸು; ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು.

ಶ್ವರ್, ರಂ ನೋವಿನಿಂದ ಕೈಕಾಲು ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಚಡಪಡಾ ಯಿಸುವಿಕೆ.

ख्टपराना, अ॰ खंदरिक्षः; ध्वात्व द्याः; कुं काण्य धिवातकारी, ख्टपरी, स्ना॰ क्षेत्रभः; क्राथठ. ख्टाक, स्ना॰ शैरित स्वीतावर्तरी

ಶಾಗಿ, **ಡಾಂ** ಸೇರಿನ ಹದಿನಾರನೇ ಒಂದುಭಾಗ; ಚಟಾಕು;—**ಷೇ** ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ.

ತಪ, ಈಗಿಂ ಪ್ರಕಾಶ; ಪ್ರಭೆ; ಸೌಂ ದರ್ಯ; ಮಿಂಚು; ಆರನೆಯು ಭಾಗ.

छटैल, वि॰ दे॰ चालाक.

छती, की॰ ಹುಟ್ಟದ ಆರನೆಯದಿನ ಪೂಜೆ;—का तूप याद आना ಬಹಳ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಈಡಾಗು.

छद, पु॰ ಸರಳು; ಕಡ್ಡಿ; ದೊಣ್ಣೆ.

छहना, स॰ ಕುಟ್ಟು ವುದು, ಕೇರು ವುದು.

इंडिया, पु॰ ದ್ವಾರವಾಲಕ; ಕಂಚುಕಿ.

छदो, स्रो॰ धैंडु; ध्वै.

ತಾನ, go ಅಟ್ಟ; ಮಾಳಿಗೆ; ಬಿಸಿಲು ಮಾಳಿಗೆ.

छतना, पु॰ ತೆಂಗಿನ ಅಥವಾ ತಾಳೆಯ ಗರಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೊಡೆ.

कतनार, वि॰ ವಿಸ್ತಾರವಾದ; ಹರ ಡಿದ (ವೃಕ್ಷ).

छतरो, स्रो॰ ँ ಕೊಡೆ; ಛತ್ರಿ; ಮಂ ಡಪ; ಖಾರಿವಾಳದ ಗೂಡು.

छतिया, स्त्री॰ २ दै; उहुरू ४.

क्तीसा, वि॰ ಮೂವತ್ತಾರು ಬುದ್ಧಿ ಗ ಳುಳ್ಳ; ಚತುರ; ಜಾಣ; ಮೋಸ ಗಾರ; हर्नु.

छत्ता, पु॰ ಛತ್ರಿ; ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿರುವಬೀದಿ; ಜೀನುಗೂಡು; ಕೊಡೆ.

ತಾಸ, ಇಂ ಛತ್ರಿ; ರಾಜಚಿನ್ಹೆಗಳ ಲ್ಲೊಂದಾದ ರಾಜನ ಛತ್ರಿ.

छत्रक, पु॰ ನಾಯಿ ಕೊಡೆ; ಆಳಂಬೆ. छत्रपति, पु॰ ठाಜ; ಯುವರಾಜ.

अत्रपात, पुण पण्यः, ယುഗಎರಲ್ಜ. अत्रस्हाँह, स्ना•ि ಅಧೀನತೆ; ಶರಣ. अत्रो, वि• ಛತ್ರಧಾಂರಿ; ಕೊಡಿ ಹಿಡಿ

ದಿರುವವ. go ಕ್ಷತ್ರಿಯ.

छद, दु॰ ಆವರಣ; ಮುಚ್ಚಳ. छदाम, दु॰ ಮುಕ್ಕಾಲುಕಾಸಿನ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ.

ಶಾ, ರಂಕಪಟ; ಗುಪ್ತ.

छम्मवेश, पु॰ ಕಪಟವೇಷ. छम्मो, वि॰ ಕೃತ್ರಿಮ ವೇಷಧರಿಸಿ ದವ; ವಂಚಕ; ಮೋಸಗಾರ.

छन, पु॰ ड्र्लाः

छनकना, अ॰ ಸುಯ್ಯಿಂದು ಶಬ್ದ ವಾಗು; ಬೆದರಿ ಓಡು.

छनकमनक, स्त्री॰ ಒಡವೆಗಳ ಝಣ ತ್ಕಾರ.

ಶಾಗಣಾಗುಗು, ಇಂ ಕಾಯುತ್ತಿರುವ ಲೋಹ ಆಥವಾ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಅಥವಾ ತೇವವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಚೊಯ್ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಉಂ ಟಾಗು.

छनदा, स्त्री० ०० हु.

छनन-मनन, पु॰ खेंगू क्या खेंगळा ಎಂಬ ಶಬ್ದ.

ಶಾಗಾಗ, ಇಂ ಸವಕ್ತ ಅಥವಾ ಜಲ್ಲಡೆ ಯಿಂದ ಗಾಳಿಸಲ್ಪಡು; ಶೋಧಿ ಸಲ್ಪಡು; गहरी—ಗಾಢ ಮೈತ್ರಿ ಯುಂಟಾಗು; ಪರಸ್ಪರ ಜಗಳ ವುಂಟಾಗು.

ಶಾಷಾ, ಡಿಂ ಮುಚ್ಚಿದ; ಆವೃತ್ತವಾದ; ಕಣ್ಣಿ ಗೆ ಕಾಣದ. ಇಂ ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ. **ತ್ರಾಶಾಗಗ, ೫೦** ನೀರಿನಮೇಲೆ ಕೈಕಾಲು ಬಡ; ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಈಜು.

छपना, अ॰ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡು; ಅಚ್ಛಾಗು.

 $\mathbf{guv}$ के स्वत्र कि कार्त कार्य के सिंहा के कि कार्य के कि कि स्वत्र के कि कि सिंह कि सिंह

क्रपरी, ची॰ ಗುಡಿಸಲು; ಕುಟೀರ. क्रपाई, ची॰ ಮುದ್ರಣ; ಮುದ್ರಣದ ಮಜೂರಿ.

क्याका, पु॰ ನೀರಿನಮೇಲೆ ಯಾವು ದಾದರೂ ವಸ್ತುವು ಜೋರಾಗಿ ಬೀಳುವಶಬ್ದ; ಜೋರಾಗಿಸಿಡಿದ ನೀರಿನ ಚಿಮುಕು.

छपाना, स॰ ध्याधिरः ; ७४५० का ~~रा~~.

क्ष्यम्, पु॰ ಒಂದು ವೃತ್ತ; ಷಟ್ಟದಿ. क्ष्यम्, पु॰ ಮನೆಯ ಹೊದಿಕೆ; ಹೊಂಡ;—फाइक्स देना ಕಷ್ಟ ವಿಲ್ಲದೆ ಉಭಿಸುವುದು; ಅಕಸ್ಮಾ ತ್ತಾಗಿ ಬರುವ ಲಾಭ.

ड्यब्र, पु॰ ताब्दे; कैंबितै; धार्धेतु. ड्यताब्रती, बी॰ संश्वतंत्रज्ञात जैशु स्थानुः

छिब, स्त्री॰ ठ००७.

छ्वीला, वि॰ ಸುಂದರವಾದ ; ಶೋ ಭಾಯುಕ್ತ.

~~छमक्ना, अ॰~~ ಗಿಲುಗಿಲು ಶಬ್ದ ವಾಗು. इमझमाना, अ॰ ಕೈ ಕಾಲಿನ ಆಭರಣ ಗಳಿಂದ ಶಬ್ದವಾಡು; ಹೊಳೆ ಯಿಸು.

छमा, स्त्री॰ दे॰ क्षमा.

छय, पु॰ रुग्ठ; हूळा.

छर्छराना, अ॰ ಉರಿಯಾಗು ; ನವೆ ಯಾಗು.

छरना, अ॰ गंगरिकंशिता.

छरहरा, वि॰ ಚಟುವಟಕೆಯುಳ್ಳ; ತೆಳ್ಳಗಿನ ಶರೀರದ.

छ्या, पु॰ ಅಡೀ; ಸರ; ಹಗ್ಗ; ಇಜಾರುಬಂದು.

छरिंदा, वि॰ ಒಬ್ಬೊಂಟೆಗ; ಏಕಾಂಗಿ. छर्ता, पु॰ ನೊರಜು; ಬಂದೂಕಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕಬ್ಬಿಯಾ ಅಥವಾಸೀಸದರವೆ.

ಶಾ, पु॰ ಕಪಟ; ವಂಚನೆ; ನೆವ; ಸೋಗು.

छलक) पु॰ ನೀರು ಮುಂತಾದ छलकन (ದ್ರವಪದಾರ್ಥಗಳ ತುಳು ಕುವಿಕೆ.

छलकना, अ॰ डाराजा; क्षेत्राजा. छलकाना, स॰ क्षेत्राज्ञेसा; डारा वैसा.

~~ಶಾಸತೇ, ಇಂ~~ ಮೋಸದ ಬಲೆ.

ಶಹಾಶಾಗ, ಇಂ. ಛಲ ಛಲ ಎಂದು ಶಬ್ದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನೀರು ಸುರಿ.

गु० दे० छलछंद.

छलना, स॰ ಮೋಸಮಾಡು; ಠಗಾ ಯಿಸು. क्वा॰ ಮೋಸ.

इसनी, सी॰ ध्रथ्र वै; कलेजा उसनी अंहगीर, पु॰ ಾಜಚ್ಛತ್ರ; ಕನ್ನಡಿ. ಸತ್ತು ಹೋಗುವುದು. छलांग, **खी** काರು ವಿಕೆ; ಜಿಗಿತ. ळलांगना, स॰ काठा; क्षेत. ळ्ळाना, स॰ जैक्ट सर्वाविस्थ. छिल्या } वि॰ ಮೋಸಗಾರ. छलोरी, स्नी॰ ಉಗುರುಸುತ್ತು. चला, पु॰ श्रें। सर्वे. छवना, पु॰ ಮಗು; ಮರಿ; ಹಂದಿಯ ಮರಿ. **ತಾಗ, ಇಂ** ಪಶುಗಳ ಮರಿ; ಕರು. **ಶವಾಕ್ತೆ, ಫುಂ** ಹೊದಿಸುವಿಕೆ; ಹೊದಿ ಸುವ ವಜೂರಿ. छवाना, स॰ ಹೊದಿಸು. ಘಡ, ಫಾಂ ಕಾಂತಿ; ಸೊಬಗು.

छहरना, अ॰ कंठका ; खैंथू. छहराना, स॰ ळंठविसा; खैंं थूंं. छहरीला, वि॰ दे॰ छरहरा. **छांगुर, वि॰** ಆರು ಬೆರಳು ಗಳುಳ್ಳ. **ತಾರ, ಫಾಂ** ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ಕತ್ತರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು; ಚೂರು. क्षांटना, स॰ ಕತ್ತ್ರರಿಸಿ ಬೇರೆನೂಡು; ಕುಟ್ಟ ಕೇರಿ ಧಾನ್ಯದಿಂದ ಹೊಟ್ಟನ್ನು ಬೇರೆನೂಡು. ಕಟ್ಟುವ ಕಾಲುಹಗ್ಗ .

चाँद, स्नी॰ ಕುದುರೆ ಕತ್ತೆಗಳಿಗೆ कांदना, स॰ धीतका चंध्यु. काँह, स्की॰ तैर्पण ; कार्यों. (जाँव)

होना ದುಃಖವನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬೇ छाक, खो॰ ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ; ಸಂತುಷ್ಟಿ; ಹೆಗಲಿನ ಎರಡನೆಯ ಊಟ; ಅವುಲು; ನಶ.

ಪಾಕಾಗ, अಂ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದು. छाग, पु॰ ಆಡು ; ಮೇಕೆ. छागल, पु॰ ಆಡು; ಆಡಿನ ಚರ್ಮ

ದಿಂದ ತಯಾರಾದದ್ದು. ವೊಂ ತ್ತ್ರೀಯರು ಧರಿಸುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಕಡಗ.

ಶಾಶ, ಹಾಂ ಮಜ್ಜಿಗೆ. छाज, पु॰ (ಧಾನ್ಯ ಗಳನ್ನು ಕೇರುವ) ವೊರ; ಮುಚ್ಚಲು;—छाजों मेह बरसना ಗಟ್ಟಯಾಗಿ ಧಾರೆಯಾಗಿ ಮಳಿಸುರಿ.

ಶುವन, पु॰ ಹೊದಿಕೆ; ವಸ್ತ್ರ;—भोजन ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ.

छाजना, अ० ವಿರಾಜಿಸು.

छाड़ना, अ० ಕಾರು; ಮಾಡು.

छाता, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಫಿಕ್ರಿ; ಅಗಲ ವಾದ ಎದೆ; ಎದಿಯಗಲದ ಅಳತೆ.

छाती, बी॰ ಎದೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಲ; ಹೃದಯ; ಮನಸ್ಸು; ಮೊಲೆ; ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ;—धड़कना ಎವೆ ನಡುಗು;—पर पश्थर रखना ದುಃಖವನ್ನು ಸಹಿಸಲು ಹೃದಯ ವನ್ನು ಗಟ್ಟವೂಡಿಕೊಳ್ಳು;---पर मुंग या कोदो दलना ಒथ्, रात ತಿಳಿದಂತೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಕೊಡು;—पर सांप कोटना ಬಹಳ ಮ ನೋ ವ್ಯ ಥೆಯಾ ಗು ;—से कगाना ಆಲಿಂಗನಮಾಡು

खात्र, पु॰ वैद्धुः; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. खात्रवृत्ति, को॰ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನ. खात्रालय, पु॰ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯ. खादित, वि॰ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ; ಆವರ ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

छान, स्त्रो॰ ಚಪ್ಪರ; ಮನೆಯ ಹೊದಿಕೆ.

खानना, स॰ गा थैगः; ಶೋಧಿಸು; ಜಲ್ಲ ಡೆಯಿಂದ ಜಲ್ಲಿಸು; ಹುಡುಕು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು; ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸು; ಕಟ್ಟು.

चानबीन, स्वी॰ ತನಿಖೆ; ಪೂರ್ಣಾನು ಸಂಧಾನ; ಗಹನವಾದ ಪರಿಶೋ ಧನೆ.

छाना, स•्रकाधाः ; ಹೊದಿಸು. अ• ಹಬ್ಬು ; ಕವಿ.

छाप, स्त्री॰ ಗುರುತು; ಮುದ್ರೆ.

डापना, स॰ धार्री कार्यः; ಅಚ್ಚು कार्यः; हर्मुकारः.

ತಾಗಾ, ಇಂಅಚ್ಚು, ನೊಹರು, ಮುದ್ರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಅಂಕಿತ ವಾದ ಚಿನ್ಹೆ; ಮುದ್ರಣಯಂತ್ರ; ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರಿ ಸುತ್ತಿ ರುವವರ ಮೇಲಿನ ಆಕ್ರಮಣ. खाया, स्त्री॰ ನೆರಳು; 'ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ಭೂತಪ್ರೀತದ ಸೋಂಕು.

<mark>ळायापथ, पु॰</mark> ಆಕಾಶಗಂಗೆ; ಆಕಾಶ ವೀಧಿ; ದೇವಪಥ.

ಶಾಕ, ಇಂ ಕ್ಷಾರ; ಉಪ್ಪು; **ಕ್ಷಾ**ರ ವಾದ ಪದಾರ್ಥ; ಬೂದಿ.

छाल, स्नी॰ ತೊಗಟೆ; ನಾರು; ಚರ್ಮ.

छाल्टी, बी॰ ನಾರುವಸ್ತ್ರ; ವಲ್ಕ್ರಲ. छालना, स॰ ಶೋಧಿಸು; ಸೋಸು; ತೂತುಗಳನ್ನು ಕೊರೆ.

खाला, वि॰ धर्चे अः; ತೊಗಟೆ; ರಟ್ಟು; ಹುಗುಳು; ಹೊಪ್ಪಳೆ; ಗುಳ್ಳೆ.

डाली, बी॰ ಅಡಕೆಯ ಚೂರು. (डालिया)

छावनी, स्त्री॰ ಚಪ್ಪರ; ಛಾನಣಿ; ಶಿಬಿರ.

छिगुनी, स्त्री० दे० छगुनी.

ಶಿಶ್ವಾ, go ಕೆಟ್ಟು ಹೋದಮಾಂಸದ ಚೂರು.

वि॰ ಅಳವಿಲ್ಲದ.

छिछोरपन } छिछोरापन} पु॰ २९४४ डठ; ह्रुऽतु डै.

छिछोरा, वि॰ ನೀಚ; ಕ್ಷುಪ್ರ. छिजना, अ॰ दे॰ छीजना.

छिटकना, अ॰ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹರ ಡಿರು; ಎರಚಲ್ಪಟ್ಟಿರು; ಪ್ರಕಾ ಶವು ಹೆರಡಿರು; ಬೆಳಕು ಬೀರು छिटकनी, स्नी॰ ಅಗಳಿ.

छिरकाना, स॰ रुग्धु ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಹರಡಿಸು; ಎರಚು.

छिड्कना, स॰ ಚಿಮು है स्रः ; ಪ್ರೋ ಕ್ಷಿ ಸು.

ভিৰ্কৰানা } स॰ ভিৰ্কনা ಎ০ಬು ভিৰ্কানা } এট ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ. ভিৰ্কান, पु॰ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆ; ೩০ಚನ. ভিৰ্না, अ॰ ಪ್ರರಂಭವಾಗು; ಮೊದಲಾಗು.

छितनी सी॰ ಆಳವಿಲ್ಲದತಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಬುಟ್ಟಿ.

क्रिन, पु॰ हूल.

डितराना, अ॰ ಚಲ್ಲಿಹೋಗು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬೀಳು. त्त॰ ಎರಚು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬೀಳಿಸು.

छिदना, अ॰ ತೂತು ಬೀಳು; ತೂತಾಗು; ಛಿದ್ರವಾಗು.

छिदवाना } स० दे० छेदाना.

ಕಾತ, पु. ತೂತು; ರಂಧ್ರ; ಬಿಲ. ಕಾಗಾ, ಹಾ. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ; ನಿಮಿಷ ಮಾತ್ರ.

छिनकना, स॰ ಸೀನು.

छिनना, अ० ಕಸುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡು ; ಅಪ ಹರಣವಾಗು.

<mark>छिनरा, वि॰ ಪರಸ್ತ್ರೀ</mark> ಗಾಮಿ; ವ್ಯಭಿ ಚಾರಿ.

िछनवाना) स॰ द्वीनना ಎಂಬುದರ िछनाना) ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ. छिनार २ वि॰ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ; ಪರ छिनाल ∮ ಪುರುಷಗಾಮಿನಿ.

ಶಿಷ್ಟ ಡಂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೇರೆಯಾದದ್ದು. ಶಿಭಾಕನ, ಹಾಂ ಹಲ್ಲಿ; ಗೌಳಿ.

छिपना, अ० ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳು; ಅವಿತು ಕೊಳ್ಳು.

छिपा-छिपी, कि॰ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ; ಮುಚ್ಚು ಮರೆಯಲ್ಲಿ.

छिपाना, स॰ ಮುಚ್ಚಿಡು; ಬಚ್ಚಿಡು; ಮರೆಮಾಚು.

छिपा-रुस्तुम, पु॰ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ನಾಗಿದ್ದು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಪಡೆಯ ದವೆ.

ভিযাৰ, पु॰ ಎರೆಮಾಚುವಿಕೆ. ভিযা, ঝो॰జనరింద ಛೀಛೀ ಆನ್ನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು ವವಸ್ತು; ಗಲೀಜು;

स्कर्ष. छिरकना, स॰ दे॰ छिदकना.

छिलका, पु॰ भेर्यु ; ತೊಗಟಿ. छिलना, अ॰ ಸುಲಿದು ಹೋಗು; ತರೆದುಹೋಗು ; ಗಂಟಲು ಕೆರೆ.

छिलोरी, की॰ प्रलूप भर् ; ಬೊಕ್ಕೆ. छींक, खो॰ शैरिका;—होना ದುಶ್ಚ ಕುನವಾಗು.

डॉकना, अ० भारतः. डॉक्ते डॉक्ते नाक कारना प्रलू वैद्यया हुन्ते कॅस्यु भेध्या तिष्यु; अडगू सन्दर्यात्यात्यः.

ಶೇಶ, ಈ ಹಾಗಿ; ಜಲಕಣ; ಚೀಟ ಯಬಟ್ಟಿ. क्रींटना, स॰ क्षेड्या हैरा; अवका; ಚೆಲ್ಲು. ಹೇವಾ, पुಂ ಹನ್; ಜಲಕಣ; ಗೇಲಿ ಯಮಾತು; ಮೋಸಗಾರಿಕೆ; —कसना ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಕಟು ವಾದ ಮಾತನಾಡು. छीका, पु॰ ನೆಲುವು; ಶಿಕ್ಕೆ; ಕಲ್ಲಿ. कीखालेदर, स्नी॰ ದುರ್ಗತಿ; ದುರ್ದೆಶೆ.. चीजना, अ॰ तब्दु, ज्ञाताः; सर्वः; ಕುಂದು. ಶीतीछान, वि॰ ಭಿನ್ನಾ ಭಿದ್ರ; ಮೂಲೆ ಗೊಂದಾಗಿರುವ. कीदा, वि॰ धितु मरा हु; तध्रु ज ಲ್ಲದ ಅಥವಾ ವಿರಳವಾದ ಎಳೆಗ ಳುಳ್ಳ (ವಸ್ತ್ರ). खीन, वि॰ डैंधाञात; हुै। कि. **कीनना, स॰** ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಕಸು ಕೊಳ್ಳು; ಕಿತ್ತುಹಾಕು. डीना छीनों) डीना झपटी र्ची० ಕಸುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. कीपना, स्म' ಗಾಳದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಕೊಂಡ ವಿೂನನ್ನು ಎಳೆದುನೆಲದ ಮೇಲೆಕ್ಕೆ ಸೆ. कीमी, की॰ ಬಟಾಣಿಜಾತಿಯ ಒಂದು ಕಾಯಿ. ಹीलना, स॰ ಸುಲಿ; ಸಿಪ್ಪ ತೆಗೆ. कीलर, पु॰ कंश्व; प्रलू कैंग्वतं. चुआ छूत, ची॰ ಮುधु ಬಾರದ

ವಸ್ತು ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು

ಮುಟ್ಟು ವಿಕೆ.

खुआना, स॰ ಮುಟ್ಟಸು. खुईमुई, बी॰ ता धेर्नेथरी; ಮाधी ದರೆ ಮುನಿ; ಲಜ್ಪಾವಂತಿ. ı, **ಫಾ**ಂ ಸಣ್ಣ ನಳಿಗೆ; ಕೊಳವಿ; ನೆಯಿಗೆಗಾರನ ಲಾಳಿ. . ಈ ನಾಯಿಯನ್ನು ಬೇಟೆಗೆ ಹುರಿಗೊಳಿಸುವುದು. बुबुंदर, पु॰ रां०विधै. ಷ್ಟಾ, ೫೦ ಬಿಟ್ಟು; ಇದಲ್ಲದೆ. बुटकारा, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ. खुटना, अ॰ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದು. द्धुटपन, पु॰ धैर्मु०दाः; धार्थुः. खुद्दा, वि॰ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡದ; ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಯಾದ; ಏಕಾಕಿ; ಗಂಟು ಮೂಟಿಗಳಿಲ್ಲದವ. ब्रुटी, स्त्री॰ ರಜಾ; ಬಿಡುಗಡೆ; ವುರಸತ್ತು; ಅಪ್ಪಣೆ. छुड़वाना, स॰ (छुड़ाना) ದ ಪ್ರೇರ ಣಾರ್ಥಕ. खुड़ाना, स॰ थेथिरा: थेखात्रं ಮಾಡಿಸು. छुतिहर, पु॰ २९८४ ; काञाबु. छुपना, अ॰ दे॰ छिपना. छुपाना, स॰ दे॰ छिपाना. ब्रुरा, पु॰ दीबदू स्किट; ह्यू टहंडे. ್ತು, ಕಾಂಚೂರಿ; ಚಾಕು; ಕತ್ತಿ. छुलाना (स॰ ಮುಟ್ಟಸು; ತಾಗಿಸು; छुवाना ∫ ತಗಲಿಸು. **बुहारा, पु॰** ಖರ್ಜ್ಗಾರದ ಹೆಣ್ಣು ; ಪಿಂಡ ಖರ್ಜೂರ.

वि• ಬರಿದಾದ; ಖಾಲಿ.

ह्नर, च्ली॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ಅವಕಾಶ; ಪುರಸತ್ತು.

हूरना, अ० थिंधा किलागः; थि थुः ७ व्यक्त च्रियेकेलागः; केल प्रवाः; भ्रुपुतं केलप्यार्थः; १०१४ केलप्याकेलागः; शारीर— दीः काल्डेकागः. स्वक्के सूरना स्वेड राजाः

ह्रत, स्त्रो॰ ಸ್ಪರ್ಶ; ಸೋಂಕು; ಅಶೌಚ;—का रोग ಅಂಟು ರೋಗ; ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ವ್ಯಾಧಿ.

हूना, स० ಮುಟ್ಟು; ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡು. कान छूना ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡು.

हिंदना, सं ಮುಚ್ಚು; ಆವರಿಸು. हेक, पुः ಛೇದ; ಭೇದ; ತಡೆ; ಬಂ ಧನ; ಸಾಕಿದ ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳು.

हेड, स्ना॰ ಕೆಣಕುವಿಕೆ.

ಹಿತ್ತನಾ, ನಂ ಕೆಣಕು; ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸು; ಪರಿಹಾಸ್ಯ ಮಾಡು; ಪ್ರಾರಂ ಭಿಸು; ಬಾರಿಸು ವುದ ಕ್ಯಾಗಿ

ವಾದ್ಯಗಳಮೇಲೆ ಕೈಹಾಕು. ಶಿಷ, gಂ ಕತ್ತರಿಸುವಿಕೆ; ತೂತು; ರಂಧ್ರ; ನಾಶ; ಧ್ವಂಸ.

छेदना, स॰ धैरितरः.

केना, पु॰ ಒಡೆದ ಹಾಲಿನ ನೀರು. केनी, की॰ ಉಳಿ; ಟಿಂಕ; ಚಾಣ. छेती, स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣು ಆಡು. छेत, पु॰ ಪೆಟ್ಟು; ಆಘಾತ; ಘಾಯ. छेतना, स॰ ಕತ್ತರಿಸು; ಗುರುತು

वना, स॰ ಕತ್ತರಿಸು; ಗುರುತ ಮಾಡು.

ಶಿಕ, पु॰ ಖಂಡನೆ; ನಾಶ. ಶಿಹ, पु॰ ಸೊಗಸುಗಾರ; ಶೃಂಗಾರ

ಪ್ರಿಯ. ~~ಶಿಹ-ಪಾಠ~~ಿಹಾ, **५**೦ ವಿಲಾಸಿ.

छैला, पु॰ दे॰ छैल. छोंकना, स॰ दे॰ छोंकना.

ಪಾಕ್ಸ್ ಫಾಂ ಕಬ್ಬಿ ನಸೋಗೆ; ಕಬ್ಬಿ ನ ಸಿಪೆ.

क्रोकड़ा, पु॰ ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ.

छोकड़ी छोकरी } स्त्री॰ ಹುಡುಗಿ.

छोटा, वि॰ মল্লু; धेर्ट्यु; ভত্যু.

ಶोटा-मोटा, वि॰ স্প্লু ফুঁಟ್ಟ. ভोटी एलायची क्षी॰ ಗುಜರಾತು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣ ಏಲಕ್ತಿ.

छोटी-हाज़िरी, स्त्री॰ ಪಾತಃಕಾಲದ ಫಲಹಾರ.

छोड्-छुड्डी स्नी॰ ಸಂಬಂಧ ತ್ಯಾಗ; ಸಂಗಬಿಡುವಿಕೆ.

छोड़ना स॰ ಬಿಡು; ತ್ಯಜಿಸು. छोनी, स्त्री॰ ವೃಥ್ವಿ; ಭೂಮಿ.

छोप, पु॰ ಮುಂದವಾದ ಲೇಪ; ಲೇಪ ಹಚ್ಚುವಿಕೆ.

छोप-छाप, ची॰ ಮರಮ್ಮ ತು; ರಕ್ಷಣೆ. छोपना, स॰ ಲೇಪಿಸು; ಮುಚ್ಚು; ಅಡಗಿಸು; ಆಸರಿಕೊಡು; ರಕ್ಷಿಸು. क्रोपा, पु॰ ದೋಣೆಯಮೇಲೆ ಚಾಪೆ ಕಟ್ಟಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವಹಗ್ಗ . क्रोम, पु॰ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಳವಳ; ದುಃಖ; ಕ್ರೋಧ ಅಥವಾ ಸಂತಾ ಪದಿಂದುಂಟಾಗುವ ಚಿತ್ರ ಚಾಂ ಚಲ್ಯ ; ಕ್ಷೋಭೆ. क्रोर, बी॰ ತುದಿ; ಅಂತ್ಯ; ಹದ್ದು. कोलदारी, स्त्री॰ धेन् दें दें टै. ಹोलना, स॰ ಸುಲ; ಸಿಪೈತೆಗೆ; ಕೆರೆದುಹಾಕು ; (ಹುಲ್ಲು) ಕೆತ್ತು. कोलनी, बी॰ कार्तास्था वर्हें। क्रोह, पु॰ ಪ್ರೇಮ; ಮಮತೆ; ದಯೆ. छोंक खी॰ ಒಗ್ಗರಣೆ. क्टोंकना, स॰ धर्त्र वर्लका डा. **ಕೌ**ಪ, go ಧಾನ್ಯವನ್ನಿರಿಸುವ

कौलदारी, स्नी० दे० छोलदारी.

होना, पु॰ ಕರು; ಮರಿ.

ಪಾತ್ರೆ.

कंग, स्ती॰ యుద్ధ; हनधी. कंग पु॰ ভাষ্ট্য; జంగు. कंगआल्दा, पि॰ ভাষ্ট্যু উটিব. কালে, पु॰ हनखा; ২ং০তু ব ಪ্ರ దೇ ಶ; আ ರು ಭೂ మ; ভ ರ লেঃ;—में मंगल ন্যু মু অবা ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂದಣಿ; — जाना బయలు ಕಡೆ (మల ឯಸರ್ಜನೆ)ಗೆ ಹೋಗು.

जंगला, पु॰ चंधु तित प्रवंधां स्थान प्रवंधां स्थान प्रवंधां स्वाप्त प्रवंधां स्वाप्त प्रवंधां स्वाप्त स्वाप्त

जंगी, वि॰ ಯುದ್ಧ ಅಥವಾ ಸೈನ್ಯ ಸಂಬಂಧವಾದ.

जंबा, स्त्री॰ डैंगर्दै.

जंचना, अ॰ ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಉಚಿತವಾಗಿ ತೋರು; ಸರಿಯೆ ನಿಸು; ತಿಳಿಯು.

जंचा, वि॰ ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಪರಿ ಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

जंजाल पु॰ ಪ್ರಪಂಚः; ಬಂಧನ; ಪೇಚಾಟ; ದೊಡ್ಡ ಫಿರಂಗಿ.

जंजाली वि॰ ಜಗಳಗಂಟ; ಉಪ ದ್ರವಕೊಡುವವ.

जंजीर स्त्री॰ ಸರಪಣಿ; ಸಂಕೋಲೆ; ಬೇಡಿ.

जंजीरा पु॰ ಚಿನ್ನದ ಸರ; ಸರಪಣಿ; ಹೊಲಿಗೆ.

जंजीरेदार वि॰ ಸರಪಳಿಗಳುಳ್ಳ; ಸರ ಪಳಿಯಾಕಾರದ (ಹೊಲಿಗೆ).

जंतर पु॰ ಯಂತ್ರ; ಉಪಕರಣ; —मंतर ಮಂತ್ರತಂತ್ರ.

जंतरी ची॰ ಆಕ್ಕ ಸಾಲೆಯವರು ; ಸಣ್ಣ ತಂತಿ ಎಳೆಯುವ ಸಲಕರಣೆ; ಪಂಚಾಂಗ ; ಗಾರಡಿಕಾರ.

तंता पु॰ ಯಂತ್ರ; ತಂತಿಯಳಿ ಯುವ ಸಲಕರಣೆ. ಡಿಂ ಶಾಸನ ಮಾಡುವವ. जंत्र, पु॰ ಯಂತ್ರ. जंत्रणा, स्त्री० दे० यंत्रणा. जंत्री, पु॰ ವೀಣೆಗಾರ. ज़ंद, पु॰ कार्रभः ~~ह~~र ಧರ್ಮ ಗ್ರಂಥ. जंबीरी-नींबू, स्त्री॰ ಗಜನಿಂಬೆ; ಜಂಬೀರ ಫಲ. जंबु, पु॰ ಜಂಬು ನೇರಳಿ. ತಾಞ, ಆಂ ದವಡೆ. जंभा, जंभाई, स्नी० एर्हिं. जंमाना, अ॰ ಆಕಳಿಸು. जहैं, स्त्री॰ ಯವಧಾನ್ಯ; ಅಂಕುರ. ज़ईफ्र, वि॰ ಮುದುಕ; ವೃದ್ಧ. ज़हैकी, स्त्री॰ ಮುದಿತನ; ವಾರ್ಧಕ್ಯ. ज़क, पु॰ ಯಕ್ಷ; ಜಿಪುಣ. ಕಾ ಹಠ; ಜಿದ್ದು. ज़क, खो॰ ಹುಚ್ಚು; ಸೋಲು. जकड़, जी॰ ಬಿಗಿಯಾದ ಹಿಡತ. जकड़ना, स॰ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟು. क्रकन, पु॰ तद्दु; क्षेथार्च. ज़कात, स्त्री॰ ದಾನ; ತೆರಿಗೆ; ಸುಂಕ; ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ಸೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ರೂಪದಿಂದ ಪುಣ್ಯಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ದಾನ. क्की, वि॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತ; ಜ್ಞಾನಿ. जल्रम, पु॰ क्राक्री अस्त्रमी, वि॰ ಘಾಯಗೊಂಡವ.

जल्लामत, बी॰ ಸ್ಥೂಲತೆ; ದಸ್ಸವಾಗಿ ರೋಣ. ज़िलीम, पु॰ दौनदू जादी; दौरू ನಾದ. जालीरा, पु॰ धं० खाठ ; ठाठे ; ಸಂಗ್ರಹ. जक्रम, पु॰ दे॰ जख़म. नगजगा, वि॰ ಥಳಥಳಿಸುವಂಥ; ಹೊಳೆಯುವ; ಜಗಜಗಿಸುವ. जगत, स्त्री॰ ಭಾವಿಯ ಕಟ್ಟಿ; ಜ್ಞಗತ್ತು. जगतसेंठ, वि॰ ಗಣ್ಯಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಮಂತ್ರ जगना, अ॰ ನಿಧಿ,ಯಿಂದೇಳು; ಎಚ್ಚ ತ್ತು ಕೊಳ್ಳು. जगमग) वि॰ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ; ಥಳ जगमगा ∫ ಥಳಿಸುವ. जगमगाना, अ० वर्षक्ष्रेरा. जगमगाहर, स्त्री॰ क्षंक्षंक्षेत्रंश्चित्रं के. जगह, स्त्री॰ ಸ್ಥಾನ; ಜಾಗ; ಪದವಿ. जगात पु॰ दे॰ ज़कात. जगाती, पु॰ ತೆಂಗೆ ಅಥವಾ ಸುಂಕ ವನ್ನು ವಸ್ತೂಲುಮಾಡುವವ. जगना, स॰ है त्रै जी जी विश्व का स्वाप्त है । ಎಚ್ಚ ರಗೊಳಿಸು. • जचन, पु॰ ಸೊಂಟದ ಕೆಳಗಣ ಮುಂ ಭಾಗ; ನಿತಂಬ; ಪಿರ್ರೆ. जबन्य, वि॰ धळं ४ हैं धु; डुरू क्षु; ३९धं. जचना, अ० दे० जंचना ज़चा, बी॰ धाक्षाः थै.

ज़ल्लाख़ाना, पु॰ ಹೆರಿಗೆ ಮನೆ; ಸೂತಿ जाद, वि॰ ಆಚೇತನ ; ಜಡ. स्नी॰ ಕಾಗೃಹ. ಬೇರು; ಬುಡ; ಆಧಾರ; ಕಾರಣ.

जजमान, पु॰ ಯಜಮಾನ; ಆಶ್ರ ಯದಾತ.

जज़ा, ज़ी॰ ಸೇಡು; ಪರಿಣಾಮ. जिज़्या, पु॰ ದಂಡ; ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ ತೆರಿಗೆ.

जज़ीरा, पु॰ ದ್ವೀಪ; ಟಾಪು. जज़ीरा-नुसा, पु॰ ಪರ್ಯಾಯ ದ್ವೀಪ; ಮೂರು ದಿಕ್ಕು ಗಳಲ್ಲ ನೀರಿನಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರುವ ಭೂಪ್ರದೇಶ.

जाज़्बा, पु॰ ಆಕರ್ಷಣೆ ; ಎಳಿತ. जाज़्बा, पु॰ ಆವೇಶ.

जन्मात, पु॰ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳು. जटना, स॰ ಮೋಸಮಾಡಿ ಅವಹ ರಿಸು; ಠಗಾಯಿಸು.

जर**ल, ವಾ** ಕಾಡು ಹರಟೆ; ಹಾಳು ಹರಟಿ.

जराना, अ॰ ಠಗಾಯಿಸಲ್ಪಡು. जरित, वि॰ ಖಚಿತವಾದ.

जिटिल, वि॰ ತೊಡಕಾದ; ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದ.

जरु, पु॰ ಹೊಟ್ಟಿ; ಜಠರ. जरुतानि, ची॰ ತಿಂದ ಆಹಾರ ಪದಾ ರ್ಥಗಳನ್ನು ಅರಗಿಸುವ ಹೊಟ್ಟಿ ಯೊಳಗಿನ ಅಗ್ತಿ. जब, ति॰ एखैं(बॅर्ज; क्षयं. ब्ली॰ याँ(पा; थायं; एदाप्तां; कार्यक्ष. — उखादना या खोदना थायं जाश्यां, तार्यक्षांत्रमा त्राव्यक्षण्यामा; यां(पार्यक्ष.

जदता, बी॰ ಜಡತ್ವ; ಮೂರ್ಖತನ. जदना, स॰ ಕೆತ್ತು; ಖಚಿಸು; ಚಾಡಿ ಹೇಳು.

जड़वाना, स॰ जड़ना ದೆ ಪ್ರೇರಣಾ ರ್ಥಕ.

जहाई, ജിಂ ಕುಂದಣದ ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.

जहाऊ, वि॰ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ; ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ.

जड़ाना, स॰ (जड़ना) ದ ಪ್ರೀರಣಾ ಥ೯ಕ.

जबावर, ಇಂ ಚಲಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊದ್ದು ಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಬಟ್ಟಿ ಗಳು.

जिंदिया, पु॰ ಕುಂದಣದ ಕೆಲಸ. ಮಾಡುವವ.

जहीं, स्त्री॰ ಮೂಲಿಕೆ;—बूटी ಗಿಡ ಮೂಲಿಕೆಗಳು; ವನಸ್ಪತಿಗಳು.

जहुआ पु॰ ಕಾಲಿನ ಹೆಬ್ಬೆರಳಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಉಂಗುರ.

जिहे<mark>या, च्री॰</mark> ಚಳಿಯನಂತರ ಬರುವ ಜ್ವರ.

जतन, पु॰ ಯडू; ಉಪಾಯ.

जतलाना) स० ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸು; जनखा, वि॰ ಸ್ತ್ರೀಯರಂತೆ ಹಾವ जताना 🔰 ಸೂಚಿಸು. जती, पु॰ ಸನ್ಯಾಸಿ; ಯತಿ. बतु, पु॰ ಆರಗು ; ಬಂಕೆ. जत्था, पु॰ तां का कि कि कि जाथा, कि॰ ಹೇಗೆ; ಯಾವರೀತಿ. जद, अन्य॰ ಆದರೆ; ಒಂದುವೇಳೆ. ज़द, ಹಾಂ ಏಟು; ಹೊಡೆತ; ಮುದ್ರೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕಾದ ವಸ್ತು. ज़दगी, स्नी॰ ಹೊಡೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾವ.

ज़दन, पु॰ कैंग बैंड; वैत्रा ्यां या ; ಎಸೆಯುವುದು.

जदपि, क्रि॰ दे॰ यद्यपि.

जदल, पु॰ ಯುದ್ದ. ज़दा, वि॰ कैंग बैंड, ఏಟು ಅಥವಾ ಪ್ರಭಾವ ಬಿದ್ದಿರುವ.

जदीद, वि॰ ಹೊಸ; ನವೀನ; ಅರ್ವಾಚೀನ.

जद, पु॰ ह्यु आंडू; आंडू. जद-व-जहद ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಓಡಾಡುವುದು.

जही, वि॰ పैड्युक्षीड ; ಮುತ್ತಾತಂದಿರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. जन, पु॰ ಜನ; ಲೋಕ; ದಾಯ.

ज़न, स्त्री॰ ಮಹಿಳೆ; ಮಡದಿ. जनकारी पु॰ ಅರಗಿನಿಂದಾದ ಒಂದು ಬಣ್ಣ.

ज़नख़, पु॰ तद्धू.

ಭಾವಗಳುಳ್ಳ; ಹೆಣ್ಣಿಗ; ನವುಂ

जनना, स॰ ळाढै; ग्रुप्रध्याः. जननी, स्नी॰ ತಾಯಿ; ಮಾತೆ.

जनपद, पु॰ ಸಮೃದ್ಧ ದೇಶ.

जनम, पु॰ ಜನ್ಮ; ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಜೀವನ.

जनमना, भ॰ ಹುಟ್ಟು ; ಜನ್ಮ ತಾಳು. ज़न-मुरीद, वि॰ ಹೆಂಡತಿಯ ಮಾತು ಕೇಳುವವ.

जनवास, पु॰ ಜನಗಳು ಇಳಕೊಳ್ಳು ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಜಾಗ ಅಥವಾ ಮನೆ; ಬಿಡದಿ ಮನೆ.

जनाई, स्त्रो॰ ಸೂಲಗಿತ್ತಿ; ಸೂಲ ಗಿತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುವ ರುಸಮು

जनाज़ा, पु॰ ಹैकि; ಶವ; ಶವ ವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುವು ದಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋ ಗುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ज्ञनानख़ाना, पु॰ ಅಂತः ಪುರ; ಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರಿರುವ ಸ್ಥಳ.

जनाना, स॰ डै॰ का बिका.

ज़नाना, वि॰ ಶ್ರೀಯರ; ಶ್ರೀಯ ರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ನವುಂಸಕ; go ಅಂತಃಪುರ.

ज्ञनानी, वि॰ ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ ಸಿದ; ಪ್ರೀಯರ.

जनाब, पु॰ ಆದರಸೂಚಕ ಶಬ್ದ; ಮಹಾಶಯ.

बनु, कि॰ ಎಂಬಂತೆ; ಓವಾದಿಯಲ್ಲಿ. बन्न, पु॰ दे॰ जुन्न, जन्.

जान्ब, पु॰ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕು. जान्बी, वि॰ ದಕ್ಷಿಣದ.

ननेज, पु॰ ಜನಿವಾರ; ಯಜ್ಞೋ ಪವೀತ.

ಸಾಗಿದ, ಫ಼ಾಂ ವರಯಾತ್ರೆ; ಮದು ವಣಿಗನನ್ನು ವಿವಾಹಮಂಡಪಕ್ಕೆ ಕರಿತರುವುದು.

जनेरा, पु॰ ಜೋಳ.

जन्द, पु॰ ಜರದುಸ್ತ್ರನು ಬರೆದಿರುವ ಫಾರಸೀಯರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ.

ज्ञन्तत, स्त्री० ಸ್ವರ್ಗ; ಪರಲೋಕ. ज़म्मत-नसीब, वि॰ ಪರಲೋಕವಾಸಿ; ಸ್ವರ್ಗೀಯು,

जन्मती, वि॰ ಸ್ವರ್ಗದ; ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

कमा, पु॰ ಹುಟ್ಟು; ಜನ್ಮ; ಜೀವನ. कमाना, स॰ ಕುಟ್ಟು. कपना, स॰ ಜಪಿಸು; ಜಪಮಾಡು. कपनी, क्षा॰ ಜಪಮಾಲೆ; ಗೋ ಮುಖಿ.

क्रफर, पु॰ तेंध्यु ; ఏజయ. क्रफा, खो॰ ಅरुकुळा; अडुकुक्कार. क्रफाक्का, वि॰ गॅळरुरेश्ट. সামী বি কী০ মধ্যু; মংটা; মং সামীক টিআ খেটু. সাৰ কি০ আচ্চান্য; ভাৰা ১০ নান্ত কি ভাৰা কি

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ. जबहा, go ದವಡೆ ಎಲುಬುಗಳು.

ज़बर, वि॰ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ; ಶಕ್ತಿ ಯುತ.

ज़**बरई, को॰ ಬಲಾತ್ಕಾ**ರ. ज़बरदस्त, वि॰ ಬಲಿಷ್ಠ ನಾದ; ಜೋರಾದ.

ज़**बरदस्ती, स्त्री॰** ಅತ್ಯಾಚಾರ. क्रि॰ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ.

ज़बरन, कि॰ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ. ज़बरा, वि॰ ಶಕ್ತಿ ಶಾಲಿ.

ज़बह पु॰ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕೊಯ್ದು ಸ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವಿಕೆ; ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ.

ज़बहा, पु॰ ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ. ज़बाँ रेखी॰ ನಾಲಿಗೆ; ಮಾತು; ज़बान रे ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ಭಾಷೆ.

ज़बान-दराज़ वि॰ ಮರ್ಯಾದೆಗೆಟ್ಟ ; ಅನುಚಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವ ; ಜಂಭಗಾರ.

ज़वानवंदी, स्नी॰ ಸಾಕ್ಷಿಯವಾಜ್ಮೂಲ; ಪುರಾವೆ; ಮೌನ.

ज़बानी, वि॰ ಬಾಯಿ ಮಾಹಿನ; ಮೌಖಿಕ.

ज़ब्त, वि॰ ಕೆಟ್ಟ; ನಿಕೃಷ್ಟ. ज़ब्त, पु॰ ಜಪ್ತಿ. ज़ब्ती, स्रो॰ ಜಪ್ತಿಯಾಗುವಿಕೆ. जन्मार, वि॰ थण्ण डगु, ರಮಾಡುವ. जन, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರ; ಜುಲುಮೆ. जनन, कि॰ दे॰ जनरन्.

जमन, १८० ५० जबरन्. जमई, वि॰ ಜಮಾಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವ; ನಗದಿ.

जमघर, पु॰ జనర గుంపు

ज़मज़म, पु॰ ಮಕ್ಕಾದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ನದಿ.

जमना, अ॰ ಹೆಪ್ಪು ಗಟ್ಟು. जमनिका, स्त्रो॰ ಪರದೆ; ತೆರೆ.

जमनोता, पु॰) ತನಗೆ ಹೂಣೆಯಾ जमनोती, स्त्री॰) ಗಿ ನಿಂತದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ಯಾಗಿ ಹೊಣೆಗಾರನಿಗೆಕೊಡುವ

ಹಣ.

जमहूर, पु॰ ध्दरुघट; टाक्यु. जमहूरियत, स्त्री॰ सुक्षः सुक्षेडु; सुक्षाड० हुं.

जमहूरी, वि॰ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ; ಪ್ರಜಾ ತಂತ್ರದ ಸಂಬಂಧವಾದ.

जमा, वि॰ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಜಮೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. ಹಾಿ ಮೂಲ ಧನ; ಬಂಡವಾಳ.

ಧನ; ಬಂಡವಾಳ. जमालुने, पु॰ ಆಯವ್ಯಯ.

जमाई, पु॰ ७१००.

जमाअत } स्त्री॰ ಪಂಗಡ; ಕೂಟ; जमात } ಸಮೂಹ; ದರ್ಜೆ.

जमादात, स्त्री॰ भ्रीक्षत्रं

जमात्तत, जां ಖರ್ಜಗಳು. जमात्तत, पुं ಕೆಲಮಂದಿ ಸಿವಾಯಿ ಗಳ ನಾಯಕ್ಕ; ಜಮಾದಾರ; ಹೆಡ್ಕಾಸ್ಟ್ ಜಲ್. जमादारी, स्त्री॰ ಜಮಾದಾರನಪದನಿ ಅಥವಾ ಉದ್ಯೋಗ.

ज्ञमानत, स्नी॰ ಹೊಣೆ; ಜಾಮಿನು. ज्ञमानतनामा, पु॰ ಜಾಮಿನು ಪತ್ರ ಅಥವಾ ಮುಚ್ಛಳಿಕೆ.

ज्ञमानत्वार, यु॰ ಜಾವಿನಿನುದಾರ. जमाना, स॰ ಹೆಪ್ಪು ಅಥವಾ ಗಡ್ಡೆ ಕಟ್ಟಿಸು; ಒಂದರವೇಲೊಂದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಕೂಡಿಸು; ಹೊಡೆ; ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸು; ಕುದು ರಿಸು; ಒಂದುಗೂಡಿಸು; ಸೃಷ್ಟಿಸು.

जमाना पु॰ ಸಮಯ; ಕಾಲ; ಬಹಳಕಾಲ; ಸೌಭಾಗ್ಯದಕಾಲ; ಪ್ರಪಂಚ.

ज़माना-साज़, वि॰ ಸ್ಪಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ಗಾಗಿ ಸಮಯಾನುಸಾರ ಸೋಗುಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳುವವ.

सना-साज़ी, बी॰ ಸ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ ಗಾಗಿ ಸಮಯಾನುಸಾರ ಮಾ ಡುವ ಅನುಚಿತ ವೈಚಹಾರ.

जमाबंदी, स्वी॰ ಕಂದಾಯದ ಪಟ್ಟಿ. जमामा, पु॰ ಕ್ರೋಡಪತ್ರ; ಪುರ ವಣಿ; ಪರಿಶಿಷ್ಟ.

जमामार, वि॰ ಇತರರ ಆಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವವೆ.

जमाल, पु॰ ಸೌಂದರ್ಯ.

जमालगोटा, पु॰ ಜಾಪಾಳದ ಬೀಜ. जमाली, वि॰ ಬಹಳಸುಂದರ; ರೂಪ ವಂತ. नमानादा, पु॰ ಬಹಳ ಜನರು ಸೇರಿರು ವುದು ; ಜನಸಂದಣಿ.

ज़र्मी, श्ली॰ दे॰ ज़मीन. ज़र्मीकंद, पु॰ సువణः గేడ్డి; ಸೂರಣ గేడ్డి.

ज़र्मीदार, पु॰ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯ; ಜಮೀನುದಾರ.

ज़र्मीदारी, स्त्री॰ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆ ತನ; ಜಮೀನಿನ ಹಕ್ಕು.

क्रमींदोज़, वि॰ तैथम के काव धुधु.

क्रमीन, क्ली॰ ಭೂಮಿ; ನೆಲ; ತಳ; ಆಯೋಜನೆ; ಪ್ರಣಾಳಿ.

ज़मीर, पु॰ ७०डः हर्रक. **द्या**॰

जमील, वि॰ ಬಹಳಸುಂದರ; ರೂಪ ಸಂಪನ್ನ.

ಸರ್ವನಾಮ.

जमुर्रेद, पु॰ ಪಚ್ಚಿ; ಪನ್ನಾ ಎಂಬ ರತ್ನ.

जमैयत, ची॰ ಕೂಟ; ಮಾನಸಿಕ ಶಾಂತಿ; ಸೈನ್ಯ.

जम्हाई, स्त्री० ए र १४ है.

जम्हाना, अ॰ ಆ हं थे राज.

सर, पु॰, ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾವಸ್ಥೆ. इर, पु॰ ಚಿನ್ನ; ಬಂಗಾರ; ಧನ. इरस्तेज, वि॰ ಘಲವತ್ತಾದ. जरगा, पु॰ ಗುಂಪು; ಜನಜಂಗುಳ; ಪಠಾಣರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಣ.

जरह, वि॰ ಕಠಿಣ; ಕರ್ಕಶ; ಮುದಿ; ಹಳೆಯ. दु॰ ಮುದಿತನ; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ.

ವೃಜ್ಞವೃತ್ತ. जरतार, पु॰ ಕಲಾಬತ್ತು; ಜರತಾರಿ. जरतुआ, वि॰ ಇತರರನ್ನು ನೋಡಿ ಮತ್ಸರಪಡುವವ; ಹೊಟ್ಟಿಕಿ ಚಿನ್ನ.

ज़रद, वि॰ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ.

जरदा, पु॰ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಪಕ್ವಾನ್ನ; ನೀಳೇದೆಲೆ ಯೊಡನೆ ಮೆಲ್ಲುವ ಒಂದುಬಗೆಯ ಸು ಗಂಧ ಪೂರಿತ ತಂಬಾಕು; ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಕುದುರೆ.

ज़रदार, वि॰ ँಜರತಾರಿಯ; ಜರ ತಾರಿಹಾಕಿ ನೆಯ್ದ; ಧನವಂತ.

ज़रदाल, पु॰ प्रमु ठ था का का.

करदुक्त, पु॰ कार्यभाषां कार्यक्र सह. करदोज़, पु॰ क्टाधडंगु कार्ड्यु

ಬುಟ್ಟ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ. ज़रदोज़ी, स्नो॰ ಜರತಾರಿ ಮತ್ತು

ಬುಟ್ಟ್ರದ ಕೆಲಸ. जरना, अ॰ दे॰ जलना.

ज्ञरनियार, वि॰ ಚಿನ್ನದ ಮೆರಗು ಕೊಟ್ಟರುವ; ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಿರುವ.

ज़रपरस्त, वि॰ ಹಣವೊಂದ ನ್ನೇ ಜೀವನದ ಸರ್ವಸ್ವವೆಂದು ತಿಳಿ ಯುವವ; ಧನಲೋಲುಪ. ज़रब, बी॰ ಹೊಡೆತ; ಪೆಟ್ಟು. जरबीला, वि॰ क्षक्षिरागं ಮತ್ತು ಸುಂದರವಾದ.

जरमुआ, वि॰ दे॰ जरतुआ. जरर, पु॰ ळाशे; ನಷ್ಟ; ಪೆಟ್ಟು. जरा, खो॰ ಮುಖ್ಪ; ಮುದಿತನ. जरा, वि॰ ಸ್ವೆಲ್ಪ; ತುಸ; ಕೊಂಚ. जराअत, खो॰ ವ್ಯವಸಾಯ; ಒಕ್ಕ

ಲುತನ.

ज़राफ्रत, स्त्री॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಹಾಸ್ಯ; ತಮಾನೆ; ಚಮತ್ಕಾರ.

ज़राय, पु॰ (ज़रिया) ಶಬ್ದದ ಬಹು ವಚನ.

ज्ञायम, पु॰ (जुमें ಶಬ್ದದ ಬಹು ವಚನ) ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಅವ ರಾಧಗಳು.

जरायम-पेशा, पु॰ ಕಳ್ಳತನ, ದರೋಡೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡಿ ಜೀವಿ ಸುವ ಜನರು.

ज़िरिया, पु॰ ಸಂಬಂಧ; ದ್ವಾರ; ಕಾರಣ; ಉಪಾಯ.

ज़री, ची॰ ಚಿನ್ನದಸರಿಗೆ; ಜರತಾರಿ. ज़रीदा, वि॰ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ರುವ; ಒಬ್ಬಂಟಿ.

ज़रीफ्र, पु॰ ಹಾಸ್ಯ ಗಾರ; ನಕಲಿ ಮಾಡುವವ; ಬುದ್ದಿ ವಂತ.

ज़रीब, ची॰ ಜವಿೂನನ್ನು ಅಳೆಯುವ ದಕ್ಕೆ ಉಪಯ್ಯೋಗಿಸುವ ಸರಪಳಿ.

ज़रीया, पु० दे० ज़रिया.

ज़रू, किः ಅವಶ್ಯವಾಗಿ; ಅಗತ್ಯ ವಾಗಿ; ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ. ज़रूरत, स्त्रीः ಅವಶ್ಯಕತೆ; ಅಗತ್ಯ. ज़रूरियात, स्त्रीः ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇ ಕಾದ ವಸ್ತುಗಳು; ಆವಶ್ಯಕತೆ

ज़रूरी, वि॰ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ; ಅಗತ್ಯವಾದ.

ಗಳು.

ज़रे-अस्ल, पु॰ ಮೂಲಧನ; ಅಸಲು ಹಣ.

ज़रेन्तावान, पु॰ ಕ್ಷತಿ ಪೂರ್ತಿಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ಹಣ; ನಷ್ಟವಾದ್ದನ್ನು ಕಟ್ಟಕೊಡುವುದು.

ज़रे-पेशगी, पु॰ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಡುವಹಣ.

क़रे-मुतास्वा, पु॰ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಹಣ; ಬಾಕಿಹಣ.

ज़रे-सफेद, पु॰ धैशु. ज़रे-सुद्धे, पु॰ धैर्जू.

जर-सुद्धा, ९० ಜನ್ನ. जक्केबके, १४० ಥಳಥಳಿಸುವ.

जर्जर, जर्जरित, वि॰ ंधःशाहरेशाह ವಾದ; ಸವೆದುಹೋದ; ಹರ ಕಲು ಬರಕಲು.

ज़र्द, वि॰ ळें प्रतिधालू । ज़र्दा, पु॰ दे॰ जरदा.

ज़र्दाल्ड, पु॰ दे॰ जरदाल्डू. ज़र्दोज़, पु॰ दे॰ ज़रदोज़.

ज़र्रा, दु॰ ಬಹೆಳ ಚಿಕ್ಕಚೂರು; ಅಣು.

ज़रीर, वि॰ ಪ್ರಬಲ; ನೀರ; ಶೂರ.

ज़र्रोह, पु॰ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡುವ जलला,पु॰ ಸಭೆ: ಕೂಟ; ಅಧಿವೇ ವೈದ್ಯ.

जर्राही, स्त्री० ಶಸ್ತ್ರ ಚೆಕಿತ್ಸೆ. बढ, पु॰ १९ರು; ಲಾವಂಚ.

ज़लक, स्नी॰ ಹಸ್ತ ಮೈಥುನ; ಮುಷ್ಟಿ ಮೈಥುನ.

जलकर, पु॰ २९०त ಉड्डा ड्रे मातूर; ನೀರಿನಮೀಲೆ ಹಾಕುವ ತೆರಿಗೆ.

नलखावा, पु० दे० जलपान. जलगर्द, पु॰ ನೀರುಹಾವು.

बलचर, पु॰ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

ज़लज़ला, पु॰ धन्डिंग्स्ट.

नलद, पु॰ ಮೇಘ.

सलन, स्त्री• ಉರಿ; ದಾಹ; ಹೊಟ್ಟೆ ಯುರಿ; ಆಸೂಯೆ.

नलना, अ॰ ಉರಿ; ಸುಟ್ಟುಹೋಗು; ಅಸೂಯಿಪಡು.

जरुपान, पु॰ ಉಪಹಾರ; ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿನ ಫಲಹಾರ.

नलप्रपात, पु॰ ಜಲವಾತ.

नलयान, पु॰ ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುವ್ಮಪ್ಪಯಾಣ; ಹಡಗು; ದೋಣಿ.

नरुवा, पु॰ क्षर् कः; ಶೋಭೆ; ಚೆಲುವು; ಮದುವೆಯ ಹೆಣ್ಣ ನ್ನು ಮದವಣಿಗರಿಗೆ ಮೊದಲಸಾರೆ ಪರದೆಯನ್ನು ಸರಿಸಿ ತೋರಿ ವಿಕೆ.

ಶನ.

जಹಾರ್ಹ್ ಕಾಗಿಂ ಆರ್ಘ್ಯ; ಜಲತೆ ರ್ಷಣ.

जलातन, वि॰ ಕೋಪಿ; ಅಸೂಯಾ ಪರ.

जलाना, स॰ १००१राः; राषाः; ದಹಿಸು.

जलापा, पु॰ ಅಸೂಯೆಯಿಂದುಂ ಟಾಗುವ ಹೊಟ್ಟಿಯುರಿ: ಹೊಟ್ಟಿ ಕಿಚ್ಸು.

जलाल, पु॰ ತೇಜಸ್ಸು; ೧೯೯೮; ಪ್ರಭಾವ.

जलावतन, वि॰ ಗಡೀಪಾರು ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟವ; ದೇಶಭ್ಯಷ್ಟ.

जलावतनी, स्त्री॰ ಗಡೀಪಾರು; ದ್ನೀಪಾಂತರವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆ.

जलावन, पु॰ ಕಟ್ಟಗೆ, ಸೌದೆ, ಬೆರಣಿ ಮುಂತಾದ ಪೆಂಕಿಯನ್ನು ರಿಸು ವಾಗ ಬೇಕಾಗುವ ಪದಾರ್ಡ ಗಳು.

जलावर्त, पु॰ ಸುಳಿಗುಣಿ.

जलाशय, पु॰ कंड्रं, 🕏 ठं, 🕏 छ। ನದಿ ಮುಂತಾದ ನೀರಿರುವ ಸ್ಥಳ. ज़लील, वि॰ ತುಚ್ಛ; ಮರ್ಯಾದೆ ಯಿಲ್ಲದ; ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಡಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ.

जलील, वि॰ ಮರ್ಯಾದಸ್ಸ.

जल्रुस, पु॰ ಮೈರವಣಿಗೆ; ನಗರ ಸಂಕೀರ್ತನೆ.

जलेतन, विं ಮುಂಗೋಪಿ. जलेबा, पु॰) ' ಜಿಲೇಬಿ' ಎಂಬ जलेबी, स्नी० है ಸಿಹಿ ತಿನಸು. जल्द, कि॰ ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ. बल्दबाज़, वि॰ धीर मधीर में धर ಮಾಡುವವ; ಆತುರಗಾರ. जल्दी, स्नी॰ ಅವಸರ; ಶೀಘ್ರತೆ. जल्पना. अ० ಹರಟುವುದು. जल्लाद, पु॰ ತಲೆ ಹೊಡೆಯುವವ; ಕೊಲೆಗಾರ; ವಧಿಕ. जल्वा, पु॰ दे॰ जलवा.—गाह पु॰ ಪ್ರಪಂಚ. जन, पु॰ ವೇಗ; ಯವಧಾನ್ಯ. नवनिका, घी॰ ವರದೆ. जवाँ, वि॰ ಯುವಕ; ನೀರ. जवॉमदं, वि॰ ಶೂರವೀರ; ಕ್ರಮಿ; ಸ್ವಯಂಸೇವಕ. जवाँमदीं, स्नी॰ डि॰ और ; ಪರಾ ಬಗೆಯ जवासार, पु॰ ಒಂದು ಉಪ್ಪು; ಯವಕ್ಷಾ ರ. जवान, वि॰ ज्ञाळातः; व्याचित्रतः ಯುವಕ. जवानी, ធी॰ ಪ್ರಾಯ; ಯೌವನ; ತಾರುಣ್ಯ. जवाब, पु॰ ಉತ್ತರ; ಜವಾಬು. जवाब-तलब, वि॰ प्रಮाक्त तस्र ವಾದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವು ಕೋರಲ್ಪ ಟ್ಟಂಥ; - करना ಒಂದು ಘಟನೆ ಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಸಮಾಧಾನಕ ರವಾದ ಉತ್ತ್ರರವನ್ನು ಕೋರು.

जवाब-दावा, पु॰ ವಾದಿಯ ದಾವೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಯು ಬರೆದುಕೊಡುವ ಕೈಫಿಯತ್ತು. जवाब-देह, स्त्री॰ ಜವಾಬಾರ; ಜಾಮಿನುಗಾರ. जवाब-देही, पु॰ ಜವಾಬಾರಿ; ಜಾಮಿನು. जवाब-सवाल, स्नी॰ झ्राँजुःडु, ठः; ವಾದನಿವಾದ. जवाबी, वि॰ ಜವಾಬು ಕೊಡಬೇ ಕಾದ; ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದ. जनार, पु॰ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಪ್ರದೇಶ; ಅಕ್ಷಪಕ್ಷ. जवारा, पु॰ ಯವಧಾನ್ಯದ ಮೊಳಿಕೆ. ज़वाल, पु॰ ಕ್ಷೀಣದೆಶೆ; ಅವನತಿ. जवास, पु॰ ಬೃಂಹದಂಡೀಗಿಡ. जवाहर, पु॰ पंड्रु; ಮಣೆ. जवाहरात, पु॰ टंडू प्रंस्थ. जवाहिर, पु॰ दे॰ जवाहर. जशन, पु॰ दाकी ह भारत्यः । ಮೆರವಣಿಗೆ; ಆನೆಂಡ. जसामत, स्त्री॰ दंड्, जसीम, वि॰ वह्र राज्य. जस्ता, पु॰ মঙাহা; মঙাুু. जहातिया, पु॰ ಕಂದಾಯವಸೂಲು ಮಾಡುವವ. जहर, स्रो॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಪ್ರಯತ್ನ. जहद्ना, अ॰ चैंसठा ಅಥವಾ चीक खैं, ಯಾಗು; ಶಿಥಿಲವಾಗು. ज़हन, पु॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಬುದ್ದಿ.

जहन्तुम, पु॰ तठह.

ज्ञहमत, स्नी॰ ವಿವತ್ತು; ಸಂಕಟ;

—उठाना ದುಃಖವನ್ನ ನುಭವಿಸು. ज़हर, पु॰ ವಿಷ; ಅಪ್ರಿಯವಾದದ್ದು.

जहर-आलुदा, वि॰ ವಿಷವನ್ನು ಸೇರಿ ಸಿರುವ; ವಿಷಯುಕ್ತ.

जहर-दार, पु॰ ವಿಷವುಳ್ಳ ; ವಿಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

ज़हरबाद, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವಿಷದ ಕುರು.

ज़हर-मोहरा, पु॰ ಹಾವಿನ ವಿಷಕ್ಕೆ ಮದ್ದು ಎಂದು ಪರಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ರುವ ಒಂದು ಕರಿಕಲ್ಲು.

ज़हरा, पु॰ ಪಿತ್ತಕೋಶ; ಸಾಹಸ.

ज़हरीला, वि॰ ವಿಷವುಳ್ಳ; ವಿಷ ಯುಕ್ತ.

जहल, पु॰ ಏನೂ ತಿಳಿಯದವ; ಅಜ್ಞಾನಿ.

नहरूनी, वि॰ ಜಗಳಗಂಟ; ಜಗಳ ಗಂಟ; ಬಾಯಿಬಡುಕ.

जहाँ, कि॰ ಯಾವಲ್ಲಿ ;—का तहाँ ಮೊ ದಲಿದ್ದಲ್ಲಿಯೆ ;—तहाँ ಅತ್ತಿತ್ತ.

जहाँ, पु॰ ಜಗತ್ತು ; ಪ್ರಪಂಚ. जहाँगीर, वि॰ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗೆದ್ದವನು;

ಜಗದ್ವಿಜಯಿ. जहाँगीरी, स्त्री॰ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ

क्षेत्रास्य, जार च जू क क व क क के थर्ष.

जहाँदीद वि॰ थैंश का राध्य कि स्वाप्त कि

जहाँपनाह, पु॰ छै॰ हिं ठेठ छुः; धहाउडेह.

जहाज, पु॰ ಹಡಗು; ನಾವೆ; ಜಹಜು.

जहाज़ी, वि॰ ಜಹಜೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ.

जहाद, go ಮಹಮ್ಮದೀಯರಧರ್ಮ ಯುದ್ದ.

जहान, पु॰ ಪ್ರಪಂಚ; ಜಗತ್ತು. जहालत, स्त्रो॰ ಅಜ್ಘಾನ; ಮೂರ್ಖ ತನ್ನ

जहीं, क्रि॰ ಯಾವಲ್ಲಿಯೇ.

ज़हीन, वि॰ ಬುದ್ಧಿ ವಂತ. ज़हीर, पु॰ ಸಹಾಯಕ.

ज़हूर, पु॰ ಪ्रकार. ज़हूरा, पु॰ దృಶ్య.

ज़**हे, अन्य** • ಧನ್ಯ ;—किस्मत ಬಹಳ ಭಾಗ್ಯ.

जहेज, पु॰ ವರದಕ್ಷಿಣೆ.

जाँ, स्त्री॰ दे॰ जान.

जॉगर, पु॰ ದೇಹ; ಕೈ ಕಾಲು. जॉगलू, वि॰ ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯ;

ಗಮಾರ; ಮೂರ್ಖ. जाँच, ಹಾಂತೊಡೆ.

जॉंघिया, वि॰ ಮೊಣಕಾಲಿನವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಬರುವ ಇಜಾರ; ಚಡ್ಡಿ; ಚಣಕ; ಚಲ್ಲಣ.

जाँच, स्त्री॰ ಪರೀಕ್ಷೆ; ಶೋಧನೆ; —पड़ताल ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಶೋ ಧನೆ.

जाँचना, स॰ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯ ವರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡು ; ಪರೀಕ್ಷಿಸು. जॉंत हे पु॰ ದಿಡ್ಡ ಬೀಸುವಕಲ್ಲು. जॉं. निवाज़, वि॰ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಯಿಯುಡುವ; ದಯಾಳು; ಕೃಪಾಳು.

जॉॅं-फ्रिज़ा, पु॰ ಅಮೃತ.

जॉॅं-फिशानी, खी॰ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುವುದು; ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಟೆಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸುವುದು.

जाँबाज़, वि॰ ಪರಿಶ್ರಮಿ; ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲು ಸನ್ನದ್ದ.

जा, वि॰ ಹುಟ್ಟಿದ; ಸರ್ವ; ಯೊಗ್ಯ ವಾದ; स्त्रो॰ ಜಾಗ.

जाई, ঝাঁ০ ಕನ್ಯೆ; ಮಗಳು; ಜಾಜೀ ಹೂ.

जालह, पु॰ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂಬ ಕರಾರಿನಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ತಂದಸಾಮಾನು; ಕಿರ್ದಿ.

ज़ाकिर, विष ಹೊಗಳುವವ.

जागज़ीं, वि॰ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವ; ಜಾಗೃತ.

जागना, अ॰ ನಿ ದೈ ಯಿ ಂ ದೇಳು; ಎಚ್ಚರವಾಗು; ಉದಯವಾಗು.

जागरण, पु॰ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಜಾಗರಣೆ.

जागरूक, वि॰ ಎಚ್ಚ ರಿಕೆ. जागीर को॰ ಜಹಗೀರು ; ಉಂಬಳಿ. -जागीरदार, पु॰ ಜಹೆಗೀರಿನ ಒಡೆಯ; ಜಾಗೀರುದಾರ.

जागीरी, स्त्री॰ ಜಾಗೀರು; ಜಹ ಗೀರು.

जाप्रत, वि॰ ಎಚ್ಚ್ರರವಾಗಿರುವ.

जाज़म, स्त्रो॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಮ ಖಾನ; ರತ್ನ ಕಂಬಳಿ.

ज्ञाज़रूर, पु॰ ಪಾಯಖಾನೆ; ಸಂಡಾಸ. जाज़िब, वि॰ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಾ.

जार, पु॰ ರಾಜವೂತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

जार, पु॰ (गाः क्षतं) ಕಣೆ.

जाड़ा, पु॰ अंधेताण्ड; अंधे.

जात, पु॰ ಜನ್ಮ; ಪುತ್ರ. वि॰ ಹುಟ್ಟಿದ. स्त्री॰ ಜಾತಿ.

ज़ात, ಫೊಂ ದೀಹ; ಶರೀರ; ಜಾತಿ.

जात-पाँत, स्ता•ि ಕುಲಗೋ ತ್ರ; ಜಾತಿ.

जाति, स्त्रो॰ ಜಾತಿ; ವರ್ಣ; ವಂಶ जाति-पांति, स्त्रो॰ ಜಾತಿಮತ.

जात-पात, सार्व क्षावक्का जाती, वि॰ उत्यू; र्यु॰ड•

जातीय, वि॰ ಜಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ:

जातीयता, स्त्री॰ ಜಾ.ತಿಪ್ರೇಮ; ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ.

जादा, वि॰ ಹುಟ್ಟಿದ; ಜನ್ಯ.

जादू, पु॰ ಇಂದ್ರಜಾಲ; ಗಾರಡಿ; ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ವಿದೈ.

जादूगर, पु॰ ಮಂತ್ರವಾದಿ ; ಗಾರಡಿ ಯವ. जादूनज़र, पु॰ ನೋಡಿದೊಡನೆ ಮೋಹಿಸುವ.

जादूगरनी, स्नी॰ ಮಾಟಗಾತಿ.

जाद्गरी, ಕ್ಷಾಂ ಮಾಟ; ಗಾರಡಿ ವಿದ್ಯೆ; ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆ.

जानकार, वि॰ ತಿಳಿದವೆ; ಚತುರ.

जानकारी, ജി॰ ಪರಚಯ; ತಿಳಿವು; ನಿಪುಣತಿ.

जानदार, वि० ಜೀವವುಳೃ.

जानना, स० ಅರಿ; ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು; जान पड़ना ತೋರು; जान-बूझकर ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ.

जानपद, पु॰ ಮನುಷ್ಯ; ದೇಶ; ಗ್ರಾಮ.

जान-पहचाँन, দ্লা॰ ಗುರುತು; ಪರಿ ಚಯ.

जान-बग्रशी, स्त्री॰ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸು.

जानबाज़, वि० दे० जॉबाज़.

जानमाज़, स्त्री॰ ನಮಾಜುಮಾಡು ವಾಗ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಆಸನ.

जानवर, पु॰ ಪ್ರಾಣಿ; ಜಂತು. वि॰ ಮೂರ್ಖ. जानशीन, वि॰ ಉತ್ತ ರಾಧಿ ಕಾರ; ವಾರಸುದಾರ.

जानाँ, पु॰ ಪ್ರಿಯ.

जानानाँ, स्त्री॰ ಪ್ರಿಯೆ.

जाना, अ॰ ಹೊರಡು; ಹೋಗು; ಕಳೆದುಹೋಗು; ನಾಶವಾಗು.

जानिब, स्त्री० वैटै; विक्यु; इंड्रू. जानी, वि॰ ಪ್ರಾಣದೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ವುಳ್ಳ; ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯೆ;—दुस्मन ಪ್ರಾಣತೆಗೆಯಲು ಸಿದ್ದ ನಾಗಿರುವ ಶತ್ರು;—दोस्त ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರ.

जानु, जान्, पु० डी० छै.

जाने-मन, पु॰ (तंत्र क्षः ವವೇ ಎಂಬ ಸಂಬೋಧನ).

जाप, पु॰ ಜಪ.

जापक, पु॰ ಜನಿಸುವ.

जापा, पु॰ ಪ್ರಸೂತಿಗ್ನಹ.

ज़ाफ़, पु॰ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕ; ಮೂರ್ಛೆ.

जाफत, स्त्री॰ ಔडణ.

ज़ाफ़रान, पु॰ ಕೇಸರಿ; ಕುಂಕುಮ ದಹೂ.

जाफ़री; स्त्री॰ ಬಿದರಿನ ದಬ್ಬೆ ಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಡಿಕೆ.

जा-बजा, वि॰ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ.

जाबित, वि॰ ಜಪ್ರುವಾಡುವವ; ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳವ; ಸಹನಶೀಅ.

ज़ाबिता, पु॰ दे॰ ज़ाब्ता.

जाबिर, वि॰ ಅತ್ಯಾಚಾರಮಾಡುವ.

जालिया

ज़ाब्ता, पु॰ रें व्याचा ; कारतारा ; —दीवानी ಸಿವಿಲ್ ಕಾನೂನು;

---फ़्रौज़-दारी ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕಾ ನ್ಯನು.

जाम, पु॰ ಜಾವ; ಬಟ್ಟಲು; ನೆರಳೇ ಗಿಡ; ಕನ್ನಡಿ.

जामदानी, स्रो॰ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗ ಳನ್ನು ಇಡುವ ಚರ್ಮದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

जामन, पु॰ ಹೆಪ್ಪು ಹಾಕುವ ಮಜ್ಜಿ ಗೆ; ಹೆಪ್ಪು.

सामा, पु॰ ಉಡುಪು; ಪಸ್ತ್ರ. नामात, जामाता, पु॰ ಆಳಿಯ.

ज़ामिन) पु॰ ಜಾಮಿನಿಸುದಾರ; ज़ामिनदार **रे** ಹೊಣೆಗಾರ.

ज़ामिनी, स्त्री॰ ಹೊಣೆ; ಜಾವಿನು. जामुन, पु॰ क्षात्रक्रात्रा; क्षः धा ನೇ ರಳೆ ಹಣ್ಣು .

जामुनी, वि॰ ಜಂಬುನೇರಳಿ ಬಣ್ಣದ. ज़ायका, वि॰ ರುಚಿ; ಸವಿ.

ज्ञायकेदार, वि॰ ಸವಿಯಾದ; ರುಚಿ ಕರವಾದ ; ಸ್ವಾದಿಷ್ಟ.

जायचा, पु॰ ಜನ್ಮಪತ್ರಿಕೆ.

नायज्ञ, वि॰ ಯೋಗ್ಯವಾದ; रಾಯಯ ವಾದ.

बायज़ा, पु॰ ಪರೀ हुँ ; ತನಿಖೆ. ज्ञायद, वि॰ कँधी तै; कैं(पर्) ಮಿಕ್ಕು.

जायदाद, स्त्री॰ ಆಸ್ತ್ರಿ; ಸಂಪತ್ತು. नायफल, पु॰ ಜಾಯಿಕಾಯಿ;

ಜಾಜಿಕಾಯಿ.

जायल, वि॰ ७९८; तार्यकारी ಹೋದ; ವಿನಷ್ಟವಾದ.

जाया, स्त्री॰ ಹೆಂಡತಿ. वि॰ ಹುಟ್ಟದ. ज़ाया, वि॰ ಕೆಟ್ಟುಹೋದ; ವ್ಯರ್ಥ; ಕಳೆದು ಹೋದ.

जार, पु॰ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ.

जारज, पु॰ ಮಿಂಡನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ • ಮಗ

जारन, पु॰ ಉರಿದ ಕಟ್ಟಗೆ ಬೆರಣಿ ಮುಂತಾದು; ಉರಿಸುವಿಕೆ.

जारा, पु॰ ಆಕ್ತ ಸಾಲೆಯ ಅಗ್ಗಿ ಷ್ರಿಕೆ. जारायंपेशा, वि॰ ದರೋಡಿಮಾಡಿ ಜೀವಿಸುವ.

जारी, अ॰ ಪ್ರವಹಿಸುವ; ನಡೆಯು ತ್ತಿರುವ; ಪ್ರಚಲಿತ.

ज़ारी, स्त्री॰ ದುಃಖ.

जाल, पु॰ ಬಲै; ಜಾಲ; ಸಮೂಹ; ವೋಸ;—फैलाना या बिछाना ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತನ್ನ ವಶಕ್ತಿ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಂಚಿಕೆ ಮಾಡು.

जालसाज़, पु॰ ठ०ध हः; दीश प्र ಗಾರ.

जालसाज़ी, स्त्रो॰ ವಂಚನೆ; ಮೋಸ. **जाला, पु॰** ಜೇಡರಹುಳದ **ಬಲೆ**; ಕಲ್ಲಿ. जालिम, वि॰ ಜುಲುಮೆಮಾಡುವ: ಅತ್ಯಾಚಾರಿ.

जालिया, वि॰ ಮೋಸಗಾರ; ವಂಚಕ. go ಬೆಸ್ತರವ.

जाली, ची॰ ಜಲ್ಲಡೆ; ಜರಡಿ; ಬಲೆ; ಜಾಳಾದ ಬಟ್ಟೆ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಸೂತಿಕೆಲಸ; ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿ ನ ನಾರು. ಡಿ॰ ಕೃತ್ರಿಮ; ಸತ್ಯ ವಲ್ಲದ.

जावित्री, स्त्री॰ ಜಾಯಿಪತ್ರಿ; ಜಾಪತ್ರಿ. जावेद, वि॰ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ರುವ; ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವ.

जासूस, पु॰ धौरकां कार; कार्क स्वार्थ.

जास्सी, स्त्री० ಬೆংಹುಕಾರಿಕೆ; ಗೂಡ ಚಾರನ ಕೆಲಸ.

जाह, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಪದವಿ; ಗೌರವ. जाह-तलब, वि॰ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಯುಳ್ಳ.

ज़ाहिद, पु॰ ಭಕ್ತ; ಸನ್ಯಾಸಿ; ಬೈರಾಗಿ.

ज़ाहिर, वि॰ ಪ್ರಕಟವಾದ; ಬಹಿ ರಂಗ.

ज़ाहिरा, कि॰ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಣುವಂತೆ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ.

जाहिल, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ವಿದ್ಯಾ ಹೀನ.

जाही, स्त्री॰ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾತಿಯ ಹೂ. जिंद, पु॰ ದೈವ; ಭೂತಪ್ರೀತ. जिंद्यानी) स्त्री॰ ಜೀವನ: ಜೀವ

ज़िंदगानी } स्त्री॰ क्षेर्रिं ठठ ; क्षेर्रं ज़िंदगी } ठागठ.

রিবারিকী, ঝি॰ টেমন্টরী. রিবারার, গুটতার্যায়ারানটি. রিমা, ঝাি॰ ফ্রুকাট; ট্যায়ায়া;

जिला, स्त्री॰ ಪ್ರಕಾರ; ರಖಮು ವಸ್ತು; ಜಿನಸಿ.

जिसवार, पु॰ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಿವಿೂನ ನಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿರುವ ಧಾನ್ಯಗಳ ಹೆಸ ರನ್ನು ಬರೆದಿಡುವ ಖಾತೆ.

जिआना, स॰ दे॰ जिलाना. जिक्र, पु॰ ಪ್ರಸ್ತಾಪ; ಚರ್ಚೆ; ನಮೂದು; ಉಲ್ಲೇಖ.

ज़िंगर, वि॰ ಯಕೃತ್ತು; ಪೃನಯ ; ಜೀವ; ಸಾಹಸ; ಸಾರ.

ज़िगरा, पु॰ ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ. ज़िगरी, वि॰ ಹೃದಯದ; ಅಂड ರಂಗದ; ಆಪ್ತ.

जिगीषा, দ্বাত జయవన్ను ಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ.

ज़िच, स्त्री॰ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು; ಮುಟ್ಟು ಗೋಲು.

जिजिया, स्त्री॰ ಸಹೋದರಿ. पु॰ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ.

जिज्ञासा, स्त्रो॰ ७४ टाउ चैंग ई। कै। कि। स्वर्था कि। स्वर्या कि। स्वर्था कि। स्वर्या कि।

जिज्ञासु) वि॰ ಜ್ಞಾನಸಂಪಾದನೆಯ जिज्ञासु) ಇಚ್ಛಿಯುಳ್ಳವ.

जिञ्जनी, स्त्री० ಹಿರಿಯ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ; ಓರಗಿತ್ತಿ.

जित, वि॰ ಗೆಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ; ಸೋತ. कि॰ ಯಾವಕಡೆ; ಎತ್ತ. जितना, वि॰ ವಿಷ್ಯು. क्रि॰ ಎಪ್ಪರ ಮಟ್ಟಗೆ.

173

जिताना, स॰ ಜಯಿಸಗೊಡಿಸು.

ज़िद, स्त्री॰ विराद्व कार्य कार्डः; ಹಠ್; ದುರಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು.

जिदियाना, अ० ಹಟಹಿಡಿ; ಜಿದ್ದು ಮಾಡು.

ज़िह, स्नी० दे० ज़िद. ज़िही, वि॰ ಹಠಮಾರಿ; ದುರಾ

ಗ್ರಹಿ. जिधर, कि॰ ಯಾವಕಡೆ; ಎತ್ತ. जिन, सर्व॰ (जो ১০১ চথ্ চুঁ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಸುವಾಗ ಆಗುವ ರೂಪ) 🤫 •

ಭೂತ.

ज़िना, पु॰ कात**ರ ; ವೃ**ಭಿಚಾರ. ज़िनाकार, वि॰ ವ್ಯಭಿಚಾರಿ. ज़िनाकारी, खी॰ ವ್ಯ ಭಿಚಾರ. जिनिस, बी॰ दे॰ जिंस. ज़िन्दगी, स्त्री० दे० ज़िंदगी. ज़िन्दा, वि॰ दे॰ ज़िंदा.

ज़िबह, पु॰ ಕತ್ತುಕೊಯ್ದು ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವುದು; ಹಿಂಸೆ.

जिमाना, स॰ ಭೋಜನಮಾಡಿಸು ಉಣಿಸು.

जिमि. कि॰ ಹಾಗೆ; ಯಾವರೀತಿ. ज़िम्मा, पु॰ कॅंगलें; ಜವಾಬ್ದಾ ० हैं;

ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ನ; ವಶ; ಸಂ ರಕ್ಷಣೆ.

ज़िस्मावार, पु॰ ಜವಾಬ್ದಾ ರ. क्रिमावारी, स्त्री॰ कैं कें कि हैं : ಜವಾಬ್ಗಾ ರಿಕೆ.

ज़िम्मेदार } पु॰ दे॰ जिम्मावार.

जिम्मेदारी } स्त्री॰ दे॰ जिम्मावारी. ज़िम्मेवारी

जिय, प्रु॰ ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ.

ज़ियादती, स्त्री० दे० ज़्यादती.

ज़ियाता, वि॰ दे॰ ज़्यादा. ज़ियान, पु॰ నమ్జ; ক্তাই.

जियाना, स० ಬದುಕಿಸು.

ज़ियाफ़त, स्नी॰ एडेक्रु ; धडक. ज़ियारत, स्नी॰ ದರ्ಶहर ; औक्ह

ಯಾತ್ರೆ; ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನ; ತೀರ್ಥ; ದರ್ಬಾರು.

ज़ियारती, वि॰ ಯಾತ್ರಿಕ; ದರ್ಶಕ. जिरगा, पु॰ ಗುಂಪು; ಮಂಡಲಿ.

जिरह, स्त्रो॰ स्न हुं तर ಅಡ್ಡ ಪರೀ हुं; ಪಾಟೀ ಸವಾಲು.

ज़िरह, स्त्री॰ ಕಬ್ಬಿ छत् हं उसे.

जिराअत } क्षी॰ ಆರಂಬ ; ಕೃಷಿ ; जिरायत } ಬೇಸಾಯ.

ज़िराफ़ा, पु॰ ಮರುಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿನ ಒಂಟಿಯ ಜಾತಿಯ."ಜಿರಾಫೆ" ಎಂಬ ಮೃಗ.

जिला, ची॰ ಹೊಳಪು; ಮಿರುಗು; ಕಾಂತಿ.

ज़िला, पु॰ यगु,०ंड ; क्षेड्रे. ज़िलादार, पु॰ ಜಿಲಾಧಿಕಾರಿ; ಕಲೆ ಕ್ಟ್ರರ.

ज़िलादारी, **खी**ः ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಯः ಉದ್ಯೋಗ.

जिलाना, स॰ ಬದುಕಿಸು.

जिलासाज, पु॰ ಚಾಕು ಮುಂತಾದು ವನ್ನು ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯುವವ.

जिलेबी, स्त्री० दे० जलेबी.

जिल्ल, എ ಯಿ ಚರ್ಮ; ಪುಸ್ತಕದ ರಟ್ಟು, ಬೈಂಡು; ಪುಸ್ತಕಡ ಪ್ರತೀ; ಸಂಪುಟ.

जिल्द्वंद, पु॰ হাু মু চন খন চায়ু ಹೊಲಿಯುವ इ.

जिल्द्साज़ी, स्त्री॰ ಪುಸ್ತ ಕಗಳಿಗೆ ರಟ್ಟು ಹೊಲಿಯುವ ಕೆಲಸ.

जिल्लत, स्त्री॰ ಅನಾದರ; ಅಪಮಾನ; ದುರ್ಗತಿ;—उठाना ಅಪಮಾನಿತ ನಾಗು.

जिस्म, पु॰ क्युं; ಶರೀರ; ದೇಹ. जिस्मानी, वि॰ ದೇಹ ಸಂಬಂಧ ವಾದ; ದೈಹಿಕ.

ज़िहन, पु॰ : ಬುದ್ಧಿ ; ವಿವೇಕ ; — लड़ाना ಬಹಳವಾಗಿ ಯೋ ಚಿಸು ; ಬುದ್ದಿ ಖರ್ಚುಮಾಡು.

ज़िहाद, पु॰ ಥರ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ ಯುದ್ದ.

ज़िहालत, स्त्री॰ ಅಜ್ಞಾನ; ಮೂರ್ಖ ತನ.

जिह्ना, स्नी॰ ನಾಲಿಗೆ.

जी, पु॰ ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ; ಸಾಹಸ; ಇಚ್ಛೆ. अस्य॰ ಸನ್ಮಾನ; ಅಂಗೀ

ಕಾರ ಮೊದ ಲಾ ದವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಶಬ್ಧ ;—अच्छा होना ಚಿತ್ತವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿರು; --- उचटना ಬೇಸರಿಕೆ ಯುಂಟಾ ಗು;—बहा करना ದುರ್ಬೋಧನೆ ಯಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡಿಸು; —चुराना चैथमंतिः व उर्धे भ ಕೊಳ್ಳು ;—जलना ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲ ಸಂತಾಸ ಅಥವಾ ಕೋ ಸವುಂಟಾ ಗು;—जान से लगना ಏಕಾ ಗೃತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ೯೩ ರ ನಾಗು;--- बहलाना ಮನೆಬ್ 5ಂ ಜನೆ ವೂಡಿಕೊಳ್ಳು ;—भरना ಮನವು ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳು; ವಮನ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆಯುಂ ಟಾಗು; (ಹೊಟ್ಟಿ ತಿರುವು ಅಥವಾ ತೊಳಸು);—लगाना ಮನಸ್ಸಿ ಡು; --- लड़ाना ಯಾವುವಾದರೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನಿಡು.

ज़ी, प्रस्य • विकास स्टाइन विकास की किया ।

जीजा, पु॰ ಅಕ್ಕನಗಂಡ. जीजी, स्त्रो॰ ಅಕ್ಕ.

जीत, स्त्री॰ ಜಯ ; ವಿಜಯ.

जीतना, स॰ ಗೆಲ್ಲು; ಜಯಿಸು. जीता, वि॰ ಜಯಿಸಿದ; ಜೀವಂತ;

ಬದುಕಿರುವ.

ज़ीन, पु॰ कार्कारेका क्षेत्रा.

ज़ीनत, **स्त्री** र्किथमा; ಸೌಂದ ರ್ಯ; ಶೃಂಗಾರ. जीना, अ० ಬದುಕು; ಜೀವಿಸು.

ज़ीना, पु॰ रुख् लेहें; ठलैं;

ಮೆಟ್ಟಲು.

जीभ, खी॰ तारी ; क्षेड्रें. जीभी, स्त्री॰ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಕೆರೆ ಯುವ ಚಪ್ಪಟಿಯಾದ ಲೋಹ ದಕಡ್ಡಿ.

जीमना, स॰ धैशः धतं व्रज्ञातः. जीमून, पु॰ ಮೇಘ : ಪರ್ವತ.

ज़ीर) पु॰ ಜೀರಿಗೆ; ಹೂವಿನ ज़ीरा 🕽 चेंश्रंठ.

जीणं, वि॰ ಬಹಳ ಮುದಿಯಾದ; ಜರ್ಜರ; ಹಳೆಯು.

जीजीदार, पु॰ छ) ठाउँ तकात बस्रू ವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸು.

जीवर, स्त्री॰ ಪೌರುಷ; ಸಾಹಸ. जीवन, पु॰ ಬದುಕಿರುವಿಕೆ; ಜೀವನ. जीवनी, ജി॰ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ.

जीविका, स्त्रो॰ ಜೀವನೋಪಾಯ. जीवित, वि॰ ಜೀವಿಸಿರುವ; ಬದು ಕಿರುವ.

जीस्त, स्त्री॰ ಜೀವನ; ಬದುಕು. जुआ, पु॰ ಜೂಜು; ದ್ಯೂತ; ನೊಗ.

जुआर, पु० दे० ज्वार. जुआरी, पु॰ ಜೂಜುಗಾರ. **बहैं, स्त्री॰** प्रलू करिंदुः; श्रेरि. जुकाम, पु॰ रुँगवै; शुँडू,

ಆಗ, go ಯುಗ; ಜೋಡಿ; ದಳ. जुगजुगाना, अ॰ ವಿುರುವಿುರುಗು; ಮಣುಗುಟ್ಟು.

जुगन्, पु॰ ಮಿಂಚು ಹುಳ. जुगराफ़िया, पु॰ ध्रातिश्ह.

जुगालना, अ॰ ಮೆಲಕುಹಾಕು.

बुगालो, स्त्रो॰ ಮೆಲಕು; ಚರ್ವಣ. जुगुप्सा, स्त्री॰ २०वै; तक्रब्रह्मं:

ಹೇಸಿಗೆ.

ಷ್ರಾಸ್ತ್ರಕ್ಷದ ಎಂಟು ಅಥವಾ ಹದಿನಾರು ಪುಟಗಳ ಅಚ್ಛಿನ ದೊಡ್ಡ ಹಾಳೆ; ಒಂದು ''ಘಾರಂ". 쯂 ಅಲ್ಲದೆ; ಹೊರತು.

जुज़दान) पु॰ ಪುಸ್ತುಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟ गुज़बन्दी र्रे ಡುವ ಬಟ್ಟಿ.

जुज़बी, वि॰ ಬಹಳ ಸ್ಪಲ್ಪ; ತೀರ ಕಡಿಮೆ; ತುಚ್ಛ.

जुज़ाम, पु॰ इंद्धू ठंंग्रित.

जुझाऊ, वि॰ ಯುದ್ಧಸಂಬಂಧ ವಾದ.

जुझार, वि॰ ठक्क ३१४; छा। ठ.

जुटना, अ॰ ७०धिक्रीक्युः; काळी ಕೊಳ್ಳು; ವಿ.ಳಿತವಾಗು.

जुटाना, सं॰ ढैंश विरंभ ; ಕೂಡಿಸು ; ಸೇರಿಸು; ಪೋಣಿಸು.

जुडारना, स॰ ಎ० ಜಲುಮಾಡು ; ಉಚ್ಛಿಷ್ಟಮಾಡು.

जुड़ना, अ॰ काळा; प्रें फा; ಪೋಣಿಸಲ್ಪಡು ; ಹೂಡಲ್ಪಡು.

जुड़वाँ, वि॰ ಅವಳಿ ಜವಳಿ; ಜೋಡಿ.

जुड़ाना, अ॰ डिल्लु गानि गानि स॰ ಆರಿಸು; ತಣ್ಣ ಗೆ ಮಾಡಿಸು. जुतना, अ॰ (ಗಾಡಿ ನೇಗಿಲು ಮುಂ ತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಎತ್ತು ಕುದುರಿ ಇತ್ಯಾದಿ) ಹೂಡಲ್ಪಡು ; ಭೂಮಿ ಯು ಉಳಲ್ಪಡು. जुतवाना स॰ तें भैधा का किया : ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸು. जुताई, स्त्री॰ दे॰ जोताई. जुताना, स॰ दे॰ जोताना. जुदा, वि॰ धीर हैं; सुर्डेंश ह. जुदाई, स्त्रीः अतिरहें; वैद्यारत. जुनून, जुनू, पु॰ ळाध्रु. जुन्नार, पु॰ दे॰ जनेऊ. जुन्हरी, स्त्री० खंगाई. जुन्हाई, स्त्री॰ धैंपिटी० तप्रा. जुबान, स्त्रो॰ दे॰ ज़बान. . जुबानी, वि० दे० ज़बानी. . ಪ್ರತಾ, पु॰ ಘಕೀರರು ತೊಡುವ ಉದ್ದವಾದ ಅಂಗಿ; ನಿಲುವಂಗಿ. जुमला, वि॰ ఎల్లవూ; ಒಟ್ಟು; ಜುಮ್ಲಾ. ರು ಪೂರ್ಣವಾಕ್ನ. जुमा, पु॰ ಶುಕ್ರವಾರ್. जुमेरात, स्त्री॰ ಗುರುವಾರ; ಬೃಹ ಸ್ಪತಿವಾರ. जुम्मा, पु॰ दे॰ जुमा. जुम्बिश, बी॰ ಅಲ್ಲಾ ಡುವುದು; ಅಡ್ಡಿ; ಕಂಪಿಸುವುದು; ಕಂಸ. जुरअत, स्त्री॰ मञ्ळमं. जुरमाना, पु॰ दांब ; क्षाया, तै.

जुराफ्रा पु॰ दे॰ ज़िराफ्रां. जुर्म, पु॰ ಅಪರಾಧ; ತಪ್ಪು. जुर्रा, पु॰ तं विंध विंदी; ते विंत. जुर्राब, स्त्रो॰ ಮೇಜೋಡು; ಕಾಲು ಚೀಲ. जुलना, अ॰ ಬೆರೆತುಹೋಗು. जुलाब, पु॰ ಭೇದಿ; ಏರೇಚನಕಾರಿ ಯಾದ ಔಷಧ. जुलाहा, पु॰ ನೆಯ್ಸೆಯವ. जुलुम, पु॰ दे॰ जुल्म. जुलूस, पु॰ ಮೆರೆವಣಿಗೆ: ಉತ್ಸವ; ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ. जुल्फ, स्नी॰ ಕುರುಳು; ಕೂದಲಿನ ಕಾಲು; ಜುಲಿಸೆ. जुल्म, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರ; ಜಲುಮೆ. . जुल्मत, स्नो॰ ಕತ್ತಲು; ಅಂಧಕಾರ. .-जुल्लाब, पु॰ दे॰ जुलाब. जुस्तज्, स्नो॰ काढाकाकाक्षेत्र कैः। ಧನೆ; ಝಡ್ತಿ; ತಲಾಶಿ. जुही, स्नी॰ ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ; ಚಿಕ್ತ ಜಾಜೀ ಹೂ. जूँ, स्त्री॰ करिता. ज्ञा, पु॰ तीता; थाराय मध्रीत ಗೂಟ; ಜೂಜು. जूझना, अ॰ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಸಾಯು. जूर, वि॰ ಜಟೆಯಗಂಟು. जूरन, स्ती॰ ಎಂಜಲು ಪದಾರ್ಥ; ಉಚ್ಛಿಷ್ಟ. जुरा, वि॰ ಎಂಜಲಾದ; ಉ

जूझ, go ತಶಿರುಬು; ಮುಡಿ; ಕೂದ ಲಿನ ಗಂಟು; ಜುಟ್ಟು; ರುಮಾ ಲಿನ ಹಿಂಭಾಗ.

जूड़ी, स्को॰ ಚಳಿಜ್ಜರ.

ज्ञा, पु॰ ಎಕ್ಕಡ; ಮೆಟ್ಟು; ಕೆರ; ಜೋಡು; ವಾದರಕ್ಷೆ; ಎಕ್ಕಡ ದೇಟು.

जूती, स्थो॰ कैंग्निस्ट असुख. जून, पु॰ संधः; स्विटः; (बार). वैवाना, स॰ १०१८सम्बद्धसः.

बे**ढ, पु॰ ಜ್ಯೇಸ್ಠ್ರವಾಸ**; ಜ್ಯೇಷ್ಠ; ಗಂಡನ ಆಣ್ಣ; ಹಿರಿಯ ವೈ ದುನ.

केठा, वि॰ ಹಿರಿಯ ; ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತನುವಾದ.

जेशनी, स्नो॰ ಹಿರಿಯ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ; ಹಿರಿಯ ಓರಗಿತ್ತಿ. जेशीमपु, स्नो॰ ಅತಿನುಧುರ. जेता, पु॰ ಗೆದ್ದವನು; ವಿಜಯಿ. जेव, पु॰ ಕಿಸೆ; ಜೇಬು. जेव, सो॰ ್ಲೆಂಳಿಫೆ; ಸೌಂದರ್ಯ; —दार ಸುಂದರವಾದ.

जेवकट जेवकतरा } पु॰ ಕತ್ತರಿ ಕಳ್ಳ.

রারনের বৃত্ত প্রপ্রেট এফান. নারা, বিত শুলুবানার : মালুবার নারা

ज़ेबाइश, स्नी० అలంకార. जेबी, वि० జోబనక్లట్కు కేంళ్ళు వంథ; నణ్ణ.

ज़ेर-तज़्वीज़, वि॰ ಆಲೀಚ**ಿ** ಯಲ್ಲರತಕ್ಕ.

ज़ेर-दस्त, वि॰ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಪರಾಜಿತ.

क्रेन्स-बन्द, पु॰ ಕುದುರೆಯ ಜೀನನ್ನು ಬಿಗದು ಕಟ್ಟುವ ಪಟ್ಟಿ. क्रेन्स-बार, वि॰ ಸಾಲದ ತೊಂದರೆ ಯಿಂದ ಕುಗ್ಗಿದವೆ.

ज़ेर व ज़बर, पु॰ धिटाधानाहाँ जेल, पु॰ ಸೆರೆಮನೆ; ಜೈಲು. जेलज़ाना, पु॰ ಜೈಲು; ಕಾರಾಗೃಹ.

जेवनार, खो॰ ಅನೇಕಮಂದಿ ಒಂದು ಕಡೆಕುಳಿತು ಭೋಜನಮಾಡು ವಿಕೆ; ಸಹಭೋಜನ; ಅಡಿಗೆ.

ज़ेबर, go ಒಡವೆ; ನಗ; ಆಭರಣ. जेबरी, स्त्रोo ಹಗ್ಗ; ಹುರಿ.

जेष्ट, पु॰ दे॰ जेठ.

ज़ेह, स्त्रो॰ थेथूत ಹೆವೆ. जेहद, पु॰ ಪ್ರಯತ್ನ.

क्रेहन, पु॰ ಬುದ್ಧಿ; ವಿವೇಕ;—नशीन क्रि॰ ಆಕಾರದಿಂದ ಗುರುತಿಸ ಬಲ್ಲ. जेहरू, क्वी॰ ಹಟ ; ಮೊಂಡುತನ. जै, क्वी॰ ಜಯ.

जैत्**न, पु॰ ఇ**ప్పే అథవా దిప్పే **మ**ర.

जैयद, वि॰ ಬಲಿಷ್ಠ; ಬಹಳದೊಡ್ಡ; ವಿಶಾಲ.

केल, पु॰ पंठताः; चैपकातः; प्राच्यः; प्राच्यः; प्राच्यः,

जैसा, कि॰ ಯಾವಪ್ರಕಾರ; ಹೇಗೆ; ಎಂತಹ.

कैसे, फि॰ याज्य शिक्ष्यण्डे; केंगी; जैसे तैसे केंगाज्य पाइंडिंग का तैसा वाद्वाद्वा वाद्वावंडे.

जोंक, स्त्री॰ क्षेत्रलं; क्षेत्र है.

जो, सर्वे॰ ಯಾವಾತ; ಯಾವಾಕೆ; ಯಾವರು. अल्यः ಆದಲ್ಲಿ; ರೆ; ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ. जो हो ಏನೇ ಆಗಲಿ.

जोक, जी॰ दे॰ जोंक. जोहं, जी॰ काटा काठांटा. जोखना, स॰ उक्तां ; उक्त काटांटा. जोखना, जी॰ दे॰ जोखिम. जोखा, वि॰ एँकु ; उर्रे छैं. जोखिम, जी॰ एक्टाळा. जोगवाना, स॰ এন্দু টেক্ট্যাত্র రক্তু, মার্যাত্র.

जोग, पु॰ ಯೋಗ; ಮಿಳಿತ; ಸಹ ಯೋಗ.

जोगिन, क्ली॰ ಯೋಗಿನಿ.

जोगी, पु॰ ಯೋಗಿ; ಜೋಗಿ. जोड़, पु॰ ಕೂಡಿದುದು; ಕೂಡುವಿಕೆ; ಬೆಸಗೆ; (ದೇಹದ) ಕೀಲು; ಜತೆ. जोड़तोड़, पु॰ ಮೋ र; ತಂತ್ರ.

जोड़न, स्त्रो॰ ಹೆಪ್ಪು; ಹೆಪ್ಪುಹಾ ಕುವ ಮೊಸರು.

जोड़वाँ, वि॰ ಅವಳಿ ಜವಳಿ.

जोड़ा, पु॰ ಜೋಡಿ; ಕಾಲಿನ ಜೋಡು; ಒಂದು ಸಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾ ಗುವ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ.

जोड़ाई, ज़ी॰ ಜೋಡಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಜೋಡಿಸುವಿಕೆ; ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಜೋಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಮಜೂರಿ.

जोड़ी, बी॰ ಎರಡು ಸಮಾನವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು; ಜತೆ.

जोत, स्त्रो॰ ಉಳುವು; ತಕ್ಕಡಿಯ ದಾರ; ಜ್ಯೋತಿ. ..

जोतना, स॰ ನೊಗಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು ಬಂಡಿಹೂಡು; ಉಳು.

जोती, स्त्री॰ ಜ್ಯೋತಿ; ತಕ್ಕಡಿಯ ದಾರ; ಕಡಿವಾಣ; ಲಗಾಮು.

ज़ोक, पु॰ ಮುಖ್ಪ; ಬಲಹೀನತಿ; ಆಶಕ್ತಿ.

जोबन, पु॰ ಚೆಲುವು; ಮುಖದ ಕಾಂತಿ. ज्ञोम, पु॰ ಉದ್ರೇಕ; ಉತ್ಸಾಹ; जोहना, स॰ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು; ಹೊಂಚು ಆವೇಶ; ಹೆವೆ್ಡು.

जोर, पु॰ थण; ठहुः; खारिण; ಪ್ರಾಬಲ್ಯ; ವೇಗ; ವಶ; ಅಧಿ ಕಾರ;—देना ಯಾವುದಾದರೂ ಮಾತನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ ವೆಂದೂ ಮಹತ್ವದ್ದಂದೂ ತಿ**ಳಿಸು**.

ज़ोरजुल्म, पु॰ दौनखू ಅड्या अगर. जोरदार, वि॰ ಪ್ರಬಲವಾದ: ಜೋ ರಾದ.

ज़ोरकोर, पु॰ ಬಹಳ ಜೋರು; ಸಂಭ್ರಮ.

ज़ोरावर, वि॰ ಬಲಿಷ್ಠ : ಶಕ್ತಿವಂತ ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

ज़ोरावरी, स्त्री॰ ಪರಾಕ್ರಮ; ಅತ್ಯಾ

जोरू, स्नी॰ कंंबडे; भागोर: ಮನೆಯಾಕೆ.

जोरू-जॉता, पु॰ ಮನೆಮಾರು. जोली, स्नो॰ ಸರಿಸಮಾನತೆ; ಸಮಾನ ಸ್ಕಂಧತೆ ಇರುವಿಕೆ; ಜೋಡಿ.

जोश, पु॰ ಕುದಿ; ಉಕ್ಕುವಿಕೆ; ಮನ ಸ್ಸಿನ ತೀವ್ರವೃತ್ತಿ: ಆವೇಶ; — में आना ಆ ವೇಶಗೊಳ್ಳು; --- ब्ररोश कैं खेरू शादी हुन .

जोशन, पु॰ ಭುಜಕಿಂಟ; ಕವಚ. जोशॉंदा, पु॰ ಕಷಾಯ; ಅರ್ಕ. जोशीला, वि॰ ಉತ್ಪಾಹಿ; ಉದ್ವೇಗ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಆವೇಶಪೂರ್ಣ.

ಹಾಕು ; ಹಾದಿನೋಡು.

जोहार, भी॰ ನಮಸ್ಕಾರ. जो, पु॰ ಜನೆಗೋದಿ. ज़ीक, पु॰ ಯಾವುದಾದರೂ ವಸ್ತುವಿ

ನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಆನಂದ. जीज, पु॰ ಅಕ್ರೋಟದ ಹಣ್ಣು.

जीजा, स्त्री॰ कैं॰ विके; भार्कीर.

जोफ़, पु॰ ಹೊಟ್ಟೆ; ಖಾಲೀಸ್ಥಳ. जोर, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರ.

जोहर, पु॰ ठर्डू; ಮಣಿ; ತಿರುಳು; ಸಾರ; ಆಯುಧಗಳ ಹೊಳವು; ಗುಣ; ವಿಶೇಷತೆ; ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ.

जोहरी, पु॰ ठंड्र् क्रु क्वि है ; ठंड्र् ಪರೀಕ್ಷಕ.

ज्ञात, वि॰ ತಿಳಿದ ; ವಿದಿತವಾದ. ज्ञातन्य, वि॰ ७४०० ड हुं ; ७००० ಬಹುದಾದ; ವೇದ್ಯ.

ज्ञाता, वि॰ ತಿಳಿದವ; ಅರಿತನ.

ಬೋಧೆ.

ज्ञेय, वि॰ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾ ದಂಥ; ಸೆರಬ್ರಹ್ಮ.

ज्या, स्त्री॰ धेश्लैत ळॅंतै.

ज्यादती, स्त्री॰ कॅंड्यानिठाठी हैं; ಆಧಿಕ್ಯ; ಅತಿ.

ज्यादह } वि॰ धळ४; ७०६. ज्यादा ज़्याफत, स्त्री॰ धिडाः एडेक्, ; ಅತಿಥಿ ಸತ್ತಾರೆ.

ज्यामिति, स्रो॰ ह्रैं(ತ್ರಗಣಿತ; ರೇಖಾ ಗಣಿತ.

ಪಾಕ, ಡಾಂಹಿರಿಯ; ದೊಡ್ಡ. ಆಂ ಜ್ಯೇತ್ನ ಮಾಸ.

ज्यों, किः ಯಾವರೀತಿ; ಹೇಗೆ;
—स्यां ಹೇಗಾದ ರೂ;—स्यां
करके ಯಾವುದೊ ಒಂದು ಉ ೯ ।
ಯದಿಂದ;—का स्यां कार्तಯै;
ಇದ್ದರು ಇದ್ದಂತೆ.

ज्योति, स्त्रो॰ धैं थंका; ह्यु कार्य; डें(क्ष्यं).

क्योरस्ना, स्त्रो॰ धैर तै॰ तर्था.

च्चलंत, वि॰ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ; ಪ್ರಕಾಶಮಾನ; ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾದ.

ज्वार, स्क्रो॰ ಜೋಳ; ಉಬ್ಬರ. ज्वारभाटा, पु॰ ಸಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರ ವಿಳಿತಗಳು.

झ

संकार, स्रो॰ स्फिलड्यु ठ; (ದುಂಬಿ ಗಳ) ಝೇಂಕಾರ.

संकारना, स॰ ಝಣ ಝಣ ವೆಂದ. ಶಬ್ದ ಮಾಡು.

झंखना, अ॰ ದುಃಖದೀದ ಒಹ*ः* ವಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸು.

संखाद, पु॰ ಮ.೪ೖನ ಪ್ರೊದರು; ವೆ.೪ೆ.

शंझर, स्त्रो॰ ತೊಂದರै; ಗೊಂದಲ; ರಗಳೆ. संसनाना, अ॰ ಘಟಘಣವೆಂದು ಶಬ್ದವಾಗು.

संस्ती, बो॰ ಬಲೆಗಣ್ಣು; ಬಲೆಯ ಕಣ್ಣಿನ ಕಿಟಕ; ಜಾಳಾಂದ್ರ; ಇದ್ದಲು ಒಲೆಯ ಕಬ್ಬಿಣದ ಜಾಲಿಕೆ; ಜಲ್ತತೆ; ಜರತೆ.

इंसरीदार, वि॰ ಬಲೆಯ ಗಣ್ಣಿ ನಂ ತಹ ಕಂಡಿಗಳುಳ್ಳ.

संझा हु थे ਹ ता थे; ತು झाझाबात है इंग्लेश: ಝಂಝಾ ಮಾ ರುತ.

संसार, पु॰ ಚಿಟಿಚಿಟನೆ ಕಿಡಿಗುನ್ನು ಹಾರಿಸುವ ಬೆಂಕಿಯುರಿ.

संसी, सो॰ ಕುರುಡು ಕವಡಿ. संसोदना, स॰ ಬಲವಾಗಿ ಜಾಡಿಸು; ಕೊಡವು.

झंडा, पु० थाग्ड्ध ; ಧ್ವಜ. झंडो, स्त्रो० प्रलू थाग्ड्य धि. झॅपना, अ० डाउर्थ्यः ; ಅವಿತು

ಕೊಳ್ಳ; ಚಂಗನೆಹಾರು. इंपरिया } बो॰ ಡೋಲಿ ಆಥವಾ ಪಲ್ಲ इंपरी } ಕ್ಕೆಯ ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟಿ. इंपान, पु॰ ಮೇನ; ಡೋಲಿ.

शंपत, वि॰ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟ.

सत्राना, अ॰ ಹಚ್ಚುವುದು; ಕೊತ್ತು ವುದು.

झक, स्त्री॰ ಗೀಳು; ಹುಚ್ಚು; ಮರಳು; ಮೀನು.

झक्झक, स्त्रो॰ ವ್ಯರ್ಥದ ಜಗಳ; ವಾದ ವಿವಾದ. झकझका, वि॰ ಹೊಳೆಹೊಳೆಯುವ; ವಿ.ಬವುುರುಗುವ.

झक्सोर, पु॰ ಕುಲಕು; ಬಲವಾಗಿ ಜಾಡಿಸು. वि॰ ಪ್ರಚಂಡ.

झक्झोरना, स० ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಲುಕಿ ಬಿಡು; ಜಾಡಿಸು.

झकना, अ॰ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಸಹ್ಯ ವಾಗುವಂತೆ ಮಾತಾಡು.

झकाझक, वि॰ ಥ೯ಥ೪ಸುವ; ಸ್ವಚ್ಛ. झकोर, पु॰ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆಶ; ದೆಬ್ಬೆ; ಕುಲುಕಾಟ.

झकोरना, अ॰ ಗಾಳಿಯು ವೇಗವಾಗಿ ಬೀಸು.

झकोरा, पु॰ दे॰ झकर.

झासाह, पु॰ ಬಿರುಗಾಳಿ; ತುಫಾಸು. झासाझी, वि॰ ವೈರ್ಥವಾಗಿ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡುವವ; ಬೀರಿಯವರ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ತನ್ನಮಾ ತನ್ನೇ ಅಡುವವ.

झाला, पुಂ. ಕಿಂದಗುವಕಿ; ತತ್ತಳಿ ಸುವಕಿ; ಪರತಪಿಸುವಕಿ; ——मारना ಕಾಲಕಳಿ.

झगड़ना, अ० क्ष्मिथंकाळः. झगड़ा, पु० क्ष्मिथं; ಕಲಹ. झगड़ा-बखेड़ा, पु० ठमदं; क्ष्मिथं. झगड़ान्छ्, वि० क्ष्मिथं मं∘धें; ಕಲಹ ∴ ಪ್ರಿಯ.

सता, पु॰ प्रलू अन्तु प ಅ०००. इसक, स्त्री॰ भ्रया; प्रव्या. झझकना, अ॰ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರಬ್ಧ ನಾಗು ; ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳು.

झझकारना, स**ं** ಹೆದರಿಸು; ಗದ ರಿಸು.

झर, कि॰ ड ड्राल ; ಕೂಡಲಿ.

झटकना, स॰ ಬಲವಾಗಿ ಜಾಡಿಸು: ಕ್ಯೆಡುವು.

.**झटका, ५० ಹೊಡೆತ; ಕಡಿತ**; ಬಡಿತ; ಉದ್ರೇಕ.

झटकारना, स० दे० झटकना.

झराम, स्रो॰ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಹೊಯ್ಯುವ ಪುಳೆ.

झड्ती, स्त्री॰ ಲೆಕೈದ ಪರಿಶೋಧನೆ. झड्ना, स॰ ಉದುರು; ಉದ**ಿ** ಸಲ್ಪಡು.

ಫ೯೪ಗಾ, ೫೦ ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಆಕ್ರ ಮಣಮಾಡು; ಹೊಡೆದಾಡು.

झड़बेरी, स्त्रो॰ ಕಾಡಲಚಿ ಹಣ್ಣು ; ಬೋರೆಹಣ್ಣು.

झड़ी, खी॰ हि.वे; ಎಡಬಿಡದೆ ಉದುರು (ಸುರ್ರಿಯು) ವಿಕೆ; ಜಡಿಮಳಿ; ಧಾರೆ.

झन } स्त्रो०. ರಭಾಣತ್ಕಾರ; ಜಣ सनक } ಜಣ ಶಬ್ದ.

झनकना, अ॰ ಜಣಜಣವೆಂದು ಶಬ್ದ ವಾಗು ; ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೈ ಕಾಲು ಗಳನ್ನ ಬಡಿ.

झनकार, स्त्रो॰ ट्यालडगुर्ट; ट्याल कार्ट.

झनाझन, स्नी॰ ಝಣತ್ಕಾರ. कि॰ ಝಣಝಣ ಶಬ್ದ ದಿಂದಕೂಡಿದ. **झप, कि॰ ड**ंड्ल; ಕೂಡಲೆ; ಥಟ ಕ್ಕನೆ.

सपक, को॰ ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯುವಹೊತ್ತು; ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು; ಅಲ್ಪನಿದ್ರೆ; ತೂಕಡಿಕೆ; ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ.

सपकना, अ॰ ರಿಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು; ತೂಗಡಿಸು; ಹಾಯು.

स्पको, स्वी॰ मिलू रैटूं; ತೂಕಡಿಸು. सपर, सी॰ इन्तुर्त काठारी है; काठारी है.

झपटना, अ० ಒಮ್ಮೆ ಲಿ ಹಾರಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಮೇಲೆಬೀಳು.

हापना, अ० ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚು; ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗು; ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳು.

झपट्टा, पु॰ दे॰ झपट. झपेट, स्त्रो॰ दे॰ झपट.

झपेटा, पु॰ काठे ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಆಕ್ರಮಣ ; ದೆವ್ವದ ಕಾಟ.

सक्दा } वि॰ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೂ ಕೆದ सक्ता } ರಿದ ಕೂದಲುಳೖ; ಜೂಲು ಜೂಲಾದ.

झाल्बा, पु॰ ಕುಚ್ಚು ಕುಂಚ ; ಗುದಿ ; ಗೊಂಚಲು.

झमक, स्त्री॰ ಮಿನುಗು; ಬೆಳಗು; ಪ್ರಕಾಶ.

समकना, अ॰ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರು; ಮಣ್ಣನೆ ಹೊಳೆಯು; ಮೇಲೆ ं की: ಕಿಣಿಕಿಣಿ ಧೃನಿಯಾಗು. हासकाना, स० ಥಳ ಥಳಿಸು ವಂತೆ ಮಾಡು; ನಡೆಯುವಾಗ ಆಭ ರಣಗಳನ್ನು ಕಿಣಿಕಿಣಿ ಶಬ್ದ ದೊ ಡನೆ ಹೊಳೆಯಿಸು.

समसमाना, अ० ಜಮಜಮ ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗು; ಪ್ರಕಾಶಿಸು. स० ಶಬ್ದವಾಡು; ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿಸು.

इसाट, पु॰ ಗುಬುರು: ಪೂರ್ತಿ ಮುಚ್ಚಿಡು.

समेल र प्रकार प

झमोरा, पु॰ ದಟ್ಟವಾದಕೂದಲು. झरना, अ॰ ಉದುರು: ಎತ್ತರದಿಂದ

ನೀರು ಧುಮುಕು. go ಜಲ ಪಾತ; ದೊಡ್ಡ ಜಲ್ಲಡೆ.

स्ती, स्नी॰ ಜಲಪಾತ; ಝರಿ; ಸ್ರೋತ. स्तोखा, पु॰ ಬೆಳಗಂಡಿ; ಗವಾಕ್ಷ; ಕಿಟಕಿ.

झलक, खी॰ ಪ್ರಕಾಶ;.. ಕಾಂತಿ; ಮಿಂಚು.

सलकना, अ॰ ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ಹೊಳೆ; ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕಾಣಿಸು.

झलका, पु॰ ಕೊಪ್ಪಳ; ಕುದಿದ ನೀರು, ಎಣ್ಣೆ ಗಳು ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಆದ ಕೊಪ್ಪಳ:

झलकाना, स॰ ಹೊಳೆಯಿಸು; ಸ್ವಲ್ಪ ವಾಗಿ ತೋರಿಸು.

झलना, स॰ ಗಾಳಿಬರುವಂತೆ ಬೀಸು.

सलमल, पु॰ नित्र चु चैत्र भू सुधु ಪ್ರಕಾಶ; ಅರೆಬೆಳಕು. **झलमलाना, अ॰** २०ड७२०ड७ ಮಿನುಗು; ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಮಿನಗು. सहा, पु॰ दीवदू तवदे; कैंदितै; ಮಳೆ; ತುಂತುರು ಹನ್ರಿ; ತುಷಾರ ಧಾರೆ. वि॰ ನೀರು ನೀರಾಗಿರುವ; ತೆಳುವಾದ; ಹುಚ್ಚ; ಮೂರ್ಖ. महाना, अ॰ ಬಹಳ ಸಟ್ಟುಗೊಳ್ಳು; ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗು. ಇಂಸಿಟ್ಟ ಗೆಬ್ಬಿಸು. झप, पु॰ ಮೀನು; ಮೊಸಳೆ. झसना, स॰ ಮೋಸಮಾಡು. **झहनना, अ॰ ರೋ**ಮಾಂಚವಾಗು. मांदें, बो॰ गुडिथे॰ध; तैर्राः; ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ; ಕತ್ತಲು; ನೋಸ; झॉकना, अ॰ विलंधिर तैलिया. झांकी, चो॰ ಇಣಿಕಿನೋಡುವಿಕೆ; ದೃಶ್ಯ ನೋಟ. झाँझर, वि॰ कर्रेका; ध्वस्था. झाँसरी, सी॰ ಒಂದುವಾದ್ಯ. झ.ंट, पु॰ ಅಧಃಕೇಶ; ಶಂಠ. **झांझ, खो॰** हैं डाइं ; ಝाలी. मांप, स्नो॰ ಮುಚ್ಚಳ; ಪರದೆ; ಸಣ್ಣ ನಿದ್ದೆ. झॉपना, स॰ ಮುಚ್ಚು; ಗುಬರು ಹಾಕು; ನಾಚಿಕೆಗೊಳಿಸು. शाँपी, എಂ ಮುಚ್ರುವ ಮಂಕರಿ; ಸಣ್ಣ ನಿದ್ದೆ; ತೂಕಡಿಕೆ.

झाँवली, स्त्री॰ ಕಣ್ಣಿ ನಸ್ಸೆಗೆ. **झाँवाँ, पु॰** कैंक्क्नुत रुग्धा वधाते. झाँसना, स॰ दौरां सद्याता. झाँसा, पु॰ गुं कार्ಯा माप्तरीतात ಇನ್ನೊ ಬೃರನ್ನು ಮೋಸಮಾಡು **झा, पु॰** ಗುಜರಾತಿ, **ವೈು ಥಿಲ ಬ್ರಾ**ಹ್ಮ ಣರ ಒಂದು ಪದವಿ. झाऊ, पु॰ ಸಣ್ಣ ಪೊದರು; ಸರ್ವೇ ಗಿಡ. झाग, पु॰ ನೊರೆ; ಬುರುಗು. झाइ, पु॰ ಮೆಳೆ; ಪೊದೆ. स्नो॰ ಗದ ರಿಕೆ; ಮಂತ್ರಹಾಕುವಿಕೆ;—**फान्**स go ತೂಗು ದೀಪಗಳಮಾಲೆ; —क्रूँक, पु॰ ಮಂತ್ರಿಸುವುದು. झाइलंड, पु॰ काळा; ಅಡವಿ. झाइ-झंखाइ, पु॰ ಪೊದಿಗಳ ಕಾಡು ; ಮುಳ್ಳುಗಂಟ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಸಮೂಹ. झाइन, स्त्रो॰ ಒರೆಸಿ ತೆಗೆದ ವಸ್ತು; ಧೂಳು ಒರೆಸುವೆ ಬಟ್ಟಿ. झाड़ना, स॰ ८०० रा, द्रान्य केंग्र है ಯು; ಜಾಡಿಸು. झाड़-बुहार, स्त्रो॰ ४ संधर्भे आधि है ; ಶುಭ್ರಮಾಡುವಿ~~ಕೆ~~. झाड़ा, पु॰ ಮಲ ; ಕೊಳಕು. झाड़ी, स्त्रो॰ प्रलू ग्रीविटरः; ग्रीविट. झाडू , पु॰ ಪೊರಕ್, ಬರಲು;—खगाना ಗೂಡಿಸು; ಶುದ್ಧಮಾಡು. झापद, पु॰ ఏటు.

हावा) द्वावा) द्वावा, पु॰ ईंग्रीठी०त सम्बद

ಭೂಮಿ; ಕೆಸರು.

झारना, स० ಬಾಚು; ಹಿಕ್ಕು; ಕೇರು. झरी, सी० ಮೂಗಿನಲೋಟ; ಗಿಂಡಿ: ಹೂಜೆ.

झाल, पु॰ ಕೈ ತಾಳ; ಝಲ್ಲರಿ. झालना, स॰ ಬೆಸಗೆ ಹಾಕು.

झालर, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಿನಸು. जो॰ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನೇತಾಡಿಸುವ ಕುಚ್ಚು; ಜಾಲರಿ.

क्सिक, खो॰ ಹಿಂಜರಿಯು ಏಕೆ; ಗಾಬೀಯಾಗುವಿಕೆ.

झिझिकना, अ० ಹಿಂಜರ; ಗಾಬರ ಯಾಗು.

िक्सइकना, स० ಗದರಿಸು; ಕೋಪ ದಿಂದ ತಿರಸ್ಕಾರ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಮಾತ್ಮಗಳನ್ನಾಡು.

क्सिड्को, स्त्रो॰ দৈದರಿಸಿ ಆಡಿದ ಮಾತು; ಗ್ರವರಿಕೆ.

क्षिलमिल, শ্লী০ ಚಂಚಲವಾದದೀಪ. বি০ ಮಿ.ಹುಗ್ರವ.

भिलमिला, वि॰ ಬಹ^ಳ ತೆಳುವಾದ ; ಮಿನ ಗುವ.

क्षिलिमलाना, अं ವಿಸನುಗು. स्ट ಹೊಳೆಯಿಸು.

शिह्यं।, पु॰ ಚಿನ್ಮುಂಡಿ; ಜೀರಿ. स्त्री॰ ಬಹಳ ತೆಳುವಾದ ಪದ್ರ.

श्लीकना, भः ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡು; ದ್ಯಾಖವನ್ನು ಪ್ರಕಟನು. झींखना, अ॰ ಹಲಬು; ವ್ಯಾಕುಲ ಪಡು; ಗೋಳಾಡು.

भीतुर, पु॰ ಜೀರುಂಡೆ; ಚಿವ್ಮಂಡಿ; ಜೀರು.

श्लींसी, ची॰ ಜಿನುಗುಮ एँ; ತುಂತುರುಮಳೆ.

श्लीन) वि॰ धळ४ तल्लु तैं आ ; श्लीना) तं अञ्चल्य ; डैं शंजान .

झील, स्त्री॰ ಸರೋವರ; ಬಹಳ ದೊಡ್ಡಕೆರೆ.

डुंझराना, अ॰ ಕೋಪ ವ.ತ್ರು ರಾಖ ದಿಂದ ಚಿಟಿಚಿಟಿಯಾಗು.

ಪ್ರತ, पु॰ ಹಿಂಡು; ಸಮೂಪ. जुक्तना, अ॰ ಬಗ್ಗು; ಬಾಗು; ನಮ್ಮ

क्रुकना, अ० ಬಗ್ಗು; ಬಾಗು; ನಮ್ರ ಅಥವಾ ವಿನೀತನಾಗು.

ಪ್ರकाना, स० ಬಗ್ಗಿಸು.

झुकाव, पु॰ ಬಾಗು: ಡೊಂಕು; ಪ್ರವೃತ್ತಿ.

ಪ್ರzgz, go ನಸುಗತ್ತಲೆ; ನಸುಕು. ಪ್ರzಪಾಗ, सಂ ಸುಳ್ಳೆಂದು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸು; ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ವಂಚಿಸು.

झुनसुनी, स्त्री० ಜೋಮ್ಯ: ಮರ ಗಟ್ಟುನಿಕೆ; ಜೋಂಪು.

द्युमका, पु॰ ಕಿವಿಯ ಒಂದು ಆಭ ರಣ; ಜಿಮುಕಿ; ಜಿಮುಕಿಯಂತೆ ಹೂಬಿಡುವ ಒಂದು ಗಿಡ.

ಪ್ರೀತ್ರಾ, वि॰ ಬಾಡಿದ; ಸೊರಗಿದ; ಕೃಶವಾದ.

द्वरना, अ॰ ಒಣಗು; ಶುಷ್ಕ್ರವಾಗು. द्वरसुर, पु॰ ಗುಬರು; ಗುಂಪು; ಪೊದರು. द्युरसना, अ॰ दे॰ झुलसना.

द्धराना, स॰ ಒಣಗಿಸು: ಸೊರಗಿಸು. द्धरी, स्नो॰ ಸುಕ್ತು.

ಟ್ಟೀ, ಆ10 ನಾಕ್ಕು. **ಪ್ರ**ಹ**ಗೆ, ಫು**೦ ಪಬತ್ತಿನ ಮೂಗುತಿ.

द्भुलसना, भ० ಅರ್ಧಸುಟ್ಟ ಮೇಲಿನ ಸಿಪ್ಪೆಯು ಕಪ್ಪಾಗು: ಕಂದು; ಬಾಡು.

झुलाना, स॰ ಉಯಾ, ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಆಡಿಸು.

झ्ट, पु॰ ಸುಳ್ಳು ; ಸಟಿ ; ಅಸತ್ಯ. **झ्टमूट, क्रि॰** ಸುಳ್ಳು ಪಳ್ಳು.

क्का, वि॰ ದಿಟವಲ್ಲದ ; ಸೆಟಿಯಾದ ; ಸುಳ್ಳುಹೇಳುವವ ; ಸಟಿಗಾರ.

क्सम, स्नो॰ ಜೂಗಳಿಸುವಿಕೆ: ತೂಕ ಡಿಕೆ; ಅರೆನಿಪೈ.

 $\frac{\mathbf{x}(\mathbf{H}\mathbf{a})}{\mathbf{x}(\mathbf{H}\mathbf{a})}$ पु॰ छैं। एक है; ಬುಗುಡಿ.

क्समना, अ० ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ವೆ:(ಲಕ್ಕೂ ಕೆಳಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ | ಮತ್ತೆ ಅಳ್ಳಾಡು: ತೂಗಾಡು; ತಲೆದೂಗು.

क्सनर, go ಜಿಡೆಬಿಲ್ಲೆ; ಜಡೆನಾಗರ; ರಾಕಡೆ; ಕಿವಿಗೆ ತೊಟ್ಟುಕೊ ಳೃವ ಜುಮುಕಿ; ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬ ದಲ್ಲಾ ಗುವ ನರ್ತನ.

स्रर, वि॰ ६कि १८ ११ ताः ॥; २ ४ विष्ट च

क्राल, इत्रो॰ ಪಶುಗಳ ವೈ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊದಿಸುವ ವಸ್ತ. ब्रह्मना, अ॰ ಜುವ್ವಾಲಿ ಜೋಕಾಲೆ ಯಾಡು; ಓಲಾಡು. पु॰ ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಜೋಕಾಲೆ.

इस्ल, go ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಜುವ್ವಾಲೆ; ತೂಗುಮಣೆ; ತೂಗುಮಂಚ; ತ್ರೀಯರು ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳವ ಸಡಿಲವಾದ ಮೇಲಂಗಿ.

झंपना) అం నాటి ಕో గూ కృ; झेपना) లజ్జి ను.

झेलना, स० ಸೈರಿಸು; ನಿಭಾಯಿಸು; ತಾಳು; ಅರಗಿ ಸಿಕೊಳ್ಳು; ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

स्रोंक, स्त्रो॰ धार्त वैष्ठं ; ता १००० ಪ್ರವಾಹ ; ತಕ್ಕಡಿಯ ತಟ್ಟಿಗಳು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗ ವಾಲು वैष्ठं ; भाइ स्रोंकना ನಿರ್ಥಕ ವಾಗಿ ಕಾಲಕಳೆಯು.

श्लोंकना, स० ವೇಗದಿಂದ ದೂಡು; ಒಗೆ; ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆ; ಬಿಸಾಡು. श्लोंका, पु० ಹೊಡ್ತೆತ; ಆಘಾತ; ವೇಗದಿಂದ ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಯ ಹೊಡೆತ.

झांटा, पु॰ ಕೆದರಿದ ಕೂದಲಿನ ಸಮೂಹ; ಜುಟ್ಟು.

झॉपड़ा, पु॰ ಗುಡಿಸಲು; ಕುಟೀರ; ಪರ್ಣಶಾಲೆ.

झॉपड़ी, ची॰ ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲು; ಪರ್ಣಶಾಲೆ; ಕುಟೀರ.

झोंपा, पु॰ कंध्युः ; गै००४थः. झोपड़ा, पु॰ दे॰ झोंपड़ा. झोपड़ी, खी॰ दे॰ झोंपड़ी. झोरना, स॰ ಉದ । फा कि रां. झोरी, स्त्री॰ दे॰ झोली. शोल, पु॰ ಸಾರು; ಹುಳ; ಅಂಬಲಿ. मोलदार, वि॰ मन्द्रज्ञुं ; दम्ब ತ್ತಾದ. झोलना, स॰ ಉರಿಸು. झोला, पु॰ ಸಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಢಿಕ್ವೆ; ದೊಡ್ಡ ಜೋಳಿಗೆ; ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಡಿಲವಾದ ಅಂಗಿ; ನಿಲುವೆಂಗಿ. शोली, ची॰ ಜೋಳಿಗೆ; ಚೀಲ. श्रीरना, अ॰ ಮಧುರಧ್ವನಿಯಾಗು ; ಝೇಂಕಾರವಾಗು. श्रोंसना, अ॰ दे॰ झुलसना. **मोरी, जी॰** ಕಳೆಹುಲ್ಲು. **ಪಕ್ಕ go ನಾಲ್ತು**ಮಾಷದ ತೂಕ; ಕಲ್ಲುಳಿ; ಟಿಂಕ್; ದರ್ಪ; ನಾಣ್ಯ; ಬೊಕ್ಕಸ; ಖಜಾನೆ; ಒರೆ. टंकना, अ॰ ಹೊಲೆಯಲ್ಪಡು; ಜೋಡಿಸಲ್ಪಡು; ದಾಖಲುಮಾಡ ಲ್ಪಡು; ಆರೆಯುವ ಅಥವಾ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲು ಕೆತ್ತ್ರಲ್ಪಡು. रंकाई, स्नो॰ ಬೆಸಿಗೆ ಹೊಲಿಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಮತ್ತು ಇವುಗಳ ಮಜೂರಿ. रंकार, स्त्री॰ ಟಂಕಾರ; ಠಣತ್ತಾರ. दंकारना, स॰ धेः कारकात्का. टकी, स्त्री॰ २००८ ತೊಟ್ಟ; ५००

ತುಂಬುವ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆ; ಟಬ್ಸು.

टंकोर, स्नी० दे० टंकार.

हैंगड़ी स्नो॰ कार्यत्री. (तंश्राध्यः हंगना, स॰ डंगागव्यः; तें(डवद्यः; मधूर्गिर्यः. हंगाना, स॰ डंगांग क्राच्यः. हंगारी, स्नो॰ चैंगवर्थ. हंस्स, ति॰ क्षेत्राक्षः; चैंधूर्वेद्याद्यः. हंस्संट, तु॰ क्षाक्षाक्षण्यास्त्रेत गि०धी क्षान्यधी ४००॥ विष्णुतिमस्त्र्यू यार्यात्रेत्राक्ष्यः चढिल्यार्थः: स्वाक्ष्यं.

ತಂಟೆ; ಹೆಣಗಾಟ. ತಂಟೆ; ಹೆಣಗಾಟ. ತಾ, ಹಾಂ ನೆಟ್ಟಗಣ್ಣು; ಸ್ಥಿ ರದೃಷ್ಟಿ. ತಾತನಾಗಾ, ನಂ ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ದುರ ದುರನೆ ನೋಡು.

टकरकी, खी॰ మిటిమిటి నుంటి: ನೆಟ್ಟದೃಷ್ಟಿ.

टकराना, अ० ಎಡವು; ಢಿಕ್ಕಿಹೊಡೆ. टकसाल, स्त्री० ಹಣಕಾಸು ತಯಾ ರಾಗುವ ಸ್ಥಳ; ಟಂಕಸಾಲೆ.

टकसाली, वि॰ ಟಂಕಸಾಲಿಗೆ ಸಂಬಂ ಧಿಸಿದ; ಚೊಕ್ಕವಾದ; ಖರೆ.

टका, पु॰ ಹಿಂದಿನಕಾಲದ ಬೆಳ್ಳ ನಾಣ್ಯ : ತಾಮ್ರದ ಆರ್ಧಾಣಿ ನಾಣ್ಯ ;—सा जवाब देना ಸ್ಪಷ್ಟ ಉತ್ತರ ಹೇಳು ;—सा सुँह केकर जाना ನಾಚಿಕಿಪಡು.

टकासी, ची॰ ರೂಭಾಯಿಗೆ ಆರ್ಧಾ ಣಿಯಂತೆ ಬಡ್ಡಿದರೆ. दुकुआ, पु॰ राधिका स्तरा; प्रलू ತಕ್ಕಡಿಯ ತಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟರುವ ದಾರ.

टकुली, स्त्री॰ ಕಲ್ಲುಳಿ.

टकर, स्त्रो॰ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳು ಒಂದ ಕ್ರೊಂದು ಜೋರಾಗಿ ಬಡಿಯುವ ಪೆಟ್ಟು; ಢಿಕ್ಟಿ: ಬಡಿದಾಟ;—का ಸಮ್ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲ;—ಹಾಗಾ ಎದು ರಿಸು: ಸರಿಸಮನಾಗಿ ನಿಲ್ಲು.

रखना, पु॰ ಕಾಲಿನಹರಡು; ಹಿಮ್ಮ ಡಿಯ ಮೇಲಿನ ಎಲುಬಿನ ಗೆಣ್ಣು. टघरना, अ॰ इंटराः.

रहका, वि॰ ಆಗಿಂದಾಗಿतः ಹೊಸ; ನೂತನ.

दरोलना, स॰ ತಡವರಿಸು: ತಡ ಕಾಡು; ಹುಡುಕು.

टही, स्त्री॰ ತಡಿಕೆ; ತಟ್ಟ; ಮಲ ವಿಸರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಮೂಡಿರುವ ಮರೆ ಯಾದ ಜಾಗ.

ಪ್ಪ, ಇಂ ವೋಟುಕುದರೆ; ತಟ್ಟು. टन, **ಕಾಂ** ಗಂಟೆಯ ಟನಟನ ವೆಂಬ ಶಬ್ದ.

टनकना, अ० ಟಣ್ಟಣ್ ಎಂದು ಶಬ್ಧವಾಗು; ತಲೆಸಿಡಿ.

टनटनाना, स॰ ಗಂಟೆಬಾರಿಸು.

टनमना, वि॰ ಚುರುಕಾದ; ಚಟು ವಟಕೆಯುಳ್ಳ.

राक, की॰ ತೊಟ್ಟಕ್ಕು ವಿಕೆ; ತೊಟ್ಟ ತೊಟ್ಟಾಗಿಬೀಳುವ ಶಬ್ದ.

रपकना, अ॰ डैंग धेंगू, डैंग धंगू, ते ಬೀಳು; ಸೋರು.

टपका-टपकी, स्त्री॰ डा०डार का**र्थ**; ಒಬ್ಬರ ಹಿಂದೊಬ್ಬರು ಯಾಗಿ ಸಾಯುವುದು.

टपकाना, स॰ डैंगिधा डैंगिधा h ಸೋರಿಸು: ಕಷಾಯವನ್ನಿ ಳಿಸು. ·टपाना, स॰ ಅನ್ನ <mark>ನೀ</mark>ರಿಲ್ಲದೆ ಇಡು ವಿಕೆ.

टमटम, स्त्रो॰ ಕುದುರೆಗಾಡ; ಟಾಂಗ. टमाटर, पु॰ इंड्यू 🗘 ಚಪ್ಪರ ಬದನೆ.

टर, स्त्रो॰ ಕರ್ಕಶ ಶಬ್ದ; ಅಪ್ರಿಯ ವಾದ ಶಬ್ದ; ದರ್ಪದಮಾತು; ಬಿರುನುಡಿ; ಕಪ್ಪೆಯ ಒಟಗು ಟ್ಟುವಿಕೆ.

टरकना, अ० ಜಾರು; ಸರಿ.

टरकाना, स॰ धरिधाः; ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಜರುಗಿಸು.

टरटराना, स॰ धढधकेम्छ; धैठा ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡು.

र्सा, वि॰ थे का राजित में राजु का उठा ; ಒಕವಾದಿ.

टर्राना, अ॰ ಸೊಕ್ತಿನಿಂದ ಬಿರುಸು ವಾತುಗಳನ್ನಾಡು.

टलना, भ॰ डर्रू म्हूरतिवर्षणः; ದೂ ರವಾಗು; ಮುಂದುವರಿ ಸಲ್ಪಡು; ಕಳೆ; ಉಲ್ಲಂಘಿಸು.

टलहा, वि॰ ಸಲ್ಲದ; ಖೋಟಾ.

दस, क्री॰ ಯಾವುದಾದರೂ ಭಾರೀ ವಸ್ತುವು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕದ ಲುವ ಶಬ್ದ :—से मस न होना ಏನುಮಾಡಿದರೂ ಬದಲಾಯಿ ಸದಿರು.

दसक, स्त्रो॰ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಿಡಿ ಯುವ ನೋವು.

टसकना, भ० ತನ್ನ ಸ್ಥಾ ನದಿಂದ. ಕದಲು; ಜಾರು; ಸರಿ; ಕ್ಷಣ ಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ನೋವಾಗು; ಮಾಗಿ ಕೊಳಿಯುವುದಕ್ಕೂ ರಂಭಿಸು; ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸು.

टसर, पु० ಒಂದುಬಗೆಯ ರೇತ್ಮ.
टहक, स्त्रो० ಕೀಲುಗಳ ನೋವು;
ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಬರುವನೋವು.
टहनी, स्त्रो० ಕಪಲು; ಕೊಂಬೆ.
टहल, स्त्रो० ಸೇವೆ; ಶುಶ್ರೂಷ;
ಉಪಚಾರ; ಊಳಗ; ಚಾಕರ;
— क्याना ಸೇವೆಮಾಡು.

टहलना, अ॰ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆ; ವಾಯಬಸೇವನೆಗಾಗಿ ಅಡ್ಡಾಡು.

ಶಕ್ಷಣ**ಗ, ಭಾ**ಂದಾಸಿ; ಪರಿಚಾರಿಕೆ; ದೀಪದಬತ್ತಿಯನ್ನು ವಿೂಟುವ ಕಡ್ಡಿ.

- बहराना, स॰ ಅಡ್ಡಾಡಿಸು; ವಾಯು ಸೇವನೆ ಮಾಡಿಸು; ದೂರಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಸು.

टक्लुआ, पु॰ ಸೇವಕ; ಪರಿಚಾರಕ. टॉक, को॰ ਨਾಲ್ಬು ಮಾಷಗಳ ತೂಕ; ಪರೀಕ್ಷೆ; ಅಂದಾಜು; ಪಾಲುಗಾರರಭಾಗ; ಬರವಣಿಗೆ; ದಾಖಲೆ.

टॉकना, स० ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮೊಳೆಯಿಂದ ಜೋಡಿಸು; (ಅರೆ ಯುವ ಅಥವಾ ಬೀಸುವ) ಕಲ್ಲು ಕೆತ್ತು; ದಾಖಲುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು. टॉका, दु॰ ಹೊಲಿಗೆ; ಬೆಸಗೆ; ಕಲ್ಲುಳಿ;

टाँकी, स्त्री० ಕಲ್ಲು೪; ಟಂಕ. टाँग, स्त्री० ಕಾಲು; ಕುಸ್ತಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು;—अझाना ಅಡ್ಡ ಬರು टाँगन, पु० ಚಿಕ್ಕ ಕುದುರಿ. टाँगना, स० ತೂಗಹಾಕು; ನೀತ

रॉंगना, स० ತೂಗಹಾಕು; ನೇಃ ಹಾಕು; ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸು; ಫಾಶೀ ಕೊಡು.

टॉमा, पु॰ ಗಂಡುಕೊಡಲಿ; ಒಂದು ಬಗಿಯ ಕುದುರಿ ಗಾಡಿ.

दांगी, स्त्री॰ ಕೊಡಲಿ; ಪರಶು.

टांगन, पु॰ थेಕु ಕುದುರೆ. टांच, खो॰ ಹೊಲಿಗೆ; ತೇಪೆ; ಖಂಡನೆ. टांचना, स॰ ತೇಪೆಹಾಕು; ಚಿಗಟಾ ಯಿಸು.

टाँचनी, स्त्री॰ ಗುಂಡುಸೂಜಿ; ಪಿನ್ನು. टांट, पु॰ ತಲೆಬುರಡೆ.

टांयटांय, स्त्री॰ ಲೊಡಲೊಡ ಎಂದು ಮಾತನಾಡು;—फिस ವೃರ್ಥ ವಾಗು.

टाट, खो॰ ಸೆಣಬಿನರಟ್ಟು; ಗೋಣಿ ತಾಟು; ಗದ್ದುಗೆ;—उल्टना ದಿವಾ ಳಿಯಾಗು.

टानना, स० दे० तानना.

ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸಿನ ಸಪ್ಪಳ.

टापना, अ॰ ಒಂದು ವೆಸ್ತುವಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾತುರದಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ಯ ಓಡಾಡು; ಹಾರಾಡು; ಒದ್ದಾ ಡು.

रापा, स्त्री॰ ಬಯಲು: ಮೈದಾನ: ಪುಟ; ಜಿಗತ.

ಶಾರ್ಡ್ನ ರೂ ನಡುಗಡ್ಡೆ; ದ್ರೀಪ. दारना स॰ दे॰ टालना.

टाल, बी॰ ತನ್ನಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸರಿ ಯುನಿಕೆ: ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕು ವಿಕೆ.

रालट्टल, स्त्री॰ दे॰ रालमटूल.

दालना, स॰ ಸರಿಯಿಸು; ದೂರ ಮಾಡು; ಕಾಲಕಳೆಯು; ಉಲ್ಲಂ ಭಿಸು; ಮುಂದುವರಿಸು.

रालमराल, किः ಅರ್ಧ ಅರ್ಧ; ಸಮ ಭಾಗವಾಗಿ.

ಶಾಹಾಗ್ವಹ, ಕಾಗಿಂ ನೆವ; ವ್ಯಾಜ. रिकट, पु॰ ७० धे धे धे ; धे है धि. दिकरी, स्त्री॰ ಮುಕ್ಕಾಲಮಣೆ; **ಚ**ಟ್ಟ.

दिकना, अ॰ डंंगा: यार्थंचयरा; ಕದಲದೆ ನಿಲ್ಲು.

टिकिली, स्ना॰ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಬೊಟ್ಟು; ತಿಲಕ; ನೂಲನ್ನ ಹುರಿಮಾಡುವ ಕದರು; ತಕಲಿ; ಸಣ್ಣ ಮಾತ್ರೆ ಅಥವಾ ಗುಳಿಗೆ. टिकस, पु॰ म्या है.

टाप, स्त्रो॰ 'ಕುದುರೆಯ ಗೊರಸು; रिकाऊ, वि॰ ಒಂದೆಡೆ ನಿಲ್ಲುವ; ಬ್ಯಾಳಿಕೆ ಬರುವ.

रिकान, स्त्री॰ थैखार.

रिकाना, स॰ ವಾಸವಾಡಲು ಜಾಗ ಕೊಡು; ನಿಲ್ಲಿಸು; ತಂಗಿಸು.

टिकाव, पु॰ মূঙ; స্থানেট: ಬಾಳಿಕೆ; ಬಿಡಾರ; ಮೊಕ್ಸಾಂ. ,टिकिया, स्त्री० ಬಿಲ್ಲೆ: ನೊಸಲು; ಹಣೆ; ಲಲಾಟ.

टिकुर्खा, स्त्रो॰ दे॰ टिक्सी. रिकेत, पु॰ ಯುವರಾಜ.

रिकोला) पु॰ ವಾಟೆ ಬಲಿಯದ टिकोरा ∫ ಮಾವಿನಕಾಯಿ; ಮಾವಿನ ಕಸುಗಾಯಿ; ಹೀಚು; ವಿುಡಿ.

टिटिइसी, स्त्री॰ ळाళांच ळंचेूं ; ಟಿಟ್ಟಭ.

रिड्डा, पु॰ } भ कि वि वें ;—का दल रिड्डा, स्नो॰ } भ का वर्जिया तन्त्रं. टिप्पन, पु॰ धें(चैं: धेंग्रु छै; ಕುಂ ಡಲಿ.

टिपानी, स्त्री॰ ಭಾಷ್ಟ್ಯ; ಟಸ್ಪಣಿ. हिमहिमाना, अ॰ మినుగుట్ను. टिडुकना, अ॰ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳ್ಳು. टिहुनी, स्त्रो॰ ಮೊಣಕಾಲು. टोकना, स॰ ತಿಲಕ ಹಚ್ಚ; ಗುರುತು ಮಾಡು.

टीका, पु॰ ಗುರ್ತು; ಬೊಟ್ಟು; ತಿಲಕ; ಮದುವೆಯ ಒಂದು ಆಚಾರ; ಯುವರಾಜ ರಾಜ್ಯಾಭಿ ಸೇಕ; ಶಿಡುಬು ಇತ್ಯಾ**ದಿ ನೈ**ಲಿ

ಗಳು ಬರದಂತೆ ಹಾಕುವ ದಾಕು. • ಕಾಂಟೀಕೆ; ಟಪ್ಪಣಿ; ಭಾಷ್ಯ; — ಕಾಕ पुಂಗ್ರಂಥಗಳ ವ್ಯಾ ಖ್ಯಾನ ಬರೆಯುವವ.

. 214, ಕೊಂ ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತು ನಿಕೆ; ಹಿಸಕುವಿಕೆ; ಕಟ್ಟು ವಿಕೆ; ಗಾಯ ನದ ಉಚ್ಚ ಸ್ವರ; ಮುಚ್ಚ ಳಿಕೆ; ದಸ್ತಾ ನೇಜು; ಜನ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆ.

शिपना, स॰ ಕೈಯಿಂದ ಒತ್ತು; ಹಿಸುಕು; ತಟ್ಟು; ದಾಖಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು.

दीला, पु॰ ದಿಣ್ಣೆ; ದಿಬ್ಬ; ಸಣ್ಣ ಗುಡ್ಡ. दीला, क्वा॰ ಚಳುಕು; ನೋವು; ಶೂಲಿ.

दीसना, भ॰ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣ ನೋಯು. दुंदा, वि॰ ಕೈಯಿಲ್ಲದ; ಹೆಳವ.

ಕ್ಷತಾ, ಡಿಂ ಕೊಂಬೆಗಳು ಕತ್ತರಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕೈಯಿಲ್ಲದ; ಒಂದು ಕೋಡಿಲ್ಲದೆ.

दुइयाँ, वि॰ कार्युः; तिद्वः. दुक, वि॰ डामः; कैंग्वें क्षः; मुधुः. दुकड़ा, पु॰ क्ष्मार्थः; क्ष्मार्थः.

दुक्की, बी॰ ಸಣ್ಣ ಚೂರು ಅಥವಾ ಹೋಳು; ಸಮುದಾಯ; ತಂಡ; ದಳ; ಸೈನ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗ.

दुषा, वि॰ ತುಚ್ಚ ; ನೀಚ. दुर्द्धुषिया, वि॰ ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದ ; ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಬಂಡವಾಳವುಳೃ. ट्टंगना, स॰ ಕೊಂಚಕೊಂಚವಾಗಿ ತಿನ್ನು ; ನಂಜಿತಿನ್ನು.

हुक, पु॰ ಚೂರು; ತುಂಡು. हुका, पु॰ ಭಿಕ್ಷೆ; ರೊಟ್ಟೀ ಚೂರು. हुह, क्षो॰ ಒಡೆದುಶೋದ ಭಾಗ; ಒಡಕು; ಮುರುಕು.

हूरना, अ० ಒಡೆದುಹೋಗು; ಮುರಿ ದುಹೋಗು; ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಬರು; ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬಂದುಮೇಲೆ ಬೀಳು; ಆಕ್ರಮ ಣ ಮಾಡು; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದು ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲು.

ह्य, कि ಮುರಿದುಹೋದ; ಒಡೆದ; ಭಗ್ನವಾದ; ಸಣಕಲು; ಕ್ಷೀಣ; ದರಿದ್ರ; ನಿರ್ಧನ.

हैं, स्क्री॰ ಗಿಣಿಯನೂತು; धर्मकाद; —बोलना ಇದ್ದಂತೆ ಸಾಯು ವುದು.

ইই, ಹೊಂ ಗಳಿಯ ಕೀಚು ಧ್ವನಿ.

ইই, ಹೊಂ ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತಲೂ ಬಂದಿ
ರುವ ಧೋತ್ರದ ಸುತ್ತು (ಇದ
ರಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸುಗಳನ್ನು ಸೆಕ್ಕಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ); ಹತ್ತಿಯಕಾಯಿ;
ಕಣ್ಣು ಪರೆ.

टेंड्बा, पु॰ ಗಂಟಲು; ಹೆಬ್ಬೆ ರಳು. टेक, स्ना॰ ಭಾರಿವಸ್ತು ಗಳು ಕೆಳಬೀಳ ದಂತೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆಧಾರ; ಅಡ್ಡವು; ಹಠ; ಊರು ಗೋಲು; ಆಶ್ರಯ; ಊತ. टेकना, स॰ ಊರು; ಒರಗಿಸು; टीटा, पु॰ ಹಕ್ಕಿಯ ಕೊಕ್ಕಿನಂತೆ ಆನಿಸು.

रेकनी, ची॰ ಊರುಗಂಬ; ಊರು ಗೋಲು.

रेकी, पु॰ ಹಟಮಾರಿ.

देकुआ, पु॰ ರಾಟಿಯ ಕದುರು.

रेकुरी, बी॰ डंಕಲಿ; ನೊಚ್ಚೆ ಗಾರನ ಸೂಜಿ.

देद, स्त्री॰ ಡೊಂಕು.

रेढा, वि॰ र्तरविकार्मे थूट ; ಡೊಂ ಕಾದ; ವಕ್ಷ: ನಮೃತೆಯಿಲ್ಲದ; ಕೋಪಿಷ್ಣ.

रेदे, कि॰ ನೇರವಾಗಿಲ್ಲದೆ: ಸೊಟ್ಟು ಬಟ್ಟಾಗಿ.

रेना, स॰ ಹದನಾಗುವಂತೆ ಮಸೆ; ಮಿಸೆಯನ್ನು ಹುರಿಮಾಡು.

रेनी, बी॰ हैठा धैरण. टेम, स्रो॰ देश इंटर के थे.

रेर, स्रो॰ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯ ಉಚ ಸ್ವರ; ಮೇಲ್ಡನಿ: ಕೂಕು; ಕೂಗು.

ेर्रना, स॰ ಮೇಲ್ಪ ನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡು ; ಕೂಗು.

रेव, स्त्रो॰ ಚಾಳಿ; ಅಭ್ಯಾಸ; ಸ್ವಭಾವ. टेवा, पु॰ क्षाउं हं क्षत्र राष्ट्र है ; ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ.

हेसू, दु॰ ಮುತ್ತುಗ; ಪಲಾಶ.

रोंकना, स॰ धार्थ्यः; जुल्ता, जन्ती ನುಡಿ.

टोंचना, स॰ धंधर्ः; ३३.

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಚಿಕೊಂಡಿರುವ ವಸ್ತು.

रोंटी, स्नीः ಗಿಂಡಿಯ ಮೂಗು.

रोकना, स॰ उद्वैज्ञाद्धः; ಅಡ್ಡಿ ಪದಿಸು.

योकनी, स्त्री॰ ಮಂಕರಿ; ಹೆಡಿಗೆ; ನೀರನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಣ್ಣ ಹಂಡೆ; ಗಂಗಾಳ.

टोकरा, पु॰ ಬಿದುರಿನ ಮಂಕರಿ; ಹೆಡಿಗೆ.

येकरी, स्त्री॰ प्रलू ಮಂಕರಿ; ಗೂಡೆ. टोटका, पु॰ యంड्र, ಮಂತ್ರ; ಮಾಟ್ರ

ಪಿಪ, 😗 ನಷ್ಟ; ಹಾನಿ; ಕೊರತೆ; ಅಭಾವ.

योनहा, वि॰ ಮಾಟಗಾರ; ಗಾರಡಿ ಯವ.

रोना, पु॰ ಮಂತ್ರತಂತ್ರದ ಕೆಲಸ; ಮಾಟ.

रोप) पु॰ की खू धील क्षेत्र, क्या कू दोपा 🕽 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ.

टोपी, स्त्रो॰ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ; ಕುಲಾವಿ; ರಾಜಕಿರೀಟ.

रोरी, पु॰ ತೊಗರಿಯ ಬೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಒಡೆಯ ದೆ ನಿಂತುಹೋಗುವ ಕುರುಡು ಕಾಳು.

ಶಾಣ್ಣ ಈ ಮಂಡಲಿ; ಸಮೂಹ; ಪಾಠಶಾಲೆ.

ইালা, বৃত జনবাৰ একা ৯০টো ফুন; বৃত্তি; ক্রীক্রভানু, ইালা, ঝাত মালু বৃত্তি ভদ্বকা ক্রীক্রভানু; ভাবা; মকাজের. ইার্ক্, ঝাত ক্রাক্রের এই; ব্যক্ত ৯৫ মাজের হার্কু, ইার্কা, নাত ক্রাক্রের ভাবা ৯৫; ব্যক্তিক্রাক্রাক্রের

8

रोहःट ई, स्नो॰ इ है; काळाका ఏ है.

टोहिया 🕽 पु॰ ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವವ;

रोहा ∫ काळाकाराज्ञ.

ಕ್ಕಾ ಡಿಂ ಬೋಳು ಅಥವಾ ಮೋಟು ವ ರ. ठंड, बी॰ टे(ड ; धं थे. रंडक, बी॰ शुंडु; धरे; ड०३). रुंदा, वि॰ डलू गाय ; श ड्या द ; ತಣಿವ; ಶಾಂತವಾದ;—होना ಸತ್ತು ಹೋಗು; ಕಡೆ सॉय लेना ದ : ಖ್ವವಲ್ಲ ನಿಟ್ಟು ಸಿರುಬಿಡು. रंढाई, खो॰ ष्टिए एम् डं॰ बरु राज्य ಮಾಡುವ ಔಷಧ. ठकठक, स्त्रो० ಜಗಳ; ಕಲಹ. ठकठकाना, स॰ दे॰ खटखटाना. ठकुरसुहाती, स्त्री॰ ವ.ುಖಸ್ತುತಿ. ठकुराइन, क्वो∙ ಒಡೆತಿ; ಯಜಮಾನಿ; ರಾಣಿ. उकुराई, स्नो॰ ६ वैंडत; ಆಧಿಪತ್ಯ; ರಾಜ್ಯ; ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ.

ठकुरानी, स्त्री॰ दे॰ ठकुंराइन रूं.७) ಯ ुः; ಕ್ಷತ್ರಾಣಿ. ठकुराय, दुः ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಒಂದು ಜಾತಿ.

ठकुतायत, खो॰ सुध्ये डु; एक्स ड डु. ठक.से, खो॰ मास्यामं चंदीतंत्रिः एः; मत्रु, १२. ठा, पु॰ चंद्रचंद्र. ठाई, खो॰ चंद्रचंद्र, चौल्य. टाना, स॰ चौल्येतां ९९मः. अ॰

ಮೋಸಹೋಗು.

ठगनी, स्त्री॰ ವಂಚಕಳು.

ठगपना, पु॰ दे॰ ठगई.

ठगाना, स॰ दे॰ ठगना.

ठगिन, स्त्री॰ दे॰ ठगनी.

ठगी, स्त्री॰ ವಂಚನೆ; ಮೋಸ.

ठगोरी, स्त्री॰ ಮಾಯಾಮಂತ್ರ;

ವಾಟ.

ठर, पु॰ ಅಲಂಕಾರ; ಗುಂಪು

ಶಾನ, ನಂ ತೀರ್ವಾನಿಸು; ನಿಶ್ಚ ಯಿಸು. ಇಂ ಸಜ್ಜಾಗು. ಶಾಗ, ಹೊಂ ಅಲಂಕಾರ; ತಯಾರಿ ಸುವಿಕೆ.

टरी, स्त्री॰ ७% इंडल्सर ; संधी. ठरु, पु॰ इंटल्काम्, ; तिथी. ठरुवान, वि॰ कम्म, तार ट. ठरुवान, स्त्री॰ इंटल्काम्, ; तिथी. ठरु, पु॰ तार्का, म्राच्याक्र . ठरु, स्त्री॰ दे॰ टरी.

ठठाना, स॰ काँकि ; धके; हैं ध ಕಿಲನೆ ನಗು. करा, पु॰ चं किया निर्देश किया ಕುಟಿಗ. ठठोरी, खी॰ ಕಂಚುಗಾತಿ; ಕಂಚು ಗಾರನ ಕೆಲಸ. ಹಾಸ್ಯ ಗಾರ; ಹಾಸ್ಯ. ठठोली, बी॰ ಹಾಸ್ತ್ಯ; ಕುಚೋದ್ಯ. ठड़ा, वि॰ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತಿರುವ. ಫ್ಟ್, go ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ. ಕಾಗಾಗ, ಆಂ ಟ೯ಟ೯ ಎಂದು ಸದ್ದಾಗು. माथा उनकना ಭಾರೀ ಸಂದೇಹದಿಂದಾಗುವ ಭಯ. ठनका, पु॰ ಹೊಡೆತ; ಅಕಸ್ಮಾತ್ತುಂ ಟಾಗುವ ನೋವು. ठनठन गोपाल, पु॰ ಬರಿಗ್ನೆ; ಸಾರ విల్లద్దు. ठनठनाना, स॰ ಬಾರಿಸುವುದು. ठनना, अ॰ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗು; ನಿಶ್ಚಯವಾಗು. **उचा, पु॰** ७ धर्गु; ಮುದ್ರೆ; ಠಸ್ಸೆ. ठमक, स्त्री॰ धर्तेशः धर्यानुर. ठमकना, अ॰ ಇದ್ದ ಕ್ಕ್ಲಿದ್ದಹಾಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗು. रुर्ग, पु॰ ಅಗ್ಗ ವಾದ ಹೆಂಡ. उस, वि॰ ಗಟ್ಟ; ದೃಢವಾದ; ಸ್ಥಿ ರ. उसक, बी॰ तॅंज्रह; कंडी, उसका, पु॰ ६१३ चैत्राज्य.

.उद्दरना, स॰ ನಿಲ್ಲು; ವಿಶ್ರಮಿಸು. उद्दराना, स॰ ತಡೆ; ತಂಗುವಂತೆ ಮಾಡು; ದೃಢಪಡಿಸು. उहराव, पु॰ ನಿಶ್ಚಯ; ನಿರ್ಣಯ; ಠರಾವು; ತೀರ್ಮಾನ. ठहाका, पु॰ ಜೋರಾದ ನಗು. ಶ್ರ ಡಿ ನೀರಸ; ಹಾಲು ಕೊಡದ; ಗೊಡ್ಡು ಆಕಳು. ठाँव } पु॰ स्कूत; सू ई. र्होंसना, स॰ ತುಂಬು; ತುರುಕು. राकुर, पु॰ दी वर्ष ; धर्वेष्ण. राकुरबाड़ी, स्त्री॰ ದೇವಾಲಯ; ಗುಡಿ. रार, पु॰ ಆಡಂಬರ; ಬಿನ್ನಾಣ. ठाटर, पु॰ डक्षे हैं ; डध्रें. ठाठ, पु॰ दे॰ ठाट. ठाठर, पु॰ दे॰ ठाटर. ठाड़ा, वि॰ ನಿಂತಿರುವ. ठानना, स॰ ನಿಶ್ಚಯಿಸು. **ਹਸ, ਸ਼ੀ∘** ಸ್ಥಳ; ಜಾಗ. डाला, पु॰ रैठा ಮ್ಯೊಗ; ಹಣಕಾ ಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು;—ತೆಕೆ ಪಣೆ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ. **ಪಣೆ, ಡಿಂ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ**; ದ್ಯೋಗಿ. हिंगना, वि॰ ಗಿಡ್ಡ; ಕುಳ್ಳ. रिकान) पु॰ मूँ ४; ಆಶ್ರ ಯ ಸ್ಥಾನ; रिकाना) ಎಲ್ಲೆ ;—स्याना భద్ర పడి

ಸುವುದು; ಸಾಯಿಸುವುದು.

ठसाठस, कि॰ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು.

उहर, पु॰ स्नूत; क्षात.

हिठक, स्त्री॰ धैर्यंतातां भारते. हिठकता, स॰ धैर्यं धैर्यं थं. हिठ्यता } स॰ धंर्यं धेर्यं थं. हिठ्यता } स० धेर्यं धेर्यं, धंर्यं. हितकता, स० धेर्यं, धेर्यं, धंर्यं. हिल्ला, स्त्री॰ धेर्यं, धेर्यं थं. हिल्ला, स्त्रि॰ शिटं, धर्यं थं. ठीक, वि॰ शिक्षं; प्रशे; धर्यं थं; धंरातं, उत्तरं.

ನೆಕಾನಕ, पु॰ ಏರ್ಪಾಡು; ಬಂದೋ ಬಸ್ತು.

डीकरा, पु॰ ಹೆಂಚೆನ ಜಲ್ಲಿ; ಬೋಕಿ ಚೂರುಗಳು.

ठीका, पु॰ ಗುತ್ತಿಗೆ; ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು. ठीकेदार, पु॰ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರ. दुंठ, पु॰ ಒಣಕಲುಮರ; ಬೋಳು ಮರ.

दुकता, अ॰ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಡು; ಏಟು ತಿನ್ನು.

दुकराना, स॰ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆ; ತುಳಿ.

ತ್ತಕ್ಕೆ, ಳಾಂಗ್ಲ್ಯ; ಗಡ್ಡ. ತ್ರಕಾಗ, ೫೦ ಬಿಕ್ಕೆ ಬಿಕ್ಕೆ ಅಳು. ತ್ರಕಾಗ, ೫೦ ಹೆಜ್ಜೆ ಯವೇಲೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ನಡೆ; ಕೊಂಕಿನಡೆ.

डुमका, वि॰ ಗಿಡ್ಡು. डुमरी, ची॰ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಸಂಗೀ ತದ ಒಂದು ರಾಗ.

हूंड, पु॰ ಚೋಳು ಮರ. हूँसना, स॰ ತುಂಬಿ ತುರುಕು. ठोस, वि॰ पिधु; त्रुवः; इन्तर. ठोसा, पु॰ कँधै प्रेशः;—दिखाना अप्रमुष्टमाः; जीलस्रकात्रकाः. ठोर,पु॰ कूंपः; स्वातः; स्मूतः; — स्क्रिना तैय्यु तैर्धः.

ड

葛本, g。 ಚೇಳು, ಜೇನು, ನೊಣ ಮೊ ದಲಾದವುಗಳ ಮುಳ್ಳು ಕೊಂಡಿ; ಕುಟುಕುವಿಕೆ.

डंका, पु॰ ನಗಾರಿ; ಡೆಂಗುರೆ; ತೆके की चोट कहना ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸು. ತंगर, पु॰ ದನಕರು.

डंगरी, स्त्री॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸೌತೇ ಕಾಯಿ. ಕೆಕ್, <mark>ಇಂ</mark>} ದೆಂಟು; ಗಿಡದ ಕಾಂಡ. ತಕ, ಇಂ ದೊಣ್ಣೆ ; ದಂಡೆ (ವ್ಯಾ ಯಾಮ).

इंडपेल, पु॰ ದಂಡೆ ಒತ್ತುವವ; ಫೈಲರ್ವಾ.

डंडा, पु॰ तीतर्हू ; ಕೋಲು. डंडाल, पु॰ तमार्ठ; ದುಂದುಭಿ. इंहिया, खी॰ तैं वैत दें प्रें भी हैं. **ಕೆತೆ, ಫಾಂ ಕೋ**ಲು; ಕೋಲು.

डंड़ोरना, स॰ ळाळाडा. डंबर, पु॰ ಆಡಂಬರ; ಮಂಟಿಪ. हंवाहोल, वि॰ ಕಂಪಿಸುವ ; ಅಸ್ಥಿ ರ. इंस, पु॰ ಸೊಳ್ಳೆ ; ಗುಂಗಾಡು. दॅसना, स॰ दे॰ इसना.

डकराना, अ॰ गांधिक का का ; ಕೂಗು.

डकार; स्त्री॰ ತೇಗುವುದು; ಗರ್ಜಿ ಸುವುದು.

हकारना, अ॰ डैं(ता); तक्षेत्र. कित, पुಂ. ದರೋಡೆಗಾರ; ಡಕಾ ಯಿತ.

डकेती, स्त्री॰ ದರೋಡೆ; ಡಕಾಯಿತಿ. डग, पु॰ कॅंर्झूं ; ७०.

डगना, भ॰ ಅಲ್ಲಾ ಡು. हगमगाना, अ० ७७० दः ;

ಗಾಡು.

डगर, स्त्री॰ ದಾರಿ; ಹಾದಿ. डरना, अ॰ ದೃಢವಾಗಿ ನಿಂತಿರು;

ನೆಲೆಸು ; ನೆಲೆಗೊಳ್ಳು.

इटाना, स॰ ನಿಲ್ಲಿಸು; ತಗಲಿಸು. डिंदियल, वि॰ तं वू ठिठा ठ. **ತಇಕ, ಫಾಂ** ಗದರಿಕೆ; ಬೆದರಿಕೆ. डपटना, स॰ ಬೆದರಿಸು; ಗದ್ದರಿಸು.

डपोरसंख, पु॰ ध्वाधितान । धवाधी ಖೋರ; ಮೂರ್ಖ.

डफ़, पु॰ ತಮ್ಮಟಿ; ಡಬ್ಸ. डफ़ली, स्नो॰ ಚಿಕ್ಕ ತಮ್ಮ ಟಿ.

डंफ्रालची) पु॰ ತಮ್ಮಟಿ ಬಾರಿಸು ਵफ਼ਾਲੀ ∫ ವವ.

डबका, पु॰ ठं॰ है; ಭಯ.

डबडबाना, अ॰ ಕಣ್ಣೀರುಬರು; ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬು.

ढबरा, पु॰ ಕೊಳ; ಕುಂಟೆ. दिवया, स्त्री॰ विथ्नु ; धेनु विथ्नु . डबोना, स० दे० डुबोना.

ब्बा, पु॰ ಡಬ್ಬ; ರೈಲುಗಾಡಿಯ ಒಂದು ಬಂಡಿ.

ತ**ಾತ್ರ, ಇಂ** ದೊಡ್ಡ ಸೌಟು. डमरू, पु॰ थावधाविनै.

डमरूमध्य, पु॰ ಭೂಸ್ಕಾಧಿ. डर, पु॰ భయ; ಅ० ಜಿಕೆ.

डरना, अ॰ ध्राध्यां इंदिरा ; केंदरा ; ಆಂಜು.

डरपोक, वि॰ ಅಂಜುಬುರುಕ; ಪುಕ್ತಲ.

डरवाना } स० ಹೆದರಿಸು.

डरावना, वि॰ ಭಯಂಕರ; ಭೀಕರ.

ತಹ್ಮ ಇಂ ತುಂಡು; ಚೂರು. ವಿ ಕೆರೆ; ಸರೋವರ.

हिल्या, की॰ ಬುಟ್ಟಿ. हिला, की॰ ಚಾರ.; ಹರಳು. हिला, स॰ ಕುಟಕು; ಕಚ್ಚು; ಕಡಿ. हहका, स॰ ಮೋಸಮಾಡು. हहहहा, वि॰ ಹಸುರಾದ. हहन, पु॰ ರೆಕ್ಟೆ. हहना, अ॰ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗು. हाँक, की॰ ತಾಮ್ರ; ಬೆಳ್ಳಿಯ

ರೇಕು. डॉकना, स॰ ಕುಪ್ಪಳಿಸು; ಹಾರು. डॉनर, पु॰ ಕಾಲ್ನಡೆ; ದನಕರು. डांट, सी॰ ಗದರಿಕೆ. डांटना, स॰ ಗದರಿಸು; ಮೂದ ಲಿಸು.

हाँह, पु॰ दे॰ डंडल. हांह, पु॰ दौलहूं ; ಕೋಲು. हाँहना, अ॰ ದಂಡ ವಿಧಿಸು; ಬು ಲಾೃನಿ ಹಾಕು.

डॉड़ा, पु॰ टॉकहूं; कैल्था; ఎಲ್ಲೆ;—मेड़ी टॉक्टिंग्सं; सुँ

डॉड्ने, स्नो॰ डर्मु ढेळ चेल्एः ; —मारना जैल श्रद्धात्वरः. डॉवरा, पु॰ कार. डॉवर, पु॰ केंग्टिकारे. डॉवर्ड, वि॰ ७२६ ठकार ; ७०० गायात. डॉस, पु॰ कैंब्यू स्निन्न ; गांक

बाइन, की॰ ಪಿಶಾಚಿನಿ.

ಗಾಡು.

कातत इड्डा तंथा; ळ टाव्या. डाकब्राना, पु॰ ७० खेळा ४ खे. १०. डाकगाड़ी खी॰ ७० खेळा ठा धळ्या, उत्तावहां, डी. की. की. थणावि. डाकबर, पु॰ दे॰ डाकखाना. डाकबराज, पु॰ ठाळाकां, १० थणावि. स॰

ತಾಕ್, ಕಾಂ ಅಂಚೆ; ಟಪಾಲಿನ

ಹಾರು.

डाका, पु॰ ಕೊಳ್ಳೆ; ದರೋಡೆ.

डाकाज़न, पु॰ ದರೋಡೆಗಾರ.

डाकाज़नी, खो॰ ದರೋಡೆ.

डाकिनी, खो॰ ಪಿಶಾಚಿನಿ.

डाकिया, पु॰ ಆಂಚೆಯವನು;

ಟಿಪಾಲು ಪೇವೆ.

डाकू, पु॰ ಕೊಳ್ಳೆಗಾರ; ದರೋಡೆ

ಕಳ್ಳ. डागा, go ನಗಾರಿ ಹೊಡೆಯುವ ಕೋಲು.

डाट, फ्री॰ ಸೈಪೋಟ; ಬಿರಡೆ; ಬೆಸಿಗೆ.

डाटना, स॰ ಕೂರಿಕೂರ ತುಂಬು ; ಸಹಾಯಮಾಡು.

डाद, स्री॰ प्रवर्ध छष्ट्रा. डादना, स॰ राखाञ्चाता. डादा, स्रो॰ काळाकेखाः. डादा, स्रो॰ पढ़ां, पढ़ां तं काळाळा. डादा, स्रो॰ कंपुं; कंपुंशिएता.

हाम, पु॰ ದರ್ಭೆ; ಎಳನೀರು; ಮಾವಿನಮಿಡಿ. हामर, पु॰ ಆ ढं॰ धरं. हामल, बी॰ एक्षेत्रत हेर्. डायन, स्त्री॰ दे॰ डाइन. डार डाल है की॰ ಕೊಂಬೆ; ರೆಂಬೆ. ಸುರಿ : डालना, स॰ कार्चाः; ಹೊಯ್ಯು; ಇರಿಸು. डाली, स्नी॰ कालैकैं; कैंति धैं; ರೆಂಬೆ. डासन, पु॰ कार्रेगै: ಹಾಸಿಗೆ ಬಟ್ಟಿ. हासना, स॰ कार्रा. डासनी, खी॰ ಮಂಚ. **ತಾಕ, ಹಾ**ಂ ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿ; ಆಸೂಯೆ. डाहना, स॰ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಸು; ಪೀಡಿಸು. दिव, पु॰ क्यू मर्किष्य ; डैंगिध्रे,. डिंभ, पु॰ ಮರಿ; ಮೂರ್ಖ. डिंभक, पु॰ ಚಿಕ್ಕಮಗು. डिंभिया, वि॰ ಮೂರ್ಖ. डिगना, भं ಅಲ್ಲಾ ಡು ; ಕದಲು. डिगाना, स॰ ಕದಲಿಸು: ಅಲ್ಲಾ ಡಿಸು. डिमी, स्त्री॰ चैंकर्ष ; चैंठै. डिडोना, पु॰ त् के थे थे। ದೃಷ್ಟಿ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇಡುವ ಬೊಟ್ಟು. डिबिया, स्त्री॰ प्रलू खंधी, डिब्बा, पु॰ वधु ; र्हु था गाविका ಒಂದು ಬಂಡಿ

हींग, स्त्री॰ ಜಂಬ; ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆ; ಬಡಾಯಿ;—हाँकना ಜಂಬ ಕೊಚ್ಚು ವುದು. डीठ, स्त्री॰ ದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ; ಜ್ಞಾನ. **ढीठना, स॰ का**लैका; ದೃಷ್ಟಿ, ಗೋಚರವಾಗು. डील, पु॰ ಶರೀರದ ನಿಲುವು; ಮೈ ಕಟ್ಟು;—डोल ಮೈಕಟ್ಟು. डीह, पु॰ ಜನವಸತಿ; ಹಳ್ಳಿ; ಹಾಳೂ ರಿನ ದಿಬ್ಬ. हुगडुगी हुगो हो। धार्वधार्वहरी डुपट्टा, पु॰ ದುಸ್ಪಟಿ. डुक्की, स्त्री॰ ಮುಳುಕ; ಮುಳುಗು. हुबाना, स॰ ಮುಳಗಿಸು. हुबाव, पु॰ ಮಳುಗುವಷ್ಟು ಆಳ. इबोना, स॰ ಮುಳಗಿಸು; ನಾಶ ಮಾಡು. डुलाना, स॰ ಅಲ್ಲಾ विका; थीरांग. हुंगर, पु॰ तिलूँ ; तिथु. डूबना, अ॰ ಮಳುಗು. डेइ, वि॰ ಒಂಹೂವರೆ. डेढ़ा, वि॰ ಒಂದುವರೆಯಷ್ಟು. डेरा, पु॰ दी(ठै; थीखार्ट. डेला, पु॰ ಮಣ್ಣು ಹೆಂಟೆ. डेवड़ा, वि॰ दे॰ डेंड. डेवड़ी, स्त्री॰ दे॰ ड्योड़ी. डेइरी, स्त्री॰ कॅंक्स्स्था. डेहरी, स्त्री॰ ಬಾಗಿಲು. हैना, पु॰ ैंर्चे.

होंगर, पु॰ तंत्रदू; तेलूं. होंगा, पु॰ दौल लै. होंगी, बी॰ धेनु दौल्ली; ఓ दी. होम, पु॰ ಒಂದು ಕೀಳುಜಾತಿ. होर, स्त्री॰ ळत् ; कार. डोरा, पु॰ ळत्; कार्य; अर्थ; तैरै. डोरी, बी॰ ळत्. होल, पु॰ ಉಯ್ಯಾಲೆ; ಪಲ್ಲಕ್ತಿ. डोलक, पु॰ ಮೃದಂಗ. होलडाल, पु॰ ತಿರುಗಾಟ; ಬಹಿರ್ದೇ ಶೆಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು. डोलना, अ॰ ಅಲ್ಲಾಡು; ಅಲುಗಾಡು. डोला, पु॰ ಪಲ್ಲಕ್ತಿ. डोली, എಂ ಚಿಕ್ಕಪಲ್ಲಕ್ಕೆ. डोंड़ी, स्नी॰ ದಂಡೋರೆ. ಅಚ್ಚು; ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ; ಉಪಾಯ. ह्योदा, वि॰ ಒಂದೂವರೆಯನ್ನು खोड़ी, बी॰ क्रीशुः कंया

3

ಗಿಲು; ಆಗಸಿದ್ವಾರ.

ड्योदीदार $g \circ \Box_{\mathbb{R}}$ ठंडाविदान

हंपना, अ॰ ಮುಚ್ಛಿಹೋಗು; ಮರೆ ಯಾಗು. **ढई, ज्ञी॰** ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದು. दकना, पु॰ ಮುಚ್ಚಳ. ೫೦ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗು; ಮುಚ್ಛಲ್ಪಡು. ಈಂ ಮುಚ್ಬು. दकनी, स्त्री॰ ಮುಚ್ಛಳ. वकेलना, स॰ तक्का; दक्का: ತಳ್ಳು. डकोसना, स॰ ಗಟಗಟನೆ ಕುಡಿ. **ढकोसला, पु॰** ಕಪಟ; ವಂ**ಚನೆ**; ಬೂಟಾಟಕೆ. ढकन, पु॰ ಮುಚ್ಚಳ; ಆವರಣ. **रहा, पु॰** ದೊಡ್ಡ ಡೋಲು. दचर, पु॰ ಕಪಟ; ಅಡಂಬರ; ಠಕ್ತು; ಬೂಟಾಟಕೆ. **ढनमनाना, अ०** ಹೊರಳಾಡು. हपना, पु॰ ಮುಚ್ಚಳ. अ॰ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗು. **ಪತ್, ಇಂರೀತಿ**; ಪದ್ದತಿ; ಸ್ವಭಾವ; ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ. **ढयना, स्नो**ः ಕುಸಿದುಬೀಳು. हरकना, अ० ಜಾರು; ಸರಿ; ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಗು. **ढरकाना, स॰** कॅंकिಯः, ; ಸುರಿ. हर्रा, पु॰ ರೀತಿ; ದಾರಿ; ಹಾದಿ. **ढलकना, अ॰** ಸುರಿದುಹೋಗು; ಚಿಲ್ಲಿಹೋಗು. ढळकाना, स॰ ध्वैथ्र).

ढलना, अ॰ ಚಿಲ್ಲಿಹೋಗು; ಹರಿ; ಕಳೆದುಹೋಗು.

रुवाँ, वि॰ ಎರಕ ಹೊಯ್ದ ; ಇಳಿ ಜಾರಾದ.

डलवाना, स॰ ಎರಕ ಹೊಯಿಸು. डलाई, ची॰ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಅದರ ಮಜೂರಿ.

हहना, अ॰ ಕುಸಿದುಬೀಳು; ನೆಲ ಸಮವಾಗು.

ढहवाना) स॰ ಬೀಳಿಸು ; ನೆಲಸಮ ढहाना) ಮಾಡು.

ढांचा, दु॰ एकार्ट; एक् ब्रे; ७४%; क्षार्कार्ट्या,

ढाँपना, स॰ ಹೊದಿಸು. ढांस, स्नी॰ ಕೆಮ್ಮು ವಿಕೆ.

ढांसना, ೫ ಕೆಮ್ಮು.

ढाई, वि॰ ಎರಡೂವರೆ.

ढाक, पु॰ ಪಲಾಶ; ಮುತ್ತುಗ;—के तीन पात ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವಿಕೆ.

ढाव, की. ಕಿರಿಚಾಟ; ಅಬ್ಬರ. ढावस, पु. ಸಮಾಧಾನ; ಭೈರ್ಯ. ढावा, स. ಬೀಳಿಸು; ನೆಲ ಸಮ ಮಾಡು.

ढाबर, वि॰ ಕೊಳಕಾದ; ಕೆಸರು (ನೀರು).

बारना, स॰ थै(९४); कार्डा.

बारस, पु॰ दे॰ बादस.

ढाळ, क्ली॰ ಗುರಾಣಿ. ढाळना, स॰ ಸುರಿ; ಚಿಲ್ಲು; ಎರಕ ಹೊಯ್ನು. **ಪಾಡ್ಯ, ಡಿಂ** ಇಳಿಜಾರಾದ. **ಪಾಜ, ಇಂ** ಮೋಸಗಾರ.

हासना, पु॰ ಆಧಾರ; ದಿಂಬು.

ढाहना, स० दे० ढाना.

हिंदोरना, स॰ उद्यंत्रीतराः ; उद्यं.

दिंदोरा, पु॰ ಡಂಗುರ; ಸಾರುವಿಕೆ. दिग, कि॰ ಸಮಿಪದಲ್ಲಿ; ಹತ್ತಿರ.

ಫಾಂ ದಂಡೆ; ಅಂಚು.

दिराई, स्नी॰ ದಿಟ್ಟತನ; ಉದ್ಧಟತನ. दिवरी, स्नी॰ ದೀಪದ ಬುಡ್ತಿ; ಹಣತೆ.

हिमका, वि॰ व्यः क्रवर्रा.

दिमकी, स्त्री॰ ಮೋಸ.

डिलाई, ज़ी॰ ಸಡಿಲ; ಆಲಸ್ಯ;

ಕೆಸ, वि॰ ಅವಿಧೇಯ; ದಿಟ್ಟ; ದುಡುಕಿನವ.

ಶಿನ, ಫಾಂ ಸಡಿಲ; ಸಡ**ಲಿಸುವಿಕೆ**.

हीलना, स॰ ಸಡಿಲಿಸು; ಸಡಿಲ ಬಡು; ಬಿಚ್ಚು.

बीला, वि॰ ಸಡಿಲವಾದ; ಬಿಗು ವಿಲ್ಲದ.

हीलापन, पु॰ ಸಡಿಲತೆ; ಬಿಗಿಯಿಲ್ಲ ದಿರುವಿಕೆ:

बीह, पु॰ दे॰ डीह.

दुकना, अ॰ ಹೊಗು ಆಕ್ರಮಿ ಸುವು.

दुरना, अ॰ दे॰ दुलना. दुरी, स्त्रो॰ कच्यू े.

हुडक्कना, भ० ಉರಳು; ಹೊರಳು; ಜಾರಿ ಬೀಳು.

दुलना, अ॰ ಹೊರಳಿಹರಿಯುವುದು.

इंदना, स॰ काढा हा. **इह, पु॰ वैलूं** ; कार्ट. देंकली, स्त्री॰ ें ಯಾತ; ಕೊಟ್ಟಣದ ಯಾತ; ಲಾಗ. **ತೆಕಾ, ಕಾ**ಂಕೊಟ್ಟಣ. **ढेंबर, पु॰** ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ದುರ್ಮಾಂಸ; ಕಣ್ಣು ಪರಿ. देवुआ, पु॰ **ಕಾಲಾಣೆ** ; ದುಡ್ಡು. हेर, जी॰ ठाठै; ಗುಡ್ಡೆ; ಮೆದೆ; ~~- करना ಕ~~ೊಲ್ಲುವುದು. हेरी, बी॰ प्रಮೂಹ. ढेलवांस, स्नी॰ ಕವಣೆ. **ढेला, पु॰** ಮಣ್ಣು ಹೆಂಟಿ; ಹೆಳ್ಳೆ; ಮುದ್ದೆ. **होंग, पु॰** वंक्युः; स्राक्युः. **ढोंगी, वि॰** ಕಪೆಟ; हर्नु, **ढोटा, पु॰** ಮ त ; ಹುಡು त. ಡोटी, स्त्री॰ ಮಗಳು; ಹುಡುಗಿ. **ढोंढ़ी, स्त्री॰** कॅंक सुर्थ. **ढोना, स॰ ಹೊ**ರು; ವಹಿಸು. **होर, पु॰** ದನಕರು; ಕಾಲ್ನಡೆ. ढोल, पु॰ ಡೋಲು; ಭೇರಿ. ढोलक स्त्री॰ ಚಿಕ್ಕ ಡೋಲು. ढोलकिया, पु॰ दे॰ ढोलिया. ढोलनी, स्नी॰ ಉಯ್ಯಾಲೆ. होलिया, पु॰ ಡೋಲು ಬಾರಿಸುವ ವನು.

होली, स्नी॰ ಇನ್ನೂರು ವಿಳೇದೆಲೆ

ಗಳ ಕೌಳಿಗೆ. 📢 ಪರಿಹಾಸ್ಯ್ರ.

ढोव, पु॰ ಕಾಣಿಕೆ; ನಜರು.

ಸಂಕೀರ್ಣ;—आना ಬೇಸರ ಗೊಳ್ಳು;—करना ತೊಂದರೆ ಕೊಡು; ಹಿಂಸಿಸು. 😗 ಕುದುರೆ ಜೀನನ್ನು ಬಿ ಗಿ ದು ಕಟ್ಟು ವ ಬಾರು. तंग-दस्त, वि॰ ಬಡವ; ದರಿದ್ರ. तंग-दिल, वि॰ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋ ಭಾನದ. तंग-साल, पु॰ ಮಳೆಯಾಗದವರ್ಷ. तंग-हाल, वि॰ ನಿರ್ಧನ; ರೋಗ ಪೀಡಿತ. तंगी, स्ती॰ ಕೊರತೆ; ಬಡತನ; ಇಕ್ಕಟ್ಟು; ಮುಗ್ಗಟ್ಟು तंज्ञ, पु॰ ವೃಂಗ್ಯ ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ. तंजेब, स्त्री॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ಮಲ ಮಲು ಬಟ್ಟಿ. तंदुल, पु॰ ७३ू. तंतमंत, पु॰ ಮಂತ್ರತಂತ್ರ. तंतु, पु॰ ದಾರ. तंत्री, स्त्रो॰ ತಂತಿವಾದ್ಯ ಗಳು. तंदुरुत, वि॰ ರೊಗವಿಲ್ಲದ; ಆರೋ ಗೈವಂತ. तंदुरस्ती, बी॰ एका तंु. तंद्र, पु॰ ಪಂಜಾಬು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೊಟ್ಟ ಸುಡುವ ಒಲೆ. तंदेही, स्त्री॰ ಎಚ್ಚ ० है; ಪ್ರೇರಣೆ; ಪ್ರಯತ್ನ.

तंग, वि॰ ಬಿಗುವಾದ; वर्ह्यधाःुत;

तंत्रा, की॰ डंकाति हैं.
तंबाह, पु॰ टंकाते सेंकड्यं .
तंबाह, की॰ स्मित्र काद; श्रव्यंत्र संवीह, की॰ स्मित्र काद; श्रव्यंत्र संवीह, पु॰ तंब्रक्ती, पु॰ डं॰स्किट स्वार्थ संवीह, पु॰ डं॰स्किट संवीह, पु॰ डं॰स्किट संवीह काद्या पु॰ डं॰स्किट संवीह काद्या राज्य संवीहित, की॰ की दीर्थ डंग्या स्वार्थ संवीहित संव

तंबोली, पु॰ ವೀಳೇದೆಲೆ ಮಾರುವ ವನು.

ವಳು.

तअक्कुब, पु॰ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಆಟ್ಟ ಸಿಕೊಂಡು ಓಡವುದು.

तअज्ञुब, पु॰ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ. तअम्मुल, पु॰ ಚಿಂತೆ; ಯೋಚನೆ. तअल्लुक, पु॰ ಸಂಬಂಧ.

त्वास्तुक्रदार, पु॰ ಇನಾಮುದಾರ; ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಅಧಿಕಾರಿ.

तअस्तुब, पु॰ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪಕ್ಷಪಾತ; ಕೋಮವಾರು ಪಕ್ಷಪಾತ.

तआरुक्र, पु॰ ಪರಿಚಯ. तहं, अच्य॰ ಒಸ್ಕರ. तड, अच्य॰ ಆದರೂ ಕೂಡ. तक, अच्य॰ ವರಗೆ; ತನಕ.

तकदमा, पु॰ दे॰ तख्नमीना. तक्रदीर, स्त्री॰ ಅದೃಷ್ಟ; ಭಾಗ್ಯ; ಹಣೆಬರಹ.

तकना, स॰ तीलका.

तकक्रीर, स्त्री॰ ಪ್ರಾಯ ಸ್ಟ್ರಿತ್ತ; ಕಾಫಿರ.

तकबीर, खी॰ ಪ್ರಶಂಸೆ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. तकब्बुर, पु॰ ಹೆಮ್ಮೆ; ಗರ್ವ. तकमील. खी॰ ಸಂಘೂರ್ಣತೆ.

तकरार, ची॰ ವಿವಾದ; ತಂಟೆ; ಜಗಳ.

तंकरीय, स्त्री॰ ಕೂಟ; ಉತ್ಸವ; ಸಾಮೀಸ್ಯ.

तकरीवन, कि॰ ಸುಮಾರು.

तकरीम, स्त्री∘ ವುರ್ಯಾದೆ ಮಾಡು ವುದು.

तकरीर, खी॰ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ; ಭಾಷಣ. तकरीरी, वि॰ ವಾದಗ್ರಸ್ತ; ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ.

तकला, पु॰ ರಾಟೆಯ ಕದರು.

तकली, स्नो॰ ಚಿಕ್ಕಕದರು; ತಕಲಿ. तकलीद, स्नो॰ ಅನುಕರಣ; ಕುರುಡು ನಡೆ.

तकलीफ, **ಹೊ** ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ; ವಿಪತ್ತು.

तकल्लुक, पु॰ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ; ಮ ರ್ಯಾದೆ. •

तक्रसीम, स्नो॰ ಬಟವಾಡೆ.

तकसीर, ची॰ ದೋಷ; ಅಪರಾಧ; ಮರೆವು.

तकाज़ा, पु॰ ತಗಾದೆ.

तक्रावी, ജിಂ ಬೇಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಕೊಡುವಸಾಲ; ತಕಾವಿ; ಮದಗಡ.

तकिया, पु॰ ದಿಂಬು.

नुकिया-क्लाम, । ಮಾತನಾಡು ವಾಗ ನಡುನಡುವೆ ಅಭ್ಯಾಸ ದೋಷದಿಂದ ಪದೇ ಪದೇ ಆಡುವ ಶಬ್ದ. तकुआ, पु॰ दे॰ तकला. तक, पु∘ ಮಜಿಗೆ. त्तलक्रीक्र, ची॰ ನ್ಯೂನತೆ; ಕೊರತೆ. तालमीनन्, कि॰ ಊಹೆಯಿಂದ: ಬಹುಶಃ. तख़मीना, पु॰ ಊಹೆ; ಅಂದಾಜು तखरी, स्त्री॰ डंर्नु के. तख़ित्या, पु॰ ನಿರ್ಜನ ಸ್ಥಲ. तख़ल्लुस, पु॰ ಉಪನಾಮ; ಅಂಕಿತ. तख़सीस, बी॰ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾದ ಸಂಗತಿ. तक्त, पु॰ भेः कारतः; ಗದ್ದು तै. तक़त ताऊस, पु॰ ಶಾಜಹಾನನ ್ತಮಯೂರ ಸಿಂಹಾಸನ. तक्रत-नशीन, वि॰ ಸಿಂಹಾಸನಾ ರೂಢ. . तक्त-पोश, पु॰ ಆಸನದಮೇ ಲಿ ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟಿ. तप्रत-बंदी, ची॰ ಮರದ ಹಲಿಗೆಗ ಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಗೋಡೆ. तास्त-स्वाँ, पु॰ ಮಿರವಣಿಗೆಯ ಸಿಂಹಾಸನ; ವಿಮಾನ. तक्ता पु॰ ಹಲಿಗೆ; ಗದ್ದುಗೆ; ಮಣೆ; ಕಾಗದದ ಹಾಳೆ. तफ़ती, ची॰ ಚಿಕ್ಕಗದ್ದುಗೆ; ಮಣೆ;

ಹಲಿಗೆ.

तगड़ा. वि॰ ಟೊಣಿಯ; ಬಲಶಾಲಿ. तराना, भ॰ ಹೊಲಿಯಲ್ಪಡು. त्रामा, पु॰ इंदर्च. तााखार, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ. तगाई, भ्रो॰ ಹೊಲಿಯುವ ಕೆಲಸ ಅಥವಾ ಹೊಲಿಗೆಯ ಮಜೂರಿ. तगादा, पु॰ डागादी; धाँधि है; ಪ್ರೇರಣೆ. तगाना, स॰ ಹೊಲೆಯಿಸು: ಹೊಲಿಸು. तााफुळ, पु॰ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ; ಉದಾ ಸೀನ. तज़िकरा, पु॰ ಉಲ್ಲೇಖ; ಚರ್ಚೆ. तजना, स॰ ड्रं क्षेत्रं ; धैवं. तजम्मुल, पु॰ ग्रೌಂದರ್ಯ; ಸೊ ಬಗು; ಶೃಂಗಾರ. तजरबा, पु॰ ಅराध्यद्य; स्ट्राूत; ಪರೀಕ್ಷೆ. तजरबा-कार, पु॰ ಅನುಭವಿ. तजस्बा, पु॰ दे॰ तजस्बा. तजल्ली, स्नी॰ ಪ್ರಕಾಶ; ಹೊಳಪು. तजवीज़, जी॰ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಒಪ್ಪಿಗೆ; ತೀರ್ವ; ನಿರ್ಣಯ; ಏರ್ಪಾಟು. तजवीज-सानी, स्त्री॰ ಪುನರ್ವಿಚಾರ. तजाहुल, पु॰ ತಿಳಿದೂ ಅಜ್ಲಾನಿ ಯಾಗುವಿಕೆ; ಶತಮೂರ್ಖ. तर, पु॰ ತೀರ; ದಂಡೆ. तरस्थ, वि॰ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದ ವನು; ತಟಸ್ಥ.

तिहिनी, ची॰ रुंदि. तद, पु॰ चैतें यौरधाः; ಪೆಟ್ಟು; ಖುಷ್ಕೀ ಜಮಿನನು.

तब्कना, अ० ಬಿರಿ; ಒಡೆಯು. तब्का, पु॰ ಮುಂಜಾನೆ; ಒಗ್ಗ ರಣೆ. तब्कीला, वि॰ ಹೊಳೆಯುವ. तब्प, ची॰ ತಳಮಳ; ಚಿಂತೆ. तब्पना, अ॰ ತಲ್ಲಣಿಸು.

तद्गाना, स० ಪೀಡಿಸು; ಗೋಳಾ ಡಿಸು.

तद्भादाना, ब॰ दे॰ तद्यना. तद्दाना, पु॰ प्रकार इंग्लंग स्वापन, कि॰ थीं मधीं मते. तद्दाता, पु॰ व्यवचा स्वव्यात. तद्दाता, पु॰ व्यवचा स्वव्यात. तद्दा, स्वा॰ ఏटा, वाइ ३०० स्वर्थ. तद्दा, सा॰ था था स्वर्थ स्वर्थ.

ततैया, श्ली॰ ಕಣಜದಹುಳು; ಕಡಜ. तत्कालीन, वि॰ ಆಕಾಲದ ; ಆಗಿನ. तत्ता, वि॰ .थಿಸಿ.

तत्तो-थंबो, पु॰ ಸಮಾಧಾನಮಾಡು ವುದು; ಇಬ್ಬರ ಜಗಳವನ್ನು ಶಾಂತಪಡಿಸುವುದು.

त्तत्त्व, पु॰ ವಾಸ್ತ್ರವಿಕ ಸ್ಥಿತಿ; ನಿಜ; ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲಕಾರಣ; ಪಂಚ ಭೂತಗಳು.

तावावधान, पु॰ ಹುಡುಕು ನಿಕೆ; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣಿ.

तत्त्ववेत्ता, स्ती॰ टार्डार टार्ड खू. तत्त्वर, वि॰ भेट्यु; संत्रुद्ध. तत्परता, **ची॰** भेट्र् डैं; रीं, छोछ, ; डंड्र ठंडें.

तत्र, वि॰ ಆಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ; ಅಲ್ಲಿ.

तत्रापि, अन्य॰ एतर्फा स्मातः.

तथा, अन्य॰ ಮತ್ತು; ಅದೇ ೧୯७ ;

ಹಾಗೂ. ~~ಉಗರಿ ಜಪಾಂ~~ ಅದರೂ: ಅದಾ

तथापि अस्य॰ ಅದರೂ ; ಅದಾಗ್ಯೂ. तथैव, अस्य॰ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ.

तथ्य, पु॰ ಸತ್ಯ; ವಸ್ತುಸ್ಥಿತ; ನಿಜಾಂಶ; ಸಾರ.

तदनुसार, कि॰ ಅದಕ್ಕನು ಸಾರವಾಗಿ; ಅದರಂತೆ.

तदिष, अन्यः ಆದರೂ; ಆಮೇಲೂ. तद्वीर, स्नाः ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ. तदा, क्निः ಆಗ; ಆವೇಳಿಗೆ.

तदास्क, पु॰ ಓಡಿದವನನ್ನು ಹುಡು ಕುವಿಕೆ; ಕೆಡುಕನ್ನು ತಡೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

तदीय, सर्वे० ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಅದರ.

तदुपरांत, कि॰ ಆಮೇಲೆ; ಅನಂತರ. तद्गप, वि॰ ಸಮಾನತೆಯುಳ್ಳ.

तन, क्रि॰ ಕಡೆಗೆ. (तरफ्र) वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ. g॰ ಶರೀರ.

तनक, वि॰ दे॰ तनिक.

तनक्रीह, की॰ ಪರೀಕ್ಷೆ; ಶೋಧನೆ; ತೀರ್ಪ.

तनख़ाह) स्त्री॰ ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ; तनख़्त्राह) —दार पु॰ ಪಗಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

तनज्ञ, पु॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ವ್ಯಂಗ್ಯ.

तनज़ीम, स्नी॰ यं०दर्गधर्तै. तनज़ेव, स्त्री॰ दे॰ तंजेब तनष्रज्ञल, पु॰) इद्यक्ष्युः इत्र तनकृतुली, ची॰ 🕽 ಪದವಿಯಿಂದ ಕೆಳ ಗೆಹೋಗುವುದು; ಅವನತಿ. तन, तनहा, फि॰ ಒಬ್ಬಂಟೆಗನಾಗಿ. तनतना, पु॰ ಗರ್ವ; ದರ್ಪ. तनदेह, वि॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವ. तनदेही, ची॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಎಚ್. ರಿಕೆ. **तनना, अ॰** ग्रंधै; ಹಿಗ್ಗು. तनपरवर, वि॰ ತನ್ನ ಶರೀರದ ಪೋಷ ಣೆಗೆಮಾತ್ರ ಗಮನಕೊಡುವವ; ಸ್ವಾರ್ಥಿ. तनसीख़, ची॰ ರದ್ದುವಾಡುವುದು. तनसीफ्र, घी॰ ಎರಡಾಗಿ ವಿಭಾಗಿ ಸುವುದು. तनहा, वि॰ ಒಂಟಗ; ಏಕಾಕಿ. तनहाई, ಫಾಂ ಏಕಾಂತ; ಒಂಟಿಯಾ ಗಿರುವಿಕೆ. तना, पु॰ ಮರದ ಬುಡ. तनाज़ा, पु॰ बौठ ; स्राप्य ; बौडिंग ನಸ್ಯ. तनाना, स॰ ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿ. तनाव, ची॰ वंংठैक कर्तू. तनावर, वि॰ ಶ<u>ಕ್</u>ತಿಯುಳ್ಳ; ಶಾಲಿ. तनासुद्ध, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ; ನಾಶ

ವಾಗುವುದು.

तनाव, पु॰ ಬಿಗಿತ; ನಿಗರುವಿಕೆ; ಹಗ್ಗ. तनिक, वि॰ ग्रुथु; डांग्र. कि॰ ಕೊಂಚವಾಗಿ. तनिया, स्त्री॰ ಲಂಗೋಟೆ. तनी, स्नी॰ तंकार्य; तावं. तनु, पु॰ दौरकं; ठि०र. तनुता, स्नी॰ डैंंधृं ति ठाउँ हैं ; हुं ठंडा ಗಿರುವುದು. तन्मंद, वि॰ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ; ಬಲ ಶಾಲಿ. तनेना, वि॰ ವಕ್ರವಾದ; ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಎಳೆದ ; ಕೋಪಗೊಂಡ. तस्त्राना, अ॰ ನಿಗರು ; ಸೆಡೆ. तन्मय, वि॰ ಮಗ್ಯ. तप, पु॰ ತಪಸ್ಸು; ತಾಪ; ಜ್ವರ. तपना, अ॰ धीभेळागताः; १०० ; ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳು. तपश्चर्या, स्त्री॰ ತಪಸ್ಸು. तपाक, पु॰ ಹುರುಪು; ಉತ್ಸಾಹ. तपाना, स॰ ಬಿಸಿಮಾಡು; ಕಾಯಿಸು; ದುಃಖಗೊಳಿಸು. तिपश, स्त्री॰ शब्दू ; मैर्च ; का क्री. तपेदिक, पु॰ ह्र्ळार्कात. तप्त, वि॰ ಬಿಸಿಯಾದ; ದುಃಖಿತ; ಪೀಡಿತ. तफ्रजील, ची॰ तन्वं ; तक्रु हैं ; ಮಾನ್ಯತೆ. तफ्रतीश, स्त्री॰ ಶೋಧಿಸುವುದು.

तफ्रस्का, यु• ಭೇದಭಾವ; ವೈಮ ನಸ್ಯ; ವಿಯೋಗ. तफ्ररीक, स्त्री॰ ಭೇದ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ.

तफ़रीक, स्त्री॰ ಭೇದ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ. तफ़रीह, स्त्री॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ವಿನೋದ; ಕುಚೋದ್ಯ: ಮನೋರಂಜನೆ.

ಕುಚೋದ್ಯ ; ಮನೋರಂಜನೆ. तक्रसीर, तक्रसील, ಫೊಂ ವಿವರ; ತಪ ಸೀಲು.

तफ्रसीख्वार, वि॰ ವಿವರಗಳನ್ನೊಳ ಗೊಂಡ.

तफ़ावत, पु॰ ದೂರ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ. तब, अस्य॰ ಆಗ; ಆವಾಗ. तबई, वि॰ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

तबक, पु॰ डर्नाढाः; देश्काः तबक्रार, पु॰ धेर्त् धेशु अञ्चात

ನಿರ್ಣಗಳ, ಇಂ ಜನ್ನ ಬಳ್ಳ ಇವುಗ ಳಿಂದ ತಗಡುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿ ಸುವವ.

तबका, पु॰ ಖಂಡ; ವಿಭಾಗ; ಜನಾಂಗ.

तबदील, वि॰ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂ ದಿದ.

ताबदीकी, দ্বাি॰ ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದ ಲಾವಣೆ.

तबद्दुल, go ಬದಲಾವಣೆಯಾಗು ವುದು; ಪರಿವರ್ತನೆ.

तबर, पु॰ ಕೊಡಲಿ. तबल, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಡೋಲು; ನಗಾರಿ. तबलची, पु॰ ತಬಲಾ ಬಾರಿಸುವ ವನು.

तबला, पु॰ डंधणः; डंधणं. तबल्या, पु॰ दे॰ तंबलची. तब्बीग़, g॰ ಮತಪ್ರಚಾರ; ಇತರ ರನ್ನು ತನ್ನ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು.

तबस्तुम, पु॰ ಹುಸಿನಗು. तबाक्र, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಹರಿವಾಣ.

तबादला, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ; ಸ್ಥಾನ ಪರಿವರ್ತನೆ; ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟ; ವರ್ಗ.

तबाबत, എಂ ಚಿಕಿತ್ಸೆ. तबाह, वि॰ ಹಾಳಾದ; ನಾಶವಾದ.

तबाही, स्त्री॰ रूग्धं; क्राधः. तबीअत, स्त्री॰ दे॰ तबीयत.

तबीब, पु॰ ವೈದ್ಯ; ಚಿಕಿತ್ಸಕ. तबीयत, स्रो॰ ದೇಹಸ್ಥಿ ತಿ; ಆರೋಗ್ಯ;

ಪ್ರಕೃತಿ; ಚಿತ್ತ; ಸ್ವಭಾವ. तबीयतदार, पु० ಭಾವಜ್ಞ; ರಸಜ್ಞ. तबीयतदारी, वि० ರಸಜ್ಞ ತೆ.

तबीयतदारी, वि॰ ठिम्सू ड. तब्बाह, पु॰ ಅಡಿಗೆಯವನು. तमी, क्रि॰ ಆಗಲೆ; ಆಗತಾನೆ.

तमंचा, पु॰ ಬಂದೂಕು; ಪಿಸ್ತೂಲು. तम, पु॰ ಅಂಧಕಾರ:

तमअ, स्त्री॰ धैशक्ष; सर्मे.

तमक, पु॰ ಆವೇಶ; ಕ್ರೋಧ; ಉದ್ವೇಗ.

तमकनत, स्त्री॰ ವೈಭವ; ಗರ್ವ. तमकना, अ॰ टें(गः); ಸಿಡುಗುಟ್ಟು; ಮಿಣುಕು.

तमगा, पु॰ ಬಿರುದಿನ ಬಿಲ್ಲೆ; ಮಿಡಲ್.

तमचर, पु॰ ठा हूर; ताथी.

तमचुर, पु॰ ಕೋಳಿ. तमतमाना, वि॰ ಮಿಣಕು; ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗು.

तमहुन, पु॰ ताग० चडै. तमका, की॰ थಯ चे; व्यक्षृै. तमक्रे, पु॰ ಉದ್ದಂಡತನ. तमस, पु॰ चंडु లै; ತಮೋಗುಣ. तमसील, पु॰ ಉದಾಹರಣೆ; ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಉಪಮಿ.

तमस्युक, पु॰ ಸಾಲದಕರಾರು ಪತ್ರ.

तमहीद, स्त्री॰ ಬೀಠಕ; ಮುನ್ನುಡ; ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

तमाँचा, पु॰ दे॰ तमाचा. तमा, ची॰ ठानुः; व्यद्धुः; धै०१४. तमाई, ची॰ ठाधैळीळळेळाळाळा. तमाकू हु॰ कैंग ते कांग्रः; तमाख् हु॰ चैत्रं क्षेध्रं. तमाचा, पु॰ चैत्रं क्षेध्रं. तमादी, ची॰ काळीळे ಅಥವಾ అವಧಿ ಕಳೆದು ಹೋಗುವಿಕೆ;

ಕಾಲಾವಧಿ. तमाम, वि॰ ಸಮಸ್ತ್; ಪೂರ್ಣ; ಎಲ್ಲ.

तमाल, पु॰ ತಮಾಲ ವೃಕ್ಷ ; ಹೊಂ ಗೇಗಿಡ.

तमाशगीर) पु॰ ತಮಾಷೆನೋಡು तमाशबीन) ವವನು; ಲಂಪಟ; ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯ.

तमाशबीनी, सी॰ ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯತೆ.

तमाशा, पु॰ ತಮಾಷೆ; ವಿಚಿತ್ರ ಕಾರ್ಯ; ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ನೋಡುವ ಆಟನೋಟ.

तमाशाई, पु॰ ತವಾಷೆನೋಡುವ ವನು.

तमीज़, स्त्री॰ तखंडिंश्चें ; सुध्यार्ज. तमोख, पु॰ शिर्शितैंधैधाःखं; द्यार्जें द्यिषु.

तमोलिन, स्नी॰ दे॰ तंबोलिन. तमोली, पु॰ दे॰ तंबोली. तम्बीह, स्नी॰ ठीटी,; श्राग्रदौर ठ. तय, वि॰ द्यारी, प्रेटा ठंटाळाश्रदा; रुष्ट्र యుश्रदा.

तयार, वि॰ दे॰ तैयार. तरंग, की॰ डँठैं; ಅछै. तरंगिणी, की॰ ठंठै. तरंगित, पु॰ ಅछैंगरंग ప्रथाड्रेटां उ. तर, वि॰ डँकियाद ; छत्तुह. तरकस्ते पु॰ धड्रु थेचै.

सस्का, go ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನ ವಾರಸುದಾರರಿಗೆ ಅವನ ಮರಣಾ ನಂತರ ದೊರೆಯುವ ಆಸ್ತಿ.

तरकारी, स्त्री॰ ಕಾಯಿಪಲ್ಯ ; ವ್ಯಂಜ ನಗಳು ; ತರಕಾರಿ.

तरकी, **ಫೊ** ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಕರ್ಣಾಭರಣ.

तरकीब, बी॰ श्राज्ञाळा ; कंश्येचें. तरकुरु, पु॰ डा॰ रें आंकार तरक्की, बी॰ श्रांतु डे.

तरखान, पु॰ ,ಬಡಗಿ ಕೆಲಸದವೆ. तरग़ीब, स्त्री॰ ಉದ್ರೇಕ. तरजना, अ॰ ಗದ್ದರಿಸು; ಆಡು; ಬೈಯು. तरजनी, ची॰ ತೋರುಬೆಟ್ಟು तरजीह, स्त्री॰ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ತೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು. तरजुमा, पु॰ भाष्या उर्हेट. तरतराना, अ॰ धर्वधिक्रं ; क्षः ध्र ಕೊಚ್ಚು. तरतीब, बी॰ ಕೃಮ. तस्तीबवार, कि॰ हु का देः. तरदीद, बी॰ श्रेंग्वर्तर. तरद्दुद, पु॰ थे॰ डैं; ಯೋಚನೆ. तरना, अ॰ ದಾಟು; ಪಾರಾಗು. तरफ्र, बी॰ बार्ट्स; बर्चु; बर्चु; ಕಡೆ; ದಿಕ್ಕು. तरफ्रदार, वि॰ ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ತೆ ಸೇರಿದವ; ಸಹಾಯಕ; ಪಕ್ಷ ಪಾತ ಮಾಡುವವ. तरफ्रदारी, बी॰ ठ हुं कार्ड. तरफ़ैन, पुं शक्य इतुं तरं ; ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರು. तरबतर, वि॰ ತೊಯ್ದು ಹೋದ. तरिबयत, बी॰ वैह्ल; डर्टांडिं. तरबुज, पु॰ ಕंध्रुं ति के क्यू. तरमीम, ची॰ ಸುಧಾರಣೆ; ಸಂಶೋ ಧನೆ; ತಿದ್ದುಪಡಿ. तरल, वि॰ धं॰धंध; बैंधाजात.

तरवन, पु॰ ಕಿವಿಯೆ ಓಲೆ.

,तलवार, स्त्री॰ श्रद्ध ; हर्डु. तरस, पु॰ व ळो ; ह रु ह र : ಕಾರು ಣ್ಯ ;—खाना ಪಡು. तरसना, अ॰ ಹಂಬಲಿಸು; ಆಶೆಪಡು. तरसाना, स॰ ಆಶೆತ್ರೋರಿಸು. तरह, को॰ १९३; ವಿಧ; ಯುಕ್ತಿ; —देना हुं कार्या, तकात केवि ದಿರು. तरहरी, भी॰ ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ; ತಪ್ತಲು. तरहदार, वि॰ संश्वितं विकास राम्री ಯುಳ್ಳ; ರೂಪವಂತ. तरहर, कि॰ र्रं पर्ते ; र्रं पर्ति . तराई, स्नी॰ ಪರ್ವತದ ಕೆಳಗಿನ ಭೂಮಿ; ತಪ್ಪಲು ಪ್ರದೇಶ. तराज्, पु॰ डह्रु के. तराना, स॰ ಪಾರಾಗಿಸು; ಕಡೆ ಹಾಯಿಸು. ಆಂ ಸುಂದರವಾದ ಸಂಗೀತ. तराबोर, वि॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಯ್ದ. तरावट, स्त्री॰ ड॰क्यु ; डैंरकं ; छैर डं: ಥಂಡಿ. तराश, ಕೊ ಕೆತ್ತುವಿಕೆ; ಕತ್ತ್ರರಿಸು ವಿಕೆ; ರಚನಾಕ್ಸಮ; ನಿರ್ಮಾಣ. तराशना, स॰ ಕತ್ತ್ರಿರಿಸು; ಕೆತ್ತು. तरियाना, स॰ ಬಚ್ಛಿ ಡು. ೫० ಅವಿತು ಕೊಂಡು ಕೂಡು.

तरी, बी॰ राग दौरा की स्थाप

ನೆಲ; ತೇವ.

तरीक्रत, स्त्री॰ ಹಾದಿ; ಮಾರ್ಗ; ದಾರಿ. तरीका, पु॰ ರೀತಿ; ವಿಧ; ಉಪಾಯ. तरुगापा, पु॰ व्याग्वर. तरेंदा, पु॰ ಮರದ ತುಂಡುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ದೋಣಿ. तरेटी, स्त्री॰ दे॰ तलहटी. तरेरना, स॰ ದುರದುರನೆ ನೋಡು ; ಕಣ್ಣು ಕೆರಳಿಸಿ ನೋಡು. तरींदा, पु॰ धारां हुल के चेपां पूरे. तरीं छी, बी॰ ನೆಯ್ಡೆ ಯವನು ಮಗ್ಗ ದ ಬಳಿ ಕೈಯಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಲಗೆ. तरीना, पु॰ हलान्ध्रपल ; धर्थ. तके, पु॰ ಪರಿತ್ಯಾಗ; ತ್ಯಜಿಸುವಿಕೆ. तर्कश, पु॰ धड्रु ४ है. तकोंब, ब्री० दे० तरकीय. तर्कुल, पु॰ डाईಯ ಮರ. तर्ज़, पु॰ २९७; ವಿಧ; ಮಾದರಿ; ರೂಪ. तर्जन, पुಂಗದರಿಸುವಿಕೆ. तर्जना, स॰ ಗವರಿಸು. तर्जनी, स्त्री॰ दे॰ तरजनी. तर्जुमा, पु॰ ಭಾಷಾಂತರ; ಅನು ವಾದ. तर्रार, पु॰ धळं प्रकाड ताला वर ; ಬುದ್ದಿ ವಂತ. तर्राता, पु॰ क्षारा कात तर्वेषा व ವನು. तलाक, पु॰ ವಿವಾಹವಿಚ್ಛೇದ; तसों, अध्य॰ ಆಚೆನೊನ್ನೆ; ಆಚೆ

ನಾಡಿದ್ದು. (तरसीं)

तल, पु॰ चैं प्रकात. तलक, अन्यः ठाउँ तः उत्रः तलात, वि॰ ಕಹಿ; ಅಪ್ರಿಯ. तलक्टर, ಕಾಂಗಸಿ; ಚರಟ; ಮಡ್ಡಿ. तलना, स॰ है ; कारे. तलपर, वि॰ ಹಾಳಾದ; ನೆಲಸಮ ನಾದ. तलक्र, वि॰ तार्यकादः ನಾದ. तलफ्रना, अ० दे० तद्वपना. तलफ्री, स्नी॰ ನಾಶ; ನಷ್ಟ. तलप्रफुज़, पु॰ शक्षाः ठाते. तलब, की ಅನ್ವೇಷಣ; ಹುಡುಕು ವಿಕೆ; ಅಪೇಕ್ಷ್; ಸಂಬಳ. तलबगार, वि॰ ಬೇಡುವವ; ಅಪೇ ಕ್ಷಿಸುವವ. तलबाना, पु॰ ಸಾಕ್ಷಿಪಡಿ; ಭತ್ಯ; ಭತ್ತೆ. तलबी, स्त्री॰ डंटै. तलबेली, ಟಾಂಕಳವಳ. तलमलाना, भ० डंಳಮಳಸು; ತಲ್ಲ ಣಿಸು. तलवा, पु॰ ಅಂಗಾಲು ; ಅಡಿ. तलवार, स्त्री॰ ಕತ್ತಿ; ಕರವಾಲ. ~~ನಹಕ್ಕರಿ, ಫ~~ಾಂ ಪರ್ವತದ ಕೆಳಭಾಗದ ಪ್ರದೇಶ. (तराई) तला, पु॰ है प्रधान ; ड प ; अह्र ಡದ ತಳಗಿನ ಅಟ್ಟಿ,

ಸೋಡು.

तलाब, पु॰ कैंठै; कैंबरं; प्रदेश तलाश, ची॰ ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ತಲಾಷಿ. तलाशी, ची॰ ಪರಿಶೋಧನೆ; ಝಡ್ತಿ. तली, बी॰ ಕೆಳಭಾಗ; ತಳ; ಅಡಿ; ಗಸಿ; ಚರಟ. तले, कि॰ चेंंंंंंंंंंंंंं तलेटी, स्त्री॰ दे॰ तलहटी. तलैया, स्नी॰ क्षेत्र् हैंै. तस्त्र, वि॰ ಕಹಿ; ಆಪ್ರಿಯ. तल्ला, पु॰ ಕೆಳಗಿನ ಪದ**ರ**: ತಸ್ಸು. तवंगर, वि॰ ಸಿರಿವಂತ. तवक्का, बी॰ ನಂಬಿಕೆ. तवक्कुफ्र, पु॰ ವಿಳಂಬ ; ತಡ. तवक्कुल, पु॰ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಯಿಡುವುದು; ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷ ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಗವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದು. तवज्ञह, स्त्री॰ तं राज्य ; हु का यु क्षु. तवना, अ॰ ಬಿಸಿಯಾಗು; ಕಾಯು. तवा, पु॰ ಕಾವಲಿ; ಹೆಂಚು. तवाज्ञा, बी॰ ಆತಿಥೄ; ಸತ್ಕಾರ. तवाना, स॰ ಬಿಸಿಮಾಡು. तवायफ्र, स्त्री॰ राजरी; वर्रीहरू. तवारीख़, स्नी॰ ಚರಿತ್ರೆ; ಇತಿಹಾಸ. तवालत, बी॰ शार्ट्य; धार्कार्यु; ತಂಟೆ; ತಕರಾರು.

तसमीक सबेला, पु॰ कादार काळा. तशासीस, चो॰ ನಿರ್ಣಯ; ನಿಶ್ವಯ; ಕಾಯಿಲೆಯ ಲಕ್ಷಣ. तशदीद, बी॰ ಕಠೋರವಾಗುವುದು; ಉರ್ದೂ ಫಾರಸಿ ಲಿಪಿಗಳಲ್ಲ ಅಕ್ಷ ರಕ್ಕೆ ಒತ್ತುಕೊಡಲು ಉಪಯೋ ಗಿಸುವ ಚಿನ್ನೆ. तशक्षी, बी॰ ತೃಪ್ತಿ ; ಸಮಾಧಾನ. तशबीह, स्ना॰ ಉಪಮೆ; ಹೋಲಿಕೆ. तशरीक, भ्री॰ ಹಿರೇತನ; ದೊಡ ಸ್ತಿಕೆ;—रखना ಕೂತುಕೊಳ್ಳು; ವಿ ರಾಜಿ ಸು ;—काना ವೂಡಿಸು; ಬಿಜವಂಗೈಯು. तशरीह, स्नी॰ धेंश्हें ; ठेट्रेट्टार्ट्य. तशवीश, बी॰ धै॰ डैं; ವ್ಯಾಕು ಲತೆ. तक्त, पु॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ದೊಡ್ಡ तइतरी, स्त्री० थे हुं डधीं,. तस, क्रि॰ कार्त; ध टे(&. तसकीन, क्षी॰ ನೆಮ್ಮದಿ;. ಸಮಾ ಧಾನ. तसारि, बी॰ पं॰ हुं स्थानिक राज्या तसदीक, की॰ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ; ಸಮ ರ್ಥನೆ. तसदीह, की॰ ತಲೆನೋವು; ದು:ಖ; ತೊಂದರೆ. तसद्दुक, पु॰ ಬಲಿದಾನ; ನಿವಾಳಿಸು ವಿಕೆ; ಸಮರ್ಪಣೆ. तसनीफ्र, बी॰ गुं॰क्ठध्रं ही.

तबील, वि०

ವಾದ.

ಉದ್ದವಾದ ; ನೀಳ

तसक्रिया, पु॰ ನಿರ್ಣಯ; ರಚನೆ; ಫೈಸಲು. तसबीर, स्त्री॰ दे॰ तसबीर. तसबीह, बी॰ ಜಪಮಾಲೆ. तसर, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಷ್ಮೆ. तसर्वक, पु॰ ಖರ್ಚು; ಮಹಾಮಹಿ ಮರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿ. तसमा, पु॰ ಚರ್ಮದ ಬೆಲ್ಸು. तसका, पु॰ कैंग्यियं, थै. तसकीम, भी॰ ನಮಸ್ಕಾರ; ಸಲಾಂ. तसस्की, बी॰ संज्ञानित्रं, तैं क्री है; ಶಾಂತಿ. तसवीर, बी॰ थेंड्र); ಭಾವಚಿತ್ರ. तसम्बर रे पु॰ क्रुतः; ह्यूतैः; तसीवर 🔰 ఏक्षार्ट. तसम्बुक्त) पु॰ ವೇದಾಂತ; ಎಲ್ಲಾ; तसीबुक्त } ಸಮಸ್ತ್ರ. तस्नीफ्र, बी॰ दे॰ तसनीफ्र. त्तरिक्रया, पु॰ दे॰ तसक्रिया. तस्कीम, भी० दे० तसकीम. तह, ची॰ डर्प; ಅಂडर्ಸ್ತು; ಮಟ್ಟ; ಮಡಿಕೆ; ಪದರು. तहकीक, ची॰ ಶೋಧನೆ; ತನಿಖೆ; ಅನುಸಂಧಾನ. तहकोकात, ची॰ ವಿಚಾರಣೆ. तहकीर, बी॰ ಅವಮಾನ; ಅಗೌರವ. तहक्कुम, पु॰ ಏಕಾಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭುತ್ವ. तहस्त्राना, पु॰ ನೆಲಮನೆ; ನೆಲ तहीं, कि॰ ಅಲ್ಲಿಯೇ. ಮಾಳಿಗೆ.

तहज़ीब, बी॰ रागिश एंडे;--याप्रता ನಾಗರಿಕ. तहतुक, पु॰ ಅವಮಾನ; ರವ. तहदरज्ञ, वि॰ ಮಡತೆ ಬಿಚ್ಚದಿರುವ; ಕೇವಲ ಹೊಸದು. तहपोषी, जी॰ ಅಂಗ; ಸೀರೆಯು ಡುವಮುನ್ನ ಒಳಗಡೆ ಧರಿಸುವ ಪರಿಕಣೆ. तहमद, पु॰ ಮುಂಡು. तहम्मुल, पु॰ ಸಹಿಮ್ನ ತೆ; ಸಹನ तहरीर, स्नी॰ ಒಕ್ಕಣೆ; ಬರವಣಿಗೆ; ಲೇಖನ. तहरीरी, वि॰ ०३३ड. तहरूका, पु॰ ಮೃತ್ಯು; ನಾಶ; ಗೊಂದಲ್ಲ तहबील, भी॰ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು; ವಶ; ಅಡವು; ಖಜಾನೆ. तहवीलदार, पु॰ कैंशकाद्गु हुं; ಖಜಾಂಚಿ. तहसनहस, वि॰ ಧ್ವಂಸವಾದ. तहसील, ची॰ ವಸೂಲಿ; ವಸೂಲಿಯ ಹಣ. तहसीलना, स॰ ವಸೂಲುಮಾಡು. तहां, कि॰ ಅथु; ಅತ್ತ. तहाना तहियाना } स॰ कांखंखाः; गांड्यु. तही, वि॰ धिट्टा; ಖಾಲಿ.

तही-दस्त, वि॰ ಬರೆ ಕೈಯಿನವ; ನಿರ್ಧನ; ಬಡವ.

तही-मगज़, वि॰ ಮೆದು ೪ಲ್ಲ ದವ; ಬುದ್ಧಿ ಹೀನ; ತಿಳಿಗೇಡಿ.

तहे-दिल, बी॰ ಹೃದಯಾಂತರಾಳ; ಅಂತರಂಗ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ.

तहैयुर, पु॰ ಆಶ್ಚರ್ಯ.

तहो-बाला, वि॰ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗಾದ; ಬುಡಮೇಲಾದ.

ता, प्रत्यः 'ತನ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಭಾವವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯ ಯ. ಉದಾ: सिन्नता.

तांगा, पु॰ धाःगाः; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಟಕಾ ಗಾಡಿ.

तांस्य, पु॰ ಪುರುಷರ ನೃತ್ಯ. तांत) स्नी॰ ಕರಳು : ನರದಿಂದ

तात (कार्ड १०५०, ೧०००० तांतदी) ಮಾಡಿದ ಹಗ್ಗ. तांता, पु॰ ಶ್ರೇಣಿ; ಸಾಲು;—बांधना

ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲು.

तांति, पु॰ ನೆಯ್ಗೆ ಯವ. तांती, দ্বो॰ ಪಂಕ್ತೆ; ಸಾಲು; ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ. पु॰ ನೇಯಿಗೆಯವ.

तांबा, पु॰ ङाವ್ರು.

तांबूल, पु॰ किर्दू ; किर्दर्शितं थै.

तांवर, स्त्री॰ ಜ್ವರ; ಮೂರ್ಛಾ ರೋಗ.

ताअत, बी॰ द्युव्यै.

ताई, ची॰ ಜ್ವರ; ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ.

ताईद, **बी॰** ಪಕ್ಷ ಪಾತ್ರ; ಅನುಮೋ ದನೆ.

'ताऊ, पु॰ ತಂದೆಯ ಅಣ್ಣ. बिस्रा का ताऊ ಮುಠ್ಥಾಳ.

ताजन, पु॰ ಪ್ಲೇಗು; ಅಂಟುರೋಗ ताजस, पु॰ ನವಿಲು; तक्कत ताजस ಶಾಜಹಾನನು ಅನೇಕ ಕೋಟ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿ ಕಟ್ಟ ಸಿದ ಮಯೂರಾಕೃತಿಯ ರಾಜ ಸಿಂಹಾಸನ.

ताक, की॰ ನೋಟ; ಕಾಯುವಿಕೆ; ಹೊಂಚು; ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ;— में रहना ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯು; ಹೊಂಚು ಹಾಕು.

ताक्र, पु॰ ಮಾಡ; ಗೋಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಗೂಡು. वि॰ ವಿಷಮ ಸಂಖ್ಯೆ; ಅದ್ವಿತೀಯ.

ताक्रत, की॰ ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಬಲ.

ताकना, स॰ ಅವಲೋಕಿಸು; ತಿಳ ಕೊಳ್ಳು; ದೃಷ್ಟಿಯಿಡು.

ताकि, अस्य॰ ಯಾತರಿಂದ; ಅದರಿಂ ದಾಗಿ.

ताकीद, स्त्री॰ भः विडंबनात ಅर्स्नू. तास्त्रीर, स्त्री॰ भेंं प्रेपंधः; डंबं.

ताग्दी, स्रो॰ ಉಡಿದಾರ; ಕಟ ಸೂತ್ರ.

तागना, अ॰ दावरदावर ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕು.

तागा, पु॰ रक्रथः.

ताब, g. ಕಿರೀಟ; ತುರಾಯಿ; ಹಿಡಿ. ताज़गी, की॰ ನವೀನತೆ; ಉಲ್ಲಾಸ; ರಸವಂತವಾಗಿರುವಿಕೆ.

ताज़ा, वि॰ ಹೊಸ; ದಣಿವಾರಿದ; ಗೆಲುವಿನ; ತಾಜಾ; ಆಗತಾನೇ. ತಯಾರಿಸಿದ(ಅಡಿಗೆ ಪದಾರ್ಥ); मोटा ताज़ा वि॰ ಹೃಷ್ಟಪುಷ್ಟ; ಗಟ್ಟಮುಟ್ಟಾದ.

ताज़ियत, ज्ञा॰ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿ ಸುವಿಕೆ.

ताज़िया, पु॰ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ತಯಾ ರಿಸುವ ಕಾಗದದ ಮಂಟಪ.

ताजिर, पु॰ ವರ್ತಕ. ताज़ी, वि॰ ಅರಬೀಬೇಶದ. पु॰

ಅರಬೀದೇಶದ ಕುದುರೆ, ನಾಯಿ. **ಷೇ**• ಅರಬೀ ಭಾಷೆ.

ताज़ीम, स्त्री॰ ಹಿಂಯರ ಮುಂದೆ ಎದ್ದುನಿಂತು ಬಗ್ಗಿ ಸಲಾಂ ಮಾ ಡುವಿಕೆ.

ताज़ीर, सी॰ ದಂಡನೆ.

ताञ्ज्ञब, पु॰ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ವಿಸ್ಮಯ. तारंक, पु॰ ಕರ್ಣಾಭರಣ.

ताइ, पु॰ ತಾಳೆಮರ.

ताइन, पु॰ ಬೆದರಿಕೆ; ಪ್ರಹಾರ; ದಂಡನೆ; ಏಟು.

ताइना, स॰ దండిಸు; ಹೊಡಿ. ताइने, स्त्री॰ ಹೆಂಡ; ಶೇಂದಿ.

तात, पु॰ ತಂದೆ; ಪೂಜ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ; ಗುರು. तातील, **ভা**৹ ರಜ; ಸೂಟ; ಬಿಡುವು.

तादाद, स्त्री॰ ಸಂಖ್ಯೆ.

तान, ची॰ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಸೆಳೆಯ ವಿಕೆ; ರಾಗಾಲಾಪನೆ.

तानना, स॰ ನಿಗಂಸು; ಹಿಗ್ಗಿಸು; ವಿಸ್ತಂಸು.

तानपूरा, पु॰ डं०थ० है.

ताना, पु॰ ನೆಯ್ಗೆಯ ಹಾಸು; ಉಂಕಿ; ಎಗೆತಾಳ; ಗೇಲಿ. स॰ ಕಾಯಿಸು; ಕರಗಸು.

तानाबाना, पु॰ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕು. तानाबाह, पु॰ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ; ಡಿಕ್ಟೇ ಟರ.

तानी, स्त्री॰ काराः; ಉಂಕಿ.

ताप, पु॰ ಸೆಕೆ; ಜ್ವರ; ಕಷ್ಟ. तापतिल्ली, स्त्री॰ ಜ್ವರದ ಗಡ್ಡೆ.

तापना, अ॰ (ಬೆಂಕಿ) ಕಾಯಿಸು. स॰ ಕಾಯಿಸು.

तापमानयंत्र, पु॰ ಉ ख्लू ಮಾ ಪ ಕ ಯಂತ್ರ, ಬಾರಾಮೀಟರು.

तापा, पु॰ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಡುವ ಗೂಡೆ.

ताप्रता, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಳೆ ಯುವ ರೇಶೈ ವಸ್ತ್ರ.

ताप्रतारंग, पु॰ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಯಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವ ಬಣ್ಣ ताब, स्त्री॰ 'ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಉಷ್ಣ; तायक्रा, स्त्री॰ ವೇಶ್ಯ; ವೇಶೈಯರ ಹೊಳವು; ಕಾಂತಿ.

ताबखाना, पु॰ ರೊಟ್ಟಸುಡುವ ದೊಡ್ಡ ಒಲೆ; ರೊಟ್ಟಿ ಒಲೆ. ताबदतोद, कि॰ ಎಡಬಿಡೆದೆ; ಒಂದೇ

ಸಮನೆ.

ताबा, वि॰ ಅಧೀನ; ವಶದಲ್ಲಿರುವ. ताबीर, भ्री॰ ಕನಸಿನ ಶುಭಾಶುಭ ಫಲಗಳು.

ताबूत, पु॰ ಹೆಣವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಹೂಳಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ.

ताबे, वि॰ जर्शक्षेत्र ; ಅಧೀನ; ಕೈಕೆಳಗಿನ.

ताबेदार, वि॰ ಒಬ್ಬರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ; ಸೇವಕ.

ताबेदारी, स्त्री॰ ಚಾಕರಿ; ಅಧೀನತೆ. तामचीनी, स्त्री॰ 'ಎನೇಮಲ್'

ಹಾಕಿದ ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರೆ. तामना, स॰ ಹೊಲಹರಗುವುದು.

तामीर, स्त्रो•़ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ; ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸ. तामील, ची॰ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿ

ಸುವಿಕೆ. ताम्मुल, पु॰ अमं ಮಂಜम; ತಂಚಾ

ताम्रपत्र, पु॰ ತಾಮ್ರಶಾಸನ. ताम्रचूइ, पु॰ ಕೊಳಿಹುಂಜ. ताय, पु॰ ಉರಿ; ಬಿಸ್ತಿಲು. तायदाद, बी॰ दे॰ तादाद.

ನಂಚ.

ಗುಂವು.

तायर, पु॰ ಹಾರುವಂಥಾದ್ದು; ಪಕ್ಷಿ. ताया, पु॰ ತಂವೆಯ ಅಣ್ಣ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಪ.

तार, पु॰ ड०३; डाठा; काराः; —तार होना ಹರಿದು ಚಿಂದಿಯಾ ಗುವುದು.

तारक, पु॰ ठ हू इं, ; ಉದ್ದಾ ರಕ.

तारकरा, पु॰ ಲೋಹದ ತಂತಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವೆ.

तारकशी, स्त्रो॰ ತಂತಿಯೆಳೆಯುವ ಕೆಲಸ

तारका, स्त्री॰ ತಾರಗೆ; ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡು. तारघर, पु॰ ತಾರುಕೊಡುವ ಅಂಚೆ ಕಚೇರಿ; ತಂತಿ ಕಚೇರಿ.

तारवरक्री, पु॰ धैंथैगञु॰ डं॰३; ಟಿಲಿಗ್ರಾಂ ಸಮಾಚಾರ.

तारना, स॰ ಉದ್ದಾರಮಾಡು; ದಾಟಸು.

तारपीन, पु॰ ಕರ್ಪೂರ ತೈಲ. तारा, पु॰ रह्म्ड्रु.

तारीक, वि॰ ॐुगै;—उल दुनिया ಸಂಸಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತ; ಲೆಯ; ಮಸುಕಾದ; ಮಬ್ಬಾದ.

तारीकी, स्नी॰ ಕತ್ತಲೆ; ಅಂಧಕಾರ. तारीख, बी॰ ङाधिः ; डी. टी.

तारीफ, स्नी॰ ಹೊಗಳಿಕೆ; ಶ್ವಾಘನೆ; **ण्डूल**; ग्र**े**ष्ट्रं की.

तारीफ़ी, वि॰ ठ्राइंग्रु; ठ्राइंग्र ನೀಯ. तास, पु॰ ७० हैं; अञ्जूष्टें; डा॰ र तास्त्र, पु॰ भगत्रुः; ಅದೃಷ್ಟ; थै।तः; ಕೀಲಿ. तालाब, पु॰ ಕೆರೆ; ಜಲಾಶಯ: ಸರೋವರ. तालिका, बी॰, धारत ही; साधीर ಪಟ್ಟ; ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ. तालिब, पु॰ ಅಭಿಲಾಷೆ; ಅನ್ನೇಷಕ. तालिब-इस्म, पु॰ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ. ताली, स्नी॰ थैशतव हैं; अंजाु है; ಚಿಕ್ತಸರೋವರ. तालीफ, बी॰ गु॰क्टबर है; रुंग ಹಿಸುವ ಕಾರ್ಯ; ಆಕರ್ಷಣೆ. तालीम, बी॰ ಶಿಕ್ಷಣ; ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. तालुका, पु॰ डा॰थार्डाः तालुक, पु॰ दे॰ तअल्लुक. ताव, पु॰ मंर्च; ಕಾವು; ದರ್ಪದ ಆವೇಶ; ಕಾಗದದ ಹಾಳೆ : मुळों पर ताव देना ಹೆಮ್ಮೆ ಯಿಂದ ಮೀಸೆಯನ್ನು ಹುರಿಮಾಡು. तावत्, कि॰ ಅಷ್ಟರವರಿಗೆ; ಆಪರಿ ಯಂತ. तावान, पु॰ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ. ताबीज़, पु॰ ಯುंव्ह्रित डामका ; ತಾಯಿತಿ; ರಕ್ಷೆ; ರಕ್ಷಾ ಯಂತ್ರ

ताश, पु॰ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಎಲೆ.

ताशा, पु॰ ತಾಸೆ ಎಂಬ ತಮಟೆ.

तासीर, स्नी॰ ಪ್ರಭಾವ; ಗುಣ.

तास्सुक्र, पु॰ ದು:ಖ. ' तास्सुब, पु॰ ಅಸೂಯೆ. ताहम, अ॰ ಆದರೂ ಕೂಡ; ಹಾಗಿ ದ್ದರೂ. तिकोन तिकोना } वि॰ कुँचैश का कार्यत. तिकोनिया, वि॰ ಮುಮ್ಮೂಲೆಯ. तिका, पु॰ ಮಾಂಸದ ಖಂಡ. तिकी, स्त्री॰ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಮೂರನೆ ಬಂದು. तिक्त, वि॰ ಕಹಿ. तिखाई, स्त्री॰ ಖಾರ; शह्रू ई. तिगुना, वि॰ ಮೂರರಷ್ಟು; ಮು ಮ್ಮ ಡಿ. तिजारत, स्त्री॰ ವ್ಯಾಪಾರ. तिजारी, स्नी॰ ಮೂರು ಕ್ಕೊಮ್ಮೆಬರುವ ಜ್ವರ. तिजोरी, बी॰ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ತಿಜೋರಿ. तितना, कि॰ दे॰ उतना. तितरिबतर, वि॰ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾದ; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾದ. तितली, स्नी॰ ಪಾತರಗಿತ್ತಿ; ಚಿಟ್ಟಿ ಹುಳ. तितिंबा, पु॰ ಆಡಂಬರ; ಮೋಸ; ಠಕ್ಸು. तितिम्मा, पु॰ श्राध्यंत्रकार ; हारी ಶಿಷ್ಟ್ಯ. तिनकना, अ० चैंशि धेर्मकेष्ठ्र, ; ರೇಗು.

तिनका, पु॰ ಹೆಸಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿ;—दांतों में हेना या दवाना ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದು ಬೇಡುವುದು.

तिपाई, बी॰ ಮು ಕ್ಕಾ ಲು ಮ ಣೆ ; ಸ್ಟೂಲು.

तिफल } यु• ವಿದ್ಯಾರ್ಥ; ಹುಡುಗ. तिफल की, स्नी• थेनुं•ದು; ಬಾಲ್ಯ. तिसाबत, स्नो• थेनेडुं.

तिबारा, वि॰ ಮೂರನೆ ಸಲ.

तिब्ब, ची॰ ಯೂನಾನಿ ವೈದ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ. तिमंज़िला, वि॰ ಮೂರು ಮಾಳಿಗೆ ಆಥವಾ ಭಾಗಗಳಿರುವ.

तिमिर, पु॰ ಕತ್ತಲೆ.

तिमुहानी, भी॰ ಮೂರು ದಾರಿಗಳು ಸೇರುವ ಸ್ಥಳ.

तिय, स्री॰ इड्रै.

तिरळा, वि॰ ಡೊಂಕು; ಓರೆಕೋರೆ ಯಾದ.

तिरना, अ॰ ಈಜು ; ಈಸು. तिरपट, वि॰ ಡೊಂಕು ; ಕಠಿಣ.

तिरपाई, की॰ ಮುಕ್ಕಾಲುಮಣೆ. तिरपाल, पु॰ ಮನೆಗೆ ಹೊದಿಸುವ

ಹುಲ್ಲು; ಹಡಗಿನತಾಟು. तिरमिराना, अ॰ ಕಣ್ಣತ್ತಲೆ ಕಟ್ಟು

ವುದು. तिरिया, पु॰ ಪ್ರೀ; ಹೆಂಗಸು.

तिरियान, पु॰ कुर, ಹಾಗುರಹಾವಿನ ವಿಷಕ್ಕೆ ಔಷಧಕಲ್ಲು ; ಎಲ್ಲಾ ರೋಗ ಗಳನ್ನೂ ವಾಸಿಮಾಡುವ ರಾಮ ಬಾಣ ಔಷಧ. तिरोघान) पु॰ ७० इ का हु र ; तिरोभाव) ठाजळा. तिरोभाव, वि॰ ७ घुष्ठु का घ;

ಮುಚ್ಚಿಹೋದ. तिरोहित, वि॰ ಮುಚ್ಛಿರುವ.

तिसाहत, वि काळ्यू करा. तिल, पुः अध्भः ; काध्भः अध्धः. तिलक, पुः धौष्ट्रः ; कुंशः. तिलकुद्धः, पुः अध्भः वै.

तिलचहा, पु॰ ಜೆರಲೆ; ಕೊಂ ಡಂಗಿ.

तिल्छना, भ० डर्॰ ಮಳಿಸು.

तिल**ड़ी, स्नी**॰ ಮೂರು ಎಳೆಗಳುಳ್ಳ ಹಾರ.

तिलदानी, എಂ ದರ್ಜಿಯವರು ಸೂಜಿದಾರಗಳನ್ನು ಇರಿಸುವ ಚೀಲ.

तिलमिलाना, अ॰ हक्षू हाड्य ವುದा; ಕೋರಯಿಸು.

तिलवा, पु॰ ಎಳ್ಳುಂಡೆ.

तिलस्म, पु॰ विव्हास्य हार्थः कार्बु ವಿದ್ಯ ; ಚಮತ್ಕಾರ.

तिलहन, पु॰ अ़र्लू थी क्षिपेश.

तिलांजली, स्नी॰ } तिलोदक, पु॰ }

तिलाक, पु॰ दे॰ तलाक.

तिल्स्मी, वि॰ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯ; ಚಮತ್ಕಾರವುಳೃ.

तिली, बी॰ २४०); ग्रेंश है.

तिस्रोरी } स्त्री॰ २०७ तै.

तिलांछना, स॰ ಎಣ್ಣೆ ಸವರು; ಬಳಿ. तिलींछा, वि॰ ಎಣ್ಣೆಯಂತಹ. तिहा, ची॰ ಪ್ಲೀಹ; ಜ್ವರಗಡ್ಡೆ. तिशना, पु॰ ವೃಂಗ್ಯ ; ನೀರಡಿಕೆ. तिसरैत, पु॰ ಮಧ್ಯಸ್ಥ; ಮೂರ ನೆಯ ಭಾಗದ ಮಾಲಿಕ. तिसाना, अ॰ ಬಾಯಾರಿರುವುದು. तिहाई, चीಂ ಮೂರರಲ್ಲೊಂದು ಪಾಲು. ती, खी॰ ಹೆಂಗಸು. तीखा, वि॰ और्जू; कार्य; स्थार ರಾದ. तीज, स्को॰ ತದಿಗೆ; ಭಾದ್ರಪದ ಶುಕ್ಲ ತೃತೀಯಾ ; ಅಕ್ಷತದಿಗೆ. तीजा, वि॰ ಮೂರನೆಯ. तीत, वि॰ वैश् ह्रू क्वित राधि; ಕರ; ಕಹಿ. तीतर, पु॰ ಗೌಜಲ ಹಕ್ತಿ. तीता, वि० दे० तीत-तीमारदारी, स्त्री॰ ಸೇವೆಮಾಡುವಿಕೆ. तीय, स्त्री • ಹೆಂಡತಿ; ಹೆಂಗಸು. तीरंदाज़, पु॰ ಬಿಲ್ಲು ಗಾರ; ಬಿಲ್ಲಾ ಳು. तीरंदाज़ी, जी॰ ಬಿಲ್ಲು ಗಾರಿಕೆ. तीर, पु॰ दाद ; दा० दें ; धाका. तीर्थ, पु॰ ಯಾತ್ರಸ್ಥಳ. तीर्थ-राज, पु॰ ಪ್ರಯಾಗ. तीर्याटन, पु॰ औक्ट्रिका है,. तीखी, स्त्री॰ ಬಿದುರು ದೆಬ್ಬೆ; ಬಿಜಿಗೆ; ದೊಡ್ಡ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ. तीव, वि॰ शहुर्ू ; ಬಹಳ ಬಿಸಿ.

तीसर } वि॰ ಮೂರನೆಯ. तीसरा 🕽 तीसी, स्त्री॰ अतर्राक्षीया, तुंग, वि॰ ಎತ್ತರ; ಉನ್ನತ. तुंड, पु॰ 🔵 ಮುಖ; ಮೂತಿ: तुंहि, स्त्री॰ रे कैंक्स्यू. तुंद, पु॰ ಹೊಟ್ಟೆ ; ಉದರ. तुंदिल, वि॰ ಬೊಜು ಬೆಳೆದ. तुंदी, स्त्री॰ कैंक मुँस्थ. तुंदैल) वि॰ थैंकक्ष्यू ಬೆಳದ : तुंदैला∫ ಬೊಜ್ಜ. तुंबा, पु० दे० तुंबा. तुंबिका) स्त्री॰ धेन् ग्रील वैनाळी ; तुंबी ∫ फाँग है थाँठा है. तुअना, अ॰ डैंग धूं, ह्यू ; थीर हा. नुअर, पु॰ डैकतंठें. **ಗ್ರಾಹ, ಕಾಣಿಂ** ಪದ್ಯ; ಹಾಡಿನ ಒಂದು ಚರಣ; ಪ್ರಾಸ. तुकबंदी, स्त्रो॰ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಕವನ ಕಟ್ಟುವಿಕೆ; ಪ್ರಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕವಿತೆ. तुकमा, पु॰ ಗುಂಡಿಹಾಕುವಕಾಜಾ. तुकांत, पु॰ ಅಂತ್ಯಾನುಪ್ರಾಸ. ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಕವನ तुकाइ, पु० ಕಟ್ಟುವವನು. ಕ್ಷಕ್ಕ ರಂ ಹೊಟ್ಟು. तुष्ट्रम, पु॰ थै१ %. तुगलक, पु॰ ಮುಖಂಡ; ಮುಂ ದಾಳು; ನಾಯಕ. तुच्छ, वि॰ २ मगूठ; ಅधु. तुच्छता, स्री॰ र ह्यूयत्र्डर ; ತನ.

तुरफा, वि॰ ३७ ह्लाकात.

नुजुक, पु॰ ವೈಭವ; ನಿಯಮ. तुड्वाना, सः ಮುಂಸು; ಚಿಲ್ಲರೆ ಮಾಡಿಸು. तुड़ाई, जो॰ ಬಿಡಿಸುವಿಕೆ; ಮುರಿಸು ವಿಕೆ; ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮುರಿಸುವು ದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ವಟ್ಟೆ. तुड़ाना, स० दे० तुड़वाना. तुतराना) अ० ತೊದಲು ತೊದ तुतलाना ∫ ಲಾಗಿನುಡ; ತೊದಲು ಮಾತನಾಡು. तुतली, वि॰ तोतली. ಗ್ರಾಗತ್, ಡಿಂ ಬಲಹೀನ; ಕೋಮಲ —मिज़ाज ಜಾಗ್ರತೆ ಸಿಟ್ಟಿಗೇಳುವ ಸ್ವಭಾವದ. तुपक, स्रो॰ ಬಂದೂಕು. तुक्रंग, खो॰ ಭಿರಂಗಿ. ಕ್ರೌಸಿಕ, पु∘ ಸಾಧನೆ; ದಾರಿ. तुमना, अ॰ ಚಕಿತನಾಗು. तुमद्दी, स्त्री॰ फार्टि थाठा वं. **तुमुल, पु॰** ಸೈನ್ಯದ ಕೋಲಾಹಲ; ಸೈನ್ಯದ ಭಯಂಕರ ಯುದ್ಧ.

तुरंग, पु॰ ಕುದುರೆ. वि॰ ವೇಗವಾಗಿ

तुरको, वि॰ ತುರ್ಕೀದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ

तुरंत, कि॰ ಬೇಗನೆ; ತತ್ಕ್

ಹೋಗುವ.

तुरक, पु० दे० तुर्क.

तुरग, पु॰ काळाठै. तुरत, कि॰ दे॰ तुरंत.

ಪಟ್ಟ.

तुरई, स्री॰ ಹೀರೆಕಾಯಿ.

तुरबत, छो॰ ಸಮಾಧಿ. तुरही, स्त्री॰ डंग्डाक, ठे. तुराई, स्त्रो॰ तं हैते. ಗ್ರಹ, पुಂ ತುರ್ಕೀದೇಶದ ನಿವಾಸಿ. तुर्किन, स्त्रो॰ ತುರ್ಕಿ ಹೆಂಗಸು. तुर्कों, वि॰ ತುರ್ಕೀಸ್ಥಾನದ. स्ती॰ ತುರ್ಕೀಭಾಷೆ. तुर्तपुर्त, कि॰ धीरतरे; क्ध्रेते. तर्तरा, वि॰ ಸೂಟಿಯಾದ; ಚುರು ಕಾದ. तुर्वत, स्त्री० दे० तुरवत. तुरी, दु॰ ಮುಂಗುರುಳು; ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು; ತುರಾಯಿ;—यह कि ಆಮೇಲೆ ಏನೆಂದರೆ. तुर्श, वि॰ ಹುಳಿಯಾದ. तुर्शरू, वि॰ ತೀಕ್ಷ್ಣಸ್ವಭಾವದ. तुर्शाना, अ॰ ಹುಳಿಯಾಗು. तुर्शों, स्नो॰ ಮಳಿ. तुलना, अ॰ ತೂಕಮಾಡಲ್ಪಡು. स्रो॰ ಹೋಲಿಕೆ; ತಾರೆತಮ್ಯ. तुलवाना, स॰ 'ತೂಕಮಾಡಿಸು. तुला, स्नो॰ डक्दू वे; डऊक्; ಅಳತೆ; ಸಾಟ. **ಗ್ರಹಾಕ್ಕೆ ಫಾಂ** ತೂಕಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ತೂಕ ಮಾಡಿದುದ ರ ಮಜೂರಿ. तुलाना, भ॰ ಸಮೀಪಿಸು; ಹೋಗು.

त्तलावा, पु॰ ಗಾಡಿಯ ಆಚ್ಚುಮರ; ಇರ್ಸು. तुल्य, वि॰ प्रಮಾನ. तुवर, वि॰ ಒಗರಾದ. पु॰ ಒಗರು ರುಚಿ; ತೊಗರಿ. तुषार, पु॰ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ; ಮಂಜು; ಚೇನೀ ಕರ್ಪೂರ. तुष्ट, वि॰ ಪ್ರಸನ್ನ. नुष्टता, स्त्री॰ मंग्डिंग डॉ. तुष्टि, स्त्री॰ युग्रत् डै. तुसी, स्री॰ कॅंग्डीं, तुहफ़ा, पु॰ दे॰ तोहफ़ा. नुहमत, स्नी॰ दे॰ तोहमत. तुहिं, सर्वे॰ रेठमें; रेठ्यू त्यू. तुहिन, पु॰ ಮಂಜು; ಬೆಳದಿಂಗಳು. त्ंबा, पु॰ ಕಹಿಸೋರೆ. त्वी, क्वी॰ फाँठ थाठा वें; फाँठ ಬುರುಡೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದಶಾತ್ಯ. तूअर, पु॰ डैक गठ. त्स, पु॰ ಕಡ್ಡಿ; ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ. त्णीर, पु॰ धड़ थे हैं ; रुद्धं त. त्त, पु॰ ಅರಗಿಣಿ; ಪೀಪಿ. त्र्तिया, पु॰ ಮೈಲು ತುತ್ತ್ರ. नुती, बी॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಚಿಕ್ರಗಿಳ; —बोलना ಪ್ರಬಲತೆ ಹೊಂದು. त्हा, पु॰ ठावे; ಎಲ್ಲೆಯಗಡಿ; ಬಂ ದೂಕು ಬಾಣ ಮುಂತಾದ ಅಸ್ತ ಗಳ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಇರುವ ಮಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆ. नुना, अ॰ ಸೋರು; ಬಸಿ; ಜಿನುಗು; ಗರ್ಭಸ್ರಾವವಾಗು.

तूनीर, पु॰ दे॰ तूणीर. तुकान, पु॰ ಬಿರುಗಾಳಿ; ಸುಳಿಗಾಳಿ; ಗದ್ದಲ; ಆಪತ್ತು; ಉಪದೃವ. तुक्रानी, वि॰ धै ठा ता थे ठा ; ಪ್ರಚಂಡವಾದ; ಉಪದ್ಯವಕೊಡ ತಕ್ಚ. त्मद्भी, स्नो॰ ಸೋರೆಬರುಡೆ; ವುಂಗೀ ವಾದ್ಯ. तुमना, स॰ २९ २५ व्यापित धिविकाः ಎಕ್ಕು; ನೀವು; ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸು. त्मार, पु॰ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ; ಕಗ್ಗ. तूर, पु॰ रुंगाठि. स्त्री॰ डींगिट. ನ್ನಡ, ಇಂ ಪತ್ತಿ; ಗಾಢವಾದ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ. 春 ತುಲ್ಯ; ಸಮಾನ ವಾದ. तूलना, स॰ गाविका अनुने ००० ಯೆಣ್ಣೆ ಹಾಕು. तुलिका) बी॰ डाउ रत राएः; तूली । धल्लुका का व का कि ती; ತೂಲಿಕೆ. त्स) पु॰ ಹೊಟ್ಟು; ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ तूसा 🕽 ಕೋಟಿ. तूसदान, पु॰ डा क्वा है का दारा है. तूसना, स॰ डुं, ప్రి, इं विरंश. अ॰ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು; ಕಂದು; ಬಾಡು. तृण, पु॰ ळाड्रा. नृतीय, वि॰ ಮೂರನೆಯ. तृप्त, वि॰ ह्य, रह,. तृषा, स्रो॰ धार्काठिन ; सर्रे.

तृषित, वि॰ धार्वे थार्वे स्वर्णे ಡಿಕೆಯುಳ್ಳ. तृष्णा, ची॰ धार्वा ८ है ; एडे. तें, प्रत्य॰ ಇಂದ; ಒಂದಿಗೆ. तेंदुआ, पु॰ ಬೆಕ್ಕು ಚಿರತೆ ಇವುಗಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದೆ ಒಂದು ಮೃಗ. ते, सर्व**॰** ಅವರು; ಅವು. तेग़, स्त्रो॰ र है, ; शख्र. तेता, पु॰ श्रद्धः , ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಕುಸ್ತಿ ಹಿಡಿತ. तेज, पु॰ ಕಾಂತಿ; ಪರಾಕ್ಸಮ; ಪ್ರತಾಪ. तेज्ञ, वि॰ ಹರಿತವಾದ; ತೀಕ್ಷ್ಣ ವಾದ; ಚುರುಕಾದ. तेजपात, पु॰ ಲವಂಗ ಪತ್ರೆ. तेजसी, वि॰ ಪರಾಕ್ರಮಿ; ತೇಜಸ್ವಿ. तेज़ाब, पु॰ ದ್ರಾವಕ; ಆಮ್ಲ. तेज़ाबी, वि॰ यगु वह मुं मंग्या मंग्या ಪಟ್ಟ. तेज़ी, ची॰ ತೀವ್ರತೆ; ಚಟುವಟಕೆ; ವೇಗ; ಸ್ರಚಂಡತನ; ಚುರುಕು. तेरस, की॰ ತ್ರಯೋದಶಿ. तेरहवीं, स्नी॰ ಮೃತಹೊಂದಿದ ೧೩ನೇ ದಿನ ಮಾಡುವ ಗೃಹಶಾಂತಿ; ವೈ ಕುಂಠಸಂತರ್ಪಣೆ. तेल, पु॰ २क्षूं ; डीं ७. तेलहन, स्त्री० अल्लू थि स्राप्त ; ಎಣ್ಣೆಯ ಕಾಳು. तेलहा, वि॰ ಎಣ್ಣೈಯಿರುವ; ಎಣ್ಣ ಯಂತೆ ಹೊಳಿಯುವ; ಜಿಡ್ಡಾ ದ.

तेखिन, बी॰ ताली है ; ताली पं ವಳು. तेलिया, वि॰ ಎಣ್ಣೆಯ ಬಣ್ಣದ; ಎ ಣ್ಣೆ ಗೆ ಂ ಪು ;— कुमैत,— युरंग ಕೆಂಗಪ್ಪುಬಣ್ಣ. तेली, पु॰ गालींग; डें(थे.-का बैल ಯಾ ವಾಗಲೂ ಕಿಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. तेवर, पु॰ ಕೋಪದದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ; —चढ़ना ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೆರಳು ;—बद्दलना या बिगड़ना ಕೋ ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು. तेवराना, अ॰ डंडंंडेरंग्तंः ; हळू डु ಲಾಗು. तेवरी, स्त्री॰ १६७० : ಗಂಟು. तेवहार, पु० दे० त्योहार. तेहरा, वि॰ ಮೂರು ಪದರಿನ ; ಮೂರು ಮಡಿಕೆಯ. तेहराना, स॰ ಮೂರು ಪದರಾಗಿ ಮಡಚು. तेहवार, पु० दे० त्योहार. तेहा, पु॰ ಅळ० कार; केश ಪ. तें, अस्य॰ ಇಂದ; ಒಡನೆ. सर्व॰ ನೀನು. ಪೂರ್ತಿ. ಹೊಂ ಅಷ್ಟು. तैनात, वि॰ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. तैनाती, ची॰ है ಯೋಗ ; तैर का ह ; ನೇಮಣೂಕಿ.

तैयार, वि॰ भेतू; डळाकात; ಅಣಿಯಾದ; ಹಾಜರಿರುವ. **ैतैयारी, ह्यी॰ भै**तू बैं; डंक्फाठै; ತತ್ಪರತೆ. तैरना, अ॰ क्षेत्रभः; क्षेत्रभः. तैराई, खो॰ अक्षा र है ; सक्षा र दि ಸಲುವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಣ. तैराक, वि॰ ಈ ಜುಗಾರ; ಈ ಜುವು ದನ್ನು ಬಲ್ಲವ. तैराना, स॰ अञ्चार्किका. तैल, पु॰ २० हुं ; (तेल). तैश, पु॰ ಆವೇಶ; ರೋಷ; ಕೋಪ. तेंसा, वि॰ ७०६; ಆವಿಧವಾದ. तैसे, कि॰ कार्त. तोंद, स्नी॰ धी०क्ष्यू. तोंदल, वि॰ ಬೊಜ್ಜಿನವ; ಬೊಜ್ಜ. तो, अच्य॰ ಆಗ; ಆವಾಗ; ಆದರೆ; ಹಾಗಾದರೆ. तोद, पु॰ ಮುರಿಯುವಿಕೆ; ವರಸೆ; ಬಾರಿ; ಸಲ. तोइना, सೂ ಒಡ; ಮುರಿ; ಕೊಯ್ಯು; ತುಂಡರಿಸು. तोइ-फोइ, पु॰ ಒಡೆಯುವಿಕೆ; ಮುರಿ ಯುವಿಕೆ. तोंदा, पु॰ डाँ०१ वा ಎಂಬ ಆಭರಣ; ಹಣದ ಚೀಲ; ನದೀತೀರ; ವೆುಕ್ಚಲುಭೂಮಿ; ಹಾನಿ; ಸರ ಬತ್ತಿ. तोदी, बी॰ ಆಗಸೆ, ಸಾಸುವೆಜಾತಿಯ

ಎಣ್ಡೇ ಬೀಜಗಳು; ನಾಗದಂತ;

ದೀಪ ಇರಿಸುವ 'ಗೂಡಿನಂತಹ तोतरांना, अ० दे० तुतलाना. तोतला, वि॰ ತೊದಲಾಡುವ: ತೊದಲು ಮಾತಾಡುವ; ಅಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುವೆ. तोतलाना, अ॰ दे॰ तुतलाना. तोता, पु॰ ११४; ११छे. तोताचासमा, पु॰ ಬೇಗನೆ ಬಣ್ಣ ಬದ ಲಾಯಿಸುವವ. तोती, स्नि॰ ಹಿಣ್ಣು ಗಳಿ; ಉಪಪತ್ನಿ. तोदन, पु॰ धन्त्रीधः; कैंग्रिवः; ವ್ಯಥೆ; ಕಷ್ಟ. तोष, स्त्रीः ತುವಾಕಿ; ತೋವು; ಭಿರಂಗಿ; ಬಂದೂಕು. तोपख़ाना, पु॰ भै ठ० भै ते ५ ६० छाउँ; ಶಸ್ತಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಟ್ಟ ರುವ ಸ್ಥಳ. तोपची, पु॰ ತೋವು ಹಾರಿಸುವವ. तोपना, स॰ गांवां काठियां. तोपा, पु॰ ದಾಟು ಹೊಲಿಗೆ; धार्च. तोका, वि॰ ಉತ್ತಮವಾದ. पु॰ ಕಾಣಿಕೆ. तोबड़ा, पु॰ ಕುದುರೆಯ ಮೂತಿಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಹುರುಳಿ ಚೀಲ. तोबा, स्त्रो॰ ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧ ವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾಡುವು ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದು. तोम, पु॰ ರಾಶಿ; ಗುಂಪು; ಸಮು ದಾಯ.

तोमड़ी, स्त्री॰ ಸೋರೆಬುರುಡೆ. तोमर, पु॰ ಭಲ್ಲೆ; ಈಟ. तोय, पु॰ ನೀರು. तोयद, पु॰ ठीः(इ); ठीः(छ; ತುಪ್ಪ. तोरई, स्ना॰ ಹೀರೇಕಾಯಿ. तोळ, पु॰ डक्ड. तोलन, पु॰ ತೂಕಮಾಡುವಿಕೆ. तोलना, स॰ ತೂಕಮಾಡು; ತೂಗು; ಹೋಲಿಸು. तोला, पु॰ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯ ತೂಕ; ತೊಲೆ. तोश, पु॰ ಶಕ್ತಿ; ಎದೆಗಾರಿಕೆ. तोशक, എം ಸುಸ್ಪತ್ತಿಗೆ; ಮೆತ್ತೆ. तोशदान, पु॰ ಬುತ್ತಿ ಗಂಟು. तोशा, पु॰ ಬುತ್ತಿ; ವಾಥೇಯ. तोशस्त्राना, पु॰ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಕೋಣೆ. तोष, पु॰ ಆನಂದ. वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ. तोषक, वि॰ ಆನಂದದಾಯಕವಾದ. तोषण, पु॰ डू है. तोहफ़्नी, स्नी॰ ಒಳಿತು; ಒಳ್ಳೆಯ ತನ. तोहफ़ा, पु॰ ಕಾಣಿಕೆ. वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತ್ರಮವಾದ. तोहमत, स्त्री॰ दीश ऋगरीश सर्ल ; ಸುಳ್ಳುದೂರು. तोहमती, स्नी॰ वशूद दैशा छंड ನ್ನಾ ರೋಪಿಸುವಂಥ. तौंस, ची॰ ಅತಿದಾಬೆ.

.तौंसना, अ॰ ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಕಂದು: ಬಳಲು. तींसा, पु॰ ಕಡುಬಿಸಿಲು; ಸೆಕೆ. तौक, पु॰ ಅಡ್ಡಿಕೆ; ಕುತ್ತಿಗೆಯಪಟ್ಟ. तोक्रीर, पु॰ ಮರ್ಯಾದೆ; ಗೌರವ. तौफ़ीक, स्त्री॰ धर्डु; ग्रुद्धं; गर्डु; ದಯೆ. तोफ्रीर, स्त्री॰ ವೃದ್ವಿ ಲಾಭಗಳು. तौबा, स्त्री० दे० तोबा. तौर, पु॰ ೭९३; ಪದ್ಧತಿ; ಕ್ರಮ; —तरीका तಡುವಳೆ. तौल, पु॰ डं ह्रु ढि ; डंक हं. तौलना, स॰ ತೊಕಮಾಡು. तौला, पु॰ काಲು ಅಳೆಯುವ ಮಣ್ಣಿ ನಪಾತ್ರೆ; ಸೊಲಿಗೆ; ಧಾನ್ಯ ಅಳೆಯುವವನು. तौलाई, जी॰ ಶೂಕಮಾಡು ೩ ಕಿ ಅಥವಾ ತೂಕಮಾಡಿದ ಜೂರಿ. तौलाना, स॰ ತೂಕಮಾಡಿಸು. तोलिया, बी॰ ಅःगर्वर्युः; मलू ಪಂಚೆ. तौसना, अ॰ ತಬಸು; ಬೇಗೆಯಿಂದ ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು. तौसीफ्र, स्नी॰ ಗುಣಕಥನ; ಪ್ರಶಂಸೆ. तौहीद, ची॰ ಏಕೇಶ್ವರವಾದ. तोहीन) स्त्री॰ ಅಪಮಾನ; ಅವ तौहीनी 🕽 ಮಾನ. त्यक्त, वि० ತೃಜಿಸಿದೆ. त्यजनीय, स्नी० ड्रं क्षेत्रं डर्जू.

त्यागना, स॰ ड्रं क्षेत्रंथः. त्याज्य, वि॰ ड्रं क्षेत्रंथः ळी०९ त्रं कार्वः.

त्यों, कि॰ कार्ते; ७०९७.

त्योरी, ची॰ ದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ; ಹುಬ್ಬು. —चढना ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣಿನ ನೋಟ ಬದಲಾಗು;—में बल

पदना भैधी ते हो.

स्वोहार, पु॰ शॅर्डा तिर; संधु. स्वोहारी, खी॰ शंद्रातिताप्यू क्षेत्रु दौरती, कात्रुपति अवदा एकु डिटारी सेलंदर मुं स्वतः

स्थोनार, पु॰ २९७; ँष्ठ्रां ठा. त्योहार, पु॰ दे॰ स्योहार. त्राण, पु॰ उत्तुल्लं ; चंद्रां छे. त्राता, पु॰ उत्तुलं ; चंद्रां छे. त्रास, पु॰ व्यंत्रे हैं ; डैंंंंंंंं डेंंंंंंंंंंं डेंंंंंंंंं

त्रासित, वि॰ భయಗೊಂಡ. त्राहि, अच्य॰ ಕಾಪಾಡು; ರಕ್ಷಿಸು. त्रिपाठी, पु॰ ಮೂರು ವೇದಗಳ

त्रपाठा, पु॰ ಮೂರು ಎংಬಗಳ ನ್ನ ರಿತವ ; 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಂದು

ಬಿರುದು.

त्रिया, स्त्री॰ कैं॰ तर्मः (तिरिया) त्रुदि, स्त्री॰ कां॰ टाउकैत ठडें; डडां); ఆಶುದ್ದ.

खचा, बी॰ ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು.

थ

थंब } पु॰ हंं०ध; कार्ट, ध्वार.

थंमन, पु॰ నిల్లువిళే ; తడే ; న్త్ర భన. थंबना, अ॰ दे॰ थमना.

थईं, बी॰ ಕುಪ್ಪೆ ; ರಾಶಿ.

थकना, अ॰ धर्षणः; तलः; ಆಯಾಸ ಗೊಳ್ಳು ; ಬೇಸರಗೊಳ್ಳು.

थका, वि• ಬಳಲಿದ; ^{*}ಆಯಾಸ ಗೊಂಡ.

थका-मांदा, वि॰ ದಣಿದ; ಆಯಾಸ ಪಟ್ಟ; ಬೇಸತ್ತ.

थकावर, स्ना॰ ಬಳಲಿಕೆ; ದಣಿವು; ಆಯಾಸ.

थिकत, वि॰ ದಣಿದ; ಬಳಲಿದ. थकोंहा, वि॰ ಆಯಾಸಪಟ್ಟ.

थक्का, पु॰ ಮುದ್ದೆ; ಹೆಪ್ಪು ಗಟ್ಟದ ವಸ್ತ್ಯು; ಕರಣೆ.

थगित, वि॰ ಮಂದ; ಶಿಥಿಲವಾದ. थन, पु॰ ಕೆಚ್ಚಲು; ಸ್ತನ.

थनेला, पु॰ ವೊಲೆಬಾವು; ಸ್ತನದ ಊತ.

थनैत, पु॰ ಗ್ರಾಮದ ಮುಖ್ಯ $\gamma_{\downarrow}$ ಪಟೀಲ.

थपकना, स॰ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟು; ಮೈದ ಡವು; ನೇವರಿಸು.

थपकी, स्त्री॰ ನೇವರಿಸುವಿಕೆ. थपड़ी, स्त्री॰ ಚಪ್ಪಾಳೆ.

थपथपाना, अ॰ ಮೆಲ್ಲ ಗೆತಟ್ಟು ; ಮೈತಡವರಿಸು. थपना, स॰ म्रु क्षेम्रः; रुँदाः. अ॰ ಬೇರೂರು; ನೆಲಸು.

थपेड़ा रे पु॰ ७० तुँ ५६६६ ; रईधीरू ; थप्पड़ 🔰 छ छ छ.

थमना, अ० २० डाळी लिए ; डवी. थरथर, स्नी॰ तखतब (रुद्धार).

थरथराना, अ॰ तंखतंखरी तंखाताः ; ಕಂಪಿಸು.

थरथरी, स्नी॰ तटां हं; हं बहत.

थरिया, स्त्री॰ प्रख्नु उधी, थर्राना, अ॰ तंद्धांता; डंडु ठिरा.

थಹ, ರು ಸ್ಥಳ; ನೆಲ; ಭೂಮಿ.

थलकना, अ॰ ठैर्नु उत्तराः; कीळा ಡು; ಜೋಲುಬೀಳು.

थली, बी॰ २०० तड्छ; कामम्बूत. थवई, पु॰ ಉಪ್ಪಾರ; ಕಾಮಾಟಿಗ. थहराना, अ॰ तढा ता.

थहाना, स॰ एपरीकात्वा: ಮर ಸ್ಥಿನ ನೆಲೆನೋಡು.

थांग, बी॰ हं पुर्व कार्र्स हं; क्षात्रः; ಸುಳಿವು.

ಕಳವಿನೊಡವೆಗಳನ್ನು थांगी, पु० ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವ; ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಸುಳಿವು ಹೇಳುವವ.

थांवला, पु॰ ಗಿಡದವಾತಿ.

थाक, पु॰ ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲೆ; ಊರಿನ ಗಡಿ; ರಾಶಿ.

थाती, बी॰ रेदी; ध०वं कार्य.

थान, पु॰ स्कूर्त; क्षान; कै.व्रू; ಬಟ್ಟಿಯಥಾನು.

थाना, पु॰ रैज्जर्म; ठार्ल; ಲಿಸ್ ಸ್ಟ್ರೇಷನ್.

थानेदार, पु॰ ठालंळाठ ; ग्रील ಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿ.

थानैत, पु॰ ಗ್ರಾಮದೇವತೆ.

थाप, पु॰ कैंग वैंड; हैं थिंगू; ಮುದ್ಧೆ ಆಣೆ; ಶಸಧ.

थापना, स॰ स्टू పैर्यः.

थापर, पु॰ दे॰ थप्पड़.

थापिया) क्वी॰ डाध्युर डाउटाड थापी 🔰 ಕೊಡತಿ; ದಮ್ಮಸ್ಸು.

थाम, पु॰ रु०धः; ಆಧಾರ. स्त्री॰ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

थामना, स॰ रिष्ट्रैरोः; डढं ; रिक्षा ಯಿಸು; ನಿರ್ವಹಿಸು.

थाल, पु॰ ळठैजाल ; ದೊಡ್ಡ ತಟ್ಟಿ ; ತಾಂಬಾಣ.

थाला, पु॰ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವವಾತಿ; ಆಲವಾಲ.

थाह, स्त्री॰ ಆಳ; डंंंं र रैंंंंंंं,—लेना ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

थाह्ना, सं ॰ एपर्रीलात्यः; ७० कास्य ಕಟ್ಟು.

थिगली, स्नी॰ 'डैं(इं.

ದಾಡು.

थिति, स्नी॰ भू 👌 ; रुँ छैं.

थिर, वि॰ ७७) गावत; स्त्रधत. थिरकना, अ॰ तडहतंत्रजाटः; साक्षे

थिरता, सी॰ भू ठडें ; रुड़्रं ७ई. थिरना, अ॰ र्रेट्र ठाउँ कार्ताः; तैर्रं

ಗೊಳ್ಳು ; ತೇರಿಕ್ಕು.

थुका-फ्रजीहत, स्रो॰ के हुन् हं, क्रिक्ट. ಅನ್ನು ವಿಕೆ ; ತಿರಸ್ಕಾರೆ. थुड़ी, बी॰ काका ಅನ್ನು च्रांटा. थुथनी, ची॰ ಮುಸುಡಿ; ಮೂತಿ. थुक, पु॰ ಉಗುಳು; ಎಂಜಲು; ಜೊಲ್ಲು. थूकना, अ॰ काराज्य. थ्यन, पु॰ } दे० थुथनी. थ्रथनी, स्त्री० र् थून, पु॰ ಆಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವ ಕಂಭ: ಆನಿಕೆ. थूरना, स॰ कांधीः; थवः; डाटाका. थूला, वि॰ स्कू छँ ज्ञात. थूहर, पु॰ क्शुरी दं. थेगली, स्रो॰ डेंश्डे. थैला, पु॰ थ्वै९७. थैली, स्नी॰ प्रलू थे(ए. थोक, पु॰ ಗುಂಪು; ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ. ಒಟ್ಟು; ಕೋಕು. थोड़ा, वि॰ ಕೊಂಚ; डार्स. कि॰ मूणु; —बहुत ಅणु मूणु; ఒందిన్ను. थोथरा, वि॰ धींक्ष्णु ; छींक्णु. थोथा, वि॰ डैठा रेप्ट्रत ; क्षरं. थोपड़ी, स्त्री॰ ಕೆನ್ನೆ ಏಟು: थोपना, स॰ कौड्यू; मळकः; धरुः ಸಾರಣೆಗೈಯು. थोपियाना, अ० ६ मठः : ११. थोपी, ची॰ ఏటు; ಗುದ್ದು. थोबड़ा, पु॰ या लें त प राज है: दंद, स्को॰ ಉರಿ; ಸೆಕೆ; ಬೇಗೆ. पु॰ ಮುಸುಡಿ.

₹ ' दंग, वि॰ धैर्वताव ; ವಿಸ್ಥಿತ ; **대용**로. दंगई, वि॰ ದಂಗೆಖೋರ; ಜಗಳ ಗಂಟಿ. दंगल, पु॰ ಕುಸ್ತಿ; ಮಲ್ಲಯುದ್ದ; ಮಲ್ಲಭೂಮಿ; ಅಖಾಡ. दंगा, पु॰ च्छकं; तांतां; तांवाधः; ಬಂಡಾಯ;—क्रसाद् ಬಂಡಾಯ. दंगैत, वि॰ ದೊಂಬಿಗಾರ; ಬಂಡಾ ಯಗಾರ. दंडना, स॰ वंबिरा ; वैहै रा. दंडवत्, स्त्री॰ त० व र, कार्कः; ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ ನಮಸ್ಸಾರ; ಅಡ್ಡ ಬೀಳುವಿಕೆ. दंड्य, वि॰ वैद्वैळात्र्यू सर्वेळाटा ಯೋಗ್ಯ ನಾದ. दंत, पु॰ ಹಲ್ಲು. दंतकथा, स्नो॰ चं १ १ चं क्या का का ; ಕಟ್ಟುಕಥೆ; ಬಾಯಿಂದ **ಬಾಯಿಗೆ** ಬಂದ ಕಥೆಗಳು. दंतच्छद, पु॰ डांधी. दंतादंती, स्री० चयान्ध. दंतिया, पु॰ त्रलूळ्ळा. दंतुला, वि॰ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚಿದ ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ; ಹಲ್ಲುಬ್ಬ; ಕೋರಿ ಹಲ್ಲಿನ.

ಗಲಾಟಿ.

दंदाना, अ॰ धीर्र डाक्स. पु॰ धार्य ಣಿಗೆ ಗರಗಸ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಹಲ್ಲು; ಹಲ್ಲಿ ನವರಿಸೆ.

दंदारू, पु॰ कैंगडा, पै.

टंही, वि॰ ಜಗಳಗಂಟ; ಜಗಳಿಗ; ಉಪದ್ರವಕೊಡುವವ.

दंभ, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಜಂಭ: ಡಾಂಭಿಕ.

दंनी, दुः क्षःभाग्धः, ढः धाः सार्धः, ಬೂಟಾಟಕೆ ಮನುಷ್ಯ.

दंबरी, स्त्री॰ ಕಣದಲ್ಲಿ ಕಾಳು ಹುಲ್ಲು **ಗಳನ್ನು ಬೇರ್ಪ**ದಿಸಲು ವನ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟ ತುಳಿಸುವಿಕೆ.

दंश, पु॰ इंकड़ ; ಕೊಂಡ. ಕ್ಷಣಾ, ರು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಚ್ಚುವವ. दई, पु॰ ದೈವ; ವಿಧಿ.

दई-मारा, वि॰ ಅದೃ ವೃಹೀನ; ಭಾಗ್ಯ ಹೀನ.

दक्तियान्स, वि॰ यगु धिरतः कर्पेकः ಗೊಡ್ಡು.

दक्रियान्सी, वि॰ ७०ड,०ड ६०, ಚೀನ; ಬಹಳ ಹಳಿಯ.

द्क्रीक, वि॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮ; ಕೋಮಲ; ಗೂಢ; ಕಠಿನ.

द्क्रीका, पु॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ; ಕಾಠಿನ್ಯ; ಕಷ್ಟ; ವಿಪತ್ತು.

दक्रीकारस, वि॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮದರ್ಶಿ.

दिक्लिन, पु॰ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ತು. द्भा, वि॰ జాణ; నివుణ; ಚತುರ.

ಬಲಗಡೆಯ.

दक्षता, ब्री॰ र्हैं। क्रीक्रु. दख़मा, पु॰ राग्पर्रं चंद्रा ಶವ ವನ್ನು ಹೂಳುವ ಸ್ಥಳ.

द्वल, पु॰ ಅಧಿಕಾರ; ವಶ; ತಲೆ ಹಾಕುವಿಕೆ; ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ; ಪ್ರವೇಶ.

द्ख़ल-दिहानी, स्त्री॰ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ ಸುವುದು.

दख़ल-नामा, पु॰ ಸ್ಕಾಧೀನಪತ್ರ. दख़ल-याबी, स्त्री॰ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಪಡ ಕೊಳ್ಳುವುದು.

द्वाल, वि॰ ಅಧಿಕಾರಪಡೆದ; ಅನು ಭೋಗಸ್ಥ.

द्खीलकार, पु॰ ऊर्रे प्रदंश जर्जा ಗಳಕಾಲ ಜಮೀನನ್ನು ಸ್ಪಾಧೀನ ದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವ.

दगड़, पु॰ ठिलधैं है.

द्राद्गा, पु॰ धळा ; म० ठळा ; ಸಂದೇಹ.

द्गद्गाना, अ॰ टार्तिकाः; १००. सಂ ಮಿರುಗಿಸು.

द्राना, अ॰ ಮಧ್ಯುಸಿಡಿ; ಗುಂಡು ಹಾರು; ಪ್ರಸಿದ್ದಿ ಪಡೆ.

दगर-दगरा, पु॰ डर्वे; ದಾರಿ.

दग़ल, पु॰ ವೋಸ.

दगलफ्रसल, पु॰ ಮೋಸ; वस्रु. दग़ला, पु॰ ದಸ್ಪಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊ ಲೆದ ಅಂಗಿ.

द्गवाना, स॰ ಗುಂಡಿನಿಂದ ಸುಡಿಸು.

द्गा, स्रो॰ कै०(म ; वस्रु.

दगादार, पु॰ ವೋಸಗಾರ. नगाबाज. वि॰ ಮೋಸಗಾರ; dra ಖೋರ; ಪೋಸಗೊಳಿಸುವ. द्शाबाज़ी, स्त्री॰ जील्यः; हर्ह्यः; ದಗಲುಬಾಜಿ. द्रोल, वि॰ दीश द्रवीष् ; रुपं र र ವುಳ್ಳ. ಇಂ ಮೋಸಗಾರ. दुग्ब, वि॰ ಸುಟ್ಟುಹೋದ; ದುಃಖಿತ. द्चकना, अ॰ ಪೆಟ್ಟಾಗು; ಅದಿಮಿ ಹೋಗು. सಂ ಬಡಿ; ಕೊಡವು. द्वना, अ० थै(ए). द्रिक्कन, पु॰ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ತು. द्दोकना, अ॰ तक्षेत्रकाः, तांधिरा ಹಾಕು: ರೆಂಕೆಹಾಕು: ಗುರು ಗುಟ್ಟು. विष्यल, वि॰ तद् जुड़ी. द्रतवन, बी॰ चंट्रा शक्यू तहते. द्स, पु॰ कात; सड्डा अंडा. वि॰ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ. दत्तक, पुरु ಸಾಕುವುಗ; ದತ್ತುವುಗ; द्तिचित्त, वि॰ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟ; ಕಾರ್ಯಮಗ್ತ. दियास, पु॰ धेर्डु जंब्ड. द्योग, पु॰ फ़ी हैं ಮುಂತಾದವು ಗಳಿಂದಾದರು. रहु, पु॰ कार्स ने दे ; अकार त ಒಂದು ರೋಗ.

दिष, पु॰ ಮೊरರು; ವಸ್ತ್ರ.

दिधकांदो, पु॰ ಕೃಷ್ಣಾ ಹೈಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿಣ ಬೆರಸಿದ ಮೋಸರಿಸಿಂ ದಾಡುವ ಓಕಳಿಯಾಟ. द्धिसुत, पु॰ ಮುತ್ತು; ಚಂದ್ರ; ವಿಷ. दनुज, पु॰ ದನು ಎಂಬಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟದ ರಾಕ್ಷಸ. द्पटना, स॰ तंत्रठमः; अध्यः. द्रपु, पु॰ ಹೆಮ್ಮೆ : ಅಹಂಕಾರ. द्पेट, स्त्रो॰ तंत्र हरे. द्वेटना, स॰ दे॰ दवटना. दफ्र, पु० ವಿಷ; ಕೋಪ; ಅನೇಶ. द्फ्रअतन , कि॰ ಒಮ್ಮೆ ಲೆ : ಇದ ಕ್ತಿದ ಹಾಗೆ. दफ़तर, पु॰ दे॰ दफ़तर. दफ़तरी, पु॰ दे॰ दफ़तरी. दक्रती, स्त्री॰ ರಟ್ಟನಕಾಗದ: ರಟ್ಟು. दक्रन, पु॰ ಹುಗಿತ: ಹೂಳುವಿಕೆ; ಹೆಣವನ್ನು ಸಮಾಧಿಮಾಡುವಿಕೆ; ಸವಾಧ. दक्षनाना, मಂ ಮಗೀ ಹೊಳು. द्यका, स्त्रो॰ स्वरु; स्क्री: स्ट: ಬಾರಿ; ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ. ಡಿಂ ದೂರ ಸರಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟ : ಕೊಲಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. स्प्रा दक्षा करना ವ್ಯವಹಾರಮುಗಿಸು. क्ष्मादार, पु॰ ಮೆ हुः; तर्रः तारं. द्धान, पु॰ ಬೇರೆಮಾಡುವುದು. दफ्रीना, पु॰ ಹೈಗಿದಿಟ್ಟ ಧನ ಅಥವಾ

ಖಜಾನೆ.

उप्रतर, पुरु ಕಾರ್ಯಾಲಯ; द्वोचना, सಂ ಹಿಡಿದು ಅಮುಕು; ಕಚೇರಿ; ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪಕ್ರ.

दक्षतरी पु॰ ಗುಮಾಸ್ಥೆ; ಪುಸ್ತಕ ಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯುವವ.

दमती, पु॰, उध्भू; उध्भूत कामत. दुका, वि॰ ಪ್ರತಾನಿ; ಬಲಾಢ್ಯ. दुबक, स्त्री॰ ಬಾಗುವಿಕೆ; ಸುಕ್ತು. द्वकगर, पु॰ मठेतं ಅಥವಾ ಜರಿ

ತಯಾರಿಸುವವ. द्वकना, अ॰ धळाताः; धरीडाः

ಕೊಳ್ಳು. द्बका, पु॰ ಜರತಾರಿ; ಸರಿಗೆ ; ಜರಿ.

द्वकाना, स॰ ध्वंतेमाः; धार्धुताः. दक्की, स्रो॰ ನೀರಿಡುವವಾತ್ರೆ.

दुबदुबा, पु॰ ಜುಲುಮೆ; ಪ್ರತಾಪ; ಪಟಾಟೋಪ.

द्बना, अಂ ಅದುಮಿ ಹೋಗು; ಪೂತು**ಹೋಗು: ಉಡುಗು**: ಅಡಗು; ಒಳಪಡು.

दबाना, य॰ ಅದುಮು; ಒತ್ತು; ಹಿಸಕು; ದಬಾಯಿಸು; ಕುಗ್ನಿಸು.

द्बाव, पु॰ ಒड्डुळ ; ಒड्डिक् आ; ಬಲಾತ್ಕ್ಕಾರ; ದಮನ.

द्विस्तॉ, पु॰ स्ववंद्वरूथै. द्वीज, वि॰ तध्ः; तधः; तावः. द्बीर, पु॰ ಕರಣೀಕ; ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಬರಹಗಾರ.

दकेल. वि॰ धार् तः धर्माधः; ಅಂಜುಕುಳಿ.

ಬಚ್ಚಿಡು.

दमदमा

दम, पु॰ शिर्धाः, ज्ञुसः, हुतः; ಪ್ರಾಣ; ಜೀವ; ಜೀವಾಳ; ವೋಸ:—अटकना ಉಸಿರು ಕಟ್ಟು;—उल्लब्ना ಉಸಿರುಕಟ್ಟು ವುದು;—बुरना गಾಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ಉಸಿರುಕಟ್ಟ ಹೋಗು;—तोदना ಕೊನೆಯ ಉಸಿರು ಎಳೆ; --- दिलासा ಭರವಸೆ;--- पर दम ಕ್ಷಣಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ;—कदम ಪೌ ರುಷ; ಆಸ್ತ್ರಿತ್ವ;—क्तुलना ಜೋ ರಾಗಿ ಉಸಿರಾಡು;--- अर्ना वड ರರು ತನ್ನ ಮೇಲೆ . ಇಟ್ಟರುವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ कैं फा; — मारना हु कि कि ध ದಲ್ಲಿನ: ಅಫೀಮು, ಗುಡುಗುಡಿ ದರ್ಮ ಎಳೆಯುವುದು; -- हेना ವಿಶ್ರಾಂತಿಪಡೆ;—माधना ಶ್ರಾಸ ಧಾರಣೆಮಾಡು;— साज ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹಿತ.

दमक, सी॰ क्री॰ छी; का०डे. दमकना, अं कि है; जुन्ते हैरः; ತ್ವತ್ತುಸು.

दमकल, खो॰ २१० एक आउँ का विकास ಪಂಫು.

दमकला, पु॰ ठाउ० थे.

दम-स्नम, पु॰ ठंड्रै ; क्षरकार. दमदमा, पु॰ अध्यत् तथ्ले हिंधा, ज ಮರಳು ಕೋಟಿ.

क्क्रीना

द्गादार, पु॰ ವೋಸಗಾರ. द्गाबाज, वि॰ ಮೋಸಗಾರ; ದಗಾ ಖೋರ; ವೋಸಗೊಳಿಸುವ. द्गाबाज़ी, स्त्रो॰ जैंगर्यः; ठर्ह्यः; ದಗಲುಬಾಜಿ. दंगैल, वि॰ दीश्य चीर्, हर्प ह ವುಳ್ಳ. ತಂ ನೋಸಗಾರ. इन्द्र, वि॰ ಸುಟ್ಟುಹೋದ; ದುಃಖಿತ. द्चकना, अ० ಪೆಟ್ಟಾಗು; ಅದಿಮಿ ಹೋಗು. ಇಂ ಬಡಿ; ಕೊಡವು. दचना, अ० थी हो. द्विछन, पु॰ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕು. दड़ोकना, अ॰ तक्षेत्रका; ताधिक ಪಾಕು: ರೆಂಕೆಪಾಕು: ಗುರು ಗುಟ್ಟು. दिहयल, बि॰ तिखू जीडी. दतवन, स्नो॰ ಪಲ್ಲು ಉಜ್ಜು ನಕಡ್ಡಿ. द्त, पु॰ कात; तडु ह्यं डु. वि॰ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ. दत्तक, पुरु ಸಾಕುಮಗ; ದತ್ತುಮಗ; द्तिचित्त, वि॰ आग्जातातर्वाकिका ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟ; ಕಾರ್ಯಮಗ್ರ. द्दियाल, पु॰ हैड्रु इंटर द्दोरा, पु॰ स्निष्टुं ಮುಂತಾದವು ಗಳಿಂದಾದದ್ದು. दृद्धु, दुः ಮ भं ಕಡ್ಡಿ; ಚರ್ಮದ ಒಂದು ರೋಗ. द्धि, दु॰ ಮೊಸರು; असू.

द्धिकांदो, पु॰ ಕೃಷ್ಣಾ'ನೈ**ಮಿ**ಯಲ್ಲಿ ಅರಿಸಿಣ ಬೆರಸಿದ ಮೋಸರಿಸಿಂ ದಾಡುವ ಓಕಳಿಯಾಟ. द्धिसुत, पु॰ ಮುತ್ತು; ಚಂದ್ರ; ವಿಷ. दनुज, पु॰ ದನು ಎಂಬಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ರಾಕ್ಷಸ. द्वाना, स॰ तंदीका; अध्य **ಇ**ಡ್ರ, ಇಂಹೆಮ್ಮೆ : ಅಹಂಕಾರ. द्पेट, स्त्रो॰ तंद्रवर्ड. द्वेटना, स॰ दे॰ द्वटना. दफ्र, पु॰ ವಿಷ; ಕೋಪ; ಅನೇಶ. दफ्रअतन्, फ्रि॰ ಒಮ್ಮೆ ಲೆ; ಇದಕ್ತಿದ ಹಾಗೆ. दफ़तर, पु॰ दे॰ दफ़तर. दफ़तरी, पु॰ दे॰ दफ़तरी. दक्षती, स्त्रो॰ ठधीु तंकातदः दध्धीु. दक्रन, पु॰ ಹುಗಿತ; ಹೂಳುವಿಕೆ: ಹೆಣವನ್ನು ಸಮಾಧಿಮಾಡುವಿಕೆ; ಸಮಾಧಿ. दक्षनाना, म॰ ज्ञाते ; क्रांगः. বুয়ন, ভ্লী০ স০ট; মঙা: মেড: ಬಾರಿ; ಕಾನೂನಿನ ಒಂದು ಪ್ರಕರಣ. ಡಿಂದೂರ ಸರಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟ; ತೊಲಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. रफ्रा दफ्रा करना ವ್ಯವಹಾರಮುಗಿಸು. दफ्रादार, पु॰ ಮೆಸ್ತೀ; ದಫೇದಾರ. रफ्रान, पु॰ धीर ठैकाला क्रांक. दफ्रीना, पु॰ ಹೈಗಿದಿಟ್ಟ ಧನ ಅಥವಾ ಖಜಾನೆ.

दुक्तर, पुरु ಕಾರ್ಯಾಲಯ; द्वोचना, सಂ ಹಿಡಿದು ಅಮುಕು; ಕಚೇರಿ; ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪಕ್ರ.

दक्षतरी, पु॰ ಗುಮಾಸ್ತ್ರೆ; ಪುಸ್ತಕ ಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯುವವ. दफ़ती, पु॰, रध्युः; रध्युत कामत. द्वंग, वि॰ ಪ್ರತಾಪಿ; ಬಲಾಢ್ಯ. द्वक, स्त्री॰ ಬಾಗುವಿಕೆ; ಸುಕ್ತು. दबकार, पु॰ मठेते ಅಥವಾ ಜರಿ ತಯಾರಿಸುವವ.

द्वकना, अ० ಅಡುಗು; ಅವಿತು ಕೊಳ್ಳು.

द्वका, पु॰ ಜರತಾರಿ; ಸರಿಗೆ:

द्वकाना, स॰ ಅಡಗಿಸು; ಬಚ್ಚಿಡು. दबकी, स्त्री॰ ನೀರಿಡುವವಾತ್ರೆ.

द्वद्वा, पु॰ थाधार्या; ग्रुडाग्रः; ಪಟಾಟೋಪ.

द्वना, अ॰ ७ दा रा केंगा केंगा है। ಪೂತುಹೋಗು; ಉಡುಗು; ಅಡಗು; ಒಳಪಡು.

दबाना, स॰ ಅದುಮು; ಒತ್ತು; ಹಿಸಕು; ದಬಾಯಿಸು; ಕುಗ್ನಿ ಸು. द्वाव, पु॰ धडुळ; धड्डुळ;

ಬಲಾತ್ಕಾರ ; ದಮನ. द्विस्तॉ, पु॰ या वंद्या वंद्या द्बीज़, वि॰ तध्ः; तधःः; तावः द्बीर, पु॰ ಕರಣೀಕ; "ಗುಮಾಸ್ತ್ರೆ;

दबैल, वि॰ धीुत; धर्वकधीु; ಅಂಜುಕುಳಿ.

ಬರಹಗಾರ.

ಬಚ್ಚಿಡು.

दम, पु॰ ९० १० १५ छुन ३ हुन ; ಪ್ರಾಣ; ಜೀವ; ಜೀವಾಳ: ವೋಸ;---अटकना ಉಸಿರು ಕಟ್ಟು;—उखद्रना ಉಸಿರುಕಟ್ಟು ವುದು;--- बुरना ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದೆ ಉಸಿರುಕಟ್ಟೆ ಹೋಗು;—तोड़ना ಕೊನೆಯ ಉಸಿರು ಎಳೆ: -- दिलासा ध्राप्य हम हु ल हु ल **ದ थ्रै ;—कदम** ಪೌ ರುಷ; ಅಸ್ತಿತ್ವ;—फ़्लना ಜೋ ರಾಗಿ ಉಸಿರಾಡು;--भरना ಇತ ರರು ತನ್ನ**ಮೀ**ಲೆ . ಇಟ್ಟರುವ ಪ್ರೇಮನನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ळैं ಳ ः ;— मारना हु कि 🖘 ७ ದಲ್ಲಿನ; ಅಫೀಮು, ಗುಡುಗುಡಿ ದರ್ಮ ಎಳೆಯುವುದು; -- लेना ವಿಶ್ರಾಂತಿಪಡೆ ;— साधना ಶ್ರಾಸ ಧಾರಣೆಮಾಡು;—साज ಪ್ರಾಣ స్నే సిపితే.

दमक, स्रो॰ क्रिंश्य); क्रा॰ .

दमकना, अं ಹೊಳೆ; ಪ್ರಕಾಶಿಸು; ತಳತಳಿಸು.

दमकल, स्नो॰ ನೀರೆಳೆಯುವ ಯಂತ್ರ; ಪಂಫು.

दमकला, पु॰ ಕಾರಂಜಿ. दम-ख़म, पु॰ ठंट्रै; क्षेर्कारं.

दमदमा, पु॰ ಯುದ್ದ ದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಮರಳು ಕೋಟಿ.

228

दमन, पु॰ ಅಡಗಿಸುವಿಕೆ; ನಿಗ್ರಹ: —नीति तथा, ~~१ है~~. द्मदार, वि॰ ಶಕ್ತಿ ಶಾಲಿಯಾದ. द्मनशील, वि॰ ಅಡಗಿಸ ಬಲ್ಲ. दमबाज्ञ, वि॰ द्रावडिंह. दमा, पु॰ ಗೂರುಬ್ಬ್ರಸ; ಗೂರಲು. दमाद, पु॰ ७१००. दमामा, पु॰ ठताविः; यैःि. द्या, स्त्री॰ हरू हर ; ದಯೆ. द्यानत, स्रो॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಸತ್ಯ ನಿಸ್ಥೆ. द्यानतदार, वि॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. द्यार, पु॰ ज्ञु०ंड; ग्रुटीएंड. द्याई, वि॰ हर्हिह्यज्ञ हुं; तका ವುಳ್ಳ. ಬಿರುಕು: ಸೀಳುವಿಕೆ; ಬಾಗಿಲು ;—द्द ಮನೆಮನೆಗೂ. स्ती॰ ಬೆಲೆ; ಧಾರಣೆ; ದರ; —अंदाज़ ಜಗಳಮಾಡಿಸುವವ; —आमद् ಪರದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಸಾಮಾಮ. ट्रक, स्त्री॰ थैं धैं ; थैठा का. वि॰ ಅಂಜುಬುರುಕ. दरकच, स्त्रो॰ डर्रेट क्लार्थः. द्रकना, ಎಂ ಹರಿದು ಹೋಗು: ಬಿರುಕುಬಿಡು. दरका, पु॰ ळ ठका; ಒಡಕು. द्रकाना, स॰ ळे०; भे९र्फ. द्रकार, वि॰ थैंश्कात; ಅವಶ್ವಕ ವಾದ.

च्र-किनार, कि॰ टाउं ; ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ. दरकृच, कि॰ संक्षानियालां हुं; ಸಂಚಾರದಲ್ಲಿ. दरखशाँ वि॰ कॅंग्डिंग्यार्ज. दरखास्त) स्त्री॰ ७०ई; थैतुळ; दरख्वास्त ∫ ಅರ್ಜಿ. दरफ़त, पु॰ काठ; तेख; कु हुं. ्दरगाह, स्त्री॰ ಮಹಮ್ಮ ದೀಯ ಸಿದ್ಧ ಪುರುಷನ ಗೋರಿ. दरगुज़र, वि॰ ಕ್ಷ್ ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ; ಗಣ ನೆಗೆ ತಾರದ. द्रगोर, वि॰ ಗೋರಿಯಲ್ಲಿನ; ಗೋರಿಗೆ ಹೋಗುವ. द्रज़, स्त्रीः प्रंतिः; उत्रिकः; ಬಿರಕು. द्रज़बन्दी, स्रो॰ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿನ ಬಿರಕುಗಳನ್ನು **ಮುಚ್ಚು** ವಿಕೆ. दरजन, पु० दे० दर्जन. द्रजा, पु॰ दे॰ दर्जा. द्रजी, पु० दे० दर्जी. दरद, पु॰ दे॰ दर्द. द्रद्रा, वि॰ ನುಚ್ರಾದ. दरदरी, वि॰ ದಪ್ಪ ಹುಚ್ಚಿನ. दर-दालान, पु॰ ಮೊಗಸಾಲೆ; ಜಗಲಿ. दरना, स॰ दे॰ दलना. दरपन, पु॰ ಕನ್ನಡ; ಕೈಪಿಡಿ. द्रपना, अ॰ ರೇಗು; ಗರ್ವಿಸು. दरपनी, स्त्री॰ प्रक्लू हर्त्यू है. दरपादा, ऋ॰ మृथ्धु ಮರೆಯಲ್ಲಿ ; ಗುಟ್ಟಾಗಿ.

हरपेत्रा, किं ಮುಂದೆ; ಮುಂದು ಗಡೆ; ಸಮ್ಮು ಖದಲ್ಲಿ.

द्रस्य, पु॰ ಹಣ; ಸಿರಿ; ಐಶ್ವರ್ಯ. द्रस्या, पु॰ ಪಾರಿವಾಳದ ಗೂಡು; ಅ॰ ಕಣ; ಅರೆ; ಖಾನೆ.

द्राची, स्त्रो० काವಿನಹೆಡೆ; ಹೆಡೆಯ ಆಕಾರದವಾತ್ರೆ.

द्रस्वान, पु॰ ದ್ವಾರಪಾಲಕ.

द्रबार, पु॰ ಆಸ್ಥಾನ; ರಾಜಸಭೆ; ಒಡ್ಡೋಲಗ; ದರ್ಬಾರು.

दरबारदारी, स्त्री॰ टाइट ಸಭೆಗೆ ಹೋಗುವಿಕೆ; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

दरबारी, वि॰ ठाव्य प्रथेಯ; ठाव्य प्रथेत प्रथ्याती प्रथ्याती पु॰ अस्त्रृ रुष्ट

दरमान, पु॰ ಔಷಧ ; ಮದ್ದು. दरमाहा, पु॰ ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳ ;

दरिमयान, पु॰ ಮಧ್ಯೆ. किः ನಡುವೆ.

दरमियानी, वि॰ तಡುವಣ; ಮಧ್ಯದ पु॰ ಮಧ್ಯಸ್ಥ; ದಳ್ಳಾಳಿ. दरवाजा, ए॰ ಬಾಗಿಲು; ಕದ.

द्रवेश, पु॰ ಸಾಧು; ಫಕೀರ.

द्रस्स, पु॰ वर्ष्टातः; यृधीः; कार्यः; डार्वेरे

द्स्सना, अ॰ ತೋರು; ಕಾಣಬರು. स॰ ನೋಡು.

द्रसाना, स॰ ड्रैंग्टिम्प्रः; तैन्यः विक्राः; डेथकां. दरहक्रीक़त, कि॰ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ; ನಿಜವಾಗಿ.

दरहम, वि॰ ७ ವ್ಯ ವ ಸ್ಥೆ ಯಾ ದ ; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾದ.

दराँती, स्त्री॰ कांखरीतारण.

दरा, पु॰ कँक्टा ठै; ठर्मुँ; क्लीडी. दराज़, वि॰ कैंक्टू; शासु; हैर्स कार्य.

दरार, स्त्री॰ धैर्रकः; श्रेर्र्थः; कर्षकः; ग्रंतिः

दरारना, अ॰ थै०ै; ಸೀಳಿಹೋಗು: ಹರಿದು ಹೋಗು.

दरारा, पु॰ क़ि है ; बे क्यु धे ; क्हें. दरिंदा, पु॰ चाग्निस्युच किन्सु च्या समस्य.

दिया, पु॰ ನದಿ; ಸಮುದ್ರ. दियाई, वि॰ ನದಿ ಅಥವಾ ಸಮು ದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

दिरिया-दिरु, वि॰ ಉದಾರ; ವಿಶಾಲ ಹೃದಯದ; ಧಾರಾಳಿ.

दिरिया:दिली, क्षी० थैंटिताಯः. दिरिया:दत, वि० डैंथेटा; ಗೊತ್ತಾದ; —करना ವಿಚಾರಿಸು; ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಛು.

दिरियाव, पु॰ दे॰ दिरिया. दरी, स्त्री॰ गंश्यैं; ಹೆಳ್ಳ; खर्ಮ ಖಾನೆ.

द्री-ख़ाना, पु॰ ಅನೇಕ ಬಾಗಿಲುಗ ಳುಳ್ಳ ಮನೆ.

दरीचा, पु॰ ಕಿಟಕಿ; ಬಾಗಿಲು.

दरीची, बी॰ क्षेत्र, हैं है है; धैं है दिम, पु॰ तर्भें का थूं। है है। ôoa.

द्**रीबा, पु॰** ವೀಳೇದೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳ ಸಾಲು.

दरेग, पु॰ दर्भाः ; ಕುಂದು ; **ಕೊರತೆ** ; **ನ್ಯೂ**ನತೆ.

दरेरना, स॰ धीरा ; डेक्यू : धर्ट. दरेरा, पु॰ ಅರೆಯುವಿಕೆ; ನೀರಿನ ಸೆಳಿತ.

दरोग, पु॰ मार्था; कामे. दरोग़-गो, वि॰ ಸುಳ್ಳಾಡುವವ.

दरोग़-हलक्री, स्नी॰ मार्थं, कर्ष् ಆಣೆಯಿಡುವುದು.

दरोगा, पु॰ दे॰ दारोगा.

दर्कार, कि॰ दे॰ दरकार.

दर्ज, वि॰ ದಾಖಲುಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಅಂಕಿತವಾದ.

दर्जन, पु॰ खधरुः. (೧೨)

द्रजां, पु॰ ಶ್ರೇಣಿ; ಅಂತಸ್ತು; ತರ ಗತಿ; ವಿಭಾಗ.

दर्ज़ी, पु॰ ಚಿಪ್ಪಿಗ; ದರ್ಜಿ.

द्दं, पु॰ ನೋವ : ಬೇನೆ: ದು:ಖ; ಕಷ್ಟ.

द्द्नाक, वि॰ हर्रह्मठ्यत्रां धं ಮಾಡುವ; ಕರುಣಾಜನಕ.

दर्दमंद; दर्दी, वि॰ ವ್ಯಥಿತ; ದುಃಖಿತ; ಕರುಣಾಳು.

द**रेंज़ह, पु∘** शु⊼ವಪೀಡೆ. द्देंसरी, स्नो॰ ಕಷ್ಟ; ಕಠೋರತೆ. दर्पण, दर्पन, पु॰ चत्रु वि ; चौ धैवे.

द्र्रा, पु॰ ह लें ವೆ; ಘಟ್ಟ. दर्शक, पु॰ तैशाखाउँ उ

दर्शन, पु॰ यैधी; येंधी; रुटा

दर्शनीय, वि॰ ನೋಡತಕ್ಷ; ಮನೋ

दर्शाना, स० ತೋರಿಸು; ನೋಡಿಸು: ಕಾಣಿಸು.

ಢಹ, g• ದಳ ; ಎಸಳು ; ಸಮೂಹ ; ವುಂಡಲಿ; ಪಕ್ಷ; ಕಕ್ಷಿ; ಸೈನ್ಯ. दलक, स्त्री॰ ದುಡಿड; ಚಳುಕು ಅಳುಕುವಿಕೆ; ಶೂಲೆ; ಸಿಡಿಸ

ನೋವು. दलक, स्त्री॰ ठं० है; धी० डै.

दलकन, स्नो॰ ಅದುರುವಿಕೆ; ದುಡಿತ. दलकना, अ॰ ಹುರಿದು ಹೋಗು; **ಬಿ**ರಿ; ನಡುಗು: ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳು. **स**ಂ ಹೆದರಿನು.

दलगंजन, वि॰ ಅತಿಶೂರ; ವರಾ ಕ್ರಮಿ.

दलदल, स्त्री॰ हैं प्रका: धि.

दलदला, वि॰ ಕೆಸರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ: ಕೊಚ್ಚೆಯಾದ.

दलन, पु॰ ವಿನಾಶ : ಸಂಹಾರ.

दलना, स॰ పుడిమాడు: ఒడ . ಕಾಳನ್ನು ಒಡೆದು ಬೇಳೆಮಾಡು: ಸುಚ್ಛುಮಾಡು; ನಾಶಮಾಡು: ಧ್ಯಂಸಮಾಡು.

दलबंदी, स्त्रो॰ 🎢 है, ग्रुं ै हं है; ಸಾರ್ಟ.

दलबल, पु॰ 'श्लीरुं, दवात, स्नी॰ ಮಸಿಕುಡಿಕೆ: ದೌತಿ. दलबादल, पु॰ ಮೇಘದ ಗುಂಪು; द्वामी, वि॰ ङाश्रुडकाद ;--बन्दो-ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯ. बस्त प्रवक्ताविक्त ಮाಡಲ್ಪಟ್ಟ दलमलना, स॰ ७०; इध्यू; इर्राट. ಜಮೀಸು ಸಂಬಂದವಾದ दलह्न, पु॰ यीर्थिकातां कारा. ಖಾಯಂ ಏರ್ಪಾಟು. दलान, पु॰ दे॰ दालान. द्वारी, बी॰ का ध्रु थं, दलास, पु॰ ದ್ಭಾ೪; ಮಧ್ಯಸ್ಥ. दशन, पु॰ ಹಲ್ಲು. दलासी, स्नी॰ विष्णु ४ उँ ७२ ; | दशहरा, पु॰ तर्राठा 🍨 ; वसरी. ವಳಾೄ**ಳಿಗೆ ಸಿಗುವ**ಹಣ. दशा, बी॰ भू थे; ಪರಿಸ್ಥಿ थे; ದೆಶೆ. दिलत, वि॰ डा॰क्कार्धा; क्षिति ಸಲ್ಪಟ್ಟ. दलिया, पु॰ हार्क्षाः; इट. दली, वि॰ टै॰ कॉ परंग्यु: ದಳಗ go ಹಾಸಿಗೆ. ಳುಳ್ಳ. ವಂದಿಮಾಗಧರು. दलाल, बी॰ ಯುಕ್ತಿ; उर्हा; अर्थेंह; ವಾದವಿವಾದ. दलेला. बी॰ ಶಶ್ಪುಮಾಡಿದಾಗ ಸಿಪಾ ಯಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕನಾಯತು ಶಿಕ್ಷೆ. दह्याल, पु॰ दे॰ दलाल. ಕಳತ; ಭೀದಿ. द्काला, स्नो॰ ಕುಂಟಣಗಿತ್ತಿ. दव. पु॰ काताः; ಅಡವಿ; ಕಾಡ್ಗಿ ಚ್ಸು. दवनी, स्नो०

दसस्रत, पु॰ दे॰ दस्तख़त. दसना, अ० ಹಾಸಲ್ಪಡು; ಹರಟ ಕೊಳ್ಳು. ಈ ವಾಸು; ಹರಡು. द्सोंघी, पु॰ कैंगिरंधे. ಭಟರು ; दस्तंदाज़ी, बी॰ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೆಲಸ ದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವಿ**ಕೆ; ["]ಗೋ**ಜಿಗೆ ಹೋಗುವಿಕೆ ; ಹಸ್ತ್ರಕ್ಷೇಪ. दस्त, पु॰ ಹಸ್ತ್ಯ; ಕೈ; ಹೊಟ್ಟೆಯ दस्तक, बी॰ धारीण उध्यु ठ है; ದಸ್ತ್ರಗಿರಿ ಅಥವಾ ಜಪ್ರ್ವುಮಾ ಹು ಲ್ಲೊ ಕ್ಕ ಲು ; ಡುವ ಆಜ್ಞೆ; ರಹದಾರಿ; ಸುಂಕ. दस्तकार, पु॰ हैं, हैं धमतावरं; वेंथे; ಹುಲ್ಲುತುಳಿಸಿ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡುವುದು. ಕಸುಬುದಾರ. द्वा, द्वाई, सी॰ మద్దు; सिंद्रद्र. दस्तकारी, स्नो॰ ಕೈವಾಡ; ಕೈಗೆಲಸ; दवाखाना, पु॰ ಔಷಧಾಲಯ. ಕೈ ಗಾರಿಕೆ. द्वाप्नि, स्नी॰ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು; ದಾವಾ दस्तख़त, पु॰ हैं, धरळ; रुॐ; ನಲ. ರುಜು. द्वादार, स्रो॰ धंबदीश ब्रधान र. दस्त-गरदाँ, वि॰ क्री फाध्य (ळळ).

दस्त-गार, वि॰ ६ डानु में कैन का अंतर मंक्रा अंक्:

दस्त-गीरी, स्त्री० నీరవు; ఒక్కానే. दस्तन्दाज़ी, स्त्री० दे० दस्तंदाज़ी. दस्त-पनाह, पु० ఇద్దిలు మక్కు ಕೆಂಡವನ್ನು ఎక్కువ ಚಿಮುಟ.

दस्त-पाक, पु॰ ಕರವಸ್ತ್ರ; ಕೈವಸ್ತ್ರ. दस्त-ब-दस्त, कि॰ ಕೈಯಾನ ಕೈ. दस्त-बरदारी, जो॰ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸದಿಂದ ದೂರವಾಗು.

दस्त-बस्ता, कि॰ . ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ; ಕೈ ಮುಗಿದು.

दस्तयाब, वि॰ ಕೈ ಸೇರಿದ; ಪ್ರಾಪ್ತ. दस्तरख़ान, दुः ಊ ಟ ಮಾ ಡು ವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಊಟದ ಮೇ ಜಿನಮೇಲೆ ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟಿ.

दस्ता, go ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ; ಹೂಗೊಂ ಚಲು; ಸಿಸಾಯಿಗಳ ಸಣ್ಣ ದಳ; ೨೪ ಹಾಳೆಗಳ ಕಾಗದದ ಕಟ್ಟು; ದಸ್ತು.

दस्तार, पु• ರುಮಾಲೆ. दस्ताना, पु• ಕೈಚೀಲ.

दस्तावर, वि॰ भैं १ वे का ह्या ० धि। ಮಾಡುವ ; ವಿರೇಚಕ.

दस्तावेज, ची॰ ದಸ್ತಾವೇಜು; ಕಟ್ಟ ಡಕ; ಹಣ ಜಮೀನು ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾಗದಪತ್ರ.

द्स्तावेज़ी, वि॰ ದಸ್ತಾವೇಜಿಗೆ ಸಂ ಬಂಧಪಟ್ಟ. दस्ती, वि॰ ಕೈಯ. खी॰ ಕೈದೀವಿಗೆ; ಕೈದೀವಟಕ; ಲೇಖಣಿಕ; ಕುಸ್ತಿ ಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು.

दस्तर, पु॰ ವಾಡಿಕೆ; ಸಂಪ್ರದಾಯ; ನಿಯಮ; ಪಾರಸೀಜನರ ಪುರೊ॰ ಹಿತ.

दस्यु, पु॰ ಕಳ್ಳ; ದರೋಡೆಗಾರ. दस्तुरी, खो॰ ಮಾಮೂಲು ಹಣ. दह, पु॰ ಮಡುವು; ಕೊಳ. क्ला॰

ಜ್ವಾಲೆ. वि॰ ಬೆಂಕಿಹತ್ತು. दहक, स्त्रो॰ ಜ್ವಾಲೆ; ಉರಿ.

दहकान, अ॰ ಉರಿ; ಸುಡು. दहकान, पु॰ ಹಳ್ಳಿಯವ; ಗಮಾ ರ.

दहन, पु॰ মাডোএই. दहना, अ॰ ಉరి; মাডো. म॰ মাডো: ಉರಿমা.

दहपर, वि॰ ನಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. दहपरना, स॰ ನೆಲಸಮಮಾಡು; ಹಾಳುಮಾಡು.

दहर, go ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಡುವ ಕೆರೆ ಅಥವಾ ಕೊಳ.

दहल, स्त्री॰ तकार ; रुवार त. दहलना, अ॰ तकार ; अवरार.

दहला, पु॰ ಇಸ್ಟೀಟು ಎಲೆಯ ಪತ್ತ ನೇ ಬಂದು.

दहलाना,' स० तत्थां तैरा. दहलीन, स्नी० क्री. हुः था, क्षी. सथ्य. दहरात, स्नी० क्षेत्र हैं , ध्रं था. दहा, पु० ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬ ದಲ್ಲಿ ಮುಸ

ಲ್ಮಾನರು ಕಟ್ಟುವ ಕಾಗದದ

ಮಂಟಪ; ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳು.

दहाई, स्त्रो॰ ದಶಕ; ದಶಕಸ್ಥಾನೆ. दहाइ, स्त्रो॰ ಗರ್ಜನೆ; ಬೊಬ್ಬೆ. दहाइना, अ॰ ಆರ್ಭಟಿಸು; ಅಬ್ಬ ರಿಸು.

दहान, पु॰ ಬಾಯಿ: ಛೇದ; ಗಾಯ; ಛಿದ್ಗ.

दहाना, स० ಉರಿಸು; ಸುಡು. go ಅಗಲವಾದ ಬಾಯೀ; ನದಿಯ ಸಂಗಮ; ಕಾಲುವೆ; ಮೋರಿ.

दिहना, वि॰ ಬಲಗಡೆಯ. दिहने, कि॰ ಬಲಗಡೆಗೆ.

दही, पु॰ ಮೊಸರು.

दहंदी, स्नो॰ ಮೊಸರಿನ ಗಡಿಗೆ. दहेज, पु॰ ವರದ है है.

दहेला, वि॰ ಸುಟ್ಟ; ದಗ್ಧವಾದ; ತೊಯ್ಲ.

दाँ, पु॰ ಸಲ; ಸರ್ತಿ; ಸಾರಿ; ಬಾರಿ; ಆವರ್ತಿ.

हों, वि॰ ७०डाः, डेथेवाः, ಒಲ್ಲವ. थायाः: फ्रस्सीदों, उर्दूदों.

दांकना, अ॰ दे॰ दहाइना. दांज, स्नी॰ ಸಮಾನವಾದ.

दाज, सा॰ २०००,००००. दांदना, स॰ त० ७४%; ಶಿಕ್ಷಿಸು.

दांड़ी, पु॰ दैशलंगाठ ; ता कै ह. दांत, पु॰ ळ्या ;—खट्टे करना

ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದು;

—काटी रोटी थृळ ४ मुँ ९ळ; दांता तले उँगली दबाना या काटना ಆ ಕ್ಟರ್ಯ ಚಕಿತ ನಾಗು :
—गीसना ಸಿಟ್ಟನ್ನು ತೋರಿಸು
ವುದು ;—तोइना ಸೋಲಿಸು
ವುದು ; दांतों में तिनका दबाना
ಕ್ರಮಿಬೀಡುವುದು.

दांतना, अ॰ ಹಲ್ಲು ಹಾಕು.

दांता, पु॰ ಗರಗಸದ ಹಲ್ಲು. 'दांताकिटकिट, स्त्री॰ ಜಗಳ; ರಗಳೆ.

दाँती, स्त्रो॰ ಕಡೆಗೋಲು.

दांना, स॰ ६ क्यु ; काष्ट्रा डा ४२०. दांमिक, वि॰ १०० क्या धेर्ने की.

राँव, go ಸುಸಮಯ: ಕೆಲಸಸಾಧಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅನು ಕ್ಕೂಲವಾ ದ ಸಂಧಿ;—चलना ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು: —चलाना ಹೊಂಡು ಕಾದು ಮೋಸಮಾಡುವುದು;— पकड़ना ಕುಸ್ತೀವರಸೆ ತೋರು ವುದು;

—वेहना ಸಮಯಮೀರುವುದು:

—पंच ರಾಜ**ನೀತಿಯ** ಚಾಕ ಚಕ್ಕತೆ.

दाँवरी, स्त्री॰ ळातू.

दाईं, वि॰ दे॰ दाहिना.

दाई, स्नी॰ ದಾದಿ; ಸೂಲಗಿತ್ತಿ. दाऊ, पु॰ ಅಣ್ಣ.

दासदी, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೊ॰ ದುವೆ.

दाख, की॰ ದ್ರಾಕ್ಷೆಹಣ್ಣು ; ದ್ವೀಪ ದ್ರಾಕ್ಷೆ दाख़ि**स्, वि॰** ಒಳಹೊಕ್ಕ; ಸೇರಿದ; ' ತಲುಪಿದ.

दाखिल-खारिज, पु० . ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಹೊಡೆದು ಮತ್ತೆಬರೆ ಯುವ ಚಿತ್ತುವುಸ್ತಕ.

दाख़िला, पु॰ ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರವೇಶ; ದಾಖಲೆ.

दान, पु॰ ಉರಿ; ದಹನ; ಅಸೂಯೆ; ಹೊಟ್ಟಿ ಕಿಚ್ಛು.

दाना, पु॰ ಮಚ್ಚೆ; ಚಿಸ್ಥೆ; ಕಳೆ; ಬರೆ; ದೋಷ.

दमादार, वि॰ ಚುಕ್ಕೆ ಚುಕ್ಕೆಯಾದ. दमाना, त॰ ಸುಡು ; ಬರೆಹಾಕು.

दमाबेल, को॰ ನೆಲ ಅಥವಾ ರಸ್ತ್ರೆಯ ಮೇಲೆ ಪಿಕಾಸಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗುರುತು.

हामी, वि॰ ಕಲೆಯುಳ್ಳ; ಕಳಂಕ ವುಳ್ಯ.

दाव, पु॰ ಸೆಕೆ; ದಗ; ಉಮ್ಮಳ; ತಾಪ.

हाज, पु॰ ಕತ್ತಲೆ; ಕತ್ತಲೆಯ ರಾತ್ರಿ. हाजना, अ॰ ಉರಿಯು ವುದು: ಆಸೂಯು ಪಡುವುದು.

दा**ड़िम, पु॰** ದಾಳಿಂಬೆ ಗಡ ಅಥವಾ ಅದರ ಹಣ್ಣು.

दाद, क्षी॰ ದೆವಡೆ ಹಲ್ಲು. की॰ ಆರ್ಭಟ; ಗರ್ಜನೆ; ಬೊಬೈ; — मारकर रोना तधुಯಾಗಿ ಅರಚಿಕೊಂಡು ಅಳುವುದು. दादना, स॰ ಸುಡುವುದು; ದುಃಖ ವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು.

दादी, स्नो॰ तढू ; ಚಿಬುಕ.

दाता, पु॰ ಕೊಡುವಾತ; ದಾನ ಮಾಡುವವ.

हात्त्त्, श्ली॰ ಹಲ್ಲು ಉಜುವ ಕಡ್ಡಿ. हात्, श्ली॰ ಹುಳು ಕಡ್ಡಿ; ಗಜಕರ್ಣ; ನ್ಯಾಯ;—देना ನ್ಯಾಯಮೂಡು ವುದು;—प्रनाहित ಅನ್ಯಾಯ ವನ್ನು ಎದುರಿಸುವ;—व सितत् ಲೇಣೇದೇಣೆ; ಜಮಾಖರ್ಚು.

दादनी, **भी**• ತಕಾವಿ ಸಾಲ; ಮದ. ಗಡದ ಸಾಲ.

दादरा, पु॰ ಒಂದು ರಾಗ.

दादा, दु॰ ತಂದೆಯ ತಂದೆ; ಅಜ್ಜ. दादि, को॰ ಫಿನಿಯಾದಿ; ನ್ಯಾಯ. दादी, को॰ ತಂದೆಯ ತಾಯಿ; ಅಜ್ಜಿ.

ತ್ತಂ ಫಿರ್ಯಾದಿ; ವಾದಿ.

दादुर, पु॰ ಕಪ್ಪೆ. दाधना, स॰ ಸುಡು ; ದಹಿಸು.

दान, पु॰ ಕೊಡುವಿಕೆ : ದಾನ.

दानव, पु॰ ठा हूर्र.

दाना, पु॰ प्वरुष्ठ; कार्षः; धीः थः ಹುರಿಗಾಳು; ಮಣೆ; ಹರಳು; — दुनका कार्थाकं धुः. दाने दाने को सुँदताज़ कंष्ट्रेस्टरिंड वि॰

ಬುದ್ಧಿವಂತ; ಜಾಣ. दानाई, स्नो॰ ತಿಳುವಳಿಕೆ.

दानाचारा) पु॰ అన్నాಹಾರ; తిండి दानापानी) త్రిభ్య : జీరవస్తూ వాయ. दानिश, स्त्रो॰ 'ತಿಳಿವಳಕ'; ಬುದ್ಧಿ; ्रत्रु डे.

दानिशमंद, वि॰ ಬುದ್ಧಿವಂತ; ತಿಳಿ ಪಳಿಕಸ್ಥ.

दानिस्त, स्नो॰ ಒುದ್ಧಿ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ. दानिस्ता, वि॰ ७६ ७०७.

दानी, वि॰ ದಾನಮೂಡುವಂಥ; ಉದಾರ. पु॰ ದಾನಕೊಡುವವ. दानेदार, वि॰ ಹರಳು ಹರಳಾಗಿ

ರುವ; ಮಳಲು ಮಳಲಾಗಿರುವ. ನಗ, ತಂ ಅಹಂಕಾರ; ಜೋರು;

ವರ್ಷ.

हाका, वि॰ राष्ट्रिकाळाळाळा. दाब, स्त्री॰ ಒತ್ತುವಿಕೆ; ಒತ್ತಡ; ಭಾರ; ಅಂಕೆ; ಅಧಿಕಾರ; —रखना ಬಚ್ಚಿಡುವುದು.

दाबदार, वि॰ ^धरु, डेंग्डर व्यक्ष्य ; धर्मार त

दाबना, स० दे० दबाना.

दाभ. पु॰ ದರ್ಭೆ.

রাম, पु॰ খাঁণ্ড; স্তুক্ড; জল ; রব; লাব; মব; গেবহা রাম के রাম ব্যালা স্ক্রাক্ত রামন, বু৽ শ্রিকা; ভ৽ধ্বা,

रामनगीर, वि॰ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದವ; ವಾರು ತರುವವ.

रामनी, स्त्री॰ ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಸುವ ವ್ಯಕ್ತ. रामार, स्त्री॰ ಹಗ್ಗೆ. दोमॉवन. पु॰ ಕುದುರೆಯ ಹಿಂಗಾಲು ಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಹಗ್ಗ. दामाद, पु॰ ಅಳಿಯ.

दामासाह, पु॰ ದಿವಾಳಿಯಾದವ.

दामिनी, स्त्री॰ ಮಿಂಚು; ಒಂದು ಆಭೂಷಣ; ಹಣೆ ಬೊಟ್ಟು.

दामी, ची॰ डैठैते. वि॰ थंधैक्कार्, दाय, पु॰ टाग्त; टाग्कामात.

दायज } पु॰ ವರದ ಕ್ಷ್ಣಿಣೆ.

दायम, वि॰ ಶಾಶ್ವತ್ವವಾದ.

वायमुलहन्स, पु॰ ಜೀವಾವಧಿ ಶಿಕ್ಷೆ. वायर, वि॰ ನಡೆಯುವ; ಜರುಗವ.

दायरा, पु॰ जुड्ड : ಮಂಡಲ.

दायां, वि॰ ಬಲಗಡೆಯ. दाया, स्त्रो॰ ದಾದಿ.

दायाद, पु॰ ಭಾಗಸ್ಥ್ ; ದಾಯಾದಿ. दायिख, पु॰ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ; ಜವಾ

ಬ್ದಾರಿ.

दायें, कि॰ ಬಲಗಡಗೆ.

दार, स्त्रीः ಹೆಂಡತಿ विष्णप्रवर्तः; ಉದಾ:—ईमानदार.

दारक, पु॰ कांदात ; कांत.

दारचीनी, स्त्री॰ ಲವಂಗ ಚಕ್ಕೆ: ದೂಲ್ಫೀಸೀ.

दारद, पु॰ నిಷ.

दारण, पु॰ ಹರಿಯುವಿಕೆ; ಸೀಳುವಿಕೆ. दार-मदार, पु॰ ಆಶ್ರಯ; ಕಾರ್ಯ

ಭಾರ.

दार, पु॰ ಕಟ್ಟಿಗೆ ; ದೇವದಾರು.

दारक, पु॰ ದೇವದಾರು; ಸಾರಥಿ. दारुण, वि॰ భయం इट. दाह, स्त्री॰ ಸಾರಾಯಿ; ಮದ್ಯ; ಔಷಧ; ಮದ್ದು; ಸಿಡಿಮದ್ದು. दारुल-अमरात, पु॰ ठाळ्य का है. दारुल-ज़बं, पु॰ ಟಂಕಸಾಲೆ. दारुख-शफ्रा, पु॰ ಆर् डैं,. दारोगा, पु॰ ಮೇಲ್ವಿ ಚಾರह; ರ್ಇಸ್ಪೆ ಕ್ಟರ್. दार्शनिक, वि॰ ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ತೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. दार्शनिक, पु॰ ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ. दाल, को॰ ಬೇಳೆ; ಬೇಯಿ ಸಿದ ಬೇಳೆ; ತೊಗೆ; ಮೈಲೆ ಶಿಡುಬು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ळ हुं हैं ;—न गलना धैर है थैर ಯದಿರು; ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಯ ದಿರುವಿಕೆ ;—में काला होना ಕಳಂ ಕತೋ**ರುವ ಲ**ಕ್ಷಣ ವಿರುವಿಕೆ. दालचीनो, जी॰ ಲವಂಗಚಕ್ತೆ. दालमोष्ट, की॰ ಎಣ್ಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಕರಿದ ಬೇಳೆಕಾಳು; ಹುರಿದ ಅವಲಕ್ಷಿ. दालान, पु॰ ಮೊಗಸಾಲೆ; ಕೈಸಾಲೆ; ಪಡಸಾಲೆ. हाँब, पु॰ ಆವರ್ತ; ಸಲ; ಸರದಿ; ಒಂತು; ವೇಳೆ; ಅನುವು; ಹಂಚಿಕೆ; ಉಷಾಯ; ತಂತ್ರ; ವರಸೆ; ~~__हेना~~ र्रं(छ) और कैन्ध्र् ವುದು;—लगाना ಪಂದ್ಯಕಟ್ಟು ವುದು;—आना ಗೆಲುವು ಅಗು;

—देना ಸೋತದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭ విస్తు. दावैंना, स॰ ६ क्यु ; काष्ट्रां डा रा दावँरी, स्त्री॰ ळातूँ. दाव, पु॰ १००; डा इ. दावत, स्त्री॰ ॐडल. हावन, पु॰ ದಮನ; ನಾಶ: ಕುಡ ಗೋಲು. दावना, स॰ ಒಕ್ತು; ಹುಲ್ಲು ತುಳಿಸು. (दावना) दावा, स्त्री॰ ಕಾಡ್ಗಿ ಚ್ಚು; ದಾವಾ ನಲ. go ಹಕ್ಕು; ಅಧಿಕಾರ; ದಾನೆ; ವ್ಯಾಜ್ಯ ; ನೊಕಜ್ಜಮೆ: ದೃಢ ವಾದ ಹೇಳಿಕೆ. दावात, स्त्रो॰ ಮಸಿಕುಡಿಕೆ; ದೌತಿ. दावादार, पु॰ धान्द्रं, स्वारी ಮಾಡಿರುವವ. दास, पु॰ एकः; छवेकारः: ಉಳಿಗದವ; ಸೇವಕ. दासता, स्त्री॰ १००१ तः, र्रः र्रः ದಾಸ್ಯ. दासी, बी॰ १०१ मं तर्भः दास्तान, स्नी॰ स्रोतु ; जुड्यु ०३ ; ಕತೆ; ವರ್ಣಸೆ. दाह, पु॰ ದಹನ; ದಹನಕ್ರಿಯೆ: ತಾಸ. दाहकर्म, पु॰ ದಹನ ಸಂಸ್ಕಾರ. दाहन, पु॰ ಉರಿಸುವಿಕೆ; ದಹಿಸು ವಿಕೆ. दाहना, स॰ १००० रा ; रा खा.

दाह्ना, वि॰ भाषातंळाः; ಅನು ಕೂಲವಾದ.

दाहिने, कि॰ ಬಲಗಡೆ. दिअली, स्नो॰ ಹಣತೆ.

दिआ, पु॰ दिश्च.

दिआसलाई, स्नि॰ ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ; ದೀಪದ ಕಡ್ಡಿ.

रिक्क, वि॰ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟವ; ಬೇಸತ್ತನ पु॰ ಕ್ಷಯರೋಗ.

हिकात, स्त्री॰ ತೊಂದರೆ; ಕಷ್ಟ; ತೊಡಕು.

दिखना, अ॰ कालाः; ಕಂಡುಬರುः; ತೋರು.

दिखलाना, स॰ ನೋಡಿಸು; ತೋ ರಿಸು; ಪ್ರದರ್ಶಿಸು.

दिखवेया, पु॰ ತೋರಿಸುವವ; ನೋಡುವವ.

दिखाऊ, वि॰ ನೋಡತಕ್ಕ; ತೋರಿ ಕೆಯ; ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರದ.

दिखाना, स॰ ನೋಡಿಸು; ತೋರಿಸು; ತೋರಿಸಿಕೊಡು.

दिसाव, पु॰ तैंशिध; దృಶ्ह. दिसावट, स्त्री॰ डैंगिटिने; र्फालाः; विषये.

हिःसावटो, वि॰ ತೋರಿಕೆಯ; ನಟ ನೆಯ. •

दिखावा, पु॰ ನಟನೆ; ತೋರಿಕೆ; ಸೋಗು; ಬಾಹ್ಯಾಡಂಬರ. देखावा, वि॰ दे॰ दिखावटी.

इंगत, पु॰ हूं क्षेक्ष; ದಿಗಂತ.

दिगंबर, g॰ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿರುವ ಜೈನ ಸನ್ಯಾಸಿ; ಜೈನರಲ್ಲಿಯ ಒಂದುಪಂಗಡ. वि॰ ಬೆತ್ತಲೆ ಯಾದ.

दिग्दर्शन, पु॰ ಇಂಗಿತಮಾಡುವಿಕೆ ; ದಾರತೀರುವಿಕೆ.

दिगर, वि॰ ಆನ್ಯ ; ಇತರ ; ಎರಡ . ನೆಯ.

दिराना, अ० ದೃಷ್ಟಿ, ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದು.

दिही, स्त्री॰ ದೃಷ್ಟಿ.

दिशेना, पु॰ ದೃಷ್ಟಿ ಬೊಟ್ಟು; ಹಣೆ ಕಪ್ಪು.

दिदाना, स॰ ಬಲಪಡಿಸು.

दिन, पु॰ ದಿನ; ದಿವಸ; ಹಗಲು; ಕಾಲ; ಸಮಯ; ಅವಧಿ;—दहाइं ನಟ್ಟ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ;—रात ಹಗಲಿ ರಳು;—चदना ಹೊತ್ತೇರುವುದು; —भरना ದಿನಕಳೆಯುವುದು.

दिनी, वि॰ ಬಹಳ ದಿವಸದ; ಹಳೆಯ. दिनोंधी, स्नी॰ ಹೆಗಲು ಕುರಡು.

दिमाग, पु॰ ವೈದಳು; ಬುದ್ಧಿ;
ಸೊಕ್ಕು; ಗರ್ವ;— साना या
चारना ಕಾಡು ಹರಟಿ ಹೊಡೆದು
ತಲೆ ಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಸು;— चढ़ना
ಬಹಳ ಗರ್ವಪಡುವುದು;
— ಹತ್ತಾಗಾ ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ

दिमाग़दार, वि॰ ಮೇಧಾವಿ; ಬುದ್ಧಿ ವಂತ; ಗರ್ವಿಷ್ಣ.

ಯೋಚಿಸು.

ದುಃಖಿತ.

ವಿಶ್ವಾಸ.

ಸುವ; ರಮ್ಯ; ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕ.

ಆಸ್ಥೆ ; ಅಭಿರುಚಿ ; ಅಕ್ಕ ರೆ.

238

दिमागी, वि॰ ಮೆದುಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ दिल-चस्प, वि॰ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವೆನಿ ಸಿದ್ದ दिया, पु॰ विरद्य; विर्धाती. दिल-चर्सी, 🗐 ಮುತವರ್ಜ; दियानत, स्त्री॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ. दियानतदार, पु॰ क्युकाक्षेड. दिल-ज़दा, वि॰ ठ्रक्षे ळ ५ हुः दियारा, पु॰ ಪುಲಿನ; ನದಿದಂಡೆಯ ಪ್ರದೇಶ. दिल-जमई, स्त्रो॰ प्रकामातः दियासलाई, स्त्री॰ धैं० है है है; दिल-जला, वि॰ ಮನನೊಂದ. ದೀಪದ ಕಡ್ತಿ. दिसम, पु॰ अध्य द्वाराष्ट्र दिल्ला दिलजोई, स्नो॰ ಸಂತೋಷಪಡು ಬೆಳ್ಳಿ ನಾಣ್ಯ. दिरमान, पु॰ ण बक्त कि है , दिरहम, पु॰ दे॰ दिरम. दिल, 'go ಹೃದಯ; ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ರ; ಸಾಹಸ; ಎದೆ;--- क फफोले फोड़ना ಮನಸ್ಸಿನ ಕೋಪ ವನ್ನು ಹೊರಗೆಹಾ ಕುವುದು. दिल-आज़ार, वि॰ ठाठर्रा० थै। ಸುವ; ಅತ್ಯಾಚಾರಿ; ನಿರ್ದಯಿ. दिलका, वि॰ धेंड्रा हर्रहर. दिल-कुशा, वि॰ ಸುಂದರ; ಮನೋ ಹರ.

ವುದು. दिल-दार, वि॰ ಉದಾರ; ರಸಿಕ. दिलनशीन, वि॰ ಮನವೊಪ್ಪುವ. दिल-पूजीर, वि॰ ಮನಮೋಹಕ: ಸಂದರ. दिल-फरेब, वि॰ ಮನೋಹರ; ಮೋಹಕ; ಆಕರ್ಷಕ. दिल-बर, वि॰ ಪ್ರಿಯ; ಪ್ರೀತಿಯ. दिल-बस्ता, वि॰ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ಯಾ ರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೆಟ್ಟು ಹೋಗ ರುವ; ಪ್ರೇಮಿ; ಅನುರಕ್ತ. दिल-बहलाव, पु॰ ಮನೋರಂಜನೆ. दिल-प्रवाह, वि० दिलबाज़, वि॰ ಎದೆಗಾರ; ಚತುರ. ಬಯಸಿದ : ಇಚ್ಛಾನುಕೂಲ. दिल-स्वा, स्वो० ಪ್ರಿಯ: ಪ್ರೀತಿವಾತ್ಸ दिल-गीर, वि॰ दारतां कि का ನಾದವ. ದುಃಖಿತ. दिलवाना, स॰ दे॰ दिलाना. दिल-शाद, वि॰ मं०डीश इका। दिस्नीरी, स्त्री॰ जूबै; ताःशः; ದುಗುಡ. ರುವ ; ಆನಂದಿತ. दिल-शिक्नी, सो॰ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರನ್ನು दिल-चला, वि॰ ಧೈರ್ಯವಂತ; ದುಃಖಕ್ಕೆ ಈಡುಮಾಡುವುದು. ವೀರ.

दिल-शिकस्ता, वि॰ ಎದೆಯೊಡೆದು ಹೋದ; ದುಃಖಿತ; ಖನ್ನ.

दिल-सोज़, वि॰ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯುಳ್ಳ; ಕರುಣಾಳು.

दिला, अस्य॰ ಹೇ ಮನವೆ! दिलाना, स॰ ಕೊಡಿಸು.

दिलावर, वि॰ चंद्रांगि ; ಶೂರ.

दिलावारी, स्था॰ ಕಡುಗಲಿತನ; ಶೌರ್ಯ; ಸಾಹಸ

दिलासा, पु॰ ಸಮಾಧಾನ; ಸಂತ ವಣೆ; ಸಂತಸ.

दिलो, वि॰ ಹಾರ್ದಿಕ; ಹೃದಯಾಂ ತರಾಳದ.

दिलेर, वि॰ छाउ ; साळ थे ; ಎದೆ ಗಾರ.

दिलेशना, वि० ಧೀರತನದ ; ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ತ ; ವೀರನಂಥ.

हिलेती, स्त्री॰ ಶೌರ್ಯ; ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ.

दिल्लगी, स्त्री॰ ಹಾಸ್ಯ :—उड़ाना ಪರಿಹಾಸಮಾಡು.

दिवाना, वि॰ ಹುಚ್ಚು. स॰ ಕೊ ಡಿಸು.

दिवाला, पु॰ ದಿವಾಳ ;— निकलना ದಿವಾಳಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುದು.

दिवाली, स्थी॰ तैश्यावर्षेट्या. दिसना, अ॰ चंटलायटां व्याता. दिसा, स्थी॰ तैच्यु; तैमें. दिसावर, पु॰ कैंटिंगिर्टाट्यां

ಪರದೇಶ; ದೇಶಾವರ.

दिसावरी, वि॰ ಹೊಗ**ಿನಿಂದ ಬಂದ**; ದೇಶಾವರದ.

दिहंदा, वि॰ ಕೊಡುವವ; ದಾತ. दिहाड़ा, पु॰ ದುರ್ದೆಸೆ; ಹಗಲು.

दिहात, स्त्री॰ दे॰ देहात.

दिहाती, वि॰ दे॰ देहाती. दीआ, पु॰ ది॰इ.

दीखना, अ॰ ಕಾಣಿಸು; ಕಂಡು ಬರು.

<mark>दीगर, वि॰</mark> ಅನ_{್ಯ} ; ಇತರ ; ಎರಡ ಸೆಯ.

दोघो, स्त्रो॰ चैंठै; ಕೊಳ. दीठ, स्त्रो॰ ನೋಡುವಿಕೆ; ದೃಷ್ಟಿ; ನೋಟ; ದಿಟ್ಟಿ;—भर देखना ಕಣ್ಣು ತುಂಬ ನೋಡು.

दीठबंदी, स्थी॰ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ವಿಪ್ರೆ ; ಗಾರುಡಿ ವಿಜ್ಯೆ.

दीद, की॰ ದರ್ಶನ; ನೋಟ. दीदा, पु॰ ದಿಟ್ಟ; ನೋಟ; ಕಣ್ಣು; ದಿಟ್ಟತನ;—दानिस्ता ತಿಳಿದು ತಿಳಿದೂ.

दीतार, पु॰ ಕಾಣುವಿಕೆ; ಭೆಟ್ಟ; ಸಂದರ್ಶನ.

दीदारू, वि॰ ನೋಡತಕ್ಕ; ದರ್ಶ ನೀಯ.

दोदी, स्त्री॰ ಅಕ್ಟ. दीन, वि॰ ಬಡ; ಗತಿಕೆಟ್ಟ; ದುಃಖತ; ವಿನಯವುಳೖ; पु॰ ಮತ; ಧರ್ಮ; ಧರ್ಮವಿಶ್ವಸ.

रीनता, स्त्री॰ ಬಡತನ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ.

दोनदार, वि॰ ತನ್ನ ಮತದಲ್ಲಿ ನಂಬಿ दोणी, वि॰ ಹರಿದು ಹೋದ. ಕೆಯುಳ್ಳವ. दीनदारी, बी॰ प्रकार खरले. दीन दुनिया) स्ती वळ हरे. दीन दुनी ∫ दीनार, पु॰ क्षेत्र्व ಒಡವೆ; ಬಂಗಾ ರದ ನಗ; ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ; ಮೊಹರು. र्दानी, वि॰ ಮತ ಸಂಬಂಧವಾದ. दीप, दीपक, पु॰ संग्रिटिंग; वैश्वीतं; ದೀಪ. दीपिकह, पु॰ का दिनें; हर्यु, दीपदानी, स्नी॰ ತುಪ್ಪ ಬತ್ತಿ ಮುಂತಾದ ದೀಪದ ಸಾಮಾನುಗ ಳನ್ನು ಇಡುವ ಭರಣಿ; ದೀಪದ ಗೂಡು. दीपन, पु॰ ಹೊತ್ತಿಸುವಿಕೆ; ಕೆರಳಿ ಸುವಿಕೆ; ಉದ್ದೀಪನ. ಚಿಕ್ಕ दीपिका, स्त्री॰ सँगढठा; ದೀಪ. दोप्ति, स्त्री॰ धीं इंडा ; स्, कार्य. दीबाचा, पु॰ ಮುನ್ನು ಡಿ; ಪೀಠಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ; ಭೂಮಿಕೆ. दीमक, खी॰ तैं तूथः ; तैं तर्थं. दीया, पु॰ धिर इं -- उंढा होना ವಂಶನಷ್ಟವಾಗು;—बढ़ाना ದೀಪ ಆರಿಸು;-वत्ती करना धैर्पका ಮಾಡುವುದು. दीर्घकेश, पु॰ चंठि.

दीर्घसूत्री, वि॰ ಸೋಮಾರಿ.

दीवट, जी॰ ದೀಪದ ಕಂಬ; ಸಮೆ. दीवान, पु॰ ठाक्ष मंभी; तथान्ठः; ಮಂತ್ರಿ; ದಿವಾನ. दीवान-ए-आम, पु॰ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದರಬಾರು ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳ. दीवान-खाना, पु॰ ಮನೆಯ ಮುಂಭಾ ಗದ ಕೋಣೆ; ಹಜಾರ. दीवान-ख़ास, पु॰ ಮಂತ್ರಾಲೊಚ ನೆಯ ಸಭೆ; ರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆ**ಸುವ** ದರ್ಭಾರು. दिवाना, वि॰ कार्धु; कार्राप; ಉನ್ಮತ್ತ್ರ. दीवानी, स्नो॰ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ದಿವಾನಗರಿ; 'ಸಿವಿಲ್' ನ್ಯಾಯ ಸ್ಥಾನ. ಡಿಂ ಹುಚ್ಚಿ. दीवार, स्त्रो॰ तैंश दैं. दीवारगीर, पु॰ ದೀಪದಾरी; ಗೋ ಡೆಗೆ ನೇತುಹಾಕಿರುವ ದೀಪದ ದಿಂಬು. दीवाल, स्नी० दे० दीवार. दीवाली, की॰ ದೀಪಾವಳಿ; ದೀವ ಳಿಗೆ. दीसना, अ॰ ಕಂಡು ಬರು; ಕಾಣಿಸು. दीह, वि॰ ಉದ್ದವಾದ. ಕ್ಷೆಕ್ಕ, す ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ದ ; ದಾಂಧಲೆ ಜೋಡಿ; ನಗಾರಿ. दुंबा, पु॰ ಹಿಂಭಾರಬಾಲದಮೇಕೆ.

दुआ, खी॰ यगुक्रहरूँ; ७० है; ळ वर्षे ; ७४ हान्य ;— मांगना यगुक्रहरूं.

दुआब } पु• २० विकास तिमिष तत्व दुआबा } विकास स्वादेश स्वाद्धार, पु• विद्युद्धार, पु• विद्युद्धारी, बी• थैर्चू भ्रामिश्यः विद्युद्धारी, बी• थैर्चू भ्रामिश्यः

दुआल, **जी॰** ಚರ್ಮ; ತೊಗಲು ಪಟ್ಟಿ.

दुआली, **ಹೊಂಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರು** ಗಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿ.

दुई, वि॰ ಎರಡು. दुकझ, पु॰ ಎರಡೆರಡು; ಚತೆ. दुकना, अ॰ ಮರೆಯಾಗು. दुकान, सी॰ ಆಂಗಡಿ. दुकानदार, पु॰ ಅಂಗಡಿಯವನು. दुकानदारी, सी॰ ಪ್ಯಾಪಾರ; ವರ್ತಕತನ.

दुक्का, को॰ ಎರಡನೇಬಂದು; ದುಗ. दुक्का, कि॰ ಎರಡಂತಸ್ತಿನ; ಎರಡು ಭಾಗದ. दुखहा, पु॰ ಶೋಕ ವೃತ್ತಾಂತ; ವಿಪತ್ತು;—रोना ತನ್ನ ಗೋಳನ್ನು ತೋ ಡಿ ಕೊಂಡು ಅಳುವುದು ಅಥವಾ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

दुखत } ची॰ ಮಗ್ಗಳು. दुखतर } चि॰ ಮುಖದಾಯಕವಾದ. दुखद, वि॰ ದುಃಖದಾಯಕವಾದ. दुखदाई, वि॰ ಸಂಕಟಕೊಡುವ.

दुषदाइ, १४० २० ರಟ ಕಾಡಿಯ ಎ. दुष्पना, २४० ನೋಯು ; ದುಃಖ ಪಡು.

दुखाना, स॰ ನೋಯಿಸು; ದುಃಖ ಪಡಿಸು.

दुखियारा, वि० दे० दुखारा. दुखीला, वि० तैकटा. दुखीहाँ, वि० तैकटा हैक विवास है, चार्तिकटा.

हुगई, की॰ ಕೈಸಾಲೆ, ವರಾಂಡ. हुगहुगी, की॰ ಎದೆನಡುವಣಕಾಲುವೆ. हुगहा, पु॰ ಎರಡು ಕೊಳವಿ ಯ ಬಂದೂಕು.

हुगुन } वि॰ वर्का विः अठखठा हुगुना, स॰ वर्का विरुग्ध हुगुनाना, स॰ वर्का विरुग्ध हुगुनाना, स॰ वर्का विरुग्ध हुगुना, दुष्पा, ची॰ अठखा कुंग्ध हैं, ची॰ अठखा कुंग्ध हैं, स०दी केंद्र विवाह, ची॰ ठ० हैं; रूठदी केंद्र विरुग्ध हैं, ची॰ ठ० हैं, रूठदी केंद्र विरुग्ध हैं, ची॰ ठैं, ची॰ ठैं। ची॰

हुजान्, किः ಮೊಣಕಾಲೂರಿ. हुजीह, दुः ಎರಡುನಾಲಿಗೆಗಳುಳ್ಳ; ಹಾವು.

दुज़्द, पु॰ ಕಳ್ಳ. **दुज़्दी, स्त्री॰ ಕ**ಳ್ಳತನ.

दुज़्दीदा, वि॰ कंपुड़ततः; निगाहे— कंपुर्तकाधः

दुर्क, वि• ಎರಡುಹೋಳಾದ. दुत, अव्य• ಛೀ; ಛೀ; ಧಿಕ್.

दुतकार, की॰ बैठ मगुठ; क्रिक्युट. दुतकारना, स॰ कैठमगुठ; धर्ठ; क्ष्मुटमः.

दुतफ्रां, वि॰ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ ; ಉಭ ಯಾರ್ಥದ.

दुतारा, पु॰ ಎರ**ಡು**ತಂತಿಗಳ ವಾದ್ಯ. **दुति, स्नो॰ ಕಾ**ಂತಿ.

दुवल, वि॰ ದ್ವಿದಳ; ಒಡೆದರೆ ಎರಡು ಭಾಗವಾಗುವ ಧಾನ್ಯ (ಬೇಳಿ).

दुदस्राना, स॰ किं हु ठैरा ; डैठर्स् ठैरा.

दुविहा, वि॰ ಇಮ್ಮನದ. दुवर्षुहाँ, वि॰ क्राथाशू ವ; ಹಾಲು ಹಲ್ಲಿನಮಗು; ಮೊಲೆಕೂಸು.

दुभहाँदी, स्नी॰ ಹಾಲಿನಮಡಿಕೆ. दुधार, वि॰ ಹಾಲುಕೊಡುವ.

दुघारा, वि॰ ಎರಡು ಆಲಗಿನ; ಇಬ್ಬಾಯಿಕತ್ತಿ.

हुवारी, वि॰ ಹಾಲು ಕೊಡುವಂತಹ; ಈರಲಗಿನೆ. हुबारू, वि॰ ಬಹಳ ಹಾಲುಕೊಡುವ ಹಸು.

ुः, वि॰ दे॰ दुबारू.

दुनया, पु॰ ಎರಡುನದಿಗಳ ಸಂಗಮ. दुनाली, वि॰ ಎರಡು ಕೊಳವಿಯ.

दुनियाई, वि॰ মा॰ মा० राष्ट्र हुन्। इंटिस स्वर्थित

दुनियादार, पु॰ तुं ळ्र्यू ; ज्रुं जळाट ಚತುರ.

दुनियादारी, **ಷो० ಲೌ**ಕಿಕವ್ಯ ವಹಾರ; ಚತುರತೆ; ಮೋಸ.

दुनियाबी, वि॰ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ. स्त्री॰ अंतर्ड्यु.

दुनियासाज़, वि॰ ಮು ಖ ಸ್ತು ७ ಮಾಡುವವ ; ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕ ; ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರ.

दुनियासाज़ी, **खी॰** ॐा चं खं चुं ; रेडोलडें.

दुपहा, पु॰ ದುಪ್ಪಟ; ಅಂಗವನ್ನು. दुपहो, स्नो॰ दे॰ दुपहा.

दुपहर, खी॰ दे॰ दोपहर. दुपहरिया र खी॰ మధ్యాన్హ ; మ

ತ್ರೀಕನ್ ಕ್ಯಾನ್ಹ್ ಪಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಮಲ್ಲಿಗೆ.

दुफतली, वि॰ ಎರಡುಬೆಳೆಯ. दुवकना, अ॰ ಬ ಚೈ ಟ್ಟು ಕೊ ಳ್ಳು ; ಕಣ್ಮರೆಯಾಗು.

दुबरा, वि॰ दे॰ दुबछा.

दुबराना, ೫० °ಬಡವಾಗು. दुबला, ಡಿ० ಅಶಕ್ತ; ಬಡಕಲ. दुबरा, ಡಿ० ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ; ಎರಡ ನೆಯಸಾರಿ.

दुविधा, वि॰ ಅನುಮಾನ; ಇಬ್ಬಂದಿ; ಎಡವಟ್ಟು.

दुमंज़िला, वि॰ ಎರಡಂತಸ್ತ್ರಿನ.

हुम, बी॰ धार्च ;—दबाकर भागना कैंतरे ६ क्षांज्ञाता ;—हिस्ताना मंग्डेल बंज ठेंगू कैंग्विस सं मंज्ञाता.

हुमची, ജി• ಬಾಲದ ಕಿಳಗೆಬರುವ ಕುದುರೆ ಜೀನಿನಪಟ್ಟಿ.

हुमतार, वि॰ ಬಾಲವಿರುವ; ಬಿರುದು ಪಡೆದ.

हुमुहाँ, वि॰ ಮೋಸಗಾರ. दुरंगा, वि॰ ವಂಚಕ; ಕಪಟ. दुरंगी, स्त्री॰ ಮೋಸ; ಕಪಟ.

हुस्मा, स्ना॰ २००८२; ४८६८. हुस्त, वि॰ वैध्युत्युति स्रोठलकी स्थातः

हुर, अस्य ಂ ನಿಷೇಧಾರ್ಥವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅವ್ಯಯ. go ಮುತ್ತು; ಬುಲಾಕು; ನತ್ತು.

दुरदुराना, स॰ ७ ವ ಮಾ ನ ಪ ಡಿ ಸಿ ಓಡಿಸುವುದು.

दुरना, अ॰ ಮರೆಯಾಗು. दुरमिसंघि, सी॰ चेंधु ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಿಂದ ಒಂದುಗ್ರಾಡಿಸುವ ಯೋ ಚನೆ. दुरबीन, बी॰ दे॰ दूरबीन. दुरवेश, पु॰ इंग्रेटर; प्रान्धः. (दरवेश) दुराग्रह, पु॰ आंअं टुः ळहं. दुरादुरी, बी॰ आंअं टुं ळहं. दुरायं, वि॰ ग्रं छंतः. दुराना, स॰ आंठें आंखं: ताव आंखं: या लंका माः; . यक्षं छं. दुराय, वि॰ ताधम् धं. दुराय, वि॰ ताधम् धं.

ಭಾವನೆ.

हुराहा, पु॰ ಎರಡು ರಸ್ತೆಗಳು
ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ.

हुरित, पु॰ ಪಾಪ; ದೋಷ.
हुरियाना, स॰ ದೂರಮಾಡು.

दुराशय, पु॰ ट्यांठाद्वीर हु, ;

दुरुखा, वि॰ ಎರಡುಮುಖದ. दुरुखा, वि॰ २००० कार्या दुरुखा, वि॰ २००० कार्या दुरुखी, ब्रो॰ डेट्यू कार्या; माद्य ठेळ

ತ್ರಹಕ, ಡಿಂ ಗೂಥ; ಕಾರಿಣ; ಊಹಿಸ ಲಾಗದ.

दुरेफ, पु॰ ಭ್ರಮರ; ದುಂಬಿ. दुवंद, वि॰ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯ. दुवंदना, ची॰ ವಿಪತ್ತು. दुवंदन, वि॰ ತಿಳಿಯಲಾಗದ. दुवंख, वि॰ ಪ್ರಬಲ.

दुर्दोत, वि॰ ಅಶಾಂತ; ಪ್ರಬಲ; ಭಯುಂಕರ.

दुर्दिन, पु॰ ಮೋಡ ಕವಿದದಿನ; ದುಃಖದದಿನ. दुर्बर, वि॰ स्टुध्नेत्स. दुर्बर, वि॰ दे॰ दुर्बर. दुर्बोच, वि॰ धौराते कातविण्डे व्यागति. दुर्मिल, वि॰ धौरीव्यात. दुर्मा, पु॰ धान्युधि; धान्यामील्था. दुर्वार, वि॰ खार्युकारी में०स्प्री मंत्रुत.

दुर्विनीत, वि॰ ಅಸಭ್ಯನಾದ; ಉದ್ದಂ ಡತನದ.

दुर्विपाक, पु॰ ಧುರದೃಷ್ಟ; ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ.

दुलकी, କಾಂಕುಲುಕೋಟ; ಕುದು ರೆಯ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಡೆ.

दुळखना, स॰ घटौर घटौर कैरिया. दुलही, बी॰ ಎರಡೆಳೆಯಹಾರ. दुलत्ती, बी॰ ಹಿಂಗಾಲೇಟು; ಒದೆ. दुलना, अ॰ ಅಲುಗಾಡು. दुलराना, स॰ ಮುದ್ದಾಡು. दुलहुन र स्त्री॰ ಮದುಮಗಳು; दुलहिन ∫ ಮದುವೆಹೆಣ್ತು. दुलहा, पु॰ ಮದುವಣಿಗೆ. दुलाई, स्नो॰ ಕವುದಿ; ರಜಾಯಿ. दुलाना, स॰ ಅಲುಗಾಡಿಸು. दुलार, पु॰ ಮುದ್ದು; ಮುದ್ದಾ ಟ. दुखारना, स॰ ముద్దాడు. दुलारा, वि॰ ప్రೀತಿಪಾತ್ರ. दुलीचा, पु॰ ಜಮಖಾನೆ. हुवची, स्रो॰ ಎರಡಾಣೆಯ ನಾಣ್ಯ. दुबार, पु॰ थातिणा.

दुवाल, स्नो॰ कैंगिगेर्निस्थित हुवाली, स्नो॰ खंडा थे; कंगिंगेर संसुध्य स्थित हेवाली, स्नो॰ खंडा थे; रविष्ठा संसुध्य स्थित हेवाला, स्नो॰ खंगेर्गु थ्या गंडा रविष्ठा स्वयम्भा गंडा या संस्थित हुवाला, पु॰ काथ्य संस्थित हुवाला, पु॰ कार्य संस्थित हुवाला, पु॰ कार्य संस्थित हुवाला, स्नो॰ कंगिंग्रं तें तुंद्र स्वयात हुवाला, स्नो॰ कंगिंग्रं तें तुंद्र स्वयात हुवाला, स्नो॰ कंग्रं हुवाला संस्था संस्थित संस्था हुवाला, स्नो॰ कंग्रं हुवाला संस्था संस्या संस्था स

दुसह, वि॰ ಸಹಿಸಲಾಗದ; ತಾಳ ಲಾರದ. दुसाव, पु॰ ಒಂದು ಕೀಳುಜಾತಿ.

वि॰ रिरक्षं ; त्याञ्चा.
दुसाल, पु॰ दे॰ दुशाला.
दुस्ति, स्नी॰ संटैंपैं क्या त्याञ्च धि.
दुस्ता, पु॰ तैलदु क्याव्य त्याच्य हस्ता, वि॰ स्थान्य व्याच्य त्याच्य त्याच त्याच्य त्याच त्याच

ಮಾಡಿದ. दुइन, पुर ಹಾಲು ಕರೆಯುವಿಕೆ. दुइना, सಂ ಹಾಲು ಹಿಂಡು. दुइनी, ಹೊಂ ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಪಾತ್ರೆ. दुइर, ಡಿಂ ಇಮ್ಮ ಡಿಯ.

दुहत्था, वि॰ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ

दुहराना, स॰ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳು; ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೇ ಮಾಡು. दुहाई, स्त्री॰ एलं ; ठळक. दुहाग, पु॰ विकार मुः ; ती प्रजी. दुहागिन, स्नी॰ ठिक्ठ ; ठेड०ंडा. दुहाजू, वि॰ ಪುನರ್ವಿವಾಹಿತ. दुहाना स॰ कार्ण हरीक्षारा. दुहिता, स्त्री॰ का तर्था. दुहेला, वि॰ ದುಃಖಗೊಂಡವೆ. दूसा, पु॰ ಎರಡನೆಯ ಬಂದು. द्कान, स्त्रो॰ ಅः गढ़; ಮः छ. द्ज, बी॰ ಬಿದಿಗೆ; ದ್ವಿತೀಯಾ. ಕ್ಷನ, ಇಂ ರಾಯಭಾರಿ, ರಾಜದೂತ. दूध, पु॰ काथा; ಸೊನೆ. रूप-पिलाई, मा॰ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವ ದಾದಿ; ಸಾಕುತಾಯಿ; ವಿವಾಹ ದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕುಡಿಸುವ ಒಂದು ಆಚಾರ. दूध-पूत, पु॰ भैठे ಮತ್ತು ಸಂತಾನ. दूध-माई, पु॰ ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಹಾಲುಂಡ ಮಕ್ಕಳು. रूष-मुँहा) वि॰ ಹಾಲುಣ್ಣು ವಮಗು; दूध-मुख 🕽 ಮೊಲೆಕೂಸು. द्धिया, वि॰ ಹಾಲಿನಿಂದಾದ;

ಬಿಳಿಯ. ತೃಂ ಬಳಪದಕಲ್ಲು.

द्बर द्बला } वि॰ ದುರ್ಬಲ; ನಿಶ್ವಕ್ತ. दूसर, वि॰ ಕಷ್ಟವಾದ; ಕಠಿಣ. दूसना, अ॰ ಅಲ್ಲಾಡು. दूरदेश, वि॰ ದೂರದರ್ಶಿ; ದೂರಾ ಲೋಚನೆಮಾಡುವ.

ದುರ್ಗಮವಾದ. दूरबीन, ಹೊಂ ದೂರದರ್ಶಕಯಂತ್ರ ; ದುರ್ಬೀನು.

दूरी, खो॰ टाकर; इनमधै. दूलह) पु॰ काटाकात; काटावै दूलहा) तें तक्का. दूलहा , ति॰ ಎटाटारैका; धीर टै.

दूसरा, १५० क्षेत्रका, क्षरण दूहना, स॰ दे॰ दुहना. द्रांचल, पु॰ चल्लू ठैसूँ.

हा, पु॰ हा, द्वा क्षु. हिष्टंबंब, पु॰ हालू हिंधा, इतिंदु. देई, स्त्रो॰ टीरडी; अद्रार्थ,

दह, स्ता॰ क्षाः । चिक्रहु. देख, स्ता॰ तंगिरकाठे हैं.

देखना, स॰ ನೋಡು; ದೃಷ್ಟಿಸು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು; ಯೋಚಿಸು; ವಿಚಾ ರಿಸು.

देखाना, स० दे० दिखाना. देखाव, पु॰ तैशिध; तु श्रु उक्. देखावट, स्त्री॰ दे॰ दिखावट. देग, पु॰ कैंग इं ठैते; डंड है. देगची, स्नी॰ कैंग्सित्र हैं. देन, स्त्री॰ ಕೊಡುವಿಕೆ; ದಾನ. देनदार, पु॰ भाषानाठ; इंद्रांगाठ. देना, स॰ केंग्रिका; शिका. **देर) ವಾಂ ತಡ**; ವಿಳಂಬ; ತಾಮಸ; वेश 🕽 ಹೊತ್ತು ; ಕಾಲ. देवर, पु॰ ಮೈದುನ; ಗಂಡನ ತಮ್ಮ. देवरानी, स्नी॰ ६४११ डू.; तें वह ತಮ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ. देवल, पु॰ ಗುಡಿ; ದೇವಾಲಯ. देवा, वि॰ ಕೊಡುವಾತ. देशज, वि॰ देश्यतश्ल कांधेुत; ಒಳನಾಡಿನ. देशी, वि॰ धरंता करं; ता धे. देसावर, पु॰ क्रीठिताळा. देसावरी, स्की॰ ಹೊರ ನಾಡಿ ನಿಂದ ಬಂದ. देह, स्त्री॰ ठंटैर ट. पु॰ करी. देहकान, पु॰ कंशु माधितं वरा. देहकानी, वि॰ कंशु गाउठित. देहला } बी॰ ಹೊಸ್ತಿಲು; ಹೊಸಲು. देहछी ∫ देहलीज, स्त्री० दे० दहलीज. देहात, पु॰ कंशु माळा; मानुकाः ತರ. देहाती, वि॰ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ; ಗ್ರಾಮ್ಯ.

ತಂ ಹಳ್ಳಿಗ.

देहान्त, पु॰ मन्जु ; ಮर्रात. दैनिक, वि॰ रेड्युट ; तुँ त० वरु देर, पु॰ ಗುಡಿ; ದೇವಾಲಯ. दैहिक, वि॰ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. दो-आब) पु॰ ಎರಡು ನದಿಗಳ दो-आबा 🕽 के क्रु हु दौर ह. **दोग़ला, पु॰** क्षाठ**ञ्**डा. दोगुना) वि॰ वर्क्यू 战 ; ಎರಡ दोचंद ∮ ठ≾ू, दोच 🤰 स्नी॰ २० दीर ळ ; व हु धेंगू; दोचन ∫ ಅಸಮಂಜಸ. दोचना, स॰ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸು. दोज़ख़, पु॰ तठंड. दोज़ख़ी, वि॰ घा धे; तर्रह्त. दोजा, पु॰ ಎರಡನೆಯಸಲ ಮದುವೆ ಯಾದವನು. दोजान् , कि० ಮಂಡಿಗಳನ್ನು ಊರುತ್ತ. दोतारफी, वि॰ ಎರಡೂ ಕಡೆಯ. किः ಉಭಯತ್ನ. दोतला) वि॰ ಎರಡಂತಸ್ತ್ರಿನ; ಎರಡು दोतहा ∫ ಮಹಡಿಯ. दो-दिल, वि॰ ಎರಡು ಮನಸ್ಸಿನ; ಚಂಚಲ. दोधार, पु॰ ಭಲ್ಲೆ ; ಭರ್ಚೆ. दोघारा, वि॰ ಎರಡು ಅಲಗುಗಳುಳ್ಳ. दोन, पु॰ ಎರಡು ಬೆಟ್ಟಗಳ ನಡು ವಣಭೂಮಿ. दोना, पु॰ ದೊನ್ನೆ.. दोनी, सी॰ ಚಿಕ್ಚದೊನ್ನೆ

दोपिख्या) वि॰ ಎರಡು ಪದರಗ दोपह्वी 🔰 ಳುಳ್ಳ. दोपहर, बी॰ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ. दोपहरिया, स्नी॰ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ದಊಟ; ಮಧ್ಯಾಹ್ನಮಲ್ಲಿಗೆ. दोपीठा, वि॰ ಎರಡು ಪಾರ್ಶ್ವಗಳುಳ್ಳ. दोफ़सली, वि॰ ಎರಡು ಬೆಳೆಯ; ಎರಡುವಿಧ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯ. दोबारा, कि॰ ಎರಡನೆಯಸಲ. दोभाषिया, पु॰ दे॰ दुभाषिया. दोमंजिला } वि॰ ఎరడు అంకస్త్రీన. दोमुहा, वि॰ ಮೋಸಗಾರ. दोयम, वि॰ ಎರಡನೆಯ. दोरंगा, वि॰ ಎರಡುಬಣ್ಣದ. दोरंगी, स्त्री॰ ध्रंथ ; चंद्रीध. दोल, पु॰ ढंशि थै. दोला, स्नी॰ ಉಯ್ಯಾಲೆ. दोशस्बा, पु॰ ಸೋಮವಾರ. दोशीजा, स्त्री॰ उर्देश. दोष, पु॰ हर्ए० हं; उद्युः. दोषी, वि॰ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದವ. ಅಪರಾಧಿ. दोसाला, वि॰ ಎರಡುವರ್ಷದ. दोस्ती, वि॰ २८ वं ईंळा. दोस्त, पु॰ ಗೆಳೆಯ; ಮಿತ್ರ. दोस्ताना, पु॰ गैंं ९ ठ. वि॰ ತನದ. दोस्ती, जी॰ र्यूं क्रु

दोहता, पु॰ ಮಗಳಮಗ.

दोहती, स्नी॰ ಮೊಮ್ಮ ಗಳು. दोहद, स्त्री॰ ಬಯಕೆ; तथ्रह. दोहन, पु॰ ಹಾಲು ಕರೆಯುವಿಕೆ. दोहनी, स्ती० दे० दुहनी. दोहर, स्त्री॰ ಎರಡುಪದರಿನಬಟ್ಟಿ, दोहरा, वि॰ ಎರಡುಪದರಿನ. दोहराना, स॰ दे॰ दुहराना. दोहा, पु॰ ದ್ವಿಪದಿ. दोहित, पु॰ ಮಗಳಮಗ. दौरी, स्त्री॰ तज्जुरुवत स्तू ; क्ल ದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲುಕಾಳನ್ನು ಬೇರೆಮಾ ಡಲು ಕಟ್ಟುವ ದನದ ಸಾಲು. दोड़, स्नी॰ ఓधें; ఓಡುవಿಕೆ. दोइधूप, स्त्रो॰ ಓಡಾಟ; ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ. दौद्रना, अ॰ ६ खाः; कारीयाः. दौड़ा-दौड़ी, स्नो॰ ६ व्हाउँ संवर्गित. दोबान, स्त्री॰ ఓधं ; जैरतं. दौड़ाना, स॰ ఓಡಿಸು. दौर, पु॰ ತಿರುಗಾಟ; ಸಂಚಾರ; ಒಳ್ಳೆಯದೆಶೆ; ಪ್ರಭಾವ. दोर-दोरा, पु॰, अ ु धरु; सु दान तु. दौरा, पु॰ र्रुंग्यार ; डेकागाध. दीरान, पु॰ दे॰ दौरा. दोरी, स्त्री॰ ಮಂಕರ; ಬುಟ್ಟ. दौलत, स्त्री॰ ಸಂಪತ್ತು; ಐಶ್ವರ್ಯ दोलत-खाना, पु॰ ಮನೆ; ಮಹಲು. दौलतमंद, वि॰ प्रत्रज्ञः दौवारिक, पु॰ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವಪ द्रवना, अ॰ इंटार्गः.

द्वारा, पु॰ ಬಾಗಿಲು; ಮಾರ್ಗ; घकेत, वि॰ ತಳ್ಳುವವನು. ಮುಖಾಂತರ.

ध

चंचक, पु॰ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯದ ರಗಳಿ. ತೊಡಕು.

भंभकभोरी, पु॰ ಸದಾ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ.

भंगला, पु॰ कीलम; क्षेड्या ; र्तैव: **धंघलाना, अ०** పిತೂರಿ ನಡೆಸು.

भंघा, पु॰ शादीकुरत.

भंधार, बी॰ జా.లీ. धंघोर, पु॰ ಉರಿ; ಕಾಮನ ಹಬ್ಬ.

धंसना, ೫೦ ಅದುಮು; ಕುಸಿ. धसान, पु॰ ಹೊಗುವಿಕೆ; ಕುಸಿಯು

ವಿಕೆ; ಕೆಸರುನೆಲ್ಲ धंसाना, स॰ कैंगीरा; कार्ध;

ತುರುಕು. धंसाव, पु॰ दे॰ धसान. थक, बी॰ ಎದೆಬಡಿದುಕೊಳ್ಳು ನಿಕೆ; ಹೊಡೆತ. ಹಾಂ ಏಕಾಏಕಿ. भाषकाना, अ॰ ಹೆದರು; ಧಗಧಗಿಸು.

चक्चकी, ची॰ ಗುಂಡಿಗೆ ಹೊಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

धकपक, बी॰ ಎದೆ ಹೊಡೆಯುವಿಕೆ. कि॰ ಹೆದರುತ್ತ; ನಡುಗುತ್ತ. धकपकाना, अ॰ कैं तर्छ. धकापेल, ची॰ ನೂಕುನುಗ್ಗ ಲು.

धकारा, पु॰ दे॰ धकधकी.

भक्षिमाना } स॰ डंप्युः; तक्राः.

धक्म-धका, पु॰ डएन्, धेः; दक्नु

ಮುಕ್ತಿ.

थका, पु॰ ದೂಡುವಿಕೆ; ದೂಡಾಟ; —देना डर्फा;—मुक्की कार्का ನುಗ ಲು.

धचकना, अ॰ ಮುರಿ; ಕುಸಿ.

धचका, पु॰ दर्नु; र्रंधाः; ५धाः. धज, स्नी॰ ಶೃಂಗಾರ; हैं है.

धजा, स्त्री॰ थाञ्चधं.

धजीला, वि॰ ಅಂದವಾದ; ಸೊಬ กส.

थज्जी, स्नी॰ ಹರಕುಬಟ್ಟೆ; ಚಿಂದಿ. धइंग, वि॰ ಬೆತ್ತಲೆಯಾದ; ನಗ್ನ.

भार, पु॰ ಮುಂಡ ; ಕಬಂಧ.

थइक) स्त्री॰ क्रुं तळा ग्रुं व्यतः ; धइकन 🕽 ಗುಂಡಿಗೆ ಹಾರುವುದು. थड्कना, अ॰ ಎದೆಹಾರು; ಗುಂಡಿಗೆ

धड्का, पु॰ ಎದೆ ಹಾರುವಿಕೆ; ಭಯ; ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೆದರಿಸಲು ಹೊಲ ದಲ್ಲಿಟ್ಟರುವ ಬೊಂಬೆ.

धड़काना, स० ಹೆದರಿಸು.

ಒಡಿ; ಅದುರು.

धड़का, पु॰ कैंदि है ; गाय है.

चड़ा, पु॰ ಒಂದು ತೂಕದ ಪಡಿ: ದಡೆ;—करना ದಡೆಕಟ್ಟು; ಪೇರು ಕಟ್ಟು.

धरी, बी॰ शर्म; स॰धीरा.

धतकारना, स॰ , कि हु रै र्र्फाः । वेरह् ರಿಸು; ತೊಲಗಿಸು.

चता, वि॰ दैं कु ८ मधु धुः ; वताना दे कु ८ में डिंग्स किए ते संज्ञाता.

चित्रमा, बि॰ टाः प्रक्षुत्र ज्ञीसु.

चत्रमा, दु॰ टाउकुट; शाक्षुडु.

चचक, सो॰ टा॰ पेट हेटा ह्या हु.

चचकना, दार्गदार शाक्ष्य हु.

चनकरी, सो॰ किल्ला हु.

चनतेरसा, सो॰ किल्ला हु.

धनदोलत, स्त्री० సిరిగంపుత్తు.
धनाद्य, वि० ఐಶ్వర్యు పంత.
धनिया, पु० चीलक्ष्यु०११ ठे.
धनी, पु० ధనిక; త్రినమంత;
बात का धनी ఆడిదంతే మాడు వవ.

षत्, पु॰ ಬಿಲ್ಲು. 'यतुर्हे, ची॰ थेर्च ಬಿಲ್ಲು. 'यतुसार, पु॰ ಧನಧಾನ್ಯಗಳನ್ನಿ ಡುವ ಉಗ್ರಾಣ ; ಭಂಡಾರ.

'यतुही, स्नी॰ ಆಟದಬಿಲ್ಲು. प्रसा, पु॰ दे॰ घरना. प्रसासेट, पु॰ फ्राग्टि श्री మంडे. 'घन्य, वि॰ कुंडाक्ट. घन्यवादं, पु॰ कुंड ಜ್ಞ ತೆಯ ನ್ನು

डैंगरिटराञ्चाता; करतू है. चन्ना, पु॰ दे॰ धनु.

चन्वा, पु॰ दे॰ धनुः. चन्दी, वि॰ బిల్క్లాళు. चप्पा, पु॰ ಅంగ్బ్ పిట్సు; గుద్దు. षबला, पु॰ ಸಡಿಲವಾದ ಷರಾಯಿ; ಲಂಗ.

धन्या, पु॰ रुपं॰रं. धमकी, स्त्री॰ तंत्रिरं; धौत्रारं. धमगजर, पु॰ श्रद्धतुत्रं; श्राक्रुड. धमधूसर, वि॰ तद्यु; तंत्र्यंडेट.

धमनी, खो॰ ರಕ್ತವಾಹಿನಿ. धमाना, पु॰ ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದವಸ್ತು ಏನ ಧ್ವನಿ.

धमाचौककी, क्ली॰ ಕುಣಿದಾಟ. धमार, क्ली॰ तद्व्रथः; ಗಲಾಟಿ. पु॰ ಹೋಳೀ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಗೀತ.

धम्का, पु॰ ಮುಷ್ಟಿಯ ಹೊಡೆತ. धर, वि॰ ಧರಿಸತಕ್ಕ. पु॰ ಪರ್ವತ. स्त्रो॰ ತಾಳುವಿಕೆ; ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ.

घरती, स्नी॰ ध्रावितः. घरता, पु॰ प्राथमावरं; हैजानळं हं. घरती, स्नो॰ ध्रावितः; ग्राउल्डं. घरन, स्नो॰ कॅंग्डिंग वेहं; हैजान

ಹಣ; ದೂಲ. परना, स॰ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು. पु॰ ಮುನ್ನರ.

धरनेत, पु॰ ಮುಷ್ಕರ ಹಿಡಿಯುವವ. धरम, पु॰ ಧರ್ಮ; ಮತ.

घरसना, अ॰ ಬಗ್ಗು; ಹೆದರು. स॰ ದಬಾಯಿಸು; ಅವಮಾನಪಡಿಸು. घरहर, स्त्रो॰ ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ; ಕೈಸೆರೆ; ಅಡ್ಡ ಬಂದು ಜಗಳನಿಲ್ಲಿಸುವಿಕೆ;

ರಕ್ಷಣೆ; ಭೈರ್ಯ.

थरहरा, पु॰ ಗೋಪುರ; ಬುರುಜು. थरहरिया, पु॰ ಜಾಮೀನು ನಿಂತು ಬಿಡಿಸುವವ; ರಕ್ಷಕ.

घरा, स्त्री॰ ಭೂಮಿ. घराऊ, वि॰ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ; ಭದ್ರ ಪಡಿಸಿದೆ.

धराना, स॰ ಹಿಡಿಸು; ಸ್ಥಿರಪಡಿಸು; ಇಡಿಸು.

भारी, बी॰ ನಾಲ್ಕು ಸೇರಿನ ತೂಕ; ಉಪಪತ್ತಿ.

धरीचा, पु॰ का क्षेत्रं तात्व. धरेचा, पु॰ दिंग्यां त्रंत्रं धरोहर, खी॰ अक्रात्रं हुं, क्षेत्रं

षर्ता, पु॰ ಧರಿಸುವವನು. षर्म, पु॰ ಗುಣ; ಸ್ವಭಾವ; ರೀತಿ; ಮತ; ಕರ್ತವ್ಯ.

धर्मी, वि॰ ಧರ್ಮಪರ.

ಟಕ್ಕೆ gಂ ಅವಿಧೇಯತೆ; ಉದ್ದಂಡ ತನ; ಅಗೌರವ.

ಟಾ, ಆಂ ಪುರುಷ ; ಪತಿ.

धवनी, स्था॰ ತಿದಿ. धवली, वि॰ ಬಿಳಿಯ ; ನಿರ್ಮಲ. धस, पु॰ ಮುಳುಗುವಿಕೆ; ಮುಳುಕ.

धस्त, पु॰ क्यारागिश्यः, क्यारागिश्यः, धस्तक, स्ती॰ क्यांड्र ठः, क्यांध्यः, क्यार्थः, ध्यार्थः, स्वारं

धसकना, अ॰ वि ; काळे ; काळ ಯौरावा.

भ्रतना, अ॰ ನಾಶವಾಗು; ನಷ್ಟ ಪಡು.

धसाना, स॰ दे॰ धंसाना.

धांधना, स॰ ಮುಚ್ಚು ; ಮಿತಿಮೀರಿ ಊಟಮಾಡು.

धांसना, अ॰ चैतैयाः.

धाई, स्त्री० दे० धाय.

भाऊ, पु॰ ಹರಿಕಾರ; ದೂತ. भाक, स्त्रो॰ ಪ್ರತಾಪ; ಆತಂಕ.

भागा, पु॰ काठ; काथा.

भाइ, स्नी॰ ಹಲ್ಲು; ಗರ್ಜನೆ; ಆರ್ತ ನಾದ; ಕಳ್ಳರಮುತ್ತಿಗೆ.

भाइा, पु॰ ದರೋಡೆ; ಸುಲಿಗೆ; वकाಯಿತಿ.

धासा, वि॰ ಪಾಲಕ; ಧರಿಸುವವನು. धातु, क्षी॰ ಖನಿಜ. दु॰ ವೀರ್ಯ. धात्री, क्षी॰ ತಾಯಿ; ದಾದಿ; ನೆಲ್ಲಿ ಕಾಯಿ.

धान, पु॰ భక్త; ధాన్య; నేల్లు. धाप, पु॰ ಹರಿದಾರಿ; ಬಯಲು. দ্বী॰ ತೃಷ್ತಿ; ಸಂತೋಷ.

धापना, अ॰ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು ; ಓಡು. स॰ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸು.

धाम, पु॰ ಮನೆ; ನಿವಾಸ; ದೇಹ. धाय, स्नो॰ ದಾದಿ.

धार, ज्ञी॰ ಧಾರೆ; ಬುಗ್ಗೆ; ಅಲಗು; ಪ್ರವಾಹ; ದಂಡೆ. go ಮಳೆ; ಸಾಲ.

धारक, वि॰ ಧರಿಸುವವನು; ಸಾಲ ಗಾರ. दु॰ ಗಡಿಗೆ; ಕಲಕ. भारणा, क्वा॰ हैद्गान्त ; तुद्धः हैर्युळा ; బుద్ధి ; तैत्रज्ञु. भारना स॰ डान्धः; ಹೊರು; ಧರಿಸು. ಸಾಲಮಾಡು.

धारा, स्त्री॰ शि.० तर्मधं इं. ಪ್ರವಾಹ; ಹठेडं; काರಂಜಿ; ಸಮೂಹ; ರೇಖೆ; काನೂನಿನ ವಿಧಿ. धारासभा, स्त्री॰ ಶಾಸನಸಭೆ. धारावाही, वि॰ ಪ್ರವಾಹರೂಪ ವಾಗಿ.

धारी, वि॰ ಧರಿಸುವವನು. क्को॰ ಸೈನ್ಯ; ಸಮೂಹ; ಗೆರೆ. धारीदार, वि॰ ಗೆರೆಗಳುಳ್ಳ. धारोणा, पु॰ ನೊರೆ ಹಾಲು. धार्मिकता, स्नो॰ ಧರ್ಮಶೀಲತೆ; ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿ.

भावक, पु॰ ಓಡುವವ; ದೂತ. भावन, पु॰ ಓಡುವಿಕೆ; ಹರಿಕಾರ; ಒಲೆಕಾರ; ತೊಳೆದು ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡ ತಕ್ಕ ವಸ್ತು.

भावना अ॰ ಓಡು; ಧಾವಿಸು. भावनी, ঝা॰ ಓಟ; ಮುತ್ತಿಗೆ. भावा, पु॰ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುವಿಕೆ; ಮುತ್ತಿಗೆ; ಆಕ್ರಮಣ.

धिंग, बी॰ ಉಪದ್ರವ; ತುಂಟತನ. धिंगा, पु॰ ಪೋಕರ; ನಾಚಿಗೆಗೇಡಿ. धिंगाई, बी॰ ಪೋಕರಿತನ; ತಂಟಿ. धिंगाना, स॰ ಉಪದ್ರವಮಾಡು. धिंगा, बी॰ ಮಗಳು; ಚಿಕ್ಕಹುಡುಗಿ. धिंक, अल्य॰ ತಿರಸ್ಕಾರಸೂಚಕ ಶಬ್ದ. ষিকলা, সত গুম্পাসনাত.

ঘিকালা, নত গুলুত্ব গুম্বাসকাত.

ঘিকাল, নতি ইত যিক.

ঘিল, নতি গুলু ; কানখ্য.

ঘিলা, নত কঁটেইন্য.

ঘালা, নত কঁটেইন্য.

ঘালা, নত কাই ক্যাড়া চালা

भींग, भींगरा, पु॰ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ; ದಾಂಡಿಗ; ಟೊಣೆಯ.

धींगा, पु॰ ಶರೀರ; ದುಷ್ಟ; ಉಪ ದ್ರವಿ. थोंगाभीती के स्टेंट अंटर्स र भट

धींगार्धींगी हुने डा० डा०धंडत ; ध० भींगामुस्ती है कि। घणा डागुर. भींगह है वि। ದುಷ್ಟ ; ಪೋಕರ.

भींवर, पु॰ ಅಂಬಿಗ; ಮೀನು ಹಿಡಿ ಯುವವ.

धी, स्नो॰ ಬುದ್ಧಿ; ಮಗಳು; ಮನಸ್ಸು. धीजना, स॰ ಸ್ಟ್ರೀಕರಿಸು; ಪರಿಗ್ರ ಹಿಸು.

धीमान्, पु॰ ಬುದ್ಧಿವೆಂತ; ಬೃಹ -ಸ್ಪತಿ.

धीमा, वि॰ ನಿಧಾನವಾದ. • धीर, वि॰ ಬಲ್ಲಿಷ್ಟ ; ಗಂಭೀರ. पु॰ ಧೈರ್ಯ.

धीरज, पु॰ कैंुर्ಯः ;—बैंजाना कैंुर्ಯः ಹೇಳು. धीरता, स्त्री॰ कैंुर्ಯः ; ಸ್ಥೈರ್ಯ.

भीरे, कि॰ ನಿಧಾನವಾಗಿ; ಮಲ್ಲಿಗೆ; —भीरे ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲಗೆ; ಕ್ರವೇಣ.

भीवर, षु॰ ಅಂಬಿಗ; ಬೆಸ್ತ. भीवरी, भी॰ ಬೆಸ್ತರವಳು.

भुंहै, स्त्री॰ स्ना॰ धानुलै; द्रावर. चुँगार, स्त्री॰ धर्त ठलं. धुँगारना, स॰ धार् ठाईका का. चुँच, धुंज, स्नी॰ ठामा हा ; काथा, ; ಧೂಳು; ಮಬ್ಬು ಗಣ್ಣಿ. श्वंधकार, पु॰ तक्षात्रे ; त्रेमातं डु. धै. धुंधर, बी॰ ಧೂಳು; ಮಸುಕು. धुंबारना, अ० दे० धुंबलाना. शुंबला, वि॰ ಮಸುಕಾದ; ಮಬ್ಯಾದ. **धुंबलाई, को**॰ ಮಬ್ಬು; ಕಿರುಗತ್ತಲೆ; ಮಂಜುಗಣೆ .. चुंचलायन, पु॰ ಮಂಜುಗಣ್ಣು; ಮಬ್ಬು ; ಕಿರುಗತ್ತಲೆ. ्षुंचलानां, अ॰ ಮಬ್ಬಾಗು; ದೃಷ್ಟಿ ಮಂದವಾಗು. धुंचवाना, अ० ಹೊಗೆಯಾಡು. षुंभाँ, पु॰ ಹೊಗೆ; ಧೂಮ; ಆವಿ. थुऑक्स, पु॰ कैंगिकंदा ताः ಜಹಜು. धुआँदान, पु॰ ಚಿಮನಿ; ಹೊಗೆಕಿಂಡಿ: ಬೆಕ_{್ಕೆ}ಮಾಳಿಗೆ. चुआँदार, वि॰ कॅंगितं का केरा दे : ಹೊಗೆ ತುಂಬಿದ. किಂ ಅಧಿಕ

পুলাঁবান, पु॰ ಚಿಮನಿ; ಹೊಗೆಕಿಂಡಿ; ಬೆಕ್ಕು ಮಾಳಿಗೆ.

পুলাঁবা, বি॰ ಹೊಗೆಯಂತಿರುವ; ಹೊಗೆತು ೦ ಬಿ ದ. क्षि॰ ಅಧಿಕ ವಾಗಿ.

पुलांवा, अ॰ ಹೊಗೆಯ ವಾಸನೆ ಯಾಗು; ನಾತಹೊಡೆ.

पुलांवा वि॰ ಹೊಗೆಯವಾಸನೆಯ.

पुलांवा वि॰ ಹೊಗೆಯವಾಸನೆಯ.

पुलांवा वि॰ ಉದ್ದಿನಹಿಟ್ಟು.

पुकावा, की॰ ಅದ್ದಿನಹಿಟ್ಟು.

पुकावा, की॰ ಹೃದಯ; ಎದೆ; ಹೆದ ರಿಕೆ; ಮಿಂಚುಹುಳ.

धुकना, अ॰ धार्ग्य; धारागः; धीरका. थुकाना, स॰ धर्त रा; था ११रा. चुकार, ची॰ ನಗಾರಿಯ ಶಬ್ದ. धुतकार, स्त्री॰ दे॰ दुतकार. धुन, क्री॰ ಆಸಕ್ತಿ; ति स्ं; संधं; ರಾಗ; ಹಾಡಿನಚರಣ; ಚಿಂತೆ; —का पका **कि वित में श**प्तर्वा ಸೂರೈಸಿಯೇ ಬಿಡುವವನು. धुनकना, स॰ दे॰ धुनना. धुनकी, स्नी॰ ಆರಳೆ ಹಿಂಜುವ ಬಿಲ್ಲು. धुनना, स॰ ७०६ के० क्षा ; के ह्यु ; ಏಕ್ಟ. धुनि, स्त्री॰ ಧ್ವನಿ; ನದಿ. धुनियाँ, पु॰ ಅರಳೆ ಹಿಂಜುವವನು ; ಪಿಂಜಾರ. भुषेली, स्त्रो॰ धीर्रेश तंर्रशैतरा. (घमौरी) धुरंधर, वि॰ ७ मुत्राल्यु रूग्द ; ಶ್ರೇಷ್ಣ. थुरा, पु॰ ಒಂಡಿಯ ಅಚ್ಭು ; ಅ हूं. धुरियाना, स॰ दील बर्जर्स्य कार्ट ಮಾಚು; ಧೂಳೆರಚು. धुरी, स्नी॰ ಅಚ್ಚುಮರ; ಇರಸು. धुर्ग, पु॰ हक ; स्किठा. धुलना, भ० ತೊಳೆಯಲ್ಪಡು. धुलवाना, स॰ डी॰ है थी र्राः, धरीराः. थुलाई, स्नो॰ डी॰ ईक्का करें ; डी॰ ई ದುದರ ಮಜೂರಿ. धुवाँ, पु॰ दे॰ धुआँ.

खुवाँस, बी॰ ಉದ್ದಿನಹಿಟ್ಟು.

पुस्सा, पु॰ ंतसू ವಾದ ಉಣ್ಣೆಯ ಶಾಲು.

भृत, वि॰ ಧೂರ್ತ; ಮೋಸಮಾಡ ಶಕ್ತ.

भूतना, स॰ ठ० छतं ठाविः.

ध्नी, ची॰ द्राव्यः; ಅಗ್ನಿಕುಂಡः; —समाना ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಅಗ್ನಿಕುಂಡ.

भूप, स्ती॰ ಧೂಪ; ಬಿಸಿಲು; ಸಾಂ ಬ್ರಾಣಿಯ ಹೊಗೆ.

भूपवदी, स्त्री॰ ಹೊತ್ತು ನೋಡುವ ಛಾಯಾ ಯಂತ್ರ.

भूपदान, पु॰ ಧೂಪದ ಕರಡಿಗೆ; ಧೂಪಾರತಿ.

धूपना, अ॰ ಹೊಗೆಕೊಡು; ಹೊಗೆ ಯಾಡು.

ध्रवत्ती, स्नी॰ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿಕಡ್ಡ; ಆಗರಬ<u>ತ್ತಿ</u>.

भूम, पु॰ ಹೊಗೆ; ಹುಳಿತೇಗು; ಧೂಮಕೇತು. स्त्री॰ ಸಡಗರ.

ध्मधाम, स्त्रो॰ ವಿಜೃಂಭಣೆ ; ಆಡಂ ಬರ ; ಸಡಗರ.

धूमपान, पुं॰ ಹೊಗೆಸುತ್ತು ಸೇದು ವಿಕೆ.

भूमपोत, पु॰ धळधः ; ಉಗಿ तन औ. भूसर, वि॰ ಮಲಿನ್ಗವಾದ ; ಹೊಗೆ ಬಣ್ಣ ದ. **ತ್ನಗತಾ, ಡಿ॰ ಕೊಳಿಯಾದ; ಹೊಗೆ** ಬಣ್ಣ ದ.

धूरा, पु॰ ಧೂಳು; ಚೂರ್ಣ; ವುಡಿ. धूर्त, वि॰ ಕಪಟ; ವಂಚಕ.

भूतंता, स्त्री॰ ವಂಚ ಕತನ.

ध्ल, की॰ प्राथः;—उदाना तार राजकः;—उद्दा स्टिकार राजकुताराः;—चारना दौतुः, ತೋ राः;—फाँकना तीव्युः गारीकाशुदी ಅधौराकः;—में मिलना तार्षाराः

ष्ला, पु॰ ಭಾಗ; ಹಿಸ್ಸೆ; ಚೂರು. प्सना, स॰ ಅನಾದರ ತೋರು; ಬೈಯು.

थ्सर, वि॰ ಧೂಳಿನಬಣ್ಣ ದ ; ಖಾಕೀ ಬಣ್ಣ ದ.

पूहा, पु॰ ಆಟದ ನಡುವೆ; ಮೋಸ. धित, बो॰ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ; ನಿರ್ಧಾರ; ಧೈರ್ಯ.

थर, वि॰ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ದಿಟ್ಟ ंತನದ.

ष्ट्रता, खो॰ ದಾಷ್ಟೀಕ. धंगामुष्टि, खो॰ ನೂ ಕನು ಗ್ಗ ಲು ; ತಿಕ್ಕಾಟ. क्रि॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ.

धेनु, स्नी॰ ಆಕಳು; ಹಸು.

धेनुमती, स्नी॰ ಗೋಮತೀನದಿ. धेय, वि॰ ಧರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

चेर, पु॰ ಕಾಡುಜಾತಿ; ದನಕಾಯುವ ಒಂದು ಗೊಲ್ಲರ ಉಪಜಾತಿ.

घेलचा } पु॰ ಒಂದೂವರೆ ಕಾಸಿನ घेला } ಒಂದು ನಾಣ್ಯ. चेसी, चो॰ ಎ॰धार्लेळ रुगलुः. ' घोस्स् वि॰ ಗಟ್ಟವುುಟ್ಟಾದ. चोंचा, पु॰ ಏಕಾರ; ಏಕಾರವಾದ ಆಕಾರ.

भोंकना, स० ಬೆಂಕಿಯುರಿಸಲು ತಿದಿ ಯೊತ್ತಿ ಊದು. भोखा, पुಂವೋಸ; ಕಪಟ; ವಂಚನೆ. भोखे की टही ಮಾಯಾಜಾಲ. भोखार, पुಂ ಕಡಲೇ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸೀತಿನುಸು

७क्वा क्षान्य. धोखेबाज़, वि॰ क्षार्यमा ठ. धोखेबाज़ी, बी॰ क्षार्यमा ठर्च. धोती, बो॰ क्षार्ड; इ०छै. धोता, स॰ डैंकर ; शक्यू.

খাৰন ব্ৰীক ভানমঙ.
খাৰী, ব্ৰু আই আই আই কান্ত্ৰ কান্ত কান্ত কান্ত্ৰ কান্ত্ৰ কা

धोवन, पु॰ डंकर्षदिश्एं. धोवना, स॰ दे॰ धुल्रवाना. धोंक, स्त्री॰ डेट्टिक्ट्रान्ट्रः यं॰तान्द्रः धोंकन, स्त्री॰ धिम्पेट राज्यः धोंकनी क्रेसे॰डेटि; क्राट्यांत्रेन्डेटें धोंन, स्त्री॰ युळाडू; क्षे॰डेटेंं धोंन, स्त्री॰ युळाडू; क्षे॰डेटेंंंं न

नंग, पु॰ थंडु छै; तत्र है;—धनंग, ಬರೇ थंडु छै. नंगरा, वि॰ तत्र ; थंडु छै. नंगा, वि॰ थंडु छै; ವೆತ್ತ ಹೀನ; ದಿಗಂಬರ. नंगाहुच्चा) वि॰ ಕಡುಬಡವ; ಆತಿ

नंगाब्चा ∫ ದರಿದ್ರ. नंगियाना, स॰ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಸಹರಿ ಸುವುದು.

नंदोई, दु॰ ನಾದಿನಿಯಗಂಡ. नंदर, दु॰ ಸಂಖ್ಯೆ ; ಅಂಕಿ. नंदरतार, दु॰ ಪಟ್ನೀದಾರ ; ಪಟೀಲ. नंदरतार, कि॰ ಸಂಖ್ಯಾನುಕ್ರಮ. नंबरी, वि॰ ಪ್ರೆಖ್ಯಾತ; ಹೆಸರುವಾಸಿ. न, अव्य॰ व्षष्ट्र; ಅ्ष्ट्र; धौरवः; ಕೂಡದು.

नहंम; स्त्री॰ ಸ್ವರ್ಗ; ಅಲಭ್ಯವಸ್ತು; ಪ್ರೀತಿ; ಪುರಸ್ಕಾರ; ತಲುಪುವಿಕೆ. नककरा, वि॰ ಮೂಗು ಹರುಕ; ಮಾನಮರ್ಯಾದೆಯಿಲ್ಲದ. नकचरा, पु॰ ಕೆಟ್ಟಸ್ವಭಾವ.

नकवड़ा, पुरु क्यार्यु कार्यु कार्य नक्रद्र, पुरु तिर्माण कार्यु कार्य

नकपूल, पु॰ ಮೂಗುತಿ; ಮೂಗು ಬೊಟ್ಟು.

नक्रब, स्नो॰ ಸುರಂಗ; ಕನ್ನ; ಕನ್ನ ಗತ್ತರಿ.

नकवेसर, ची॰ ಮೂಗುಬೊಟ್ಟು; ಬೇಸರಿ.

नकसोती, पु॰ ಬುಲಾಕು; तड्यु. नकरा, पु॰ ಪರಚಯವಿಲ್ಲದ. नकरू, भ्रो॰ ಪ್ರತಿಲಿಪಿ; तಕಲು; ಕಾಪಿ; ಅನುಕರಣ; ಹಾಸ್ಯ. नक्रस्तवीस, पु॰ ಕಾಪಿ ಅಥವಾ ನಕ

ಲು ತೆಗ್ಗೆಯುವ ಗುಮಾಸ್ತೆ. नक्करी, वि॰ ಕೃತ್ರಿಮದ; ಸೃಷ್ಟ ನೆಯ.

नक्छे-मज़हब, पु॰ ಧರ್ಮ ಪರಿವರ್ತನೆ. नक्सीर, सो॰ ಮೂಗಿನ ಸಿರೆ; ಮೂಗು ಒಡೆಯುವಿಕೆ.

नकस्र, पु॰ ಉಸಿರಾಡುವ ಶಬ್ದ. नकाब, खो॰ ಬುರುಕಿ; ಮುಸುಕು. नकार, पु॰ ಇಲ್ಲವೆನ್ನು ವಿಕೆ; ಬೇಡ ವೆನ್ನು ವಿಕೆ; ನಿರಾಕರಣೆ. '**नकारना, स॰ ಇ**ಲ್ಲವೆನ್ನು; ನಿರಾ ಕರಿಸು.

नकाशना, स॰ ನೆಕಾಸಿಮಾಡು. नक्राशी, स्त्री॰ दे॰ नक्काशी.

निक्याना, आं के कालि है। के काल राज्य ; ಕಷ್ಟಪಡು. सं का विकार

नकीज्ञ, वि॰ ವಿರುದ್ಧ; ವ್ಯತಿರಿಕ್ತ. नकीब, पु॰ ವಂದಿಮಾಗದ; ಚಾರಣ. नकीह, वि॰ ಬಲಹೀನ. नकुछ, पु॰ ಮುಂಗುಸಿ. नकेछ, को॰ ಒಂಟೆಯ ಮೂಗಿಗೆ

नकल, खा॰ ಒಂಟಿಯ ಮೂಗಿಗ ಕಟ್ಟುವ ದಾರ; ಮೂಗುದಾರ. नकार, पु॰ ಅವಮಾನ. '

नकारसाना, पु॰ ठामा० थाठीरमञ्ज स्क्रारसाना, पु॰ ठामा० थाठीरमञ्ज स्कृष

नकारी, पु॰ तमाठे; ಭೇರಿ. नक्काल, पु॰ तक्टीजाव्यं वर्च. नक्काली, स्त्री॰ तक्टी; कार्युः. नक्कारा, पु॰ तकार्ये काव्यं वर्च. नक्कारी, स्त्री॰ क्टींग्रेजीय केट्य ; तकारी केटिय.

नक्कू, वि॰ ದೊಡ್ಡ ಮೂಗಿನವ; ಇತರರನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಾರದೆ ತಾನೇ ಕೆಲಸಮಾಡುವವ.

नक्त, पु॰ ರಾತ್ರಿ. नक्र, पु॰ ಮೊಸಳೆ. नक्र्या, वि॰ ಚಿತ್ರಿಸಿಲ್ಪಟ್ಟ; ಅಂಕಿತ. नक्सा, पु॰ थेंडु; तहूँ; टाँ क्रा थेंडु; टाइंट.

नक्तरा-नवीस, पु॰ ರೇಖಾ ಚಿತ್ರ; ಬರೆಯುವವನು; ಚಿತ್ರಗಾರ.

नक्तरा-नवीसी, स्त्री॰ ಚಿತ್ರಗಾರಿಕೆ. नक्तरी, वि॰ ಕೆತ್ತನೆಯ; ನಕ್ಷಗಳಿ ರುವ.

नख, पु॰ ಉಗುರು; ನಖ. नखना, स॰ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗು. स॰

ಉಲ್ಲಂಘಿಸು; ದಾಟು; ನನ ಗೊಳಿಸು.

नक्ररा, पु॰ ಒಯ್ಯಾರ; ಬೆಡಗು; —तिह्या ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣ.

नत्ररीका } वि॰ ಒಯ್ಯಾರಮಾಡು नत्ररेबाज़ } ವವ; ಒಲಪುಗಾರ.

नख़रेबाज़ी, स्त्री॰ ಥಳಕು ಮಾಡು ವಿಕೆ.

नखास, पु॰ ಗುಲಾಮರನ್ನೂ ಪಶು ಗಳನ್ನೂ ಮಾರುವ ಸಂತೆ.

नखोटना, स॰ क्षेत्रीधाः; ह्रवकाः.

नक्रल, पु॰ ಖರ್ಜೂರದ ಗಿಡ;—बन्द ತೋಟಗಾರ.

नक्रिक्सान, पु॰ ತೋಟ; ಓಯೆ ಸಿಸ್.

नग, पु॰ ಪರ್ವತ; ಮರ; ಸರ್ಪ; ಸೂರ್ಯ.

नगण्य, वि॰ ಗಣನೆಗೆ ಬಾರದ; ತುಚ್ಛ.

नगर, पु॰ दे॰ नक्रद. नगरी, स्ती॰ ळक्षकाराः.

नगन, वि॰ धैडु. छै; तत्.

नामा, पु॰ ठातं; ಆಲಾಪನೆ. (नामा)

नगरी, स्त्री॰ ಪಟ್ಟಣ. नगारा, पु॰ ನंगाठे ; ಭೇರಿ.

नगोना, पु॰ ರತ್ನ ; ಮಣಿ.

नगीनासाज, पु॰ वड्र तावव ; कारवि.

नम्न, वि॰ धैड्रु थै.

नधना, स॰ वार्धाः

नघाना, स॰ ದಾಟಸು.

नचना, अ॰ कालै; तडहत्रकाटा.

नचिन, ब्रो॰ डालैंड; तुडु.

नचतेया, पु॰ ಕುಣಿಯುವವನು. नचाना, स॰ ಕುಣಿಸು; ಸತಾಯಿಸು;

ಅತ್ತಿತ್ತ ಓಡಾಡಿಸು. नज़दीक, वि॰ ಸಮಿವ ; ಹತ್ತಿರ.

नज़दीकी, ची॰ ಸಾಮಿನಪ್ಯ; ಹತ್ತಿರ. नज़म, ची॰ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

नज़र, स्त्री॰ तंशिंधे; ह्यु काट्यु क्षुः; ಉಡುಗೊರೆ; काले हैं;—आना

ಕಣ್ಣಿ ಗೆಬೀಳು: ಗೋಚರವಾಗು;

—पर चढ़ना ಉತ್ತಮವಾಗಿ
ಕಾಣುವುದು;—बोबना ಮಂತ್ರ

ಬಲದಿಂದ ಒಂದನ್ನು ಮತ್ತೊಂದ ನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು; ದಯೆ

ತೋರುವುದು;—उतारना ನಿವಾಳಿ ಸುವುದು;—स्ताना ದೃಷ್ಟಿಯಾಗು

ವುದು. नक्तरबंद, वि॰ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಣ್ಗಾ ವಲಲ್ಲಿರುವ.

नज़रबंदी, स्त्रे॰ काठातू ळ्या ; ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟು ವಿ नज़रबाग, पु॰ ಅರಮನೆಯ ಉದ್ಯಾ ನವನ. नज़रबाज़, वि॰ ಕಣ್ಣು ಮಿಟಕಿಸು ವವ; ಕಣ್ಣು ಹೊಡೆಯುವವ. नज़रसानी, बी॰ ಪುನರ್ವಿಚಾರಣೆ. नज़राना, पु॰ ಕಾಣಿಕೆ. अ॰ ದೃಷ್ಟಿ ದೋಷಕ್ತೆ ಬಲಿಯಾಗು. नज़ला, पु॰ वें(ड; रौतिक. नज़लाबन्द, पु॰ ನೆಗಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲ ಸುವ ಔಷಧ. मज़र-अन्दाज़, वि॰ ಗೌರವವಿಲ್ಲದ; ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗದ. नज़र-गाह, स्ती॰ ठं०तं ठाउँ. नज्ञा, पु॰ ಅಂತಿಮಶ್ವಾಸ. नज़ाकत, स्त्री॰ ಕೋಮುಲತೆ. नजात, ची॰ ವೋಕ್ಷ; ಬಿಡುಗಡೆ. न्जाबत, ची॰ ಸಜ್ಜನತೆ; ಕುಲೀನತೆ. ಗಾರನ ಪದವಿ; ಅಧಿಕಾರ ವಿಭಾಗ. नज़ारत, बो॰ ಮೇಲ್ವಿ ಚಾರಣೆ; ಪಾರುಪತ್ಯ. नज़ारा, पु॰ रुक्धः; ದೃಶ್ಯः; ದೃಷ್ಟಿ; ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿ. नज़ाराबाज़ी, स्त्री॰ हुँ, का तु क्षु ಯಿಂದ ನೋಡುವುದು. नजासत, स्त्री॰ ಕೊಳಕು.

•नजीब, पु॰ ಸತ್ತುಲದವೆ. नज़ीर, बी॰ ಉದಾಹರಣೆ. नज्म, पु॰ ಜೋತಿಷ್ಯ. नजूमी, पु॰ ಜೋತಿಷ್ಟ; ಜೋಯಿನ. नजुल, पु॰ ಎಲ್ಲಿಯಿಂದ ಹೊರಗಣ ಸರಕಾರದ ಭೂಮಿ. नक्द, पु॰ ಎತ್ತಾದ ಪ್ರದೇಶ. नज़म, बी॰ ಕವಿತೆ; ಮುತ್ತಿ ನಹಾರ. नक्रल, पु॰ ಸರಕಾರೀ ಜಮೀನು. नट, पु॰ ಅಭಿನಯ ಕಾರ. नटई, बी॰ गुठ; ಕೊರಳಗಂಟು. नरसर, वि॰ तथाधीताठ; डा०धी: ಚೇಷ್ಟೆ ಗಾರ. नरस्तरी, स्नो॰ ड००धंडत. . नटनी, स्त्री॰ तडह है; तधे. नखना, स॰ ಅಭಿನಯಿಸು. नटवर, पु॰ ಅಭಿನಯಕಾರ. नरसाल, स्नी॰ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಚುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಮುರಿದ ಮುಳ್ಳು. नटी, स्त्री॰ तडिन है; ಅद्गरी है; नदना, अ॰ ನಾಶವಾಗು. स॰ ನಾಶ ವಾಡು. नदना, स॰ ग्रीशक्षेत्रंथ. नित, की॰ तंरामनुष्; ठेतंथा. नितनी, इती॰ ಮಗಳಮಗಳು; ದೌಹಿತ್ರಿ. नतीजा, पु॰ ಪರಿಣಾಮ; ಫಲ. नतु, कि॰ ಇಲ್ಲವಾದರೆ.

नतेत, पु॰ ಸಂಬಂಧಿಕ; ನೆಂಟ.

नत्थी, भ्री॰ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಕಟ್ಟು; ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವ ಧಾರ; ಲಗತ್ತಿಸಿದ ಕಾಗದಪತ್ರ; -करना ಲಗತ್ತು ಮಾಡು. नय, जी॰ ಮೂಗುಬೊಟ್ಟು; ನತ್ತು. नथना, पु॰ ಮೂಗಿನ ಮುಂಭಾಗ; ಮೂಗಿನ ತುದಿ. नयनी, ची॰ प्रलू ಮೂಗುಬೊಟ್ಟು; ಬುಲಾಕು. मधुना, पु॰ दे॰ नथना. नथुनी, स्रो॰ दे॰ नथनी. नद्, पु॰ ति. नदान, वि० दे० नादान. नदारद, वि॰ ಅದೃಶ್ಯ; ಮಾಯ ವಾದ. नदिया, स्ती॰ ति ; ಹೊಳೆ. नदीरा, वि॰ ಕಾಣಪ; ಲೋಭಿ. नदीम, पु॰ सन्द्रां तर्; र्र्यू कि इ. नहाफ्र, पु॰ ಪಿಂಜಾರ. नचना, स॰ (राजी हुँ) ಅಥವಾ ಹೂಡು. ननंद) ची॰ तं वंत मकी ति : ननद् ∫ ನಾವಿನಿ. ननदोई, पु॰ ನಾದಿನಿಯ ಗಂಡ. ननसार, स्त्री॰ डाळीळा डर्रा ಮನೆ: ಮಾತಾವ.ಹರ ಮನೆ. ननिया, वि॰ ತಾಯಿಯ ತಂದೆಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಮಾತಾಮಹರ.

ननिहाल, पु॰ दे॰ ननसार.

नन्हा, वि॰ थेर्नु; युध्रु.

नपाई, स्रो॰ अपंडे कागळा रहें ; ಅಳತೆ ಮಾಡಿದುದರ ಮಜೂರಿ. नपाक, वि॰ दे॰ नापाक. नापुंसक, पु॰ ಪೌರುಷವಿಲ್ಲದವೆ; ಷಂಡ; ನಫುಂಸಕ. नपुंसकता, खी॰ ठ्यां० रू इंडर. नफ्रर, पु॰ ಆಳು; ಸೇವಕ. नफरत, स्ती॰ ಹೇಸಿಕೆ; ಹೇವರಿಕೆ; ಆಸಹ್ಯ. नक्ररी, ची॰ ಒಬ್ಬ ಆಳಿನ ಒಂದು ದಿನದ ಮಜೂರ; ಆಳುಗೆಲಸ. नक्रस, यु॰ ಉಸಿರು. नफ्रस-परवर, वि॰ ಸುಂದರವಾದ. नक्रसानियत, स्त्री॰ स्नुब्रहरू इंड. नक्रसानी, वि॰ ಆತ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾದ. नक्रसी, वि॰ ಸ್ವಂತವಾದ. नफ्रा, पु॰ ಲಾಭ. नफ्राका, पु॰ ಊಟ ಉಪಚಾರದ ಖರ್ಚು. नफ्रासत, स्त्रो॰ ಮೇಲ್ಮै; ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ. नक्री, बी॰ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು: ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ. नफ़ीरी, स्त्री॰ डंग्डंकुट ; चॅळ ए. नफ्रीस, वि॰ ಉತ್ತಮವಾದ; ಸುಂದರ. नप्रस, पु॰ ಆತ್ಮ; इगुःछ; ७०तं. नक्रसानी, वि॰ ಇಂದ್ರಿಯ ಸಂಬಂಧ ವಾದ; ವಿಷಯ ವಿಲಾಸದ. नप्रसे-अम्मारा, पु॰ ఇ० ఏ, య ಭೋಗ; ವಾಸನಾಪ್ರವೃತ್ತಿ. (नप्रसे-बहीमी)

नप्रसे-नफ्रोस,-ए॰ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ತುಳ್ಳ. नबर्द, खो॰ ಯುದ್ಧ ; ಕಾಳಗ. नबात, खो॰ ಹಸುರುವಾಣಿ ; ತರ ಕಾರಿ.

नबी, पु॰ ದೇವದೂ ತ.

नबेडना, स॰ वडु, व्हड कि रा ; ತೀರ್ಮಾನಿಸು.

नवेड़ा, पु॰ केर्नजाहर्त; खडु,क्ह. नहत्त, स्त्री॰ २० के; राठ. नक्षाज़, पु॰ औुं तुः. नम, पु॰ ఆकाष्ट. नमस्थल, पु॰ ఆकाष्ट; केर्ज.

नम, वि॰ ಒಡ್ಡೆಯಾದ; ತೊಯಿದ. नमक, पु॰ ಉಪ್ಪು; ಅವಣ; ಲಾವಣ್ಯ; ಸೊಬಗು.

नमकः जार, वि॰ ಉಪ್ಪುಣ್ಣು ವವ ; ಪೋಷಿ ತ.

नमकसार, पु॰ ಉಪ್ಪಿನ ಕಟ್ಟೆ. नमकहराम, वि॰ ಕೃತಘ್ನ; ಉಂಡ ಮನೆಗೆ ಎರಡು ಬಗೆಯುವಪ.

नमकहरामी, सी॰ ಕೃತಘ್ನ ತೆ. नमकहरास, वि॰ ಸ್ವಾಮಿನಿಷ್ಠ ; ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತ.

नमकहलाली, स्त्री॰ मगु మిरी र्र्यू . नमकीन, वि॰ शाग्री, कैंधी ता; स्वज्ञीयतः; टाज्यानु ज्ञीस् नमगीरा, दु॰ व्हेरिक.

नमता, पुण्डातिक । नमता, पुण्डातिक । इक्षाण्यात शाह्य के । धर्म क्षाण्यात । धर्मु के । धर्मु क्षाण्यात । धर्मु के । धर्मु .नसन, पु॰ तंकारमु, छः। धः। तारा ठाई. नसना, अ॰ तंकारमु, ठेरा. नसनाक, वि॰ ತೊಯ್ದ; ತಣ್ಣ तावत. नसाज़, स्त्री॰ कार्यण्य, तंर बागु

ರ್ಥನೆ; ನಮಾಜು. नमाज़-गाह, स्नी॰ ಮಸೀದಿಯೊಳಗೆ

ನಮಾಜುಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ. जमाज़ी, दु॰ ನ ಮಾ ಜು ಮಾ ಡು ವ ವನು; ನಮಾಜುಮಾಡುವಾಗ

ನನು; ನಮಾಜುಮಾಡುವಾಗ ಹಾಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಟ್ಟಿ. नमाना, स० ಬಗ್ಗಿಸು; ಸೋಲಿಸು.

नमी, स्त्री॰ ಒದ್ದೆ; ತೇವ; ಥಂಡಿ. नमुदार, वि॰ ಪ್ರಕಟ; ದೃಗ್ಗೋ

नम्ना, पु॰ ಮावि ; तंआती.
नम्न, पि॰ विशेष ; विदेश्यः.
नम्नता, खो॰ विशेष ; त्रक्युं वै.
नयन, पु॰ वैश्वे ; त्रक्युं वै.
नयनागर, पि॰ विश्वे क्रियाल.
नयनागर, वि॰ विश्वे क्रियाल.
नयनागर, वि॰ विश्वे क्रियाल.
नयानि, वि॰ विश्वे क्रियाल.
नयापन, पु॰ वैक्रियं हा विश्वे क्रियं हा विश्वे हा विश्वे

नरकर, पु॰ ಲಾಳದ ಕಡ್ಡಿ. नरमा, पु॰ ಬೇಟಿಗಾಗಿ ಒಂದುಗೂ ಡಿದ ಜನಸಮೂಹ; ಕಷ್ಟ. ಕೋಮಲ. नरमा, ची॰ ಬೂರುಗ ; ದೂದಿಹತ್ತಿ. नरमाई, ची॰ ಮೃದುತ್ವ ; ಕೋಮ

धडै. नरमाना, स॰ ಮೆತ್ತ ಗೆಮಾಡು;

ಶಾಂತಪಡಿಸು. नरमी, ची॰ ಕೋಮಲತೆ; ಮೆತುವು. नरमेन, पु॰ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಂಸದ ನರಬಲಿಯ ನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಯಜ್ಞ್ಯ.

नरसिंवा, पु॰ रुळ र ; रु००थ्थ. नरसीं, कि॰ रुष्टिट्य.

नरहर, बी॰ ಮೀನಕಂಡ.

नराच, पु॰ धाका; ७०था.

नराजना, स॰ ಕೋಪಹುಟ್ಟಿಸು. नरी, ಷो॰ ಹದಮಾಡಿದ ತೊಗಲು;

ಲಾಳ; ನಳಿಗೆ.

नर्सेंद्र, दु॰ ठाधः; ಅರಸು. नर्से, दु॰ तडह्ह; ಕುಣಿಯುವ ವನು.

नर्द, सी॰ संतर्वकाळी.

नदेवाजी, की॰ ಪಗಡೆಯಾಟ. नदेवान, खी॰ ಏಣಿ; ನಿಜ್ಚಣಿಗೆ. नदेन, खी॰ ಗರ್ಜನೆ; ಭೀಷಣವಾದ ಧ್ವನಿ.

नर्षदा, स्त्री॰ दे॰ नर्मदा. नर्म, पु॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; हर्तथः धिर्तः; धौरश्चै; तैर्थः.

निमंद, पु॰ डिटिंग्स्, ताउटिं. निमं, स्को॰ दे॰ निस्मी. निसं, पु॰ चै॰ प्रिक्री; त्रंपी, त्रंपी, निस्मीरेस्, पु॰ चे डा थ ता प्रं डा हालपं; युद्धा.

नला, पु॰ ಮೂತ್ರಾಶಯದ ನಾಳ. नलाना, त॰ ಕಳೆ ಆರಿಸುವುದು. निलिन, पु॰ ಕಮಲ; ನೀರು; ಸಾರಸ ಪಕ್ಷಿ.

निलिनी, ची॰ ಕಮಲ; ಮೂಗಿನ ಎಡಗಡೆಯ ಹೊಳ್ಳೆ; ನದಿ.

नली, स्त्री॰ थेर्नु ಕೊಳವೆ; तर. नव, वि॰ ಹೊಸ; ನೂತನ; ನವೀನ; ಒಂಭತ್ತು.

नवना, स॰ धार्मः ; त्रक्री है के त्र्यू डिंग्स हो.

नवनि, स्नी॰ ನಮ್ರತೆ; ವಿನಯ. नवनीत, पु॰ ಬೆಣ್ಣೆ. नवम, वि॰ ಒಂಭತ್ತನೆಯ.

नवयुवक, नवयुवा, पु॰ ತರುಣ; ನವಯುವಕ.

नवयोवना, सो॰ ನವಯುವತಿ.

ಶೋಭೆಯ. नवरस्न, पु॰ ಮುತ್ತು ವಜ್ಪ ಮೊದ

ಲಾದ ಒಂಭತ್ತು ರತ್ನಗಳು.

नवरस, पु॰ ಕಾವ್ಯದ ಒಂಬತ್ತು ರಸಗಳು.

नवस्त, वि॰ ताबत; सांतर; ಉಜ್ಹಲ; ಯೌವನದ; ನವಯೌ ವನದೆ.

नवला, बी॰ ನವಯೌವನೆ; ತರುಣಿ. नवसर, पु॰ ಒಂಭತ್ತು ಲಡಿಗಳ ಮಾಲೆ.

नवसिखा, वि॰ क्रींग्रां कि रिंग्ड ವನು.

नवाँ, वि॰ ಒಂಭತ್ತ ನೆಯ; ನವಮ. मवा, वि॰ दे॰ नया.

नवागत, वि॰ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿ ರುವ.

नवाज्ञ, वि॰ ಕರುಣಾಳು; ದಯಾಳು. नवाज़िश, भी॰ ದಯೆ; ಕೃಪೆ.

नवाना, स॰ ಬಗ್ಗಿಸು; ವಿಧೇಯ ನಾಗಿ ಮಾಡು.

नवाब, पु॰ ರಾಜ; ಚಕ್ಸವರ್ತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ಡಿಂ ಆಡಂಬರಕ್ಕೆ ಹಣ ವೆಚ್ಚಮಾಡುವವ.

नवाबजादा; पु॰ तज्ञधत कार्म. नवाबी, बी॰ त्रज्ञधा भिष्ठ; त्रज्ञ ಬನ ಪದವಿ; ರಾಜರ ದುಂದು . ವೆಚ್ಛ.

नवासा, दुः ಮಗಳ ಮಗ; ದೌಹಿತ್ನ.

नवरंग, वि॰ ಸುಂದರವಾದ; ನವೀನ 'नवाह, पु॰ ಒಂಭತ್ತು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವ ರಾಮಾಯಣ ಪಾರಾಯಣ.

> निवक्ता, वि॰ ಬರೆದ; ಬರೆದಿರುವ. नवीन, वि॰ ಹೊಸ; ਨೂತನ: ವಿಚಿತ್ರ; ಅಪೂರ್ವ.

नवीस, पु॰ ಬರಿಯುವವನು: . ಲೇಖಕ.

नवीसी, स्रो॰ ಬರೆಯುವಿಕೆ.

नवेद. खो॰ ನಿವೇದನೆ; ಆಮಂತ್ರಣ; ಆಮಂತ್ರಣ ಸತ್ಯ,

नवेला, पु॰ त2(त: ಹೊಸ: ತರುಣ.

नवेली. 🗃 ತರುಣಿ; ಯುವತಿ.

नवोदा. ಫೌಂ ನವವಿವಾಹಿತಳು; ನವೆಯುವತ್ತಿ

नस्य, वि॰ ताउत; कार.

नष्वाब, पु॰ दे॰ नवाब. नव्याबी, स्त्री॰ दे॰ नवाबी.

नशना, अ॰ रुग्ठंडिंग रुख्, ವಾಗು.

नशा, पु॰ ಮತ್ತು; ಅಮಲು; ಮದ; ಸೊಕ್ಕು;—उतारना ಗರ್ವವನ್ನಿ ಲಪ್ಪು

नशास्त्रोर, पु॰ कात्रु, शाहर कार्यः ವವ: ಕುಡುಕ.

नशात, यु॰ ಉತ್ಪತ್ತಿ; रूगु, छी. न्याना, स॰ तार्यविका; कार्य ಮಾಡು.

नशीन, वि॰ ಇರುವ; ಆರೂಢ; ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ.

नशीला, वि॰ र्कायं (स्वाक्ष्ण); ಮದಮತ್ತ.

नहोबाज, पु॰ ಮಾದಕ ಪದಾರ್ಥ ಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವವ.

नहतर, पु॰ ठर्मु क्षेत्रे ड्रै का क्षाना. नहतर, वि॰ राष्ट्रकार्यं कृ

नस, स्त्री॰ तुन्तिः , तुन्नः , प्रमूर्वे ; —नस में स्रव्यान्तितिस्ट्री.

नसकटा, पु॰ ठ्राञ्० ८ रू.

नसना, अ॰ ನೆಪ್ಟವಾಗು. नसब, पु॰ ಮನೆತನ; ವಂಶ.

नसबनामा, पु॰ ठ० ठठ ठु हु.

नसबी, वि॰ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ ಸಿದ.

नसर, स्त्री॰ ಗದ್ಯ. **नसल, स्त्री॰** ವೆಂಶ.

नसवर, स्नी॰ ನಶ್ಯ; ನಶ್ಯದ ಪುಡಿ. नसा, स्नी॰ ಮೂಗು; ನಾಸಿಕ.

नसा, ঝা॰ কানাগ; কাম ক নমানা, ঝ॰ কা ಶ কা নগ; কা ভানা

नसीनी, स्नी॰ रुक्षु खेर्च ; ఏखे. नसीन, पु॰ धःगुः ; ಅद्गुद्धः. नसीनवर, वि॰ धःगुः ग्रञ्थः.

नसीबा, पु॰ दे॰ नसीब.

नसीम, ची॰ ತಂಪಾಗಿ ಬೀಸುವ ಸುವಾಸನೆಯ ಗಾಳಿ.

नसीर, पु॰ ಸಹಾಯಕ; ದೇವರ ಒಂದು ಹೆಸರು.

निसीसा, वि॰ तठतावितिष्टाई; ಉತ್ತಮ ಕು ಲ ದ ; ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಿಯು.

नसीहत, ची॰ ಉಪದೇಶ; ಶಿಕ್ಷಣ. नसव, पु॰ ಪ್ರತಿಲಪಿ; ನಕಲು.

नस्ता, बी॰ ಮೂಗುವಾಣ ಹಾಕುವ ತೂತು.

नस्ब, पु॰ ಸ್ಥಾಪನೆ.

नस्य, पु॰ ठठू

नस्ल, स्त्री॰ ವೆಂಶ; ವಂಶಪರಂಪರ; ತಳಿ.

नहसू, पु॰ ವಿವಾಹಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಂಡಿನ ಕೈ ಬೆರಳು ಗಳಿಗೆ ಮದರಂಗಿ ಹಚ್ಚುವ ಪದ್ಧತಿ; ಮದರಂಗಿ ಶಾತ್ರ.

नहज, पु॰ ರೀತಿ; ನದ್ಧತಿ; ನೇರಾದ ಮಾರ್ಗ.

नहना, स॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚು; ಹೂಡು.

नहर, को॰ ಕಾಲುವೆ; ನೀರಾವರಿ ವಾಲೆ.

नहरनी, स्नी॰ ಉಗುರು ತೆಗೆಯುವ ಕತ್ತಿ.

नहला, go ಒಂಬತ್ತು ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುವ ಇಸ್ಪೀಟನ ಎಲೆ.

नहरूना, स॰ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸು. नहस, वि॰ ಅಶುಭ.

नहसुत, go ಉಗುರಿನ ಗೀರು ಅಥವಾ ಗುರುತು.

नहाँ, go ಗಾಡಿಯಚಕ್ರದ ನಡುವಣ ತೂತು. नहान, पु॰ भगू तं.

नहाना, भ॰ ಮಿಯು; ಸ್ನಾನ ಮಾಡು.

नहार, पु॰ ದಿನ; ಹಗಲು. वि॰ ಉಪವಾಸಮಾಡಿದ.

नहिं, अब्य॰ दे॰ नहीं.

नहीं, अञ्चर विध्नः; ಅಲ್ಲ;—तो विध्नः ವಾದರೆ, ಅನೃಥಾ;—मही घರವಾ . विध्नः ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ.

नहीफ्र, वि॰ ದುರ್ಬಲ.

नह्सत, सी॰ ಉದಾಸೀನತೆ; ಖಿನ್ನತೆ; ಆಶುಭಲಕ್ಷಣ.

नांचना, स॰ ದಾಟು; ಲಂಘಿಸು. नांदना, स॰ ನಷ್ಟವಾಗು; ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗು.

नॉंद, सी॰ ರಂಜಣಿಗೆ; ಪಶುಗಳಿಗೆ ಹಲ್ಲು ನೀರು ಇಡತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಅಗಲವಾದ ಮಂಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

ना, अच्य॰ दे॰ नहीं. प्रस्य॰ ಶಬ್ದದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯ ಯ. ಉಡಾ:—नापाक, नाहक.

ना-आइना, वि॰ ಅಪರಿಚಿತ. नाइतिक्रकी, स्त्री॰ ವಿರೋಧ; ಮತ ಭೇದ.

नाहन, स्त्री॰ ಹಜಾಮರವಳು. नाहें, स्त्रो॰ प्रಮಾನ; ಸಮಾನತೆ. क्रि॰ ७०३; ಸಮಾನವಾಗಿ. ं नाहैं, पु॰ हर्ी ठंह ; ನಾಯೀದ. नाउम्मेद, वि॰ ನಿರಾಶೆಯಾದ; ಆಶಾ ರಹಿತ.

नाउम्मेदी, बी॰ २०० है.

नाक, बी॰ ಮೂಗು; ताकैं स्ने स्वाना धळ पं चंद्रा छठ रूप व्यवस्य छठ पं चंद्रा छठ रूप व्यवस्य प्रकार स्वाना धळ पं चंद्रा छठ रूप व्यवस्य प्रकार स्वाना में दम करना तीन प्रविद्या स्वाना स्वा

नाकहा, पु॰ ಮೂಗಿನ ಬಾವು. नाकदर, वि॰ गिग्ठिय अधूत. नाकदरी, बी॰ धाग्यय दे. नाकताल, वि॰ गिग्ठिय दे. नाकत, वि॰ शिक्षं ; स्थक्षु. नाका, पु॰ ठाउँ व्याप्त कार्मेश्वर ; स्थित स्थाप्त स्थाप्त

नाकावंदी, स्त्री॰ उर्धुक्कार्त्य इद्धे मध्यः अने.

नाक्राबिल, वि॰ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ ; ಅಶಿಕ್ಷಿತ.

नाकाम, वि॰ ಮನೋರಥವು ಕೈ ಗೂಡದ; ಸಿರಾಶೆ.

नाकारा, वि॰ ಅಪ್ರಯೋಜಕ; ಕೆಲ ಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ. नाक्रिल, वि॰ त्रಕಲಮಾಡುವವ; त्रಕಲು ತೆಗೆಯುವವ.

नाक्रिस, वि॰ ದೋಷಯುಕ್ತ; ಅಪೂರ್ಣ.

नाकूष, पु॰ ठं०श्र.

नाकेशर, पु॰ ಬಾಗಿಲ್ಲಿರುವ ಸಿಪಾ ಯಿ; ಕಾವಲುಗಾರ.

नाकेबंदी, स्त्री॰ दे॰ नाकाबंदी.

नासना, स॰ तार्यकात्थः; थैः थैरा.

नाखलक, वि॰ ಅಯೋಗ್ಯ.

नासुन, पु॰ ಉಗುರು. नासुने शमशेर ಕತ್ತಿಯಹದ ; ಗೊರಸು. अस्छ के नासुन केना ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡು ವುದು.

नाख़ुना, पु॰ ಕಣ್ಣಿ ನ ಪರೆ. नाख़ुन्ना, वि॰ ಅತೃಪ್ತ. नाख़ुन्नी, खो॰ ಅತೃಪ್ತಿ.

नाख्न, पु॰ शार्माठा ; तथा.

नासारी, स्थी॰ श्राप्ताराज्य . नाग, पु॰ र्रब्ह; त्रागंत कार्य. नागफनी, स्थी॰ बाबागण पर्ध.

नामबेल, स्नी॰ ವೀಳೇದೆಲೆ ಬಳ್ಳಿ. नागर, वि॰ ನಗರದ ; ಪಟ್ಟಣದ.

nt, i ಇಂ ನಿಗೆಂದ; ಏಟ್ಟಣದ. ಇಂ ಚತುರನಾದ ಮನುಷ್ಯ ; ಸಭ್ಯ; ನಾಗರಿಕ; ಶುಂಠಿ; ಗುಜ

ರಾತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಒಂದು ಪಂ ಗಡ.

नागरता, ची॰ तागि वर्ड; प्रद्रुं डै; ಚಾತುರ್ಯ.

नागरमोथा, पु॰ ಕೊನ್ನಾರಿ ಗೆಡ್ಡೆ ; ನಾಗಮುಸ್ತ್ರಕ.

नागरिक, वि॰ ಪಟ್ಟಣದ; ಪಟ್ಟ ಣಿಗ; ಜಾಣ.

नागरी, बी॰ ನಗರವಾಸಿ ಸ್ತ್ರೀ; ದೇವ ನಾಗರಿ ಅಕ್ಷರ.

नागवस्त्री, सी॰ ವೀಳೇದೆಲೆಯ ಬಳ್ಳ ಅಥವಾ ಎಲೆ.

नागवार, वि॰ ಅಸಹ್ಯ; ಅಪ್ರಿಯ; ಕೆಟ್ಟದೆನಿಸುವ.

नागहाँ, कि॰ ಆಕಸ್ಮಾತ್ ; ಆಕಸ್ಮಿಕ ವಾಗಿ ; ದಿಡೀರನೆ.

नागहानी, वि॰ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾದ; ಆಕಸ್ಮಿಕವಾದ.

नागा, पु॰ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ತಿರುಗಾ ಡುವ ಶೈವಸಾಧು.

नागा, पु॰ ನಡುವೆ. नागिन, ज्ञी॰ ಹೆಣ್ಣು ಸರ್ವ. नागोद, पु॰ ಎದೆ ಕವಚ.

नाच, पु॰ ನಾಟ್ಯ; ನೃತ್ಯ; ಕುಣಿತ; ಆಟ;—नचाना, ಆಟವಾಡಿಸು; ಗೋಳಾಡಿಸು.

नाचकूद, स्त्री॰ ನಾಟ್ಯ; ಕುಣಿದಾಟ; ಹಾರಾಟ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಜಂಬ.

नाचगोत, पु॰ ಆಟವಾಟ; त्रुं ड्रु. नाचगर, पु॰ ताध्रुं ठाःथै.

नाचना, अ॰ ಕುಣಿ; ನೃತ್ಯಮಾಡು; ನರ್ತಿಸು; ಕುಣಿದಾಡು.

नाचमहरू, यु॰ रुंगिध्रु कार्थ.

ಆನಂದೋತ್ಸವ.

नाचाक, वि॰ ರೋಗಿ; ವಿರಸವಾದ; ಸಪ್ಪೆ.

नाचार, वि॰ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ; ಆಸ ಹಾಯ; ವ್ಯರ್ಥ; ತುಚ್ಛವಾದ.

नाचारी, स्त्री० दे० लाचारी.

नाचीज़, वि॰ डार्थ्य; ७६० छत; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

नाज, पु॰ वर्जर; कार्तुः. नाज, पु॰ धैंद्यताः; ಒಯ್ಯಾರ;

ಒಲವು;—नद्भारा ಒಲವು ಒಯ್ಯಾರ.

नाज़नीं, बी॰ ಸುಂದರಿ; ಜೆಲುವಿ. नाजबरदार, पु॰ दः अ अ रंगू डे ಮಾಡುವವ.

नाज़करदारी, स्त्री॰ का उद्या ವಿಲಾಸ.

नाज़-बालिश, पु॰ ಚಿಕ್ಕದಿಂಬು. नाज़ाँ, वि॰ ಹೆಮ್ಮೆ ಗಾರ; ಗರ್ವಿಷ್ಣ; ಜಂಬಗಾರ.

नाजायज्ञ, वि॰ ಅನುಚಿತವಾದ; ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ; ಅನುಪಯುಕ್ತ; ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ.

नाज़िम, 😗 ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತಗಾರ; ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪಕ.

नाज़िर, पु॰ तैशस्यावद; हैरि ಕ್ಷಕ; ಕೊರ್ಟನ ಗುಮಾಸ್ತೆ; ವೇಶೈಯರ ಮಧ್ಯೆಸ್ಥ ಗಾರ.

नाचरंग, पु॰ वैष्णमं; वैतीशदा; नाजिसा, पु॰ तीश का व व ठाः; ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು.

नाज़िरात, स्नो॰ ವೇಶೈಯರ ಮಧ್ಯ ಸ್ಥ ಗಾರನಿಗೆ ದೊರಕುವ ಹಣ.

नाज़िल, वि॰ ಇಳಿಯುನ; ಧುಮ ಕುವ.

नाज़िश, स्नो॰ ಬಿಗುಮಾನ; ಗರ್ವ. ·नाजुक, वि॰ कैंशकां ; माजुक, वि॰ कैंशकां स्वाह्य ; ನುಣುಪಾದ; ನಾಜೂಕಾದ.

नाजुक-तवा, वि० दे० नाजुक-मिज़ाज. नाजुक-दिमाग, वि॰ प्रंह्नु क्रोधु ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಕೊಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು ವವ; ಜಂಬಗಾರ.

नाजुक-मिज़ाज, वि॰ ಸಣ್ಣ ಕಷ್ಟಗ पत्रु प्रक प्रक्षिप्रतः ಅप्रकेरी ಯುಳ್ಳ.

नाजुकी, स्नि॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ; ನುಣುಪು. नाटकी, पु॰ ಅಭಿನಯ ಗಾರ.

नाटकीय, वि॰ ನಾಟಕದ. नाटना, अ॰ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪು. स॰ ಮಾತು ಹೊರಳಿಸು.

नाटा, वि॰ ಕೆ)ಳೃ. पु॰ ಕುಳ್ಳಾದ ಎತ್ತು ಅಥವಾ ಆಕಳು.

नारिका, स्नी॰ ನಾಲ್ಕು ಅಂಕಗಳ ನಾಟಕ.

नाड, पु॰ ನಷ್ಟ; ನಾಶ; ಅಭಾವ. नाठना, अ॰ ताठ्या का ; ಧ್ವಂಸ ವಾಗು.

नास, पु॰ ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದವೆ.

नाइ, स्रो॰ कं है ते; कै ठर्फ. नाहा, पु॰ ನಡುಕಟ್ಟು; ಲಾಡಿ. नादिया, पु॰ त्रुं त्रु ; थें ठें डू रू. नाड़ी, बी॰ तन के; तंप; तंथते. नादीसंहल, पु॰ ఏ डां वं तं, १ थें ; ಭೂಮಧ್ಯ ರೇಖೆ. नात, पु॰ ಜ್ಞಾತಿ; ನೆಂಟ; ಬಂಧು. नातराष्ठा, वि॰ ಸುಲಿಯದೆ ಇರುವ;್ಟ ಅಸಭ್ಯ, नातवाँ, वि॰ ದುರ್ಬಲ; ಅಶಕ್ತ. नाता, पु॰ ನೆಂಟಸ್ತ್ರಿಕೆ; ಸಂಬಂಧ; ಸ್ನೇಹ. नाताकृत, वि॰ ಅಶಕ್ತ; ದುರ್ಬಲ; ಬಲಹೀನ. नातिका, पु॰ ವಾಚಾಳತನ; ಬುದ್ದಿ ವಂತ. ~~ಿ नातिन, भी~~ ಮಗಳ ಮಗಳು; ಪೌತ್ರಿ. नाती, पु॰ ಮೊಮ್ಮಗ; ದೌಹಿತ್ರ. नाते, कि॰ मंग्या प्रकात ; मंग्य ವಾಗಿ; ನಿಮಿತ್ತ್ರ. नातेदार, वि॰ रा० २०० वर्ष ; रा० ६ ; . ಬಾಂಧವ. नाथ, पु॰ ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ; ಅಧಿ ಸತಿ; ಪತಿ. नाथना, स॰ ಮೂಗುದಾರ ಹಾಕು. नाद, पु॰ उधू ; ಧ್ವरे. नादना, स॰ घाटिका. अ॰ उधू ವುಂಟಾಗು; ಆನಂದಿಸು; ಚಿಗುರು.

नादान, वि॰ ತಿಳುವಳಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಮೂರ್ಖ; ಅಜ್ಞಾನಿ. नादानी, स्की० ७९ ति ६ व व र ಮೂರ್ಖತನ; ಅಜ್ಞಾನ. . नादार, वि॰ धखंद्र ; शैर्पेहरू. नादारी, ची॰ ಬಡತನ; ದಾರಿದ್ರ್ಯ. नादिम, वि॰ धर्द्धं ती००वः; राधिने ಪಟ್ಟ. नादिया, पु॰ तः ते ; ಕಪಿಲೆ ಬಸವ ; ಗಂಗಿತ್ತು. नादिर, वि॰ ಅದ್ಭುತವಾದ; ವಿಚಿತ್ರ ವಾದ. नादिस्साही, स्त्री॰ तैत्रडं तंत्रे ಯಿಲ್ಲದ ಆಡಳಿತ; ಅತ್ಯಾಚಾರ. नादिरी, स्नी॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜುಬ್ಬ. नादिहंद, वि॰ ಕೊಡದವನು; ಜಿವುಣ; ಕೊಟ್ಟಹಣ ಹಿಂದಿರು ಗಿಸದವನು. नादिहंदी, बी॰ ಕೊಡದಿರುವಿಕೆ. नादी, वि॰ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ; ಬಾರಿ ಸುವ. नादीदा, वि॰ ಕಾಣದ; ಊಟದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂ ಡಿರುವ. नादुरुस्त, वि॰ ಅಶುದ್ಧ ; ತವ್ಪು. नाधना, स॰ हथ्युं; "तीनाईं ಹೂಡು. नान, बी॰ फैह्यू; संग्राहे. नानकशाही, वि॰ गंधि तन्त्रहरू ಶಿಷ್ಯ್ರರು.

नानकार, पुತಿ ಹಣ ಅಥವಾ ಅಸ್ತಿ नापित, पु ಕ್ರೌರಿಕ; ನಾಯಿಂದ. ಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಗಾಗಿ ಬೇರೊಬ್ಬರ ವಶಕ್ತೆ ಒಪ್ಪಿಸು ವುದ:.

नानवाहै, बी॰ ಬಿಲ್ಲೆಯಂತಿರುವ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ; ಕತ್ತಾಯಿ.

नानबाई, पु॰ ರೊಟ್ಟಿ ಗಳನ್ನು ತಯಾ ರಿಸಿ ಮಾರುವವನು.

नाना, पु॰ ತಾಯಿಯ ತಂದೆ. वि॰ ವಿವಿಧ; ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ.

नानिहाल, पु॰ ಮಾತಾಮಹರಮನೆ ; ತಾಯಿಯ ತಂದೆಯ ಮನೆ.

नानी, बी॰ ತಾಯಿಯ ತಾಯಿ.

नानुकर, पु॰ ತಿರಸ್ತಾರ; ಒಲ್ಲೆ; ಊಹೂ; ನಿಷೇಧಾರ್ಥ.

नान्ह, वि॰ क्षेचुं ; ह्राह्लू. नाप, स्नी॰ ಅಳತೆ; ಪರಿಮಾಣ;

ಅಳೆಯುವ ಕೋಲು. नापजोख) 📢 ಅಳತೆ: ಮತ್ತು नापतील विकर्मकाता के अन्तर्भे अन्तर्भे अन्तर्भे अन्तर्भे अन्तर्भे अन्तर्भे अन्तर्भे अन्तर्भे अन्तर्भे अन्तर्भे

नापना, स॰ ಅಳೆ; ಅಳತೆಮಾಡು: ತೂಕಮಾಡು.

नापसंद, वि॰ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ; ಅಪ್ರಿಯ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪದ.

नापसंदगी, स्नी॰ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪ ದಿರುವಕೆ; ಅಪ್ರಿಯತೆ.

नापाक, वि॰ ಅಪನಿತೃ; ಅಶುದ್ಧ. नापाकी, ची॰ ಆಪವಿತ್ರತೆ; ಆಶು ದ್ಧ ತೆ.

नापायदार, वि॰ ध्या ठ ठ ७ छ ; ಕ್ಷಣ ಭಂಗುರ; ಬಾಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ. नाफ्र, बी॰ राभी; क्री सुरं.

नाफ्रसमाँ, पु॰ ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ತಿರಸ್ತಾರಭಾವ ತೋರಿಸುವ ವನು.

नाफ्रहम, वि॰ ಅರಿಯುವವ; అజ్హ్గాని.

. नाफ्रहमी, स्त्रो॰ ಅಜ್ಞಾನ; ವೇಕ.

नाफा, पु॰ ಕಸ್ತೂರಿ ಮೃಗದ ಹೊ ಕ್ಕುಳ ಚೀಲ.

नाफ्रिर, वि॰ ಅಸಹ್ಯ ಪಡುವವ. नाब, वि॰ ಶುದ್ಧವಾದ. ५० ಹಾವಿನ. ನಿಷದಂತಹ; ದನಡೆಪಲ್ಲು.

नाबदान, पु॰ ಬಚ್ಚಲು: ಚರಂಡಿ. नाबालिग, वि॰ ठळार्यु धार्वत ; ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಾರದ.

नावृद्द, वि॰ ನಾಶವಾದ; ಧ್ವಂಸ ವಾದ.

नाम, स्त्री॰ ವತ್ಸನಾಭಿ ಎಂಬ ವಿಷ; ಹೊಕ್ಕಳು.

नाभक, पु॰ ಆ಼೯ೆಲೆಕ್ಟ್ಯು.

नामि, स्त्री॰ ಹೊಕ್ಸಳು.

नामंजूर, वि॰ ७५ू हुई; ७३ु है ಯಾಗದ.

नामंजूरी, स्नो॰ ಒಪ್ಪಿ ಗೆಯನ್ನು ಕೊಡ ದಿರುವುದು.

नाम, go ಹੰಸರು; ಕೀರ್ತ;— लेना ಹೆಸರೆತ್ತು, ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸು, ಜಪಿಸು.

नामक, वि॰ कैप्रेटार्गु; कैप्रेटित्रं नामज़र, वि॰ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಪ್ರಸಿದ್ದ. नामधाम, पु॰ कैंगरा; ಮತ್ತುಸ್ಥಳ ವಿಳಾಸ; ಪತ್ನೆ. नामद्, वि॰ त्यां० रह; कै. व. नामदीं, बी॰ तद्यां वर्षे हं त. नाम व निशान, पु॰ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ಗುರುತು; ಪತ್ನೆ. नामवर, वि॰ ಹೆಸರುಳ್ಳ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ. नामवरी, बी॰ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ಹೆಸರು ವಾಸಿ. नामशेष, वि॰ कॅंग्रिक ಮाड् ಉಳ ದಿರುವ; ಗತಿಸಿದ. ना-महदूद, वि॰ ವೇರೆಯಿಲ್ಲದ; ಅಪಾರ. नामा, पु॰ यंड्र ; त्रु॰क्. नामाञ्चल, वि॰ ಅಯೋಗ್ಯ ; ಅನು **ಚಿ**ತ. नामानिगार, वि॰ रु. वे ता ठं; ಬಾತ್ಮೀದಾರೆ. ना-माल्सम्, वि॰ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ; ತಿಳಿ ಯದ; ಅಪರಿಚಿತ. नामी, वि॰ ಹೆಸರಿನ; ಹೆಸರುವಾಸಿ ಯಾದ;—गिरामी ಸುಪ್ಪಸಿದ್ದ. ना-मुनासिब, वि॰ ಸರಿಯಲ್ಲದ; ಅನು ಚಿತ್ರ.

ना-मुबारक, वि॰ ಅಶುಭ; ಅಮಂ

ಗಳ.

ना-मुमकिन, वि॰ ७ ४० ४० ठो, ; ಆಗದ ಹೋಗದ. ना-मुराद, वि॰ रुद्धुं ७; ವ್ಯರ್ಥ. ना-मुवाफ्रिक, वि॰ ವಿರುದ್ಧ; ಪ್ರತಿ ಕೂಲ. नामूस, बी॰ गೌರವ; ಮಾನ; . **ಪಾತಿನ್ರ**ತ್ಯ. नामूसी, स्नी॰ ಅಗೌರವ; ಅವಮಾನ. ना मेहरबान, वि॰ ದಯೆಯಿಲ್ಲದ. नामोनिशान, पु॰ गंधिंडं ; ಪತ್ತೆ; —न रहना ನಿರ್ನಾಮವಾಗು. नायक, दुः ಮುಂದಾಳು; ಅಧಿಪತಿ. नायब, दु॰ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಡುವವ: ಸಹಾಯಕ್ಕ नायबी, भी॰ ಬದಲೀ ಕೆಲಸ. नायाब, वि॰ ಬೇಗನೆ ದೊರಕದ; ಅಪ್ರಾಪ್ಯ. नायिका, स्त्री॰ ಮುಖಂಡಣ; ಸುಂ ದರ ಸ್ತ್ರೀ; ಕಥಾನಾಯಕಿ. नारंग, पु॰ ಕಿತ್ತಳೆ; ಕೆಮ್ಮೂಲಂಗಿ; ಪಿಪ್ನಲಿ. नारंगी, स्रो॰ ठेडु, ९. न.र, ह्यो॰ ಕುತ್ತಿಗೆ; ಕೊರಳು. पु॰ ಹಗ್ಗ; ಲಾಡಿ. नारक, पु॰ ನರಕದಲ್ಲಿರುವವನು. नारना, स॰ ७५ तैशका; त्रीकार् ಹಚ್ಪು. नारा, पु॰ ಲಾಡಿ; ನೊಗದ ಹಗ್ಗ; ಘೋಷ; ಜಯಜಯಕಾರ.

नाराज़, विक्ष्ण धुमंत्रु; धरंत्र्अञ्चः भेध्युतं.

नाराज़गी) स्त्री॰ स्थिर हा; ಅಸನೂ नाराज़ी) कृत.

नारियल, पु॰ ತಿಂಗಿನಕಾಯಿ; ನಾರಿ ಕೇಳ.

नारियली, की॰ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಬುರುಡೆ; ಕೊಬ್ಬರಿ; ತೆಂಗಿನ ಹೆಂಡ.

नारी, स्नो॰ ಹೆಂಗಸು; ಮಹಿಳೆ. नारू, पु॰ ನಾರುಹುಣ್ಣು ಎಂಬ

ರೋಗ. नाಹ, ಆಗಿಂ ದಂಟು; ಕಾಂಡ; ನಳಿಗೆ;

ಕೊಳವಿ; ಹೊಕ್ಕಳು; ಲಾಳ. go ಹೊಕ್ಕಳು ಬಳ್ಳಿ; ನಾಲೆ; ಮೋರಿ.

नालबंद, पु॰ धार ಕಟ್ಟುವವನು. नालबंदी, को॰ धार ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ. नालकी, को॰ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಪಾಲಕಿ.

नाला, वि॰ ಅಳುತ್ತಿರುವ; ದುಃಖ ಸುತ್ತಿರುವ.

नासा, पु॰ ಜಲಪ್ರವಾಹದ ನಾಲೆ; ಚಿಕ್ಕನದಿ; ಕಾಲುವೆ.

ना लायक, वि॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ಮೂರ್ಖ.

नास्किन, बी॰ ಚಿಕ್ಕದಂಟು; ಕೊಳವಿ; ನಳಿಗೆ.

नाहिन, ची॰ ಫಿರ್ಯಾದು; ದೂರು; ದಾವೆ. नालिशो, बि॰ ದಾವೆಮಾಡುವವನು. नाली, बो॰ ಚಿಕ್ಕನಾಲೆ ಅಥವಾ ಕಾಲುವೆ; ಕೊಳವಿ; ನಳಗೆ; ರಕ್ತನಾಳ; ನಾಡಿ; ಗಡಿಯಾರ; ಕಮಲ.

नाहोट, वि॰ ಭಾಷೆಗೆ ತಪ್ಪುವವನು; ಮಾತುಕೊಟ್ಟು ಮೋಸಮಾಡು ವವನು.

नाव, की॰ टी०(कै; रुग्जै; रुग्है. नावधार, पु॰ टी०(कैंगिफ) रेष्ट्राज कूंप; टांजैं. नाव∌, पु॰ ಒಂದುವಿಧವಾದ ಬಾಣ;

ನಾವಿಕ.

नावना, स॰ ಬಗ್ಗಿಸು. नावर, ಷो॰ ದೋಣಿ ; ಕೆಪ್ಪ.

नावाक्रिक, वि॰ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ; ತಿಳಿಯದ.

नात्राजि**ब, वि॰** ಸರಿಯಲ್ಲದ ; ಅನು ಚಿತ.

নায়া, বু॰ কংকে: ಅংখ্যু. নায়াৰ, বি॰ কাহ্যক্ৰাক্তাৱ্য

नाशपाती, स्नी॰ ಮರಸೇಬು; ಬೇರಿ ಕಾಯಿ.

नाशवान् , वि॰ ಅನಿತ್ಯವಾದ; ನಶ್ವರ ವಾದ.

ना-बाइस्ता, वि॰ ಅಸಭ್ಯ ತನದ; ಅನುಚಿತವಾದ.

ना-शाद, वि॰ ಅಪ್ರಸನ್ನ.

नाइता, पु॰ ಬೆಳಿಗ್ಗಿ ನ ಫಲಾಹಾರ; ಉಪಹಾರ; ತಿಂಡಿ; ತೀರ್ಥ. नास, ची॰ तर्युः , तर्युः तर्युः वि. नासदान, पु॰ तर्युः तर्युः . नासना, स॰ तग्यं धिर्मः . नासन्त, वि॰ अञ्ग॰र्यः , प्रद्याः कात्रवर्यः, वि॰ अञ्ग॰र्यः , प्रद्याः कात्रवर्यः

ना-समझ, वि॰ ಬುದ್ಧಿಹೀನ; ಮೂರ್ಖ.

ना-समझी, **बी**॰ ಮೂರ್ಖತನ; ತಿಳಿ[,] ಗೇಡಿತನ.

नासह, वि॰ ಉಪದೇಶವೂಡುವವ. नासा, स्रो॰ ಮೂಗು.

नासापुट, पु॰ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆ. नासिका, ची॰ ಮೂಗು.

नासिख़, पु॰ ಲೇಖಕ: ಹಾಳು ಮಾಡುವವ.

ना-साज़, वि॰ ಆಸ್ಪ್ರಸ್ಥ ; ಬೇನೆ ಯುಳ್ಳ.

नासीर, पु॰ र्मराकाराध्यम्तर्वे कार्याच्या विकासीर, पु॰ र्मराकार्याच्या विकासीर विकास व

नास्र, पु॰ ಸೋರುತ್ತಿ ರುವ ಗಾಯ ; ನಾಡೀ ಪ್ರಣ.

नास्तिक, पु॰ ಪರಮಾತ್ಮ ಪರಲೋಕ ಪುನರ್ಜನ್ಮಾ ದಿಗಳನ್ನು ನಂಬ ದವನು.

नाहजार, वि॰ ನೀಚತನದ; ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯ.

नाइक, कि॰ ವೈರ್ಥವಾಗಿ; ನಿಷ್ಪು ಯೋಜನವಾಗಿ. नाहन्ह, स्नी॰ 'ष्रष्ट्र क्ष्रू' ಅर्त्यू व ष्रधू.

ना-हसवार, वि॰ ಎತ್ತುತಗ್ಗಾದ; ಏರಿ ಳಿತಗಳಿರುವ.

नाहर, पु॰ ಸಿಂಹ ; ಹುಲಿ.

नाहीं, अव्य॰ व्रथ्ल; ७००.

निदक, पु॰ ನಿಂದಿಸುವವನು.

निदन, पु॰ ನಿಂದನೆ; ದೂಷಣೆ.

निंदना, स॰ २००४।

निंदनीय, वि॰ ನಿಂದಿಸತಕ್ಕ; ಗರ್ಹ ಣೀಯವಾದ.

निंद्रना, स॰ ನಿಂದಿಸು. निंदा, **की॰** ನಿಂದೆ; ಅಪವಾದ;

निंदा, **की॰** ನಿಂದ; ಅಪವಾದ; ಅಪಕೀರ್ತಿ.

निंदाई, की॰ ಕಳೆತೆಗೆಯುವುದು. निंदासा, वि॰ ತೂಕಡಿಕೆಯ ಅಥವಾ ನಿದ್ದೆಗಣ್ಣಿ ನವನು.

निदित, वि॰ २० ದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ದೂಷಿತ ವಾದ.

निंदिया, स्त्री॰ ನಿದ್ದೆ; ತೂಕಡಿಕೆ.

निंब, स्त्री॰ धैराञ्च. निंबू, पु॰ २०धै ळाळाूू.

निःस्पृह, वि॰ ಇಚ್ಛಾರಹಿತವಾದ; ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ.

नि:स्वार्थ, वि॰ ಸ್ವಾರ್ಥೆ ರಹಿತವಾದ.

निभर, अध्य॰ ಸಮಿನವ; ಡತ್ತಿರ.

निअराना, स॰ ಸಮಿೂಪಿಸು; ಹತ್ತಿರ ಬರು.

निभान, पु॰ ಕೊನೆ; ಪರಿಣಾಮ. अस्य॰ ಕೊನೆಗೆ. निमामत, क्री ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ निकालना, सಂ ಹೊರಡಿಸು; ಹೊರ ವಾದ ಪದಾರ್ಥ; ಅಲಭ್ಯವಸ್ತು.

निकट, कि॰ धर्था; ಹೆತ್ತಿರ; ಸಮಿಾಪ.

निकस्मा, वि॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ಕೆಟ್ಟ.

निकर, पु॰ ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

निकरिस, पु॰ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಒಂದುಬಗೆಯ ಕೀಲುವಾಯುವು.

निक्रमां, वि॰ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ; ಸೋ ಮಾರಿ.

निकलना, अ॰ कैंकि वर्ग धरा ; ಹೊರಡು; ಹೊರಗಾಗು; ಹೊಮ್ಮು; ಹುಟ್ಟು; ಹೋಗು; ಪ್ರಕಟವಾಗು; ಸಿದ್ಧವಾಗು; ಕಳೆದುಹೋಗು.

निकलवाना, स॰ ಬೇರೆಯವರ ಮುಖಾಂತರ ಹೊರಡಿಸು.

निकाई, सी॰ ಸೌಂದರ್ಯ; ಚೆಲುವು. निकाज, वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದವೆ. निकाना, स॰ रई डैंगे; क्रिफ्रे.

निकाम, वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ಕೆಲ ಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ವೈರ್ಥ. ಹಿಂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ.

निकाय, पु॰ ಸಮೂಹ; ರಾಶಿ: ಗುಂಪು; ಮನೆ; ವರಮಾತ್ಮ.

निकाल, पु॰ ಹೊರಡಿಸುವಿಕೆ; ಸಾಗಿ ಸುವಿಕೆ; ಉಪಾಯ.

निकालन, भी॰ ಹೊರಗೆಡ**ಹಿ**ದ ಅಥವಾ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

ಪಡಿಸು; ತೆಗೆ; ಕಲ್ಪಸು.

निकाला, पु॰ ಬಹಿಷ್ಟಾರ; ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ್ತ

निकास, पु॰ ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಹೊರ ಡುವ ದಾರಿ; ಮೈ ದಾ ನ ; ಮೂಲಸ್ಥಾನ; ಬಿಡುಗಡೆಯ ಉಪಾಯ್.

निकासी, स्त्री॰ कौ ठिका ठिक् इ ಪ್ರಸ್ಥಾನ; ಆದಾಯ; ಲಾಭ; ಬಿಕರಿ; ಮಾರಾಟ; ಸುಂಕ.

निकाह, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಪದ್ಧತಿ ಯಂತೆ ನೆರವೇರುವ ಮದುವೆ.

निकियाना, स॰ ಕಿತ್ತು ಹಾಕು ; ಎಳೆ ಯೆಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸು.

निकुंज, पु॰ ಅತಾಮಂಡಪ; ಹೂಬ ಳ್ಳಿಯ ಮನೆ; ಉದ್ಯಾನ. निकेतन, पु॰ ನಿವಾಸಸ್ಥಳ; ಮನೆ.

निकृष्ट, वि॰ २९४४.

निकोसना, स॰ ಹಲ್ಲುಕಿರಿ; ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿ.

निश्चिस, वि॰ ಬಿಸಾಡಿರುವ; ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟರುವ.

निक्षेप, पु॰ ಬಿಸಾಡುವಿಕೆ; ಹಾಕಿ ಬಿಡುವಿಕೆ; ಅಡವು; ಅಮಾ ನತ್ತು.

निसंग, पु॰ ಬತ್ತ ಳಕೆ. निखर्दू, वि॰ ದಾರಿಗೆ ಬಾರದವ;

ಕೆಲಸಗಳು; ತನ್ನ ಮೈಗಳುತನ ದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೆಲೆಯಾಗದನ್ನ

निसरना, अ॰ ನಿರ್ಮಲವಾಗು; ಸ್ವಚ್ಛವಾಗು.

निस्तवाना, स॰ ನಿರ್ಮಲಗೊಳಿಸು. निस्ती, स्नो॰ ಘೃತಪಕ್ಷ; ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಕರೆದ್ದರು.

निसार, पु॰ ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ನಿರ್ಮಲತೆ. निसारना, त॰ ಸ್ವಚ್ಛವೂಡು.

निज्ञालिस, वि॰ ಪರಿಶುದ್ಧ; ನಿರ್ಮಲ. निस्तिल, वि॰ ಅಖಿಲ; ಸಂಪೂರ್ಣ.

निस्तोट, वि॰ ನಿರ್ದೇಷ; ಸ್ಪಷ್ಟ. कि॰ ನಿಸ್ಪಂಕ್ಕೋಚವಾಗ; ನಿಷ್ಟ ಪಟವಾಗ.

निगंदना, स॰ ಒಳಗೆ ಅರಳಿಯನ್ನು ತು: ಬಿಸಿ ಹೊಲಿಯುವುದು.

निगइ, बी॰ ಆನೆಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಿಗಿಯುವ ಸರಪಳ; ಬೇಡಿ.

निगरां, पु॰ ठ हुर्च ; ಮೈಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನು.

निगरानी, ची॰ ಕಣ್ಣೋಟ; ಕಣ್ಗ ವಲು; ಸಿರೀಕ್ಷಣ; ಮೇಲ್ವಚಾ ರಣೆ.

निगर, वि॰ ಹಗುರ; ಭಾರಕಡಿಮೆ ಯಾದ.

निगलना, स॰ ನುಂಗಿ ಬಿಡು; ತಿಂದು ಬಿಡು.

निगह, सी॰ ದೃಷ್ಟಿ. निगहबान, पु॰ ಕಾರ್ವಾಡುವವೆ. निगहबानी, सी॰ ಮೇಲ್ಗಾ ವಲು ಸಂರಕ್ಷಣೆ. निगार, पु॰ थेर्डु ; ಕಸೂತಿ ;—प् -आस्त्रम ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆತ್ಯಧಿಕ ಸುಂದರವಾದ.

निगाली, स्नो॰ ಗುಡಿಗುಡಿಯ ಕೊಳವೆ.

निगाह, स्त्री॰ ದೃಷ್ಟಿ ; ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿ ; ಗಮನ ; ನಿಗಾ ; ನೋಟ.

निगुनी, वि॰ ಗುಣರಹಿತವಾದ. निगुर, वि॰ ಅತ್ಯಂತ ಗುಪ್ತವಾದ.

निगोझ, वि॰ ಭಾಗೃಹೀನ; ಗುರು ಹಿರಿಯ ರಾರೂ ಇಲ್ಲದವನು; ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕು ದೆಶೆಯಿಲ್ಲದ.

निमह, पु॰ ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿ; ದಮನ; ಚಿಕಿತ್ಸೆ; ಬಂಧನ.

निषंदु, पु॰ ಶಬ್ದಕೋಶ; ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ.

निच्दना, अ॰ ಕಡಿಮೆಯಾಗು; ಇಳಿ; ಕುಗ್ಗು.

निषरघर, वि॰ ಮನೆಮಠಗಳಿಲ್ಲದ ವನು; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವ; ನಾಚಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದವ.

निचरा, वि॰ विन्दै थूतर्वा; ७ तन्म. निचरा, दु॰ प्रकाम हः, प्रश्चिकः; हेर्दुक्षः.

निष्ठा, वि॰ ईं ४ तिः.

निचाई, ची॰ ತಗ್ಗ; ನೀಚತನ; ಆಳ; ಕೀಳುತನ.

निचान, ब्ली॰ ತಗ್ಗು; ಇಳಿಜಾರು; ಇಳಕಲು.

निचित, वि॰ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಾದ.

निसुष्ना, भर्व ಹಿಂಡಿಹೋಗು ; ಬತ್ತಿ . ಹೋಗು.

निचोड, पु॰ ಹಿಂಡಿದ್ದು; ಸಾರ; ಸತ್ವ; ಸಾರಾಂಶ.

निचोड्ना, स॰ कै॰काः ; ಕಿವುಚು. निचोछ, पु॰ कै॰तारंठ ವर्त्रु ; ভঙ্কু

ಸೆರಗು. निचौहाँ, वि॰ ಕೆಳಗೆ ಬಗ್ಗಸಿದ;

ಬಗ್ಗಿದ; ಬಾಗಿದ. निष्का, पु• ಶುದ್ಧವಾದ; ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ.

निकल, वि॰ ನಿಷ್ಪಪಟ.

निखावर, स्थी॰ ನಿವಾಳಸುವಿಕೆ; ಇಳ ತೆಗೆಯುವಿಕೆ; ಇನಾಮು; —होना ಬಲಿಯಾಗು.

निछोह वि॰ నిమ్మర.

चिज, वि॰ डत्य; ಸ್ವ ಕೀಯ; ಸ್ವಂತದ; ಮುಖ್ಯವಾದ.

निजाबत, स्त्री॰ तड्यु **ए**.

निज़ास, पु॰ ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಮುತ್ತಿನಸರ; ಆಸ್ತಿವಾರ.

निज़ासत, स्त्री॰ ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ವ್ಯವ ಸ್ಥಾಪಕರ ಕೆಲಸ.

निजी, वि॰ ಸ್ವಂತದೆ.

निसरना, अ० ಉದುರಿ ಬೀಳು; ಒಣಗಿ ಹೋಗು.

निसाना, स॰ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇಣಿಕಿ ನೋಡು.

निसोरना, स॰ अर्थेटी स्ट्रांसिक्युः.

निरुह्य } वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರು निरुह्य केंद्रिशत.

निजला, पु॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದವ; ವರ ಮಾನವಿಲ್ಲದ ಕಾಲ; ಬಿಡುವು; ಅವಕಾಶ.

निहर, वि॰ ಕಠೀರ ಹೃದಯದ. निहराई, ची॰ ಕ್ರೂರತೆ.

नितेर, पु॰ ಕೆಟ್ಟ ಜಾಗ; ಕೇಡುಗಾಲ. निदर, वि॰ ಅಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಸಾಹ ಸವುಳೃ.

निदाल, वि॰ ಬಿದ್ದು ಹೋದ ; ಶಿಥಿಲ ; ಆಯಾಸಗೊಂಡ.

नितंब, go ಮುಕುಳಿ; ಕುಂಡಿ; ಭುಜ; ಪರ್ವತದ ಇಳಿಜಾರು ಪ್ರದೇಶ.

नित, अञ्य० ಪ್ರತಿದಿನವೂ.

नितराम, अच्य॰ ಸರ್ವದಾ; ಯಾವಾ ಗಲೂ.

नितांत, वि॰ ಅತ್ಯಂತ; ಸರ್ವಥಾ. निख, वि॰ ಯಾವಾಗಲೂ; ಸದಾ.

नित्यता, स्त्री॰ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಿಕೆ.

निथरना, अ०, ७९ तिधाः ; ಯಾಗು ; ತೇಟಿಯಾಗು.

नियार, पु॰ ತಿಳಿಗಟ್ಟಿದ ನೀರು. नियारना, स॰ ತಿಳಿಯಿಡು; ತೀರಿಕ್ಕು. निदरना, स॰ ಅನಾದರ ಮಾಡು;

ತಿರಸ್ಕ**ಿಸು.**

निवर्शन, पु॰ द्यु ब्युः ॐ ; ॐ १००० ३ औं.

निदाहना, स॰ १०००० ; ग्रांका.

निदाघ, पु॰ ಉಷ್ಣ ; ಬಿಸಿಲು. निदान, पु॰ ಆದಿಕಾರಣ; ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣ. निदेश, पु॰ धर्द्धः ; ठामत. निद्रा, स्त्री॰ रैठूँ; रैठुँ. निदालु, वि॰ ನಿದ್ರಿಸುವವನು. निदित, वि॰ ನಿದ್ರಿಮಾಡುತ್ತಿರುವ. निधइक, कि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ. निधन, पु॰ तार्ष्ठ; ಮರಣ. वि॰ ಧನಹೀನವಾದ. निधनी, वि॰ ದ೦ದ್ರ. निधान, पु॰ ಆಧಾರ; ಆಶ್ರಯ; ಲಯಸ್ಥಾನ; ನಿಧಿ. निधि, बी॰ ಹೂತಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯ; ನವ ರತ್ನ ; ಸಮುದ್ರ. निनय, स्नी॰ ठेर्त्रका; ठेद्रीरका डै. निनरा, वि॰ सुर्डें, ह ; थीर है. निनाद, पु॰ ಶಬ್ದ ; ಧ್ವನಿ. निनान, पु॰ .७०ड्रु; ಅವಸಾನ; ಲಕ್ಷಣ. ಹಿಂ ಕೊನೆಗೆ. ಡಿಂ ಸರ್ವಥಾ; ಮೊದಲನೆಯ. निनाया, पु॰ वैर्तार्ह. निनारा, वि॰ क्रुं कुँ हिंचातः धारिः; ಭಿನ್ನ; ದೂರವಾದ. निनावाँ, पु॰ राग्धेर्गेಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದವಡೆಯ ಒಳಗಡೆ ಏಳುವ ಸಣ್ಣ ಗುಳ್ಳೆಗಳು; ಬಾಯಿ ಹುಣ್ಣು. निनावीं, स्नी॰ कैंप्रवेशूत चंत्र्युः;

ಪಿಶಾಚಿ.

निनीना, स॰ धी रां. निनौरा, पु॰ ಅಜ್ಜಿಯ ಮನೆ. निपंग, वि॰ ७० तकः है ; ईं धर्म हैं. ಬಾರದ. निपजना, अ॰ ळाड्यू; ಯಾಗು; ಸಿದ್ಧವಾಗು. निपर, भ॰ ಕೇವಲ; ಪರಿಶುದ್ಧ ವಾದ; ಬರೀ; ಸರ್ವಥಾ; ಅತ್ಯಂತ. निपटना, अ० दे० निबटना. निपटाना, स० दे० निबटाना. निपटारा, पु० दे० निबटारा. निपात, पु॰ इंडर्ठ ; ವಿನಾಶ. निपाती, वि॰ धैः थै ಸುವವನು: ಘಾತಕ. 90 ಶಿವ. निपान, पु॰ ಕೊಳ ; ನೀರಿನತೊಟ್ಟೆ ; ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಸಾತ್ರೆ. निपीइक, वि॰ ಪೀಡಿಸುವವ; ದುಃಖ ದಾಯಕ. निपीइना, स॰ ಒತ್ತು ; ದಬಾಯಿಸು; ಪೀಡಿಸು. निपूत 🏿 वि॰ ప) ತ್ರಹೀನ; ಮಕ್ಕ निप्ता ∮ ಳಿಲ್ಲದ. निफरना, अ० ಭೇದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಡು; ಹೊರಸಾಸು. निफ्राक, पु॰ धैंश्रिक्य ; ध्वं कं ; ವೈ ಮನಸ್ಯ. निकंश, पु॰ ध॰ दितः ಪ್ರಬಂಧ; ಗೀತ. निवंधन, पु॰ रिधान्द ; रिधान्तरे. निवकौरी, सी॰ घाँ धेर के कंछ्यू.

निबद्धता, बि॰ रिधानमुं निबदना, अ॰ ನಿವೃತ್ತ ನಾಗು ; ಪೂರೈಸು ; ಮುಕ್ತಾಯವಾಗು. निबदाना, स॰ ಮುಕ್ತಾಯ ಗೊಳಿಸು;

निवटाना, स॰ ಮುಕ್ತಾಯ ಗೊಳಿಸು; ಮುಗಿಸು; ತೀರಿಸು.

निबटारा निबटाव थु॰ ತೀರ್ಮಾನ : ನಿರ್ಣ जिबटेरा

निबद्ध, वि॰ బంధిತವಾದ; ತಡೆಯ ಲ್ಪಟ್ಟ.

निवरना, अ॰ ಬಿಡುಗಡೆ कೊಂದು; ತೊಡಕು ದೂರವಾಗು; ಪೂರ್ಣ ವಾಗು; ಅಳಿದುಹೋಗು.

निबहना, अ॰ ಪಾರಾಗು; ನಿರ್ವ ಹಿಸು.

निबाह, वि॰ ನಿರ್ವಾಹ; ಕಾಲಕ್ಷೇಪ. निबाहक, वि॰ ನಿರ್ವಾಹಕ.

निबाहना, स॰ ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡು; ನಿಭಾಯಿಸು.

निबिड़, वि॰ ಘನ; ದಟ್ಟ; ನಿಬಿಡ. निबुआ, पु॰ ನಿಂಬೆ.

निवेदना, स॰ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡಿಸು; ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡು; ನಿರ್ಣ ಯಿಸು; ತೃಜಿಸು; ಪೂರ್ತಿ ಗೊಳಿಸು.

निवेदा, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ; ಬೇರೆ ಬೇರೆಮಾಡುವಿಕೆ.

निवेश, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ. निवेशि, स्नी॰ ಬೇವಿನ ಹಣ್ಣು. निभाना, भ॰ २ ವಾ टळ ವಾಗು; ಪಾರುಗಾಣು; ನೆರವೇರು.

निमरोस } वि॰ భరవనీయిల్లద; निमरोसी } ಆಶಾರಹಿತವಾದ. निमाा, वि॰ हैफ़ान्त्रं; फ़ान्रं

क्सान, वि॰ २६००० हुन, धुनि, केर्रुट.

निमाना, स॰ ನಿರ್ವಾಹಮಾಡು; ನಿಭಾಯಿಸು; ಕೊನೆಗಾಣಿಸು.

निभाव, पु॰ ನಿರ್ವಾಹ ; ನಿಭಾಯಿ ಸುವಿಕೆ.

निम्नुत, वि॰ ಗುಪ್ತವಾದ; ನಿರ್ಜನ ಪ್ರದೇಶ.

निमंत्रण, पु॰ ಆಮಂತ್ರಣ; एंकारुत. निमंत्रणपत्र, पु॰ ಆकारुत द्यं है. निमंत्रित, वि॰ ಆಮಂತ್ರಿ ಸಲ್ಪ ಟ್ಟ. निमंक, पु॰ दे॰ नमक.

निमकी, स्त्री॰ ನಿಂಬಿಹಣ್ಣಿ ನ ಉಪ್ಪಿನ ಕಾಯಿ.

निमकोंड़ी, बी॰ धैः ఏ ठ ळक्काः. निमम्भ, वि॰ उत्थुळाः; ముళుగेत. निमजन, पु॰ ३९ರೊಳಗೆ మುಳುಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸ್ನಾನ.

निमरना, अ॰ दे॰ निबरना. निमाना, वि॰ उंग्ग्रं ; ಇಳಿಜಾರು ; ವಿಧೇಯ ; ಮೊದ್ದು ಸ್ವಭಾವದ.

निमिन, पु॰ ಕಾರಣ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ. निमिन, पु॰ ಒಂದುಕ್ಷಣ; ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವಷ್ಟು ಸಮಯ; ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆ. निसुहाँ, वि॰ ಮಾತನಾಡದವನು; ಮಿತಭಾಷಿ; ಮೌನಿ.

निमेष, पु॰ ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಯ ನ್ನು ಮುಚ್ಚು ವುದು.

नियंत्रण, पु॰ ನಿಯಮ ; ಕಟ್ಟು. नियंत्रित, वि॰ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳ ಪಟ್ಟಿರುವ.

नियत, वि॰ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ; ಗೊತ್ತಾದ; ನಿಶ್ಚಿತವಾದ.

नियति, स्ना॰ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗುವಿಕೆ ; ನಿರ್ಣಯ ; ಭಾಗ್ಯ.

नियम, पु॰ ಕಟ್ಟು; ವಿಧಿ; ನಿಶ್ಚಿತ ವಾದ ನೀತಿ; ಶಾಸನ.

नियमबद्ध, वि॰ ನಿಯಮಗಳಿಗೊಳ ಗಾದ.

नियराष्ट्रं, भ्री॰ ಸಾಮಿಪ್ಯ. नियराना, भ्रः॰ ಸಮಿಷಿಸಿಸು; ತಲವು. नियाज़, भ्री॰ ಪ್ರೀತಿ; ವಿನಂತಿ; ನಮ್ರತೆ.

नियाज्ञमन्द, वि॰ तर्क्याः, क्षीरः हिवाबत, स्ति॰ क्षाुं कैरिद्यः; धर्यः हिवास, दु॰ धर्द्यं कैरिद्यः; धर्यः हिवासक, दु॰ क्षेत्रं केर्यः हिवासक, दु॰ क्षेत्रं केर्यः हिवासक, दु॰ क्षेत्रं केर्यः हिवासक, स्ति॰ स्थाः हिवासक, स्ति॰ स्थाः

ಭರ್ಜರಿ ಊಟ; ಐಶ್ವರ್ಯ.

ಸಾಲೆಯ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ನ ಚಿನ್ನದಪುಡಿ ಸೇರಿದ ಮಣ್ಣು. नियारा, वि॰ ಬೇರೆ; ಪೃಥಕ್; ದೂರ.

नियार, पु॰ धैरेजार्ठ 'ಅಥವಾ ಅಕ್ತ

नियारिया, पु॰ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿದ ವಸ್ತು ಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿ ಸುವವನು ; ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆರತ ಮಣ್ಣಿ ನಿಂದ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪುಡಿ ಚೂರನ್ನು ಆರಿಸುವವನು; ಜಾಣ; ಚತುರ.

नियुक्त, वि॰ ನೇಮಕವಾದ. नियुक्ति, स्नो॰ ನೇಮಕ; ನೇಮ ಣೂಕಿ.

नियोग, पु॰ तैर्क्षां ; रुष्टुं ಯ. नियोजक, पु॰ तैर्कां कांक्षां क्रंक नियोजन, पु॰ तैर्कां ; रुయान्टुं. निरंकुश, वि॰ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಿಲ್ಲದ ; ನಿರ್ಭಯವಾದ.

निरंतर, कि॰ ಸದಾ; ಎಡಬಿಡದೆ. निरक्षर, वि॰ ಓದು ಬರಹ ತಿಳಿ ಯದ.

निरखना, स॰ ನೋಡು; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು. निरच्, वि॰ ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದ; ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯ; ನೆಮ್ಮ ದಿಯಾದ.

निरत, वि॰ ತತ್ಪರ; ಮಗ್ನ. निरधारना, स॰ ನಿಶ್ಚಯಿಸು; ನಿರ್ಧಾ ರಿಸು.

निरम, वि॰ ಅನ್ನ ವಿಲ್ಲದ; ನಿರಾಹಾರ निरपराध, वि॰ ನಿರ್ಮೋಷಿ.

निरपेक्ष, वि॰ थैं रैं थैं। ये विश्व वहा ಲಂಬಿಸದ; ತಟಸ್ತ. निरपेक्षी, वि॰ ಬಯಸದ. निरबंसी, वि॰ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ. निरमिमान, वि॰ ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದ. निरभ्र, वि॰ ನೋಡವಿಲ್ಲದ. निरमना, स॰ है का निरमना कि. निरर्थक, वि॰ ಅರ್ಥಶೂನ್ಯ; ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದ ; ವ್ಯರ್ಥ. निरवार, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ನಿವಾರಣೆ; ತಪ್ಪಿ ಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. निरवारना, स॰ उद्या; ದೂಡು; ತೊಲಗಿಸು; ಬಿಡಿಸು. निरशन, पु॰ ಉಪವಾಸ. निरस, वि॰ ರಸಹೀನವಾದ ; ಸಪ್ಪೆ; ನಿಸ್ಸಾರ. निरा, वि॰ ಶುದ್ಧ; ಕೇವಲ; ಮಾತ್ರ; ಬರಿಯ. निराई, बी॰ हर डेंगे आ ज्ञाता ; ಕಳೆ ತೆಗೆಯುವುದರ ಕೂಲಿ. निरादर, पु॰ ನಿರಾದರಣೆ; ಅವ ಮಾನ; ಅಮರ್ಯಾದೆ. निराधार, वि॰ ಆಶ್ರಯ ಅಥವಾ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ. निराना, स॰ हर्ष डैंग ; हर्षके एंश. निरापद, वि॰ ಆಪತ್ತಿಲ್ಲದ; ಅನರ್ಥ ರಹಿತ. निरामय, वि॰ ರೋಗವಿಲ್ಲದ. निरामिष, वि॰ ठ्०० स्पृ हु छ

ಮಾಡದ; ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ.

निरारा, वि॰ धैरैं ; ह्यु ड्रैंं हर. निरालस्य, वि॰ र्फार्चिक्ट इत ವಿಲ್ಲದ; ಚುರುಕು. निराला, पु॰ ಏಕಾಂತಸ್ಥಾನ. • बि॰ ಅದ್ಭುತ; ವಿಲಕ್ಷಣ; ಏಕಾಂತ. निरावना, स० दे० निराना. निराश, वि॰ ನಿರಾಶೆಯಾದ; ಹತಾಶ. 'निराशा, स्त्री॰ है ठाउँ; ಆಶಾಭಂಗ. निराश्रय, वि॰ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದ. निरीक्षक, पु॰ तैंशखंड ह्यु चंत्रे ; ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ. निरीक्षण पु॰) ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ; निरीक्षा स्त्री∘ ∫ ಮೇಲ್ವಿಚಾ¢ಣೆ. निरीह, वि॰ ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕಾ ಗಿಯೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸದ; ತಟಸ್ಥ; ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯ.

निस्त्यम, वि॰ ಉದ್ಯೋಗವಿಲ್ಲದ. निस्त्यम, वि॰ ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲದ. निस्त्याय, वि॰ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ವಾಹ ವಿಲ್ಲದ.

निरूपण, पु॰ ವಿವೇಚನೆ; ನಿರ್ಣಯ; ನಿದ್ದರ್ಶನ.

निरोग, वि॰ ಆರೊಗ್ಯವಾದ ; ರೋಗ ರಹಿತವಾದ.

निरोष र पु॰ ತಡೆ; ಅಡ್ಡಿ; ಪ್ರತಿ निरोधन र ಬಂಧಕ. निर्द्धे, पु॰ ದರ; ಧಾರಣೆ. निर्द्धनामा, पु॰ ಧಾರಣೆಪಟ್ಟ; ನಿರಖು ಪಟ್ಟ. निर्देशवंदी, स्ती॰ डेंश्धें क्रिक क्रिके ಣೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಿಕೆ. निर्गेष, वि॰ ವಾಸನೆಯಿಲ್ಲದ. निर्गम, पु॰ कॅंग्र पढा ३ है. निजैन, वि॰ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ; ಜನ ರಹಿತವಾದ, निर्जर, वि॰ ಎಂದಿಗೂ ಮುದಿತನ ವಿಲ್ಲದ. निर्जीव, वि॰ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದೆ. निर्झार, पु॰ ಜಲಸ್ರೋತ; ಝರಿ. निर्णय, पु॰ ತೀರ್ಮಾನ; ನಿಶ್ವಯ; ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ. निदेयता, स्त्री॰ ಕ್ರೌರ್ಯ; ನಿರ್ದ ಯತೆ. निर्दिष्ट, वि॰ त्रेशु ಯವಾಗಿರುವ; ಹೇಳಿ ತೋರಿಸಿದ; ನಮೂದಿ ಸಿದ. निदेश, पु॰ ಆದೇಶ; ಅಪ್ಪಣೆ; ಆಜ್ಞೆ; ಉಲ್ಲೇಖ; ಹೆಸರು. निर्दोष, वि॰ ದೋಷರಹಿತ. निर्धन, वि॰ ಬಡವ; ದರಿದ್ದ. निधनता, स्नी॰ धळ बंतं. निषंरि रेषु १ वर्ष १ 36 निर्धारण **र्र** ವರ್ನಾನ. निर्धारना, स॰ रुष्टु యిసు. निर्निमित्त, कि॰ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ; ಅಕಾರಣ. निर्निमेष, कि॰ ಎವೆಯಿಕ್ತದೆ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ. निर्वेष, पु॰ ७८ ; उद्ध.

निबंक, वि॰ ಬಲವಿಲ್ಲದ; ನಿಶ್ವಕ್ತ. निर्वेखता, स्त्री॰ ಬಲಹೀನತೆ; ನಿಶ್ವಕ್ತಿ. निर्बोध, वि॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ಅರಿಯದ. निभेय, वि॰ ಭಯವಿಲ್ಲದ. निर्भवता, ची॰ ಭಯವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. निर्भर, वि॰ डं०० थेंद; ಸೇರಿದ; ಆಶ್ರಿತ; ಅವಲಂಬಿತ. निर्भीक, वि॰ ಭಯವಿಲ್ಲದ. निर्भीकता, की॰ ಭಯವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. निर्मम, वि॰ ಮಮತೆಯಿಲ್ಲದ. निर्मल, वि॰ ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲದ; ಶುದ್ಧ. निर्माण, पु॰ ರಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ. निर्माना, स० ನಿರ್ಮಿಸು; ರಚಿಸು. . निर्मूल, वि॰ ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಬುಡ ದೊಂದಿಗೆ ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದ. निर्यात, पु॰ ರಘ್ತಮಾಡುವುದು. निर्कत, वि॰ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ. निर्रुजता, ची॰ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನ. निवंहना, अ० तैठवंश्का; स्वता. निर्वाचक, पु॰ ಚುನಾಯಿಸುವವ. निर्वाचन, पु॰ ಚುನಾವಣೆ; ಆರಿ ಸುವಿಕೆ. निर्वाचित, वि॰ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. निर्वासन, पु॰ ಗಡೀಪಾರು; ದೇಶ ಭ್ರಷ್ಟ್ರಮಾಡುವಿಕೆ. ್ निर्वाह, पु॰ ನಿರ್ವಾಹ; ಪಾಲನೆ; ಪೂರೈಸುವಿಕೆ. निर्वाहना, अ० है र्ज्जिक क्षेत्रं ; है का ಯಿಸು.

निर्वित्र, वि ಎಡರು ತೊಡರುಗ निशा-व्रातिर, ची ತೈಪ್ತಿ; ಶಾಂತಿ. ಳಿಲ್ಲದ; ತಡೆಯಿಲ್ಲದ. 🙃 ತಡೆ ಯಿಲ್ಲದೆ.

निर्विवाद, वि॰ धः धः निर्देश तं अधः । ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿಲ್ಲದ.

निर्वेद, पु॰ ಅನುತಾಪ; ಅವಮಾನ; ನೈ ರಾಗ್ಯ.

निलहा, वि॰ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ ದ; ನೀಲ. निलाम, पु॰ दे॰ नीलाम.

निवाज, वि॰ ದಯೆ ತೋರುವವನು.

निवाजना, स॰ ದಯಿತೋರು; ಕರುಣಿಸು.

िनवाज़िश, बी॰ ದಯೆ; ಕರುಣೆ. निवादा, पु॰ तैशक्ष्यं; डैह्रू.

निवार, बी॰ ಅಗಲವಾದ ಲಾಡಿ: ಪಟ್ಟಿ.

निवारण, पु॰ रुठैकार ; रुकार्र है. निवारना, स॰ है जा ठैरा ; ಪರಿ ಹರಿಸು.

निवाला, पु॰ डंऽडंऽ ; स्टर्स. निवासी, पु॰ ವಾಸವಾಗಿರುವವ. निवेदक, पु॰ ಬೇಡುವವ; ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವವ.

निवेदन, पु॰ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಅರಿಕೆ. निवेदन-पत्र, पु॰ यगुक्र तग्र हु; ಅಜಿಕ್.

निवेरना, स॰ ಪೂರೈಸು; ಮುಗಿಸು. निवेश, go ಮನೆ; ಶಿಬಿರ. निशंक, वि॰ ನಿರ್ಭಯ. निशा, बी॰ ठाडे ; वर्ष्य.

निशात, स्त्री॰ ಆನಂದ ; ಸಂತೋಷ. निशान, पु॰ तार्ठाडा; शहरा ಚಿನ್ಲೆ; ಬಾವುಟ.

निशानची, पु॰ धार्ज्धागार्ट.

निशानदेही, स्त्री॰ ಒಬ್ಬ ನನ್ನು ಇಂ ತಹವನೇ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಹೇಳುವುದು.

निशान-बरदार, पु॰ क्रुक्षक्०ै; ಬಾವುಟಗಾರ.

निशाना, पु॰ ,੭ ਛ੍ਹਾਂ; ಗುರಿ; ಉದ್ದೇಶ;—बांधना ಗುರಿಯಿಡು.

निशानी, स्त्री॰ ಜ್ಞಾಪಕ್ಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಥವಾ **ಎ**ರ್ಪಡಿಸಿದ ವಸ್ತು; ಸ್ಮಾರಕ.

निशास्ता, पु॰ ಗೋಧಿಯ ಅಂಬಲಿ: ಗಂಜಿ.

निशीथ, पु॰ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ. निश्चय, पु॰ ಖಂಡಿತ; ನಿಶ್ಚಯ; ೆ ಖಾತ್ರಿ.

निश्चल, वि॰ ಅಲ್ಲಾಡದ; ಕದಲದ. निश्चल्ता, स्त्रों ಕದಲದಿರುವಿಕೆ.

निश्रेणी, स्त्री॰ ಏಡೆ; ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ; ಮುಕ್ಡಿ.

निक्शेष, वि॰ ಶೇಷವಿಲ್ಲದ; ಪೂರ್ಣ. निषंग, पु॰ धडु थर्ड; अख्र. निषादी, पु॰ ಮಾವುತ.

निषदि, वि॰ २ द्वै भि म शुध्; ಮಾಡಬಾರದ.

निष्कर, पु॰ ಕಂದಾಯ ವಿಲ್ಲದ निस्केवल, वि॰ ಭೂಮಿ. निकार्ष, पु॰ ನಿಶ್ಚಯ; ಸಾರಾಂಶ. निष्क्रमण, पु॰ कुँगर्वकाञ्चिता. निकास, वि॰ ಆಸಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಅಭಿ ಲಾಸೆಯಿಲ್ಲದ. निष्दुर, वि॰ ಕಠೋರ; ಕ್ರೂರ; ನಿರ್ದಯ. निष्दुरता, स्त्री० ಕ್ರೂ ರತನ; ಕ್ರೌರ್ಯ. निष्णात, वि॰ २३००. निष्पत्ति, बी॰ ಸಮಾಪ್ತಿ; ಸಿದ್ದಿ; ನಿರ್ವಾಹ. निष्फल, वि॰ ३४६६ ह. निसंक, वि॰ ಅಶಕ್ತ. निसबत, स्नी॰ र्रा॰ २००५; ನಿಶ್ಚಯಮಾಡುವಿಕೆ; ತುಲನೆ. निसर्ग, पु॰ ಸ್ವಭಾವ; ರೂಪ. निसस, वि॰ क्यू मं ठळेडं; स्टें डिर ವಿಲ್ಲದ. निसा, ची॰ गुर्ाणण. निसाद, पु॰ क्षणान्यः; डा॰धि. निशान, पु० दे० निशान. निसाब, पु॰ मं॰ इडंड्रु; श्रष्टुर्ಯाः. निसार, पु॰ ಉತ್ಸರ್ಗ; ಅರ್ಪಣೆ. निसारना, स॰ कैंग्रिंग कार्रा. निसास, पु॰ २ शुरु वि॰ शुर्री ಚ್ಛ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೆ. निसासी, वि॰ ಶ್ವಾಸಗತಿಯಿಲ್ಲದ. निसेनी बी॰ ఏణి.

ಪರಿಶುದ್ಧ ವಾದ ; ಮಿಶ್ರಣವಿಲ್ಲದ. निस्तब्ध, वि॰ ಚೈತನೈವಿಲ್ಲದ; ಸ್ತ್ರಬ್ದ ವಾದ. निस्तरण, पु॰ थैळातं हैं; ಉದ್ದಾರ. निस्तरना, अ॰ काठाताः; थेवः ಗಡೆ ಹೊಂದು. निस्तार, पु॰ दे॰ निस्तरण. निस्तारण, पु॰ ಪಾರಾಗುವಿಕೆ; ಜಯಿ ಸುವಿಕೆ. निस्तारना, अ॰ धिष्ठा पर्वे कावाः ; ಉದ್ದಾ ರಮಾ**ಡು**. निस्पृह, वि॰ ಲೋಭವಿಲ್ಲದ; ಅಭಿ ಲಾಷೆಯಿಲ್ಲದ. निस्क्र, वि॰ ಅರ್ಧಭಾಗ. निस्वत, स्त्री० दे० निसंबत. निस्संतान, वि॰ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗ ಳಿಲ್ಲದ. निस्संदेह, कि॰ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ. निस्तार, वि॰ ಸಾರರಹಿತವಾದ. निस्सीम, वि॰ धळर्प ळॅंध्यु. निहंग, पु॰ ಮೋಸಳೆ. वि॰ ಒಬ್ಬಂಟೆ; निहंगे-अजल ಯಮದೂತ. निहत, वि॰ धै मा किंद; अर्रीत; ನಷ್ಟವಾದ; ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟ. निह्त्या, वि॰ ಶಸ್ತ್ರಹೀನ; ಬರಿಗೈ ಯವ; ದರಿದ್ದ. निहल, पु॰ ನದಿಯು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದುದ ರಿಂದ ತಲೆದ್ದೋರಿದ ಜಮಿನು. निहाँ, वि॰ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರಿರುವ; ಗುಪ್ತ

निहाई, **को॰ 'ಅ**ಕ್ಕ ಸಾಲೆಯ ಅಥವಾ 'नीचा, वि॰ ನಿಮ್ಮ; ಕೆಳಗಣ; ಕಮ್ಮಾರನ ಚಮ್ಮಟಿಯ ಅಡಿ ಗಲ್ಲು.

निहाद, बी॰ ಅಸ್ತಿವಾರ; ಮೂಲ; ಮನಸ್ಸು ; ಸ್ವಭಾವ.

निहायत, वि॰ धळर ; ळॅथ्यु. निहार, पु॰ ಇಬ್ಬ ನಿ; ಹಿಮ.

निहारना, स॰ ನೋಡು; ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ನೋಡು.

निहाल, वि॰ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಸಂತುಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಸನ್ನ ನಾದ ವನು.

निहालचा, पु॰ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಲಗಿ ಸುವ ಚಿಕ್ಚಹಾಸಿಗೆ.

निहास्त्री, स्नी॰ काश्रेत ಅಗಲವಾದ ದಿಂಬು.

निहुरना, स॰ थत्र्रः , डत्र्रे. निहुराना, स॰ धर्र रा.; डर्र रा. निहोरना, स॰ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಬಿನ್ನವಿಸು; ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು. निहोरा, पु॰ ಅನುಗ್ರಹ; ಉಪಕಾರ; ವಿನಂತಿ; ಬೇಡಿಕೆ; ಆಶ್ರಯ; ಭರವಸೆ.

नींद, स्त्री॰ నిద్దే; నిద్రే. नीक हे वि॰ धर्मुळा; ಸುಂದರ नीका ∫ ವಾದ; ಅನುಕೂಲ. नीके, कि॰ धैरुनूरी; ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

नीचता, जी॰ श्रेष्ट इंहरं; ಕೆಲಸ.

ತಗ್ಗಿ ರುವ ;—दिखाना ಅಪಮಾನ ಪಡಿಸು.

नीचाशय, वि॰ ತುಚ್ಛವಾದ ನಿಚಾರ ವುಳ್ಳ.

नीचे, कि॰ चैंदित खैतै; उदिल्ली.

नीज़, अम्य ಿ ಮತ್ತು ; ಸಹ. नीजू, बी॰ शिरा संदाज होतू. नीहि, स्त्री॰ ಅನಾಸಕ್ತಿ; ಅರುಚಿ. कि॰ ಹೇಗಾದರೂ;

ದಾದರೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ. नीठो, वि॰ ಅನಿಷ್ಟ; ಅಪ್ರಿಯವಾದ.

नीइ, पु॰ ವಾಸಿಸುವ ಅಥವಾ ಉಳ ಕೊಳ್ಳುವಸ್ಥಳ; ಹೆಕ್ತಿಗಳ ಗೂಡು.

नीति, स्त्री॰ ವ್ಯವಹಾರದ १९७; ಆಚಾರ ಪದ್ಧತಿ. नीदना, स० २००० रा.

नीबू, पु॰ ನಿಂಬೆ; ಲಿಂಬೆ.

नीम, पु॰ ಬೇವು; ಬೇವಿನ ಮರ. वि॰ ಅರ್ಧ; **ಅರೆ;—हकीम** ಅರೆ ವೈದ್ಯ ; ಅಳಲೇಕಾಯಿ ಸಂಡಿತ.

नीमचा, पु॰ थैर्चु रुठारै; सार्का. नीमजाँ) वि॰ ಅರೆಜೀವದ; ಮರ नीमजान 🗲 क्षाचिर्त्रू ಯಲ್ಲಿ ರುವ.

नीमरर, वि॰ ಅರ್ಧಓದಿದ.

नीमन, वि॰ सूर्मू ; ವಾಸಿ. नीम-निगाह, बी॰ ಅठै रौकाधे.

नीमरज्ञा, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಪ್ಪಿಕೆಯುಳ್ಳ; ಆರೆಮನಸ್ಸಿ ನ.

नीमराज्ञी, वि॰ ७८५ मञ्जूड जुर्। नीमरोज़, पु॰ ठावाजुर ु; रखा कंप्रथा.

नीमास्तीन, स्त्री॰ ಅ**ೆ** ತೋಳಿನ ಜುಬ್ಬ.

नीयत, जी॰ ಭಾವನೆ; ಇರಾದೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ.

नीर, पु॰ ನೀರು; ದ್ರವಪದಾರ್ಥ. नीरस, वि॰ ನಿಸ್ಸಾರವಾದ; ರಸ ವಿಲ್ಲದ.

नीरोग, वि॰ युर्कू ; ರೋಗವಿಲ್ಲದೆ. नील, वि॰ ನೀಲವರ್ಣದ ; ಗಾಢ ವಾದ ಆಕಾಶಬಣ್ಣದ . पु॰ ನೀಲ

ವರ್ಣ; ನೀಲಿ ಗಿಡೆ.

नीलगाय, स्नो॰ ಒಂದುಬಗೆಯಜಿಂಕೆ. नीलम, पु॰ ನೀಲಮಣಿ.

नीसा, वि॰ ನೀಲ; ಆಕಾಶಬಣ್ಣದ. नीसाम, पु॰ ळठाळा; ಲಿಲಾವು.

नीलामी, वि॰ ಹರಾಜಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ.

नीलिमा, क्षी॰ ನೀಲವರ್ಣ.

नीकोफर, पु॰ ಕನ್ನೆದಿಲೆ; ನೀಲ ಕಮಲ.

नीव, नींव, स्त्री॰ डंಳಹದಿ; ಪಾಯ; ಅಸ್ತಿವಾರ.

नीवि, नीवी, **जी**० ಸೀರೆಯ ಗಂಟು; ಸೀರೆ ನಿರಿಗೆ.

नीहार, पु॰ ಮಂಜು; ಇಬ್ಬನಿ. नीहारिका, जी॰ ಆಕಾಶಗಂಗೆ. नुक्रता, पु॰ ಚುಕ್ಕೆ; ಬೊಟ್ಟು. चुक्रताचीन, वि॰ বৃহ্যু ক্রাফার্চ্য বর; ক্রাঞ্চার্চ্য ক্রাফার্চারর; భুমন্তুর্নুঃমু

नुक्रताचीनी, क्षी॰ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕು ವಿಕೆ; ಹುಳುಕು ಹುಡುಕುವಿಕೆ.

नुकरा, पु॰ धैशुः , धिर्रश्याकः वि॰ धेर्रः थाकः त.

नुकसान, पु॰ ठेंडाु; कारी.

नुकीस्त्रा, वि॰ ಮೋನಚಾದ; ಚೂಪಾದ.

नुकाद पु॰ ಮೊನೆ; ತುದಿ; ಕೊನೆ.

नुङ्गस, पु॰ ದೋಷ. नुचना, अ॰ ಪರಚು ; ಕೆದರಲ್ಪಡು.

नुचवाना, स॰ नोचना ದಪ್ರೇರ ಹಾರ್ಥಕರೂಪ.

तुजूम, पु॰ ತಾರಾಗಣ; ನಕ್ಷತ್ರ. ವಿದ್ಯೆ.

नुजूमी, पु॰ ಜ್ಯೊತಿಷ್ಟ.

नुक्ता, पु॰ ನೀರ್ಯ; ಶುಕ್ಲ; ಸಂತಾನ.

नुदबा, दु॰ ಮೃತ್ಯುಶೋಕ; ಯಾ ರಾದರೂ ಸತ್ತಾಗ ಅತ್ತು ಬಡಿದು ಕೊಳ್ಳುವ ಶಬ್ದ.

नुनबरा, वि॰ ಉಪ್ಪಿನ. नुमा, वि॰ काळाड.

नुमाइन्दा, पु॰ ಕಂಡುಬರುವ ; ಪ್ರತಿ ನಿಧಿ.

नुमाइश, स्री॰ ಪ್ರದರ್ಶನ.

नुमाइशगाह, स्नी॰ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಮನೆ; ಪ್ರದರ್ಶನಶಾಲೆ. नुमाहशी, वि ८ चैर तथ तील ಡುವು ದಕ್ಕೋಸ್ಟರವಾಗಿರುವ; ಆಡಂ ಬರದ; ತೋರಿಕೆಯ. नुमाई, सी॰ ತೋರಿಸುವಿಕೆ. नुमायाँ, वि॰ ಕಾಣುವ; ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ.

नुमायाँ, वि॰ ಕಾಣುವ; ಪ್ರತ್ಯ ಕ್ಷ. नुभूर, पु॰ ದೇವರಮುಂದೆ ಕರ್ಮ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುವ ದಿನ.

नुसखा, पु॰ धिधुः (नुस्खा) नृत वि॰ कैंग्यः; ಅಪೂರ್ವ नृतन को कार्यः की॰ कैंग्यार्थः उद्या

न्तनता, श्ली॰ ಹೊಸತನ; ನವೀ ನತೆ.

न्न, पु॰ ಉಪ್ಪು. न्पुर, पु॰ ಪೈಜಣ.

न्त्र, पु॰ क्ष्रीशु थैं थं थं थं हा हा है । न्त्रा } वि॰ हा ॰ थे थ्या थं हु ; न्त्रानी } सुहार स्वाप्त स्वाप्त है । न्त्रानी दु हा रहा हु ।

नृपति, पु॰ ಅರಸ; ರಾಜ. नृशंस, वि॰ ನಿರ್ದಯ.

नेक, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮ; ಚೆನ್ನಾದ.

नेकचलन, वि॰ ಸದಾಚಾರಿ. नेकचलनी, चो॰ ಒಳ್ಳೆ ನಡತೆ; ಸದಾ ಚಾರ.

नेकनाम, वि॰ धर्षु ळॅंग्र०त. नेकनामी, स्रो॰ धर्षु ळॅंग्रठः; रे९७८.

नेकनीयत, वि॰ ६५ ठियारित फाषु; प्रवाह वर्तितकाषु. नैकबद्भत, বি ০ ಭಾಗ್ಯವಂತ ; হাজু ವಂತ.

नेकी, **स्त्री॰ ಕಲ್ಯಾಣ**; ಹಿತ; ಒಳಿ ತು;—बदी ಹಿತಾಹಿತ.

नेग, पु॰ ಮದಿವೆಯಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಕಾಣಿಕೆ.

नेज़ा, पु॰ ಭಲ್ಲೆ; ಭರ್ಚಿ.

नेटा, पु॰ भे०थ पं. नेड़े, कि॰ ಸಮೀಪ; ಹತ್ತಿರ.

नेत, पु॰ हैशुं क्यं; तां ड्यू दिश् इंद्रे क्यं हैं क्यं हैं कि ड्यू दिश् क्यं क्यं हैं कि स्वार्थ है कि स्वार्थ हैं कि स्वार्थ है कि स्वार्थ हैं कि स्वार्थ है कि स्वार्थ हैं कि स्वार्थ है कि स्वार्थ हैं कि स्वार्थ है कि स्वार्थ हैं कि स्वार्य हैं कि स्वार्य

नेता, पु॰ ವುಬಖಂಡ ; ಮುಂದಾಳು. नेत्र, पु॰ ಕಣ್ಣು .

नेत्री, स्त्री॰ ಮುಂದಾಳು (ಹೆಂಗಸು). नेतुआ, पु॰ ತುಪ್ಪಹೀರೇಕಾಯಿ.

नेपच्य, पु॰ ನಾಟಕ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಇರುವ

ಕೋಣೆ; ಪರದೆಯೆ ತೆರೆ; ಮರೆ. नेफ्रा, दुः ಷರಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಲಾಡಿ .ಪೋಣಿಸುವ ಭಾಗ.

नेब, पु॰ ಮಂತ್ರಿ; ದಿವಾನ. नेम, पु॰ ಕಾಲ್; ಸಮಯ; ನಿಯ ಮ; ರೀತಿ.

नेमत, स्नो॰ ಅಪರೂಪವಾದ ವಸ್ತ್ರು ; ಉತ್ತಮವಾದ ಊಟ.

नेमि, की॰ ಗಾಲಿಯ ಪಟ್ಟ; ಭಾವಿಯ ಕಟ್ಟಿ. नेरे, कि॰ ಸಮೀಪ; ನಿಕಟ; ಹತ್ತಿರ.

नेवछावर, स्त्री० दे० निछावर.

नेवज, पु॰ तुँ उँ तूं.

नेवतना, स॰ धिंडल ಕೊಡುವುದು. **नेवता, पु॰ ನಿಮ**ಂತ್ರಣ. नेवर, पु॰ ನೂಪುರ. वि॰ ಕೆಟ್ಟ. नेवला, पु॰ ಮುಂಗುಸಿ. नेवा, पु॰ ठावि; गावै. नेवाज, वि॰ दे॰ निवाज. नेवारना, स० दे० निवारना. नेवारी, बी॰ ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ. नेश, पु॰ ತುದಿ; ಚೇಳುಕೊಂಡಿ. नेशकर, पु॰ उध्धः, नेक्तर, पु॰ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಆಯುದ. नेस, पु॰ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು. नेस्त, वि॰ ಇಲ್ಲದುದು;—नाबूद ನಷ್ಟಭ್ರಷ್ಟ. नेस्ति, बी॰ ಅನಸ್ತಿತ್ವ; ಇಲ್ಲದಿರು ವಿಕೆ; ನಾಶ. नेह, पु॰ ప్రిశి; ಸ್ನೇಹ. नेही, वि॰ ಬ್ರಿತಿಸುವವ. नैचा, पु॰ ಹುಕ್ಕದ ಕೊಳವೆ. नैनसुख, दु॰ ६० ता धर्मका कैनर ಪಾದ ನೂಲಿನ ಭಟ್ಟಿ. नैन्, पु॰ ಬುಟ್ಟ ಹೊಲೆದ ಅರಿವೆ; ರು ಬೆಣ್ಣೆ. नैया, जी॰ ದೋಣಿ. नैरंग, पु॰ ಮೋಸ; ಗಾರುಡಿ ಕೆಲಸ. नैसर्गिक, वि॰ यगु हुं बेहं ; स्नु भा **۵**۲. नैसा, वि॰ ಕೆಟ್ಟ ; ಕೆಡುಕಾದ. नेहर, पु॰ ತವರುಮನೆ.

नोक, बी॰ डंऽते. नोक-सोंक, स्नी॰ ठुंा नाठ ; र्राकत ಸು; ಚುಚ್ಚುವಮಾತು. नोक-दार, वि॰ ಮೊನೆಯಬಳ್ಳ; ಚೂಪಾದ. नोके-ज़बाँ, वि॰ ಕಂಠಸ್ಥ ವಾದ. नोखा, वि॰ ಅದ್ಭುತ; ವಿಚಿತ್ರ. नोच, स्त्री॰ ಕॅंग्रेटा ಕೊಳ್ಳು ನ ಕಾರ್ಯ; ಲೂಟ; ಅಪಹರಣ. नोचना, स॰ हैं ैं ; हैं देरा ; हा हा ु. नोन, पु॰ ಉಪ್ಪು. नोना, पु॰ ಉಪ್ಪುಮಣ್ಣು ; ಚವಳು ಮಣ್ಣು . नोनिया, पु॰ ಉಪ್ಪು ಮಣ್ಣಿ ನಿಂದ ಉವುೃ ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯವನು; ಉಪ್ಪಾರ. नोनी, स्नी॰ अंडर्फ डाक्यू. नोस, स्त्री॰ चैक्ड्यू. ರುಚಿಕರವಾದ; **-- फ्रर्माना** ಉಟವೂಡುವದು. नौ, वि॰ ಹೊಸದು; ಒಂಭತ್ತು; —दो ग्यारह होना ఓಡಿಹೋಗು. नौउम्र, वि॰ ಯುವಕ. नोकर, पु॰ मैंश्वर ; एका. नौकरशाही, स्नी० ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಡೆಸುವ ಪ್ರಭುತ್ವ; ಸೇವಕರು ನಡೆಸುವ ಆಳ್ವಿಕೆ. नौकरानी, भी॰ ದಾಸಿ; ತೊತ್ತು. नीकरी, ची॰ लि भेत; प्रैरर्ज; ಉದ್ಯೋಗ.

नौका, स्नी॰ रु॰ है; ದೋಣಿ. नीज, अस्य वर्षेत्रक का साव है; ದೋಷವಿಲ್ಲ. नौजवान, वि॰ ನವಯುವಕ. नौजवानी, स्त्री॰ ತಾರುಣ್ಯ. नोजा, पु॰ ಬಾದಾಮಿ. नौतम, वि॰ और कैंग्रियात ; ಹಸನಾದ. नौता, पु॰ ನಿಮಂತ್ರಣ; ಔತಣ. नीया, पु॰ कॅंग्रडॅंग्स्स; ಒ॰धड्रं ಬಗೆಯ. नौना, भ॰ धनतः; धत्र्. नौनिहाल, पु॰ ४४; त्रव्याज्य ; ತರುಣ. नौबत, स्त्री॰ ಬಾರಿ; ಸಲ; ನಗಾರಿ. नीबतुखाना, पु॰ ನಗಾರಿ ಬಾರಿಸುವ ಸ್ಥಳ. नीवती, पु॰ तानि धारीस्राज्य ; ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಕುದುರೆ; ಡೇರೆ. नीरोज़, पु॰ ಪಾರಸಿ ಜನರಯು ಗಾದಿ; ಆನಂದದ ದಿನ. नीला, पु॰ ಮುಂಗುಸಿ. नौलासी, वि॰ ಕೋಮಲ; ಮೆತ್ತ ನೆಯ ; ಮೃದುವಾದ. नीशा, पु॰ ಮದುಮಗ; ವರ. नौशी, बी॰ ಮದುಮಗಳು ; ಕನೈ. नौशेखाँ, पु॰ विकर्त ನ್ಯಾ ಯಾ ಧೀ ಶ ನೂ ್ಪಪ್ರತಾಪಿಯೂ ಆದ ಅರಸನು. नीसत, दु॰ ठुंातर्वेठ; ಅಲಂकार्ट.

नीसाद्र, पु॰ रुकामार्गि. नौसिख) वि॰ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲ नौसिखिया ∫ ತವ. नौसेना, स्नी॰ रुक्ति र्रंहरू, न्यारा, वि॰ धैर है; भैर्तु ज्ञत ; ಅಸಾಧಾರಣ; ವಿಚಿತ್ರ. **न्यारे, कि॰** ದೂರವಾಗಿ ; ಬೇರೆ. न्याव, पु॰ त्रुक्ष ; हुर्का. न्यास, पु॰ वळा ఏ है ; वैश्व क्ला है ; ಅರ್ಪಣ. न्यून, वि॰ र्रु. ಲ್ಪ ; ಕೊರೆಯಾದ ; ಕಡಿಮೆ. न्यूनता, स्नी॰ ಕೊರತೆ; ಕುಂದು. न्योछावर, स्त्री० दे० निछावर. न्योतनी, स्नी॰ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ. न्योतहरी, पु॰ ಆ ಮಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮನುಷ್ಯ. न्योता, पु॰ ಔತಣ; ನಿಮಂತ್ರಣ. न्योला, पु॰ ಮುಂಗುಸಿ. न्योली, എം ನೀರಿನಿಂದ ಕರುಳನ್ನು ತೊಳೆಯುವ ಹಠಯೋಗದ ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆ. न्हाना, अ० ಸ್ನೊನಮಾಡು. पंक, पु॰ ಕೆಸರು. पंकिल, वि॰ चैत्रठाषु. पंक्ति, स्नी॰ ಸಾಲು ; ವರಸೆ.

वंख, पु॰ ैन्रें ; ह्या नु.

ಡಿ**ಂ** ರೆಕ್ಕೆಯುಳ್ಳ.

पंस्ती, पु॰ ँ हैं; छो हें; तैं); सं हैं...

ণ্ল্বৰ্ণ, দ্বা॰ ಹೂವಿನ ರೇಕು; ಎಸಳು.

पंखा, पु॰ ಬೀಸಣಿಗೆ; ಪಂಖಾ. पंखा, पु॰ ಪಕ್ಷ; ಹಕ್ಕಿ. ജា ਿ ಚಿಕ್ಕ ರೆಕೈ.

पंखुदा, पु॰ ಭುಜದ ಕೀಲು. पंखुदा, खो॰ दे॰ पंखदी. पंग - वि॰ ಕುಂಟ.

ণান } দ্বাe মাত্য ; ৱাত ক্ৰু. ণ্যান কৈ কাত টা.

पंचक - पु॰ ಐದರ ಸಮೂಹ. पंचकनामा, पु॰ ಪ॰ ಚಾಯಿ ತ ರು . ತೀರ್ಮಾನ ಬರೆದಿರುವ ಕಾಗದ.

पंचहजारी, दु॰ ಐದುಸಾವಿರ ಸೈನಿಕ ರುಳ್ಳ ಸೇನೆಯ ನಾಯಕ.

पंचायत, सी॰ ಪಂಚಾಯಿತಿ.

पंडा, पु॰ ಬೊಬ್ಬೆ ಗುಳ್ಳೆ ಇವುಗ ೪ಂದ ಬಸಿಯುವ ನೀರು; ರಸಿಕೆ.

पंछी, पु॰ इ.हे.; ळहे.

पंजा, पुः ಐದರ ಸಮೂಹ; ಪಂಚಕ; ಕೈಕಾಲುಗಳ ಐದು ಬೆರ ಳುಗಳ ಸಮೂಹ; ಅಂಗೈ; ಹಿಡಿ; ಇಸ್ಟೀಟು ಐದನೆಯ ಬಂದು; ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕೈ ನಂತಿರುವ ರೇಕು. ಹಾಗ पंजा ಮೋಸ.

पजारा, पु॰ क्षे० क्षार्ट.

पंजीरी, ची॰ ಹಾಲು, 'ಸಕ್ಕರೆ, ರವೆ, ತುಪ್ಪಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಒಂದು ಮಿಠಾಯಿ.

पंजेरा, पु॰ ಕಂಚುಗಾರ. पंडा, पु॰ ಪೂಜಾರಿ.

पंदाल, पु॰ अंद्युठ; ಮ्०धंद्र.

पं**डिताऊ, वि॰** ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ; ಪಂಡಿ ತರ.

पंडितानी, ची॰ బ్రామ్మణ స్త్రి. पंडु, वि॰ బి౪ి.

पंदुक, पु॰ काळा घारी वार

पैथ, go ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಸಂಪ್ರ ದಾಯ.

पंथी, पु∙ ಹಾದಿಗ್ಯ ದಾರಿಕಾರ; ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ.

पंद, क्ली॰ ಉಪದೇಶ; ಬುದ್ಧಿ ವಾದ. पंदरना, अ॰ ಈಜು; ಆಳನೋಡು.

पंत्रि, स्नी॰ ಬಾಗಿಲು; ದ್ವಾರ. पंत्रिया, पु॰ ದ್ವಾರವಾಲಕ.

पंताहा, पु॰ जुड्डु॰डं; चंडें; चंतू. पंताही, पु॰ चैठाले ७०तकिळाळ ;

ಗಂದಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯವೆ.

पंसुल, को॰ ಪಕ್ಕೆ ಲುಬು. पंसेरी, को॰ ಐದು ಸೇರಿನ ತೂಕದ ಕಲ್ಲು.

पकड़, स्नी॰ ಹಿಡಿತ; ಮುಸ್ಟಿ; ಪಟ್ಟು.

पक्दना, स॰ ळेळे.

पकद्वाना } सం ఉడిసు. पकदाना

पकना, अ॰ इं हु उग्ताः; रागिः; ಕೂದಲು ನೆರೆಯು. पकवान, पु॰ ध्रह्माः; हाला, र. पकाई, स्नी॰ ಅಡಿಗೆ; ಅಡಿಗೆಮಾಡಿ ದುದರ ಕೂಲಿ. पकोड़ा, पु॰ 🕽 इन्हील्द. पकौदी, स्नी०) पक्का, वि॰ ಬಲಿತ; ಮಾಗಿದ; ಅನು ಭವವುಳ್ಳ. पक्ष, पु॰ रु ; रु हु. पक्षाचात, पु॰ कार्युह्मकार्या. पक्षी, पु॰ ळ है. पख, स्त्री॰ क्षर्गंद. पखवारा, पु॰ इ.स. हं हित्री टायेत. पात, स्ती॰ ठाए; ಗಲಾಟ : ದುರ್ಭಾಷೆ. पखड़ी, स्त्री॰ ಎಸಳು; ಹೂವಿನ ರೇಕು. **पखान, पु॰** ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ. प्रवारमा, स॰ डी० ई; ग्रुक्षु चार्याः. प्रसास, बी॰ इकिंग् है। के ತುಂಬಲು ಮಾಡಿದ ಚರ್ಮದ ಚೀಲ. पसावज, ची॰ ಮೃದಂಗ; ಮದ್ದಲೆ. पसुदी } जी० दे० पसदी. पखेर, पुरु यहुर. प्ता, पु॰ कैंब्र्रै ; क्रार्ट ; क्रार्थ : पगहंडी, सी॰ ಕಾಲುದಾರಿ. प्ताड़ी, ची॰ ठाकाण ; कार्ग ; ಪೇಟಾ.

पगतरी, बी॰ कीध्यु; क्राविट हुँ. पगना, अ॰ ಪರಿಪಕ್ಷವಾಗು; ಬೆರೆ; ಹೆಚ್ಚು ಅನುರಕ್ತವಾಗು. पगरा, पु॰ ळैंहैं. पगला, वि॰ दे॰ पागल. पगहा, पु॰ हर्लू ; ಹಗ್ಗ. पगा, पु॰ काथा; प्रैं थुं; श्राह्य . ರಣಿ. पगाना, स॰ तैत्रराः; धैठैराः: ಕೂಡಿಸು. पगार, पु॰ ಆವರಣ ಗೋಡೆ: ಪ್ರಾಕಾರ; ವೇತನ. पगाह, ಫಾಂ ಮುಂಜಾನೆ; ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲ. पगुराना, अ॰ ಮೆಲುಕಾಡಿಸು: ಮೆಲ್ಲು. पना, पु॰ ಕಣ್ಣಿ; ಪಶುಗಳ ಕೊರ ಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ. पिंचलना, अ॰ इंटर्गं. पचकना, अ॰ ಅದುಮಿ ಹೋಗು. पचहा, पु॰ ತೊಂದರೆ; अतर ; ರಗಳಿ. पचनाः अ॰ क्षेश्वाह जाताः ; हुळा ವಾಗು. पचमेल, वि॰ ಐದು ವಸ್ತುಗಳ ಸಮ್ಮಿ ಶ್ರಣದಿಂದಾದ ಪಂಚಾಗವ್ಯ; (ಪಂಚಾಮೃತದಂತೆ). पचाना, स॰ थें(क्षेर्फ्सः, ಅರಗಿಸು. पबड़, यु॰ } ಬೆಣೆ; ಗೂಟ; ಆವು. पची, ची॰ खैरानू ने धैरडं ಹೋಗುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಕೂಡಿ ಹೋಗುವಿಕೆ. पचीकारी, എಂ ಕೂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳು; पछड्ना, अ० ಹಿಂದುಳಿ. पछताना, अ॰ इज्यु ड्यु इ इद्धा. पछतावाँ, वि॰ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ. पछवाँ, वि॰ ಪಶ್ಚಿಮದ. पर्कोंह, पु॰ संशें क्र सु दौर है. पर्छों हिया, वि॰ ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರದೇಶದ. पछाड़ना, स॰ कैंव्यिध्ः; धर्गः; - ಬಡಿ; ಅಪ್ಪಳಿಸು. पछाहीं, वि॰ ಪಶ್ಚಿಮದೇಶದ. पश्चिभाना, स॰ ಹಿಂಬಾಲಿಸು; ಬೆನ್ನಟ್ಟು. पिक्रतावा, पु॰ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ. पसुआ, पु॰ इंदितं. पछोड़ना, स॰ ಕೇರು; ಸಾಣಿಸು. पज़मुखा, वि॰ थाविद; रंकिद; ಸೊರಗಿದೆ. पजरना, अ॰ १०० ; उक्षेत्रं. पजामा, पु॰ ब्रठाळा. पजारना, स॰ काँ के काँ, राजा. पजाबा, पु॰ य्धाः ; ಉಬ್ಬೆ ; ಆವಿಗೆ. पटंबर, पु॰ ठेर हैं का अर्घ. पर, ತು ವಸ್ತ್ರ; ಅರಿವೆ; ಪರದೆ; ಆರಳೆ ; ಹಲಿಗೆ; ಬಾಗಿಲು; ം ಸಿಂಹಾಸನೆ.

परकन, बी॰ ఏधा. परकना स॰ २ र्रेಯः ; ಅಪ್ಪಳಿಸು. पटका, पु॰ ಪಟ್ಟ; ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುವ ವಸ್ತ್ರ. पटकार, वि॰ तें कार्य; क्षेड, कार्य. पटड़ी, स्त्री० दे० पटरी. पटतर, पु॰ ಹೋಲಿಕೆ; ಸಮಾನತೆ; ಉಪವು; ಬಯಲು; ಮೈದಾನ. वि॰ ಸಮವಾದ ; ಸಮತಲ. पटतरना, भ॰ ळील ७०. पटना, भ॰ किन्धा डा॰धा ; राका ಲತವಾಗು; ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗು; ಮನಸ್ಸು ಒಂದಾಗು. पटपर, वि॰ दे॰ पटतर. परबीजना, पु॰ ಖದ್ಯೋತ; ಮಿಂಚು ಹುಳ. पररा, पु॰ ಹಲಗೆ; ಮಣೆ; ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲು. पररानी, बी॰ ಪಟ್ಟದರಿಸಿ; ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ. पररी, स्नी॰ ಹಲಗೆ; ಕಪ್ಪುಹಲಗೆ; ಪಾಟೆ; ಅಂಚು. परल, पु॰ ಸಮೂಹ. परली, स्त्री॰ ಮಾಳಿಗೆ; ಚಪ್ಪರ. परवाना, स॰ कैंगित्रेरा; काराः; ಸಮತಲ ಮಾಡಿಸು; ಕೀರಿಸು; ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸು. परवारी, पु॰ ಕುಲಕರ್ಣ; ಶಾನು ಬೋಗ.

परवास, पु॰ चर्मकेतुळ; वैधेर.

परसन, पु॰ ನಾರಿನಗಡ; ಸೆಣಬು. परहार, पु॰ ಪಟ್ಟಿಗಾರ. परा, पु॰ ಆಸನ; ಪಟ್ಟಾ ಕತ್ತಿ, ಎಂಬ ಆಯುಧ.

पराई, എಂ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ಬಿಡುವ ಕಾರ್ಯ.

पटाका परास्वा } यु॰ धाननधेठारा.

पराना, स॰ ಮುಚ್ಚಿಸು; ಹೂಳು; ತುಂಬು.

परिया, को॰ ಹಾಸು ಕಲ್ಲು. परीसना, स॰ ಮೋಸಮೂಡುವುದು. पद, बि॰ ಪ್ರವೀಣ; ಚತುರ; ಧೂರ್ತ.

पहुना, पु॰ उद्धु; मैंथूं. पहुना, ची॰ उच्च शिक्षुः पहुना, पु॰ मैंक्स्या; तनका. परेना, पु॰ संक्ष्याः तनका. परेन, पु॰ तिका काष्ट्राः. परेन, पु॰ क्षिश्च कार्याः विक्रै सर्वास्यः पु॰ क्षित्रं तस्य विक्रै

पटोर, पु॰ ರೇಶ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ; ರೇಶ್ಮೆ ಸೀರೆ.

पह, पु॰ कालै; भे०कामत; च्छा. पहन, पु॰ कार्धाल; तेनेत. पहा, पु॰ क्ष्मिकार बांडु; मतेता. पहा, का॰ कार्धानेका करनी;

ಸ್ಲೇಟು; ಪಾಠ; ಉಪದೇಶ; ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಅರಿವೆಯ

ಉದ್ದವಾದ ತುಂಡು; ಭಾಗ.

पद्यीदार, पु॰ काष्टातावर; **भागत** कार्य.

पर्**टू, g•** ಒಂದು ಬಗೆಯ ಉಣ್ಣೆ ಒಟ್ಟಿ ; ಪಟ್ಟು.

पहेत, पु॰ ಮೂರ್ಖ.

पट्ढा, पु. ಪ್ರಾಯಸ್ಥ; ಬಲಿತ ಹುಡುಗ; ತರುಣ; ಮಲ್ಲ.

पहीं, बी॰ ಬಲಿತ ಹುಡುಗಿ; ಮಲ್ಲಿ. पंडन, पु॰ ಓದುವುದು; ಓದುವಿಕೆ. पंडनीय, वि॰ ಓದಬೇಕಾದ. पडवाना, स॰ ಕಳುಹಿಸು.

पठान, पु॰ इंडाक्कि.

पराना, स॰ चंधिकाः चंधिकाः

परानी, स्ती॰ ಪಠಾಣರ ಗುಣ; ಪಠಾಣರ ಹೆಂಗಸು.

पहित, वि॰ ಓದಿದ; ವಾಠವಾದ. पड़ता, पु॰ ಮೂಲ ಬೆಲೆ; ಅಸಲು; ದರ.

पड़ताल, पु॰ వరిశిలని; భరిశ్వణ. (जॉच-पड़ताल)

पड़तालना, स॰ ಪರಿಶೋಧಿಸು; ಪರಿ ಶೀಲಿಸು.

पड़ती, ची॰ ಘಡಬಿದ್ದ ಜವಿೂನು; ಬಂಜರು.

पड्ना, अ॰ ಬೀಳು; ಒದಗು; ಸಂಭವಿಸು.

पर्पदाना, भ॰ ಹಾತೊರೆಯು.

पर्योता, पु॰ ಮಗನ ಮೊಮ್ಮಗ. पर्वा, खो॰ साख्रीः स्टुडेसड्यु.

पदाव पु॰ डंंगांञ प्रूप; थेएका; जन्में कां

पहोस, पु॰ तैठै; अनु हर्नु . पतला, वि॰ ತೆಳ್ಳಗೆ; ಕೃಶವಾದ; पहोसिन, स्नो॰ तेंटै कॉर्त्रेक्यक्रिंग. पहोसी, पु॰ ನೆರೆಮನೆಯವ. पदना, स० ಓದು; ಕಲ; ಪಠಿಸು. पड़वाना, स॰ ಓದಿಸು; ಕಲಸು. पढ़ाई, स्त्री॰ ಓದುವಿಕೆ ; ಅಧ್ಯಯನ; ಅಧ್ಯಾಪನ; ಶಿಕ್ಷಣ. पदाना, स॰ ಓಡಿಸು; ವಿದ್ಯೆಕಲಸು; ಪಾಠಹೇಳು. पदा-लिखा, वि॰ ಓದು ಬರಹ ತಿಳಿ ದವ; ವಿದ್ಯಾವಂತ. पण, पु॰ ವೃತಿಜ್ಞೆ; ಒನ್ನಡ; ಪಂದ್ಯ. पण्य, वि॰ चु, क्रार्टित. पतंग, पु॰ विश्वंत कारा; मार ಪಟ; ಪತಂಗ. पतंगबाज, पु॰ तार्थेग्रह्म ಹಾರಿಸು ವವ. पतंगा, पु॰ ದೀಪದ ಹುಳು; ಪತಂಗ; ಕಿಡಿ. पत, पु॰ ಒಡೆಯ; ಎಲೆ. ಕಾो॰ ಮಾನ; ಗೌರವ. पतझड़) ಕಾಂ ಎಲೆಯುದುರುವ पतसर 🐧 क्वंध ; ಶಶಿರಋತು. पतन, पु॰ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಅವನತಿ; ನಾಶ. पतनोन्मुख, वि॰ धीर्णां हुरां दं

ಪತನವಾಗುತ್ತಿ ರುವ.

ಗೌರವ.

पत-पानी, पु॰ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ

ಸೂಕ್ಷ್ಮ. पतलून, पु॰ वक्षार्थ ; इंटा थे. पतवार, स्त्री॰ दौलालेका का हुनु ले. पता, पु॰ ಪತ್ತೆ; ವಿಳಾಸ; ಗುರುತು; ಚಿನ್ದೆ. पताका, स्त्री॰ ಬಾವುಟ; ಧ್ವಜ. पताकिनी, स्त्री॰ र्रंशर्ती पति, पु॰ ಒಡೆಯ; ಯಜವಾत: ಗಂಡ. पतित, वि॰ ಬಿದ್ದ. पतियाना, स॰ ನಂಬು ; ನೆಚ್ಚು. पतियारा, पु॰ तं धर्ने ; त्रं क्षे , हैं. पतीजना, अ० ನಂಬು. पतील, पु॰ ದೀಪದಬತ್ತಿ. पतीली, स्नी॰ धेर्चुड्यू थै. पतुकी, की॰ ಮಡಿಕೆ. पतुरिया, स्त्री॰ ವೇಶೈ ; ಸೂಳೆ. पतोखा, पु॰ ದೊನ್ನೆ. पतोह, पतोहू, खी॰ र्रांग्रें. पत्तन, पु॰ ಪಟ್ಟಣ. पत्तर, पु॰ डॅर्न ढंऽ. पत्तल, स्त्री॰ ಊಟದೆಲೆ. पत्ता, पु॰ ಎಲೆ. पत्ती, **स्त्री॰** क्षेत्रं ಎಲೆ; ಪಾಲು; ಹೂವಿನ ರೇಕು. क्थर, पु॰ ಕथ्रा; वैधै. पत्र, यु॰ ಎಲೆ; ಕಾಗದ. पत्रकार, दु॰ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ.

पत्रवाहक, पु॰ धेर्छन्गरं.

पत्रस्यवहार, पु॰ कार्ति ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಬರೆಯುವುದು. पन्ना, पु॰ ट० ४०० त; का ई. पत्री, स्त्री॰ क्षेत्रुं इंड्रु ; इंड्रेडि. पथ, ಇಂದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ. पथराना, अ॰ ६००० धठा भागाः ; ಕಲ್ಪಾಗು. पथरी, ജി• ಕಲ್ಲು ಮರಿಗೆ; ಸಾಣೆ ಕಲ್ಲು. पथरीला, वि॰ ಕಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ; ಕಲ್ಲಿನ. पथिक, पु॰ ದಾರಿಗ; ಮೂರ್ಗಸ್ಥ. पद, पु॰ ನದವಿ; ಅಂತಸ್ತು; ಪಾದ; **स्ट्रं क्रां** का धार्थ. पदक, पु॰ ಪದಕ; ಮೆಡಲು. पदच्छेद, पु॰ ಶಬ್ದ ಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸು ವುದು. पदच्युत, वि॰ ಪದವಿಯಿಂದ ತೆಗೆ ಯಲ್ಪಟ್ಟ. पदत्राण, पु॰ हैंठ ; ಎह्रु छ. पदवी, स्त्री॰ ಬಿರದು; ಅಂತಸ್ತ್ರು. पराधिकारी, पु॰ ಪದವೀಧರ; ಅಧಿ ಕಾರಸ್ಥ. पराना, स॰ क्षेतिकः; काळा. पद्धति, स्नो॰ ರೂಢಿ; ವಾಡಿಕೆ. पवराना, स॰ प्रभूतं बैर्फा. पशारना, भ० ಆಗವಿಸು; ದಯ ಮಾಡಿಸು. पन, पु॰ হ্ৰঙিঞ্চ্লু; ম৹ৰতু. प्रस्य॰ ಭಾವವಾಚಕ ಪ್ರತ್ಯಯ; ಉದಾ:

पागलपन.

पनकुकही, स्त्रो॰ ನೀರು ಕೋಳ. पनघर, पु॰ ಭಾವಿಕಟ್ಟಿ. पनच, स्त्रो॰ ಹೆದೆ; ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆಗ್ಗ. पनचक्की, स्त्रो॰ ನೀರಿನ ಯಂತ್ರ. पनहुब्बा, पु॰ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ವೆ:ುಳುಕ ಹಾಕುವವ; ಬುಡಗನ ಹಕ್ಕಿ. पनहुब्बी, स्त्रो॰ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳಗಿ . ಸಂಚರಿಸುವ ಹೆಡಗು; ಸಬ್ ಮೆರೀನ್.

पनपना, अ० ಚಿಗುರು: ಅಂಕುರಿಸು; ಏಳಿಗೆಗೆ ಬರು. पनबहा, पु० ವೀಳೇದಿಲೆಯ ಡಚ್ಪಿ.

पनबहा, पु॰ ವೀಳೇದಲೆಯ ಡಬ್ಬಿ. पनवाही, स्त्रो॰ ವಿಳೇದಲೆ ತೋಟ; ಎಲೆತೋಟ.

पनवारा, पु॰ ಊಟದೆಲೆ. पनस, पु॰ ಹಲಸಿನಮರ; ಹಲಿಸಿನ ಹಣ್ಣು.

पनसल्ला, पु॰ दे॰ पनसाल. पनसारी, पु॰ ಕೆರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಯವ. पनसाल, स्नो॰ ಅರವಟ್ಟಿಗೆ. पनहरा, पु॰ ನೀರು ಹೊರುವವ; ನೀರಿನವ.

पनहा, पु॰ ಬಟ್ಟಿಯ ಪನ್ನ; ಗೋ ಡೆಯ ಅಗಲ; ಮರ್ಮ.

पनहारा, पु॰ दे॰ पनहरा. पनहारिन, स्नी॰ ನೀರು ಹೊರುವ ವಳು.

पनहीं, की॰ ಕೆರ; ಎಕ್ಕಡ; ಮೆಟ್ಟು. पनाला, पु॰ ಕಾಲುವೆ; ಚರಂಡಿ. पनाह, स्नो॰ ಶರಣ; ಮರೆ; ಆಶ್ರಯ. पनिहा, वि॰ ನೀರು ಸೇರಿದ; ನೀರಿ ನಲ್ಲಿರುವ.

पनीर, पु॰ ಹಾಲುಖೋವ; हैते. पनीरी, बो॰ ನಾಟಹಾಕಲು ಪೈರು ತಯಾರಿಸುವ ಭೂಮಿ.

पनीला, वि॰ ನೀರುಳ್ಳ.

प्रमा, पु॰ कार्षः ग्रंधः ग्रांसः ग्रांसः ग्राम्

पक्षी, क्षी॰ ಗುನ್ನಾಂಪಟ್ಟಿ; ವರಕು. पपड़ा, पु॰ ो ਮੈਲ੍ਹੇ ; ತೊಗಟೆ; पपड़ो, स्त्रो॰ े ಹುರುಕು.

पपीता, पु॰ क जा उर्ज का का ; ಪರೆಂಗೀ ಹಣ್ಣು.

पपीहा, पु॰ ध्याउँ ಪಕ್ಷೆ. पपोरा, पु॰ ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆ. पय, पु॰ ಹಾಲು; ನೀರು. पयान, पु॰ ಪ್ರಯಾಣ; ಯಾತ್ರೆ.

पयान, पुरु शुळाव्यः पयाम, पुरु संव्देश्यः

पयार } पु॰ ६६६ ळाडूा.

पयोद, पु॰ ಮैश्इरे.

पयोधर, पु॰ ಸ್ತನ; ಮೇಘ; ಕೊಳ; ಸಮುದ್ರ.

पयोनिधि, पु॰ र्राच्यातु. परंच, अस्य॰ काडाु, धार्यका. परंतु, अस्य॰ धार्ये. परंपरा, ची॰ ष्ट्रांकाती धःवाद्यं.

परंदा, पु॰ ब है.

पर, वि॰ ग्रंठ; वडंठ; ಅतंंडठंत.

अस्य • ಆದರೆ; ಪರಂತು; ಮೇಲೆ. पु॰ ರೆಕ್ಟೆ.

परकता, सर्वे ७ क्षण्णु संज्ञाता जीता. परकाजी, विश्व के दौर कि कि के टैं। ग्रैसिक के स्वाप्त के कि के स्वाप्त के कि

परकार } पु॰ ही जाए; हे जाएं.

परकारना, स॰ हैं जा ರದಿಂದ ವರ್ತ್ತುಲ ಬರೆ; ಸುತ್ತು ಗಟ್ಟು.

परकाला, पु॰ घेले; रुख्नुः जैसे. आफ्रत का परकाला, ಆಶ್ಚರ್ಯ ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ; ಭಯಂ ಕರವಾದ.

परकीय, वि॰ वड ठठ.

परकोटा, पु॰ ಸುತ್ತುಗೋಡೆ.

परस्त, स्त्री॰ ಪರೀಕ್ಷೆ; ಪರಿಶೋಧನೆ. परस्ता, स॰ ಪರೀಕ್ಷಿಸು; ಪರಿಶೀ ಲಿಸು.

परसाना, स॰ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸು. परगना, पु॰ ಹೋಬಳಿ; ಪರಗಣೆ.

परचा, पु॰ ಚೀಟಿ; ಕಾಗದದ ತುಂಡು; ಪ್ರಶ್ನಪತ್ರ.

परचाना, स॰ ग्रं रेग्गः; ಆಕರ್ಷಿಸು.

परचून, पु॰ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳು. ಅಕ್ಕಿ ಬೇಳೆ; ಕಾಳುಕಡಿ.

परचूनी, पु॰ वित्रभत कातिकाज. परछन, पु॰ शिकाध्याधिक हैं; क्षर्य । परछना, स॰ वध्य हैंगै; क्षर्य । अंध्र.

परकाई, स्त्री॰ ಟ್ರತಿಬಿಂಬ; ನೆಳಲು.

परजा, स्त्री॰ ಪ್ರಜೆ. परतंत्र, वि॰ ಪರಾಧೀನ; ಪರಾಶ್ರಿತ. परत, स्त्री॰ ಪದರು; ಮಡಿಕೆ; ನಿರಿಗ್ಗೆ

परती, स्त्री॰ ಪಡ್ಡಬಿದ್ದ ಜಮಿನು; ಬಂಜರು.

परथन, पु॰ ರೊಟ್ಟ ಅಥವಾ ಹಪ್ಪಳ ಲಟ್ಟಿಸುವಾಗ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಹಿಟ್ಟು.

परदा, पु॰ ತೆರೆ; ತಡಿಕೆ; ಮರೆ; ಬುರುಕಿ.

परदाज़, पु॰ ಸಿಂಗಾರ; ಅಲಂಕಾರ. परदादा, पु॰ ಮುತ್ತ್ರಜ್ಜ; ಮುತ್ತಾತ. परदादी, स्नी॰ ಮುತ್ತಜ್ಜೆ.

परदा-नशीन, वि॰ ಬುರಕಿ ಹಾಕಿದ; ಗೋಷಾ.

परपर, पु॰ ಸಮಭೂಮಿ; ಬಯಲು. परपराना, अ॰ ०००. परपोता, पु॰ ಮರಿಮಗ.

परला, वि॰ ६०००७३००;- परले दर्जे का, परले सिरे का, ಅತ್ಯಧಿಕ. परवर, वि॰ काञाखाँड.

परवरदा, वि॰ ಬೆಳಸಿದ.

परवरदिगार, पु॰ २०० हुई; अश्रुठ. परवरिश, भी॰ ಪಾಲನೆ; ಪೋಷಣೆ;

ಸಂರಕ್ಷಣೆ.

परवस्त, पु॰ ತೊಂಡೇಕಾಯಿ ಜಾತಿಯ ಒಂದು ತರಕಾರಿ. ಇದ ರಿಂದ ಪಲ್ಲೈಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

परवा, **जी**॰ कार्लु का ; क्षे॰ डै.

परवाज़, बी॰ ಅಭ್ಯುದಯ ; ಏಳಿಗೆ. परवानगी, स्त्री॰ ಅನುಮತ್ತಿ: ಅನುಜ್ಞೆ.

परवाना, पु॰ ಅहारा डेका इंड, ; ದೀಪದ ಹುಳ; ಪತಂಗ.

परवाह, स्त्री॰ ध्वै॰ डैं; ಪರವಾ.

परवेज, पु॰ ಜಯಶಾಲಿ. परश, पु॰ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ.

परशु पु॰ चैंगळेंं छै.

परस, पु॰ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ. परसना, स॰ ముట్కు; ಬಡಿಸು.

परसाल, पु॰ चंधेंट उँद्धहर.

परसों, अध्य॰ ನಾಡದ್ದು; ಮೊನ್ನೆ. परस्त, वि॰ ಪೂಜಿಸುವವ; ಉಪಾ

ズぎ.

परस्तिश, स्नी॰ ಉಪಾಸನೆ; ಪೂಜೆ; ಪೂಜಕ.

परहेज, पु॰ ठक्_य; मःಯವು.

परहेज़गार, पु॰ २००० का; सक्र ದಲ್ಲಿರುವವ.

पराँठा, पु॰ दे॰ परीठा. परा, पु॰ ठ०है, ; माध्य.

पराकाष्ठा, स्त्री॰ ಎಲ್ಲೆ.

पराग, पु॰ कंकित दक्षि ; ಪರಾಗ.

पराजय, स्त्री॰ ग्रॅंग्शिंट्स.

पराजित, वि॰ ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, परात, स्त्री॰ ळंठैज्ञाः

ತಟ್ಟಿ.

पराना, अ॰ ६ कः; ६ व केंग्सार.

पराभव, पु॰ र्फा॰ थः. परामशे, पु॰ ಆಲೋಚನೆ. पराया, वि॰ कैंठठ ; ७ रू. र. परास्त, वि॰ ॐीड. परिकर, पु॰ ಮಂಚ ; ಪರಿವಾರ. परिक्रमा, स्त्री॰ ಪ್ರದಕ್ಷ್ಮಿಣೆ. परिखन, वि॰ ಕಾವಲುಗಾರಿಕೆಯ. परिखा, स्त्री॰ चंं तर्च. परिगत, वि॰ चंपैदाळीशदा; ७०७. परिप्रह, ए॰ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಸ್ತೀಕಾರ. परिघ, पु॰ ಸುತ್ತಿಗೆ; ಸಿಡಿಲು; ಮನೆ; ಬೆಟ್ಟ. परिचर, पु॰ संवित्तं परिचरण, पु॰ } र्रं(ವೆ. परिचर्या, स्त्री॰ } परिचायक, पु॰ ಸೂಚಿಸುವವ; ತೋರಿ ಸುವವ. परिचार, पु॰ ಸೇವೆ. परिचालन, पु∙ तढीराऽज्ञाता. परिचित, वि॰ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳ. परिच्छद, पु॰ कीवियाज रहा. परिच्छिन, वि॰ ಎಲ್ಲೆಗೊಳಪಟ್ಟ. परिच्छेद, पु॰ ಬಿರ್ರಕೆ; ಅಧ್ಯಾಯ. परिकाहीं, स्त्री॰ सुबैधै०ध; तैर्पर्श. परिजन, पु॰ ग्रंै कार्य; ग्रंथ कर. परिज्ञान, पु॰ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನ. परिणत, वि॰ त्र्याः धर्मे तः धर्म ಲಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆ.

परिणति, जी॰ ಬದಲಾವಣೆ. परिणय, पु॰ ಮದುವೆ. परित्याग, पु॰ हैं। धैद्या ఏ है. परित्राण, पु॰ २००ठ हु है. परिधान, पु॰ ಉಡುಪು. परिधि, स्नी॰ ಸುತ್ತ್ಯಳತೆ. परिपारी, स्त्रो॰ ಸಂಪ್ರದಾಯ; ರೂಢಿ; ವಾಮೂಲು. परिप्लुत, वि॰ ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲೂ ತುಂಬಿದ. परिभव } पु॰ ಅಪಮಾನ. परिभाव } परिभाषा, स्त्री॰ र्रुड्यु ज्ञित कर्एं ವುದು; ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳು परिभूत, वि॰ र्फा॰ धर्धुं, परिमल, पु॰ राजारती. परिमाण, पु॰ ಅಳತೆ. परिमार्जन, पु॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೂಳೆಯು ವಿಕೆ; ಪರಿಶೋಧನೆ. परिमार्जित, वि॰ डॅंंबर्धकार्धाः ಪರಿಷ್ಕೃತ. परिमित, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪ; ಎಲ್ಲೆಗೊಳ ಗಾದ. परिमिति, बी॰ ಅಳತೆ. परिमेय, वि॰ धरेळा धळा का व. परिरंभ परिरंभण } पु॰ ಆಲಿಂಗನೆ. परिवर्तन, बु॰ ಬದಲಾವಣೆ; ತಿರುಗು ವಿಕೆ.

परिवार, स्नि॰ घाटकु क्रि.
परिवार, पु॰ कांधा०धः; कांध.
परिवान हे पु॰ म्हिल्लु है.
परिवालक हे पु॰ महिल्लु है.
परिवालक है पु॰ महिल्लु है.

परिष्कार, पु॰ ಶುದ್ಧಿ ; ಅಲಂಕಾರ. परिस्तान, पु॰ ಅ ಸ್ಪರೆಯರಿರುವ ಸ್ಥ ಳ. परिहास, पु॰ ಹಾಸ್ಯ ; ವಿನೋದ ; ಗೇಲಿ.

परिहार, पु॰ ನಿವಾರಣೆ; ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲು.

परिहाये, वि॰ ನಿವಾರಣೆ**ಮಾಡ ಬಹು** ದಾದ.

परी, स्वी॰ ಅಪ್ಪರೆ; ಜಿಲುವೆ. परीक्षक, पु॰ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವ. परीक्षा, स्वी॰ ಪರೀಕ್ಷೆ; ಪರಿಶೀಲನೆ. परीज़ाब, वि॰ ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ. परीपैकर, वि॰ ಅಪ್ಪರಿಯ ॰ ತೆ ಸುಂದರವಾದ.

परीबन्द, पु॰ ಕಂಕಣ. परुष, वि॰ ಕಠಿಣವಾದ; ಕೆಟ್ಟ; ನಿರ್ದಯ:

परे, कि॰ ಅತ್ತ; ಆಚೆ; ದೂರವಾಗಿ; ಮೇಲು.

परेई, क्री॰ ವಾರಿವಾಳ. परेक्सना, स॰ ನೋಹು; ಪರೀಕ್ಷಿಸು. परेता, पु॰ ನೂಲುಸುತ್ತುವ ಕೋಲು. परेवा, पु॰ ಪಾರಿವಾಳ; ಓಲೆಕಾರ. परेशान, वि॰ విజృల; ಪೇಚಾಡುವ. परेशानी, स्त्री॰ ಪೇಚಾಟ; ದಿಗಿಲು. परोसना, स॰ धक्रैरां. परोसा, पु॰ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ ಊಟ; ಬಡಿಸಿದ ಊಟದೆಲೆ. परोठा, पु॰ ತುಪ್ಪ ಸವರಿ ಬೇಯಿಸಿದ ಗೊಧಿಯ ರೊಟ್ಟಿ. परोहा, पु॰ ಕಪಿಲೆ ಬಾನೆ. (मोट) पर्जन्य, पु॰ ಮೇಘ. पण, पु॰ ಎಲೆ; ಆಲದಿಲೆ. पर्त, स्त्री॰ ಮಡತೆ; ಸುಕ್ತು.. (परत) पर्दा, पु॰ दे॰ परदा. पर्यंक, पु॰ ಮಂಚ. प्रथंत, अ० ವರೆಗೆ; ತನಕ. पर्यटन, पु॰ ಸಂಚಾರ; ಪ್ರಯಾಣ. पर्यवसान, पु॰ 🕏 🕉 ै. पर्याप्त, वि॰ ಸಾಕಾದ. पर्याय, पु॰ ಒಂಪೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಬ್ದ. पर्यास्त्रोचना, स्त्रो॰ ಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಚಾರಣೆ.

पर्व, पु॰ হার্রাচন্ড; হাজু, এর. पर्वरिष्ठा, স্কা॰ হাঁগংরার ; ম০০ স্কার্জ. पर्हेज, पु॰ दे॰ परहेज.

पर्लेगिया, स्नी॰ क्षेत्रुं क्रांक्स. पर्ल, यु॰ क्रिक्षेष्ठें ; हुक्क ; तथते. पक्क, ঝা ু বুল; ఎవే; ಕಣ್ಣು पक्षीर, বি ত ಹೊಲಸು; ಹೇಯ. ರೆಪ್ಪೆ. पন্তুসা, पু মন চা মনুলি.

पछकदरिया } वि॰ क्राः ठः क्राः च्याः पछकनेवाज्ञ } क्राः क्राः क्राः क्राः च्याः व्याः व्याः व्याः व्याः व्याः व

पलका, पु॰ ಮ० ಚ.

पल्डन, क्री॰ ಸೇನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗ; ಪಡೆ.

पल्डना, ಇಂ ಮೊಗುಚಿ ಬೀಳು; ಹೊರಳು. ಈ ಮೊಗುಚು; ಬೋರಲಿಸು.

पल्टा, दु॰ ಹೊರಳು; ಬದಲು; ಪ್ರತಿ ಫಲ; ಪಲ್ಲಟ. †

पलटाना, स॰ ತಿರುಗಿಸು; ಮೊ ಗುಚು.

पलबा, पु॰ डस्टू बिळा डधी. पलची, बी॰ धंसु४ ಮासू४; —मारकर बैहना धंसु ಮासू४ कार्डेसै००ढा स्वाद्धः, द्वार्यः, प्रत.

पलना, अ० मार्चधुट्यः ; धैरैः पलवाना, स० मार्चः ; मध्यः पलस्तर, पु० गाउँ ईध्मः ; मध्यः पल्लाना, अ० ६८ः ; स्थाः ಮार्यः स० ६८मः

पकायन, पु॰ ಓಡಿಹೋಗುವಿಕೆ. पकास, पु॰ ಪಲಾಶ; ಡೇಗೆ; ಮುತ್ತುಗದಗಿಡ; ಗೋಣೀಪಟ್ಟಿ. पिठत, चि॰ ನರೆತುಹೋದ. पकी, चो॰ ಚನುಚ; ಮಿಳೈ. पकीसा, पु॰ ಹರಕುಬಟ್ಟಿ; ಚಿಂದಿ. पक्षीत, वि॰ कैंग्टिमा; कैं(का.) पक्षमा, पु॰ माना शाही. पक्षेटना, ति॰ कींड्रिमी डाप्प; कैंधीं. भ॰ डपंक्रपमा.

पञ्चा, पु॰ ದೂರ; ಅಂಚು; ಸೆರಗು; ಮಡಿಕೆ;— ಪुकाना ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ ನನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು. हम पञ्चा ಸರಿಸಮಾನ. पञ्जे पहना ಹೊಂದು ವುದು, ದೊರೆಯು ವುದು;— बाधना ಜನಾಬ್ದಾರಿ ಹೊ ರಿ ಸು ವುದು;— प्रसारना ಬೇಡುವುದು;— हुकना या भारी होना ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು.

पञ्जन, पु॰ ಚಿಗುರು; ತಳಿರು.
पञ्जी, को॰ ಕುಗ್ರಾಮ; ಹಳ್ಳಿ.
पवनचक्की, को॰ ಗಾಳಿಯ ಬಲ ದಿಂದ ತಿರುಗುವಯಂತ್ರ.
पवादा, पु॰ ವೃತ್ತಾಂತ; ಕಥೆ; ಕಗ್ಗ.

पवि, पु॰ ಮಿಂಚು. पशम, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯು ನಯ ವಾದ ಉಣ್ಣೆ ; ತುಪ್ಪಟ.

पश्चमीना, पु॰ त्रं त्रां त्राचित्र शाहूँ क्षेण्यात्र विद्यात्र स्था क्षेण्यात्र स्थान् क्षेण्यात्र स्थान् क्षेण्यात् स्थान् अस्य उठा क्षेण्यात् स्थान् विद्यात् स्थान् विद्यात् स्थान् विद्यात् स्थान् विद्यात् स्थान् विद्यात् स्थान् स्थान्य स्थानित स

पसंद, वि॰ ಇಷ್ಟವಾದ; ಒಪ್ಪುವ. पसंदीदा, वि॰ ಇಷ್ಟದ; ಮೆಚ್ಚಿ ಗೆಯ.

पस, किः ಅದುದರಿಂದ; ಬಳಿಕ. पसर, पु॰ ಬೊಗಸೆ; ವಿಸ್ತಾರ.

पसरना, अ॰ लंटाकः; कार्धाः किस्रोतः

पसरहहा, पु॰ ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಗಳ ಬೀದಿ.

पसकी, ची॰ ಪಕ್ಕೆಲುಬು.

पसाना, स॰ ಗಂಜೆ ಬಸೆಯುವುದು. भ॰ ಸಂತೋಷಪಡುವುದು.

पसारना, स॰ ळंटळं.

पसाव, पु॰ तं० क्ष.

पसीजना, अ॰ ಬೆವರು; ಕರಗು; ದೃವಿಸು.

पसीना, पु॰ धैं ठरा.

पसेरी, स्नी॰ दे॰ पंसेरी.

पसेव, पु॰ ठंग; हिंधु,

पसोपेश, पु॰ ಹಿಂದು ಮುಂದೆ ನೋಡುವಿಕೆ; ಮಿನಮೇಷ.

पस्त, वि॰ ಸೋತ; ದಣಿದ.

पस्त-हिम्मत, वि॰ ಎದೆಗುಂದಿದ; ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದ.

पस्ती, स्त्री॰ ತಗ್ಗು; ಕುಂದು; ಅಭಾವ.

पहंसुल, सी॰ ಈ೪ಗೆ ಮಣೆ.

पहचान, स्त्री॰ ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ. पहचानना, स॰ ಗುರುತಿಸು.

पहनना, स॰ ಉಡು; ತೊಡು; ಧರಿಸು. 'पहनवाना, स॰ पहनाना ದ ಪ್ರೇರ ಹಾರ್ಥಕರೂಪ.

पहनाई, स्नो॰ ಉಡುವಿಕೆ.

पहनाना, स॰ शक्षिकाः; डाँकिकाः. पहनाना, पु॰ शक्षितः; डाँकितः:

ಉಡುವು.

पहर, go ಜಾವ; ಮೂರು ಗಂಟೆ . ಗಳ ಕಾಲ.

पहरा, पु॰ काळि ; सळे हैं ; मैं है. पहराना, स॰ दे॰ पहनाना.

पहरावनी, स्त्री॰ ಬಟ್ಟಿ ಉಡಿಸುವ ವಳು; ಉಡುಗೊರೆ.

पहरी, g. ಪಹರೆಯವ; ಕಾವಲು ಗಾರ.

पहल, पु॰ ಮಗ್ಗಲು; ಪಾರ್ಶ್ವ; ಪ್ರಾರಂಭ.

पहलवान, दु॰ మల్ల; జట్ట్. पहलवानी, स्नो॰ మల్లవిద్యే.

पहला, वि॰ ಮೊದಲನೆಯ; ಒಂದ ನೆಯ.

पहलू, पु॰ ಮಗ್ಗಲು; ಪಾರ್ಶ್ವ; ಮುಖ; ರಹಸ್ಯ.

पहल्दरार, वि॰ कार्युट मध्यात.

पहले, अन्यः ನೊದಲು; ಮುನ್ನ; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ;—पहल ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು.

पहलोटा, वि॰ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿದ (ಮಗ); ಜ್ಯೇತ್ಯ ಪುತ್ರ.

पहलीटी, जी॰ ಪ್ರಥಮ ಗರ್ಭ; ಚೊಚ್ಚಲ ಬಸರು.

पहाद, पु॰ धैधी; सर्जाड. पहादा, पु॰ ಮಗ್ಸೀಕೋಷ್ಟಕ. पहादी, वि॰ थैधी ताब द ; थैधी ಗುಡ್ಡ ಗಳುಳ್ಳ; ಮಲಿನಾಡಿನ. पहिचान, स्त्री० दे० पहचान. पहिया, पु॰ ताउँ ; धर् हु. पहिला, वि॰ ವೊದಲನೆಯ. पहुँच, स्नी॰ ಮುಟ್ಟುವಿಕೆ; ಪ್ರವೇಶ; ನಿಲುಕು; ಎಟಕು; ಗೃಹಣಶಕ್ತಿ. पहुँचना, अ॰ ತಲವು; ಮುಟ್ಟು; ಸೇರು; ಎಟಕು. पहुँचा, पु॰ ಮಣಿಕಟ್ಟು. पहुँचाना, स॰ ಮುಟ್ಟಸು; ಪಿಸು.' पहुँची, स्नी॰ ಮಣಿಕಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಧರಿ ಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ. पहद्दना, अ॰ ಮಲಗು; ವಿಶ್ರಮಿಸು; ಪವಳಿಸು. पहुना, पु॰ ಅक्ष्मि. पहुनाई, जी॰ एडेक्,; ಅತ್ತಿಥಿ ಸತ್ತಾರ. पहेली, बी॰ ಸಮಸ್ಯೆ; ಒಗಟು. पांकः } पांका } पु॰ ಕೆಸರು.

पांख, पु॰ ैंन्, ; ह्य हू.

पांखुरा, स्नो०

ಎಸಳು.

पांखी, बी॰ विरह्म केंप्स.

ಟ್ಟಿದುದರಿಂದ ಆದ ಭೂಮಿ.

ಹೂವಿನ ರೇಕು;

' पांजना, स॰ धैर्रात का का. पांजर, पु॰ ಪಕ್ಷೆಲುಬು. पांडित्य, पु॰ ವಿದೃತ್ತು. पांडु, पु॰ धे थे आधातू; डैंग त्र्यू. पांदुलिपि, बी॰ तुः वित कर् ध्रे थे थेड पांड़े, पु॰ ಪಂಡಿತ; ಉಪಾಧ್ಯಾಯ. पांत, स्त्री॰ ಪಂಕ್ತ್ರಿ; ವರಸೆ. पांति, स्त्री॰ ಪಂಕ್ಷಿ; ಸಾಲು; ಕೂಟ; ಸಮುದಾಯ. पांथ, वि॰ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವ. पु॰ ದಾರಿಗ. **पांय, पु॰** ಪಾದ; ಅಡಿ. पांयता, पु॰ ಮುಂಚದ ಕಾಲುಕಡೆ. पांव, पु॰ ಪಾದ; ಕಾಲು; ಅಡಿ; ಪಾಯ. पांवड़ा, पु॰ तर्वकाव ; ದೊಡ್ಡ ವರು ನಡೆಯುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸುವ ವಸ್ತ್ರ; ಪಾವಡೆ. पावदान, पु॰ गावे ಹತ್ತುವಾಗ ಕಾಲಿಡಲು ಇರಸಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ತಗಡು. पांवरी, स्त्री॰ रिक्षु लंगें; ಮೆಟ್ಟಲು; ಸೋವಾನ. पांसा, पु॰ कार्यः; ಕವಡೆ;—उल्ह्ना ಗತಿಬದಲಾಗುವುದು. पा, पु॰ बार्च ; ಕಾಲು ; 'ಅಡಿ. पाई, भी॰ ಪಾದ; ಕಾಲು; ಕಾಸು. ಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ ಚಿನ್ಲೆ. पांग, पु॰ (निइस्र) ನದಿಯು ಹಿಮ್ಮೆ पाक, पु॰ क्राच्छं; ಅ,ಡಿಗೆ. वि• ಪವಿತ್ರ ; ಪುರೀತ.

पाक-दामन; वि॰ ಪತಿವ್ರತೆ; ಸತಿ. पाक-दामिनो, स्त्री॰ ವಾತಿವ್ರತ್ಯ. पाक-बाज़, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ ಯುಳ್ಳ. पाकर, पु॰ ಬಸರಿ ಮರ. पाकी, स्त्रो॰ ಪವಿತ್ರತೆ; ಶುದ್ಧತೆ. पाकीज्ञगी, स्ती॰ ನೈರ್ಮಲ್ಯ; ಸ್ಪಚ್ಛತೆ. पाकीज़ा, वि॰ ठाँतू ज्ञतं. पांबंड, दु॰ ಬೂಟಾಟಕೆ. पार्खडी, वि॰ ವೇಷಧಾರಿ. पाख, पु॰ ಪहूर. पाखा, पु॰ ಮೂಲೆ; ಕೊನೆ. पाख़ाना, पु॰ ಕಕ್ತಸು; ಪಾಯಖಾನೆ; ಮಲ. पाग, स्त्रो॰ ಪೇಟಾ; ರುಮಾಲು. पु॰ ಸಕ್ಕರೆ ಪಾಕ. पागना, स॰ ವಾಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕು. अ॰ ಅನುರಕ್ತ ನಾಗು. पागल, वि॰ ळाअ. पागलखाना, पु॰ँ ळं क्ष्याः हुरू हु ; ಹುಚ್ಚರನ್ನು ಇಡುವ ಸ್ಥಳ. पागलपन, पु॰ कायन्। इतः कायन्। पागा, पु॰ ರಾವುತರ ಪಡೆ. पागुर, पु॰ ಮೆಲುಕು ಹಾಕುವಿಕೆ; ಮೆಲುಕು. पागुरना, स॰ ಮೆಲಕು ಹಾಕು: ಮೆಲ್ಲು. पाचक, वि॰ ಜೇರ್ಣಕಾರಿ; ಜೇರ್ಣ ಮಾಡುವ; ಅಡಿಗೆಯವ.

पाचक, पु॰ धैर्ठातै.

पाचन, पु॰ ಜೀರ್ಣಿಸುವಿಕೆ: ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವಿಕೆ. पाछ, **ಫಾಂ ತೊ**ಗಟಿ ಅಥವಾ ಚರ್ಮ ವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೀಳುವಿಕೆ; ಮರ ಗಿಡಗಳ ಹಾಲು ಅಥವಾ ಸೊನೆ ಸುರಿಸುನಿಕೆ. पाछना, स॰ ಅಮ್ಮೆ ಹಾಕು. पाजामा, पु॰ ಇಜಾರು; ಚಲ್ಲಣ. पाजी, वि॰ ದುಷ್ಟ ; ವುಂಡ ; ನೀಚ. पाजीपन, पु॰ ದುಷ್ಪತನ; ನೀಚ-ತನ. पाज़ेब, स्नो॰ ಅಂದುಗೆ. पार, पु॰ ರೇಷ್ಮೆ; ನಾರುಮಡಿ; ಗದ್ದುಗೆ; ಮಣೆ; ಹಾಸುಗಲ್ಲು. पारना, स॰ ळाक्यः; ಮುಚ्गु. पाटल, पु॰ ಗುಲಾಬಿ ಬಣ್ಣ. पाटन, पु॰ ದಕ್ಷತೆ; ಕುಶಲಿತೆ. पारी, स्त्री॰ ವಾಡಿಕೆ; ನಿಯಮ. पु॰ ಕಪ್ಪು ಹಲಗೆ; ಮಂಚದ ಪಟ್ಟಿ. पाठ, पु॰ ಪಠನ; ಪಾಠ. पाठक, पु॰ ಓದುವವ. पाठशाला, स्नी॰ ವಿದ್ಯಾಲಯ. पाठा, वि॰ ಕೊಬ್ಬಿದ; ಬಲಿತ. पाठ्य, वि॰ ६ तथीं हिनत. पाइ, पु॰ ಧೋತ್ಸದ ಅಂಚು; ಮಂಚಿಗೆ; ಅಟ್ಟ, पाइ, पु॰ ಪೀಠ; ಮಹೆ; ಮಂಚಿಗೆ. पादी, बी॰ तकि से धेरु. पात, पु॰ ಬೀಳುವಿಕೆ; ಅಳಿವು; ಎಲೆ. पातर, जी॰ ಊಟದೆಲೆ.

पातावा, पु॰ काలు ಚೀಲ; ಮೇ ಜೋಡು.

पाती, बी॰ ಎలి; कार्रात; खेरिंधे. पातुर, बी॰ जैर्डुं. पाथना, स॰ कैंडेंें डुं. पाथेंच, पु॰ वाठ शक्ताः. पाद, पु॰ कार्तः, स्टक्षः, क्रार्थः. पादना, अ॰ क्रार्थः; क्रार्थः थेर्वः.

'पादप, पु॰ ಮರ. पादशाह, पु० दे० बादशाह. पाभा, पु॰ शकाका, क्रां पान, पु॰ का के ड ; राष्ट्र तं छ ; ಇಸ್ಟೀಟು; ಬುಟ್ಟದ ಕೆಲಸೆ. पानदान, पु॰ ವೀಳೆದಲೆ ಪೆಟ್ನಿಗೆ. 'पाना, स॰ ಹೊಂದು; तथराँ. पानिप, पु॰ ಕಾಂತಿ; ಹೊಳವು. 'पानी, पु॰ शिटा;— दार का० डे ಯುಳ್ಳ; ಗೌರವಸ್ಥ;— पानी होना ನಾಜಿಗೆಗೊಳ್ಳುವುದು ; — फेरना ಸರ್ವನಾಶಮಾಡುವುದು; — 🛱 आग लगाना ಅಸಂಭವವಾದು ದನ್ನು ಸಂಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು ವುದು;--- उत्तरना ಅಂಡಕೋಶ ವೃದ್ಧಿ ಯಾಗುವುದು ;— उतारना या लेना ಅವಮಾನಪಡಿಸುವುದು: —देवा ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ. पानीय, दु॰ शिर्ण ; काविळा धळा

पापड़, पु॰ ळहाू ई.

ದಾದ ಪದಾರ್ಥ.

पापोश, पु॰ ಪಾವಾಸು; *ನಾದರಕ್ಷೆ ಕೆರ.

पाबंद, वि॰ ನಿಯಮಾದಿ ಬಂಧನ ಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ; ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ, पाबंदी, बो॰ ಕಟ್ಟು; ಕಟ್ಟಳೆ; ನಿಯ ಮಾನುಸರಣೆ.

पाबोस, वि॰ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿ . ಗೊತ್ತುವುದು.

पामर, वि॰ ಅಧನು; ಪಾಪಿ. पामाल, वि॰ ಪದದಳಿತವಾದ; ನಷ್ಟ ಭ್ರಷ್ಟವಾದ.

पामास्त्री, स्त्री॰ ಸರ್ವನಾಶ; ಧ್ವಂಸ. पायंता, पु॰ ಮಂಚದ ಕಾಲುಕಡೆ. पायंदाज़, पु॰ ಕಾಲೊರಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಸುಪಟ್ಟಿ.

पायक, पु॰ ಕಾಲಾಳು; ಪದಾತಿ. पायल्राना, पु॰ दे॰ पाख्नाना.

पायजामा, पु॰ दे॰ पाजामा. पायजेब, पु॰ ಕಾಲಂದುಗೆ. पायतस्त, पु॰ ರಾಜಧಾನಿ.

पायताबा, पु॰ ಕಾಲುಚೀಲ; ಮೇ ಜೋಡು.

पायदार, वि॰ ಬಾಳಕೆಬರುವ; ತಾಳಿ ಕೆಯ.

पायपोश, स्त्री० दे० पापोश. पायमाल, वि० दे० पामाल. '

पायमास्त्री, स्त्री॰ दे॰ पामास्त्री. पायस, पु॰ ನೂಪುರ; ಕಾಲಂದುಗೆ;

ಏಣಿ. ' पाया, दु॰ ಸ್ತಂಭ; ಆಧಾರ; ಕಂಬ. पारंगत, कि ಪಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳ; ದಾಟ. ರುವ.

पार, पु॰ ಆಚಿಯದಡ; ಎರಡನೆಯ ಪಕ್ಕ; ಕೊನೆ; ಕಡೆ. भारपार ಆದಿ ಅಂತಗಳು;—उत्तरना ಸಫಲತೆ ಹೊಂದುವುದು;—पाना ಜಯ ಹೊಂದುವುದು.

पारखी, पु॰ घंठा हुँ हैं. पारचा, पु॰ धंकिंछ ; डांका हा. पारद, पु॰ कार्टिंग.

पारदर्शक, वि॰ एथं रवंद्य एक्क ए सम्भाव त्रभुत्व राष्ट्रिय राष्ट्रिय पारदर्शी, वि॰ दार्गिय हो भारत्य

पारना, स॰ काಕा; ಬೀಳಿಸು; ಮಲಗಿಸು.

पारलौकिक, वि॰ ಪರಲೋಕ ಸಂ ಬಂಧವಾದ.

पारस, पु॰ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿ; ಪರ್ಷಿಯಾ ದೇಶ.

पारसा, वि॰ प्रकाधना है.

पारसः है, स्त्रो॰ ಧರ್ಮನಿ ಸ್ಥೈ; ಸದಾ ಚಾರ.

पारस्परिक, वि॰ ಪರಸ್ಪರದ. पारा, पु॰ ಪಾದರಸ.

पारावत, पु॰ ವಾರಿವಾಳ; ಕಪೋತ. पारावार, पु॰ ಎಲ್ಲೆ; ಸಮುದ್ರ. पारि, को॰ ಎಲ್ಲೆ; ಪಕ್ಕ; ದಂಡೆ. पारितोषिक, पु॰ ಬಹುಮಾನ; ಇನಾಮು.

पारिभाषिक, वि॰ ಅರ್ಥ . ವಿಶೇಷ ವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕು ; ಸಾಂಕೇತಿಕ. पारिषद, पु॰ শব্দুগু; শফ্চমের. पारी, স্কা॰ উর্জেই; শহু; গ্রুচ. पार्थित, বি॰ ফুট্টুর্ন শংফাক্টমর. पार्श्व, पु॰ ফব্দু; গু৯.

पाल, पु. ಹಣ್ಣು ಮಾಡಲು ಕಾವಿಗೆ. ಹಾಕುವುದು; ಕಟ್ಟಿ; ಪಾಲಕ; ಹಡಗು ಅಥವಾ ದೋಣಿಗೆ. ಕಟ್ಟುವ ಗೋಣಿತಟ್ಟು.

पालक, पु॰ ಬಚ್ಚಿಲೆ ಸೊಪ್ಪು. पालकी, बी॰ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.

पालत्, वि॰ ಸಾಕೆ ಬೆಳಸಿದ; ಸಾಕು. पालधी, स्त्री॰ ' ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿ ಕೂಡುವುದು.

पालना, स॰ ಸಾಕು; ಸಅಹು; ಸಂ ರಕ್ಷಿಸು. पु॰ ತೊಟ್ಟಲು.

पाला, पु॰ ಇಬ್ಬ ನಿ; ಮಂಜು;—पहना ಮಂಜು ಬೀಳುವುದು. पाले पहना ವಶವಾಗುವುದು — मार जाना ಮಂಜುಬಿದ್ದು ನಷ್ಟವಾಗುವುದು.

पालागन, स्त्री॰ ಪ್ರಣಾಮ; ನಮ ಸ್ಕಾರ; ಕಾಲಿಗೆರುಗುವಿಕೆ.

पालित, वि॰ फार्रपु धुः. पाली, वि॰ ठर्रु स्प्रज्ञंत्ररा. क्ली॰ ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆ.

पाँव, पु॰ काधाः काधाः धानाः स्वाना धार्यस्याः च केथाः च केथाः

ಯವನು.

ಗೂಡು.

पाहन, पु॰ ಕथ्रा; क्राञ्चला. ವುದು;—भारी होना ಗರ್ಭಿಣಿ पाहरू, पु॰ ಕಾವಲುಗಾರ; ಪಹರೆ ಯಾಗುವುದು;—रोपना ಶಪಥ ಮಾಡುವುದು. पाहुना, पु॰ ७७००. पॉवड़ा, पु॰ तवंदाविका धर्ध, ; पाहुर, पु॰ ಕಾಣಿಕೆ; ನಜರು. ಸಾನಡೆ. पिंग, वि॰ ळंदि ; थान्य. पाव, पु॰ ಕಾಲುಭಾಗ; ಪಾವು पिंगल, वि॰ ळंಳದಿ. पु॰ ಛಂದ पावक, पु॰ ७० ३; थं०है. पावदान, पु॰ का थे टाउँ मू ५ ७ क्रा पिंजड़ा, पु० दे० पिंजरा. ಮಣೆ. पिजर, पु॰ ಗೂಡು; ಎಲುಬಿನ पावन, वि॰ ಶುದ್ಧ; ಪವಿತ್ರ. पावना, स॰ ಹೊಂದು; ಪಡೆ. पु॰ ಪಡೆಯುಬೇಕಾದ ಹಣ; ಬರ ತಕ್ಕ ಹಣ. पावली, भी॰ ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ನಾಣ್ಯ ; ಪಾವಲಿ. पावस, स्रो॰ ಮಳೆಗಾಲ. पाश, पु॰ धर्ध; ळत्. पाशा, पु॰ डार्केन्टिंदियं सर्वा ಕನ ಬಿರುದು. पाश्चास्य, वि॰ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ. पाषाण, पु॰ ಕथ्लाः; वेथै. पासंग, पु॰ हारि हिंधू है है ; तर्व

पिंजरा, पु॰ ठ० घट. पिंजरापोल, पु॰ दीबिट्रू. पिंड, पु॰ ಉಂಡೆ; ಮುದ್ದೆ; ರಾಶಿ; ಪಿಂಡ; ಆಹಾರ; ಶರೀರ; — खुड़ाना ತಪ್ಪಿ ಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. पिंडन, दु॰ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರಾಣಿ. पिंडरी } स्त्रो॰ ಹಿಮ್ಮ ಡಿ. पिंड्सी **ਪਿੰਛੀ, ਜ਼ੀ॰** ಉಂಡೆ; ತೆರಳೆ; ಬಲ ಪೀ ಠ. पिक, पु॰ ಕೋಗಿಲೆ. ಕಟ್ಟುವಿಕೆ. विचलना, अ॰ ಕರಗು; ३१ठानाः. पास, पु॰ ಪಕ್ಷ; ಸಮಿಪ. क्रि॰ ಬಳಿ; पिवलाना, स॰ चंठी राज्य. ಹತ್ತಿರ. आस—ನೆರೆಹೊರೆ; ಅಕ್ಕ पिचकना, अ॰ ಅದಮು; ಕುಸಿ. ಪಕ್ಷ. विचकारी, स्त्रो० : ಜೀರ್ಕೊಳವಿ. पासवाँ) पु॰ ಕಾವಲು ಗಾರ; पिच्छल, पु॰ ಗೋಂದು. पासवान ∫ ठ हु ह. पिछद्ना, भ॰ ಹಿಂದೆ ಬೀಳು; पासा, पु॰ इतिबैक्ष कार्य. ಹಿಂದುಳಿ. पासी, बी॰ ळातू; कार्ड; ಉರುಲು.

पिञ्चलगा, पु॰ ಆನುಯಾಯಿ; ಹಿಂಬಾಲಕ.

पिछला, वि॰ ಹಿಂದಿನ: ಕಳೆದ; ಗತ.

पिछवाड़ा, पु॰ ಹಿತ್ತ್ರಲು. पिछाड़ी, स्ती॰ ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಂಬದಿ. पिछोरा, पु॰ टाइ धे. पिरंत, स्नो॰ कॅंग्रेड.

पिरना, भ॰ ಬಡಿಯಲ್ಪಡು; ಹೊಡೆ ಯಲ್ಪ್ರಡು.

पिरवाना स॰ ಹೊಡೆಯಿಸು; ಬಾರಿಸು. पिराई, स्नी॰ कैंग खैंड; कैंग खैं का धी. पिरारा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬುಟ್ಟ; ಹೆಡಿಗೆ. पिटारी, स्त्री॰ धेर्मु **ध**ेरी

पिर्दू, पु॰ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವನ; ಅನು ಯಾಯಿ; ಸಹಾಯಕ.

पितर, पु॰ ड० दं. पित्ती, स्त्री॰ ಬೆವರು ಗುಳ್ಳೆ. पिदर पु॰ तं कै भेद क्रा के कि इंग् के स्

ಪಿತೃಗಳು.

पिद्दी, स्त्री॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಚಿಕ್ತ ಪಕ್ಷಿ. पिधान पु॰ ಹೊದಿಕೆ.

पिनकना, अ० ತೂಕಡಿಸು.

पिनपिनाना, अ॰ ಮೂಗಿನಿಂದ ಅಳು; ಗೊಣಗು.

पिनहां, वि॰ धक्षुध्, ; ಗುಪ್ತ. पिपासा, सी॰ क्वळ ; सर्ग. पिपी किका, स्त्री॰ वराउँ. पिय, पु॰ ಪ್ರಿಯ ; ಪತಿ.

पियक्कड़, यु॰ कंटिंश हे. पियराई, स्नी॰ ळंपेते थलू. पियराना, अ॰ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ವಾಗು;

ವಿವರ್ಣವಾಗು. पियूष, पु॰ ಅಮೃತ.

पिराना, अ॰ तैंश्याः ; ವಾಗು.

्पिरोना, स॰ ಪೋಣಿಸು; ಸೂಜಿಗೆ ದಾರ ಹಾಕು.

) ೫೦ ತಲ್ಲೀನತೆಯಿಂದ पिल पड़ना 🕽 ಸಾಧಿಸು.

पिलचना, अ॰ ಅంधेर्क्छिक्युः; ತಲ್ಲೀ ನವಾಗು.

पिलाना, स॰ ಕುಡಿಸು.

पिल्लू. पु॰ ಕೊಳೆತ ಹಣ್ಣು ಅಥವಾ ಹುಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿರುವಹುಳ.

पिष्ट वि॰ थीरभेत. पु॰ केथ्यू; — रेपण ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರು ನ್ನದು.

पिसनहारी, स्त्री॰ थैर मार्वे वर्षा. पिसना, अ॰ ಪುಡಿಯಾಗು; ಹಿಟ್ಟಾಗು.

पिसवाना, स॰ धिः धैरः धः पिसाई, ची॰ ಹಿಟ್ಟು ಬೀಸುವಿಕೆ; ಬೀಸಿದ ಮಜೂರಿ.

पिसाच, पु॰ धैष्टार्थ ; धूजड.

पिसान, पु॰ धीरिम्रह्मा; किस्रो, पिस्ता, पु॰ ६०टा ळालू त शेरक्ष. पिस्तोल, बी॰ कुँकैंश्वी; क्षेत्रु

ಬಂದೂಕು.

पिहकना, अ॰ ಚಿಲಿಪಿಲಿಗುಟ್ಟು.

पिहित, वि॰ धक्षु धुं, ठा ठ. पींजना, स॰ कै०क्षा. पी, दु॰ ಪ್ರಿಯ. पीक, स्त्रो॰ ವೀಳೇದೆಲೆ ಉಗುಳು. ನೀಳೇದೆಲೆಯನ್ನು पीकदान, पु० ಅಗೆದು ಉಗುಳುವ ಪಾತ್ರೆ; ಪೀಕದಾನಿ. वीका, यु॰ भ्रेतारा ; डिंग्रेटा. पीछा, पु॰ ಹಿಂಭಾಗ; ಹಿಂಬಾಲಿಸು ವಿಕೆ; — करना ಹಿಂಬಾಲಿಸು, ಬೆನ್ನು ಹತ್ತು. पीछे, अध्य े ಹಿಂದೆ; ಹಿಂದುಗಡೆ; ಅನಂತರ. पीटना, स॰ कैंगढ़ें; धढ़े. पीट, पु॰ क्षेर हो. स्त्री॰ धैराजू. पीठा, पु॰ ಕಜ್ಪಾಯ. पीडी, बी॰ धैरिं कार्रु तैतैका है ತಿರುವಿದ ಹಿಟ್ಟು. पीइक, पु॰ क्षेत्र विमार्गे वर्वता. पीइन, पु॰ ಕಾಟ; ತೊಂದರೆ. पोड़ा, स्त्री॰ तैशक् ; धादै; का धि. पीदा, पु॰ ಮಣೆ; ಪೀಠ. पीड़ी, ची॰ ಪೀಳಿಗೆ; ವಂಶಪರಂಪರೆ; ತಲಿಮಾರು; ಚಿಕ್ಚಮಣೆ. पीत, वि॰ ಹಳದಿ. पीतम, पु॰ ಇನಿಯ; ಪ್ರಿಯತಮ. पीन, वि॰ तं ग्रु रुग्त. पीनक, स्त्री॰ ಅಮಲುಹತ್ತಿ ತಲೆ ತಿರುಗುವುದು. पीनता, की॰ ದೆಪ್ಪ.

पीनस, पु॰ ಮೂಗಿನ ಒಂದುರೋಗ. ಷಾ ಪಲ್ಲಕ್ತಿ. पीना, स॰ रंउ छै. पं.प, स्त्री॰ केश्ची. (पीब) **ಇಂ** ಅಶ್ವತ್ಥದ ಮರ. पीपा, पु॰ ಪೀಪಾಯಿ. पीयूष, पु॰ ಅಮೃ ತ. पीर, स्त्रो॰ ನೋವು; ವೇದನೆ; ಅನು ತಾಪ ರಾಂಹಿರಿಯರು; ದೊಡ್ಡ ವರು; ಮಹಾತ್ಮ. पीरी, स्नी॰ जु त्यू यु, ; संग्रेति इत. पील, पु॰ ಆನೆ. पीलपांव, पु॰ ಆನೆಗಾಲು ಕಾಯಿಲೆ. पीला, वि॰ ळं४८. पीलापन, पु॰ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ; ವಿವ पीलिया, पु॰ ಅರಿಸಿನ ಕಾಮಾಲೆ. पीव, पु॰ धुँ कः; वरुकः. पीवर, वि॰ भाठ; ದೊಡ್ಡ. पोसना, स॰ धेर राः; ७० ; ह्यु वे ಮಾಡು. पीहर, पु॰ डंबरा कार्ते. पुञा, पु॰ ಕಜ್ಜಾಯ. पुआल, पु॰ खैंशर्थंद रं है.(प्याल) पुकार, स्त्रो॰ ಕೂಗು; ಕರೆ; ದೂರು. पुकारना, स॰ चंकता ; चंदै. पुखर, पु॰ चैंठै; चैंकर. पुलराज, पु॰ छोड्यु कार्त. पुक्रता, वि॰ तु द्वंज्ञत ; हे हुं क ವಾದ.

पुचकार, भी॰ 'ತುಟ ಚಪ್ಪರಿಸುವಿಕೆ : ಮುದ್ದಾಟ. पुचकारना, स॰ ಮುದ್ದಾಡು. पुचकारी, स्नी० दे० पुचकार. पुचारा, पु॰ धर्थकारी है; ಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛಮಾಡುವಿಕೆ. ರ್ಞಾ, ಕಾಂ ಬಾಲ. पुच्छल, वि॰ ಬಾಲವಿರುವ. पुಷ್ಟಾ, पुಂ ದೊಡ್ಡ ಬಾಲ; ಹಿಂಬಾ

पुकार, पु॰ ಹಿತ್ಸೆಷಿ; ಗೌರವಿಸುವವ. पुजना, अ॰ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡು; ಸನ್ಮಾನಿ ಸಲ್ಪಡು. पुजवाना, स॰ क्या है का किया.

ಲಿಸುವವ.

पुजापा, पु॰ ಪೂಜೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿ. पुजारी, पु॰ ವೂಜಾರಿ; ಅರ್ಚಕ. gz, go ಚಿಮಕಿಸುವುದು; ಮೆರುಗು. पुरपाक, पु॰ ಔಷಧವನ್ನು ಪುಟ ಹಾಕುವುದು.

पुद्रा, पु॰ थेठुँ ; పుಸ್ತ್ರಕದ ಹಿಂದು ಗಡೆಯ ರಟ್ಟು.

पुड़िया, को॰ काँधे, छ. पुतला, पु॰) ಬೊಂಬೆ; ಗೊಂಬೆ;

पुतली, स्नो॰ ∫ ಕಣ್ಣು ಪಾಪೆ. पुतलीघर, पु॰ ನೆಯ್ಗೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆ. पुताई, बी॰ सालू धर्थका धर्दे ; ಸಾರಣೆ.

पुत्तिक्का, स्त्री॰ ಗೊಂಬೆ; ಬೊಂಬೆ. पुत्रवधू, स्त्री॰ र्रंकर्रं. पुदीना, पु॰ छोटी हाँ संबर्ध,

पुनराष्ट्रित, बी॰ ಪುನಃ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಓದುವುದು; ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ಧಣ.

पुनरुक्ति, भी॰ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳು ವುದು.

पुनीत, वि॰ ಪವಿತ್ರ. पुर, वि॰ ಭರ್ತಿಯಾದ; ತುಂಬ. पुरदृत, पु॰ ತಾವರೆ; ಕಮಲ. पुरला, पु॰ ಪೂರ್ವಿಕರು; ಹಿರಿಯರು.

पुरज़ा, पु॰ भाग ; ತುಂಡು :

ಶುಣಕು.

पुरविया, वि॰ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ. पुरवा, पु॰ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮ; ಮೂಡಣ ಗಾಳ; ಮಣಿ ನ ಹೂಜಿ.

पुरवाई } **ಫಾಂ** ಮೂಡಣ ಗಾಳಿ.

पुरसा, पु॰ राण्युवर्षे ಅಥವಾ ಐದುನೊಳದ ಒಂದು ಅಳತೆ; ಸತ್ತವರ ಸಂಬಂಧೀಕರಿಗೆ ಸಮಾ ಧಾನ ಹೇಳುವುದು. पुरसी)

पुरस्कार, पु॰ ಬಹುಮಾನ; ಇನಾಮು. पुरस्कृत, वि॰ ಬಹುಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

पुरातस्य, पु॰ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲಕ್ತೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ.

पुराना, वि॰ ळं९ँळा; ग्रोठा डत. पुल, पु॰ में डांडी;—बांधना मुध् ವಾದುದನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು.

ರಾಹ, पुಂ ರೋಮಾಂಚ.
ಇಹಾಗ, ಇಂ ರೋಮಾಂಚವಾಗು.
ಇಹಾಗ, ಇಂ ರೋಮಾಂಚವಾಗು.
ಇಹಾಗ, ಇಂ ರೋಮಾಂಚಗೊಂಡ.
ಇಹಾರಿದ, ಇರಿಂ ಪ್ರೇಲ್ಟೀಸು.
ಇಹಾರು, ಇಂ ಪಿತ್ತಗಾದ.
ಇಹಾರು, ಇಂ ಹೀರು; ಸೀಪು.
ಇಹಾರು, ಇಂ ಹೆಚ್ಚು; ಕಡತ.
ಇಹಾಗ, ಇಂ ದಂಡೆ; ದಡ; ತೀರ.
ಇಹಾರು, ಇಂ ವೊಲೀಸು ಶಾಖೆ;

पुस्त, ची॰ ಹಿಂಭಾಗ; ಬೆನ್ನು; ಪೀಳಿಗೆ; ತಲೆಮಾರು.

पुस्तक, कीಂ ಹಿಂಗಾಲೇಟು. पुस्तनामा, पुः ವಂಶಾವಳಿ. पुस्त-पनाह, कीः ಬೆಂಬಲ; ಆಸರೆ. पुस्ता, पुः ಆಧಾರ; ಏರಿ; ಕಟ್ಟೆ; ಪುಸ್ತಕದ ಹಿಂದುಗಡೆ ರಟ್ಟು.

पुस्तारा, पु॰ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಹೊರುವಷ್ಟು ಹೇರು.

पुस्ती, ची॰ ಸಹಾಯ; ನೆರವು. पुस्तीनी, वि॰ ಪರಂಪರಾಗತವಾದ; ಬಹಳ ಕಾಲದ.

ರಾಜ್ಯ ಕೊಂ ಅಧಿಕವಾದ. ರಾಜ್ಯ ಕೊಂ ಪುಷ್ಟನಾದ; ಪೌಷ್ಟಿಕ ವಾದ.

पुष्टं, ची॰ ಪೌಷ್ಟಿಕ ವಸ್ತು. पुष्टि, ची॰ ವೋಷಣೆ; ಸಮರ್ಥನೆ. पुष्टुप, पु॰ হাুৱু; ಹೂ. पुष्टुप, ची॰ थाए.

प्छार, वि॰ धार्चित्रं.

प्~~ವಾದಾಶ, ಫಾ~~ಂ ವಿಚಾರಿಸುವಿಕೆ; ತ**ನಿಖಿ**; ವಿಚಾರಣೆ.

पूछना, स॰ नैंस्भ ; स्रु है रा. पूजन, पु॰ स्रुव्यं ; स्रुक्ता, स॰ स्रुव्यं ; स्रुक्ता, स॰ स्रुव्यं ; स्रुव्यं

प्ता, स्त्री॰ ಪೂಜೆ; ಆರಾಧನೆ; —पाठ पु॰ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ. प्रतित, वि॰ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

प्त्य, वि॰ ग्राप्तशरण; त्रान्त शर्

पूरी, ಹೊಂ ಪೂರಿ; ತಬಲದ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಮ.

पूत, वि॰ ಪವಿತ್ರವಾದ. यु॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ.

पूनी, എಂ ಹಿಂಜಿದ ಅರಳಿಯ ಬತ್ತಿ. पूनो, എಂ ಹುಣ್ಣಿ ಮೆ; ಫೂರ್ಣಿಮೆಯ ತಿಥಿ.

पूर, दुः ಪ್ರವಾಹ; ತುಂಬುವಿಕೆ; ಹೂರಣ. वि॰ ग्रुगधः.

पूरण, पु॰ ತುಂಬುವಿಕೆ वि॰ ತುಂ ಬುವ; ಪೂರಕ.

पूरना; स॰ ತುಂಬು; ಭರ್ತಿಮಾಡು. चौक-पूरना ರಂಗೋಲಹಾಕು.

पूर्व, पु॰ ಮೂಡಲು; ಪೂರ್ವದಿಕ್ತು. पूरबल, पु॰ धीरित क्षार्च; क्यार्जे ಜನ್ಮ. पूरबी, वि॰ क्यारिट है ते. पूरा, वि॰ ತುಂಬಿದ; ಪರಿಪೂರ್ಣ; ಇಡೀ. प्रित, वि॰ डा॰ धरु धरु ; ಪೂರ್ಣ. पूरी, स्ती॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯ; ಪೂರಿ. र्फा, वि॰ ತುಂಬಿದ; ಪರಿಪೂರ್ಣ. पूर्णता, स्त्री॰ डा॰ थिठा धर्म. पूर्णविराम, पु॰ ठ० हुं, ठ) छाः छाः ವಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಚಿಹ್ನೆ; ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ. पूर्णिमा, की॰ ಹುಣ್ಣಿ ಮೆ. र्व, ತಂ ಮೂಡಲು. ಡಿಂ ಮೊದಲಿನ; ಮುಂದಿನ; ಹಳೆಯಕಾಲದ. पूर्वक, कि॰ ಸಹಿತವಾಗಿ; ಸಮೇತ. प्वेंबत, कि॰ ಮೊದಲಿನಂತೆ. पूर्ववर्ती, वि॰ ಮೊದಲಿನ; ಮುಂಚೆ ಇದ್ದ. पूर्ववृत्त, पु॰ धिः १३, प्रविपर, कि॰ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ. पूर्वी, वि॰ ग्रुवर्गित है, तः, ग्रुविजुर्डुः, प्ला, पुಂ'ಹುಲ್ಲು, ದರ್ಭೆ ಮೊದಲಾ ದವುಗಳ ಕಟ್ಟು; ಹೊರೆ. पूस, पु॰ ಪುಷ್ಯಮಾಸ. प्रथक, वि॰ थैं९ है; भैत्रू कार्त. प्रयक्करण, पु॰ ಬೇರೆಮಾಡುವಿಕೆ.

ष्ट्रथु, वि॰ ವಿಶಾಲವಾದ. पृथुल, ಕೊಂಚತುರತೆ; ಆಜಾನು ಬಾಹು. ಶಕ್ಷ, ಇಂಹಿಂಭಾಗ; ಬೆನ್ನು; ಪುಟ; पेंग, स्त्री॰ ಜೋಲಾಡುವಿಕೆ. पेंगना, अ॰ ಜೋಲಾಡು; ಓಲಾಡು. पेंडुकी, बी॰ ಪಾರಿವಾಳ; ಊದು ಗೊಳವಿ. पेंदा, पु॰ डंइ भागतं; ಅಡಿ. पेखना, म॰ तीलका. पेच, पु॰ ಸುತ್ತು; ಸಿಕ್ತು; ತೊಡಕು; ವೋಸ; ತಂತ್ರ; ಕೀಲು ನೊಳೆ; ಕುಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟು. पेचक, स्त्री॰ कार्यक्ष ಉಂಡೆ. पेचकश, पु॰ ತಿರುಗುಳಿ. पेचताब, पु॰ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಡಗಿ ಸಿಟ್ಟ ಕೋಪ. पेचदार, वि॰ डी० छि है ह ; ಸುತ್ತುಳ್ಳ; ಕೀಲುಳ್ಳ. वेचेवान, पु॰ ಹುಕ್ಕಾ ವಿನ ಉದ್ದವಾದ पेचिश, स्नो॰ ಹೊಟ್ಟಿ ನುಲ; ୬୯ड ಭೇದಿ. पेचीदगी, स्नी॰ डैंग्दिका; भैक्यु; ಪೀಕಲಾಟ. पेचीदा) वि॰ ತೊಡಕಿನ; ಕರಿಣ पेचीला ∮ ವಾದ. पेट, पु॰ ಹೊಟ್ಟೆ; ಬಸಿರು; ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡು;—चलना ಭೇದಿಯಾಗು ವುದು.

पेटारा, पु॰ धार्धें ; र्रोधार है. वेटिका, की॰ र्रोधार है.

पेरी, को॰ ಸಣ್ಣ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಹಡಪ; ಕಮರ್ಬಂದು.

षेद्व, वि॰ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ. षेठा, दु॰ ಬೂದುಗುಂಬಳ ಕಾಯಿ. षेद्व, दु॰ ಮರ; ವೃಕ್ಷ.

पेक्, दुः ಹಾಲುಖೋವಾ ಮತ್ತು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಮಿಶಾಯಿ.

पेडू, पु॰ ಕಿಬೊಟ್ಟಿ; ಗರ್ಭಾಶಯ. पेट्सान, स॰ ತೊಡಿಸು; ಉಡಿಸು. पेक्स, पु॰ ತೇಪೆ; ಜೋಡಿಸಿಹೊಲೆ ದದ್ದು.

पेय, वि॰ ಕುಡಿಯಬಹುದಾದ. पु॰ ಕುಡಿಯುವ ಪದಾರ್ಥ.

पेरना, स॰ कै॰क्सं; **ग**नककाक्सं; क्षैतिकां.

पेलना, स॰ ಒತ್ತು; ಅಮುಕು; ದೂಡು.

पेला, .g。 ಜಗಳ; ತಕರಾರು; ತಪ್ಪು; ಮುತ್ತಿಗೆ.

पेवन्द, पु॰ दे॰ पेबन्द. वेबस प॰ तिका काला.

वेबस, पु॰ भिक्सू काथा. वेश, पु॰ ಮುಂಭಾಗ. क्रि॰ ಮುಂದೆ; ಮುಂದುಗಡೆ;—आना ಮುಂದೆ ಬರು, ವ್ಯವಹರಿಸು;—करना

पेश-क्रदमी, भी॰ ಮುನ್ನಡೆ; ಮುಂ ದಾಳುತನ; ಆಕ್ರಮಣ.

ಮುಂದಿಡು.

पेस करा, सी॰ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅರ್ಪಿ ಸುವ ಕಾಣಿಕೆ.

पेश-कार, पु॰ ನ್ಯಾಯಾ ಧೀಶ ನ ಮುಂದೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಇಡುವ ಅಧಿಕಾರಿ.

पेशगी, स्नो॰ ಮುಂಗಡ.

पेशतर, कि॰ दे॰ पेइतर.

ऐश-दस्ती, **बी॰** ಮೊದಲು ನಡೆಸುವ ಏರ್ಪಾಡು.

पेश-बंदी, स्नी॰ ಮೊದಲೇ ಯೋಚಿಸಿ ರುವ ಹಂಚಿಕೆ; ಸೀಠಿಕೆ.

पेशराज, पु॰ ಕಲ್ಲು ಹೊರುವ ಅಳು. पेशवा, पु॰ ಅಗ್ರಗಣ್ಯ; ಮುಖಂಡ; ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿನ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ.

पेशवाई, स्त्री॰ ಎದುರುಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದು.

पेशवाज, बी॰ तर्डिन्ट्रीयाठा डांस् ಮೇಲಿನ ಬಟ್ಟಿಗಳು ಮಾಸದಂತೆ ಒಳಗೆ ಉಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಲಂಗ. पेशा, पु॰ ವೃತ್ತಿ; ಕೆಲಸ; ಕಸುಬು. पेशानी, बी॰ ಹಣೆ; ಹಣೆಬರಹ पेशाब, पु॰ ಮೂತ್ರ; ಉಚ್ಚೆ.

पेशाब्द्राना, पु॰ ಮೂತ್ರಿ. पेशावर, पु॰ ಕಸುಬುದಾರ; ಕೆಲಸ ಗಾರ.

पेशी, बी॰ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ನ್ಯಾಯಾ ಧೀಶನಮುಂದೆ ಬರುವಿಕೆ; ಹೀ ರಿಂಗು.

पेशीन-नोहें, की॰ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದು."

फेतर, कि॰ ಮೊದಲು; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ. पेंजनी, सी॰ कैंब्र्रे कार्र ; ह्युं क्षत. **पैंड, ভ্রা॰** ভালে দ্বিম্নভা; মত ভ্রী. वेंड, पु॰ केंद्री. पेंद्रा, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ರಸ್ತ್ರೆ; ಲಾಯ;—मारना ಲೂಟಮಾಡು ವುದು. **पैत, स्रो॰** ಪಣ; ಪಂದ್ಯ. पै, अञ्च॰ ಆದರೆ; ಅನಂತರ. वैकर, स्त्री॰ ಮುಖ. वैकार, पु॰ ಚಿಲ್ಲರೆಸಾಮಾನು ಮಾರು पैदाना, पु॰ ಕಕ್ಕಸು; ವಾಯಖಾನೆ. पैगंबर, पु॰ पर्का ग्रुजर्जन है. पैग़ाम, पु॰ संवद्देश हैं. पैज, स्नो॰ यक ; यु अर्थ्यू. पैजामा, पु॰ ध्रंधूक्ष; बंठाळी. पैज़ार, पु॰ अस् ृढ ; ಮೆಟ್ಟು ; सेंट. पैट, ची॰ ಹೊಗುವಿಕೆ; ಪ್ರವೇಶ. पैठना, अ॰ ಹೊಗು; ಪ್ರವೇಶಿಸು; ನುಗ್ನು. पैदी, ची॰ ಏಣಿ; ನಿಚ್ಚಣಿಗೆ; ಸೋ ಪಾನ; ಮೆಟ್ಟಲು. पैतरा, पु॰ ಕತ್ತಿವರಸೆ ಅಥವಾ ಕುಸ್ತಿ ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತತಿರುಗುವಾಗ ಕಾಲಿಡುವ ರೀತಿ. पैतृक, वि॰ ತಂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; **ಪಿತ್ರಾ**ರ್ಜಿತ. पैदल, वि॰ काधू वैधी कित ಗುವ. ಹಿಂ ಕಾಲ್ನಡೆಯಿಂದೆ. ತ್ರಾ ಕಾಲ್ನಡೆ.

पैश, वि॰ ಹುಟ್ಟದ; ಉತ್ಪನ್ನವಾದ; ಗಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. पैदाहरा, सी॰ कार्ध्या; शाइ है; ಜನ್ಮ. पैदाइशी, वि॰ क्रंधीु कार्रभूत; ಬಹಳ ಹಳೆಯ; ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. पैदावार, स्त्री॰ ಬೆಳೆ. पैना, वि॰ ळ०डं ज्ञातः; अः ह्रूः पैमाइश, स्त्रो॰ ಅಳತೆ. वैमाना, दु॰ ಅಳಿಯುವ ಉಪಕರಣ; ಸರಿಮಾಣ; ಅಳತೆ. पैयाँ, स्त्रो॰ काष्ण; जात. वैया, पु॰ॅజళ్ళు; रु९छ. पैर, पु॰ ಕಾಲು; ಪಾದ; ಹೆಚ್ಚೆಯ ಗುರುತು. पैरगादी, जी॰ थीं भैस्ट्रा. पैरना, अ॰ कर्मा; क्रक्षा. पैरवी, स्त्री॰ ಅನುಸರಣೆ; ಅಜ್ಞಾ ಪಾಲನೆ; ಓಡಾಟ; ಪ್ರಯತ್ನ. पैरवीकार, पु॰ ಅನುಸರಿಸುವವ. पैरा, पु॰ ಕಾಲಿಡುವಿಕೆ; ಕಾಲಿಟ್ಟ ಘಳಗೆ. वैराक, दुः अक्षामान्यं. पेराना, स॰ ॐळाळे सं). पांब, पु॰ सक्षाज्ञतर्हे ದಷ್ಟು ಆಳ. क्ते, पु॰ ಅನುಯಾಯಿ; वैद्यू. वैरोकार, पु॰ ಅನುಸರಿಸುವವೆ. वैवंद, पु॰ डेर हो ; स्म ; क्षेत्रतीः ಳಿತ**ತ್ರೆ, ಡಿ**• ಕಸಿಮಾಡಿದ.

पैक्स्त, वि॰ ಮಿಳಿತವಾದ; ಸೇರಿದ. पैसना, अ॰ ಪ್ರವೇಶಿಸು; ಹೊಗು. वैसा, दु॰ काणार्कः; धेर्थ्रः; ळकः. पैसार, पु॰ ह्यु और ह. पैहम, वि॰ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ. कि॰ ಒಂದೇಸಮನೆ. वैहारी, वि॰ म्रुक्षे ; ఏరहु. पोंगा, पु॰ ಬಿದುರಿನಕೊಳವಿ; ಗೊಟ್ಟ, ನಳಿಗೆ. ಡಿ. ಪೊಳ್ಳು; ಟೊಳ್ಳು; ಮೂರ್ಖ. पोंगी, स्नी॰ धैर्चू त्रिंगै; र्रींगि; ಕೊಳಲು. पेंछन, पु॰ ಒರೆಸುವುದರಿಂದ ಬರುವ ಕೊಳಿ. पोंछना, स॰ ८० रा १ शक्यू. पु॰ ಒರೆಸುವ ಬಟ್ಟಿ. पींटा, पु॰ भे०धर्च ; तीवहीं. पोभा, पु॰ काञ्चित ಮंठ. पोभाना, स॰ पोना ದ ಪ್ರೇರಣಾರ್ಥಕ ರೂಪ. पोसरा, पु॰ चैंकर ; चंकिंधी. पोच, वि॰ डाक्षु; शिक्षः; रुक्तुं ज्ञुः. **गोचो, स्रो॰** रिखंडु; डाख्युंडै. पोक्रना, स० दे० पॉक्रना.

पोट, क्वी॰ ಗಂಟು ; ಹೊರೆ ; ಮೆದೆ ;

पोरना, स॰ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸು; ಶೇಖ

पोरकी, की त्रलू तं धि.

पोदा, वि॰ श्रेष्ट्रं उन्द्रं स्वर्द्ध

ಗುಡ್ಡೆ.

ರಿಸು.

पोत, पु॰ कंि; केंगू; र्रेक्ट्र); ಹಡಗು; ಕಂದಾಯ; ಮನೆಯ ತಳಹದಿ. पोतदार, पु॰ ಖಜಾನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ. पोतना, स॰ प्रंचिकाः : ಸಾರಿಸು. पोता, पु॰ कात्र रात्र का का का मार ಅಂಡಕೋಶ. पोती, बी॰ ಮಗನ ಮಗಳು; ಮೊಮ್ಮ ಗಳು. पोथा, पु॰ दौबदू ह्यां हुं है. पोथी, स्त्री॰ क्षेत्रं हुं. पोद्दार, पु॰ दे॰ पोतदार. पोना, स॰ कैंधें: उध्धः ; कैंधें: ಸುಡು; ವೋಣಿಸು. पोपला, वि॰ ಮುದುಡಿಕೊಂಡ: ಹಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲದ; ವೊಕ್ಕ. पोपलाना, अ॰ धीन चुधा जाता. पोर, की॰ धैर्रं मैंक्सू; हथी त ಅಥವಾ ಬಿದುರಿನ ಗೆಣ್ಣು. पोल, स्त्री॰ धारीका; ७० तर्प; ಶೂನ್ಯ; ಟೊಳ್ಳು; ಪೊಳ್ಳು; ~~- खुलना~~ तांधाः वधाः ताः पोला, वि॰ धीक्षण्य ; बैर्फिश्ट्रत ; ನಿಸ್ಸಾರ; ಮೆತ್ತ್ರನೆಯ. पोलाव, पु॰ दे॰ पुलाव. पोशाक, स्रो॰ शकितं; डेंकिवेतं; ಡ್ರೆಸ್ಸು. पोसीवर्गी, बी॰ ಮರೆಮಾಡುವಿಕೆ; ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು.

पोशीवा, विषे ಮರೆ ಮಾ ಚಿದ; ಗೋಪ್ಯವಾದ; ಗುಟ್ಟನ.

पोषक, वि॰ ಪೋಷಿಸುವವ; ಪಾಲಕ; ಸಹಾಯಕ.

पोषण, पु॰ ಪಾಲನೆ; ಸಹಾಯ. पोषना, स॰ ಸಾಕು; ಪೋಷಿಸು. पोषित, वि॰ ಸಾಕಲ್ಪಟ್ಟ. पोष्प, वि॰ ಪೋಷಿಸ ಬೇಕಾದ. पोष्पपुत्र, पु॰ ಸಾಕುಮಗ.

पाप्यपुत्र, पु॰ ಸಾಕುವುಗ. पोस, पु॰ ಪೋಷಿಸುವವರ ಮೇಲನ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ.

पोसना, स॰ ಪ್ರೇಷಿಸು; ಸಲಹು. पोस्स, वि॰ ತೊಗಲು; ಚರ್ಮ; ಸಿಪ್ಪೆ; ತೊಗಟೆ.

पोता, पु॰ ಗಸೆಗಸೆ ಅಥವಾ ಅಫೀ ಮಿನ ಗಡ.

पोस्ती, पु॰ ಸೋಮಾರಿ. पोस्तीन, पु॰ ಚರ್ಮದಿಂದ ತಯಾರಿ ಸಿದ ಉಡಿಗೆ.

पोहना, स॰ ವೋಣಿಸು; ಬಳಿ. पो, सी॰ ಅರವಟ್ಟಿಗೆ; ಪ್ರಕಾಶ; —स्टना ಬೆಳಕು ಹರಿ;—बारह ಲಾಭವಾಗುವುದು; ಜಯಶಾಲಿ ಯಾಗುವುದು.

पोजा, पु॰ का क्षु; ಕಾಲುಸೇರು. पोवना, अ॰ ತೂಗಾಡು. पोवाना, स॰ ತೂಗಾಡಿಸು; ಮಲ ಗಿಸು; ಪವಳಸು. पोना, पु॰ ಮೊಮ್ಮಗೆ. पैत, स्त्री॰ धेर्मुतिख; प्रभः; तर्खे कावे. पौत्रा, स्त्री॰ काष्णकाठे. पौत्रा, पु॰ धेर्मुकाठं; तिखं. पौन, पु॰ त्रार्थे. स्वि॰ काणकानुष्ण. पौनार, स्त्री॰ कावठं कावित तर्थतें ಅಥವಾ कावें कावित तर्थतें

पोनी, स्त्री॰ ಮದುವೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಇನಾಮು ಪಡೆಯುವ ಜಾತಿಯ ಜನಗಳು.

पौने, वि॰ ಕಾಲು ಕಡಿಮೆ; ಮು ಕ್ಯಾಲು.

पौर, **बी॰ ಬಾಗಿಲು. वि॰ "ನಗರಕ್ಕೆ** ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

पौरिया, पु॰ व्याटिकाधर. पौरी, की॰ धारीधा; कौधां था. पौरी, पु॰ राध्यारेटा; कार्ज. पौरिक, वि॰ योश्वारेटाढंडरू. प्याज, पु॰ स्टिक्शं, श्लिशं, प्याज, पु॰ स्टिशं, श्लिशं, प्याजी, वि॰ स्टिशं, फेराक्शं, प्यादा, पु॰ राध्यारं, फेराक्शं;

चार, पु॰ ही को ; है। है. चारा, वि॰ है को ; है। है को. चारा, पु॰ धर्धी था. चारा, चो॰ धार्का ठेटें; श्रेरविटें. चारा, वि॰ धार्का ठेटें; कार्ड गैता वि॰ धार्का ठेटें; कार्ड

प्योसर, यु॰ ११क्सू क्रान्था. प्योसार, पु॰ डंडर्फ ಮर्ते. प्रकर, वि॰ डर्थंदीकारेत; सुड्रह्म ವಾದ; ಸ್ವಷ್ಟ. प्रक्षं, पु॰ दीवद्र मु है. प्रकांड, वि॰ धळर तीव्र ते. प्रकृत, वि॰ ವಾಸ್ತವಿಕ; ಪ್ರಕೃತಿಯ. प्रकोप, पु॰ विशेषकात र्रेण्यः; ವ್ಯಾಧಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ. प्रकोष्ट, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಳ; ಮುಂಬಾ ಗಿಲ ಬಳಿಯ ಕೋಣೆ. प्रक्रिया, ची॰ ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ. प्रकालन, पु॰ ತೊಳೆಯುವಿಕೆ. प्रक्षिस, चि॰ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. प्रस्तर, वि॰ और ह्र्यू ; ಅತ್ಯಂತಪ್ರ ಕಾಶ ಪೂರ್ಣವಾದ. प्रस्यात, वि॰ कैंप्रठाज्ञिभ्रेकात ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ. प्रगरना, सं कैन्द्रित हो हो ವಾಗು. प्रगल्म, वि॰ क्षाक; स्रंडाठ; स्रुडे ಭಾಶಾಲಿ; ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ. प्रसाह, वि॰ थण कंछा ; ्थळ र ಆಳವಾದ. प्रचार, पु॰ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರು ವಿಕೆ; ವ್ಯಾಪನೆ. प्रचुर, वि॰ ಬಹಳವಾದ; ಅಧಿಕ; ವಿಶುಲ. स्त्राता, सी॰ कें(कार्यज्ञातिका वहः;

ಅಧಿಕತೆ.

प्रस्छन्न, वि॰ ग्रु हिंधेजीत. प्रजा, स्री॰ ಮಕ್ಕಳು; ಮಂ ; ಸಂತಾನ; ಪ್ರಜೆಗಳು. प्रज्ञ, पु॰ ಅರಿತವೆ; ವಿದ್ವಾಂಸ, प्रज्वलित, वि॰ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ; ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ. प्रण, पु॰ गु बेह्रू; ग्रंग्रं प्रगय, पु॰ हैं। कें; है। है. प्रणियनी, स्रो॰ ಪ್ರೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟವಳು; ಪ್ರೇಮಿಕೆ; ಹೆಂಡತಿ. प्रणयी, पु॰ ಪ್ರೇಮಿ; ಗಂಡ; ಪತಿ. प्रणाली, ची॰ ಕಾಲುವೆ; ನಾಲೆ; ರೀತಿ; ಪರಿಪಾಟ; ಪದ್ಧತಿ; ವಿಧಾನ; ಪರಂಪರೆ. प्रणीत, वि॰ ठक्षेत्रधुधुः. प्रणेता, पु॰ ರಚಿಸಿದವೆ. प्रतारणा, स्त्री॰ ವಂಚನೆ; ಮೋಸ; ಕಪಟತನ; ಧೂರ್ತತೆ. प्रति, वि॰ ವಿರುದ್ಧವಾದ; ಎದುರಿನ; ಬದಲಾಗಿ; ಪ್ರತಿಯೊಂದು.**೫೫೪**೦ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ; ಕುರಿತ್ರು; ಕಡೆಗೆ. **ಫಿಂ** ನಕಲು; ಪ್ರತಿ. ಸೇಡು; ಚಿಕಿತ್ಸೆ; प्रतिकार, पु० ಉಪಾಯ. प्रतिकूल, वि॰ ಅನುಕೂಲವಲ್ಲದ; ವಿರುದ್ದ. प्रतिकिया, ची॰ ఏ ँअ १ द का द ಕ್ರಿಯೆ. प्रतिद्वंद्व, वि॰ ವಿರೋಧ. प्रतिहंदी, दु॰ ಎಜುರಾಳಿ; ವಿರೋಧಿ. प्रतिपक्ष, पु॰ ಶತ್ಪು; ವೈರಿ; ವಿರೋಧ 'प्रतिहंता, पु॰ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವವ ; ಪಕ್ಷ.

अतिपादन, पु॰ धैतनुत अर्थका ಘಡಸು ೩ಕೆ; ೩ ರೂ ಪಣೆ; ಪ್ರಮಾಣ.

प्रतिफल, पु॰ ಪರಿಣಾಮ.

प्रतिबंध, पु॰ डढं; ಅಡಚನೆ; విభু; ವಿಡ್ಡೂ ರ.

प्रतिबद्ध, वि॰ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ನಿಯಂ ಕ್ರಿತ.

प्रतिभा, स्त्री॰ ಬುದ್ದಿ; ಅರಿವು; ದೀಪ್ತಿ; Soco.

प्रतियोगिता, स्री॰ द्यारि ; गू र्पैंह ; ವಿರೋಧ.

प्रतियोगी, पु॰ ಪಾಲುದಾರ; ಭಾಗಿ. प्रतिरोध, पु॰ ठैठैंग्दि; उर्वै; ಆತಂಕ.

प्रतिकिपि, ची॰ ಬರೆದುದರ ನಕಲು; ಕಾಪಿ.

प्रतिवाद, पु॰ ವಾದ ವಿವಾದ; ಚರ್ಚೆ.

प्रतिशोध, पु॰ ಹೆಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳು ವಿಕೆ; ಸೇಡು.

प्रतिष्ठा, सी॰ ಗೌರವ; ಆದರ. प्रतिष्ठित, वि• ಆದರಹೇಯ; ಗಜ್ಜ; ಮಾನ್ಯ; ಮಾನನೀಯ.

मतिस्पर्दा, बी॰ वर्तगुध् रह्यू ವಿೂರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ 🕻 ಪೋಟ.

ಆತಂಕಪಡಿಸುವವ.

प्रतिहत, वि॰ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. प्रतिहारी, पु॰ घरु, ठका धर्च. प्रतिहिंसा, स्रो॰ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಹಿಂಸೆ.

मतीक, पु॰ ಗುರುತು; ಚಿನ್ನೆ. प्रतीक्षा, स्त्री॰ ನಿರೀಕ್ಷೆ; ಕಾದಿರು ವಿಕೆ.

प्रत्येचा, स्त्री॰ दर्ताभू तं कत्रू. ವಿಚಾರ; ಭಾವನೆ; ವಿವೇಕ.

प्रस्पर्थी, षु॰ ಪೈಪೋಟಮಾಡುವ. प्रत्युत्, अध्य॰ ಇದಲ್ಲದೆ.

प्रत्युत्तर, पु॰ ಮಾರುತ್ತರ.

प्रत्येक, वि॰ ಪ್ರತಿಯೊಂದು; ಒಂ ದೊಂದು.

प्रथमतः, कि॰ ಮೊದಲು; ಮಾಂಚಿತ .ವಾಗಿ.

प्रथा, जी॰ २९७; राज्ये; राज्ये. प्रदीप, पु॰ तिः, इः दौरकः. प्रदीस. वि॰ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ; ಉಜ್ವಲ.

प्रवंच, यु॰ ಸೃಷ್ಟಿ; ಭೂಲೋಕ; ಬೂಟಾಟಕ್ಕೆ ಆಡಂಬರ; ಮೋಸ. प्रपंची, वि॰ ಮೋಸಗಾರ; ಕಪಟ. प्रकुलना, अ॰ ಅर्टरा.

प्रबंध, पु॰ ಏರ್ನಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ. प्रमात, पु॰ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವೆ

प्रस्रोमन, पु॰ म०डी०(छ.; ಆಶೆ ತೋರಿಸುವಿಕೆ. प्रशंसनीय वि॰ कैंगतंथर्रं ते जैल्तां ವಾದ; ಹೊಗಳತಕ್ಕ; ಸ್ತುತೈ. प्रवासी, वि॰ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ. प्रसन्नता, ची॰ २०५० रू. प्रस्ता } स्त्री॰ धाका॰ थै. प्रस्तर, पु॰ रुष्ट्रा. त्रस्तार, पु॰ ಹರಡುವಿಕೆ. ಗೊತ್ತು प्रस्ताव, पु॰ स्टुम्यु सं; ವಳ; ಠರಾವು. प्रस्तावना, स्त्री॰ क्षैर®~~ड~~ै. प्रस्तावितः, वि॰ ಸೂಚಿಸಿದ. प्रस्तुत, वि॰ ಸಿದ್ಧ; ತಯಾರು. प्रहर, पु॰ क्षार्च ; ಝाವ. प्रहरी, पु॰ ಪಹರೆಯವನು. प्रहसन, पु॰ धैर्नु राधिर; कार्मु. प्रहार, पु॰ ಏಟು; ಹೊಡೆತ. त्रांगन, पु॰ ७० तर्र. प्राह्मधन, पु॰ ಮುನ್ನು ಡಿ. प्राचीर, पु॰ ಆವರಣಧಗೋಡೆ. प्राप्त, वि• ಲಭ್ಯವಾದ. प्राप्ति, ची॰ ಪಡೆಯುವಿಕೆ. प्रार्थेना, स्री॰ धेत् कं; ७८ है. प्रार्थना पत्र, पु॰ ಅರ್ಜಿ; ಮನವಿ. प्रासाद, पु॰ ಅರವುते; ಮಹಲು. प्रीति, स्री॰ ಪ್ರೇಮ. प्रीतिभोज, पु॰ धडल. मेला, बी॰ चेंतुर ब्लू केरंग चीटा.

प्रेषण, पु॰ चंधेमा वैतः प्रोषित, वि॰ यं वैदार्यतः प्रोष, वि॰ यं घं घं घं चं चं चं संडापं; गं व्याप्तः स्वावन, पु॰ युः व्याचे हैं कि संस्था व्यादाः, स्वा॰ गं थुः; युः स्वादाः स्वाहा, स्वा॰ गं थुः; युः स्वादाः

फंका, पु॰ डाडाु ; डा॰का. ಕೊತ್ತು ಹೊಂ ಒಂದು ಸಾರಿಗೆ ಬೇಕಾಗು ವಷ್ಟು ಔಷಧ. फंद, पु॰ थ० दत; थए; ಮೋस; ರಹಸ್ಯ. फंदवार, वि॰ ಬಲೆ ಬೀಸುವವ. फंदा, पु॰ धर्थै. फॅसना, स॰ भेड्यु ; भेड्यु धीर्स्थ. फॅसाना, स॰ भेर्नुग्रा; भेर्नु थेः थेगाः फ्रक, वि॰ धेर्थळा. फ्रक्रत, कि॰ ಕೇವಲ; ಮಾತ್ರ. फ्रक़ीर, पु॰ भैक्तुंग्रं ; प्रत्रुक्ष ; ಫಕೀರ. फक्कइ, वि॰ ವೃಂಗ್ಯವಾಗಿ ಮಾತ ನಾಡುವ; ಮಸ್ತ್ರಜೀವಿ; ಉಂ ಡಾಡಿ. ಸಾಹ್ಯ ತೃಂದಾರಿದ್ರ್ಯ; ಬಡತನ. क्रावर रे दुः ಹೆಮ್ಮೆ; ಗರ್ವ; ಅಭಿ फ्रक, ∫ ಮಾನ. क्रक्तिया, कि॰ ಅಭಿಮಾನ ಪೂರ್ವಕ.

क्रमाँ, ५० ಅಳುವಿಕೆ; ಉದ್ದಾರ.

क्राुबा, दु॰ कैंडर हे केंग्रुः

फ्रज़र, खी॰ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮುಂ ಜಾನೆ.

फज़ल, पु॰ चुं डै; ಅरुंग्तुळ. फज़ा, स्त्री॰ डींग्लिटार; चा॰डे. फज़ीलत, स्त्री॰ डींग्डूडे.

फ़ज़ीहत, स्त्री॰ ದುರವಸ್ಥೆ; ತೊಂದರೆ; ಘಜೀತಿ.

फ्रजूरु, वि॰ ವ್ಯರ್ಥ; ನಿರರ್ಥಕ; ——गो ಬಕವಾದಿ.

क्रज्लाचे, पु॰ ದುಂದುಗಾರ. क्रज्लाची, चो॰ ದುಂದು ವೆಚ್ಚ. क्रज्ज, पु॰ दे॰ क्रज्ज. फर, चो॰ ಅನುಕರಣ ಶಬ್ದ; ಒಡೆ ಯುವಿಕೆ.

फटक, पु॰ त्रुधि ह.

फरकना, भ॰ गैं(क); डंలको. स॰ हैं(क); डंगके.

फटकार, स्त्री॰ ಗದರಿಕೆ.

फटकारना, स॰ तावर्वज्ञाव्यः ; तत ठैकाः.

फरना, भ० ६ वें ; धेंैै.

फरा, वि॰ ಹರಿದ; ಒಡೆದ. g॰ ಬಿರುಕು; ಒಡಕು.

ಇಡಿಕ, ಇಂ ಸ್ಪಟಕ. ಇವ, ಇಂ ಬಿದುರಿನ ಸೀಳು.

ಇತ್ಯ ಇಂ ಜೂಜಾಟದ ಪಣ; ಸಂದ್ಯ; ಜೂಜುಕಟ್ಟಿ ; 'ದಳ್ಳಾಳಿಕಟ್ಟಿ. 'फदकना, अ॰ ಅದುರು; ಬಡಿದು ಕೊಳ್ಳು.

फड़नबीस, पु॰ ಮರಾಟರ ರಾಜ್ಯ ಕಾಲದ ಒಂದು ಪದವಿ.

कड्बाज़, दुः ಜೂಜು ಕಟ್ಟಿಯ ಒಡೆಯ.

फान, पु॰ का ठीत कैं दें.

कणी र पु॰ का र्जु.

फणीश, पु॰ ठाळाडें(ब्र.

फ़तवा, पु॰ ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ನ್ಯಾಯವಿಧಾನ.

फ्रतह, भी॰ ಗೆಲವು; ಜಯ;—याह ಜಯಶಾಲಿ.

फतहमन्द, वि॰ ವಿಜಯ ಶಾ 0; ಜಯಿಸಿದವೆ.

फ्रतिंगा, पु॰ ಬಡತೆ; ಪತಂಗ. फ्रतीर, पु॰ ಆಗತಾನೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿನಾದಿದ ಹಿಟ್ಟು. (समीर का .उस्टा)

क्र~~तील-सोज़~~, go ದೀಪಸ್ತಂಭ; ದೀವ ಟಿಗೆ.

कत्र, पु॰ ವಿಕಾರ; ದೋಷ; ನಷ್ಟ; ತಂಟಿ.

क्रत्रिया, वि॰ ತಂಟಲುಮಾರಿ; ಜಗಳಗಂಟೆ.

प्रतृही, बी॰ ತೋಳಿಲ್ಲದ ಅಂಗಿ. प्रतिह, बी॰ ವಿಜಯ; ಜಯ.

फन, पु॰ ळैंदै.

सम, पुढ: ಗುಣ; ವಿದ್ಯೆ; ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ...

ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿದ; ಉತ್ತೃಷ್ಟ

ವಾದ.

ನಿರೂಪ.

क्रस्माइशी, वि॰ एवं ठिं रेंगिया, फना, सी॰ तार्य; कार्य. क्सी, सी॰ धैलै. क्रफोला, पु॰ ಗುಳ್ಳಿ; ಹೊಪ್ಪಳೆ. फरमान, पु॰ ಅಪ್ಪಣೆ; ठाक्षरक्ष्रै; दिल के फफोले फोबना कार्रध्र ನದುಗುಡವನ್ನು ಹೊರಹಾಕು फरमाना, स॰ ಅಜ್ಞಾಪಿಸು. ವುದು. •क्षवना, अ॰ ७० तकारी काला. फबती, स्त्री॰ ಕಾಲೋಚಿತ ವ್ಯಂಗ್ಯ ; ~~- कसना~~ काम्यू काव्या की तो. फबीला, वि॰ ಶೋಭಿಸುವ. **कर, यु॰** ಅಲಂಕಾರ; ತಳುಕು थैं इंड. कर व फर्र ए खं ० थ छं. · **फरकन, पु॰ ಮೊಸಳೆ**; ಅತ್ಯಾಚಾರಿ; ಆಹಂಕಾರಿ. फरक, पु॰ ವ್ಯತ್ಯಾಸ; ಭೇದ. फरकना, अ॰ ತೋಚುವುದು. फरज़न्द, यु॰ ठात; होड़े. फरज़ी, पु॰ खंदार्गंतिय संधित्र ಮಂತ್ರಿ ; ಬುದ್ದಿವಂತ. फ्ररजीवंद, पु॰ ಚದುರಂಗದ ಆಟದಲ್ಲಿ ರಾಜನನ್ನು ಮಂತ್ರಿಯಿಂದ ತಡೆ ಗಟ್ಟು ವಿಕೆ.

करकेंद्र, पु॰ ವೋಸ;

फ़रवा, वि॰ ಬಲಿತ; ಕೊಬ್ಬಿದ.

फ्रासांबरदार, वि॰ ए ಜ್ಞಾ పಾಲಕ.

क्रासा, पु॰ धार्चिध्यः है विकास्तुः

ವರ್ತಿ; ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವವ.

'करमार्थ, बी॰ **धर्म** है; एवंटक.

७ क्षुत कार्ठः ;—स्वा संस्

ವಂಚನೆ.

ಕ~~ಕ್ಕು~~ ;

फरवी, स्त्री॰ 'ಅರಳು'; ಪುರಿ; ಮಂ ಡಕ್ಕಿ. फ्रस्स, पु॰ ಸಮತಲವಾದಭೂಮಿ; ಮೃದುವಾದ ಜಮಖಾನ; —बन्द ಗಚ್ಛು ಗಾರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಮಿತಲಮಾಡಿದ ಭೂಮಿ. फ्रासी, खी॰ तावतावि ; कंडिंगु. फरसा, पु॰ ಕೊಡಲಿ. फ्ररहंग, स्त्री॰ ವಿವೇಕ; ಜ್ಞಾನ. फ्रहरन, ची॰ ಅतंत्र हुर्देतु डै. फरहरा, पु॰ धाञ्चधि. क्रस्हाद, पु॰ थैधा डि०१काವर्ज. फ्रसक, पु॰ ವೈವಾನ; ಬಯಲು. फ्रराक्त, वि॰ विष्कृ रवार्त. फ़राख़, वि॰ ఏಶಾల; ಹೇರಳ. फराग़, यु॰ ठैठाका. फराग़त, ची॰ धैद्धांतदै; ಅವಕाಶ; ಪುರಸತ್ತು. फ़रामोश, वि॰ ಮೆਹੈਂਡ. (फ़र्ज़ का **₹**(°) फ्ररायज्ञ, यु॰ चंडहर्ज्य, तर्फ. क्ररार, वि॰ ఓ वळील्ट. प्रसारी, वि. ಪರಾರಿ; ಓಡಿಹೋದ. फराहम, वि॰ ಶೇಖರಿಸಿದ; ಕೂಡಿ ಸಿದ. फ्रिरियाद, खी॰ ದೂರು; ಭಿರ್ಯಾದು. फ्रिरियादी, वि॰ ದೂರು ಕೊಟ್ಟವ; ಭಿರ್ಯಾದು ಮಾಡಿದವ. फ्रिरियाना, स॰ ಜಲಡಿಸು.

क्रास्थाना, स० ಜಲಡಸು. क्रिह्स्ता, पु० दंश्चितां डं; देश्चंडं. फरी, च्ली॰ ಗುರಾಣे; ಡಾಲು.

फ्रास्त्र, पु॰ ನಿರೋಧಿ; ಎದುರಾಳಿ. फ्रास्त्रिन, पु॰ ಎರಡೂ ಕಡೆಯವರು; ಉಭಯ ಪಕ್ಷದವರು.

ಇನ್ನಾ, ಫಾಂ ಚಿಕ್ಕಗುದ್ದಲಿ; ಕಡೆ ಗೋಲು.

करंदा, पु० राँ एँ एँ एकं क्ष्यू. करेक्रता, वि० ಮೋಸಗಾರ. करेब, पु० ಕಪಟ; ಮೋಸ. करोबा, वि० ಮೋಸಗಾರ; ಕಪಟ. करोब्रत, बो० ವಿಕ್ರಯ; ಮಾರಾಟ. करोब्र, वि० ಮಾರುವವ. कर्क, पु० ವೃತ್ಯಾಸ; ಅಂತರ; ಭೇದ. कर्क, पु० चंडरವೃ; ಧರ್ಮ. कर्जन, कि० ಭಾವಿಸೋಣ. कर्जाना, बो० ವಿಜ್ಞಾನ; ಪಾಂಡಿತ್ಯ;

ಉತ್ತಮ. ೫೫ೆ, ಡಂ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ; ಕಲ್ಪ ನೆಯ; ನಿಜನಲ್ಲದ.

करें, ची॰ ನಿವರ; ಸೂಚೆ; ಚೀಟೆ; ಬಟ್ಟೆಯ ತುಂಡು; ರಜಾಯಿಯ ಒಂದು ಪರದ;— वातिक वि॰ ಅಯೋಗ್ಯ; ಿನಿರರ್ಥಕವಾದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ. ಡಿಂ ಒಂದು; ಒಬ್ಬ. ಕೆರ್ನಡ್ ಡಾಂ ಬಳ್ಳೊಬ್ಬಾಗಿ:

कर्दन कर्दन, कि॰ धर्थाया, राजित ; यौर पैथीर है.

फ्रर्रा, स्त्रो॰ कै०थै. फर्राटा, पु॰ ವೇಗ.

फर्रार, वि॰ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಬಲ್ಲ. फर्रार, वि॰ ಜನುಖಾನೆ ಹಾಸುವವ;

, फ़राश, पु• ಜಮಖಾನಿ ಹಾ ಗುಡಿಸುವ ಸೇವಕ.

फ्रकंख, वि॰ ಉತ್ತಮ; ಸುಂದರ.
फ्रांस, पु॰ ಜನುಖಾನೆ; ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟಿ; ನೆಲಗಟ್ಟು; ನೆಲ; ಸಮ ತಲವಾದ.

फर्सी, वि॰ ನೆಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. फल, पु॰ ಹಣ್ಣು ; ಫಲಿತಾಂಶ.

फ਼लक, पुಂ ಆಕಾಶ; ಸ್ವರ್ಗ; ಭಾಗ್ಯ.

फलकना, अ॰ डांशां हाः ; शाह्युः. फलका, पु॰ कैंग्युं हें.

फलतः, अस्य ಫಲಸ್ವರೂಪವಾಗಿ;. ಆದುಪರಿಂದ.

फलद, वि॰ ಫಲ ಕೊಡತಕ್ಕ: फलना, अ॰ ಫಲಿಸು; ಕಾಯಿಬಿಡು;

फलना, अ॰ ಫಲಿಸು; ಕಾಯಿಬಿಡು; ಹಣ್ಣಾಗು.

फ्रान्डसफा, पु॰ ವೇದಾಂತ; ದರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರ.

फलहरी, स्त्री॰ इंघ; ಹೆಣ್ಣು ಹಂಪಲು.

फलां, वि॰ ಇಂತಹ; ಅಮುಕ. फलांग, चो॰ ನೆಗೆದಾಟ; ನಾಗಾ

स्त्रांग, स्त्री॰ ನೆಗೆದಾಟ; ನಾಗಾ ಲೋಟ; ಜಿಗಿತ.

फलांगना, अ॰ ನೆಗೆ; ಹಾರು. फलांश, पु॰ ತಾತ್ಸರ್ಯ; ಸಾರಾಂಶ. फ्रस्राना, वि॰ ಇಂತಹ; ಅಮುಕ. फलालेन, पु॰ इन्नू तण धर्धुं. फिलत, वि॰ ಫಲಿಸಿರುವ; ಸಂಪನ್ನ ವಾದ. फली, ची॰ ಬೀಜಕೋಶ; ಕಾಯಿ; ಅವರೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕಾಯ್ತಿ. फलीता, पु॰ ದೀಪದಬತ್ತಿ. फ्रब्बारा, पु॰ ಕಾರಂಜಿ; ಬುಗ್ಗೆ. क्सल, बी॰ धेंपै; क्रांडा. कसली, वि॰ आंडा ಅಥವಾ धैरैंते ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. 😍 ಫಸಲಿ ವರ್ಷ. फसाद, पु॰ ಜಗಳ; ಕಲಹ; ಪಿತೂರಿ; ಒಳಸಂಚು. फ्रसादी, वि॰ ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸುವವ: ಜಗಳಗಂಟೆ. **फसाना, पु॰ ಕ**ಥೆ; ಕಾದಂಬರಿ. फ्रसाहत, बी॰ ವಾಕ್ಸಾತುರ್ಯ ಭಾಷಣ; ಕಲೆ. फ्रसील, स्नी॰ गिंद है; ज्ञुक्ट र. फ़सीह, पु॰ धैता ूरी ಮाತನಾಡು ವವನು; ವಾಚಾಳಿ. फ्रस्द, ची॰ ರಕ್ತ ನಾಡಿಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಕೆಟ್ಟ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆ ಯುವಿಕೆ ;— खुलवाना या लेना ಕೆಟ್ಟರಕ್ತವನ್ನು ತೆಗೆಸುವುದು; ಪ್ರಜ್ಞ್ಞೆಯುಂಟಾಗಲು ಔಷಧಿ ಕೊಡಿಸುವುದು.

'फ्रस्ले-बहार, ची॰ వసంత ಋತು.

फ्रस्साद, पु॰ ठंडु क्षेत्रे हुं हं. फ्रहम, बी॰ वेश्वरे हैं; क्ष्यू तं. फ्रह्माइश, स्त्री॰ ಎಚ್ಚರಿಕೆ. फहराना, अ॰ काठा; ठंही; धढे. **ಈಂ** ಹಾರಿಸು. फहरिक्त, स्नी॰ ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ; ಸೂಚಿ. फ्रह्शा, वि॰ ಅಶ್ಲೀಲ. फ्रहीम, वि॰ ತಿಳಿವಳಿಕಸ್ಥ; ಜ್ಞಾನಿ. फांक, स्त्री॰ कैंग्सि ; डेंग्लंड. फॉकना, स॰ ಮುಕ್ಕು ; ನುಂಗು. फॉकी, बी॰ डंकर ; कैंक्शिंश. फॉइा, पु॰ ಧೋತ್ರದ ಮಡಿಕೆ. फाँद, बी॰ ಹಾರುವಿಕೆ; ಜಿಗಿತ. पु॰ ಸರಗುಣಿಕೆ; ಬಲೆ. फॉदना, अ० काठा; क्षेति. स० ದಾಟು; ಸಿಕ್ಕಿಸು. फॉदी, ജിം ಕಟ್ಟು; ಹೊರೆ. फॉस, बी॰ कार्छ; ತೊಡಕು; ಬಲೆ. फॉसना, स॰ ಸಿಕ್ಕ್ರಿಸು; ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿ. क्रॉसी, स्नी॰ तंंका; ಉರುಲು; —देना **का**भेगे हुँ विद्यास फ्राक, पु॰ ಬಾಣದಮೊನೆ. फ्राका, पु॰ ಉಪವಾಸ; ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲ ದಿರುವುದು. फ्राका-कश, वि॰ ಹೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದವ; ಬಡವೆ. क्राका-ज़द, वि॰ ಹೊಟ್ಟೆ ಗಿಲ್ಲದೆ ನರಳು ವವ್ಯ

क्राका-मस्त, वि॰ ಹೊಟ್ಟೆ ಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ काल, बी॰ ಶಕುನ ನೋಡುವುದು. ನಿಶ್ಚಿಂ**ತೆಯಾ**ಗಿರುವವೆ. फ्राष्ट्रता, पु॰ याध्या फ्राख़िर, वि॰ ಜಂಬಗಾರ; ಬೆಲೆ ಯುಳ್ಳ. काम, पु॰ टैंगि के कंप्. **फागुन, पु॰** ಫಾಲ್ಗು ನ ಮಾಸ. फ्राज़िर, वि॰ ದುಷ್ಟ ; ಪೋಲಿ. फ्रांज़िल, वि॰ ಅಧಿಕ; ಹೆಚ್ಚು. पु॰ ಪಂಡಿತ; ವಿದ್ವಾಂಸ. फारक, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲು. फाइना, स॰ ळेठ ; भेग ; भेर रं. क्रातिहा, पु॰ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಕಾರ್ಯಾ ರಂಭ; ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಸಮಾ ಧಿಯ ಮೇಲೆ ಆತ್ಮ ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. फातेह, वि॰ ಜೀವಿಸಿರುವ; ಜೀವಂತ. फ्रानी, वि॰ तंधुठकात. फ्रान्स, पु॰ दीबढू दिश्य. क्राम, पु॰ धःक्रु. फ्रायक, वि॰ हुँ हाँ ; श्रस्तु. फ्रायज्ञ, वि॰ ಪಡೆಯುವ ; ವಿಜಯಿ. फ्रायदा, पु॰ एग्ध्र. फ्रायदेमन्द्र, वि॰ ಲಾಭವುಳ್ಳ. फ्रायस, पु॰ ಯಜಮಾನ; ಕರ್ತಾ. फारुवती, बी॰ ಸಾಲ ತೀರಿದುದರ ಬರವಣಿಗೆ. फ्रारस, पु॰ ಪರ್ಷಿಯೂ ದೇಶ. फ्रारसी, स्नी॰ ಪರ್ಷಿಯನ್ ಭಾಷೆ. फारिंग, वि॰ ನಿಶ್ಚಿಂತ; ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡುವು ಪಡೆದೆ.

फ्रालतु, वि॰ ಮಿಕ್ಕ; ಉಳಿದ; ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ. फ्रालिज, बी॰ ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು. फाल्द्रता, पु॰ तैशकी तंश्की फावड़ा, पु॰ ಸಣಿಕಿ; ಸಲಕಿ; ಮನ್ಮು ಟಿ. फ्राज्ञ, वि॰ ಪ್ರಕಟವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟ. फ्रांसिला, पु॰ टाउँ ; इन्में धै. फाहा, पु॰ ಮುಲಾವಿುನ ಪಟ್ಟ. फ्राहिश,, पु॰ ॐ१९७. फ्राहिशा, भी॰ ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ. फ़िकरा, go ವುರೆಸುವ ಮಾತು: ಮೋಸ; ಗೇಲಿ. फ्रिकरे-बाज, वि॰ ಮೋಸಗಾರ. फ्रिक, बी॰ थै॰ डै; ಯೋಚನೆ. फ्रिक्सन्द, वि॰ ಚಿಂತಾಮಗ್ನ; ಚಿಂತೆ ಗೊಳಗಾದ. फ़िज़ुल, वि॰ ವೈರ್ಥ. फिटकार, वि॰ धुँ, तर्भः , वैच्नुठः `ನಿಂದೆ; ಶಾಸವಿಡುವುದು. फिटकिरी, स्त्री॰ ಪಟಕಾರ. ' फिटन, स्त्री॰ ಕೆದುರೆ ಸಾರೋಟು. कितनां, पु॰ ಜಗಳ; ಗಲಾಟಿ. फ्रितर, पु॰ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಿರಾಹಾರಿ ಯಾಗಿದ್ದು ಸಂಜೆಗೆ ಪಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು. (ರಂರ್ಜಾಹಬ್ಬ) ईंदुल-फितर ಸಂತೋಷದಿಂದು ರುವ ಹಬ್ಬದದಿನ. क्रितरत, बी॰ ग्रुक्षाञ्च ; ३९५९ई ; ಜ್ಞಾನ.

फिल्ली, बी॰ ವಿಗನಖಂಡ; फ्रितरती, वि॰ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. फ़ित्र, पु॰ ठकाठ; दीश्य; ಹಾನಿ. फ़िद्दी, वि॰ स्रु क्षेथ्र हु. पु॰ ಸೇವಕ. फ़िदा, वि॰ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಕೊಡತಕ್ತ; ಅನುರಕ್ಕ. **ಹಿನಾಕ್ಸ್ ಇಂ** ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸು फ्रिदिया, पु॰ ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ಕೊಡುವ ದಂಡ. फिर, कि॰ ಮತ್ತೆ; ग्रुतः;—भी ಮತ್ತೂ, ಆದಾಗ್ಯೂ. ಪಂಗಡ ; फ्रिस्क्रा, पु॰ क्षाब्दे; ಸಂಪ್ರದಾಯ. फ़िरकाबन्दी, स्त्री॰ क्षाब्देश हिंधु, ಪಾಡು. फिरता, पु॰ कैंविं है किखा जीता; ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳು ಪ್ರದು. क्रिरदीस, पु॰ डेंग्स्धः; ग्रुतह. फिरना, अ॰ ಅಲೆ; ತಿರುಗು; ಮರಳು. फ्रिरनी, स्त्री॰ ರುಬ್ಬಿದ ಅಕ್ಕಿ ಪಾಯಸ. क्रिराक, पु॰ ठिएळ ; ठेळालत. फिराव, पु॰ ತಿರುಗುವಿಕೆ; ತಿರುಗಾಟ क्रिरासत, स्त्री॰ शहु चु धारी . फ्रिल्-जुमला, कि॰ मन्ठान्डिं रहे, १; ಸಂಕ್ಷೇಪದಲ್ಲಿ. फ़िल-फोर, कि॰ उड्डल. फ़िल-हक्नीक्रत, कि॰ ವಾಸ್ತ್ರವದಲ್ಲಿ.

फ्रिल-हाल, कि॰ अ संज्ञां आते थे

ಈ ನಡುವೆ; ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ.

ಕಾಲು. फिलाँ, वि॰ काराज; सारामाज. आतिश-फिशाँ ಬೆಂಕಿಕಾರುನ. फिस, अञ्च॰ ఏरु वर्थू. फिसड्डी, वि॰ ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗ ದವ; ಹಿಂದುಳಿದವ. फिसल्ना, अ॰ ಜಾರು; ಸರಿ. क्रिसाद, पु॰ धर्मरुखः; धर्मर्ः ಕಲಹ; ಪಿತೂರಿ. क्रिहरिस्त, स्नो॰ ಪಟ್ಟ; मानक्ष्यः; ಸೂಚೀಪತ್ರ. क्री, अभ्य ा ಪ್ರತಿಯೊಂದು; ತಲಾ. फीका, वि॰ ्रसँहै ; रेस्तू **र**. फीकापन, पु॰ ರುಚಿಕರವಲ್ಲದ; ನೀರ ಸತ್ವ. फ्रीता, पु॰ ಲಾಡಿ ; ನವಾರ. क्रीरोज़ा, पु॰ ಇಂದ್ರನೀಲ ಮಣಿ. क्रीरोजी, वि॰ ಇಂದ್ರನೀಲ ವರ್ಣದ. फ्रील, पु॰ ಆ रु. फ्रील-ख़ाना, पु॰ तथ्र ठाएँ. फ्रील-पा, पु॰ ಆನೆಕಾಲು ವ್ಯಾಧಿ; ಹುತ್ಮಗಾಲು. फ्रील-पाया, पु॰ र्युः व्हः रं०धः. फील-वान, पु॰ ಮಾವುಟಗ. फ्रीली, ची॰ ವಿನಿಮಖಂಡ: फ्री-सदी, कि॰ डैंर इंद्र. कुँकना, अ॰ ಊದಲ್ಪಡು; ಭಸ್ಮ ವಾಗು. फूँकनी, ची॰ ಊದುಗೊಳವೆ.

कुकरना, अ०, धारां ताधीं, कुँकार, दु॰ थार्मार्गाध्य, ठेर्ड. फुगाँ, पु॰ दे॰ फगाँ. कुँदना, पु॰ गैकिंग्स्था; कांस्र्यु. कुँदी, बी॰ तंशिः; हिंधः,. कुंसी, स्त्री॰ थीं थें, ; तं ही. पुर, वि॰ ६०६ ; धैर्ठेळाव ; ವಿಷಮ. ಇಂ ಅಡಿ. पुरकर } वि॰ ವಿಷಮ; ಚಿಲ್ಲರೆ. फुटका, पु॰ ಗುಳ್ಳೆ ; ಬಾಸುಂಡೆ. फुदकना, अ० ನಲಿದಾಡು. पुरकी, बी॰ ಕುಣಿತ; ಒಂದುಪಕ್ಷಿ. फुनगी, स्नी॰ ಚಿಗುರು; ತೆನೆ. कुफुस, पु॰ ड्यू प्रकेश र्य. कुफकार, यु॰ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವಿಕೆ. फुफकारना, अ॰ धारांगाधीं, फुफिया, वि॰ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಸಂ ಬಂಧವುಳ್ಳ. फ़्रोफेरा, वि॰ ಸೋದರತ್ತೆಯ ಕಡೆ ಸಂಬಂಧದ. कुत, वि॰ मठळागत ; रु थः. फुरक़त, स्त्री॰ ವಿರಹ. फुरती, स्त्री॰ डुउँ; ವೇಗ. क्रतीला, वि॰ संधाउधेर्रेक्षण हु; ಚುರುಕಾದ. फुरफुराना, स॰ ंಕ್ಕೆ ಜಾಡಿಸು.

फुलका, पु॰ ಹೊಪ್ಪಳ; ತೆಳುವಾದ ಚಪಾತಿ. पुलकारी, खो॰ ಬುಟ್ಟಾ ಕೆಲಸ. फुलझड़ी, स्नो॰ का धाक. पुलवर, पु॰ ಕಸೂತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಒಂದು ತೆಳುವಾದ ಬಟ್ಟಿ. पुरुवारी, बी॰ ಹೂದೋಟ; ಉದ್ಯಾ ನವನ. फुलाना, स॰ ಉಬ್ಬಿಸು; ಹಿಗ್ಡಿಸು; ಆರಳಿಸು. पुत्रवाव, पु॰ ಉಬ್ಬು ; ಉಬ್ಬು ಟಿ. फुलिंग, पु॰ कै व ; रें० द. ~~ತ್ರಾಣಿಕ್ಕ~~, ತಂಪರಿಮಳ ತೈಲ. कुलेहरा, यु॰ डैंगरिक; गैंग, अर्थ था. फुलौरी, स्नी॰ ಒಂದು ಬೋಂಡ. फुल्ल, वि॰ ಅರಳಿದ; ವಿಕಸಿತವಾದ. फुलफुला, स्त्री॰ ಪಿಸುಪಿಸು ಮಾತು. फुसफुसाना, स॰ ಪಿಸುಪಿಸು ಮಾ ತಾಡು. फुसंलाऊ, वि॰ ಪುಸಲಾಯಿ**ಸು**ವ. फुसलाना, स॰ ಪುಸಾಲಾಯಿಸು: ಬುಲ್ಲವಿಸು. फुसलाव, पु॰ ಪುಸಲಾಯಿಸುವಿಕೆ: ಬುಲ್ಲವಣೆ. फुहार, स्त्रो॰ ಹನಿ; ತುಂತುರು. फुहारा, पु॰ क्वाठं० थे. फूँकना, स॰ ಊದು. **ಇನ್, ಫೊಂ** ಒಡಕು; ಬಿರುಕು; ಕಲಹ. पूरना, **४०** ಒಡೆ; ಬಿರಿ; ಮುರಿ.

ಅವಕಾಶ.

फुरसत, स्त्रो॰ धिखाँ जु; ठैका का ;

फुरहरी, बी॰ ಅದುರುವಿಕೆ; ಕಂಪನ.

कूटा, वि॰ ಒಡೆದ. **ಇಷ್ಟಾ ಇಂ** ಸೋದರತ್ತೆಯ ಗಂಡ. **ಇನ್, ಫೌಂ** ಸೋದರತ್ತೆ. **ಇನ್, ಇಂ** ಹೂವು; ಪುಷ್ಪ; ಬುಟ್ಟಾ ಕೆಲಸ; ಕಂಚು. फूलगोभी, स्त्री॰ कक चैंशरा. पूरवान, पु॰ का ठेत का खेर का उ ಪಾತ್ರೆ. फूलदार, वि॰ ಬುಟ್ಟಾಕೆಲಸ ಮಾ ಡಿದ; ಹೂಗಳುಳ್ಳ फूलना, अ॰ का थेका; काराना; ಅರಳು; ಉಬ್ಬು; ಹಿಗ್ಗು. फूला, वि॰ ७ वर्धतः शाधी, तः ಹಿಗಿ ನ. फूकी, स्त्री॰ हिंहू र का. दूर, दु॰ ಒಣಹುಲ್ಲು ; ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿ. फूसी, स्नी॰ कैंगिध्यू; यात्रमं. फूहर, वि॰ ७३ हुँ इं; ७ तकः; ಬಂಡ. फॅकना, स॰ ఎर्स; धर्ती; धरावार. फॅकेत, पु॰ ಮೋಸಗಾರ. फेंट, बी॰ फी०धे; तका. फेंटना, स॰ ಕಲಸು; 'ತೇಯು. केंद्रा, पु॰ तढा हिंाू. फेरी, स्नो॰ ನೂಲಿನ ಕಂಡು. फेन, पु॰ ನೊರೆ; ಬುರುಗು. फेनिल, वि॰ तीवर्षेया थुं. फेनी, बी॰ ಒಂದು ಭಕ್ಷ್ಯ; ಘೇಣಿ. केमबा, पु॰ क्यू मंदील वं; शामित

ಚೇಲ.

फेर, पु॰ ಸುತ್ತು; ಬದಲಾವಣೆ; ಸಿಕ್ಕು; ತೊಡಕು; ಯುಕ್ತಿ; हर-ಬದಲಾವಣೆ. फेरना, स॰ डेठां भगाः , गर्जि : ವಾಪಸುಮಾಡು. फेरफार, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ; ಮಾರ್ಪಾ ಡು; ಅದಲು ಬದಲು. फेता, पु॰ ಸುತ್ತು ವಿಕೆ ; ಪರ್ಯಟನ ; ಸಂಚಾರ; ಮಡಿಕೆ. फेरी, स्नी॰ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ; ಸಂಚಾರ; ಗಸ್ತು. फेरीवाला, पु॰ ಸಾವಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ತಿರು ಗುವವ. **ಹಿಹ, ಇಂ ಕೆಲಸ; ಕಾರ್ಯ; ಕ್ರಿಯಾ** ಪದ ;--- मुतंभद्दी, पु॰ ಸಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆ;—लाजिमी, ಅಕರ್ಮಕ ಕ್ರಿಯೆ. फ्रेल-जामिनी, स्नो॰ ನೇಕ್ ಚಾಲ್ ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ; ಒಳ್ಳೆ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ರುವುದಾಗಿ ಬರಿದುಕೊಡುವ ಪತ್ರ, फेली, वि॰ कैंधा तब कैं आप्तृ. फ्रोहरिस्त, स्त्री॰ राजधी; दाधी. फ्रैज़, पु॰ ಪರೋಪಕಾರ; ಉಪ ಕಾರ; ಹಿತ; ಲಾಭ. फ्रैज़-रसाँ, पु॰ ಪರೋಪಕಾರಿ. फ्रेन्न-आम, पु॰ ಲೋಕೋಪಕಾರ; ಜನ್ನೋಪಕಾರ.

क्रैयाज, वि॰ कारी; शकार.

क्रियाज़ी, स्त्री॰ , ದಾನಶೀಲತೆ. ಹಿಡ, ರು ಕೆಲಸ; ಆಟ. ಹರವು; फैलना, अ॰ ळ ठळा ; ಹಬ್ಬು; ವ್ಯಾಪಿಸು. क्रीलस्कं, पु॰ ವಿದ್ವಾಂಸ; ಜಾಣ; ಮೋಸಗಾರ. ಹ**ರವು** ; फैलाना, स॰ ळटळा ; ಹಬ್ಳಿಸು. फैलाव, पु॰ ఏ में छु ठ ; ಹ**ರವು** ; ಪ್ರಚಾರ. फ्रैसला, पु॰ ತೀರ್ಪು; ತೀರ್ಮಾನ; ನಿರ್ಣಯ. फोक्ट, वि॰ ಉಚಿತವಾಗಿ; ಬಿಟ್ಟ; ವುಗಸಟ್ಟಿ; ಪುಕ್ಕಟಿ;—# ಉಚಿತ ವಾಗಿ : ಪುಕ್ಕಟಿಯಾಗಿ. फोकल, वि॰ ಬರಿದು; ಶೂನ್ಯ. फोक्ला पु॰ डॅंगिंग्ं फोइना, स॰ ६ वं ; మురి. फोड़ा, पु॰ ಕುರು; ಬೊಬೈ. फोड़िया, स्नो॰ గుళ్ళ. फोता, पु॰ थे(७; ७०७ कै०१४; बंजर, पु॰ ಬಂಜರು ಭೂಮಿ. ಕಂದಾಯ; ಖಜಾನೆ. बॅंटना, अ० ಹಂಚಲ್ಪಡು; ವಿಂಗಡಿ फ्रोतेदार, पु॰ चैंशश्रुहरू. फ्रोला, पु॰ ळ**ु**ಯ ळ० थे. बैंटवाना, स० ಹಂಚಿಸು. बॅटबारा, पु॰ ळंंधि ३ई; धर्ध फ्रीक, वि॰ ग्रुं(கू; ಉತ್ತಮ. फ्रौज, स्त्री॰ ದಳ; ಪಡೆ; ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು.್ತ बॅटाई, स्नो॰ ಹಂಚುವಿಕೆ; ಹಂಚಿದು फ्रोजदार, पु॰ ದಳಪತಿ. फौजदारी, स्त्रो॰ २ तर्प; ದೊಂಬಿ; बँदाना, स॰ ळंटिं ; ಕ್ರಿಪುನಲ್ ಕೋರ್ಟ; ಕ್ರಿಮಿ ನಲ್ ವ್ಯಾಜ್ಯ.

फ्रोजी, वि॰ ಸೇನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. फ़ीत, बी॰ ಅಳಫ; ನಾಶ; ಮೃತ್ಯು. **ಡಿಂ** ಸತ್ತ; ಪೌತಿಯಾದ. फ्रौती, स्नी॰ ಮೃತ್ಯು. फ़ीर, पु॰ मठाळा ; क्रीडा, फीरन, कि॰ थैं। तर्र ; डह्छ. फ्रोलाद, पु॰ शक्यु. फ्रौलादी, वि॰ ಉಕ್ಕಿ ನ. फौब्बारा, पु॰ डां॰डांका ; क्रह ; ಕಾರಂಜಿ. फ्रांसीसी, वि॰ ಫ್ರಾನ್ಸ್ ದೇಶದ. बंक, वि॰ ಬಾಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ ವಕ್ರ. **೮**೦ ಬ್ಯಾಂಕು. बंका, वि॰ ಬಾಗಿದೆ. बंगला, पु॰ ಬಂಗಲೆ. स्त्री॰ ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆ. बंचक, पु॰ ಮೋಸಗಾರ. बचवाना, स॰ ಓದಿಸು.

ಸಲ್ಪ್ರಡು.

ವಾಡೆ.

ದಕ್ಕೆ ಕೂಲಿ; ಪಾರದ ಸಾಗುವಳಿ.

ನಾಡು; ಬಟನಾಡೆ ಮಾಡು:

हाथ-ನಿರವಾಗು.

बंडी, खो॰ धर्म ಅಂಗಿ. बंद, वि॰ ಮುಚ್ಚಿದ; ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ನಿಂತ; ಮುಗಿದ. ತಂಕಟ್ಟು; ಸೆರೆ. बंदगी, स्नी॰ ನಮಸ್ಸಾರ; ಸಲಾಮು; ಸೇವೆ. बंदगोभी, स्त्री॰ चैंशरांगै दें ूं. बंदनवार, पु॰ डैंगरठाः. बंदना, स्नो॰ ವಂದನೆ; ಸ್ತ್ರುತಿ; ನಮ ಸ್ತರಿಸುವುದು. ಈ ನಂದಿಸು: ನಮಸ್ಕರಿಸು. **बंदर, पु॰** ಮಂಗ ; ಕೋತಿ ; ಕಪಿ ; ವಾನರ; ರೇವು; ಬಂದರು. वंदरगाह, पु॰ ठेर जु; धः तरुं. वंदा, पु॰ ಅಡಿಯಾಳು ; ಗುಲಾಮ ; ಸೇವಕ; ದಾಸ. बंदिश, स्त्री॰ ಕಟ್ಟು; ಏರ್ಪಾಡು ವ್ಯವಸ್ಥೆ. बंदी, पु॰ जंकी जानां ; ಯಾಳು; ಕೈದಿ. 🗐 • ದಾಸಿ. बंदीख़ाना, पु॰ ಸೆರಿಮನೆ; ಕಾರಾ ಗೃಹ; ಬಂದಿಖಾನೆ. बंदीवान, पु॰ चुँठी. बंदूक, स्त्रो॰ ತುಪಾಕಿ ; ಬಂದೂಕು बंद्कची, पु॰ ತುವಾಕಿ ಹಾರಿಸುವ ವನು. बंदोबस्त, पु॰ ఏಪ್ का ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ ; ಕಂದಾಯದ ನಿರ್ಧಾರ. बंध, पु॰ थ० दत; हिंधाू.

बंबक, पु॰ ಅಡಮಾನ; ಅಡವು.

बंबन, पु॰ हिंध्यु; धः क्रितं; मैठै; ಕಾರಾಗೃಹ. बंधना, अ॰ ಕಟ್ಟಲ್ಪಡು; ಕಟ್ಟ ಹೋಗು; ಬದ್ದೆ ನಾಗು; ಕಟ್ಟಿ ಬೀಳು. बंधवाना, स॰ ಕಟ್ಟಸು. बंधाई, खो॰ निध्यु करें. बंधान, पु॰ ನಿಯಮ; ಕಟ್ಟಳೆ. बंबाना, स॰ ಕध्रांका; धीतका. बंधु, पु॰ र्राटिं ; रे॰धं. बंधुआ, पु॰ हैं, ते ; ಬಂದಿ. बंधुता, स्नी॰ } या० प्रेर्जु. वंधेज, पु॰ हध्यु है; हध्यु ; उद्धै ; ಪ್ರತಿಬಂಧ. बेपुलिस, स्रो॰ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಕ್ತಸು. बंब, स्त्री॰ ಸಿಡಿಮದ್ದಿನ ಗುಂಡು; ಬಾಂಬು. बंबा, पु॰ දිැරා ಕೊಳಾಯಿ: ಸಂಪು. बंसलोचन, पु॰ ಬಿದಿರಗಿಣ್ಣು. बंसी, स्त्री॰ ಕೊಳಲು; ಪಿಳೃಂಗೋವಿ. बंहगी, बी॰ ಅಡ್ಡೆ; ಕಾವಡಿ. का, पु॰ ಕೊಕ್ಕರೆ. स्त्री॰ ಹರಟಿ; ಗೋಳು. बक्रचा, पु॰ ಚಿಕ್ಕಮೂಟ್ನ बक्सक, स्रो॰ ಒದರಾಟ; ಬಿರು ಸಾದ ಮಾತುಗಳು. बकतर, पु॰ ಯುದ್ಧ ಕವಚ. बकप्यान, पु॰ चूंडी देश्बर.

क्कना, स॰ 'ध्रतिकात्धः; करिधः; ಬೊಗಳು. बक्बक, स्नो॰ ಹರಟೆ; ಒದರಾಟ. बक्रर,-पु॰ ಹಸು; ಎತ್ತು. बकरा, पु॰ कैंशड. बकरी, खो॰ एखः ; ಮೇಕೆ. बकला, पु॰ डैंगिधै; डेगढा. बकवाद) **जी॰** ಪೊಳ್ಳು ಹರಟೆ; बकवास) ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಮಾತನಾ ಡುವುದು; ವೃಥಾಲಾಸ. वकसना, स॰ ದಯ ಪಾಲಿಸು; ಕ್ಷಮಿಸು. बकसाना, स॰ ಕ್ಷಮಿಸು. बकसीस, ജിം ಇನಾಮು. बक्राया, पु॰ ಉಳಿತಾಯ; ಶೇಷ. बकावल, पु॰ ७ वित्रेका धर्धु. वकावली, स्त्री॰ ಸುಗಂಧರಾಜಹೂ. बक्रिया, वि॰ ಉಳಿದಿದ್ದು. बकुचना, अ॰ ಮುದರಿಹೋಗು. बकुचा, पु॰ थेन्रु तंरधे. बकुल, पु॰ ಬಕ್ಕುಲ ಮರ. वकोटना, स॰ धेज्ञुरा; चैत्रहा. ब-क्रोल, कि॰ व्याचित्रायं, त ಮಾತಿಗನುಸಾರ; ಮಾತಿನ ಮೇರೆಗೆ. बक्कल, पुरु ತೊಗಟೆ; ತಿಗಡು. बक्रकाल, पु॰ ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿಯವೆ. बक्की, पु॰ ಹರಟಿ ಮಲ್ಲ. बक्स, पु॰ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. वक्सना, स० दे० वकसना.

'बखरा, पु॰ क्वाच्छ ; क्वातं. बखसीस. बी॰ दे॰ बकसीस. बखान, पु॰ ವರ್ಣನೆ; ಸ್ತುತಿ. बखानना, स॰ ವರ್ಣಿಸು; ಬಣ್ಣಿಸು. बबार, पु॰ शामा हा ; हा हा स बिख्या, पु॰ ಗೆಟ್ಟಿಯಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಲಿಗೆ. .बख़ील, वि॰ ಲೋಭಿ; ಕೃಪಣ. बख़ीली, स्त्री॰ का ग्रह्मा, ब-खुबी, कि॰ ಸರಿಯಾಗಿ; ಚೆನ್ನಾಗಿ. बखर, पु॰ ಸುಗಂಧಿ. बलेंडा, पु॰ ठर्त हैं; उ०धै; क्षर्त हं: ತಕರಾರು. बखेडिया, वि॰ क्षत्रप्रतिंधी. बलेरना. स॰ अध्यः ; अंतरेका. बाबेर, कि॰ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ; ಕುಶಲ ವಾಗಿ. बक्रत, पु॰ ಅದೃಷ್ಟ; ಹಣೆಬರಹ; ಭಾಗ್ಯ. बळ्तर, पु॰ चंद्रस्ट. बक़्तावर, वि॰ भगत्रु का ७; ಅದೃ सु ವಂತ. बढ़शाना, स॰ ದಯಪಾಲಿಸು; ಕೊಡು; ಬಿಡು; ಕ್ಷಮಿಸು. ৰহিনান, पु॰ অকাকাম; মচ্চা ಮಾನ; ದಾನ. बक्तिशा-नामा, पु॰ ದಾನಪತ್ರ. बद्रशी, पु॰ ಸಂಬಳ. ಹಂಚುವ ಅಧಿ ಕಾರಿ. बाई, बी॰ ताथी डैक्सर्थ.

बगखुर रे फि॰ प्रवंगवर्त ; ಬೇಗ बिगया रे बी॰ ಉಪವೆನ; ಉದ್ಯಾನ बगदुर, 🕽 धीरतर्जे. बगइा, पु॰ वंक्युः ; ಮೋಸ. कामेल, पु॰ ಜೋಡಿ ಕುದುರೆಗಳು ಸಮವಾಗಿ ಹೋಗುವಿಕೆ.

बगरना, अ॰ ळवळा; खतका. बगराना, स॰ खुर्भ ; खतिरा. बाल, स्नो॰ चं॰कंधः; चंतुः; डैचैुः;

ಪಕ್ಕ; ಮಗ್ಗಲು; ಪಾರ್ಶ್ವ; —गरम करना राश्यापारी मा ವುದು;—मे मुंह डलना ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವುದು. बंगलें झांकना ನಾಚಿ **ఓ** দ্ৰেভ্য আঙু মা. **बरासें ब**जाना ಬಹಳವಾಗಿ ಆನಂದಪಡುವುದು.

बग़रू-गीर, वि॰ यं सूर्वरूठा वर्ज. बगलबंदी, बी॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಗಿ.

बगला, पु॰ चैंक चूं ै;—भगत वर्चू; **ಮೇ**ಸಗಾರ.

बगिळियाना, अ० उन्हें न् ग्री; ಮಗ್ಗ ಲಿಗೆ ಹೋಗು. ಇಂ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸು.

बालो, ची॰ ದರ್ಜಿಯು ಸೂಜಿದಾರ ನೊ ದಲಾದು ವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಚೀಲ; ತೋಳುಪಟ್ಟ; ಕುಸ್ತ್ರಿಯ ಒಂದು ಪಟ್ಟು. वि॰ ಕಂಕುಳಿನ ; ಪಕ್ತದ.

बगार, पु॰ दीन है; के हीं ते. बगारना, स॰ ळंटविस्धं; खंदिरस्थं. बग़ाबत, बी॰ ಪಿತೂರಿ; ವಿದ್ರೋಹ.

बगीचा ∮ ವನ.

बगुला, पु॰ चैंक चूं ै. बगेरी, स्त्री॰ तंध्यू खे.

बार, अन्यः ಅಲ್ಲದೆ; ಹೊರತಾಗಿ.

बग्धी } स्त्री॰ ಕುದುರೆ ಸಾರೋಟು.

बघंबर, पु॰ ಹುಲಿ ಚರ್ಮ.

बबनहां, पु॰ ವ್ಯಾಘ್ರನಖವೆಂಬ ಆಯುಧ; ಹುಲಿಯ ಉಗುರವ ನಿಟ್ಟುಮಾಡಿದ ಚಿನ್ನದ ಆಭರಣ.

बबार, यु॰ धारू ठालं. बबारना, स॰ ध तूर्व लंका का रं शेखी— జంభ ಕೊಡ್ಡು.

बचत, स्नो॰ ಉಳಿತಾಯ; ಲಾಭ. बचन, पु॰ ಮಾತು; ನಚನ;ಪೃತಿಜ್ಞೆ. बचना, स॰ ११ इधु धर्के की ; ದೂರವಾಗಿರು.

बचपन, पु॰ ಎಳೆತನ; ಚಿಕ್ಕಂದು; ಬಾಲ್ಯ.

बचाना, स॰ మिर्राः; ಉಳಿಸा; ಕಾಪಾಡು; ಬಚ್ಛಿಡು.

बचाव, पु॰ ठ हुई है.

बहा, पु॰ ಮಗು ; ಹಸುಳೆ ; ಮರಿ.

बच्छा बछड़ा } यु॰ इठा.

बछनाग, पु॰ ವತ್ಸ ನಾಭಿ. बछरा, पु॰ दे॰ बछड़ा.

बछेड़ा, पु॰ ಕುದುರೆ ಮರಿ.

बजंत्री, पु॰ ವಾದ್ಯ ಬಾರಿಸುವನ.

बजका, पु॰' ಒಂದು ಬಗೆಯ 'बड़म,स्त्री॰ ನಾಟಕಶಾಲೆ; ಸಭೆ. ಪಕೋಡ.

बजना, अ॰ ಶಬ್ಧವಾಗು; (ಘಂಟೆ) ಹೊಡಿ; ವೊಳಗು.

बजनियाँ, पु॰ ವಾದ್ಯ ಗಳನ್ನು ಬಾರಿ ಸುವವ.

बजबजाना, अ० ಹಳಸಿ ಹೋಗು. बजरा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ನಾವೆ; ದೋಣಿ. ರಾಗಿಯುಂತಹ ಸಜ್ಜೆಯೆಂಬ ಒಂದು ಧಾನ್ಯ.

बजवाई, स्नी॰ जाದೃ ಗಾರನ ಮ ಜೂರಿ.

बजवाना, स॰ ಬಾರಿಸಿಸು.

ತವಾ, ಡಿಂ ಸರಿ; ಉಚಿತ; ಯುಕ್ತ; ಪಾಲಿಸು.

बजाज़, पु॰ थधैं, तर्च जुज्जु कार्ट बजाज़ा, पु॰ ಬಟ್ಟಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಅಂಗಡಿ ಸಾಲು.

बजाज़ी, स्त्री॰ ಬಟ್ಟಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ; ಜನಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ.

बजाना, स॰ ಬಾರಿಸು ; ಮೊಳಗಿಸು. बजाय, अध्य॰ ಬದಲಾಗಿ; ಪೃತಿ ಯಾಗಿ; ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ.

बज़ार, पु॰ दे॰ बाज़ार.

ब-बिन्स, कि॰ ಹಾಗೆಯೇ; ತದ್ರೂ ಪ. बजुज़, कि॰ ಇವಲ್ಲದೆ.

बच्च, पु॰ ವಜ್ರ.

बङ्ज, go धधुँ तं का सम्बाह्म ಗಳು.

बझना, अ॰ भैर्ट्युई०६५); हिंध्य ಬೀಳು.

द्रक

ब्रह्माना, स॰ भेर्ड्युर्रेग्स्.

बसाव, पु॰ डैंब्बरंगः; तं०धाः; ಸಿಕ್ಕು ; ಗೋಜು.

ಷಪ್ರ ಆೃದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಹಗ್ಗೆದ ಹುರಿ ; ಆಲದ]ಮರ.

बरसरा, पु॰ डंकर्चि धर्धाः. बरना, स॰ कैंग्रें; डैर्रिक्टं), अ॰ ಅರೆಯಲ್ಪ್ರಡು.

बटपार } पु॰ क्रावित्रधुं.

बरमारी, स्त्री॰ टर्जै . •

बटला, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಕೊಳದಪ್ಪಲೆ; ಗಂಗಾಳ.

बरली है ची॰ प्रक्षु किंपियं हुए. बटवाना, स॰ कं० क्षेत्रं ; कैं करें

ಯಿಸು. बटवार, पु॰ ಕಾವಲುಗಾರ.

बटाई, स्ना॰ ಹೊಸೆಯುವಿಕೆ; ಹೊಸೆ **ಯುವುದ**ಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

बराज, पु॰ ಹಾದಿಹೋಕ; ಪ್ರಯಾ ಣಿಕ.

बरी, स्नो॰ ಮಾತ್ರೆ; ಗುಳಿಗೆ; ವಡೆ. बदु, पु॰ दे॰ वदु.

बदुआ, पु॰ कॅलिं और ७; और्नु ತಪ್ಪಲೆ.

बटुक, पु॰ दे॰ बटु.

बदुवा, पु॰ दे॰ बदुआ. बटेर, स्त्री॰ थाउंटी क्रिन्टें. बटोर, पु॰ ठाडे; गांदें.

बरोरना, स॰ ರಾಶಿಮಾಡು ; ಗುಡ್ಡೆ ಮಾಡು.

बरोही, पु॰ ದಾರಿಗ; ಪ್ರಯಾಣಿಕ.

बहा, go ಸೋಡಿ; ವೆಟ್ಟ;—स्ताना ಕಳಂಕಿತವಾಗುವುದು; — साता, ನಷ್ಟವಾದ್ದನ್ನು ಬರೆದಿಡುವ ಲೆಕ್ಕ ದವುಸ್ತಕ.

वही, ⊊ो∘ ಸಣ್ಣ ತುಂಡು. **वइ, पु∘** ಆಲದಮರ.

बङ्खन, पु॰ ದೊಡಸ್ತಿಕೆ; ಮಹತ್ವ; ಗೌರವ.

बहबहाना, भ० ಕನವರಿಸು; ಬಡ ಬಡಿಸು.

बड़बड़िया, वि॰ धाण्डीळंटर्ह.

वड़बोल) वि॰ ळ०धीताठ; ಜಂಭ बड़बोला) ताठ ; ಬೊಗಳಿಕೆಂಚ.

बङ्भाग) वि॰ ७ तु ह्यु ठा छै;

बहमागी र्रि भागां, ठ० डे. ँ बहवाप्ति, रेरि पुरु हरी, दुः धट

बड़ाई, स्त्री॰ ದಿನಡ್ಡಸ್ಪಿಕೆ; ಹೊಗ ೪ಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ.

बड़ी, बी॰ २०विते.

बहेलार, पु॰ जी मठा आठा.

बढ़, वि॰ कैंथ्री; , ಅಧಿಕ;—कर ಹೆಚ್ಚಿದ; ಒಳ್ಳೆಯ. बद्दे, पु॰ ಮರಗೆಲಸದವ; ಬಡಗಿ. बद्दी, बी॰ ವೃದ್ಧಿ; ಹೆಚ್ಚುವಳಿ; ಬಿಳವಣಿಗೆ; ಆದಾಯ; ಲಾಭ.

बहना, ಇಂ ಬೆಳೆ; ಹೆಚ್ಚು; ಅಭಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗು; ವ್ಯಾಪಿಸು; ಮುಂದುವರಿ.

बदनी, स्त्री॰ ফ্রী০ গেঁই ; কম্মেচ্ছ্য. बदाना, स्त्री॰ ফেঁই অসম ; ক্রিগ্রুম ; ముందువరిసు ; ভগ্নী রু নী ভ্রচ ; ক্রচিম ম

बहाव, पु॰ ಬೆಳವಣಿಗೆ; ವಿಸ್ತಾರ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ; ವೃದ್ಧಿ.

बदावा, पु॰ ಪ್ರೈ (ತ್ಸಹ; ಉತ್ತ್ರೇ ಜನೆ.

बिदिया, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮ ವಾದ; ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ.

बहियाल, पु॰ द्यार ; ह्यु ४००.

बढ़ोतरी, स्त्री॰ दे॰ बढ़ती. बणिक् , पु॰ ವೄಾ ಪಾರಿ.

बतंगइ, पु॰ ठर्गई; ळर्गठले.

बतक, पु॰ धाडां के १९%.

बतकही, स्नो॰ ಮಾತುಕತೆ.

बतक्कड़, पु॰ ಹರಟಿವುಲ್ಲ; ಮಾತು ಗಾರ.

बतल, पु॰ याडंग्डेंग्ए थे.

बतराना, अ॰ ಮಾತಾಡು; ಸಂಭಾ ಷಿಸು.

बतलाना) स॰ ७ ९ ०० छ ७ रू. बताना) कैंस्प्र ; डेंग्टिर्फा.

बतास, भी॰ ಗಾಳಿ; ವಾಯು; ವಾತ ರೋಗ. बतासा, पु॰ थेड्राज्यः. बतिया, बी॰ के९स्थः; ಮಿಡಿಗಾಯಿ. बतियाना, स॰ ಮಾತಾಡು; ಸಂಭಾ ಷಿಸು.

बितियार, पु॰ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾ ಷಣೆ.

बतीर, कि॰ ವಿಧವಾಗ ; ಪ್ರಕಾರ ವಾಗಿ ; ಅಂತೆ.

बनी, स्नी० ವೆ. शिव ಬತ್ತಿ; ದೀಪ. बथान, पु० ದನದಕೊಟ್ಟಿಗೆ. बथुआ, पु० ಒಂದು ಸೊಫ್ಪು. बद, वि० ಕೆಟ್ಟ.

बद-अमली, खो॰ हैंधु ७८९७. बद-इख़लाकी, खो॰ टाउउउउउ बद-इख़लाकी, खो॰ टाउउउउउ

बद-इन्तज़ामी, बी॰ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. बद-कार, वि॰ ಕೆಟ್ಟನಡತೆಯುಳ್ಳ.

बद-क्रवाह, वि॰ चैधुतूत्र यें के गंजे.

बद-गुमान, वि॰ ಸಂದೇಹಪಡುವ. बद गो, वि॰ ದುರ್ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ; ಚಾಡೀಖೋರ; ಅಪಶಕುನ.

बद-चलन, वि॰ ದುರಾಚಾರಿ. बद-जबान वि॰ ದುರ್ಬಾಸೆಯನ

बद-ज़बान, वि॰ ದುರ್ಭಾಷೆಯನ್ನಾ ಡುವ.

बद-ज़ात, वि॰ ನೀಚಕುಲದ; ದುಷ್ಟ; ಕೆಟ್ಟವೆ.

बद-तमीज़, वि॰ ಅಸಭ್ಯ; ಕೆಟ್ಟನಡ ತೆಯ.

बद-तर, वि॰ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಟ್ಟೆ. बद-दयानत, वि॰ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. बद-दुभा, स्त्री॰ ठाउँ.

बदन, पु॰ ಶರೀರ; ದೇಹ; ಮೈ. बद-नसोब, वि॰ ಮಂದಭಾಗ್ಯ.

बद-नसोबी, स्त्री॰ टाफ्वान्तू.

बदना, स॰ करिं हा जलेंग्स.

बद-नाम, वि॰ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರುಳ್ಳ; ಹೆಸರು ಕೆಟ್ಟ; ಅಪಖ್ಯಾತ.

षद-नामी, स्त्री॰ ಅವಕೀರ್ತಿ; ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು.

बद-नोयत, वि॰ ದುರುದ್ದೇಶ್ಯವುಳ್ಳ; ವಂಚಕ.

बद-नुमा, वि॰ ಅಂದಗೆಟ್ಟ; ಕುರೂಪ ವಾದ.

बद-परहेज, वि॰ ಅಪಥ್ಯವಸಾಡುವ.

बर-बद्धत, वि॰ ಮಂದ फ्रांतु. बर्-बू, स्त्रो॰ ದುರ್ಗಂಧ; ನಾತ.

बद-मस्त, वि॰ ಮದಮತ್ತ್ರನಾದ ; ಲಂಪಟ.

बद-मस्ती, स्त्री॰ ಉನ್ಮ ತ್ರೃತಿ.

बदमाश, वि॰ ದುಷ್ಟ ; ಪೋಲಿ ; ಪುಂಡ.

बद-मिज़ाज, वि' ಸಿಡುಕು ಮೋರೆ ಯ:; ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವಭಾವದ.

बद-रंग, वि॰ ಬಣ್ಣ ಗೆಟ್ಟ.

बदःराह, वि॰ ದುರ್ವಾರ್ಗಿ.

ಷನ್ಯ ಇಂ ಬದಲಾವಣೆ; ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದಲು.

बद्दलना, अ॰ ಬದಲಾಗು; ಮಾ ರ್ಪಡು. स॰ ಬದಲಾಯಿಳು; ಮಾರ್ಪಡಿಸು. बदला, पु॰ ముయ్యి; ಪ್ರತಿಫಲ; ಸೇಡು; ಪ್ರತೀಕಾರ; लेना ಸೇಡು ತೀರಿಸು.

बदली, ची॰ ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದಲಾ ಯಿಸು; ಮಾರ್ಪಡಿಸು.

बदला, पु॰ ಮುಯ್ಯು; ಪ್ರತಿಫಲ; ಸೇಡು; ಪ್ರತೀಕಾರ;—लेना ಸೇಡು ತೀರಿಸು.

बदली, ची॰ ಪರಿವರ್ತನೆ; ಬದಲಾ ವಣೆ; ಬದಲಿ; ವರ್ಗ; ಸ್ಥ ೪ಾಂ ತರ.

बदले, कि॰ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ; ಬದಲಾಗಿ. बदलोवल, स्नो॰ ಅದಲು ಬದಲು; ಮಾರ್ಪಾಡು.

बद-शकल, वि॰ ರೂಪಗೆಟ್ಟ; ಕು ರೂಪಿ.

बद-सल्की, ची॰ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರ; ಅಪಕಾರ; ಕೆಡಕು.

बद-सुरत, वि॰ दे॰ बद-शकल.

बदस्त, किः ದ್ವಾರ; ಮುಖಾಂತರ. बदस्तूर, किः ಯಥಾಪ್ರಕಾರ; ಎಂದಿ ಸಂತೆ.

बद-हज़मी, ची॰ ಅಜೀರ್ಣ.

बद-हवास, वि॰ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿದ; ದಣಿದ.

बदःहाल, पु॰ ದುಸ್ಥಿ ತಿ. बहा, दि॰ ನೇಮಕವಾದ; ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ.

बदान, स्त्री॰ ಮೊದಲೇ ನಿಶ್ಚಯಿ ಸಲ್ಪಡುವಿಕೆ. बदाबदी, स्त्री॰ क्षुँगुँगः छैं; ठ०द्यु. बदाम, पु॰ दे॰ बादाम.

बदी, स्त्री॰ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ; ಕೆಡಕು; ಅಪಕಾರ.

बदीह, वि॰ डैंंग्रेंट; मू र्यु.

बदोलत, कि॰ ಕೃಪೆಯಿಂದ; ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ; ದೆಸೆ ಯಿಂದ.

बद्ध, वि॰ ಗಂಟು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

बद्धकोष्ट, पु॰ ಮಲಬದ್ಧ ತೆ.

बद्धपरिकर, वि॰ ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿದ; ಸಿದ್ಧ ನಾದ.

बद्धी, എ ಹೊ ಹಗ್ಗ; ದಾರ; ಮೀಡೆ; ವ್ರತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕಂಕಣ ಅಥವಾ ದಾರ.

ತಸ್, ಇಂ ಕೊಲೆ; ವಧೆ

बन्नना, स॰ ಕೊಲ್ಲು. पु॰ ಚೆಂಬು.

बगई, को॰ ನೃದ್ಧಿ; ಆನಂದೋತ್ಸವ; ಮಂಗಳಾಚರಣೆ; ಅಭಿನಂದನೆ; ಕುಶಲ ಸಂದೇಶ.

बधावा, पु॰ ಶು ಭ ಕಾ ರ್ಯ ಗ ಳ ಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಮತ್ರರು ಬಂಧುಗಳು ಕೊ ಡುವ ಉಪಹಾರ.

बधाया, पु॰ ಅಭಿನಂದನೆ; ಉಡು

बिषक, पु॰ ಕೊಲೆಮಾಡುವವ; सಲ್ಲಿ ಗೇರಿಸುವವ; ಬೇಡರವ.

बिचिया, यु॰ थै१क्ष ६ दित २ डेंग्रु ; — बैठना विज्ञाश्यामा ; तब्रु जामा.

बधिर, वि॰ ठेडांद्र. बधू, खी॰ दे॰ वधू. बध्री, ची॰ ಸೊಸೆ; ಮುತ್ತೈದೆ; ಸುಮಂಗಲಿ. बध्य, वि॰ ವಧಿಸಲು ಅರ್ಹವಾದ. **बन, पु॰ ಕಾಡು**; ಅಡವಿ. बनकर, पु॰ ಕಾಡಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ತ ಕಂದಾಯ. बनखंड, पु॰ ಕಾಡು; ಅಡವಿ. बनखंडी, स्नो॰ ಕಾಡಿನ ಒಂದುಭಾಗ. go ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವನು. बनचर, पु॰ काढां क्यूंग; काढा ಜನ. बनचारी, वि॰ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ; ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ. बनज, पु॰ ತಾವರೆ; ವ್ಯಾಪಾರ. बनजारा, पु॰ ಎೄ ಬಾರಿ. बनना, भ॰ ಆಗು; ಸಿದ್ಧವಾಗು; ತಯಾರಾಗು; ಸರಿಯಾಗು; ಕೈಗೂಡು; ಸ್ನೇಹದಿಂದಿರು. बनपर, पु॰ ನಾರುಮಡಿ. बनफ्र्या, पु॰ ಸೋಂಪಿನಂತಿರುವ ಒಂದು ಔಷಧಿ ವಿಶೇಷ. बनबिलाव, पु॰ ಕಾಡುಬೆಕ್ಕು. बनमानुस, पु॰ ಕಾಡುಮನುಷ್ಯ. बनमाला, बो॰ डाथर, कंंक्त, ಮಂದಾರ, ಶಾರಿಜಾತ, ಕಮಲ ಈ ಐದರಿಂದಲೂ ಆದ ಮಾಲೆ.

बनमाली, पु॰ ಶೀಕೃಷ್ಣ; ದಟ್ಟವಾದ

ಕಾಡು.

बनरा, पु॰ ಮಂಗ; ಕಪಿ. बनराज, पु॰ ಸಿಂಹ; ದೊಡ್ಡ ಮರ. बनरी, स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣು ಕಪಿ. बनवसन, पु॰ रुगराठा थे. बनवाना, स॰ बनाना ದಪ್ರೇರ ಣಾರ್ಥಕ. बनवारी, पु॰ ಶೀಕೃಷ್ಣನ ಒಂದು ಹೆಸರು. बनस्थली, 📢 🌣 ಕಾಡಿನ ಯಾವುದಾದ ರೊಂದು ಭಾಗ. बनात, എ ಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ. ಉಣ್ಣೆ ಯ ಬಟ್ಟಿ; ಸಕಲಾತಿ ಬಟ್ಟಿ; ಬನಾತು. बनाना, स• మाడు; डయाठম; ಕಟ್ಟು ; ಗಳಿಸು ; ಸರಿಮಾಡು. बना-बनाया, वि॰ ತಯಾರಾಗಿ ಸಿದ್ದ ವಾದ बनाम, अच्यः ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ; ವಿರುದ್ಧ ವಾಗಿ. बनाव, पु॰ ತಯಾರಿಕೆ; ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ; ಯುಕ್ತಿ; ಉಪಾಯ. बनावट, स्त्रो॰ ଓಚನೆ; ನಿರ್ಮಾಣ; ಕಲ್ಪನೆ; ಸೃಷ್ಟನೆ; ಮಾಟ; ಆಡಂಬರ. बनावटी, वि॰ ಕಲ್ಪತ; ಸೃಷ್ಟನೆಯ;. ಕೃತಕ. बनिज, पु॰ ज्ञुब्ब्व्य ; रावका. बनिता, स्त्री॰ ಹೆಂಗಸು; ಹೆಂಡತಿ. बनिबा, पु॰ ವರ್ತಕ; ನ್ಯಾಪಾರಿ;. ವೈಶ್ಯ.

वनिस्वत, अन्य० है,०ड; १०ड. बनी, पु० ಮ ಕ್ರ ಳು ;--- **आदम** ಮನುಷ್ಯ. ·**बनेठी, स्रो॰** ಪಟ್ಟಾವರಸೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ದೊಣ್ಣೆ. बनैला, वि॰ का क्षेत्र; चेंतू. बनौरो, वि॰ ಹತ್ತಿಯ ಹೂವಿನಂತಹ; ಹತ್ತಿಯಂತೆ ಮೃದುವಾದ. बनौरी, चो॰ धर्तेक्ष्र्रः, क्ष्रुळितका. बन्द, वि० दे० बंद. बन्दा, पु॰ ಸೇವಕ;— नवाज ದಯಾ **ಳು ;—परवर ಆಶ್ರಯದಾ**ತ. बन्दिश, स्नी॰ गं॰धाः; ಪದ್ಯರಚನೆ; ಉಪಾಯ; ದೂರು. बन्दी, पु॰ ಕೈದಿ. स्त्रो॰ ದಾಸೀ. बपतिस्मा, पु॰ हैं ुर्जू कंडत दिः हूँ ಯ ಸಂಸ್ಕ್ರಾರ. बपु, पु॰ ठिएठं; दीरक. बपौती, घो॰ ತಂದೆಯಿಂದ ಸಿಕ್ಚಿದ ఆస్త్రి. ·**बप्पा, पु॰ ತ**ಂದೆ; ಅಪ್ಪ. **बकारा पु॰** शर्गेक्वाधुः; ळथी. **बबर, पु॰** कैं थशु ७; भे०क. •बबुआ, पु॰ ಮಗನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆಯುವ ಹೆಸರು. बबूल, पु॰ ಜಾಲೀವುರ. बब्ला, पु॰ म्रा०धितक्ति थे. बमूत, बी॰ ವಿಭೂತಿ; ಭಸ್ತ. ·बस, पु॰ भे के को ते त का o कै; ಬಾಂಬು.

बम्जिब, कि॰ ಪ್ರಕಾರ್; ಅನುಸಾರ. बयस, बी॰ वर्कास्त्र ; ह्युक. क्या, पु॰ ಒಂದು धरीका हरू. बयान, पु॰ ವರ್ಣನೆ; ವಿಪರಣೆ; ವೃತ್ತಾಂತ. बयाना, पु॰ ಮುಂಗಡ; ಸಂಚ ಕಾರ. बयाबान, पु॰ कात्थः; ವर्तः, कार्यः; ವಿನಾಶ. बयार, स्त्री॰ गठिए. बर, पु॰ ಮದುಮಗ; ವರ; ವರ ಪ್ರಸಾದ; ಬಲ; ಶಕ್ತ್ರಿ; ಆಲದ ಪುರ. ಡಿಂ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉತ್ತಮ. अच्यः ವೇಲೆ; ವಿರುದ್ಧ; ಆದರೆ; —आना ಸಿದ್ದಿಸುವುದು;—आमद ಎದುರಿಗೆ ಬಂದ; ಹುಡುಕಿತೆಗೆದ; ನದಿಯ ಮೆಕ್ಕಲು ಭೂಮಿ. बरई, पु॰ ವೀಳೆಯದೆಲೆಯನ್ನು ಬೆಳೆ ಯುವವ. बरकंदाज़, पु॰ ಬಂದೂಕು ಹಿಡಿದಿ ರುವ ಸಿಪಾಯಿ; ಪಹರೇದಾರ. बरकत, चो॰ ಏಳಿಗೆ; ಅಭಿವೃದ್ಧಿ; ಅಭ್ಯುದಯ; ಲಾಭ; ನಫ; ಪ್ರಭಾವ; ಮಹಿಮೆ. बरकरार, वि॰ भू ठंकारी; कार्युड ವಾಗಿ; ಹಾಜರಾದ. बरकाज, पु॰ ಮದುವೆ; ವಿವಾಹ. क्तकाना, स॰ उध्यास्यः; रीजारीस्यः बरसना, अ॰ दे॰ बरसना. बरसा, स्त्री॰ कं रे.

बरख़ास्त, वि९ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ ; ಮುಕ್ತಾಯವಾದ.

बरिज़लाफ्न, कि॰ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ; ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿ.

बरख़ुरदार वि॰ ಸುಖಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಚಂತೆಯಿಲ್ಲದ. पु॰ ಮಗ.

बरगद, पु॰ ಆಲದಮರ; ವಟವೃಕ್ಷ. बर-गहता, वि॰ ತಿರುಗಿಬಿದ್ದ; ವಿರೋಧ ವಾದ.

बरगलाना स॰ ಮೋಸಮಾಡುವುದು. बरछा, पु॰ ಭಲ್ಲೆ ; ಭರ್ಜಿ.

बाक्टेत पु॰ ಭರ್ಜಿಯನ್ನು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿವುಣ.

बरजना, स॰ ಬೇಡವೆನ್ನು; ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡು; ವರ್ಜಿಸು.

बरज़बान, वि॰ ಬಾಯಿ ಪಾಠವಾದ ; ಕಂಠಸ್ಥ.

बरजस्ता, वि॰ ಆಶುಭಾಷಣ.

बरज़ोर, वि॰ ಪ್ರಬಲವಾದ; ಬಲ ವಂತವಾದ; ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾ ಡುವ. क्रि॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ; ಒತ್ತಾಯದಿಂದ.

बरजोरी, स्त्री॰ ಒತ್ತಾಯ; ಬಲ ಪ್ರಯೋಗ; ದುಂಡಾವರ್ತಿ.

बरत, स्त्री॰ ಹಗ್ಗ; ದಾರ; ಪ್ರಯೋಗ. बरतन, पुरु कार्डु.

बरतना अ॰ ವರ್ತಿಸು; ನಡೆಕೊಳ್ಳು. स॰ ಉಪಯೋಗಿಸು.

बरतर वि॰ ಹೆಚ್ಚು; ಉತ್ತಮ; ಶ್ರೇಷ್ಠತರ. बरतरफ्र, वि॰ ಒಬ್ಬ ದಿಗೆ; ಒತ್ತಟ್ಟು; ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ; ತಳ್ಳಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ.

बरताना, स॰ ಹಂಚು; ವಿನಿಯೋ ಗಿಸು.

बरताव, पु॰ ವರ್ತನೆ; ವೃವಹಾರ. बरती, वि॰ ವೃತವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿರು ವವ.

बरतोर, पु॰ ಕೂದಲು ಕಿತ್ತುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹುಣ್ಣು.

बरत्तर, वि॰ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗು ವವ; ಹೊರುವವ; ನಾಹಕ; ಆಜ್ಞಾ ವಾಲಕ.

बरदाइत, स्त्री० ಸಹಿಮಬ್ಬತೆ; ಸಹನೆ; ತಾಳ್ಮೆ.

बरन, पु॰ ವರ್ಣ.

बरनन, पु॰ ವರ್ಣನೆ.

बरना स॰ ಮದುವೆಯಾಗು; ವರಿಸು; ನೇಮಿಸು. अ॰ ಉರಿ.

बरपा, वि॰ ಎಜ್ಞುನಿಂತ (ದಂಗೆ, ದೊಂಬಿ ಮುಂತ್ರಾಜ್ಞು).

बरफं, स्त्री॰ ಮಂಜುಗೆಡ್ಡೆ; ಹಿಮ.

बरकी, स्त्री॰ ಕೈಸ್ಬಾರಿ ಮಿಠಾಯಿ. बरबंड, ति॰ ಬಲಶಾಲಿ; ಪ್ರತಾಪಿ; ಪ್ರಚಂಡ.

बरबर, स्त्रो॰ ಹರಟಿ; ಒದರುವಿಕೆ.

बरबस, कि॰ ಬಲವಂತವಾಗಿ ; ಬಲಾ ತ್ಕಾರದಿಂದ ; ವೃರ್ಥವಾಗಿ.

बरबाद, वि॰ ಹಾ'ಳಾದ.

बरबादी, स्त्री॰ तुरुष्ठ ; क्रान्थ.

बरम पु॰ ಕವಚ.

-बरमा, go ತೂತುಕೊರೆಯುವ बराती, go ದಿಬ್ಬಣದವ ಯಂತ: ಜೆನಿಗೆ

ಯಂತ್ರ; ಬೈರಿಗೆ.

न्त्रमी, पु॰ ಬರ್ಮಾದೇಶದವೆ: वि॰ ಬರ್ಮಾದೇಶದ. च्ली॰ ಬರ್ಮಾ ದೇಶದ ಭಾಷೆ.

बरवा, खो॰ ಮಳೆ; ವೃಷ್ಟಿ.

बरस, पु॰ ವರ್ಷ; मंब्यंड्र र.

बरसगांठ, स्त्री॰ क्रांधेंां क्रय्युः ; क्ष्यंज्ञे.

बरसना, अ॰ ठाई धीर है; ठक्षेत्र फा; डकरा.

-बरसात, **ची**• ಮಳೆಗಾಲ; ವರ್ಷ ಋತು.

बरसाती, वि॰ ಮಳೆಗಾಲದ. दुः ಹೊದ್ದುುಕೊಂಡರೆ ಮೈ ಒದ್ದೆಯಾ ಗದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಟ್ಟೆ.

बरसाना, स॰ ವರ್ಷಿಸು; ಸುರಿಸು.

बरसी, स्त्री॰ ವರ್ಷಾಬ್ದೀಕ ಶ್ರಾದ್ಧ.

बरहना, वि॰ ಮೈಮಿ॰లೆ ವಸ್ತ್ರ ವಿಲ್ಲದ; ಬೆತ್ತ ಲೆ.

सहस्र, वि॰ भैध्या तै००वः; ಕ್ರುದ್ಧ ನಾದ್ಯ; ಉತ್ತೇಜಿತ.

बरहा, पु॰ ಚಿಕ್ಚಕಾಲುವೆ; ನಾಲೆ; ಹಗ್ಗ.

बरही, बी॰ ಹೆತ್ತ ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿನ ಮಾಡುವ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ; ಹಗ್ಗ; ಹೊರೆ. पु॰ ನವಿಲು; ಮಯೂರ.

बरा, पु॰ ठढें; ठ़ं०हे.

न्**बरात, जी** ದಿಬ್ಬಣ ; ಮದವಣಿಗನ ಮೆರವಣಿಗೆ. बराता, पुरु ध्यान्य स्थाना, सर्वे कार्याना, सर्वे कार्याना, सर्वे कार्यान्य स्थानिक स

ಕೇರು. ೫೦ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗ ದಿರು.

बराबर, वि॰ प्रकार्त्रकाट; प्रठे ಯಾದ; ಎಣೆಯಾದ; ಸಮತಲ ವಾದ. क्रि॰ प्रಮವಾಗಿ; प्रठे ಯಾಗಿ; ಒಂದೇ ಸಮನೆ.

बराबरी, क्री॰ ಸಮಾನತೆ; ४० ತೂಗುವಿಕೆ.

बरामर, वि॰ ಹೊರಗೆ ಬಂದ; ಹೊರಟರುವ; ಪತ್ತೆಯಾದ. स्ता॰ ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಹುಟ್ಟುವಳಿ; ವರಮಾನ.

बरामदा, पु॰ ही फार्थ ; ಪಡಸಾಲೆ.

बराय, अन्य॰ ಓಸ್ಕರ; ನಿಮಿತ್ತ; — नाम ಹೆಸರಿನ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ನಾಮ ಮಾತ್ರಕ್ತು.

बसव, पु॰ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ವಿಕೆ; ಬಿಡುವಿಕೆ ; ವರ್ಜಸುವಿಕೆ ; ನಿವೃತ್ತ ನಾಗುವಿಕೆ.

बराह, कि॰ ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ; ರೂಪದಲ್ಲಿ ; ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

क्ते क्वी॰ ಸಂಡಿಗೆ. वि॰ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ; ಮುಕ್ತ.

बर, अब्बर॰ ಆದರೂ ಆಗಲಿ; ಬೇಕಾ ದ್ವಾಗಲಿ; ಏನೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. बस्नी, ची॰ ಕಣ್ಣೆ ವೆಯ ಕೂದಲು. बरोडा, पु॰ धानीका; तार्ठ; ಬೈಠಕ್ ಖಾನೆ.

बरोबर, वि॰ दे॰ बराबर. बरोह स्त्री॰ ಆಲದ ಬಿಳಲು. बरोनी, खी० दे० वरुनी.

बर्क, स्त्रो॰ ವಿದೃಚ್ಛಕ್ತಿ; ಮಿಂಚು. वि॰ खारा कात; खंडार.

बर्कत, स्त्री॰ दे॰ बरकत.

बर्छा, पु॰ दे॰ बरछा. बर्णना, स॰ ವರ್ಣಿಸು

बर्त्तन, पु॰ दे॰ बरतन.

वर्तना, स॰ जर्अन्त्रः; ७ छरिरः ; ಉಪಯೋಗಿಸು.

बर्त्ताव, पु० दे० बरताव. बर्दाइत, स्त्री० दे० बरदाइत.

बर्फ, पु॰ ಹಿಮ; ಮಂಜಿನಗೆಡ್ಡೆ. बर्फिस्थान, पु॰ ಮಂಜು ತುಂಬಿದ

ಸ್ಥಳ; ಹಿನುದ ಬೆಟ್ಸ. बर्फ़ी, खो॰ दे॰ बरफ़ी.

वर्वर, पु॰ काका क्षत्रका; अरमू, ಮನುಷ್ಯ ; ಅನಾಗರಿಕರು. ಡಿ. ಅನಾಗರಿಕ.

बरं, पु॰ ಕಣಜದ ಹುಳು. बर्र-ए-आज़म, पु॰ ಮಹಾದ್ವೀಪ.

बर्राक्न, वि॰ ಹೊಳೆಯುವ; ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನವಾದ; ಚುರುಕಾದ; ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುವ; ಚತುರ.

बर्गना, अ॰ धवधधिकाः; इत्रं

ರಿಸು.

बर्सात, स्री० दे० बरसात.

बर्छर, वि॰ ಎತ್ತ್ರರವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಟ: ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ.

बल, पु॰ ಶಕ್ತಿ; ಬల; ಆಶ್ರಯ; ಭರವಸೆ; ಹುರಿ; ಸುರುಳ: ಸುಕ್ಷ; ಬಾಗು; ಡೊಂಕು; ಅಂತರ; ವ್ಯತ್ಯಾಸ;—**खाना** ಹುರಿಯೇರು; ಡೊಂಕಾಗು.

बलकना, अ॰ ಕುದಿ; ಆವೇಶಗೊಳ್ಳು.

बलकाना, स॰ ಕುದಿಸು; ಉಕ್ಕೇರಿಸು. बलगम, पु॰ च्यः है है हतू.

बलना, अಂ ಉರಿ; ಜ್ವಲಿಸು. बलबलाना, अ॰ शार्ड्यु ; हाते.

बलम, पु॰ ಪ್ರಿಯ ; ಗಂಡ ; ಪತಿ. बलय, पु॰ दे॰ वलय.

बलवंत, वि॰ ಬಲವುಳ್ಳ ; ಶಕ್ತ್ತಿವಂತ; ಬಲಿಷ್ಟ್ಯ.

बलवा, पु॰ ದಂಗೆ; ವಿದ್ರೋಹ; ಬಂಡಾಯ.

बलवाई, पु॰ ದಂಗೆಖೋರ; ರಾಜ ಪ್ರೋಹಿ; ಬಂಡಾಯಗಾರ.

बरुवान, पु० दे० बरुवंत.

ಸಂಕಟ; ಕಷ್ಟ;—नशीन ಬಹಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ.

बलाक, पु॰ चैंगर् ुंै.

बलागत, बी॰ कार्नुधार्युः; व्या

बलात्, कि॰ थणाडगुर्वजातः; ಹಠದಿಂದ.

बसाकार, पु॰ ६, डानुळा. बसाय, स्त्री॰ दे॰ बसा.

बिह, की॰ ಕಾಣಿಕೆ; ಆಹುತಿ; ನೈವೇದ್ಯ.

बिछदान, पु॰ ಆಹುತಿ; ಅರ್ಪಣೆ. बिछहारना, स॰ ಬಲಿ ಕೊಡು.

बिल्हारी, स्त्री॰ ಆಹುತಿ; ಬಲಿ; ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ.

बलुआ, वि॰ ಮರಳಿನ; ಉಸುಬಿನ. बलैया, खो॰;—लेना ಆಶೀರ್ನದಿ ಸುತ್ತಾ ಮುತ್ತಿಡುವುದು; ಇತರರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸು ವುದು.

बिस्कि, अस्य॰ ಆದರೆ; ಆಲ್ಲದೆ; ಇಲ್ಲವೆ.

बहुम, पु॰ ಭಲ್ಲೆ; ಈಟ; ದೊಣ್ಣೆ. बल्लमटेर, पु॰ ಸ್ವಯಂಸೇವಕ.

बल्लमवर्रार, पु॰ ದಂಡಧಾರಿ ; ರಾಜ ಸವಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಜನರು.

कला, go ದೊಣ್ಣೆ; ಜಲ್ಲೆ; ದಾಂಡು; ಬ್ಯಾಟು. ಗ, ಹಾಂ ಸಣ್ಣ ಕೋಲು; ದೋಣಿ ನಡೆಸುವ ಹುಟ್ಟು.

बवंडर, दुः ಸುಳಿಗಾಳ; ಸುಂಟರು

ಗಾಳಿ. बवासीर, पु॰ ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ. बशर, पु॰ ಮನುಷ್ಯ.

क्सरा पु॰ ಮುಖಾಕೃತಿ; ಮುಖ ಭಂಗಿ. बशतें, कि॰ ಷರತ್ತಿನ ಘೇಲೆ; ಆದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ.

बशारत, पु॰ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ.

बशीर, वि॰ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತರುವವ.

बक्साका, वि॰ ಸಂತೋಷಗೊಂಡ ; ಪ್ರಸನ್ನ.

बसंती वि॰ ವಸಂತಕಾಲದ; ಹಳದಿ. ಬಣ್ಣದ.

बस, अव्य० ಸಾಕು. बि॰ ಸಾಕಷ್ಟು ; ಯಥೇಷ್ಟ. दु॰ ವಶ; ಶಕ್ತಿ. बसना, अ॰ ನೆಲೆಸು; ವಾಸವಾಗಿರು;

ವಾಸಿಸು; ತಂಗು. बसवार, पु॰ ಒಗ್ಗ ರಣೆ. बसर, पु॰ ಜೀವನ; ಬದುಕು; ಜೀವನೋಪಾಯ.

बसह, पु॰ ಎತ್ತು.

बसाना, स॰ जग्नर्यगाविष्यः; ड० तैप्रः; विष्यः; धन्दृष्टीरगः; ज्ञाम्बर्धायात्यः, अ॰ ज्ञान्यः तवैष्णः.

वसीकत, खी॰ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನ; ವಸಾ ಹತು; ವಾಸ.

बसीकरन, पु॰ ವಶಮಾಡಿಕೊಳು ವುದು; ವಶೀಕರಣ.

बसीगत, स्त्रो॰ दे॰ बसीकत.

बसीह पु॰, ಸಂದೇಶವಾಹಕ; ದೂತ. बसुला, पु॰ ಮರಸಿಗಿಯುವ ಒಂದು

ಆಯುಧ; ಬಾಚಿ.

बस्की, बी॰ प्रश्लू धारथे; कुँ धारथे.

स्तेरा, वि॰ ವಾಸಿಸುವವ; ನೆಲೆಸು ವವ. दु॰ ಯಾತ್ರಿಕರು ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ಛತ್ರ; ಉಳಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ.

बसोबास, पु॰ हैज्जिस्स्यू र. बसोंधी, स्त्री॰ धार्म्स्याटी ಎಂಬ ಸಿಹಿ ತಿನಸು.

बस्ता, पु॰ పుస్ತು ಕದ ಚೀಲ; ಕಾಗದ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕ ಪುಸ್ತು ಕ ಗಳನ್ನು ಗಂಟುಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟಿಯ ಚೌಕ;—बांघना ಗಂಟುಮೂಟಿ ಕ ಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತ ನಾಗು.

बस्तार, पु॰ ಗಂಟು; ಮೂಟಿ; ಕಂತೆ.

बस्ती, स्त्री॰ ವಾಸಸ್ಥಾನ; ಗ್ರಾಮ; ಊರು; ಪಾಳಿಯ.

बहँगी, स्त्री॰ ಕಾವಡಿ ಅಡ್ಡೆ.

बहकना, अ॰ ಹಾದಿತಪ್ಪು; ಗುರಿ ತಪ್ಪು ನೋಸಹೋಗು.

षहकाना, स॰ ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು; ಗುರಿ ತಪ್ಪಿಸು; ದುರ್ಬೋಧನೆಗೆ ಈಡು ಮಾಡು; ಶುಸಲಾಯಿಸು.

बहन, जी॰ ಸಹೋದರಿ.

बहना, अ०४०; ಪ್ರವಹಿಸು; ಸೋರು; ತೇಲಿಕೊಂಡು ಹೋಗು; ಗಾಳಿ ಬೀಸು; ಚದರಿಹೋಗು.

बहनापा, पु॰ प्रकारतिवर्डु; ' ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರಂತೆ ವರ್ತಿಸುವಿಕೆ. 'बहनोई, पु॰ ಸಹೋದರಿಯ ಗಂಡ; ಭಾವ.

बहबूद, दु॰ धर्गुं ಯದा ; ಶುಭ,

बहम, कि॰ राजतं ; राक्षेड.

बहर, कि॰ ಓಸ್ಕರ; ಸಲುವಾಗಿ.

बहर-हाल, कि॰ ಏನೇ ಆಗಲಿ; ಹೇ ಗಾದರೂ.

बहरा, वि॰ वैञ्चेत.

बहराना, स॰ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಇರು; ಗಮನಿಸದಿರು; ಮರೆಸು; ಪುಸ ಲಾಯಿಸು.

बहरिया, वि॰ ಹೊರಗಿನ; ಬಾಹ್ಯ. बहरियाना, स॰ ಹೊರಡಿಸು; ಬೇರ್ಪ ಡಿಸು. अ॰ ಹೊರಗಾಗು; ಬೇರೆ ಯಾಗು.

बहरी, ची॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗಿಡುಗ. बहरूना, भ॰ ದುಃಖವನ್ನು ಮರೆತು ಚಿತ್ತನೃತ್ತಿಯ ನ್ನು ಬದಲಾ ಯಿಸು.

बह्लाना, स॰ ವಿನೋದಪಡಿಸು; ಮನೋರಂಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು; ಮರೆಸು; ಮರುಳುಗೊಳಿಸು.

बहलाव, पु॰ ಮನೋರಂಜನೆ.

बहली, 'स्नो॰ ರಥದಂತಹ ಎತ್ತ್ರಿನ ಗಾಡಿ.

बहस, स्त्री॰ कार्य; उत्तः; क्रिकाय; स्रक्षैतः

बहसना, स॰ ಪಾದಿಸು; ವಾದ ವಿವಾದನೂಡು.

बहादुर, वि॰ ವೀರ; ಶೂರ; ಪರಾ ಕ್ರಮ. बहादुरी, स्त्री॰ डिंग्फर; साळसं;

∠ ಪರಾಕ್ರಮ. ————

बहाना, स॰ ಹಾಯಿಸು; ಹರಿಸು; ಸುರಿಸು; ತೇಲಿಸು. पु॰ ನೆಪ.

बहार, भ्री॰ ವಸಂತಕಾಲ; ಸುಗ್ಗ; ಆನಂದ; ಮೋಜು; ಕಾಂತಿ; ಸೌಂದರ್ಯ; ಅರಳುವಿಕೆ; ವಿಕಾಸ; ತಮಾಶೆ.

बहाल, वि॰ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತೆ; ಎಂದಿ ನಂತೆ; ಪೂರ್ವವತ್; ಆರೋಗ್ಯ ವಾಗಿ.

बहाली, स्त्री॰ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರು ವಿಕೆ; ವುನಃ ಸ್ಥಾಪನೆ; ಬಿಡ ಗಿನ ನುಡಿ.

बहाव, पु॰ ಹರಿಯುವಿಕೆ ; ಪ್ರವಾಹ ; ಸೆಳಿತ.

बहिन, स्त्रो॰ ಸಹೋದರಿ.

बहिनापा, पु॰ दे॰ बहनापा.

बहियां, बी॰ डैंग्लिंग.

बहिरंग, वि॰ ಹೊರಗಣ; ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಇಲ್ಲದ.

बहिला, वि॰ ಗೊಡ್ಡು; ಬರಡು (ದನ).

बहिस्त, पु॰ मूर्तात.

बहिष्कार, पु॰ ಹೊರಗೆ ಹಾಕು ವುದು; ಬೇಡವೆಂದು ತೃಜಿಸು ವುದು.

बहिष्कृत, वि॰ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

बही, सी॰ एंड्रिट श्रेप्टु ड.

बहु, वि॰ ಬಹಳ; ಬಲು.

बहुज, वि॰ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತನ.

बहुत, वि॰ ಬಹಳ; ಆನೇಕ क्रि॰ ಬಹಳವಾಗಿ; ಅಧಿಕವಾಗಿ; —करके ಬಹಳಮಾಡಿ;—कुकु ಬಹಳ.

ाहुतात ह्वा• ಆಧಿಕೃ; ಬಾಹುಲ್ಯ.

बहुतेरा, वि॰ ಬಹಳ ; ಕೊಂಚ. कि॰ ಬಹಳವಾಗಿ.

बहुतेरे, वि॰ ಹಲವು; ಅನೇಕ.

बहुचा, कि॰ ಬಹಳಮಾಡಿ; ಪ್ರಾಯಃ; ಅನೇಕವೇಳೆ.

बहुमत, पु॰ ಬಹಳ ಜನರ ಅಭಿ ಪ್ರಾಯ.

ुमूल्य, वि॰ धळं थं थं थं थं.

बहुरंगी, वि॰ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೋಗು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ.

बहुरना, २० ಹಿಂತಿರುಗು; ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರು.

बहू, **ಫಾ**ಂ ಸೊಸೆ; ವಧು. बहेड़ा, पु॰ ತಾರೆಕಾಯಿ.

बहेत्, वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದಾ ಡುವ.

बहेल्या, पु॰ घाँधीता ठं; घाँखी.

बह, पु॰ मंज्ञाता ; ध़॰ विम्रा. बहेरवाँ, पु॰ क्षक्रसा.

बोक, वि॰ ಬಾಗಿದ; ಡೊಂಕಾದ. पु॰ ಡೊಂಕು; ಬಾಗು. क्ली॰ ವಂಕಿ; ತೋಳು ಬಂದಿ. बॉका, वि॰ फारीत; ಡೊಂಕಾದ. बॉकिया, क्षी॰ ಮುರಿಗೊಂಬು; ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು.

बॉक्स } वि॰ धंडंग्डर ; ढाँ० क्वात. बॉब्स की॰ काता; त्राध्य व्यात, खी॰ काता; त्राध्य व्याद्याचात काकांचे काता; कि॰ १००० काता;—देना के०११ काता.

बाँचना, स॰ ಓದು.

बाछा, स्त्री॰ चंश ठेचें; एभे धार्यः; एका॰ हुं.

बांछित, वि॰ ಕೋರಿಕೆಯ. बांझ, ಹಾಂ ಬಂಜೆ.

बांटना, स॰ ಹೆಂಚು; ಪಾಲು ಮಾಡು.

बांटा, पु॰ ಹಂಚುವಕಿ; ಪಾಲು; ಹಿಸ್ಸೆ;—बांटी ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವಿಕಿ. बांद, पु॰ ಸೀವಕ; তান.

बांदा, पु॰ धः ದನಿಕೆ; ಬದಿನಿಕೆ. बांदी, स्त्री॰ ಸೇವಕे; ತೊತ್ತು. बांदा, पु॰ ಕಟ್ಟಿ; ಒಡ್ಡು.

बांचना, स॰ ಕಟ್ಟು; ಬಿಗಿ; ಅಡ್ಡು ಹಾಕು; ಕಲ್ಪಿಸು.

ৰাখৰ, বু০ বঁ০টি; బ০দা; ১১ ৰ্ড্ৰ. ৰাৰী, দ্বী০ কাড্ৰু.

बास, दुः ಬಿದುರು; ದೋಣಿ ನಡೆ ಸುವ ಹುಟ್ಟು; ಗಣೆ; ಬಂಬು; ಎಂಟು ಅಡಿಯ ಅಳತೆ; ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ;—पर चांना ಹೆಸರು ಕೆಡಿ ಸುವುದು;—बासों उछलना ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಡುವುದು.

बांसुरी } स्त्री॰ कैंग्डिंश्टा; పిళ్ళం बांसुली ≸. ಗೋವಿ.

बा, पु॰ ನೀರು; ಸಲ; ಸರ್ತಿ. अव्य• ಸಂಗಡ; ಎದುರು.

बाइस, पु॰ कार्रल.

बाई, खी॰ युः ಯ्र ಹೆಸರಿನೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳುವ ಆದರಸೂಚಕ ಶಬ್ದ; ಕೆಲವೆಡಗಳಲ್ಲಿ ವೇಶೈಯರ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ ಬರುವ ಶಬ್ದ.

बाउर, वि॰ ळाखुः ; तखुः ; राव्यः. बाउरी, स्नी॰ दे॰ बावस्री.

बाएं, कि॰ ಎಡಗಡೆಗೆ; ಎಡಕ್ಕೆ. बाकचाल, वि॰ ಮಾತುಗಾರ; ಹರಟಿ ಮಲ್ಲ.

बाकर, पु॰ ವಿದ್ಯಾವಂತ; ಧನಿಕ. बाकायदा, कि॰ ನಿಯಮಾನುಸಾರ; ಕ್ರಮದಿಂದ?

बाक़ियात, स्त्री॰ ಬಾಕ್ತಿ ನಿಂತ ಹಣದ ಖಾಬುಗಳು; ನಿಲವು.

बाकिश स्त्री॰ ಮದುವೆಯ್ತಾಗದ . ಹೆಣ್ಣು; ಕನೈ.

बाकी, बि॰ ಉಳಿದಿರುವ; ಮಕ್ಕ; ಇದೇ ಮಕ್ಕನ್ನು; ಬಾಕಿ

बाक्रीदार, विश्व ಬಾಕಿ ಕೊಡ**ಬೇ**ಕಾ ದವೆ. बा-ख़बर, वि॰ ಸುದ್ದಿ ಸಮಾಚಾರ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವ; ಬುದ್ದಿ ವಂತ.

बाग, क्षी॰ ಕಡಿವಾಣ; ಲಗಾಮು.

बारा, पु॰ ತೋಟ; ಉದ್ಯಾನವನ; ಉಪವನ.

बागड़ोर, स्त्री ಲಗಾಮು; ಅಧಿಕಾರ ಸೂತ್ರ.

बाग़बान, पु॰ ತೋಟಗಾರ; ಮಾಲಿ.' बाग़बानी, क्री॰ ತೋಟದ ಕೆಲಸ.

बागर, go ನದಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಎತ್ತ್ರಗವಾದ ಸ್ಥಳ.

बाताती, की॰ ತೋಟ ಹಾಕುವದಕ್ಕೆ ಸಂಭಾದ ಭೂಮಿ; ಬಾಗಾ ಯಿತು.

बाती, वि॰ ಪಿತೂರಿ ನಡೆಸಿದವೆ; ಬಂಡಾಯಗಾರ; ಮ್ರೋಹಿ.

बाधी स्त्री॰ ತೊಡೆಯಬಳ ಆಗುವ ಹುಣ್ಣು.

बाज, पु॰ ಗಡಗ; ಡೇಗೆ; ಮಾಸೂಲು; ಕಂದಾಯ.

बाज़-गुज़ार, पु॰ ಕಂದಾಯ ತಿರು ವನ.

वाज़दावा, पु॰ ತನ್ನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದು.

बाजन, पु॰ दे॰ बाजा.

बाजना, अ॰ ವಾದ್ಯ ಗಳು ಮೊಳಗು.

बाजरा, पु॰ रुವर्छ.

बाजा, पु॰ ವಾದ್ಯ ; ಮೇಳ.

बाज़ाब्ता, फि॰ रिಯಮಾನುಸಾರ ವಾಗಿ. वि॰ रिಯಮಾನುಸಾರ ವಾದ.

बाज़ार पु॰ द्रैंधै; ಅ॰ तक धारि ; —गरम होना क्षेत्रगुरी चालु द्रावि चार्ताः

बाज़ारी विक ಪೇಟೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿ बाज़ारू } ಸಿದ; ಸಾಧಾರಣವಾದ; ಮಾನವಿಲ್ಲದ; ಮರ್ಯೂದೆಗೆಟ್ಟ; ಆಶಿಷ್ಟ.

बाजि, पु॰ ಕುದುರೆ.

बाज़ी स्त्री॰ ಆಟ; ಜೂಜಾಟ; ಪಂದ್ಯ; ಆಟದವರಸೆ; ಪಣ.

बाज़ीगर, पु॰ द्रेश्व हु का ते ; तार्व कत.

बाज़ीगरी, जी॰ ಮಾಟ್; ಮಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆ.

बाज्, पु॰ डैग्रिफा; धानका; सन्दु; कंटैकाफा.

बाज्बंद, पु॰ डैंगेर्पधरे.

बार, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ತೂಕದ ಬಟ್ಟು;—जोहना ದಾರಿಕಾಯು; ನಿರೀಕ್ಷಿಸು.

बाटना, स॰ ಅರೆ; ರುಬ್ಬು; ಮಿದಿ. बाटिका, ജി॰ ಹೂದೋಟ.

बारी, की॰ ಗುಳಿಗೆ; ಉಂಡೆ; ಕೆಂಡ ದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟರೊಟ್ಟೆ; ಬಟ್ಟಲು.

बादा, पु॰ ಬೇಲಿಹಾಕಿದ ಪ್ರದೇಶ; ದನಗಳ ಹಟ್ಟಿ.

बादी, स्नी॰ ಹೂದೋಟ.

बाद, स्त्री॰ ಪ್ರವಾಹ; ಪೂರ; ವೃದ್ಧಿ; ಗುಂಡಿನ ಸುರಿಮಳೆ; ಕತ್ತಿಯ ಬಾಯಿ.

बात, की॰ ಮಾತು; ವಚನ; ಚರ್ಚೆ; ಪ್ರಸಂಗ; ಸುದ್ದಿ; ವದಂತಿ; ಸಂಗತಿ; ವಿಷಯ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ಸಂಭಾಷಣೆ; ಮಾತಿನ ನಂಬಿಕೆ; ಗುಟ್ಟು. बात बनाना ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದಮಾ ತಾಡು ವುದು;—बहाना ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದು;—का धनी ಮಾಡಿ ದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಪಣದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಮಾಡುವುದು.

बातचीत, स्नो॰ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾ ಷಣೆ.

बातिन, पु॰ ಅಂತರಂಗ; ಅಂತः ಕರಣ.

बातिल, वि॰ स्थिन्।; १,०४०००. बाती, स्री॰ टिश्चट थड्डे. * बातुल, वि॰ क्यांस्नुः. बात्निया, वि॰ మाతుగార. बाद, क्रि॰ అనంతర; తరువాయ. वि॰ ಬೇರೆಮಾಡಿದ. पु॰ గాళ. बादबान, पु॰ ਲੱਯੰਨਿ నేపెట్; దాయి;

बादबान, पु॰ ಹಡಗಿ ನಪಟ; ಹಾಯಿ; ತೆರೆ; ಚಾಪೆ.

बाद-रफ्रतार, वि॰ ತೀವ್ರಗಾಮಿ; ವೇಗವಾಗಿ ನಡೆಯುವವ.

बादल, पु॰ दौगद ; दौगद्ये.

बादला, पु॰ ಜರತಾರಿ; ಕಲಾಬತ್ತು. बादशाह, पु॰ ರಾಜ; ಚಕ್ರವರ್ತಿ.

बादशाहत, की॰ ರಾಜ್ಯ; ಪ್ರಭುತ್ವ. बादशाही, की॰ ರಾಜ್ಯ; ಶಾಸನ; ಮನಸ್ಟೀ ವ್ಯವಹಾರ.

बाद-सफ़्त, स्त्री॰ ಬಿರುಗಾಳಿ; ದೊಡ್ಡ : ಸಂಕಟ.

बाद-हवाई, कि॰ ವೈರ್ಥವಾಗಿ; ಸುಮ್ಮನೇ.

बादा, पु॰ ವೆ.ದೖ; ಹೆಂಡ; ಸಾರಾಯಿ; —कश ಕುಡುಕ.

बाह्राम, पु॰ ಬಾದಾವಿ ಮರ ಮತ್ತು ಕಾಯಿ.

बादामी, वि॰ थाः ದಾಮಿ ಬಣ್ಣ ದ. बादि अञ्च॰ ವೈರ್ಥ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋ ಜನ.

बादिया, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ड॰ ಮೃದವಾತ್ರೆ.

बादी, वि॰ ವಾತ ಸಂಬಂಧವಾದ. ची॰ ವಾತ ದೋಷ.

बादे-सबा, स्नो॰ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿ ನಿಂದ ಬೀಸುವಗಾಳಿ; ಬೆಳಗಿನ ಗಾಳಿ. बाध, पु॰ ತಡೆ; ಅಡಚನೆ; ವಿಘ್ನ. बाधक, पु॰ ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸುವವ; ृತಡೆ ಯುವವ.

बाघा, ची॰ ಅಡ್ಡಿ; ಆಡಚನೆ; ಕಷ್ಟ; ನೋವು; ತೊಂದರೆ.

बाधित वि॰ ಅಡ್ಡಿ ಪಡಿಸಿದ; ಕಷ್ಟ ಕ್ಕೊಳಗಾದ; ತಡೆಗೊಳಗಾದ.

बाध्य, वि॰ इध्धा थिद्य.

कान, पु॰ ಅ॰ ഡः; ಬಾಣ; ಈ ಟೆ; ಕಾಂತಿ. स्त्री॰ ರೂಪ; ಅಲಂ

बानइत, वि॰ (बानैत) ಬಿಲ್ಲುಗಾರ. बानक, भ्रो॰ ವೇಷ.

बानगी, ज्ञी॰ ಮಾದರಿ; ನಮೂನೆ. बानर, पु॰ ಮಂಗ; ಕೋತಿ.

बाना, पु॰ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆ; ನೀವ; ಸಂಪ್ರದಾಯ; ನೆಯ್ಗೆ; ನೆಯ್ಗೆಯ ಹೊಕ್ಕು. स॰ ಬಾಯು ಆಗಲಸು.

बानि, स्नो॰ ಅಲಂಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ; ಆಭ್ಯಾಸ; ಕಾಂತಿ; ಕಳೆ; ನುಡಿ. बानिक, स्नो॰ ವೇಷ; ಶೃಂಗಾರ.

बानी, बी॰ राष्ट्र राष

बानीकार, वि॰ ಕುಯುಕ್ತಿ ಮಾಡುವ; ಧೂರ್ತ.

बान्) स्नी॰ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವರ್ಗದ ಹೆಂ बानो) ಗಸು; ಗೌರವಸ್ಥೆ.

बाप, पु॰ डं॰वें ; स्रतंत्र.

बापुरा, वि॰ डंग्य्युः; तिः तः; तिः तः; तक्षेत्रीधुः. बाप्, पु॰ ಅಪ್ಪ; ಅಣ್ಣം; ಅಯ್ಯ. बाफ, स्त्री॰ ಹಬೆ; ಆವಿ; ಉಗೆ. बाफ्र, वि॰ ನೇಯುವ; ನೆಯ್ದ.

बाफ्तता, पु॰ ಜರತಾರಿಯ ಹ್ಯಾಬಳ್ಳಿ ಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಒಂದು ಬಗೆ ಯ ರೇಶ್ಮೆ ವಸ್ತ್ರ.

बाब, पु॰ ಪರಿಚ್ಛೇದ; ಅಧ್ಯಾಯ.

बाबा, go ತಂದೆ; ಸಾಧು ಸನ್ಯಾಸಿ.

ಗಳನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಆದರ

ಸೂಚಕ ಶಬ್ದ; ವಯೇವೃದ್ಧ;

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಲು ಉಪ
ಯೋಗಿಸುವ ಶಬ್ದ.

बाबुल, पु॰ ड॰ वैं; ಬಾಬಿಲೋ ह ಪಟ್ಟಣ.

बान्, पु॰ ಮಹಾಶಯರು; ರಾಯ ರು; ಒಂದು ಆದರ ಸೂಚಕ ಸಂಬೋಧನ ಶಬ್ದ.

बाम पु॰ ಮಹಡಿ; ಮಾಳಿಗೆ.

बामन, पु॰ धगुळ्हु छ.

बा-मुहावरा, वि॰ प्रठेಯಾಗಿ ಹೇ ೪ದ.

बायँ, वि॰ ಎಡಗಡೆಯ; ಗುರಿತಪ್ಪಿದ. बायन, पु॰ ಬಾಗಿನ.

बायबी, वि॰ ಹೊರಗಿನ; ಅಪರಿಚಿತ. बायाँ, वि॰ ಎಡ; ಎಡಗಡೆಯ.

बायं, कि॰ ಎಡಗಡೆ; ವಿರುದ್ಧ.

बारंबार, कि॰ ಪದೇ ಪದೇ; ವುತ್ತೆ. ಮತ್ತೆ. **बार, क्षी॰** ಸಖ; ತಡವೆ; ಹೊತ್ತು; ವೇಳೆ. ಇಂ ಭಾರ; ಹೊರೆ; ಬಾಗಿಲು;--आम ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ;—क्श ಮಾಲು ಗಾಡಿ; ಗೂಡು.

बारगह } स्त्री॰ దరబారు ; ಡೇರೆ. बारगीर, पु॰ कैंगरे कैंगराज्ञ .

बारजा, पु॰ ಬಾಗಿಲಿನಮೇಲೆ ಮುಂ ದುಗಡೆ ಚಾಚಿ ಬಂದಿರುವ ಮಾಡ.

बारदाना, $g \circ ಸೈನ್ಯ<math> \mathring{e}_{\sharp}^{\sharp}$ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರ; ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಲು ಸಾಮಾನಿಡುವಪಾತ್ರೆ.

बारना, स॰ डढ़ै; है जारेफा; ಹೊತ್ತಿಸು; ಹೊಡಿ.

बारवधू, म्ली॰ ವೇಶ್ಯೆ. बारबरदार, पु॰ क्षार्ठ; ಹೊರುವವ. बारहखड़ी, स्त्री॰ कार्गार्थंड.

बारहदरी, स्त्री॰ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ತೆರೆದಿರುವ ಮಂಟಪ

बारहमासी, स्त्री॰ कर्तुं वर्का डै॰ त ಳಲ್ಲೂ ಆಗುವ; ವರ್ಷವೆಲ್ಲ ಹೂ ಅಥವಾ ಕಾಯಿಬಿಡುವ.

बारहसिंगा, पु॰ ಕಡವೆ; ದುಪ್ಪಿ. बारहा कि॰ ಹಲವು ಸಾರಿ; ಆಗಾಗ; ಪದೇಪದೇ.

बारां, पु॰ ಮಳೆ.

बारास, सी० दे० ब्यात.

बाराती, वि॰ ಮಳೆಯ ನೀರನ್ನಾ ಶ್ರಯಿಸಿದ. 😦 ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೋ ಯದ ವಕ್ಷ್ಮ.

बारिश, स्त्री॰ ಮಳೆ; ಮಳೆಗಾಲ.

बारी, स्त्री॰ ದಡ; ತಟ; ಅಂಚು; ತೋಟ; ಪಾತಿ; ಕಿಟಕಿ; ವರಿಸೆ; ಸರದಿ; ಹುಡುಗಿ; ಬಾಲೆ. ರಾ ಊಟದೆಲೆ ದೊನ್ನೆ ಮುಂತಾದು ದನ್ನು ಮಾರುವ ಒಂದು ಜಾತಿ.

बारीक, वि॰ डैंंं राज्य ; त्र राज्य ವಾದ; ಬಹಳ ಸಣ್ಣ; ಸೂಕ್ಷ್ಮ.

बारीकबीन } वि॰ प्रकर्स टूटिंग्ट.

बारीकबीनी, स्नी॰ ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ಯದೃಷ್ಟಿ. बारीकी, स्त्री॰ तळा; डैस्प्रें यु; ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ.

बारूद, स्नी॰ ಕರೀಮದ್ದು; ತುಬಾಕಿ ಮದ್ದು.

ಕೊನೆಗೆ.

बारें में, अन्य • ಸಂಬಂಧವಾಗಿ; ಬಗ್ಗೆ; ವಿಚಾರವಾಗಿ; ಕುರಿತು.

बाल, पु॰ क्रांकात; ಕೂದಲा; **ೆಕ್ಸ್ ;—बांका न होना** ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಷ್ಟವಾಗದಿರು ಅಥವಾ ತೊಂದರೆ ಯಾಗದಿರು. ಈಗಿಂ ಧಾನ್ಯಗಳ ತೆನೆ; - की खाल निकाळना ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗ ಕೆಟ್ಟ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು.

बालक, पु॰ काट्यात.

बाल्टी, बी॰ थ़हेरिंधे. बाल्टीब, पु॰ ಕೂದಲು हैर्स्स्जृंद ठिंद्यागांज कार्क्ष्यः. बाल्टा, स॰ ಉरिमः; ಹೊತ್ತಿಸು. बाल्टा, पु॰ थाण्युः. बाल्टा, बोल्ट—औरण्यां; ग्रेर्टि, ग्रुथ्युः. सल्यु॰ और्ण्यं. बाल्टाहे, वि॰ क्षेथ्वेतः; और्ण्युः, कार्यातः; की॰ कार्य्यः. स्त्री॰ और्ण्यः मंद्यात्वतः; कार्ण्यः हैते.

ತಾಹಾಡುವಾಗ, ಇಂ ಮಹಡಿಯ ಮೇ ಲಿನ ಕೊಠಡಿ.

बाह्य-नशीन पु॰ ಕೂಡಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳ; ಉನ್ನತಾಸನ.

बाला-बाला, किं और थै और थै; ಭೇರೆ ಯಾಗಿ; ಪರಭಾರೆ; ನೇರವಾಗಿ. बल्का, स्नीं त्रलू काळात्रे; ಕನೈ;

ಮಗಳು.

बालिग़, पु॰ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆ ಯನ್ನು ಮೀರಿದವ; ವಯಸ್ಥ.

बालिश, स्त्री॰ ತಲೆದಿಂಬು.

बालिइत, पु॰ गै९क्थ.

बाली, की॰ ಬಾವಲಿ; ಧಾನೃಗಳ ತಿನೆ.

बाकीवर्गी, स्त्री॰ ग्रुज्जळ ; ఏकार्स.

बालुका, बी॰) ಮಳಳು; ಉಸುಬು; बाल्ड्, पु॰) —की भीत ಬೇಗನೆ ನಾಶವಾಗುವ ವಸ್ತು, ಭರವಸೆ ಯಿಡಲು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲದ್ದು.

बाल्ह्झाही) দ্ধী ত ১০০০ থা গাঁঞ ভাল্ড্ৰান্ত) మీ তা গাঁঃ ফা হা গাঁঃ ভাল্ডী, দ্ধী ত বৈ ত ৰাল্ডী.

बाल्यावस्था, स्त्री॰ क्रांकातंत्र ; धार्थुः.

बाय, पु॰ गा॰ १; ವಾಯು; ಹೊಸು. बावही, स्त्री॰ ಸೋಪಾನಗಳಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕೊಳ; ಬಾವಿ; ಸಣ್ಣ ಕೆರೆ.

बावजूद, कि॰ ಹಾಗಿದ್ದರೂ; ಅಷ್ಟಾ ದರೂ; ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ.

बावर, पु॰ तं०थेर्ड.

बावरची, पु॰ ७८ तेळाळ. बावरचीख़ाना, पु॰ ७८ तेळाळाळे;

ಪಾಕಶಾಲೆ. शवसा, वि॰ ಹುಚ್ಚ.

बावली, स्नी॰ ळार्क्षु.

बाशिंदा, पु॰ ನಿವಾಸಿ; ವಾಸಿಸುವ ವನು.

बाष्प, पु॰ ಹಬೆ; ಕಣ್ಣೀರು.

बास, पु॰ ಇರುವಿಕೆ; ವಾಸ; ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನ; ವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ಬಟ್ಟ; ವಸ್ತೆ.

बासन, पु॰ राज्डें).

बासना, बी॰ विक्षुः; ಅಪೇಕ್ಷः; ವಾಸನೆ; ಗಂಧ. स॰ ಸುವಾಸನೆ ಯನ್ನುಂಟುಜಾಡು. बासर, पु॰ ದಿನ; ವಾರ; ಬೆಳಗ್ಗೆ; ಉದಯಕಾಲ.

बासा, पु॰ ವಾಸಸ್ಥಳ; ಬಿಡದಿ; ವಸತಿ; ಭೋಜನಶಾಲೆ.

बासिरा, पु॰ ದೃಷ್ಟಿ; ಕಣ್ಣು. बासी, वि॰ ಹಳಸಿದ; ತಂಗಳು; ಬಾಡಿದ; ನಿವಾಸಿಸುವ.

बाहना स॰ कैंकिं ; कैंरिं.

बाहम, कि॰ डक्केंट्र डकेंट्र एते; : इटक्र हैं। केंद्र केंद्र केंद्र हैं।

बाहर, कि॰ कैंग्जिर कैंग्जिर तथे. बाहरी, वि॰ कैंग्जिर हैं उपकेरण. बाहर, कि॰ दे॰ बाहर.

बाहु, स्त्री॰ डैंग्एंगः; द्राप्तः

बाहुल्य, पु॰ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವಿಕೆ; ಅಧ ಕತೆ; ಬಾಹುಳ್ಯ.

बाह्य, वि॰ ಹೊರಗಿನ; ಅನ್ಯ; ಪರ ಕೀಯ.

विंद, पु॰ ನೀರಿನ ಒಂದು ಹನಿ; ತೊಟ್ಟು.

विंदी, स्नो॰ प्रैंगत्तुं; ಪೂಜ್ಯ; ಬಿಂದು; ಬೊಟ್ಟು; ಚುಕ್ಕೆ.

विधना, अ॰ डाउँ था रिं। यें ति प्रस्ति संस्तुत्वा.

बिंब, पु॰ तैंठका; सु बैधी थ थ.

ৰিবা, पु॰ ತೊಂಡೇಕಾಯಿ; ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ.

बिआना, स॰ ठाठे तप्रें का का ; स्र्राच्याः

विकता अ॰ ಮಾರಲ್ಪಡು;• ಬಿಕರಿ ಯಾಗು. · विकल, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ; ಕಳ ವಳಗೊಂಡ.

बिकवाना, स॰ ಮಾರಾಟಮಾಡಿಸು. ಬಿಕರಿಮಾಡಿಸು.

बिकसना, अ॰ ಅರಳು; ವಿಕಸಿತ ವಾಗು; ಆನಂದಗೊಳ್ಳು.

बिकसाना, स॰ ७**८** ७४ १ इंग्रस्तू गैंक थे स्थार

बिकाऊ, वि॰ ಮಾರಲ್ಪಡುವ; ಮಾರ ಲ್ಪಡಲಿರುವ.

विकार, पु॰ ರೂಪಗೆಟ್ಟ; ರೋಗ; ದೋಷ; ಪಾಪಕರ್ಮ.

विक्री स्त्री॰ ಮಾರಾಟ; ವಿಕ್ರಯ.

विखरना, अ॰ ಚದುರು; ದಿಕ್ಕಾ ಪಾಲಾಗು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು. विखेरना, स॰ ಚದರಿಸು; ಎರಚು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಮಾಡು.

बिगड़ना, अ॰ चैंखा ; ಹಾಳಾಗು ; ಹದಗೆಡು ; ಕೋಪಿಸು.

बिगड़ैल, वि॰ ಸಿಡುಕ; ಕೋಪಿಷ್ಟ. बिगरना, अ॰ बिगड़ना.

विगाइ, पु॰ ಕೆಡುವಿಕೆ; ಕೆಡುಕು; ದೋಷ; ಜಗಳ; ದ್ವೇಷ.

बिगाइना, स॰ चैढिर्फा; कार्थ ಮಾಡು.

बिगाना, वि॰ ಇತರರ; ತನ್ನದಲ್ಲದ; ಪರಕೀಯ.

बिगारी, स्त्री० दे० बेगारी.

बिगुन, वि॰ ಗುಣಹಿತವಾದ.

बिगुल, पु॰ रुळ दे; रैं०० था.

बिगोना, स॰ चैक्षित्रः; क्राच्यः ಮಾಡು; तार्यस्वराः.

विवटना, स॰ ವಿಧ್ವಂಸಮಾಡು; ವಿನಾಶಮಾಡು.

विचकाना, स॰ ಅಣಕಿಸು; ರೇಗಿಸು. विचरना, अ॰ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗು; ಅಡ್ಡಾಡು; ಸಂಚರಿಸು.

बिचलना, अ० ವಿಚಲಿತವಾಗು; ಧೈರ್ಯಗೆಡು; ಮಾತು ತಪ್ಪು. बिचला, वि० तಡುವಣ; ನಡುಕಲ; ಮಧ್ಯದ.

विचलाना, स॰ ಕದಲಿಸು.

बिचारना; स॰ ১ ফ্রাচবরাট ; ಆ তীগ গুরু মা; ১ ফ্রাচ মা; কংখ্য.

विचारा, वि॰ दे॰ वेचारा. विच्छू, पु॰ धैरिंधः; వృಶ್ಚಿಕ. विछना, अ॰ ಹೆರಡಲ್ಪಡು; దాన ్ల్పడు.

बिछाना, स॰ ಹರಡು; ಹಾಸು; ಹರವು.

विद्यावन, पु॰ काशत.

बिछुइन, स्नी॰ ಅಗಲಿಕೆ; ವಿರಹ.

बिछुड़ना) अ॰ ७ तथः; थैं१ठै बिछुरना } ಯಾಗು.

विद्योह, पु॰ ಅಗಲಿಕೆ; ವಿಯೋಗ. विद्योना, पु॰ काश्रेत.

विजन, पु॰ ಬೀಸಣಿಗೆ. वि॰ ఏಕಾಂತ ವಾದ. विज्ञन, पु॰ ಸಾಮೂಹಿಕ ಕೊಲೆ. विज्ञली, स्ना॰ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ; ವಿುಚು; ಸಿಡಿಲು.

बिज्ञाभत, स्त्री॰ ಅಸಲು; ಮೂಲ ಧನ.

बिज्ञातिही, कि॰ ತಾನೇ; ಖುದ್ದಾಗಿ. बिज्जुकना, अ॰ ಹೆದರು; ಅಂಜು. बिटिया, स्नी॰ ಮಗಳು.

विद्याना, स॰ चावित्राः; चाधी ठिताः

विद्व, पु॰ ಬೂಟಾಟಕ; ಆಡಂಬರ. विद्वना, ची॰ ಅನುಕರಣ; ನಕಲು; ಅಪಹಾಸ್ಯ; ನಿಂದೆ.

बिडरना, अ॰ ಚದರು; ಭಯ ಗೊಳ್ಳು.

विद्याना, स॰ ಚದರಿಸು; ಬೆದರಿಸು. विद्यारना, स॰ ಹೆದರಿಸು; ಬೆದರಿಸು; ತರಬು.

विदाल, पु॰ तिंद्धाः धैंक्युः ; तद्वर्यः वितरना, स॰ ಹಂಚು ; ವಿನಿಯೋ ಗಿಸು.

बिताना, स॰ काथ क्षें; क्राँडिंगु क्षेरें.

बित्ता, पु॰ र्गं१क्छा.

विथकना, अ॰ ಆಯಾಸಗೊಳ್ಳು; ಚಕಿತನಾಗು; ಸ್ತ್ರಬ್ಧ ನಾಗು; ಮೋಹಿತನಾಗು.

बियरना, अ॰ ಬೆದರು; ಬಿಚ್ಚಿ ಹ್ಯೋಗು. (बिथुरना) बिथा, ची॰ ವೃಥ್ಧೆ; ದುಃಖ. 347

बिदकना, अ॰ ಬಿರಿ; ಒಡೆ; ಘಾಯ ವಾಗು.

बिदकाना, स॰ ೩९६७; ೩೩७; ಘಾಯ ಗೊಳಿಸು.

बित्, स्नि॰ ಹೊರಡುನಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ಥಾನ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುನಿಕೆ; ಹೊರಡಲು ಅನುಮತಿ;—होना ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು, ಹೊರಡು.

विदाई, स्त्री॰ ಅಗಲುವಿಕೆ; ಹೊರಡು ವಿಕೆ; ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ; ಬೀಳ್ನೊಳ್ಳುವಿಕೆ.

बिदारना, स॰ ४९६०; ळ०. बिदून, अस्य कॅ०ठंड०; ७०००वै. बिदेश, पु॰ दे॰ विदेश.

बिह्त, দ্বা ভ শুন্তুಯ; ಕಷ್ಟ; ವಿಪತ್ತು; ಕೆಡಕು; ಆತ್ಯಾಚಾರ. ৰিষ, দ্বা ভ విధ; ಬಗೆ.

ाबध, स्ना॰ ಏಧ; ಬಗ. बिन, अस्य॰ ಹೊರತು; ಏನಾ. पु॰ ಮಗ.

बिनती, स्ति॰ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಆರಕಿ; ಏನಂತಿ.

बिनना, स॰ ಆರಿಸು ; ನೇಯು. बिनसना, भु॰ ನಷ್ಟವಾಗು ; ನಾಶ

ವಾಗು.

ৰিননানা, নে ত্বত কাল কে. বিনা, স্বৰ্মত শুলুটী; ক্ৰীতুটডা; ঠাকা. স্কাত বৰ্দকটী; থাকা. বিনার) ঝাঁ ও ওআ এই; নং বিনার) আ এই; নআঁ, বিনারনা, মাত মাত জাব আ হা ; ও ও মাত এই ;

विनौला, पु॰ ಹತ್ತಿಯ ಕಾಳು. विपच्छ, पु॰ ಶತ್ರು; ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ. विपच्छी, पु॰ ವಿರೋಧಿ; ಶತ್ರು. विवरन, वि॰ ಬಣ್ಣ ಗೆಟ್ಟ; ವಿವರ್ಣ ವಾದ.

विवस, वि॰ ವಿವಶನಾದ; ಕಡ್ಡಾಯ ಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟ. क्रिः ವಿವಶನಾಗಿ. विवाई, स्रोः ಕಾಲ್ಕಿನ ಚರ್ಮ ಬಿರಿ

ಯುವ ರೋಗ. बिबाक, वि॰ दे॰ बेबाक. बिमन, वि॰ थै॰ छेडं तादा; ದುಃಖಿತ. बिमोहना, स॰ ಮೋಹಿಸು; ಮೋಹ ಗೊಳಿಸು.

बिया, पु॰ ಬೀಜ. बियाना, स॰ ಈ యు කු ದು.. (बिआना)

बियाबान, पु॰ ಬೆಂಗಾಡು. बिरंग, वि॰ ಅನೇಕ ಬಣ್ಣ ಗಳ; ನಾನಾವರ್ಣದೆ.

बिरझनां, अ॰ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳು ; ಹೆಣ ಗಾಡು.

बिरथा, वि॰ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ;, ವ್ಯರ್ಥ.

बिरद, पु॰ ಕೀರ್ತಿ; ಯಶಸ್ಸು. बिरमना, अ॰ ಉಳಕೊಳ್ಳು; हु.थ्रू);

ತಡೆ; ವಿಶ್ರಾಂತಿಮಾಡು.

विस्माना, स॰ ತಡೆ; ನಿಲ್ಲಿಸು; ವ್ಯಾಮೋಹಗೊಳಿಸು. .

ंबिरका, वि॰ ಒಂದೆರಡು; ಅಪೂರ್ವ; ವಿರಳ.

ंबिरवा, पु॰ ಗಿಡೆ. ंबिरहिन } स्नी॰ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನಿಂದ ंबिरहिनी } ಅಗಲಿರುವವಳು;ವಿಯೋ

ng.

बिरही, पु॰ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯಳಿಂದ ಅಗೆ ಲಿರುವವ; ವಿಯೋಗಿ.

बिराजना, अ॰ ವಿರಾಜಿಸು; ಮಂ ಡಿಸು.

विरादर, पु॰ मळील वर.

बिरादरी, ची॰ ಸಹೋದರತನ; ನೆಂಟ ಸ್ತನ; ಪರಿವಾರ.

बिरान) वि॰ वडर ; ಪರಕೀಯ ; बिराना) ಅನ್ಯ.

बिराना, स॰ ಆಣಕಿಸು.

बिश्याँ, দ্বা॰ ಹೊತ್ತು; ಸಮಯ; ಸಲ; ಸಾರಿ.

ৰিল্কৰ, पु॰ ভাৰে; মান্ত্ৰকাঠ; ৯খ০ থ.

बिल, पु॰ ৰাজা; খাঁচকা; খাঁচ; ——**उम्म** মা দা ব ল না না;

— जाज ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ; — जुमला ಒಟ್ಟಾಗಿ; ಒಂದು

ಗೂಡಿಸಿ ;—ೄ ಕರ್ತನ್ಯ ಕ್ಕನು ಸಾರವಾಗಿ.

ीबिसकुल, कि॰ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ; ಸರ್ವಥಾ.

विळ्ला, अ॰ ಅಳು ; ಗೋಳಿಡು ; ವಿಲಾಪಿಸು.

विस्ता, वि॰ ಬೇರೆ; ಪ್ರತ್ಯೇಕ. पु॰ ' ಬೇರೆಯಾಗಿರುವಿಕೆ.

विल्लगाना, अ॰ ಅಗಲು; ಬೇರೆ ಯಾಗು. स॰ ಅಗಲಿಸು; ಬೇರ್ಪ ಡಿಸು.

बिल्टी, स्त्री॰ ರೈಲು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಕೈ ಕೊಡುವ ಪಾವತಿ.

बिलपना, अ॰ दे॰ बिलखना. बिल-फ्रज़ें, क्रि॰ ಹೀಗೆ ಭಾವಿಸಿ; ಹೀಗೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು.

बिलक्रेल, कि॰ स्था ; ह्यु चुडित थ्रे ; ह्यु प्रभुडे.

बिल्लिबलाना, अ॰ మిసుক্তারে); র্বর্ডথ্য.

बिलमना, २० डं ढं डं डंग्से. बिलमाना, स० डं ढं डंगडं.

बिललाना, अ॰ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳು ; ವಿಲಾಪಿಸು ; ಹಲಬು.

बिलसना, भ॰ ಆ ನಂದಿಸು. बिलस्त, पु॰ गै१का.

बिला, अन्य० दे० बिना.

बिलाई, দ্বী কঁলচু গ্ৰীক্ৰ্যু; ফাজাপাবটা; ফাঙাপদ্বীংটা; ভাৰু শ্ৰামণ

बिलाना, अ॰ ಮಾಯವಾಗು ; ಮರೆ ಯಾಗು ; ಅಳಿ.

बिलार, पु॰ तें कि धैक्युं.

विकाकना, स० तात्रात्यः; పంగ ಕ್ಷಿಸು. विकोदना, स० ಕಡೆ; మధిಸు; ಎಧೆಚಾಡು; ಚೆಲ್ಲು. विकोना, स० ಕಡೆ; మధిಸು. विक्कुल, कि० दे० विलकुल. विक्ला, पु० डंगळेत బిల్లి.

बिल्ली, स्त्री० धैरुपु. बिल्लीर, पु० सूधिर टैणे. बिवराना, स० रुजदण भेर्नुरुपू थेक्रिफे.

बिसमिल, वि॰ ಗಾಯಗೊಂಡ. पु॰ ಅರ್ಪಣೆ; ಬಲಿ.

बिसमिल्लाह, पु॰ बगुठ०భ; ಆದಿ. बिसरना, स॰ ಮठेडाळी०१राज.

बिसराना, स॰ ಮರಿತುಬಿಡು. बिसवास, पु॰ दे॰ विश्वास.

बिसहना, स॰ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು; ಖರೀದಿಮಾಡು.

बिसहर, पु॰ काञ्ज; ಸರ್ವ. बिसात, स्नी॰ ಸ್ಥಿತಿ; ಗತಿ; ಸಾಮ ರ್ಥ್ಯ; ಶಕ್ತಿ; ಆಸ್ತಿ; ಬಂಡ ವಾಳ.

बिसासी, पु॰ ಮಣಿಗಾರ; ಸೂಜಿ, ದಾರ, ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಾರುವವ.

विसारना, स॰ दे॰ विसराना. विसाहना, स॰ चैं००टंश चैंकध्युः ; चैंकध्युः.

बिस्रोकना, स० ನೋಡು; ಪರೀ बिस्रना, २० ಚಿಂತಿಸು; ದುಃಖ ಕ್ಷಿಸು. ಪಡು.

> बिस्तर, पु॰ ಹಾಸಿಗೆ; ವಿಸ್ತಾರ; ವ್ಯಾಪ್ತಿ.

बिस्तारना, स॰ ळ ठविम्भ ; <u>೩ मू</u> ० मा.

ठरुः.
 बिस्वास, पु॰ दे॰ विश्वास.
 बिहुँग, पु॰ दे॰ विश्वा.
 बिहुँसना, अ॰ ठरुं।
 उच्चिट्टडिंगिं।
 उच्चिट्टडिंगिं।
 बिहुतर, वि॰ धळप धर्धुळा.

बिहान, पु॰ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ; ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲ.

बिहाना, स॰ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡು; ತ್ಯ ಜಿಸು. बिहाल, बि॰ ಕಳವಳಗೊಂಡ; ವ್ಯಾ ಕುಲಗೊಂಡ.

बिहिस्त, स्नी॰ মুনাদ; বী চা০ত. बींबना, स॰ ধ্যাধ্য়ু; ৰেএডা ব্যাৰে।

बी, बी॰ दे॰ बीबी. बीबा, दु॰ ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತ್ರೀರ್ಣದ ಒಂದು ಅಳತೆ; ಏಕರೆಯ ಐದನೇ ಒಂದು ಭಾಗ.

बीच, पु॰ ಮಧ್ಯ; ನಡು. क्रि॰ ಮಧ್ಯೆ; ನಡುವೆ;—विचाव ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ.

बीचाँबोच, किं त्रकाठाद्री; तधु, ನಡುವೆ.

बीज, पु॰ थै(ಜ. बीजगणित, पु॰ थै(ಜಗಣಿತ. बीजक, पु॰ ಸೂಚಿ; ಪಟ್ಟ; ಕಬೀರೆ ದಾಸರ ಪದಗಳ ಒಂದು ಸಂಗ್ರಹ.

' **बीजन, पु॰ ಬೀ**ಸಣಿಗೆ.

बीज्, वि॰ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದ. बीट, स्त्रो॰ ಹಕ್ಕಿ ಗಳ ಹಿಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮಲ.

क्षात्र, दुः ಕುದುರು; ಮಡಿಕೆ ಮುः ಕಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನಿ; ರಿಸುವಸಿಂಬೆ.

नीवा, पु॰ ಅಡಿಕೆ, ಸುಣ್ಣ ಮುಂತಾ ದ್ವನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟು ಸುತ್ತಿದ ವೀಳೆ ಯದಲಿಯ ಸುರುಳ; ಪಾನ್ ಪಟ್ಟ; — ತನाना ಕಾರ್ಯಮಾಡ ಲು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡು, ಉದ್ಯುಕ್ತ್ರ ನಾಗು; — देना ಕಾರ್ಯಭಾರ ವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ವಹಿಸಿ ಕೊಡು; ವೀಳೆಯಕೊಡು.

कोड़ी, स्ति॰ ಹಿಂಗಿಸೆಐಪ್ಪಿನ ಸುರಳ; ಬೀಟ.

बीतना, अ॰ (ಕಾಲ)ವು ಕಳೆದು ಹೋಗು; ಗತಿಸು; ಸಾಗು.

बीता, पु॰ ति १६००.

बीचना, बार भेर्ने, किक्यू जाता. सर ಹಣ್ಣು ಮಾಡುವುದು; ठ०द् ಮಾಡುವುದು.

बीन, ज्ञी॰ হারেঁ. . बीनना, स॰ ఆరిసు. बीनाई, ज्ञी॰ దృష్టి; ನೋಟ. बीनी, ज्ञी॰ మೂಗು. बीफै, पु॰ ಗುರುವಾರ; ಬೃಹಸ್ಪತಿ ವಾರ.

बीबी, ঝী০ ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ. बीभरस, বি০ ನೋಡಿದರೆ ಜೇಸಿಗೆ ಯುಂಟಾಗುವ; ಅಸಹ್ಯ; ಕ್ರೂರ; ಪಾಪಿ. go ಬೀಭತ್ಸ ರಸ.

बीमा, पु॰ ವಿಮೆ; ಇನ್ಷ್ಯೂ ರೆನ್ಸು.

बीमार, वि॰ ಆಸ್ವಸ್ಥ; ರೊಗಗ್ರಸ್ತ. बीमारी, बी॰ ರೋಗ; ಕಾಯಿಲೆ; ವ್ಯಾಧಿ; ಹೆಣಗಾಟ; ಕೆಟ್ಟಚಟ; ದುರಭ್ಯಾಸ.

बीरा, पु॰ दे॰ बीड़ा.

बीरान, बि॰ टंग्लिंग्लिटी. बीसी. स्वी॰ विस्तु डा. स

बीसी, बी॰ ಇಪ್ಪತ್ತು ವಸ್ತುಗಳ ಸಮೂಹ; ಪ್ರಭವಾದಿ ಅರವತ್ತು ಪರ್ಷಗಳ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆ ಒಂದು ವಿಭಾಗ.

बीहद, वि॰ डंग्ग्रं ಮುಗ್ಗಾದ; ಕರಡು; ಮರಡು.

बुंद, म्ली॰ ತೊಟ್ಟು ; ಹನಿ ; ಬಿಂದು. बुंदकी, स्ली॰ ಸಣ್ಣ ಬೊಟ್ಟು ; ಚುಕ್ಕೆ. बुआ, स्ली॰ ಸೋದರತ್ತೆ.

ತ್ರಕ್, ಕಾಂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಲ್ಲು ಬಟ್ಟಿ.

बुक्रचा, पु॰ ಬಟ್ಟಿಯಗಂಟು; ಗಂಟು. बुक्रची, सो॰ ಬಟ್ಟಿಗಳ ಸಣ್ಣ ಗಂಟು; ಸಿಂಪಿಗರು ಸೂಜಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗ ಳನ್ನಿಡುವ ಚೀಲ. **बुक्नी, को**ं ಶುಡಿ; ಚೂರ್ಣ; ಬಣ್ಣದ ಶುಡಿ.

बुक्का, पु॰ ಹಿಡಿ; ಕಾಗೆ ಬಂಗಾ ರವ ವುಡಿ.

बुखार, पु॰ ಜ್ವರ; ತಾಪ; ಶೋಕ; ಕ್ರೋಧ; ದುಃಖ.

खुफ़ल, स्नो॰ ಲೋಭಿತನ. खुफ़ा, पु॰ ಹೊರಗೆಡಹದಹಗೆತನ. खुमा, सो॰ ಕುರಿ.

बुज़दिल, वि॰ ಅಂಜು ಬುರಕ; ಹೇಡಿ.

ತ್ರಾಗೆ, ಡಾಂ ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿಯ. ರಾಂ ಹಿರಿಯರು; ಪೂರ್ವಿಕರು.

बुजुर्गी, स्नी॰ ಹಿರಿತನ; ಮುದಿತನ. बुझना, अ॰ ಆರು; ಆಡಗು; ನಂದು.

ৰ্ব্বানা, নে ও ৫১ ম ; ভেরে ন ম ; ন ন ন ন ম ; থানি ন ম ; বুৰুৱা, নি • মান চ ; বু ন ু .

बुद्रभस, पु॰ ಮುದಿತನದಲ್ಲಿ ಯೌ ವನ.

बुढ़ाई, स्नि॰ ಮುದಿತत; ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ. बुढ़ाना. अ॰ ಮುಖ್ಪುಬರು; ಮುದು ಕನಾಗು.

बुढ़ापा, पु॰ ಮುದಿತನ; ಮುಪ್ಪು. बुढ़िया, स्त्री॰ ಮುದುಕಿ.

बुढ़ोती, स्त्री॰ दे॰ बुढ़ापा.

ತಾಗ, ರು ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ; ವಿಗ್ರಹ; ಪ್ರಿಯತಮ.

न्त-करा, पु॰ ಮಂದಿರ; ಇನಿಯಳು ಇರುವ ಸ್ಥಳ. बुत-ख़ाना, पु॰ ದೇವಾಲಯ:

बुत-परस्त, वि॰ ठिम्र काठा पर्न.

बुत-परस्ती, स्त्री॰ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ; ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ.

खत-शिकन, वि॰ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವವ; ಮೂರ್ತಿಭಂಜನ.

बुताना, स॰ दे॰ बुझाना.

बुत्ता, पु॰ ठ० धर्ते. बुरबुर, पु॰ २९० र फाई.

बुद, वि॰ ಎಚ್ಚ ರಗೊಂಡ ವ; ಜಾಗೃತ; ಜ್ಞಾನಿ; ಪಂಡಿತ;

ವಿದ್ಯಾಂಸ. **ಇಂ** ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧ. ತೊಡ್**, ಷಾಂ ತಿ**ಳಿವಳಿಕೆ ; ವಿಚಾರ

ಶಕ್ತಿ; ಬುದ್ಧಿ.

बुद्धिमत्ता, स्त्री॰ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆ. बुनना, स॰ ನೇಯು.

वुनाई, बी॰ ನೇಯುವಿಕೆ; ನಿಯ್ಸೆ; ನೇಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

बुनाव**ट, स्त्री** रेंग्क्रैं.

बुनियाद, स्त्री॰ डಳಹದಿ; ಅಸ್ತ್ರಿಭಾರ; ಮೂಲ.

बुभुक्षा, स्त्री॰ क्षर्राञ्च.

बुभुक्षित, वि॰ ಹಸಿದ.

बुरका, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸ್ತ್ರೀಯ**ು** ಮೈಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳು ವ ಪರದೆ; ಬುರುಕೆ.

बुरा, वि॰ ಕೆ.ಟ್ಟ; ಕೆಡಕಾದ; ನಿಕೃಷ್ಟ.

हुराई, की॰ ಕैಡಕು; ನೀಚತೆ; ಅವಗುಣ; ದೂರು; ನಿಂದೆ. हुरादा, पु॰ ಮರದ ಪುಡಿ. हुन, पु॰ ಗೋಪುರ ; ಬುರುಜು ; ಕೋಟೆಯಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಇರುವ

ಗೋವುರ.

बुदं, ची॰ ಪುಕ್ಕಟ್ಟಿ ಸಿಗುವ ಹಣ; ಲಾಭ.

बुदंबार, वि॰ ಸಹಿಸುವವ; ಸಹ**ನ** ಶೀಲ.

बुकंद, वि॰ ದೊಡ್ಡ; ಹಿರಿದಾದ; ಉನ್ನತ.

बुळंदी, बी॰ ದೊಡ್ಡದು; ಎತ್ತರ; ಔನ್ನತ್ಯ.

ತ್ರಹತ್ವಹ, ಕ್ಷಾಣಿ ಬುಲ್ಬುಲ್ `ಎಂಬ ಪಕ್ಷಿ.

ತ್ರಹತ್ರಹಾ, ಆಂ ನೀರಿನ ಗುಳ್ಳೆ.

बुलह्बस, वि॰ ಆಸೆಯುಳ್ಳ; ಲೋಭಿ; ಕಾಮವಾಸನೆಯುಳ್ಳ.

बुलवाना, स॰ ಕರೆಯಿಸು ; ಕರೆಕಳು ಹಿಸು.

बुलाक, पु॰ धाणा हा.

बुलाना, स॰ ಕೂಗು.

बुलावा, पु॰ ಕರೆ; ಆಮಂತ್ರಣ.

बुद्दारना, स॰ ಗುಡಿಸು; ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾಡು.

बुहारी, ची॰ ಕಸಬರಿಕೆ.

बूंद, क्री॰ ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟು; ಹನಿ; ಬಿಂದು.

बुंदाबांदी, स्त्री॰ ಸಣ್ಣವುಳೆ; ಆಲ್ಪ ವೃಷ್ಟಿ; ಹನಿಮಳೆ. **ತ್ನ, ಕಾ**ಂ ವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ನಾತ; ದುರ್ಗಂಧ.

ब्का, स्त्री॰ ಸೋದರತ್ತೆ; ಅಕ್ಕ. ब्कना, स॰ పುಡಿಮಾಡು; ಅರೆ; ಬೀಸು.

बृग़-दान, पु॰ ಕೋತಿಯಾಟ ಆಡಿ ಸುವವನ ಚೀಲ.

ब्रा-बन्द, पु॰ ಗಂಟುಕಟ್ಟು ವಬಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಸಾಮಾನುಗಳ ಚೀಲ.

बूचढ़, पु॰ ಕಸಾಯಿಯವ.

ब्सा, वि॰ ಕಿವಿಹರಕ; ಅಂಗಹೀನ. ब्स, चो॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಬುದ್ಧಿ; ಒಗಟಿ.

ब्झना, स॰ डेथियाची क्या

ब्रु, पु॰ ಹಸಿಗಡಲೆ; ಕಡಲೇಗಿಡ. ब्रु, पु॰ ಸಣ್ಣ ಮರ; ಗಿಡ; ಗೋಡೆ ಅಥವಾ ಬಟ್ಟಿಯಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಿ ಸುವ ಪುಷ್ಪ ಅಥವಾ ಗಿಡಗಳ ಆಕಾರ.

बूरी, स्त्री॰ ವನಸ್ಪತಿ; ವನೌಷಧಿ; ಮೂಲಿಕೆ.

बूड़ना, अ॰ ವುಬಳುಗು; ಲೀನ ವಾಗು.

ತ್ಷಕ, **ತ್ರಂ** ಮುದುಕ.

ब्ता, पु॰ थण्ः हेर्टु. ब्रोबाश, स्त्री॰ कार्रस्कू रु.

बूस, पुरु गि०धै.

बूरा, पु॰ थाठा प्रस्तुर्ट.

स्तानी, बी॰ పాంగೀಭಾತು. द्रस्तां, पु॰ ಹೂದೋಟ. बृहत, बृहद्, वि॰. ಬಲು ದೊಡ್ಡ ; ಭಾರಿ.

बैंग, पु॰ हर्युं.

बैंट, बेंट, ची॰ ಆಯುಧ ಮುಂತಾ ದವುಗಳ ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ.

वेंदा, वि॰ ಸೊಟ್ಟಿಗಿರುವ; ವಕ್ರ. वेंत, पु॰ ಬೆತ್ತ.

बेंदो, बी॰ ಬೊಟ್ಟು ; ತಿಲಕ. बे, प्रस्य॰ ನಿಷೇದಾರ್ಥ ಮ

७ का बर्ब त्यू स्वधितं बर्चु दुं बुं त्या. शादाः हे - असर, वेकदर.

बेमकल, वि॰ ತಿಳಿಗೇಡಿ; ಮೂರ್ಖ. बेमक्ब, वि॰ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಟ್ಟ;

ಅಶಿಷ್ಟ. बेन्नसर, वि॰ ಪ್ರಭಾವ ಬೀಳದ. बेन्नसरू, वि॰ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ; ಸುಳ್ಳು. बेन्नाब, वि॰ ಹೊಳಪಿಲ್ಲದ; ಕಾಂತಿ ಹೀನ.

वेबावरू, वि॰ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲದ; ಮಾನಹೀನ.

बेह्न्तहा, वि॰ ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ. बेह्न्ताफ, वि॰ त्रुळा ३ थूट. बेह्मान, वि॰ ಅಧರ್ಮ; ಅरा स्वाठ ; त० थे चैते साबुत्य ; ಅसुताली चे.

च ಪ್ರಮಾಣಕ. वेह्मानी, ची॰ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ಮೋಸ; ಮೋಸಗಾರಿಕೆ. वेडन्न, वि॰ ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ.

बेक्रदर, वि॰ गೌರವಹೀನ. बेक्रदरी, खी॰ ಅगೌರವ.

बेकरार) वि॰ ವ್ಯಾಕುಲ; ಚಿಂತಿತ; बेक्स) ವಿಪ್ಪಲಗೊಂಡ; ಕಳವಳ ಗೊಂಡ.

बेक्सी, खी॰ ವ್ಯಾಕುಲತೆ; ಕಳವಳ. बेक्स, वि॰ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ; ಅನಾಥ. बेक्स्र, वि॰ ನಿರಪರಾಧಿ.

ತಿಕಾಕಾ, ಡಿಂ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳಿದ ನನು.

बेकाबू, वि॰ ವಶ ತಪ್ಪಿದ. बेकाम, वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರು ದ್ಯೋಗಿ.

बेक्रायरा, वि॰ ನಿಯಮ ವಿರುದ್ಧ ; ಅಕ್ರಮ.

बेकार, वि॰ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ; ನಿರು ದ್ಯೋಗಿ; ನಿರರ್ಥಕ; ವೃರ್ಥ.

बेकारी, स्त्री॰ रेठात्रीकुश्त ; जुक्त. बेकुस्र, वि॰ दे॰ बेकस्र.

बेसरके, कि॰ २०० डे॰ च जाता; ಧಾರಾಳವಾಗಿ.

बेखबर, कि॰ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ; ನಿಶ್ಚಿಂತವಾಗಿ.

वेग, पु॰ ವೇಗ; ಸಾಹುಕಾರ; ಒಂದು ಬಿರುದು.

बेगस, इति॰ ರಾಣಿ. बेगरज़, वि॰ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ. बेगानगी, इति॰ ಪರಕೀಯ ನೆಂಬ ಭಾವನೆ. बेगाना, वि॰ इंटिंग्लं ; वडेंटेंट. बेगार, स्त्री॰ ಬಿಟ್ಟಳೂಲಿ ; ಬಿಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ. बेगारी, पु॰ थेधैं। ಕೆಲಸವಾಡುವವೆ. बेगुनाह, वि॰ श्रेठळठाके. बेचना, स॰ ಮಾರು; ವಿಕ್ರಯಿಸು. बेचारा, वि॰ ಗತಿಯಿಲ್ಲದ; ನಿಸ್ಸಹಾ ಯ; ನಿರ್ಗತಿಕ; ಬಡಸಾಯಿ. बेचैन, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲ ; ಚಿಂತಿತ. वेजइ, वि॰ ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಆಧಾರ ವಿಲ್ಲದ. बेज़बान, वि॰ ಬಾಯಿಲ್ಲದ; ಮೂಕ. बेजा, वि॰ ಅನುಚಿತ; ಅಪ್ರಾಸಂ ಗಿಕ: बेजान, वि॰ ಜೀವಾಳವಿಲ್ಲದ; ಸೊರ ಗಿದ. बेज़ाब्ता, वि॰ ನಿಯಮವಿರುದ್ದ; ನ್ಯಾಯವಿರುದ್ದ. बेज़ार, वि॰ धैंश्रर्वेती के वं. वेजोइ, वि॰ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ; ಸಾಟ ಯಿಲ್ಲದ. **ತಿ**ಪ, 🖫 ಮಗ. बेठन, पु॰ तं कि ಕಟ್ಟುವ ಬಟ್ಟಿ. बेठिकाने, वि॰ ಗೊತ್ತು ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ; ಅಸಂಬದ್ಧ. बेइ, पु॰ धर्मा; धर्मा . बेदा, पु॰ डैंग्डु ;—पार करना में०ड ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗು. ಇಂ ಸೊಟ್ಟ

ಗಿರುವ.

बेदी, बी॰ संक्रिंग्ड ; संक्रू डेंड्र.

बेदौल, वि॰ ವಿಕಾರವಾದ; ಅನುಪ ಯುಕ್ಕವಾದ. बेढंगा, वि॰ ರೀತಿ ತಪ್ಪಿದ; ಕುರೂಪ ವಾದ ; ಅಸಹ್ಯವಾದ. बेढना, स॰ धार्थिकारा. बेढब, वि० दे० बेढंगा. बेत, पु॰ धैंड्रू. बेतकल्लुफ्र, वि॰ ಸಂಕೋಚಪಡದ; ಶಿಷ್ಟ್ರಾಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದ. बेतमीज़, वि॰ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರವನ್ನರಿ ಯದ; ಮೂಢ. बेतरह, कि॰ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ; ಅನುಚಿತ ವಾಗಿ; ವಿಪರೀತವಾಗಿ. बेतरीका, वि॰ ನಿಯಮಗೆಟ್ಟ; ಕ್ರಮ ತಪ್ಪಿದ. बेतहाशा, कि॰ धण्यवंशतकात; ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡದೆ. बेताब वि॰ ದುರ್ಬಲ; ಅಶಕ್ತ. बेताबी, स्नी॰ ದೌರ್ಬಲ್ಯ. बेतार, वि॰ ತಂತಿಯಿಲ್ಲದ. बेताल, पु॰ ವಂದಿ ಮಾಗಧ; ಬೇ ತಾಳ. बेतुका, वि॰ ಅಸಮಂಜಸ; ಅಸಂ ಬದ್ದ. बेदख़ल, वि॰ ಆಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡ; ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ. बेदख़ली, स्नो॰ ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪಿ ಹೋ ಗುವಿಕೆ; ಅಧಿಕಾರಚ್ಯುತಿ. बेदम, वि॰ ಸ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ; मंडु; ಮೃತಪ್ರಾಯೆ.

बेददं, वि॰ ದಯೆ ಇಲ್ಲದ; ಕನಿಕರ ವಿಲ್ಲದ.

बेददीं, स्नी॰ ನಿರ್ದಯೆ.

बेदाग़, वि॰ रुद्धुं ४० ह ; ಸ್ವಚ್ಛ ; ನಿರಪರಾಧಿ.

बेदाना, पु॰ ಒಂದು ಉತ್ತ್ರಮಜಾತಿ ಯ ದಾಳಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು.

बेदार, वि॰ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವ. बेदारी, बी॰ २६ ०ई.

बेधड़क, कि॰ ठेमू, किशस्त्रकात; ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ.

बेधना, स॰ ಭೇದಿಸು ; ತಿವಿ. बेन, पु॰ ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ. वेनज़ीर, वि॰ ಸಾಟಿಇಲ್ಲದ; ಅನು ಸಮ.

बेनवा, पु॰ विधेवा ; थखर्ज. बेना, पु॰ ಕೈ ಬೀಸಣಿಗೆ. बेनिमून, वि॰ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ. बेनियाज्ञ, वि॰ ಬಂಧನರಹಿತ. बेनी, स्नी॰ ತುರುಬು.

बेनु, पु॰ ಕೊಳಲು; ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ. वेपरद, वि॰ ಆವರಿಸಲ್ಪಡದ; ಬೆತ್ತ್ರಲೆ; ಬಹಿರಂಗವಾದ.

बेपरवा 🕽 वि॰ ಯಾವುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿ बेपरवाह ∫ ಸದ ; ಉದಾಸೀನ.

बेपरवाही, स्त्री॰ ಅಲಕ್ಷ್ಯ; ಉದಾ ಸೀನತೆ.

बेपीर, वि॰ ನಿರ್ವಯ ; ನಿಷ್ಚರುಣಿ. बेपेंदी, वि॰ ಬುಡವು. ಭದ್ರವಿಲ್ಲವ. बेफायदा, वि॰ ಲಾಭವಿಲ್ಲದ; ವ್ಯರ್ಥ. बेफ्रिक, वि॰ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದ; ಸಂ ತೃಪ್ತ.

बेफ्रिकी, स्त्री॰ रुट्टै, ० डै.

बेबस, वि॰ १ ठा या का का तः ವಿವಶ.

बेबसी, स्त्री॰ ದಾರಿ ಕಾಣದಿರುವಿಕೆ; ವಿವಶತೆ; ನಿರುಪಾಯದೆಶೆ.

बेबाक, वि॰ ಭಯುವಿಲ್ಲದ; ತೀರಿದ; ಸಂದಾಯವಾದ; ಬಾಕಿಯಿಲ್ಲದ. बेबुनियाद, वि॰ ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಆಧಾರ ವಿಲ್ಲದ.

बेभाव, वि॰ ಎಣಿಸಲಾಗದ; ಅಪರಿ ಮಿತವಾದ.

बेमज़ा, वि॰ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲದ. बेमरम्मत, वि॰ ದುರುಸ್ತ್ತು ಮಾಡದ; ಹರಕು ಮುರಕ್ಕು

बेमुनासिब, वि॰ ಅನುಚಿತವಾದ. बेमुरव्वत, वि० ಸೌಜನ್ಯ ವಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ವಾಕ್ಷಿಣ್ಯ.

बेमौक्रा, वि॰ ಅಕಾಲದ; ಆವೇಳೆಯ. बेमौसिम, वि॰ ಅಕಾಲದ.

बेर, पु॰ ಎಲಚಿ ಹಣ್ಣು ; ಬೋರೆ ಹಣ್ಣು.

बेरहम, वि॰ ದಯೆಯಿಲ್ಲದ; ಕ್ರೂರ. बेरहमी, स्त्री॰ ಕ್ರೌರ್ಯ.

बेस्ख़, वि॰ విముఖ; ಕುಪಿತ.

बेरोक, कि॰ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ; ಯಿಲ್ಲದೆ.

बेरोज़गार, वि॰ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ. बेक, पु॰ थेथु कार्य. बी॰ थथु.

बेलचा, पु॰ ಬಿಕಾಗಿ; ಸಲಿಕೆ. बेल्डुज़त, वि॰ ರುಚಿಯಿಲ್ಲದ; ಸುಖ ವಿಲ್ಲದ. बेलदार, पु॰ काली हुतू. ಲಟ್ಟಣಿಗೆ; ಗುಂಡು बेलन, पु॰ ಕಲ್ಲು. बेलना, स॰ धंध्रीराः; ळव्या. पु॰ ಲಟ್ಟ ಣಿಗೆ. बेकब्रा, पु॰ चंसाडेक काथरे, ; ಬುಟ್ಟಾ ಕೆಲಸ. बेला, पु॰ ಸಮುದ್ರದ ತೀರ; ಹೊತ್ತು; ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ. बेलाग, वि॰ ಉಳಿದವುಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಯಾದ. बेकौस, वि॰ रेक्ष्यात; ಶುದ್ಧ ವಾದ; ಸ್ವಾರ್ಥರಹಿತ. बेवकुफ्र, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ; ಅವಿವೇಕಿ. बेबकुक्री, ची॰ ಮೂರ್ಖತನ; ಅವಿ ನೇ ಕ. बेवक्त, कि॰ ಅವೇಳೆಯಲ್ಲಿ; ಅಕಾಲ ದಲ್ಲಿ. बेबफ्रा, वि॰ ఏ ट्यु राइए इंड हं; ದ್ರೋಹಿ. बेवरा, पु॰ दे॰ ब्यीरा. बेबा, बी॰ ठिद्र डै. बेश, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಅಧಿಕ; ಶ್ರೇಷ್ಠ. बेशउर, वि॰ डेपैंगे(वेडरू. बेशक, कि॰ रु गू ० दें ह का ते;

ಖಂಡಿತ.

बेशकीमत) वि० ಹೆಚು वेशकीमती 🕽 యుर्हु ; బळा ಮೂ ಲ್ಯವಾದ. बेशरम, वि॰ रुग्धे हैं ति कि; राज्धे हैं ಗೆಟ್ಟ. बेशरमी, स्त्री॰ ताथे हैं ते (व ड र : ನಿರ್ಲಜ್ಜ ತೆ. बेशी, स्त्री॰ थाय; तई. बेशुमार, वि॰ ಎಣಿಸಲಾಗದ; ಅಗ ಣಿತ. बेझ्म पु॰ ಮನೆ; ಗೃಹ. बेसन, पु॰ ಕಡಲಿಯ ಹಿಟ್ಟು. बेसबब, क्रि॰ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ; ಅಕಾರಣ. बेसबरा, वि॰ ಆತುರಪಡುವ. बेसबरी, ಕಾಂ ಅಧೈರ್ಯ. बेसमझ, वि॰ अर्रादि; थादे ಹೀನ; ಮೂರ್ಖ. बेसमझी, स्नी॰ डे भे गैर के उठ ह ಮೂರ್ಖತನ. बेसरा, वि॰ ಆಶ್ರಯವಿಲ್ಲದೆ. बेसाहना, स॰ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು; ಖೀದಿಮಾಡು. बेसाहा, पु॰ चैंाव मार्चा मार्चा है। ಸರಕು. बेसिलसिला, वि॰ ಕೃಮತಪ್ಪಿದ; ಅವ್ಯವಸ್ಥಿ ತವಾದ. बेसुष, वि॰ ಎಚ್ಚ ರವಿಲ್ಲದ. बेसुर, वि॰ ಅಪಸ್ಸೆರದ. बेह, पुं• ರಂಧ್ರ. वि• ಉತ್ತಮ ವಾದ.

बेहतर, वि॰ ळैंक्यू ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮತರ; ಮೇಲಾದ. बेहतरी, स्त्री० ६. ९७७. बेहबूह व बी॰ ಉಪಕಾರ; ಒಳ್ಳೆಯ बेहबूदी ∫ ಮಾತು ; ಶುಭಕಾರ್ಯ. बेहर, वि॰ ಮಿತಿಮೀರಿದ; ಅಪಾರ ವಾದ; ಅತ್ಯಧಿಕ. बेह्या, वि॰ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದ; ನಾಚಿ ಕೆಗೇಡಿ; ನಿರ್ಲಜ್ಜ. **बेह्याई, स्नो॰** तन्धे हैं तैर के डत. बेहाल, वि॰ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟ; ವ್ಯಾಕುಲ ಪಡುವವ. बेहासी, सी॰ ವ್ಯಾಕುಲತೆ. बेहिसाब, वि॰ ಎಣಿಸಲಾಗದ. बेहूदगी, जी॰ ಒರಟುತನ; ಆಸ ಭ್ಯತೆ. बेहूदा, वि॰ ८ वधे; अर्थ्युः. बेहैफ़, वि॰ २३,०उ. बेहोश, वि॰ ग्रुष्ट्रै डिग्रुत; ಮೂ ರ್ಭಿತ. बेहोशी, स्त्री॰ सुर्ख्नु उद्यु ३६; ಮೂರ್ಛೆ. वैंगन, पु॰ ಬದನೇಕಾಯಿ. बैंगनी) वि॰ ಬದನೇಕಾಯಿ ಬಣ್ಣ वैंजनी ∫ ದ; ಊದಾ. बै, बी॰ ನೆಯಿಗೆಯವರ ಕುಂಚ. बैज़ा, पु॰ ಮೊಟ್ಟೆ. बैठक, स्नी॰ का एडंग की प्राप्त महु तं; ಆಸನ; ಅಧಿವೇಶನ; ಒಂದು

ಬಗೆಯ ವ್ಯಾಯಾಮ.

ैबेरकसाना) पु॰ ಮನೆಗೆ ಬಂದವ बैरका) ರೊಡನೆ ಕುಳಿತುಕೊಂ ಡು ಮಾತನಾಡುವ ಸ್ಥಳ. बैठना, भ॰ ಕೂಡು ; ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗು; ತಗಲು; ಬಿದ್ದಿರು. बैठाना) स॰ ಕುಳ್ಳಿರಿಸು; वैठालना ∫ 🔊 ಪ್ರಿ ಪಿಸು. वैत, बी॰ ಕವಿತೆ; ಕವನ; ಶ್ಲೋಕ; ಪದ್ಯ. **बेत-उल-ज़ला, पु॰** डॅंग्झागावर ; ಕಕ್ಕಸು. बैत-उल-माल, पु॰ ಸರಕಾರಿ ಖಜಾನೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ವತ್ತು. बैद, पु॰ ನೈದ್ಯ. बैदगी, स्त्री॰ ವೈದೃನ ಕಸುಬು. बैन, पु॰ ठागडा; ठक्षत. क्रि॰ ನಡುವೆ बैना, पु॰ धागित. बैनामा, पु॰ हुळा ಪತ್ರ. बैपार, पु॰ ಕಸುಬು; ಪ್ಯಾಪಾರ. वैपारी, पु॰ ಕಸುಬುದಾರ; ವ್ಯಾಪಾರಿ. बैर, पु॰ ವೈಗ; ಹಗೆತನ; ವೈಮ ನಸ್ಯ. बैरक, पु॰ धार्चिछ. **बेरी, पु॰** ಶತ್ರು ; ವಿರೋಧಿ. बैल, पु॰ ಎತ್ತು ; ವೃಷಭ. बैस, ची॰ ವಯಸ್ಸು; ಪ್ರಾಯ; ಯೌವನ. वैसासी, सी॰ का॰धिक कं॰कंप ಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಊರುಗೋಲು.

ಹಿಡಿದ.

भंजन, पु॰ ಮುರಿಯುವಿಕೆ; ಭಂಗ भक्ताना, अ॰ ಮುದ್ದಿ ಹೋಗು; ಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಧ್ವಂಸ; ನಾಶ. ಬೂಜು ಹಿಡಿ. मकुआ, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ಮೂಢ. मंजना, स॰ धंंं तं दिया. भंजाना, स॰ ६ वं; ಮುठि; ಮುठिराः; भकुआना, अ॰ डैक्फार्गाः, स॰ ಚಿಲ್ಲರೆಮಾಡಿಸು. ಪೆಚ್ಛಾಗಿಸು; ಘಾಟರಿಪಡಿಸು. भकोसना, स॰ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಅಗಿಯದೆ संदा, पु॰ धर्तरी काळी. भंद, वि॰ ಕೆಟ್ಟಮಾತಾಡುವವ; ನುಂಗು; ಮುಕ್ಕು. ಬಂಡ. भक्ष, पु॰ केत्र्यू व व्यव्यक्ति. भंबा, पु॰ कार्ड); त्रांखाल; र्वळ भस्य, वि॰ ತಿನ್ನಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. ಸ್ಥ;--कूटना ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗು. go ತಿನಸು; ಆಹಾರ. भंडाकोंड, पु॰ तार्धार्याध्यातार्थे है. भस, पु॰ ಆಹಾರ. भंडार) पु॰ धीन सूर्य; अक्षार्त; भगत, पु॰ धृर्डु. भंडारा ∫ ಭಂಡಾರ. भगति, स्नी॰ భక್ತಿ. भंबारी, बी॰ प्रलू कैंग विः; कैंग वं; भगदर, बी॰ ६६६; ಪಲಾಯನ. ಖಜಾನೆ. ಇಂ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ; भगना, अ॰ ఓखं). ಖಜಾನ್ ಚಿ. भगल, पु॰ ಮಾಯಾಮಂತ್ರ; भंदेरिया र पु॰ कार्यं गाउँ; तहिं ನೋಸ; ಕಪಟ; ಆಂಡಬರ. मंदेला 🔰 ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವ. भगली, पु॰ ಕಪध ; ವಂಚಕ. भंभाना, अ० दे० रंभाना. भगाना, स॰ ६ वित्रः; दावर्वकादः; भॅबर, पु॰ डा॰धे; धृुळाठं; ಆಟ್ಗು. ನೀರಿನ ಸುಳ; ಸುಳಿಗಂಡಿ. भगिनी, स्नी॰ ಸಹೋದರಿ. भैंबरजाल, पु॰ ह्युडिंग्स्टिंट डाग्र भगोड़ा) वि॰ ఓढाउरा है; कैं के; ತ್ರಯ. भगा ∫ ಅಂಜುಬುರು ಕ. भैंबरा, पु॰ दे॰ भींरा. भगोहाँ, वि॰ ६ द्वरा भेतू जात. भग्न, वि॰ ಒಡಕ; ಮುರಿದುಹೋದ; ಲಿನ ಸುಳ; ಸುಳಿದಾಟ. ಸೋತ; ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಿದ. भॅसना, अ० डें९७); ನೀರಿನಲ್ಲಿ भग्नावशेष, पु॰ क्राव्धे. ಒಗೆಯಲ್ಪಡು. भचक, खो॰ ಕುಂಟು. भह्या, पु॰ ಅಣ್ಣ; ಅಣ್ಣಯ್ಯ. भवक्बा, अ॰ चंािका; थैथे, थैरफा; भक्सा, वि॰ ಮುಗ್ಗ ಲಾದ; ಬೂಜು

ಚಕಿತನಾಗು

मबन, दु॰ •छान्नै; घ्रक्षतै; घ्राते. सबना, ति॰ गैरिबैकाल्फः; यथैगः. सि॰ क्षितिकाराः; ग्रंटीकाल्फः, इंगळा.

भजनी, पु॰ ಭಜಿಸುವವ. भर, पु॰ ಭಟ; ಸಿಪಾಯಿ. सरकना, भ॰ ಅಲೆದಾಡು; ತೊಳಲು; ದಾರಿತಪ್ಪು.

मरका, वि॰ ದಾರಿತಪ್ಪಿದ.

भरकाना, स॰ ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು; ನೋಸ ಪಡಿಸು.

भहा, पु॰) ಇಟ್ಟಿಗೆ, ಸುಣ್ಣ ಇವು भही, भी॰) ಗಳನ್ನು ಸುಡುವಗೂ ಡು; ಆವಿಗೆ; ಫೆಟ್ಟ; ಸಾರಾ ಯಿಯನ್ನು ಇಳಿಸುವ ಒಲಿ.

भित्यारा, पु॰ ಸತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪ ಕ ; ಅಡಿಗೆಯವ.

भड़क, দ্ধািি ಹೊಳವು; ಕಾಂತಿ; তি:ఏ; ಆಡಂಬರ.

भदकना, अ॰ ಜ್ವಲಿಸು; ಧಗ್ಗನೆ ಉರಿ; ಸಿಟ್ಟುಮಾಡು; ರೇಗು.

महकाना, स॰ ಉರಿಸು; ಹುರಿದುಂ ಬಿಸು; ರೇಗಿಸು.

भह्कीला, वि॰ कॅ॰ ९ंయंग्रेज ; क्ष्रं क्ष्रेरंग्जं.

भइभूँजा, g॰ ಕಡಲಿಪುರಿ ಮುಂತಾ ದುವನ್ನು ಹುರಿಯುವವ.

भड़ु**आ, पु॰** ಭಡವ; ದಾಂಡಿಗ; ಕುಂಟಣಿಗ. • भणना, स० कैंश्ये. भणित, वि० कैंश्येणु धुं. भतार, पु० गंजंड; ಪತे. भतीजा, पु० गंजेंशां तंजंड ठांगं. भत्ता, पु० तेजंद यंडंगु; इ.वे. भक्दं, को० कात्रां ತಿಂगंस्ट्री थरां थंडें.

भहा, वि॰ ಅಂದಗೆಟ್ಟ; ವಿಕಾರ ವಾದ.

मदता, बी॰ वैद्धार्ड; प्रद्युर्ड. भनक, बी॰ वैद्यादत्र; राज्यस्याद्ध. भनकना भनना

भनभनाना, अ॰ ट्रैंश्॰० है है है.

भनभनाहर, स्त्री॰ ಝೇಂಕಾರ. भन्भह) स्त्री॰ ಸಂದಣಿ; ಗುಜು

भभ्भद् र ಗುಂಪು. भभरना, अ॰ ಭಯಪಡು.

भमकी, **की॰** ಗೊಡ್ಡು ಹೆದರಿಕೆ. भम्मूका, पु॰ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ನಾಲೆ.

ममुका, पु॰ २०७०० ह्या हुए ममुत, पु॰ २००३; स्रह्

भयंकरता, स्नी॰ ಭೀಕರತ್ವ. भयान्क भयावह

भर, वि॰ ಪೂರ್ತಿ; ತುಂಬ; ಇಡೀ; ಅಷ್ಟೂ; ಎಲ್ಲಾ.

भरण, पु॰ क्राथ्ठै; व्याह्यहाँ. भरतार, पु॰ दे॰ भतार.

मरती, ची॰ ತುಂಬುವಿಕೆ; ಭರ್ತಿ; ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ. भरना, स॰ ತುಂಬು; (ಹಣ) ಕಟ್ಟು. भ॰ ಪೂರ್ತಿಯಾಗು; ತುಂಬು; ನೆರೆ.

भरनी, स्त्री॰ ನೇಯಿಗೆಯ ಹೊಕ್ಕು. भरपाई, क्रि॰ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ. स्री॰ ಸಂದಾಯ ; ಪಾವತಿ.

भरपूर, वि॰ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ. कि॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ.

भरम, पु॰ ಭ್ರಾಂತಿ; ಭ್ರಮೆ; ಸಂಶಯ; ಭೇದ; ರಹಸ್ಯ.

मरमना, अ॰ ಅಲೆದಾಡು ; ಭ್ರಮಿ ಸು ; ತಿರುಗಾಡು.

भरमाना, स॰ ಅಲೆದಾಡಿಸು; ಆಶ್ಚ ರ್ಯಪಡಿಸು.

भरमार क्वी॰ ಬಲುಹೆಚ್ಚು ; ಜಾಸ್ತಿ; ಅತ್ಯಧಿಕತೆ.

भरवाना, स॰ डंग्धिरंग.

भरसक, कि॰ ಕೈಲಾದಷ್ಟು; ಸಾಧ್ಯ ವಾದಷ್ಟು; ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ.

ਮ**रा** ਮरित } वि• ਭುಂಬಿದ.

भरी, स्त्री॰ ಒಂದು 'ರೂಪಾಯಿನ ತೂಕ; ಒಂದುತೊಲೆ ತೂಕ.

भरोसा, पु॰ ಆಶ್ರಯ; ಆಸರೆ; ಭರವಸೆ; ನಂಬಿಕೆ.

भर्ता) पु॰ ಒಡೆಯ ; ಸ್ವಾಮಿ ; भर्तार) గంಡ.

अस्तिना, की॰ ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ. अर्राना, कि॰ ಬಿರುದನಿ; ಗದ್ದದ

भरोना, कि॰ ಬಿರುದನಿ; ಗದ್ಗದ ಧ್ವನಿ. भलमनसत्) स्नी॰ र्रॅं॰क्षर्रः, ७**०** भलमनसी ∫ डर्त.

भक्ता, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಮೇಲ್ತರದ; ಉತ್ತಮ. अन्तर ಒಳ್ಳೆಯಧು; ಸೈ. पु॰ ಹಿತ; ಒಳ್ಳಿತು;—चंगा ಒಳ್ಳೆ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರುವ;— बुरा ಹಿತಾಹಿತ;—बुरा कहना ಬೈಯು, ಅನ್ನು.

भरताई, क्षी॰ ಒಳ್ಳೆಯದು; ಒಳ್ಳಿತು; ಹಿತ.

भलामानुस, पु॰ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥ. भले, क्रि॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ.

अस्यः ध्रथः ; ध्रथः तै. भवतीय, सर्वेः डर्ಮः ; डर्ಮः त. भवन, पुः ಮನೆ ; ಮಹಡಿ. भवितस्य, पुः ಮುಂದೆ ಸಂಭವಿಸು. ವಂತಹುದು ; ಭಾಗ್ಯ.

भवितन्यता, स्नी॰ ವಿಧಿ. भस्यता, स्नो॰ ಸೌಂದರ್ಯ.

મસુંદ્ર, પુ• ဗર્ನ. (भुसुंद्र).

भसुर, पु॰ ಹಿರಿಯ ಮೈದುನ. भस्म, पु॰ ಬೂದಿ; ಭಸ್ಮ.

भस्मक, दु॰ ತಿಂದದ್ದು ತಕ್ಷಣ ಅರಗಿ ಹೋಗುವ ಒಂದುರೋಗ; ಬಹಳ ಹಸಿವು.

भस्मीभूत, वि॰ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ. ಯಾದ; ಭ $<math>{\bf k}_{\bf k}$ १ಭೂತವಾದ.

महराना, अ॰ शक्रांक ; ಬೀಳು.

भाँग, स्त्री॰ ಭಂಗೀಸೊಪ್ಪು; ಬಂಗಿ मांज, बी॰ ಮಡಿಸುವಿಕೆ; ಚಿಲ್ಲರಿ ಮರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ವಟ್ಟ भॉजना, स॰ ಮಡತೆಹಾಕು; ರೂ ಪಾಯಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು

ಮುರಿಸು; ಚಿಲ್ಲರೆಮಾಡಿಸು. भाँटा, पु॰ ಬದನೆಕಾಯಿ.

भाँब, पु॰ ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ವಿದೂಷಕ; ನಾಚಿಕೆಗೇಡ; ಭಂಡ; ಮಡಕೆ.

भाँडना, अ० ७ एँ कार्का.

भाँदा, पु॰ राग्डुँ ; धा॰ व्ह. भांडार, पु॰ चैंग्रह; य्रुं व्याप्त ;

ಖಜಾನೆ.

मांति ∮ ತರಹ; ಬಗೆ; ಮಾದರಿ. भाषना, स॰ గ్రహిసు; ఇంగిక

ವನ್ನರಿ; ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು.

भावना, स॰ डाठे; डेक्पू; डेर्क्फाः; ತರಣಿಹಿಡಿ.

भाँवर, स्नो॰ ಸುತ್ತಿ ಬರುವಿಕೆ; ಪ್ರದ ಕ್ಷ್ಮಿಣೆ; ನಿವಾಹದಲ್ಲಿ ವಧೂವರರು ಆಗ್ನಿಗೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ.

भाई, पु॰ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವೆ; ಸಹೋ ದರ. 🕶

भाईचारा, पु॰ संंशति प्रकात ; ಭ್ರಾತೃಭಾವ.

भाईबंद, पु॰ ध॰ क्रांधर्मा. ॰ भाउ, पु॰ ಭಾವನೆ; ಟ್ರೀತಿ; ಉತ್ಪತ್ತಿ.

ಜಾರಿ भाखना, स॰ ಹೇಳು; ನುಡಿ.

भाखा, स्त्री॰ धृबर्ध.

भाग, पु॰ क्राच्छ ; क्रात ; क्रात्र ; ಅದೃ ಸ್ಟ್ರ.

भागना, अ॰ ಓಡು; ಓಡಿ ಹೋಗು. भागी, वि॰ ಪಾಲುಗಾರ; ಭಾಗಸ್ಥ. भाग्य, पु॰ ಅದೃ ಷ್ಟ ; ಭಾಗ್ಯ.

.भाजक, वि॰ ১ ವಿಭಾಗಮಾಡುವ ; ಹಂಚುವ. 😗 ಭಾಗಿಸುವ: ಸಂಖ್ಯೆ.

भाजन, पु॰ ಯೋಗ್ಯ ; ಆಧಾರ. भाजना, अ॰ ಓಡಿಹೋಗು.

भाजी, **स्त्री॰** ಕಾಯಿಪಲ್ಯ ; ತರಕಾರಿ. भाज्य, पु॰ ಭಾಗಿಸ ಬೇಕಾದ ಸಂಖ್ಯೆ.

ಡಿಂವಿಭಾಗಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. भार, पु॰ ಹೊಗಳು ಭಟ; ವಂದಿ ಮಾಗಧ.

भारा, पु॰ ಸೆಳೆತ; ಇಳಿತ; ಸಮು ದ್ರದ ಇಳಿತ.

भाइ, पु॰ ಭಟ್ಟ ; ಹುರಿಯುವ ಒಲೆ ; —झोंकना ತುಚ್ಛವಾದ, ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುಡು;—में झोंकना ನಷ್ಟ ಮಾಡುವುದು.

भाड़ा, पु॰ धावित.

भात, पु॰ ಅನ्रु.

भाथा, **पु**० ಬತ್ತ್ರಳಿಕೆ. भाषी, स्त्री० वैद्ये विकु

ತಂ ಭಾದ್ರಪದ ಮಾಸ.

भान, पु॰ ಪ್ರಕಾಶ ; జ్ఞాన.

भानजा, पु॰ र्रभादि ठेळाळा ते. भागमती, भी॰ ಮಾಟಗಾರ್ತಿ; ಗಾರುಡಿಯವಳು ;--का पिटारा ಬೇಡದ್ದು ಬೇಕಾದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ. भाना, ४० वे १००० थठा ; कार्र ವಾಗು; ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೋರು; ರುಚಿಸು; ಶೋಭಿಸು. भानु, पु॰ मंक्रिकाः. भानुजा, बी॰ ಯಮುನಾನದಿ. भाप, बी॰ ळधै; ಆఏ; ಉಗಿ. भाभी, ची॰ ಅंक्लूत कैंवड है; ಅತ್ತಿ ಗೆ. भायप, पु॰ ಸಹೋದರಭಾವ; ಭ್ರಾತೃಭಾವ. भार, पु॰ धार ; डा ह ; की है भारती, बी॰ रु. वे ; जाले ; सर ಸ್ವತಿ. भारी, वि॰ ಘನವಾದ; ತೂಕವುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ; ದಪ್ಪ; ವಿಶಾಲವಾಧ. भार्या, ज्ली॰ ळं॰ढं है. भाल, पु॰ ಹಣೆ; ನೊಸಲು; ಲಲಾಟ ಭಲ್ಲೆ; ಈಟ; ಬಾಣದ ನೊನೆ. भारता, स॰ ನೋಡು; ವಿಚಾ ರಿಸು.

भारा, पु॰ ಭಲ್ಲೆ ; ದೊಡ್ಡ ಈಟ.

भाकी, ची॰ ಈಟೆಯ ತುದಿ; ಮೊನೆ

भालाबरदार, पु॰ अधिकार्ज.

ಶೂಲ.

भाख, पु॰ चंठवे.

ಭಾವನೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ದರ; ಬೆಲೆ. भावज, स्त्री॰ ಅತ್ತ್ರಿಗೆ. भावता, वि॰ धैरुगूरी डैंगरी ಬರುವ; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಂಪಾದ. भावताव, पु॰ काठली. भावना, स्नी॰ ಭಾವನೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ವಿಚಾರ; ಬಯಕೆ; ಇಚ್ಛೆ. सಂ ಚನ್ನಾಗಿ ತೋರು; ರುಚಿಸು. भावार्थ, पु॰ ತಾತ್ಪರ್ಯ. भावित, वि॰ ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. भावी, स्त्री॰ ध्री रह्य ; ध्राम् ; ಅದೃಷ್ಟ. भावुक, वि॰ ಭಾವನಾಪರವಶನಾದ; ಉತ್ತ್ರಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕೃ. भाषण, पु॰ भाषा ; ಉಪನ್ಯಾಸ. भाषांतर, पु॰ ಅನುವಾದ; ತರ್ಜುಮೆ. भाषा, स्नी॰ ध्रुव है; ಮಾತು. भाषित, वि॰ कर्ष्ण्युध्, ; स्कृड. भाषी, पु॰ ಮाತನಾಡುವವನು. भाष्य, पु॰ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ; धिः हैं. भास, पु॰ ದೀಪ್ತಿ; ಪ್ರಭೆ; ಇಚ್ಛೆ. भासना, अ॰ डैंग(ठैंघर); काला: ಭಾಸವಾಗು. भासमान, वि॰ चं० खंध धठां रू. भासित, वि॰ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ. भिंगाना, स॰ दे॰ भिगोना. भिंडी, ची॰ ಬಿಂಡೆಗಿಡ ಮತ್ತು ಅದೇ ಕಾಯಿ.

माव, पु॰ ಇರುವಿಕೆ; ವಿಚಾರ;

भिक्षा. बी॰ कास्ते; धाँ विहे; ಭಿಕ್ಷೆ; ತಿರುಪ.

) 🕫 ತಿರುಕ; ಭಿಕ್ಷುಕ; भिश्चक (भिन्दू मत्राह्म भे.

भिलमंगा } पु॰ ਭੈਠਾਰ ; ಭಿಕ್ಷು ह. भिलारी भिसारिणी) स्त्री॰ डेठारे ; भू हुं। भिखारिन ∮ र्चर्थः.

भिगाना) स॰ डै०९ और अं, तैत्राः; मिगोना 🕽 ಉನಿಯ ಹಾಕು.

भिजवाना, स॰ र्ह्माक्ष्मिके हिन्दू ; ರವಾನೆಮಾಡಿಸು.

भिजाना, स॰ डैका थे। राज्य तैरा है। ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡು.

भिज्ञ, वि॰ ७०उ. भिड, बी॰ ಕಣಜದ ಹುಳು; ಕಣಜ. मिइना, अ॰ कैंगराज्यः । ಎದು ರಿಸು; ಸೇರು.

मितल्ला, पु॰ ಒಳಮಡಿಕೆವನ್ತು; ಒಳ ವಸ್ತ್ರ.

मिलि, खो॰ गैश्दै. भिद्ना, अ॰ डाडिंग थैए एं राज्य ವಾಗು.

भिनकना) अ॰ ट्यां एं रहे रहे रहे : भिनभिनामा 🕽 🕉००. भिनसार, पु॰ यगुड़िकाण; त्रसंभिक्त.

मिस्ती, पु॰ रेश्क कॅंकिकां वर्जा भी, अस्य • चार्व ; मळ ; मळेड.

भीख, बी॰ डेठाराः; भेर्तु.

भीगना, अ॰ ತೊಯ್ದು ಹೋಗು; ನೆನೆ; ಒದ್ದೆಯಾಗು.

भीटा, पु॰ वैह्नुं ; वैधु. भीड़, को॰ ಗುಂಪು; ಜಂಗುಳಿ; ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ.

भीड्भड्का, पु॰) ಗುಂಪು; ನೂಕು; भीड़माड़, स्त्री॰ 🗦 रुप्तार्थ. भीत, स्त्री॰ गैंश हैं; डैंਹै. विक ಭಯಗೊಂಡ.

भीतर, कि॰ धर्पते; धर्पतवै. भीतरी, वि॰ ಒಳಗಿನ; ಒಳಗಡೆಯ; ಆಂತರ್ಯದ್ದ

भीति) बी॰ భయ; ಹೆದರಿಕೆ : भीती 🔰 ಅಂಜಿಕೆ. भीनना, भ॰ ಒಳಹೊಗು ; ಸೇರು. भीर, स्नी॰ ಗುಂಪು; ಕಷ್ಟ; ದುಃಖ. भीर, वि॰ ಅಂಜುಕುಳ; क्रुंहु; ಹೇಡಿ.

भीरता, बी॰ ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ. भीरे, कि॰ ಹತ್ತಿರ; धरे. भील, पु॰ ಭಿಲ್ಲರೆಂಬ ಒಂದುಚ್ತಾತಿಯ ಕಾಡುಜನರು.

भीषण, वि॰ భమం हरकात. भुंहै, स्नी॰ ಭೂಮಿ; ಸೃಥ್ವಿ. भुंजना, स॰ ಹುರಿದುಹೋಗು. भुअंग, पु॰ ಹಾವು; ಸರ್ಪ. भुधन, पु॰ दे॰ भुत्रन. भुआल, पु॰ ಅठंग्र; ठा०क्ष.

भुइंडोल, पु॰ ಭೂಕಂಪ. भुक, पु॰ ಆಹಾರ; ಭೋಜನ. भुक्तक, वि॰ ಹೊಟ್ಟಿಬಾಕ; ಉಣ್ಣ ಗುಳ; ದರಿದ್ರ.

सुक्त, वि॰ वैत्र्युधः ; ಅನುಭವ ಸಲ್ಪಟ್ಟ ; ಭೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

भुस्तमरा, वि॰ ಹೊಟ್ಟಿ ಗಿಲ್ಲದವ; ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಕ.

भुगतना, स॰ ಸಹಿಸು; ಅನುಭವಿಸು. भुगतान, पु॰ ಮುಕ್ತಾಯ; ತೀರ್ಪ; . ತೀರ್ಮಾನ.

भुगताना, स॰ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು; ಬಾಕಿತೀರಿಸು; ತೊಂದರೆಕೊಡು; ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.

भुजंग, पु॰ काञ्च ; प्रदार.

भुज, पु॰ } डाँ (ಳು ; ಭು ಜ ; भुजा, जी॰ } थाळा.

मुजाली, भी॰ ಡೊಂಕಾದ ಕತ್ತಿ; ಬಾಕು.

भुजिया, पु॰ ಕುದುಪಲಕ್ಕಿ; ಕುಚ್ಚ ಲಕ್ಕಿ.

भुद्धा, go ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳದ; ಜುಂಗು; ಗೂಗು.

भुनगा, पु॰ ದೋಮೆ; ಹಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಹಾರಾಡುವ ಸಣ್ಣ ಕರೀ ಬಣ್ಣ ದ ಕೀಟ.

भुनना, भ॰ ಹುರಿದು ಹೋಗು; ಹಣವು ಚಿಲ್ಲರೆಯಾಗು. ಉದಾ:-ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಮುರಿಸುವಿಕೆ. भुनाना, स॰ ಹುರಿ; ಹಣವನ್ನು ಚಿಲ್ಲರೆಮಾಡಿಸು.

भुरकना, स॰ ळावेकाळा.

भुरकुस, पु॰ छोते; कंति.

भुरता, पु॰ ನಜ್ಜು ಗುಜ್ಜಾದ ವಸ್ತು; ಚಟ್ನ; ಪಲ್ಯ.

भुरभुरा, वि॰ ड०ँड० ಯಾದ; ಗ್ರಕು. भुलक्कड़, वि॰ ಮ ರೆತು ಹೋ ಗು

मुलक्कड़, वि॰ ಮ ರೆತುಹೋಗು ವಂಥವ.

मुख्याना } स∙ ಮರೆಸು; ಮರಳು मुख्याना } ಗೊಳಿಸು; ಮಾತು ಮರೆಸು.

~~भुलावा, पु॰ ವ~~ೋಸ.

भुव, स्त्री॰ ಭೂಮಿ.

भुवन, पु॰ ಪ್ರಪಂಚ ; ಜಗತ್ತು.

મુवाल, વુ• ಅರಸ.

भुस, पु॰ दे॰ भूसा.

मूकना, अ॰ धीनां सं.

भूँचाल, पु॰ द्यान्डिंग्स.

भूजना, स॰ ಹುರಿ; ಸತಾಯಿಸು; ಕಾಡಿಸು.

भूँजा, go ಹುರಿಗಾಳು; ಹುರಿದದ್ದು. भूँडोल, go ಭೂಕಂಪ.

ಸ್ಥೃತ್ಯ, ತೃಳ್ಳಿಗಳು ಸ್ಥೃತ್ಯಾಂ ಭೂಮಿ.

भूख, बी॰ ಹಸಿವು.

भूखा, वि॰ ळक्षेत्र.

भूगर्भ, पु॰ ಭೂಮಿಯ ಒಳಭಾಗ; ಭೂಗರ್ಭ.

भूचर, पु॰ ಭೂಮಿಯವೇಲೆ ಓಡಾ ಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು.

 $\frac{y}{q}$ चाल $\left\{ \begin{array}{c} y \\ \end{array} \right\}$ $\left\{ \begin{array}{c} y \\ \end{array} \right\}$ $\left\{ \begin{array}{c} y \\ \end{array} \right\}$ $\left\{ \begin{array}{c} y \\ \end{array} \right\}$

भूत, ಇಂ ಭೂತ; ದೆನ್ವ; ಭೂತ ಕಾಲ. ಡಿಂ ಕಳೆದುಹೋದ. भूतत्विचा, स्ना॰ ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರ. भूतपूर्व, वि॰ ಹಿಂದಿನ; ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ; ಮಾಜಿ.

भूतक, g॰ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲ್ಭಾಗ; ಪ್ರಪಂಚ.

भूतात्मा, बी॰ ಶರೀರ; జೀವಾತ್ಮ. भूति, बी॰ విభంತి; వృభవ; సిద్ధి. भूतिनि की॰ ಹೆಣ್ಣು పిಶಾಚಿ. भूतिनी

भूषर, पु॰ धैधः. भूनना, स॰ ळाटे.

भूमिका, स्नी॰ कैश्वेर्ट; ಮುನ್ನು वि. भूर, पु॰ ಮರಳು.

भूरा, वि॰ ಬೂದು; ಕಾಕಿ ಬಣ್ಣ. भूरि, वि॰ ವಿಶೇಷವಾದ; ಬಹಳ. भूरु, बी॰ ಮರೆವು; ತಪ್ಪು; ದೋಷ;

ಅಪರಾಧ. भूलना, सಂ ಮರೆತುಬಿಡು; ತವ್ಪು

भूलना, स॰ ठाउँडाधिद्या; उद्यू ठागुढा.

भूलसुलैयाँ, भी॰ ಸುತ್ತುಸುತ್ತಾಗಿ ಇದ್ದು ದಾರಿಯನ್ನೇ ಮರೆಸುವ ಕಟ್ಟಡ.

भूवा, पु॰ ಅರಳೆ; ಹ<u>ತ್ತಿ</u>.

भूषण, पु॰ ಒಡವೆ; ಆಭರಣ; ನಗ; ಶೃಂಗಾರ.

भूषा, **फ्री**ि ಒಡವೆ; ಆಭರಣ; ನಗ; ಶೃಂಗಾರ.

সুষির, বি॰ ৩৩০ ৮০ মৃত্যু গ্রু. সুৰো, বু॰ } ক্রের, মধ ক্রিগ্রি; সুৰী, বাি॰ } ক্রেপ্ত. मृंग, पु॰ डंग्थः ; భ్రమర. मृंगराज, पु॰ डंग्थः ति छ (भंगरोह्या, भांगरा).

मृकुटी, बी॰ ಹುಬ್ಬು.

मृत्य, पु॰ ಆಳು; ಸೇವಕ; ಚಾಕರ. भेट, खो॰ ಭೇಟ; ಭೆಟ್ಟ; ಸಂದರ್ಶನ; ಕಾಣಿಕ; ಉಡುಗೊರೆ.

भेंटना, स॰ ಭೇಟಿಕೊಡು; ಸಂದ ರ್ಶಿಸು.

भेक, पु॰ ಕಪ್ಪೆ. भेख, पु॰ ವೇಷ

भेजना, स॰ र्चरुः कैर्राः.

भेजवाना, पु॰ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು.

भेजा, पु॰ ಮಿದುಳು ; ಮೇದಸ್ಸು. भेड़, **ਛो**॰ ಕುರಿ.

भेड़ा, पु॰ धतिरा.

भेड़िया, पु॰ डैंग्स्थ. भेडियाभ्यान प० संभित्र

भेक्षियाधसान, पु॰ ಕುರಿಮಂದೆಯಂತೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡದೆ ಧುಮುಕುವುದು.

भेड़ी, स्त्री॰ दे० भेड़.

भेद, go ಭೇದಿಸುವಿಕೆ; ಮರ್ಮ; ರಹಸ್ಯ; ವೃತ್ಯಾಸ.

भेदक, वि॰ ಭೇದಿಸುವ; ಭೇದಿಯ ನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ.

भेदिया, पु॰ ಬೇಹುಗಾರ; ಗುಪ್ತ ಚರ; ಗೂಢಚಾರ.

भेदी, पु॰ ಗೂಢಚಾರ. वि॰ ಒಡ ಕನ್ನುಂಟುಮಾಡುವವ ; ಭೇದಿ ಸುವವ. भेदीसार, पु॰ धी ठैत मेब, वि॰ भैर्षधळाळाळा. भेरी, बी॰ ನಗಾರಿ; ದುಂದುಭಿ ಬೇರಿ. मेल, वि॰ ಅಂಜುಬುರಕ. भेली, बी॰ ముద్ద; ಉಂಡೆ. ಗುಟ್ಟು भेव, पु॰ ठळ रहु; ಮರ್ಮ. मेवना, स॰ डैंग् ಯ रा ; ಮಾಡು. मेष, पु॰ जैरब. मेषज, पु॰ धिद्धद्र. मेस, पु॰ दे॰ भेष. भैंस, चीं॰ ಎಮ್ಮೆ. भेंसा, पु॰ कैश्ल. भैचक, वि॰ ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ **댎용**절. भैना, सी॰ ಸಹೋದರಿ. भैया, पु॰ प्रकौश्वर्ष. मैयाचारी, स्ती॰ मंकीर तर्पकार ; ಭ್ರಾತೃಭಾವ. मैयादूज, सी॰ कि और छोतू ಬಿದಿಗೆ ದಿನದ ಹಬ್ಬ. ಈ ದಿನ ಮಕ್ಕಳು ಸಹೋದರ ಹೆಣ್ಣು ರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷೆ ಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. भैरव, वि॰ భ या त ह च च द ; ಭೀಷಣ. भोंकना, स॰ वि ; बै वि ; तारिया. भोंचाल, पु॰ धृ० चं० ठं० ठं.

भोंड़ा, वि• # ಅಂದಗೆಟ್ಟ; ; ವಿಕಾರ ವಾದ; ಕುರೂಪವಾದ. भींतू, वि॰ ಮೊದ್ದು; ದಡ್ಡ; ಪೆದ್ದ. भोंपूँ, पु॰ दे॰ भोषा. भोका, वि॰ धैशक्षत्रज्ञातां ज्ञां : ಅನುಭವಿಸುವವ; ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯ. भोग, पु॰ राध; वैद्यार; पौरी ಜನೆ; ನೈವೇದ್ಯ. भोगना, स॰ ७ का स्वीमा ; मकिमा. भोगी, पु॰ ಭೋಗಿಸುವವ ; ಆನಂದ ದಿಂದ ಜೀವನವನ್ನು ಕಳೆಯು ವವ; ಸರ್ಪ. भोम्य, वि॰ धैनित्रध्य ७क्टर ವಾದ; ತಿನ್ನುವ ವದಾರ್ಥ. भोज, पु॰ धिडल ; प्र०डद्यहर्त. भोज्य, पु॰ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥ. भोषा, पु॰ रुळ है ; रु०० था. भोर, पु॰ धैंंंंगीर क्षार्य; सनुडाः ಕಾಲ; ಮೋಸ. भोला, वि॰ ಸರಳ; ಸಾಧು; ಭೋಳೆ; —भाला ಭೋಳಿ ಸ್ವಭಾವ; ಸಾಧು ವಾದ ; ಸರಳ. भीं, बी॰ काया, भोरा, पु॰ ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮರ; ಸುಳಿ. भौरकली, स्नी॰ कांदारे राष्ट्रे. भौराना, स॰ गंज्युः; ' ग्रुत हुले ಮಾಡು. भौंसे, बी॰ ಪಶುಗಳ ಮೈಮೇಲಿನ ಸುಳಿ; ವಧೂವರರ ಅಗ್ನಿ ಪ್ರದ ಕ್ಷಣೆ; ನೀರಿಥ ಸುಳಿ.

ন্ধী ত চ্চা থা । — चढ़ाना ಹಬ್ಬು ಗಂಟಕ್ತು, ಸಿಂಡರಿಸು; —तानना काय्यु तंब्धेहा, ವುದು.

भौगोलिक, वि॰ ध्रु तिंश् पें ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

भौचक, वि॰ ಬೆೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ. भौजाई, स्नी॰ ७७ तै. मोन, पु॰ ಮನೆ; ಭವನ. भौम, पु॰ ಮಂಗಳಗ್ರಹ ; ಕುಜ. मौमवार, पु॰ ಮಂಗಳವಾರ

अस्म, पु॰ ಮೋसः; ಭ್ರಾಂತಿ ; ಸಂಶಯ,

अमर, पु• ತುಂಬಿ ; ಭ್ರಮರ. ब्रमण, पु॰ व्याब्दै; मन्यादः; ತಿರುಗಾಟ.

ਸ਼ਸਜਾ, अ॰ ਭੈਰਮਨਾ; ਨਾਤਪੁ; ಭ್ರಮಸು.

भ्रमात्मक, वि॰ భ్రాంతిగి भिर्मा ವಂಥ; ಸಂದಿಗ್ದ.

भ्रमाना, स॰ ತಿರುಗಾಡಿಸು; ಭ್ರಾಂತಿ ಗೊಳಿಸು; ದಾರಿತಪ್ಪಿಸು.

ऋष्ट, वि॰ ಕೆಳಗೆಬಿದ್ದ; ಪತಿತ; ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ ; ದುರಾಚಾರಿ. **अांत, वि॰** ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡ; ವ್ಯಾಕುಲ

ಗೋಡ; ಉನ್ಮತ್ತ. भ्रांति, ची॰ ಭ್ರಮै; ಸಂಶಯ;

ಮರುಳು; ಪ್ರಮಾದ.

भाता, पु॰ ध्वळाधीत्वा ; मकी ದರ.

'आमक, पु॰ ಒಂದುರೋಗ. वि॰ ಭ್ರಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ. भ्रू, स्त्री॰ काथ्यू. ञ्चण, पु॰ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಮಗು.

Ħ

मंग, स्त्री॰ धैं । डिंटै. मंगता } पु॰ वैठाह ; भूह्याह.

मंगनी, स्त्री॰ थैं(ಡುವಿಕೆ; ಭಿಕ್ತಾ ಟನೆ; ಎರವಲು; ಮದುನೆಯ ನಿಶ್ಚಿ ತಾರ್ಥ.

मंगल, पु॰ ಕುಶಲ; ಕ್ಷೇಮ; ಮಂಗಳ ಗ್ರಹ ; ಮಂಗಳವಾರ.

मंगलवार, पु॰ ಮಂಗಳವಾಠ.

मंगताना है स॰ ਭਹਨਾਂ.

मंगेतर, वि॰ हैहै ुङार्क्ट कार्ट ; ನಿಷ್ಚರ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. मंच, पु॰ ಮಂಚ; ವೇದಿಕೆ; ಪೀಠ.

मंजन, पु॰ ಉಜ್ಜುವುದು; ವುದು; ಹಲ್ಲುವುಡಿ.

मंजरी, स्त्रो॰ धशु; काढ़ी; ळा० ಗೊಂಚಲು.

मंजाना, अ॰ डेर्रु राः; शक्ष्युराः. मंजार, स्त्री॰ धैरुंजू.

मंज़िल, स्नी॰ ಮಹಲು; ಮಹಡಿ; ಉಪ್ಪರಿಗೆ; ಅಂತಸ್ತು; ಪ್ರಯಾಣ ದಲ್ಲಿ ತಂಗುವ ಸ್ಥ್ರಳ.

मंजिलत, स्नो॰ ಪದ್ಮವಿ. मंजीर, पु॰ गैर्ह्युः; ह्या छोट. ਸੰਗ } वि• ಸುಂದರ; ಮನೋ ਸੰਗੁਲ | ಹರ.

मंज्र, वि॰ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲ್ಪ ಟ್ಟ ; ಅಂಗೀಕೃತ ; ಸ್ವೀಕೃತವಾದ.

मंज्री, बी॰ धर्रु में; ७००१ हन्ट. मंज्रा, बी॰ मंज्रु डॉर्स्ट्रों, दिशु. मंज्ञा, वि॰ तढाउता; ठादा, त. मंज्ञाना, स॰ कामाज्ञाटा; स्राडीर

ಹೊಂದುವುದು.

मंझार, कि॰ टाक्री; रुखाउँ.

#हन, पु॰ ಶೃಂಗರಸುವಿಕೆ; ಅಲಂ ಕಾರ; ಸಮರ್ಥನೆ.

#हप, पु॰ ಚಪ್ಪರ; ಹಂದರ; ಮಂಟಪ.

मं**र**ाना, भ॰ ಕವಿದುಕೊಳ್ಳು; ಸುಳಿದಾಡು; ಕವಿ.

मंडलाकार, वि॰ ದುಂಡಾಗಿರುವ; ಗೋಳಾಕಾರದ.

मंडलानां, अ० दे० मंड्याना.

मंडली, ভ্রী০ ম০ফ; মঝ্যুক্ত; দাংশ্বী

मंदवा, पु॰ ಮಂಟಪ.

मंडा, पु॰ ಪಣ್ಯಾರ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಿಠಾಯಿ.

मंहित, वि॰ ಅಲ್ಲ ಕರಿಸಿದ; ವಿಭೂ ಷಿತವಾದ; ಹೊದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. मंदी, को॰ ಮಂಡಿ; ಅಂಗಡಿ. मंडुआ, पु॰ ਹਾਹਨੇ; ਸਾਹੜੀ मंडुक, पु॰ ਚੰਨ੍ਹੀ.

मंतन्य, पु॰ అభివ్రాయ నుత. मंत्र, पु॰ నలజ్;మంత్ర; రభాస్య. मंत्रणा, स्नी॰ నలజ్; మంత్ర్రాల్లో

नत्रणा, **सा∘** ⊼లळ; ಎ००७; स्ते.

मंत्रित्त, पु॰ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ಮಂತ್ರಿತ್ವ.

मंत्री, पु॰ प्रथळे काठ; प्रथे ब ; ಪುಂತ್ರಿ.

मंथन, पु॰ ಕಡೆಗೋಲು; ಮಂತು. मंथर, वि॰ ಮಂದವಾದ; ಜಡ. पु॰ ಛಳಿಜ್ವರ.

मंद, वि॰ ಮಂದವಾದ; ಆಲಸ್ಯ ವುಳ್ಳ; ಜಡ; ಮೂರ್ಖ; ದುಷ್ಟ. मंदभाग्य, पु॰ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ. मंदगिम, स्त्री॰ ಅಜೀರ್ಣ.

मंदार, पु॰ ಎಕ್ಕೆ ; ಎಕ್ಕದಗಿಡ. मंदिर, पु॰ ಮನೆ ; ಭವನ ; ದೇವಾ ಲಯ.

मंदिरा, क्ली॰ ಕುದುರೆಲಾಯ. मंदी, क्ली॰ ಅಗ್ಗ ವಾಗಿರುವಿಕೆ.

मंदुरा, बी॰ दे॰ मंदिरा.

मंद्र, वि॰ ಮನೋಹರ; ಸುಂದರ; ಗಂಭೀರವಾದ.

मभाज-अल्लाह, अन्य॰ ದೇವರು ಕಾ ವಾಡಲಿ.

ममानी, पु॰ ಅರ್ಥ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ. ममाना, स्त्रो॰ ಜೀವನೋಪಾಯ; ಜನಿಳಾನುದಾರಿ.

मकई, ची॰ ಮುಸುಕಿನ ಜೋಳ.

मकड़ी, बी॰ खें(बंठकांड). मक्ततब, पु॰ राग्छंडा धै. मकत्व, वि॰ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. मक़दूर, पु॰ ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. मक्रनातीस, पु॰ माळीत्रा. मक्कूल वि॰ ಅवज् ववश्रीः मक्तबरा, पु॰ ती०१०; सर्वागिती. मक्रबूजा, वि॰ ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡ; ಅಧಿಕೃತವಾದ. मक्रबूल, वि॰ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ; ಮೆಚ್ಚಿ ಕೆಯ; ಸ್ವೀಕೃತ. मक्ररूह, वि॰ ಅಪವಿತ್ರವಾದ; ಹೊ ಲಸು. मक्सद, पु॰ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಮನೋ ರಥ; ತಾತ್ಸರ್ಯ; ಸಿದ್ಧಾಂತ. मक्रसूद, वि॰ शह्तेंश्वेद्रधू धूं. मकसूम, वि॰ ळे० खण्डु धु. मकान, पु॰ कार्त ; हध्युत. मकाम, पु॰ मुकाम. मकु, अन्य॰ ಬೇಕಾದರೆ. **મકુટ, યુ**૦ કેರೀಟ. मकुना, पु॰ वंंडिंगिश्रूव गंंखें। ಆನೆ; ವಿೂಸೆಯಿಲ್ಲದ ಗಂಡಸು. मकुनी, ची॰ ಕಡಲೆ ಹಿಟ್ಟನ ರೊಟ್ಟ. मकूला, पु॰ कं शिन्हें; नक्तं; तावतें. मकोइा, पु॰ कांधा; है धि.

मकोय, बा॰ ಕಾಚೇಗಿಡ.

मका, पु॰ ಮಕ್ಕೆ ಜೋಳ; ಮುಸು ಕಿನ ಜೋಳ; ಮಕ್ಕಾನಗರ.

मकड़ा, पु॰ दैंगिष्टू खें(बंट कार्प).

मकार, वि॰ ಮೋಸಗಾರ; ಕಪಟ. मकारी, बी॰ ವೋಸ. मक्खन, पु॰ धैलूं. मक्ली. स्त्री॰ तैंग्रल ;--मारना ನೊಣ ಹೊಡಿ, ಕಾಲಕಳೆ. मक्लीचूस, पु॰ ॐइं)छ ; छी। धै. मिक्षका, पु॰ ನೋಣ. मख, पु॰ ಯಜ್ಜ್ಲ; ಯಾಗ. मखज़न, पु॰ ध्वां कार्य; है । है । ಖಜಾನೆ : ಕಣಜ मख़तूल, पु॰ 😤 ैं एँ 🖏 . मलदूम, पु॰ ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ. मखनिया, पु॰ ಬೆಣ್ಣೆ ಮಾರುವವ. मलमल, खी॰ ಒಂದು ಬಗ್ಗೆಯ ವೆುತ್ತ್ರಗಿರುವ ರೇಶ್ಮೆ ಬಟ್ಟಿ; ಮಖ ಮಲು. मख़मली, वि॰ ಮುಖಮಲ್ಲಿನ; ಮಖ ಮಲ್ಲಿನಂಥ. मक्रल्क, स्त्री॰ देश्वर रुक्षु; ಜೀವರಾಶಿ. मखलूत, वि॰ इंटंड ; మిಶ್ರಿड. मज़सुस, वि॰ धैर हैं देर धैर घट है ಸಿದೆ; ಖಾಸಗಿ. मसौस, पु॰ कार्र्जुः मग, पु॰ ಹಾದಿ; ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ. मगज़, पु॰ ಮಿದ್ಲಿಳು. मगज़ी, बी॰ ವತ್ತ್ರಗಳ ಅಂಚು. मगन, वि॰ ಮುಳುಗಿರುವ; ತಲ್ಲೀನ; ಮಗ್ತ.

मगमूम, वि॰ ದುಃಖಪಡುವ; ದುಃಖಿತ.

सगर, पु॰ ಮೊಸಳೆ. अक्य॰ ಆದರೆ. मगरिब, पु॰ ಪಡುವಲದಿಕ್ಕು; ಪಶಿಮ.

मगरूर, वि॰ ಗರ್ವಿಷ್ಟ; ಅಹಂಕಾರಿ; ಅಭಿಮಾನಿ.

मग्रहरी, स्त्री॰ ಗರ್ವ; ಅಭಿಮಾನ; ಅಹಂಕಾರ.

मग़लूब, वि॰ ಸೋತ; ಪರಾಜಿತ.

मगु, पु॰ काळे; वारी. मग्जू, पु॰ दे॰ मगजू.

मप्त, वि॰ दे॰ मगन.

मचक, स्त्री॰ भार ; ಒತ್ತಡ.

मचकना, स॰ ಒತ್ತ್ರರಿಸು.

मचना, अ॰ ಆಗು; ಮೂಡು; (ಗಲಾಟಿ) ಏಳು; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು.

ਸਥਲ, ਚੀ• ಮੈ•ਾਫ਼ਾਈ; ਖ਼•ਫੈ ਤਨ.

मचलना, भ॰ ಹಟಹಿಡಿ.

मचला, वि॰ ಹಟಮಾರಿ.

मचलाना, अ॰ ಓಕರಿಕೆ ಯುಂಟಾಗು; ವಾಂತಿಯಾಗು.

मचान, पु॰ ಅಟ್ಟ; ಮಂಚಿಕೆ; ಮಂಚ.

मचाना, स॰ (तथा धी) ಮಾಡು; ಎಬ್ಬಿಸು.

मिषया, भी॰ प्रल्ल ಮಂಚ. मन्छ, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಮಿನು. मच्छर } पु॰ क्रीड्री.

मच्छी) **छो**० ವಿೂನು

मञ्जा र पु॰ धैर्मु; ७०थेत.

मज़क्त, वि॰ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ; ಚರ್ಚಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मज़क्रा-बाला, वि॰ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ; ಪೂರ್ವೋಕ್ಕ; ಸದರಿ.

मज़दूर, go ಕೂಲಿಗಾರ; ಕೆಅಸ ಗಾರ.

मज़दूरी, बी॰ ಕೂಲಿಯ ಕೆಲಸ; ಕೂಲಿಯ ಹಣ; ಮಜೂರಿ.

मजन्, पु॰ ಹುಚ್ಚ; ಉನ್ಮತ್ತ; ಪ್ರೇಮಿ.

मज़ब्त, वि॰ ದೃಢವಾದ; ಗಟ್ಟಿ ಯಾದ.

मज़ब्ती, स्त्री॰ ದಾರ್ಡ್ಯ; ಶುಷ್ಟಿ; ಧೈರ್ಯ; ಸಾಹಸ.

मज़ब्र, वि॰ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದ; ನಿರು ಪಾಯನಾದ.

मज़बूरन्, कि॰ ವಿವಶನಾಗಿ; ನಿರು ಪಾಯನಾಗಿ; ಬಲವಂತವಾಗಿ.

मज़ब्री, स्त्रो॰ ವಿವಶತೆ; ಒತ್ತಾಯ; ಬಲವಂತ.

मजमा, पु॰ ಗು॰ಪು; ಜನಸಮೂಹ; ಸಭೆ.

मजम्बा, वि॰ ६६धाः ताबितवाधीः ; त्रातिक प्रदेशाः ६६६ः दिन्ति । दिन मज़मून, पु॰ 'ఏಷಯ ; ಲೇಖನ. ममरूसा, वि॰ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗಿ ರುವ; ಕೃಷಿಮಾಡಿದ.

मजरूहे, वि॰ ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ; ಗಾಯ ಗೊಂಡ.

मजिल्लस, स्त्री॰ रुद्धे; रुद्धाः रुद्धाः ಕಛೇರಿ. ಸಂಗೀತ ನಾಟ್ಯಗಳ मीर-मजलिस पु॰ँ प्रधान ३९ छ.

मजल्सिं।, वि॰ ಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. मज़ल्स, वि॰ ಅತ್ಯಾಚಾರಕ್ಕೊಳ ಗಾದ; ಪೀಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟೆ,

मज़हब, पु॰ ಮತಾಚಾರ; ಮತ; ಧರ್ಮ.

मज़हबी, वि॰ ಮತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ; ಮತೀಯ.

मज़ा, पु॰ ರುಚಿ; ಸವಿ; ಸ್ವಾರಸ್,; ಆನಂದ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ.

मज़ाक, पु॰ तर्गथाधः; इटिकाम्,; ಗೇಲ; ವಿನೋದ; ತಮಾಷೆ.

मज़ाकन्, कि॰ ठैर्तादक्रुत; ತಮಾಷೆಗಾಗಿ.

मज़ाकिया, वि॰ ವಿನೋದದ; ತಮಾ ಷೆಯ ; ತಮಾಷೆಗಾರ.

मजाज़, पु॰ ಅಧಿಕಾರ; ಹಕ್ತು. मजाज़न, कि॰ ನಿಯಮಾನುಸಾರ. मज़ाज़ी, वि॰ ಕೃತ್ರಿಮ ; ಕಲ್ಪಿತ.

मज़ार, पु॰ तींग्रि ; राಮान्रि. मजाल, स्नो॰ ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥೈ.

मजीठ, बी॰ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ ತೆಗೆಯುವ

ಒಂದುಗಿಡ; ರಕ್ತಾಂಗಿಗಿಡ.

मजीठी, वि॰ ಕೆಂಪಾದ.

मजोद, वि॰ ಪೂಜ್ಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪನಿತ್ರವಾದ.

मजीरा, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಾಳ; ಝಾಲರಿ.

मजूरी, स्त्री० दे० मज़दूरी.

मज़ेदार, वि॰ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ; ಸೊಗ ಸಾದ; ತಮಾಷೆಯಾದ.

मजान, पु॰ ⊼ुु रु मजा, स्त्री॰ ಮೇದಸ್ಸು.

मझाबार, स्त्री॰ तढारी, की ಪ್ರವಾಹದ ಮಧ್ಯಭಾಗ.

मझला, वि॰ ನಡುಕಲ; ಮಧ್ಯದ. मझार, कि॰ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ; ಒಳಗಡೆ.

मझोला, वि॰ ಮಧ್ಯದ; ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದೂ ಬಹಳ ಸಣ್ಣದೂ

ಅಲ್ಲದ; ನಡುತರದ. मटक, स्नी॰ ಬೆಡಗು; ಒಯ್ಯಾರ.

मटकना, अ॰ ಕುಲುಕುತ್ತಾ ನಡೆ; ್ಣ ಬಿಡಗಿ ನಿಂದ ನಡೆ ; ಸರಿ.

मटका, पु॰ ಮಡಕೆ; ಮಣ್ಣಿ ನಪಾತ್ರೆ. मटकाना, स॰ धैंद्रांग डीक्टिंग.

मटकी, स्नो॰ ಸಣ್ಣ ಮಡಕೆ.

सटकीला, वि॰ ಒದ್ಸ್ಯಾರದ; ಬೆಡ ಗಿನ.

मरमेला, वि॰ ಮಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣದ; ಮಸಕು ಬಣ್ಣ ದ.

मटर, पु॰ धर्धालै.

मररगस्त, पु॰ ७ त्नु तं जुटा; ಗಾಳಿಸವಾರಿ.

मटिया-मसान, वि॰ क्रञ्ञिश्चर्यः

ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾದ. मिटियामेट, वि॰ ಮಣ್ಣು ಗೂಡಿದೆ. मद्दी, स्त्री॰ दे॰ मिट्टी. मट्टा, पु॰ ಮಜ್ಜಿ ಗೆ. मठ, पु॰ ಆಶ್ರಮ; ಮಠ. मिठिया, पु॰ ಚಿಕ್ತ ಮಠ; ಕುಟ; ಗುಡಿಸಿಲು. मदई, स्त्री॰ ಮಂಟನ; ಗುಡಿಸಿಲು. मदक, क्षी॰ ಒಳಮರ್ಮ; ಗುಟ್ಟು. मदना, स॰ फाड्यू; काठिरा ; ಸುತ್ತು ಗಟ್ಟು. मही, बी॰ ಚಿಕ್ಕಮಠ; ಗುಡಿಸಲು. मणि, स्त्री॰ ಬಹಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ರತ್ನ. मणिधर, पु॰ ಸರ್ಪ; ಹಾವು. मणिबंध, पु॰ ಮಣಿಕಟ್ಟು. मतंग, पु॰ ಆನೆ. मत, पु॰ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತ; ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಮತಾ ಚಾರ; ತಾತ್ಸರ್ಯ; ಓಟು. ಇಂ ಬೇಡ; ಕೂಡದು. मतबल, पुं॰ ಅಡಿಗೆಮನೆ. मतलब, पु॰ ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ತಾತ್ರ ರ್ಯ; ಅರ್ಥ; ಸ್ವಾರ್ಥ; ಗೊ ಡವೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ. मतलबी, वि॰ ಸ್ವಾರ್ಥವರ. मतला, पु॰ ಕವಿತೆಯ ಅನುಪ್ರಾಸ ದಿಂದೊಳಗೊಂಡ ಎರಡುಚರಣ (ಪಾರಸೀಕವಿ ಕ್ಷಕ್ತ ಒಂದು ನಿಯಮ). ತ್ರೌಮ್

मतवाला, वि॰ कांक्ष्, 'केविवैधार्यः ಅವುಲೇರಿದ; ಮತ್ತು ~~ಸ್ವಿಚ್ಛಾಧಿ~~ ರುವ. मताधिकार, पु॰ ఓधार्कतालाज ಅಧಿ ಕಾರ. मतानत, स्नी॰ ದೃಢತೆ. मताफ्र, पु॰ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಾಕಾರ. मतीरा, पु॰ ಕರಬೂಜದ ಹಣ್ಣು. मत्त, वि॰ ಮದಿಸಿದ. मत्था, पु॰ कलं; లలాधः; डर्णं. मत्तर, पु॰ कॅंगधी, है खंु; ಅर्यान औ. मथन, पु॰ ಕಡೆಯುವಿಕೆ. मथना, स॰ ಕಡೆ; ಮಥಿಸು. मथना, पु॰ ಮೊಸರು ಕಡೆಯುವ ಮಡಕೆ. मथनी, स्नी॰ ಕಡೆಗೋಲು; ಮಂತು. मिथत, वि॰ ಕಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ; ಕಡೆದ. मद, पु॰ ಹರ್ಷ; ಆನಂದ; ಅಮಲು; ಮತ್ತು; ಹುಚ್ಚು; ಉನ್ಮಾದ; ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ. ಕಾಂ ಕಾರ್ಯ ವಿಭಾಗ; ಇಲಾಖೆ; ಖಾತೆ. मदकची, वि॰ कैं० वस्थितः है. मद्खूला, स्नो॰ ಸೂಳೆ; ಮಿಂಡಿ. मदक, स्त्री॰ ಅಫೀಮು ಬೆರಸಿಸೇದಲು ತಯಾರಿಸುವ ಒಂದುಮಾದಕ ವಸ್ತು. मदद, स्त्री॰ मक्काಯ; तैप्र्य); ಒತ್ತಾಸೆ.

मद्दगार, वि॰ ಸಹಾಯಕ.

मदफ्रन, पु॰ स्रू ठातै.

मदमत्त, वि॰ फैंग्रेचैत. मदरसा, पु॰ डाव्डार्ड; फ्रिक्ट. मद-होज्ञ, वि॰ మదిగిద; మತ್ತ. मदांच, वि॰ మదೋरु डु. मदांखल, खो॰ ಹैंग्रु १ टाः

ಆದಾಯ.

मदाख़िलत, की॰ ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ; ತಲೆ ಹಾಕುವಿಕೆ; बेजा—ಅನಧಿ. ಕಾರ ಚೇಸ್ಪೆ.

मदार, पु॰ ಮಂದಾರ. मदारात, भी॰ ಆದರ ಸತ್ಕಾರ; ಅತಿಥಿಪೂಜೆ.

मदारिज्ञ, पु॰ ಸರಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಗ್ರೇಡುಗಳು.

मदारी, पु॰ ಕೋತಿ ಅಥವಾ ಕರಡಿ ಯನ್ನು ಆಡಿಸುವವ.

मिद्दिस, स्त्री॰ फाठाओ; ಸೇಂದಿ. मदीला, वि॰ ಮತ್ತೀರಿದ. मदोन्मत्त, वि॰ फೊಕ್ಕಿ ನಿಂದ್ಧ ಮದಿ

मचे, अन्य॰ ಮಧ್ಯೆ; ನಡುವೆ; ಬಾಬತ್ತು; ಬಾಬು.

मच, पु॰ ಸೇಂದಿ; ಸಾರಾಯಿ. मचु, पु॰ ಜೇನು; ಜೇನುತುಪ್ಪ; ಮಕರಂದ.

मधुकर, पु॰ ತುಂಬಿ; ಭ್ರಮ (मधुप).

मधुकरी, स्त्री॰ ಹೆಣ್ಣು ದಿುಂಬಿ; भृष्टा, ನೃ. मधुमक्की, की॰ खेरललेका.

मधुर, वि॰ भेकेयानाः प्रवेयानाः
राधे क्रियानाः
राधि क्रियानाः
राधे क्रियानाः
राधि क्र

मन, पु॰ ಮನಸ್ಸು; ಚಿತ್ತ; ಇಚ್ಛೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ; ವಿಚಾರ; ನಲವತ್ತು ಸೇರಿನ ತೂಕ; ಒಂದು ಮಣ; —के लड्डू साना ಮನದೊಳಗೆ ಮಂಡಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು;— चलना ಬಯಸು;—हरा होना ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುವುದು; —भरना ಸಂತೋಷವಾಗುವುದು;—भर साना ಶೃಪ್ತಿಯಾಗು ವುದು;—भोटा होना ವಿರಕ್ತತೆ ಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು;—रखना ಇಷ್ಟವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಡುವುದು.

मनई, पु॰ ಮನುಷ್ಯ. मनकता, अ॰ ಕೈ ಕಾಲುಗಳನ್ನಾ ಡಿಸು ಮಿಡುಕು.

मनका, पु॰ ಜಪಮಾಲೆಯ ಮಣಿ; ಮಣಿ. मनकामना, स्वी॰ ಮನೋರಥ; ಅಭಿ' ಲಾಷೆ.

मनकूछा, वि॰ मन् जठवं ध्रेत ; λ_{ϕ} ठ ವೆಲ್ಲದ ; λ_{ϕ} ठ

मनकूरा, वि॰ ಮದುವೆಯಾದ; ವಿವಾಹಿತಳಾದ.

मनगढंत, वि॰ ಕಲ್ಪನೆಯ; ಕಪೋ ಲಕಲ್ಪಿತ. ಫಾ॰ ಕಲ್ಪಿತ ಪ್ರಸಂಗ; $\dagger$ ಕಪೋಲ ಕಲ್ಪನೆ.

मनचला. वि॰ ಸಾಹಸಿ; ಉತ್ಸಾಹ ವುಳ್ಳ; ರಸಿಕ. _

मनचाहा है वि॰ विक्षुंत्रैय ; छउँ मनचीता है हैं त्रैय ; घळ्ण्यत. मनज़र, पु॰ तैंग्लिश ; त्रृष्ठु. मनन, पु॰ प्रृहे. मननशील, वि॰ ఏक्षाठिकेंड.

मनभाया, वि॰ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ; ಬಯಸಿದ.

मनभावता है वि॰ ವ ನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿड मनभावन है ವೆನಿಸಿದ; ಪ್ರಿಯ. मनमाना, वि॰ ಮನಸ್ಸು ಮೆಚ್ಚಿದ; ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ. क्षिः ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ; ಮನಸ್ವಿ.

मनमानी, **बी॰** ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

मनमुदाव, पु॰ ಮನಸ್ತಾಪ; ವೈಮ ನಸ್ಯ.

मनमोदक, पु॰ ಮನೋರಾಜ್ಯ; ಮನ ಸ್ಪಿನ ಮಂಡಿಗೆ. मनमोज, ची॰ ತನ್ನಿ ಷ್ಟದಂತೆ ನಡೆ ಯುವುದು; ಸ್ಪ್ರೇಚ್ಛಾಚಾರ.

मनमोजी, वि॰ ತನ್ನಿ ಸ್ಟ ದಂತೆ ನಡೆ ಯುವವ; ಸ್ಟೇಚ್ಛಾಚಾರಿ. •

मनवांक्रित, वि॰ ಬಯಸಿದ; ಮನ ಸ್ಸು ಒಲಿದ.

मनज्ञा, स्त्री॰ ಉದ್ದೇಶ್ಯ; ಆಭಿ ಪ್ರಾಯ; ಇಷ್ಟ; ಇಚ್ಛೆ.

मनसब, पु॰ ಪದವ; ಉದ್ಯೊಗ; ಹುದ್ದೆ.

मनसबदार, पु॰ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ; ಹುದ್ದೇದಾರ; ಅಧಿಕಾರಿ.

मनसा, स्त्रीः ಇಚ್ಛೆ; ಬಯಕೆ; ಅಭಿ ಲಾಷೆ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ. ಡಿಂ ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ; ಮನಸ್ಸಿನ. ಹಿಂ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ.

मनिसन, पु॰ ಕಾಮದೇವ; ಮನ್ಮಥ. मनस्स, वि॰ ತೃಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಿಡ ಲ್ಪಟ್ಟ; ರಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. मनस्व, पु॰ ಯುಕ್ತಿ; ಉದ್ದೇಶ್ಯ;

मनसूर, पु॰ 'ಸೂಫಿ' ಸಂಪ್ರದಾಯ ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸಾಧು.

ವಿಚಾರ.

मनहूस, वि॰ ಕೆಟ್ಟರ್ದು; 'ಅಶುಭ ವಾದರ್ದು; ಅವಲಕ್ಷಣ.

मना, वि॰ ಬೇಡವೆಂದ; ನಿಷೇಧಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟೆ; ನಿಷಿದ್ಧ; ಅನುಚಿತ ವಾದ;—करना*ನಿಷೇಧಿಸು. मनाई, सी॰ रैॐ(द); डढै. मनादी, सी॰ दे॰ मुनादी.

मनाना, स॰ ಒಪ್ಪಿಸು; ಒಲಿಸು; ಸ್ತುತಿಸು; ಹಬ್ಬ; ವಿಶೇಷ ದಿವಸ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಆಚ ರಿಸು.

मनावन, g॰ ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ; ಒಲಿಸು ವಿಕೆ.

रुक्तः मनाही, खो॰ उद्धं ; रुद्रैश्द्रि. मनिहार, पु॰ धर्णताठ. मनी, खो॰ ಅಹಂಕಾರ ; ಮಣे. मनु, अच्य॰ दे॰ मानों. मनुज, पु॰ ಮನುಷ್ಯ ; ಮಾನವ. मनुहार, खो॰ ಅನುನಯ ; ಒಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ; ಆದರ ; ಸತ್ಕಾರ. मनेजर, पु॰ दे॰ मैनेजर.

मनों, अन्य॰ दे॰ मानों. मनोकामना, खो॰ దాంగ్రీ లే; ఇత్ఫ్ ; ఆఖలామే.

मनोगत, वि॰ ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿರುವಂಥ. मनोज, पु॰ ಮನ್ಮಥ. मनोज, वि॰ ಸುಂದರವಾದ; ಮನೋ

ಹರ. मनोनीत, वि॰ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ವಾದ; ಆರಿಸಿದ; ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ;

ನಾಮೆಕರಣಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. मनोरंजन, पु॰ ವಿನೋದ. मनोरंथ, पु॰ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ; ಅಭೀಷ್ಟ. मनोरम, वि॰ ಸುಂದರ.

मनोविज्ञान, तु॰ మనठ्युद्धुः.

. मनोवृत्ति, स्नी॰ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ; ಮನೋ ವಿಕಾರ.

मनोहर, वि॰ ಚಿತ್ತಾ ಕರ್ಷಕ; ಸುಂದರ.

मनौअल) स्त्री॰ ಹರಕೆ; ನೋಂಪು; मनौती मन्नत

.मपना, अ॰ ಅಳೆಯಲ್ಪ ಡುವುದು.

मफ्ररूज़, वि॰ ಉದಾಹರಣೆ गಾಗಿ. (मान खो)

मफ्रस्य, वि॰ ಪರಾರಿಯಾದ. मफ्रस्य, वि॰ ಹೀನದೆಶೆಯ. मफ्रह्म, वि॰ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ. पु॰ ಪದಾರ್ಥ.

मफ़ाद, पु॰ ಉಪಯೋಗ. ममता, स्त्री॰ ಮಮತೆ; ಪ್ರೀತಿ; ಮೋಹ; ಲೋಭ.

ममन्स, वि॰ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ममन्स, वि॰ ಕೃತಜ್ಞ; ಉಪಕೃತ. मिमया वि॰ ಸೋದರ ಮಾವನ ममेरा ಕಡೆಯ.

मम्बा, पु॰ ಭಲಸ್ರೋಶ; 'ಊಟೆ; ಉದ್ಗಮಸ್ಥಾನ.

मयंक, पु॰ धं॰ ट्यु. मयंदा पु॰ ३०० छ.

मय, क्वी॰ ಸಾರಾಯಿ; ಸೇಂದಿ. अस्य॰ ಕೂಡ; ಸಹಿತ; ಒಡನೆ.

मयगल, पु॰ ಮಡಿಸಿದ ಆನೆ.

मयस्सर, वि॰ ಸೇರಿದ; ಪ್ರಾಪ್ತ; ದೊರೆತ. मयूक, पु॰ कैठकः; क्वा॰ केः स्नु॰ ै. मयूर, पु॰ तर्वेष्णः

मरकज़, पु॰ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನ; ಕೇಂದ್ರ. मरकत, पु॰ ಪಚ್ಚಿ (ठड्र).

मरकद, पु॰ ಮಲಗುವ ಮನೆ; ಗೋರಿ; ಸಮಾಧಿ.

मरकना, अ॰ ಜಜ್ಜೆ ಹೋಗು. मरकहा, वि॰ ಹಾಯುವ ಪಶು.

मरकूम, वि॰ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ನೀಚ; ಲುಚ್ಛಾ.

मरगूब, वि॰ ठा**क्षे**च्ठ.

मरघट, पु॰ ಮಸಣ; ಸ್ಮಶಾನ.

मरज़, पु॰ ರೋಗ; ವ್ಯಾः। ಕೆಟ್ಟ ಚಟ್; ದುರಭ್ಯಾಸ.

मरजाद) बी॰ तिः, ಎಲ್ಲೆ; ಹದ್ದು; मरजादा । ति॰ ठेवः; ಮರ್ಯಾದः; ರೀತಿ; ಸಿಯಮः; ಪರಿಪಾಟಿ.

मरज़ी, स्त्री॰ वर्ध्वै; ಅನೇಕ್ಷೆ; वर्द्धु; ಸಂತೋಷ ; ಒಲವು.

मरण, पु॰ राज्ञा; ಮೃತ್ಯು. मरतवा, पु॰ राष्ट्र; राज्या; धाराटी; राठके

मरद, पु॰ दे॰ मर्द. ' मरदना, स॰ रुव्याः , ಮರ್ದಿಸು.

मरदानगी, बी॰ ಶೌರ್ಯ; ಪೌರುಷ; ಸಾಹಸ.

मरदाना, वि॰ ಗಂಡಸರ; ಗಂಡಸ ರಂಥ; ಪುರುಷರಿಗೆ ತಕ್ಕ; ನೀರೋ ಚಿತವಾದ.

मरदुम, पु॰ ಮನುಷ್ಯ ;—आज़ार ಅತ್ಯಾಚಾರಿ. मरदुम-शुमारी, की॰ ' ಜನಗಣತಿ ; ಜನಗಣನೆ; ಸೆನ್ನಸ್ಸು.

मरदूद, वि॰ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ನೀಚ; ಲುಚ್ಚಾ.

मरना, अ॰ प्राथ्यः, ಮಡಿ; रूग्धं ವಾಗು.

मरनी, खी॰ राज्ञ; हर्यु; ದುಃಖ. मरनी करनी, खी॰ राज्ञ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಯೆಗಳು.

मरभुक्ता, वि॰ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಪೀಡಿತ ನಾದ; ಹೊಟ್ಟಿಗಲ್ಲದೆ ಸಾಯುವ; ದರಿದ್ರ.

मरम, पु॰ दे॰ मर्म.

मरमर, go ಅಮೃತಶಿಲೆ; ಬೆಣಚ ಕಲ್ಲು; ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಲು.

मरमत, क्वी॰ ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ದುರುಸ್ತು; ರಿಪೇರಿ.

मरवाना, स॰ ಹೊಡೆಯಿಸು; ಕೊಲ್ಲಿಸು; ಸಾಯಿಸು.

मरसिया, पु॰ ಶೋಕಗೀತ ; ಚರಮ ಶ್ಲೋಕ ; ಗೋಳು.

मरहद, पु॰ म्रू ठात; रामा

मरहम, ची॰ ಔಷಧದ ಲೇಪ; ವುಲಾಮು; ಪಳಾತ್ತಿ.

मरहबा, अस्य० छ० ध० र्रा.

मरहूम, वि॰ ಕೀರ್ತಿ ಶೇಷರಾದ; ದಿವಂಗತ; ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿ.

मरात, स्त्री॰ कैंग्रहरु.

मरातिब, पु॰ ದರ್ಜೆ; ಪದವಿ; ಮನೆಯ ಭಾಗ; ಅಂತಸ್ತ್ರು; ಪತಾಕೆ. मराल, पु॰ ಹೆಂಸ ಪಕ್ಷಿ. मरियम, खो॰ ಕುಮಾರಿ; ಕನ್ಯೆ. मरिय, खो॰ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ. मरियल, वि॰ थढा हुए ಬಲಹೀನ. मरी, खो॰ ಪ್ಲೇಗು; ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ. मरीचि, खो॰ ಕಿರಣ; ರಶ್ಮಿ; ಕಾಂತಿ, ಪ್ರಭೆ.

ಪ್ರಭ. मरीचिका, क्षी॰ ಬಿಸಿಲ್ಗು ದುರೆ; ಬಯ ಲ್ಗೊ ರೆ.

मरीज़, वि॰ ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತ; ರೋಗಿ. मर, पु॰ ಮರಳುಕಾಡು; ಮರು ಭೂವಿ:.

मरुआ, पु॰ ಮರುಗ; ಮರುವಕ. मरुस्थल, पु॰ दे॰ मरु.

मरोड, खो॰ ತಿರುವುವಿಕೆ; ಹಿಂಡು ವಿಕೆ; ಹುರಿ; ಹೊಸೆದ ಗುರ.ತು; ಸಿಟ್ಟು.

मरोदना, स० ತಿರಿಚು; ಹೊಸೆ; ನುಲ ಹಿಂಡು.

मर्कट, पु॰ ಮಂಗ ; ಕಪಿ.

मर्ग, पु॰ ফাব্য.

मर्ची, स्त्री॰ दे॰ मिर्च.

मर्ज, पु॰ ठेंशत.

मर्ज़ी, स्त्री० दे० मरज़ी.

मतेवा, पु॰ ಪದವಿ; ಹುದ್ದೆ; ಸಲ; ಸರ್ತಿ.

मतेबान, पु॰ ಜಾಡಿ; ಮಣ್ಣಿನ ಬರಣಿ. •

मर्द, पु॰ गंःवस्थः; ३१८; कार्यः

मर्दानगी, खो॰ दे॰ मरदानगी.
मर्दाना, वि॰ दे॰ मरदानगी.
मर्दान, वि॰ दे॰ मरदाना.
मर्दान, खो॰ ब्रॅ॰क्टर.
मर्दुम, यु॰ कार्ठाब्ध;
मर्दुम-ग्रुमारी, खो॰ दे॰ मरदुम ग्रुमारी.
मर्दुमी, खो॰ वे॰ मरदुम ग्रुमारी.
मर्दुमी, खो॰ वे॰ मरदुम गर्दुद, वि॰ दे॰ मरदूद.
मर्द्दन, यु॰ डा॰का कार्ठाविद्धं; कर्माने श्रुका कार्ठाविद्धं;

ವಿಕೆ; ಮರ್ದನ. मर्म, दु॰ ರಹಸ್ಯ; ಗುಟ್ಟು; ಗೂ ಥಾರ್ಥ.

ममंज्ञ, वि॰ ಒಳತತ್ವವನ್ನ**ಿತ.** ममंभेदो, वि॰ ಹೃದಯ ವಿದಾರಕ. मर्यादा, बो॰ ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ; ಮ ರ್ಯಾದೆ: ಗೌರವ.

मल, पु॰ ಕೊಳೆ; ಮಲ; ಮೂತ್ರ. मलका, को॰ ರಾಣಿ; ಪಟ್ಟದರಸಿ. मलखंस । पु॰ ಕಸರತ್ತು, ಮಾಡಲು मलखस । ಗರಡಿಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟಿ

ರುವ ಕಂಬ.

मलना, सಂ° ತಿಕ್ಕು; ಹಿಸುಕು; ನೀವು; ಮಾಲೀಸು ಮಾಡು; हाथ मलना ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡು, ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿಕೊಳ್ಳು.

मलमल, स्त्री॰ तಯವಾದ ವಸ್ತ್ರ; ಮಲ್ಲು ಬಟ್ಟಿ.

मलमास, पु॰ ಅಧಿಕಮಾಸ. मलय, पु॰ ಮಲಯಪರ್ವತ ; ಮಲ ಬಾರಬೇಶ; ಮಲಯದ್ವೀಪ. मलहम, बी॰ दे॰ मरहम. ं मलाई, बी॰ ಹಾಲಿನ ಕನೆ; ಮಾ ಲೀಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ.

मलामत, स्नो॰ ನಿಂದೆ; ದೂಷಣೆ; ತೆಗಳುವಿಕೆ.

मला, go ಒಂದು ರಾಗ. ಇದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

मलाल, पु॰ ದುಃಖ; ವ್ಯಸನ.

मलाह, पु॰ दे॰ मल्लाह.

मलिंद, पु॰ डा॰धी. मलिंक, पु॰ ठाःक्ष.

मलिका, खी॰ दे॰ मलका.

मिलन, वि॰ ಕೊಳೆಯಾದ; ಕೊಳಕು; ಮಲಿನ; ಅಶುದ್ದ.

मिलियामेर, वि॰ ठाँगाः ज्ञाधातः; काभावः

मकीदा, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನುೃದು ವಾದ ಕಾಶ್ಮೀರಿ ಉಣ್ಣೆ ವಸ್ತ್ರ.

मलीन, वि॰ ಕೊಳಕಾದ; ಮಲಿನ; ದುಃಖಿತನಾದ.

माल, पु॰ ६६ थे; ; ಪೈ ಉತ್ತಾನ. माल्युद, पु॰ ಜಟ್ಟ ಕಾಳಗ; ಕುಸ್ತಿ. मालाह, पु॰ धैर्ः; ಅಂಬಿಗ.

मल्हराना र ನುದ್ದಾಡು; ಲಲ್ಲೆ

मल्हाना 🕽 ಗೈಯು.

मविक्कल, पु॰ ಕೆಕ್ಷಿಗಾರ.

नवाजिब, दुः ्ठिं ठेळ्ळा डिका छन्ने, थैंचू ದಂತೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಮೊಬಲಗು ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ.

मवाज़ी, वि॰ ಅಂದಾಜು ಹಾಕಲ್ಪ ಟ್ಟ; ಅನುಮಾನ ಮಾಡಲ್ಪ ಟ್ಟ.

मवाद, पु॰ ಕೀವು.

मवास, पु॰ ಆಶ್ರಯ; ಶರಣ; ಕೋಟೆ; ದುರ್ಗ.

मवेशी, पु॰ वर्त्र किंग्स इंग्रं

मवेशीखाना, पु॰ ದನಗಳ ಹಟ್ಟಿ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆ; ದೊಡ್ಡಿ.

मशक, पु॰ ಚಿಗಟ; ಸೊಳೈ; ನೀರು ತುಂಬುವ ಚರ್ಮದಚೀಲ.

मशकत, स्त्री॰ ದುಡಿತ; ಪರಿಶ್ರಮ. मशगूल, वि॰ ಕಾರ್ಯ ಮಗ್ನ ನಾದ;

ತಲ್ಲೀನ. मशरिक, पु॰ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕು. मशरिकी, वि॰ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ; ಮೂಡಣ.

मश्चरू, पु॰ ಗೆರಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಬಗೆಯ ರೇಶ್ಮೆ ಮತ್ತು ಅರಳಿ ವಸ್ತ.

मशरूह, वि॰ ಟೀಕಿಸಲ್ಪಟ್ಪ.

मशिवरा, पु॰ ಸಲಹं; ಮಂತ್ರಾ ಲೋಚನೆ.

मशहूर, वि॰ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ.

मशान, पु॰ ಮಸಣ ; ಸ್ಮಶಾನ. मशायरा, पु॰ ಕವಿಗಳು ಸೇರಿ ಕವನ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಓದುವ ಕವಿ

ಸಮ್ಮೇಳನ.

मशाल, ची॰ टिश्प्रधितै; राज्या.

मशालची, पुढे ದೀವಟಿಗೆ ಹಿಡಿಯು ವವ.

मशीख़त, जी॰ ಗರ್ವ; ಅಹಂಕಾರ. मक्क; पु॰ ಅಭ್ಯಾಸ; ರೂಢಿ; ಪಾಠ. मक्कृक, वि॰ ಸಂದೇಹಾಸ್ತ್ರದ.

मक्कूर, वि॰ चुंडिक्षू.

मक्साक, वि॰ ७ ध्येनु त्रज्ञ हुं ; इहिं। तिद्वः तहुः

सह, वि॰ ಸುಮ್ಮಗೆ; ನಿಶ್ವಬ್ದ. सस, बो॰ ಚಿಗುರು ವಿಣಸೆ; ಕುಡಿ ವಿಣಸೆ;—भींजना ವಿಣಸೆ ಬರಲಾ ರಂಭಿಸು, ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರು.

यसक, पु॰ राष्ट्री.

ससकना, अ० ಹಿಂಬೆಹೋಗು; ೩९೪ ಹೋಗು; ಬಿರಿ. स० ಹರಿ; ೩९ಳು.

मसक्ता, पुः ಆಯುಥಗಳಿಗೆ ಹೊ ಳವು ಕೊಡಲು ಮಸೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಸಲ ಕರಣೆ.

मसका, पु॰ धैलूं.

मसकीन, वि॰ ದರಿದ್ರ; ದೀನ. मसखरा, पु॰ ಹಾಸ್ಯ ಗಾರ; ನಕಲ. मसखरा, बी॰ ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ಕುಶಾಲು;

ಗೇಲಿ.

मसजिद, क्षी॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುವ ಸ್ಥಳ; ಮತೀದಿ.

मसनद, स्रो॰ ದೊಡ್ಡ ದಿಂಬು; ಗದ್ದುಗೆ; ಗಾದಿ.

मसरक्र, खु॰ ಉಪಯೋಗ; ಬಳಕೆ. संसरक, वि॰ ಕಾರ್ಯ ಮಗ್ನ ನಾದ;. ನಿರತ; ಖರ್ಚಾಗದ.

मसल, स्त्रो॰ रुग्ध्यु ಡಿ; ಗಾದೆ; ಸಾಮತಿ.

मसलाम्, किः ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ; ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ; ನಿವರ್ಶನ ವಾಗಿ.

मसलना, स॰ डेಕ್ಕು; ಹಿಸುಕು; ನಾದು.

मसलहत, बी॰ ಗುಪ್ತಸಹಾಯ. मसला, पु॰ गायै; प्राच्या थे. मसिवदा, पु॰ चंठकः धरंद्रवा थें, चंठकः सु॰, कार्यक्रिं, ಯः कें, ಉಪಾಯ.

मसहरी, स्त्री॰ ಸೊಳ್ಳೆ ; ಪರದೆ.

मसा, पु॰ ಸೊಳ್ಳೆ; ಗಂತಿ; ಹಾ ಲಣ್ಣಿ.

मसान, पु॰ ಸ್ಮಶಾನ. मसाना, पु॰ ಮೂತ್ರಾಶಯ; ಮೂತ್ರ್ಯ

साना, पुरु ಮುಕ್ತಿತ್ರ ಶಯ; ಪರುಕ ಕೋಶ.

मसायल, पुरु मकार्में, ; ಪ್ರಶ್ನೆ. मसालहत, स्नो॰ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು.

मसाल, स्त्री॰ दे॰ मशाल.

मसाला, पु॰ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಜೀರಿಗೆ ಮೆಣಸು ಮೆಂತೆ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು; ಮಸಾಲೆ.

मसालेदार, विं॰ ಮಸಾಲೆ ಸೇರಿ ಸಿರುವ; ಕಾರದ. मसाहत, की॰ ७५३; జమినిన ಸರ್ವೆ.

मसी, बी॰ ನುಸಿ; ಶಾಯಿ. मसीह, पु॰ ಈ ಸಾಯಿ ಗಳ ಧರ್ಮ ಗುರು; ಏಸುಕ್ರಿಸ್ತ.

मसूड़ा, पु॰ तर्राखः.

ಕೆಂಪು ತೊಗರಿ.

मसूरी, ची॰ ಸಿಡುಬು; ಅಮ್ಮೆ. मस्ल, पु॰ दे॰ महस्ल. मसूसना 🕽 अ॰ कारुग्ने राष्ट्री कुई मसोसना 🕽 ಪಡು; ಮರಗು; ಕೊ ರಗು.

मसौदा, पुं॰ दे॰ मसविदा. मस्जिद, स्त्री॰ दे॰ मसजिद.

मस्त, वि॰ ಮದಿಸಿದ; ಸೊಕ್ಕಿದ; ಅಮ ಲೇರಿದ; ಮದಮತ್ತ್ರ; ಗರ್ವಿಷ್ಟ; ಅಹಂಕಾರಿ.

मस्तक, पु॰ डंधै; ळंलं. मस्ताना, वि॰ ಮತ್ತ್ರೇರಿದ; ಮದಿಸಿದೆ. मस्तिष्क, पु॰ మిదుళు; ಮೇಧ शू; ಬುದ್ದಿ.

मस्ती, स्त्री॰ ಸೊಕ್ಕು; ಅಮಲು; ಮದ; ಬೆದೆ.

मस्तूल, पु॰ ಹಡಗಿನ ಮಧೈಹಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೆಟ್ಟ ರುವ ಕಂಬ; ಕೋವೆಮರ.

महँगा, वि॰ धैंथै कैं संगुत; अधी ಯಾದ.

महँगी, स्नी॰ वार्गलं कार्य केंद्रा ವಿಕೆ; ತುಟ್ಟ ; ಬರ; ಕ್ಸಾಮ. महंत, पु॰ काद्रां तर काश्रु हु ; ಮಠಾಧಿಪತಿ; ಮಹಂತ.

महक, की॰ ವಾಸನೆ; ಪರಿಮಳ; ಗಂಧ.

मसूर, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬೇಳೆ; महकदार, वि॰ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ; ಪರಿಮಳದ.

> महकना, अ॰ ಪರಿಮಳಿಸು. महकमा, पु॰ ವಿಭಾಗ; ಇಲಾಖೆ; ಶಾಖೆ.

> महकीला, वि॰ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ; ಸುಗಂಧಿತ.

महज्ञ, वि॰ ಶುದ್ಧ ; ತಿಳಿಯಾದ. क्रि॰ ಬರೀ; ಕೇವಲ; ಮಾತ್ರ.

महज़-क़ेद, खो॰ राग्यात्रं हेर्तु. महज्ञर, पु॰ ಸಾಕ್ಷಿಪತ್ರ; ಮಹಜರು. महत्, वि॰ ದೊಡ್ಡ; ಮಹಾನ್; ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ.

महताब, स्त्री॰ घैं पै ದಿಂಗಳು; ಚಂದ್ರಿಕೆ. 😗 ಚಂದ್ರ.

महताबी, स्त्री॰ ಬಾಣ ಬಿರುಸುಗಳ ಲ್ಲೊಂದು; ಮತಾಬು.

महतारी, स्त्री॰ डाळाः; ಮार्ड. महती, स्नी॰ ಮಹತ್ವ; ಮಹಿಮೆ; ದೊಡ್ಡ ಸ್ತ್ರಿಕೆ.

महत्तर, वि॰ ಎರಡರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಅಥವಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ. 😗 ಾಶುದ್ರ.

महत्व, पुढ़ की बहु है, है ; है रह्य है ; ಮಹತ್ವ.

महदूद, वि॰ गढि ನಿಶ್ವ ಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ; ಹದ್ದು ಬಂದಿಯಾದ ; ಪಂಮಿತ. महफिल, ची॰ ಸಭೆ; ಸಮಾಜ.

महफ्ज, वि॰ ಜೋ ಸಾನವಾಗಿ ಡ ಲ್ಪಟ್ಟ; ಕಾದಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಸುರಕ್ಷಿತ ವಾದ.

महबूब, पु॰ ಇನಿಯ; ಪ್ರೇಮಿ. महबूबी, खो॰ ప్రೀತಿ; ಪ್ರೇಮ. महमह, क्रि॰ ಸುಗಂಧಮೊಡನೆ.

महमहाना, अ॰ ಗಮಗಮಿಸು; ಪರಿ ಮಳಿಸು.

महरम, पु॰ ಅಂತರಂಗದ ಗೆಳೆಯ; ಆಪ್ತ; ಮಹಮ್ಮದೀಯರಲ್ಲಿ ಹೆಂ ಗಸನ್ನು ಬುರುಕಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನೋಡಬಹುದಾದ ತಂದೆ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ಪ ಸೋದರ ಮಾವ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧೀಕರು.

महरा, पु॰ ಅಡ್ಡೆ ಹೊರುವವ. वि॰ ಶ್ರೇಷ್ಠ.

महराज, पु॰ ಅಡಿಗೆಯವ; ಪರಿಚಾ ರಕ.

महराब, स्नी॰ ಬಾಗಿಲಿನ ಕಮಾನು. महरूम, वि॰ ಇಲ್ಲದಿರುವ; ವಂಚಿತ; ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ.

महल, पु॰ ಅರಮನೆ; ಮಹಲು; ಭವನ; ಅಂತಃಖರ.

महलसरा, बी॰ ರಾಣಿವಾಸ; ಅಂತಃ ಪುರ.

महली, पु॰ ಅಂತಃಪುರದ ಸೇವಕ. महल्ला, पु॰ ಪಟ್ಟಣದ ಒಂದುಭಾಗ; ಕೇರಿ; ಮೊಹಲ್ಲಾ. महत्तर, पु॰ ದೇವರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾ ರಣೆ ನಡೆಯುವ ದಿನ; ಪ್ರಳಯ.

महसूर, वि॰ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದ. महसूख, पु॰ ರಾ ಜ್ಯಾ ಧಿ ಕಾರಿಗಳು ಕೂಡಿಸುವ ಚಂದಾ; ಕಂದಾಯ; ತೆರಿಗೆ; ಸಿದ್ದಾಯ; ಮಹಸೂಲು.

महसूलदार, g. ಕಂದಾಯ ತೆರು ವವ.

महस्त, वि॰ ಮನಗಂಡ; ಮಂದ ಟ್ಟಾದ; ಅನುಭವಿಸು;—करना ಮನಗಾಣು, ತಿಳಿ.

महा, वि॰ ದೊಡ್ಡ; ಭಾರಿ. महाई, स्त्रो॰ ಮಥಿಸುವಿಕೆ; ಕಡೆ ಯುವಿಕೆ; ಕಡೆದ ಮಜೂರಿ.

महाउत, पु॰ दे॰ महावत. महाउर, पु॰ दे॰ महावर.

महाजन, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ; ಹಣವಂತ; ಲೇವಾದೇವಿ ಮಾಡು ವವ; ಶ್ರೀಮಂತ.

महाजनी, स्नि॰ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡು ವಿಕೆ; ಲೀವಾದೇವಿ.

महानुभाव, पु॰ ಮಹಾಶಯ'; **ಮಹ** ನೀಯ.

महाभाग, वि॰ ध्रात्रुहार्थ.

महामारी, क्षी॰ ಕಾಲರಾ ಪ್ಲೇಗು ಮೊದಲಾದ ಕಾಯಿಲೆ.

महाराणा, पु॰ ् ಉ ದ ಯ हो ರ ದ ರಾಜರ ಬಿರುದು.

महाल, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಭವನ; ಮೊಹ ಲ್ಲಾ; ಭಾಗ.

महावट, पु॰ ಪುಷ್ಯಮಾಘ ಮಾಸಗಳ ಮಳೆ; ಹೇಳಿಗಾಲದ ಮಂಜು. महावत, पु॰ ಮಾವುತ. महावर, पु॰ ಮದರಂಗಿ. महावरेदार, वि॰ दे॰ मुहावरेदार. महिषी, स्त्री॰ ಪಟ್ಟದರಾಣಿ. मही, भ्री॰ ಪೃಥ್ವಿ; ಮಜ್ಜಿಗೆ. महीन, वि॰ ತೆಳ್ಳಗಿರುವ; ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಾದ; ಸಣ್ಣ. महीना, पु॰ डैंगिरं ; ಮार्स. महुआ, पु॰ वर्द्युं మర (मधूक). महोदय, पु॰ ಮಹಾಶಯ. माँ, बी॰ ತಾಯಿ; ಮಾತೆ. मांग, बी॰ ಬೇಡಿಕೆ; ಗಿರಾಕಿ; ಬೈತಲೆ; ಸೀಮಂತ. मॉगना, स॰ धीरका; व्याविकाः. मॉब, पु॰ ವಿೂನು. माँछी, स्त्री॰ दे॰ सक्ली. मॉजना, स॰ ಉಜ್ಜು; ಬೆಳಗು. माँझ, अच्य॰ ಅಲ್ಲಿ; ಒಳಗೆ; ಮಧ್ಯೆ. मॉझा, पु॰ ನದೀಮಧ್ಯದ ಭೂಮಿ. माँ झिल, वि॰ तढा धेत; तढा चल; ಮಧ್ಯ್ರದ. माँसी, पु॰ रुग्धि है. मॉर, पु॰ ಮಡಕೆ. मॉब, पु॰ ಗಂಜಿ; ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಗ. मॉइना, स॰ क्ष्मां का का ; राज्या ; ಕಿವಡು.

मॉइव, पु॰ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪ. माँदी, स्त्री॰ गं०थी. माँत, वि॰ ಮದಿಸಿದ; ಹುಚ್ಬು ಹಿಡಿ ದಿರುವ; ಸೋತುಹೋದ. मॉतना, अ॰ ळाड्यु, कै.वै. साँथ, पु॰ डर्छ ; है है. माँद, स्त्री॰ ताउं. माँदगी, बी॰ ँ०१त ; काळाडे. माँदा, वि॰ तक्षेत ; धीरमंडु. ಕಟ್ಟುನು मांसल, वि॰ ಬಲಿಷ್ಟ; ಸ್ತಾದ; ಗಟ್ಟಮುಟ್ಟ. माँह 🤾 माँहिं } अब्य॰ ಆಲ್ಲ; ಒಳಗೆ; ನಡುವೆ. माँही) मा, ജിം ತಾಯಿ. माइका, पु॰ ತವರುಮನೆ. माई, स्त्री॰ ತಾಯಿ ; ಅಮ್ಮ ; ಅವ್ವ. माऋल, वि॰ ಉक्षेड; ಯೋಗ्रू; ಸರಿಯಾದ. माखन, पु॰ धैंह्ने. माखना, अ॰ कैंश्डाती क्रिं। माखी, स्त्री॰ तैन्छ. मागघ, पु॰ ಭಟ್ಟಂಗಿ; ಹೊಗಳುವ ವನು. मागधी, स्त्री॰ ಮಗಧದೇಶದ ಪ್ರಾ ಚೀನ ಭಾಷೆ. माची, स्त्री॰ ಆಸನ. माछ, पु॰ ವಿೂನು. माछी, स्त्री॰ रैंग्रिश. माजरा, ५० ಘಟನೆ; ವಿದ್ಯಮಾನ; ಸಂಗತ್ಯ ವೃತ್ತಾಂತ.

माज़ी, वि• ಭೂತಪೂರ್ವ; ಹಿಂದೆ' ಇದ್ದ; ಮಾಜಿ; ಹಿಂದಣ.

माजून, क्षी॰ ಲೇಹ; ಲೇಹ್ಯ. मार, पु॰ ಹರಿವೆ; ದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆ. मारी, क्षी॰ ಮಣ್ಲು.

मातंग, पु॰ ಆನೆ; ಚಾಂಡಾಲ. मात, क्षो॰ ಪರಾಜಯ ; ಸೋಲು

वि॰ ಸೋತ. मातदिल, वि॰ ಮಧ್ಯಮ ಪ್ರಕೃತಿಯ. मातना, अ॰ ಉನ್ಮತ್ತನಾಗು; ಮದ

ವೇರು.

मातवर, वि॰ ನಂಬಿಕಸ್ಥ; ವಿಶ್ವಸ ನೀಯ.

मातवरी, स्त्री॰ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹತೆ; ನಂಬಿಕೆ.

मातम, पु॰ ಸಾವಿನಶೋಕ; ಗೋ ಳಾಟ.

मातमपुर्ती, स्त्री॰ ಸತ್ತ್ರವನ ಸಂಬಂಧಿ ಕರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವಿಕೆ.

मातमी, वि॰ ಶೋಕ ಸೂಚಕ; ಶೋಕದ.

मातहत, वि॰ ಕೈ ಕೆಳಗಿ ನ; ಅಧೀನಸ್ಥ. मातहती, स्त्री॰ ಆಧೀನತೆ; ಅಧಿ ಕಾರ.

माता, स्त्री• ತಾಯಿ. मातुल, पु॰ ಸೋದರಮಾವ.

मातृभाषा, श्ली॰ डाळाठाळ. मातृभाषा, श्ली॰ डाळाठाळ. मात्रा, श्ली॰ ७४३ं; घठठाजळ.

माथा, पु॰ ಹಣೆ; ಸೆತ್ತ್ರಿ; ನೊಸಲು.

माथापन्सी, सी॰ ಬಹಳ ಯೋಚಿ ಸುವುದು; ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು ವುದು; ಬಹಳ ತರ್ಕವಿತರ್ಕ ಮಾಡುವುದು.

माथे, कि॰ ತಲಿಯಮೀಲಿ; ಹಣೆಯ ಮೇಲಿ.

मादक, वि॰ ಅವ್ಯಲಿನ ; ಮದಕಾರಿ. मादकता, स्त्रो॰ ಮತ್ತು ; ಅಮಲು.

मादर, स्त्री॰ ತಾಯಿ; ಜನನಿ. मादरी-ज़बान, स्त्री॰ ತಾಯ್ಯುಡಿ.

मादा, स्त्री॰ कैंछा (क्षा के).

माहा, पु॰ ठर्र्यु; डंड्यु; और त्रुंडै; क्रिज्ञ.

माधुरी, स्त्री॰ నవి; ಮಾಧುರ್ಯ; ಸೌಂದರ್ಯ.

माध्यम, वि॰ तत्थं वल. पु॰ राव्यतः, वाक्यां, वा

मान, पु॰ ಅಳತೆ; ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ; ಮ ರ್ಯಾದೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

मानचित्र, पु॰ ನಕ್ಷೆ; ಭೂಪಟ. मानता, स्रो॰ क्र ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸು ವಿಕೆ.

मानना, स॰ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು; ಗೌರ ಏಸು; ಸ್ವೀಕರಿಸು; ಭಾವಿಸು; ಎಣಿಸು.

मानमनोती, स्नी॰ ಹರಕೆ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಸಮಾಧಾನ.

मानवी, क्षी॰ ता ; ಹೆಂಗಸು. वि॰ ಮನುಷ್ಯಾನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

मानस, पु॰ कात्रारा, कात्रारिक क ವರ; ಕಾನುದೇವ; ಮನುಷ್ಯ. मानसर, पु॰ ಮಾನ ಸರೋವರ. मानसशास्त्र, पु॰ ಮत्रह्यू हुं. मानिद्, वि॰ संक्रीतः संदूष. मानी, वि॰ ಅಹಂಕಾರಿ. पु॰ भै०ळ. ची॰ ಅರ್ಥ; ರಹಸ್ಯ; ಪ್ರಬೋ ಜನ. माने, पु॰ ಅರ್ಥ; ಆಶಯ. मानों, अ॰ ఏरीलः; ఎన్నువంతే; ಎಂಬಂತೆ; ಎಂಬೋಲ್. माप, ह्यी॰ } अर्थ डै. मापक, पु॰ } माफ्र, विं ಮನ್ನಿಸಿದ; ಕ್ಷಮಿಸಿದ. माफ्रिक, वि॰ ಅನುಸಾರ; ಅಂತೆ; ಅನುಕೂಲ. माफ्रकत, खी॰ ವೆಸ್ಟ್ರಶ್ರಿ ; ಗೆಳೆತನ. माफ्री, बी॰ हुकाँ इता है; का है; ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದ ಜಮಿನು. माफ्रीदार, पु॰ ಇನಾಮುದಾರ. मामला रे पु॰ तं ति है; ठैइ का ; मामिला ∫ ಪ್ರಸಂಗ. मामूँ, पु॰ ಸೋದರಮಾವ. मामूर, वि॰ ತುಂಬಿದ. मामूल, पु॰ ಅಭ್ಯಾಸ; ರೂಢಿ; ರೀತಿ; ಪರಿವಾಟಿ. मामूखी, वि॰ प्राक्तिपा ; का कि चै ಯಾದ; ರೂಢಿಯ. माय, स्नी॰ ತಾಯಿ.

मायका, पु॰ ತವರುಮನೆ.

मायल, वि॰ धागित; स्तु जुडु. माया, स्त्री॰ धर्रुः, प्रव्हर्यः, ಛಲ; ಕಪಟ. मायाविनी, बी॰ ವೋಸಮಾಡುವ ವಳು; ಮೋಸಗಾರ್ತಿ; ಮಾಟ ಗಾರ್ತಿ. े**नायावी, पु॰ ಮೋ**ಸಗಾರ; ಮಾಟ ಗಾರ. मायासुत, पु॰ ಬುದ್ದ. मायिक, वि॰ ಮಾಯೆಯಿಂದಾದ: ಆಡಂಬರದ. मायूस, वि॰ ನಿರಾಶನಾವ. मायूसी, बी॰ तैं जिंह, रेजिंह. मार, पु॰ काठातीय. ह्या॰ हैंध्युः ಹೊಡೆತ; ಬಡಿತ; ಜಗಳ. मारक, वि॰ ಕೊಲ್ಲುವ; ಸಂಹಾರಕ. मारका, पु॰ ಗುರುತು; ಚಿನ್ಲೆ; ಮಹತ್ವವೂರ್ಣವಾದ ಘಟನೆ. मारकार, की॰ ಹೊಡೆದಾಟ; ಕಾದಾ ಟ; ಯುದ್ಧ. मारकीन, पु॰ ಕೋರಾಬಟ್ಟಿ. मारग, पु॰ ಮಾರ್ಗ. मारगन, पु॰ ध्वाल ; बैठा ह. मारण, पु॰ ಕೊಲ್ಲುವಿಕೆ. मारना, स॰ ಬಡಿ; ಹೊಡಿ: ಕೊಲ್ಲು; ಸಾಯಿಸು; ಎಸೆ. मार-पेच, पु॰ ಮೋಸಗಾರಿಕೆ. मार-पीर, की॰ ಬಡಿದಾಟ; ಹೊಡೆ

ದಾಟ.

मारफ़त, अस्य॰ ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ.

मारा, वि॰ कैंग्रिट्युधु; कॅंगर्वे क्युधुः

मारामारा, कि॰ ತ್ವರೆಯಾಗಿ; ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ.

मारी, क्षीं प्रति प्रति के स्वार्थ के प्रति स्वार्थ के प्रति के

मारे, अस्य॰ ಕಾರಣದಿಂದ; ದೆಸೆ ಯಿಂದ; ನಿಮಿತ್ತ.

मार्का, पु॰ ರಣಭೂಮಿ; ಚಿನ್ಹै; मार्केका ಮಹತ್ತರವಾದ.

मार्गण, पु॰ ಹುಡುಕುವುದು; ಪ್ರೇಮ; ಯಾಚಕ.

मार्जन, पु॰ मार्जना, स्त्री॰ े रूध्युं डैं.

मार्जनी, स्त्री० हमधिहै. मार्जार, पु॰ धैह्यू.

मातंड, पु॰ याजाः.

मार्फत, अच्यः ಮುಖಾಂತರ; ಮೂಲಕ.

मार्मिक, वि॰ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ; ಹೃದ ಯಂಗನು.

माल, स्त्री॰ कार्णं; कार्णः, फार्थः, पु॰ रंश्वर्ड्यः; द्वतः; फार्काकः; —गोराम कार्थः.

मालकिन, स्नो॰ ಒಡತಿ.

मालगादी, स्नी॰ मा का ता ಒಯ. हुव र्हुं छामा है ; मौख्यु मा है. मालगुज़ार, पु॰ ಕಂದಾಯ ತೆರು ವವ.

मालगुजारी, खो॰ ಕಂದಾಯ; ತೆರಿಗೆ. मालदार, वि॰ ಹಣವಂತ; ಧನಿಕ. मालगुआ हु पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ मालगुआ है ಮಿಶಾಯಿ.

मालनीय, वि॰ ಮಾಳವ ದೇಶದ. माला, बी॰ ಸಾಲು; ಅವಳ; ಹೂವಿನಹಾರ; ಸಮೂಹ; ಗುಂಪು.

मालामाल, वि॰ ಸಮೃದ್ಧ; ಸಂಪನ್ನ. मालिक, पु॰ ಒಡೆಯ; ಈಶ್ವರ; ಅಧಿಪತಿ; ಯಜಮಾನ; ಗಂಡ.

मालिका, ची॰ ಪಂಕ್ತಿ; ಸಾಲು. मालिकाना, पु॰ ಯಜಮಾನನ ಅಧಿ ಕಾರ; ಒಡೆತನ. कि॰ ಯಜ

ಮಾನನಂತೆ. मालिकी, खो॰ ಹಿರಿಯತನ मालिका, खो॰ ತೋಟಗನ ಹೆಂಡತಿ. मालिक्य, पु॰ ಕೊಳೆ; ಹೊಲಸು.

मालियत, जी॰ ಬೆಲೆ; ಸಂಪತ್ತು. माली, पु॰ ತೋಟಗ; ತೋಟಗಾರ. वि॰ ಆರ್ಥಿಕ; ಅರ್ಥ ಸಂಬಂಧ

मालीता, दु॰ ಒಂದು ತರದ ಉಣ್ಣೆಯ ನಯವಾದ ವೆಸ್ತ್ರ.

ವಾದ; ಸಾಂಪತ್ನಿಕ.

मालूम, वि॰ ಗೊತ್ತಾದ; ತಿಳಿದ; ಜ್ಞಾತ; ವಿದಿತ.

मावस, स्त्री॰ ಅಮಾವಾಸೈ. मावा, पु॰ ಸಾರ; ರಸ; ಗಂಜಿ. माशा, पु॰ ಬಂಗಾರ ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾ ದವುಗಳನ್ನು ತೂಗುವ ಒಂದು ತೂಕ; ಮಾಸಿತೂಕ. माशी, वि॰ ಮಾಸಲು ಹಸುರು. माञ्चक, पु॰ थ्रेज्ञ ; थ्रेल्डै शानु; ಪ್ರಿಯತಮ. माश्चकी, स्त्री॰ ಪ್ರೇಮ; ಸೌಂದರ್ಯ. 🖟 माहिष, वि॰ ಎಮ್ಮೆ ಯ. मास, पु॰ डै॰ तर्स्थ. मासना, अ॰ च्लळः ; धैरै. मासिक, वि॰ ७० तं १ रू. मासी, स्त्री॰ क्षेत्रुं क्यूं. मासूम, वि॰ ३०००००. मॉह, कि॰ क्रिक्रे; तखाउँ. माह, पु॰ ಮಾಘಮಾಸ; ತಿಂಗಳು. माहज़बीं, वि॰ धळंपरंभें विठित : ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮುಖವುಳ್ಳ. माहज़र, वि॰ ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. माहताब, पु॰ ಚಂದ್ರ. माहताबी, स्नी॰ स्मिक्टान्यं त्र ಚಿತ್ರಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ತರದ ನೆತ್ತ; ಆಂಗಳ ದೊಳಗಿನ ಕಟ್ಟ. माहली, पु॰ ಅಂರಃಪುರದೊಳಗಿನ ಪುರುಷ; ಕಂಚುಕಿ; ಸ್ಪ್ರೇವಕ. माहवार, कि॰ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳಲ್ಲೂ. वि॰ ಪ್ರತಿತಿಂಗಳ. ಇಂ ತಿಂಗಳಿನ ಸಂಬಳ. माहवारी, वि॰ ಮಾಸಿಕ; ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ. माहि, कि॰ धर्रतै. माहियत, स्ती॰ ತತ್ವ; ವಿವರಣೆ.

ತಿಂಗಳಿನ. go ತಿಂಗಳಿನ ಸಂ माहिर, वि॰ ನಿಪುಣ; ತಿಳಿದವ; ತತ್ವಜ್ಞ. माहिला, पु॰ ಅ॰धैर्ग; राग्धेर. माहीं, कि॰ दे॰ माहिं. माही, स्नो॰ ವಿೂನು. माहीगीर, पु॰ ७०थे तं ; धैर्यु. माहुर, पु॰ విಷ. मिहदी, स्ती० दे० मेहँदी. मिआद, स्त्री॰ दे॰ मीयाद. मिकद, स्नो॰ ಗುದ; ಮಲದ್ವಾರ. मिकदार, स्त्री० ಪರಿಮಾಣ: ಪ್ರಮಾಣ; ಅಳತೆ. मिकनातीस, पु॰ दे॰ चुंबक. मिचकना, भ॰ ರಪ್ಪೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳು. मिचकाना, स॰ ठर्डु थढ़े; हक्कू ಚಿಮುಟು; ಮಿಟಕಿಸು. मिचना, अ॰ (ಕಣ್ಣು) ಮುಚ್ಛು. मिचराना, अ॰ ಹಸಿವೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಣ್ಣು. मिचलाना, अ॰ धरिठ धरा: ವಾಂತಿಯಾಗು. मिचवाना, स॰ ಮುಚ್ಛಿಸು. मिज़गाँ, स्नी॰ चल्लू तर्वें हैं. मिज़मार, पु॰ ಕೊಳಲು; ಕುದುರೆ **ಜೊಚಿನ ಮೈದಾನ.** मिजराब, स्नो॰ ठेर्चु.

माहियाना, वि॰ ಪ್ರತಿಮಾಸದ;

मिज़ाज, पु॰ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ; ಗುಣ; ಪ್ರಕೃತಿ; ಮನಸ್ಸು; ಶರೀರ; ಅಹಂಕಾರ.

मिज़ाज्यस्ती, जी॰ काष्ट्रध्यु है. मिज़ाजशरीक्ष, अध्य॰ डाजी काष्ट्रध्य जागिद्धिती अ०थ डार्ष्ट्रे. मिटना, अ॰ राष्ट्रजारी; काष्णारी; वैद्या.

मिटाना, स॰ ನಷ್ಟಪಡಿಸು; ಕೆಡಿಸು; ಅಳಿಸು.

मिटिया, स्त्री॰ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಕುಡಿಕೆ.

मिही, स्त्री॰ ಮಣ್ಣು; तैथ; ಭೂಮಿ;
—करना जग्र गिण्येगः;
तेस्त्र भः औ ಎಣ್ಣೆ, ಚಿಮಣಿ ಎಣ್ಣೆ.
—पत्नीद करना ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡುವುದು;—का पुतत्वा ಮ ನುಷ್ಯ ಶರೀರ;—में मिलाना ನಾಶಮಾಡುವುದು.

मिट्टा, वि॰ ಸವಿಯಾದ; ಸಿಹಿಯಾದ. मिट्टी, स्त्री॰ ಮುದ್ದು; ಚುಂಬನ. मिट्टू, पु॰ ಸವಿಮಾತನಾಡುವವ;

ಗಿಣೆ.

मिठबोला, पु॰ ಸವಿ ಮಾತನಾಡು ವವ.

मिठलोना, कि॰ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗ ಉಪ್ಪು ಬೆರೆಸಿದ.

मिठास, स्ता॰ ಸವಿ; ಮಾಧುರ್ಯ. मित, वि॰ ಕಡಿಮೆ. भिताई, सा॰ गं९ेंडत.• ंमिति, स्नो॰ ಪರಿಮಾಣ; ಎಲ್ಲೆ; ಅವೆಧಿ.

मिती, की॰ ತಿಥಿ; ತಾರೀಖು. मित्रता, स्ती॰ ಗೆಳೆತನ. मिच्या, वि॰ ಸುಳ್ಳಾದ; ಹುಸಿ. मिनकार, पु॰ ಕೊಕ್ಕು; ಬೈರಿಗೆ; ಬರಮಾ.

सिनती, श्री ಂ ಬಿನ್ನಹ; ವಿನಂತಿ. सिनारा, पु॰ दे॰ सीनार. सिनजानिब, क्रि॰ ಕಡೆಯಿಂದ. सिनजुमला, क्रि॰ ಒಟ್ಟಿ ನೊಳಗಿಂದ; ಅಂತೂ.

मिनहा, वि॰ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. मिन्नत, स्त्री॰ ಅರಿಕೆ; ವಿನಂತಿ; ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಬಿನ್ನಹೆ.

मियाँ, पु॰ ಸ್ವಾಮಿ; ಯಜಮಾನ. मियांमिर्दू, पु॰ ಮಧುರಭಾಷೆ; ಸವಿಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವ.

मियाद, स्नो॰ ಅವಧಿ; ಗಡುವು. मियान, स्नो॰ ಒರೆ. पु॰ ಮಧೃಭಾಗ; ನಡು.

मियाना, वि॰ ಮೆಧ್ಯಮ ಅಕಾರದ. पु॰ ಮೆಧ್ಯ; ಕೇಂದ್ರ. मिरग, पु॰ ಜಿಂಕೆ; ಚಿಗರಿ. मिरगी, खो॰ ಅಪಸ್ಮಾರರೋಗ. मिरचा, पु॰ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ.

मिरची, **ची॰** ಚಿಕ್ಕ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ.

मिरज़ंई, स्रो॰ ७००.

मिरज़ा, पु॰ ಶ್ರೀಮಂತನ ಮಗ; ಅರಸು ಮಗ; ರಾಜಕುಮಾರ.

मिरजाई, କो॰ ಮುಂದಾಳುತನ; ಅಭಿಮಾನ.

मिरजान, पु॰ ळंವंंंं

मिलकी, पु॰ ಜಪಿನಿಸುದಾರ; ಧನ ವಂತ.

मिलन, पु॰ ಸಂಧಿಸುವಿಕೆ; ಸೇರು ವಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ.

मिलनसार, वि॰ ಸ್ನೇಹ ಸೌಜನ್ಯ ವುಳ್ಳ; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾ ವದ.

मिलना, अ॰ ಕೂಡು; ಬೆರೆ; ಮಿಳಿತ ವಾಗು; ಕಲೆ; ದೊರೆ; ಸಂಧಿಸು; ಹೋಲು.

मिलवाना, स॰ ಪರಿಚಯವಾಡಿಸು; ಕೂಡಿಸು; ಸೇರಿಸು.

ਸਿਲਾਰ, go ಹೋಲಕೆ; ಸೇರಿಸು ವಿಕೆ; ಬೆರಸುವಿಕೆ.

मिलाना, स० ಬೆರಿಸು; ಕೂಡಿಸು; ಪರಿಚಯಮಾಡಿಸು; ಕಲಿಸು; ಸರಿನೋಡು; ಇತಾಳಿನೋಡು; ಹೋಲಿಸು.

मिलाप, पु॰ ಭೆಟ್ಟ; ಗೆಳೆತನ; ಸೇರಿಕೆ; ಹೊಂದಿಕೆ; ಐಕ್ಯ.

मिलाव, पु॰ ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಗಿಳೆ ತನ.

मिलित, वि॰ उन्धित.

मिल्कियत, श्ली॰ ಜಮಿನನುದಾರ; ಜಮಿನಿನ ಒಡೆತನ. मिल्की, पु॰ ಜಮಿನಿನುದಾರ; ಜಾಗೀ ರದಾರ.

मिछत, स्त्री॰ ಮತ; ಧರ್ಮ. मिश्रित, वि॰ ಕೂಡಿಸಿದ; ಕಲೆಸಿದ. मिश्री, स्त्री॰ दे॰ मिसरी.

नित्रा, खा॰ दे॰ मिस्सा. मिष, पु॰ ಮै॰ सं, तैदः, ಅಸೂಯೆ. मिष्ट, वि॰ भेक्षेयाग्वाः, संद्येयाग्वाः. मिस, पु॰ तैदः , तैद्यः.

मिसना, अ॰ स्वद्धः; सर्थं.

मिसरा, पु॰ ಉರ್ದು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕದ ಒಂದು ಚರಣ.

मिसरी, बी॰ ಈ ಜಿ ಪ್ಟ್ ದೇಶದ ನಿವಾಸಿ; ಈ ಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶದ ಭಾಷೆ; ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ.

मिसाल, बा॰ ಉದಾಹರಣೆ; ದೃಷ್ಟಾಂತ; ಗಾದೆ; ಸಾಮತಿ. मिसिल, वि॰ ಸಮಾನ; ಅಂತಿ. बो॰

ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಸಮೂಹ. मिस्कीन, वि॰ ದೀನ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವ.

मिस्तरी, पु॰ ಒಳ್ಳೆ ಕೈ ಕೆಲಸಗಾರ; ಮೇಸ್ತಿ.

मिस्मार, वि॰ ಕೀಳಿಸಿದ ಅಥವಾ ಬಿದ್ದುಹೋದ.

मिस, पु॰ ಈಜಿಪ್ಟ್ ದೇಶ. मिस्ल, वि॰ ಸಮಾನವಾದ.

मिस्सी, बी॰ ಹೆಂಗಸರು ಅಲಂಕಾರ ಕ್ಕಾಗಿ ಹಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಹಚ್ಚುವ ಪುಡಿ.

मिह, पु॰ कैश्व ; कैश्कः. मिहतर, पु॰ दें॰ मेहतर.

मिहनत, **सी॰** ಪರಿಶ್ರಮ; ದುಡಿತ. मिहनताना, पु॰ दे॰ मेहनताना. मिहनती, वि॰ ದುಡಿಯುವವ. मिहमान, पु॰ दे॰ मेहमान. मिहर, खी० दे० मेहर. मिहरबानी, स्त्री० दे० मेहरबानी. मिहरा, पु॰ दे॰ मेहरा. मिहिका, बी॰ ಮಂಜು. मिहिर, पु॰ मंक्कार. मींगी, स्त्रीः ತಿರುಳು; ಕುಸುರ; ಚೇಗು. मींजना, स॰ ७५५; ಬೆಳಗು. मींइना, स॰ हैं ಯಿಂದ डैह्यू. मीआर, ह्यो॰ ವಾಯಿದೆ; ಅವಧಿ; ನಿಶ್ರಿತ ಸಮಯ. मीआदी, वि॰ ವಾಯಿದೆಯ. मीचना, स॰ (हाक्षू) ಮುಚ್ಛು. मिचु, स्त्री॰ मन्ज्री. मीजान, स्त्री॰ डंह्नु वे ; ಕೂಡುವಿಕೆ ; ಬೇರೀಜು; ಬಟ್ಟು. मीठा, वि॰ ಸಿಹಿಯಾದ; ಪ್ರಿಯ; ರುಚಿಕರ. मीठातेल, पु॰ २५ हैं हैं ; ६५ हैं हैं . मीठानींब्, पु॰ खर्नेकु (उठ ळक्टू). मीठीखुरी, स्त्री॰ ಗೋಪುುಖವ್ಯಾಘ್ರ; ವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕ; ಮೋಸಗಾರ. मीन, पु॰ ವಿ೧ನು. मीना, पु॰ ನೀಲಮಣಿ; ಚೆನ್ನದ ಮೇಲೆಮಾಡುವ ಬಣ್ಣ ದ ಕೆಲಸ;

ಪಿಂಗಾಣಿ; ಸೇಂದಿಯ ಗಾಜಿನ ಪಾತ್ರೆ. ಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆತ್ತುವ ಚಿನ್ನದ ನಕ್ಕಾಶಿ ಕೆಲಸ. मीनाबज़ार, पु॰ राश्वादिकाद ७० ಗಡೀ ಬೀದಿ. 🖟 मीनार, स्नी॰ ಸ್ತ್ರಂಭದಂತಿರುವ ಗೋ ಪುರ; ಕಂಬ. मीर, पु॰ प्रवक्तार; ಮುಖಂಡ; ಸೈಯವ್ ಪ್ರಶಸ್ಥರ ಹೆಸರಿನೊಂ ದಿಗೆ ಬರುವಪದ; ಹದ್ದು; ಗಡಿ; ಎಲ್ಲೆ ;—अदल पु॰ ಪ್ರಧಾನ रुश्वानिश ;—आतिश पु॰ ಮಧುಗುಂಡುಗಳ ಉಗ್ರಾಣದ ಯಜಮಾನ. मोरक्रकां, पु॰ ठंडू तं । धरेका ७० क ನಲ್ಲಿ ಅದು ಗಾಳಿಗೆ ಹಾರದಂತೆ ಇಟ್ರಿರುವ ಭಾರವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಅಥವಾ ಕಲ್ಲು. मीरबद्रशी, पु॰ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಹಂಚುವ ಅಧಿಕಾರಿ. मीर-बह, पु० ನೌಕಾ ಸೇನೆಯ ನಾಯಕ. मीर-मजलिस, पु॰ २४ ६० ८ ७ ; ಅಧ್ಯಕ್ಷ. मीर-मुन्शी पु॰ ಹೆಡ್ ಗುಮಾಸ್ತೆ. मीरास, स्त्री॰ పిತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ. मील, **g॰ ಮೈ**ಲು ; ಮೈಲಿ. मुँगरा, पु॰ र्फांड्रे तै; दौतहूं.

ಗ, ಫಾಂ ಹೆಸರು ಸಂಡಿಗೆ. मुंह, पु॰ ತಲೆ; ಕಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ತಲೆ. **ಡಿಂ** ಬೋಳಿಸಿದ; ಅಧಮ; ನೀಚ. मुंदन, पु॰ ಬೋಳಿಸುವಿಕೆ. मंहना, अ॰ ಕ್ರೌರವಾಗು; ನಷ್ಟ ವಾಗು. मुंहा, पु॰ थौरिका डिंग्यां ; डिंग् ಯಮೇಲೆ ಕೂದಲ್ಲಿದವನು. सुंहित, पु॰ हथी, छ. मुंडी, बी॰ डंग थैं थैं १ १ भे तर्र १ ; ವಿಧವೆ. सुंदेर, बी॰ ಹೊಲಗಳ ಬಾಂದು; ಬೇಲೆ. म्रेंदेस, पु॰ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲಿರಿ ಸಿರುವ ಪಿಡಿಗೋಡೆ; ತುಂಬಿ. मुंतक्रिल, वि॰ दे॰ मुन्तक्रिल. मुंतज़िम, वि॰ दे॰ मुन्तज़िम. मुंतज़िर, वि॰ दे॰ मुन्तज़िर. मुँदना, अ॰ ಮುಚ್ಛಿಕೊಳ್ಳು.

मुंदरा, पु॰ डा०वंंंं.

सुँदरी, बी॰ ಉಂಗುರ

ల్పట్ట.

मुंशियाना, वि॰ एर शहराउडळ.

मुंशी, पु॰ ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಲೇಖಕ.

मुंसरिम, पु॰ क्रुवर्मू कालावर्व.

मुंसिफ्र, पु॰ लगुळाक्टी है.

मुंसलिक, वि॰ क्षेत्र वैंग धीरी क्ष

मुंसिफ्री, ची॰ त्रु ಯಾಧೀಶನ

ಕೆಲಸ; ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಪದವಿ.

मुँह, पु॰ ಮುಖ; ಬಾಯಿ, ಮೋರೆ; ಮೂತಿ;--काला बनाना ಅಪ ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು;—की बाना ಅವಮಾನ ಹೊಂದು: –बनाना ಅಣಕಿಸು;—चलना ಕೆಟ್ಟಮಾತನಾಡುವುದು;—भरना ಲಂಚ ಕೊಡುವುದು;—स्माना ಹದ್ದು ಮೀರಿ ಮಾತನಾಡುವುದು. अपना सा मुँह लेकर जाना राग्धैरी ಪಡುವುದು. मुँहकाला, पु॰ कैंध्, कैंप्रफ ; ದುರ್ನಾಮ; ಅಗೌರವ. मुँहज़ोर, वि॰ धळं चाउंता का ವವ; ಬಾಯಿ ಬಡುಕ.

मुँहदिलाई, स्नी॰ ಮದುವೆಯಾದ ನಂತರ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನೋಡುವ ಸಂಪ್ರ ದಾಯ.

मुँहफर, वि॰ ಕೆಟ್ಟಮಾತನ್ನಾಡಲು ಸಂಕೋಚಪಡದವೆ : ಹರುಕ.

मुँहकोला, वि॰ धाळी ಮाडित: ಸಿಜವಲ್ಲದ (ಮಾತು).

मुँहभराई, स्त्री॰ ७०४ ; ಋಷ್ಪತ್ತು. मुँहमांगा, वि॰ थैं(बेद ; र्ने०(वेद ; ಬಯಸಿದ.

मुहासुँह, कि॰ ಬಾಯಿವರೆಗೆ; ಹೊಟ್ಟತುಂಬ.

सुँहासा, पु॰ ಮಡಿಬೊಕ್ಕೆ; ಮಡಿಮೆ; ಮುದ್ದಣ. 🤇

मुअङ्गन, पु॰ ನಮಾಜಿಗೋಸ್ತರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಯುವವ. मुअङ्गिज्ञ, वि॰ 🎵 ರವಸ. मुअज़्ज्ञम, वि॰ ಗೌರವನೀಯ. मुअत्तल, वि॰ ನಿರುದ್ಯೊಗಿ. मुअत्तली, स्नी॰ ನಿರುದ್ದೊಗ. मुअबस, पु॰ धु, ७० मं; मुअरिख़, पु॰ वडेकामंग्रीधार. मुअर्रिफ, पु॰ ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡುವ. मुअब्लिफ, पु॰ तुः० व रंडिन. मुअल्लिम, पु॰ वैह्र् हं ; ಅಧ್ಯಾಪಕ. मुआफ्र, वि॰ दे॰ माफ्र. मुआफ्रिक, वि॰ राक्कार; ಕೂಲ. मुआफ्रकत, सी॰ गैं ९ डंठ; ग्रैं एक. मुआफ्री, स्त्री॰ दे॰ माफ्री. मुआमला, पु॰ दे॰ मामला. मुआयना, पु॰ ಮೇಲ್ವಚಾರಣೆ; ಪರಿ ಶೋಧನೆ. मुआलिज़, पु॰ धैरै डू हं. मुआलिजा, पु॰ धेर्रेड्रॅं. मुआवज्ञा, पु॰ ಬದಲು. मुआहदा, पु॰ ಪ್ರತಿಜ್ಞೈ; ಕರಾರು. मुकत्ता, वि॰ ಅಂದವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ. मुक़दमा, दु॰ ಮೊಕದ್ದಮೆ; ಖಟ್ಟಿ; ದಾವಾ; ವ್ಯಾಜ್ಯ. मुक्रदमेबाज, पु॰ क्षापंचावाज्ञ ; ವ್ಯಾಜ್ಯಮಾಡುವವ. मुक्रदमेवाज़ी, सी॰ क्षतं एवधे.

मुक्रदम, वि॰ ಪ್ರಾಚೇह; ಸರ್ವ ಶ್ರೇಷ್ಠ. 😗 ಮುಖಂಡ : ದಾಳು. मुक्रहमा, पु॰ दे॰ मुक्रदमा. मुक्रहर, पु॰ धान्तु; ఏధి. मुक्रद्दस, वि॰ ಪವಿತ್ರ; ಪಾವನ. मुकम्मल, वि॰ ಪೂರ್ಣಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಗಿಸಿದ; ಸಮಾಪ್ನ. मुकरना, अ॰ तधरं. मुकराना, स॰ वडंटर्टरा, तंधेका ವಂತೆಮಾಡು; ಅನ್ಯ ರನ್ನು ಸುಳ್ಳು ' ಮಾಡು. मुकर्रर, वि॰ ನಿಶ್ಚಿತ; ಗೊತ್ತಾದ; ನಿಯುಕ್ಷ. मुक्तरेरी, खी॰ २०१८; २००० ठाउँ; ನಿಯುಕ್ತಿ; ನೇಮಣೂಕಿ. मुकाबला, पु॰ ಭೇಟ: ಮೊಕಾಖಲಿ: ಎದುರಾಟ; ಹೋರಾಟ; ಪ್ರತಿ ಭಟನೆ; ಸಾಮ್ಯ ; ಹೋಲಿಕೆ. मुक़ाबिल, कि॰ ಎದುರಿಗೆ. वि॰ ಎದು ರಿನ; ಸಮಾನ. 😗 ಶತ್ರು; ಎದುರಾಳಿ, मुकाबिला, पु॰ भ्रं धे; ठैटा भ्रं ; ಹೋಲಿಕೆ. मुक्ताम, पु॰ ಉಳಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳ; ತಂಗುವ ಸ್ಥಾನ; ಬೀಡು; ತಂಗು ವಿಕೆ ; ನಿವಾಸ. मुकियाना, स॰ गंधळूं. मुकीम, वि॰ ತಂಗುವವ; ನಿವಾಸಿ.

पु॰ केरे(धे.

सुक्र, पु॰ ಕನ್ನಡಿ; ದರ್ಪಣ. सुक्रल, पु॰ ಮೊಗ್ಗೆ; ಅರೆಮುಗುಳು. सुक्रवित, वि॰ ಮೊಗ್ಗೆ ಬಿಟ್ಟ; ಅರೆ ಬಿರೆದ.

सुका, पु॰ ಮುಷ್ಟಿ ; ಗುದ್ದು. सुको, खो॰ ಗುದ್ದಿನ ಏಟು; ಗುದಿಕೆ. सुकेगज़ो, सो॰ ಗುದ್ದಾ ಟ.

gram, go ಒಂದೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವ ಒಂದು ಪ್ರಕಾ ರದ ಕಾವ್ಯ.

युक्ता, स्नी॰ ಮೋಕ್ಷ; ಬಿಡುಗಡೆ. युक्तहस्त, वि॰ ಕೊಡಗೈ; ದೊಡ್ಡ ದಾನಿ.

मुक्ता, क्षी॰ ಮುತ್ತು.

मुखज, वि॰ ಮುಖದಿಂದ ಉತ್ಪನ್ನ ವಾದ. पु॰ ಬಾಹ್ಮಣ.

मुखदा, पु॰ ಮುಖ; ಬಾಯಿ; ಮೋರೆ.

मुखतार, पु॰ ಪ್ರತಿನಿಧಿ; ಏಜೆಂಟು; ಮೊಕ್ತ್ರಿಯಾರ್.

सुखतार आम, पु॰ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗ ಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ನೇಮಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ರಿಧಿ; ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ.

मुख़तारनामा, पु॰ ಅಧಿಕಾರಪತ್ರ; ಮೊಕ್ತ್ಯಾರುನಾಮೆ.

सुप्रतारी, स्त्री॰ सु ७२२६डू. सुप्रसार, वि॰ ठर्स्युऽर्मर ; ब्रुज्यः.

मुख्यद, पु॰ ಬುರುಕಿ. मुख्यक्रक, वि॰ ಹಗುರ ಮಾಡ ಲೃಟ್ಟ; ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ. मुखबंब, दु॰ ಮುನ್ನು ಡಿ; ಭೂಮಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

मुखबिर, पु॰ ಸುದ್ದಿ ಗಾರ; ಗುಪ್ತ ಚಾರ.

मुखर, वि॰ ಕಟುವಚನಗಳನ್ನಾಡು ವವ; ಕಟುಭಾಷಿ.

मुखरित, वि॰ सु वेद्रु रेಯा त. मुख़लिसी, बी॰ धैटां तर्वे.

मुखस्थ, वि॰ ಕಂಠಸ್ಥ; ಗಟ್ಟವಾ ಡಿದ.

मुखाम, वि॰ ಬಾಯಿನಾಠವಾದ; ಕಂಠಸ್ಥ.

मुख़ातिब, पु॰ ಮಾತನಾಡುವವ ; ಸಂಬೋಧಿಸುವವ.

मुख़ालिफ, पु॰ ವಿರೋಧ; ಎದು ರಾಳಿ.

मुख़ालिफ़त, स्त्री॰ ವಿರೋಧ; ಹಗೆ ತನ.

मुखिया, पु॰ ಮುಖಂಡ; ಸರದಾರ; ಹಿರಿಯ.

मुफ़्तालिफ, वि॰ ಬೀರै; ಭಿನ್ನ; ಬಗೆಬಗೆಯ; ವಿವಿಧ.

मुफ़्तसर, वि॰ ಸ್ವಲ್ಪಹೇಳಿದ; ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ; ಅಲ್ಪ.

मुक्तार, पु॰ ಅಧಿಕಾರಹೊಂದಿದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ;—नामा ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರ.

मुख्य, वि॰ ಪ್ರಧಾನ. मुगदर, वि॰ ಮುಗದರ; ಗದೆ; ಕೊಡತಿ. सुग़लनी, बी॰ ದಾಸಿ; ಬಟ್ಟೆ ಗಳನ್ನು ಹೊಲಯುವ ಹೆಂಗಸು

मुग़ालता, पु॰ ವೋಸ. मुन्न, वि॰ ಮೂಢ; ಸುಂದರ; ಮೋಹಿತ.

मुचलका, पु॰ स, ७ क्ष्रू सङ्रु ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ.

मुखंदर, पु॰ ಕಲ್ಲೀ ವಿ೧ಸೆಯುಳ್ಳವನು; ಕುರೂಪಿ; ಮೂರ್ಖ; ಇಲಿ.

मुज़कर, पु॰ छोडू॰ त; त॰ तंः. मुजतर, वि॰ ಅಶಾಂತಿ; ದುಃಖ. मुज़दा, स्त्री॰ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರ.

मुज़फ़्फ़र, वि॰ ವಿಜಯಿ; ಶೇಷ್ತ.

मुजरा, पु॰ शड्यु ठका है तुंध ; ನವುಸ್ಚರಿಸುವುದು; ಸೂಳಿಮನೆ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿ.

मुज़हर, पु॰ ನೋಟ; ರಂಗಭೂಮಿ. मुज़हिर, पु॰ ಗೂಢಚಾರ; ಪತ್ತೇ ದಾರ.

मुजर्रद, वि॰ ಒಂಟಗ; ಅವಿವಾಹಿತ; ಸಂಸಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದವ.

मुजरंब, वि॰ ಪರೀಕ್ಷಿತ; ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

मुजिरिम, पु॰ ದೋಷಿ; ಅಪರಾಧಿ. मुज़ायका, पु॰ ಆಪತ್ತಿ; ನಷ್ಟ. मुज़ारा, वि॰ ಸರಿಸಮನಾದ. पु॰

ರೈ ತ. मुज़ाहिम, वि॰ ಕಷ್ಟಕೊಡುವವ;

ಪೀಡಕ; ಉಪದ್ರವಿ.

मुज़ाहिमत, खी॰ डैं०० वर्ष सक्रिक ವುದು; ತಡೆಯುವುದು.

मुज़िर, वि॰ कार्रे कार्र कार्र ಕರ; ಕೆಟ್ಟ.

मुटाई, स्नी॰ प्रकुथ बंत ; పృష్ట ; ಅಹಂಕಾರ;— चढना ಬಹಳ ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗು.

मुराना, अ॰ ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗು. मुस्या, पु॰ भा ठ ಹೊ ರು ವ ವ ; ಕೂಲಿಕಾರ.

मुहा, पु॰ ಮೂಟಿ; ಗಂಟು; ಒಂದು කි.බී.

मुही, स्त्री॰ ಮುಷ್ಟಿ; ಹಿಡಿ;—गरम काना ७० असी का. '

मुठभेड़, स्त्री॰ हैं। ಕಲೆಯುವಿಕೆ; ಹೊಡೆದಾಟ; ಎದುರಿಸುವಿಕೆ.

मुठिया, स्त्रो॰ ಹಿಡಿ~~ಕ~~ೆ. मुद्दना, अ॰ डैठाराः; धराः ; ಹಿಂತಿರುಗು.

मुड़बाना, स॰ धी०१९४४). मुड़ाना, स॰ दे॰ मुड़वाना.

मुतअही, यु•• राह्याः ह है, ಯೆ. मुत-अ्रिज़, वि॰ ಅತಂಕ ಪಡಿಸುವ.

मुतअलिक, वि॰ प्रंथि प्रं हुं ; ಆಶ್ರಿತ. किಂ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ;

मुतअस्सिब, वि॰ ಪಕ್ಷವಾತೆ; ಹಟ ಗಾರ.

ವಿಷಯವಾಗಿ.

मुतअस्तिर, वि॰ वडरं काडः ಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾದ.

मुत-आखरीन, वि॰ ಆಧುನಿಕ. मुतदायरा, वि॰ ಮೊಕದ್ದಮಿ ನಡೆಸ ಲ್ಪಟ್ಟ. मुतफ्रन्नी, वि॰ ಮೋಸಗಾರ. मुतफ्रर्रकात, पु॰ ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಮಾನು. मुतबन्ना, पु॰ वड्यु कार्त. मुतमैयन, वि॰ ठा॰। कार्का कार् ದಿದ; ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟ. मुतफ़रिक, वि॰ तन तन ड ठ ठ ; ವಿವಿಧ. मुतमीवल, वि॰ क्षेरकां इं राज्यतु . मुतलक, कि॰ २५ इस्यु ; डार्स. वि॰ ಕೇವಲ; ಸ್ವತಂತ್ರ. मुतवज्जह, वि॰ तळारी स्थाउठ. मुतवल्ली, पु॰ ಮೈನರ್ ಗಾರ್ಡಿ ಯನ್; ಧರ್ಮಕರ್ತಾ. मुतवातिर, कि॰ ಒಂದೇ ಸಮನೆ; ನಿರಂತರ. मुतसही, पु॰ ध**ँ**ळगाठ ; कार्य ಕೂನ; ಗುಮಾಸ್ತ್ರ. मुताबिक, क्रि॰ ಅನುಸಾರ; ಅಂತೆ. मुतालबा, पु॰ धाने शिथेत कंछ ; ವಸೂಲು ಬಾಕಿ. मुताला, पु॰ ಅಧ್ಯಯನ; ಓದು. **ಡಂ** ಒಮ್ಮತವಾದ ; ಒಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳ. मुत्तपल, वि॰ मध्यास्य स्ट्रीट उन् ; ಹತ್ತಿ ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ. ಹಿಂ ನಿರಂತರ; ಯಾವಾಗಲೂ.

सुद, पु॰ ಆरु०द्य ; प्र०डी० रू.

मुदर्सिन, पु॰ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ; ಶಿಕ್ಷಕ. मुदा, अन्य॰ ಆದರೆ. मुदाम, कि॰ ಯಾವಾಗಲೂ; ನಿರಂ ತರ; ಸದಾ. मुदामी, वि॰ ಶಾಶ್ವತವಾದ; ನಿರಂ ತರವಾದ. मुदित, वि॰ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟ. मुह्म, पु॰ ಉದ್ದೇಶ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ; ತಾತ್ಪರ್ಯ ; ಅರ್ಥ. मुह्हे, पु॰ जाते; ಶತ್ರು. मुह्त, की॰ किंग्छ; संकार्का; भीत ಕಾಲ. मुहालेह, पु॰ ಪ್ರತಿವಾದಿ. मुद्रक, पु॰ ಅಚ್ಚು ಹಾಕುವವ. मुद्रण, पु॰ एक्सुकार**ा**ई; ಮುದ್ರಣ. मुद्रा, चो॰ ಮೊಹರು; ರೂಪಾಯಿ; ಮುದ್ರೆ. मुद्रिका, स्त्री॰ ಉಂಗುठ; तुन्छु. मुबा, क्रि॰ ವೃಥಾ. मुनकिर, वि॰ ಒಪ್ಪದವ; ನಾಸ್ತ್ರಿಕ. मुनका, पु॰ व्हा हुर्. मुनगा, पु॰ ನುಗ್ಗೇ ಕಾಯಿ. मुनसरिम, पु॰ ठ्रुं ठ रुक्ट र ह ಮ್ಯಾನೇಜರ್. मुनहसर, वि॰ ಆಶ್ರಿತ; ಅನಲಂ ಬಿತ. मुनादो, की॰ ಡಂಗುರ; ಸಾರಿಹೇ ಳುವುದು. मुनाफ्रा, पु॰ ಲಾಭ; ಫಾಯಿದೆ.

मुनासिब, वि॰ डಕ್ಕ; ಯೋಗ್ಯ ವಾದ; ಉಚಿತವಾದ.

मुनासिबत, स्त्री॰ ಸಂಬಂಧ; ಉಪ ,ಯುಕ್ತ ತೆ.

मुनियाँ, स्त्रो॰ ಲಾಲ ಪಕ್ಷಿಯ ಹೆಣ್ಣು.

मुनीब) पु॰ ಗುಮಾಸ್ತೆ; ಸಹಾ मुनीम (ಯಕ; ಲೆಕ್ಕಪತ್ರವನ್ನು. ಇಡುವವ.

मुत्तक्रिल, वि॰ ಸ್ಥಾ ನಾಂತರಮಾಡಿದ; ಸ್ಥ ಳ ಬದಲಾಯಿಸಿದ.

मुन्तज़िम, वि॰ ವೈವಸ್ಥಾಪ ಕ; ಪ್ರಬಂಧ ಕರ್ತ.

सुन्तज़िर, वि॰ ಪ್ರತೀಕ್ಷೆಮಾಡುವ ; ದಾರಿಕಾಯುವ.

सुन्दर्ज, वि॰ ಸೇರಿಸಿದ; ಅಂತರ್ಗತ; ಸಮ್ಮಿ ಳಿತ.

सुफ्रालिस, वि• ನಿರ್ಧನ; ಬಡವ. सुफ्रालिसी, स्त्रो• ಬಡತನದ; ದಾರಿ ದ್ರೃಃ.

मुफसिद, वि॰ अत्रं ति० थे.

उप्रक्रस्तल, वि॰ ವಿಸ್ತೃತ; ಸ್ಪಷ್ಟ; ವಿಶದ; ಸಂಪೂರ್ಣ. ಡಂ ಪಟ್ಟಣ ದಸುತ್ತು ಮುತ್ತು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಗಳ ಲ್ಲಿರುವಳೂರು.

सुफारकत, स्त्रो॰ ವಿಯೋಗ; ಅಗಲು ವಿಕೆ.

मुफ्रीज, वि॰ ಉಪಕರಿಸುವಚ. मुफ्रीद, वि॰ ಲಾಭದಾಯಕ. सुम्त, वि॰ क्षेत्रु हुँ : धर्ह्य ; ಉಚಿತ

मुबतला, वि॰ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ; ಗ್ರಸ್ತ. मुबलिंग, पु॰ ಮೊಬಲಗು.

मुबादला, पु॰ ಬದಲು.

मुबारक, वि॰ ಶುಭ; ಮಂಗಳಪ್ಪದ. मुबारक-बाद, स्त्री॰ ಅಭಿನಂದನೆ:

प्तं जिल्ला ; सुर्धे ज्ञास्तरः मुबारक-बादी, स्त्री॰ सुर्धे ज्ञास्तरः ;

सुबालाा, पु॰ ७३४००१३.

सुबद, वि॰ टार्डु, प्रक्षांहु, सुबाहिसा, पु॰ का धर्क का की का की है। अधिक स्थानिक स्था

मुबाही, वि॰ ಅಭಿಮಾನ; ಗೌರವ ನೀಯ.

मुमकिन, वि॰ ಆಗಬಲ್ಲ; ಸಂಭವ; ಸಂಭಾವ್ಯ.

मुमताज्ञ, वि॰ ಮಾನನೀಯ; ಆದ ರಣೀಯ; ಶ್ರೇಷ್ಣ.

सुमतहिन, पु॰ ಪರೀ हूं हं.

सुमन्यत, स्त्री॰ ನಿಷೇಧ; ನಿರೋಧ. सुमूर्षा, स्त्री॰ ಸಾವನ್ನು ಬಯಸು ವುದು.

सुमुष्ठं, वि॰ ಮರಣ ಸಮಿಪಿಸಿದ. सुवस्सर, वि॰ ಹೊಂದ ಬಹುದಾದ. सुरंडा, पु॰ ಗುಳಪಾವುಟ ಉಂಡೆ. सुरंहे, ब्रो॰ ಮೂಲಂಗಿ.

मुरक, स्त्री॰ ಒಯ್ಯಾರ; ಒನಪು. मुरकना, अ॰ ಒಯ್ಯಾರಮಾಡು;

ಬಾಗು : ಬಳುಕು.

सुरगा, पु॰ कां०क्ष. सुरख्गा, अ॰ १०० वा ताः; ಮೂರ್ಛೆಹೋಗು.

सुरज, पु॰ ಮೃದಂಗ. सुरझाना, अ॰ ಬಾಡು; ಬಳಲು; ಕಂದು; ಸೊರಗು.

सुरतद, दु॰ ನಾಸ್ತಿಕ. सुरत्तव, वि॰ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇರಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟ; ಕ್ರಮಬದ್ಧ.

. मुरत्तिब, पु॰ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪದಾರ್ಥ ಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವವನು.

सुरदनी, की॰ ಸಾವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕಂಡು ಬರುವ ಚಿನ್ಹೆ ಗಳು.

सुरदार, वि॰ कैंश; ठंड. सुरदार, वि॰ क्षेत्रुठ; प्रदु; ७इ केंद्रु.

मुरदासंख, पु॰ धःका अुक्तरवि **धि**श्चर्य.

मुख्या, पु॰ ರಸಾಯನ; ಮುರಬ್ಬ ; ಸಕ್ಕಗೆ ಬಾಳಕ.

सुरुबी, पु॰ ರಕ್ಷಕ; ಸಹಾಯಕ. सुरुखी, स्त्री॰ ಕೊಳಲು; ಪಿಳೃಂ ಗೋವಿ.

मुरबी, बी॰ ಹೆದೆ.

मुख्यज्ञ वि॰ ಪ್ರಚಾರವಾದ. मुख्यत, स्नी॰ दे॰ मुरीवत.

मुरन्दत, भा॰ द॰ सुरावत. मुरशिद, पु॰ ಅಥ್ಯಾಪಕ; ಪೂಜ್ಯ; ಗುರು.

मुरसल, पु॰ दौरं बद्यां ड.

सुरसिल, वि॰ ವಾರ್ತಾವಾಹಕ. सुरहा, पु॰ ಕೃಷ್ಣ. वि॰ ಆನಾಥ; ತಬ್ಬಲಿ.

मुराद, **स्त्री॰** कैंगरिकें; धळाकें; कार्युकें.

,मुरादिक, वि॰ ಪರ್ಯಾಯಾರ್ಥ.

मुतादी, वि॰ थळभेटा; ಹಾರೈಸಿದ. मुताफा, पु॰ ಅಪೀಲು; ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ವುದು.

स्रीर, पु॰ वैद्युः, स्रोक, पु॰ वंधैदर््युः; ರುಮಾಲು. स्रोकत हे को॰ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಮ स्रोवत हे ರ್ಯಾದೆ; ಸಂಕೋಚ;

ಸೌಜನ್ಯ. ಕ್ರಾಗ್ಗೆ go ಹುಂಜ.

मुजेजा, वि॰ ಆರಿಸಿತೆಗೆದ. मुत्तहिन, पु॰ ಬಡ್ಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಿ.

मुद्देनी, स्त्री॰ दे॰ मुरदनी.

मुदां, पु॰ ಶವ; ಹೆಣ. मुदां, स्ना॰ ಬಿಲ್ಲನ ಹುರಿ; ಹೆದೆ.

मुल, स्त्री॰ ಮದ್ಯ.

मुलकी, वि॰ दे॰ मुल्की.

मुलजिम, वि॰ ಅಪರಾಧಿ; ಆಪಾ ದಿತ.

मुख्तवी, वि॰ ಮುಂದೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

मुलमा, पु॰ · ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗಿಲೀಟು ಮಾಡುವವ. चि॰ ಗಿಲೀಟು ಹಾಕಿದ; ಹೊಳಿಯುವ. मुल्ह्डी, **ಇಂ** ಕಲಾಯಿ; ಗಿಲೀಟು; ಅತಿಮಧುರ.

मुलाकात, की॰ ಭೇಟ; ಭೆಟ್ಟ ಸ್ತಂದರ್ಶನ; ಸೇರಿಕೆ.

मुलाकाती, पु॰ ಗೆಳೆಯ; ಪರಿಚಯ ದವ.

सुलाज़िम, पु॰ माँचिह; চাচন. सुलाज़िमत, स्मी॰ माँचै; কೌಕठ; ফাচেট.

मुलायम, वि॰ ಕೋಮಲ; ಮೃದು ವಾದ.

मुलायमियत, ज्ञीः ಮೃದುತ್ವ ; ಕೋಮಲತೆ.

मुलाह्जा, पु॰ ದಾ ಕ್ಷಿಣ್ಯ; ಸಂಕೋ ध ; ಪರೀಕ್ಷೆ.

मुलुक, पु॰ दे॰ मुल्क. मुलेठी, स्त्री॰ दे॰ मुलहठी.

मुल्क, पु॰ ದೇಶ; ನಾಡು; ಸೀಮೆ; ರಾಷ್ಟ್ರ.

मुन्तवी, वि॰ ಮುಂದುವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. मुखा, पु॰ ಮುಹಮ್ಮದೀಯ ಪಂಡಿತ मुबक्किल, पु॰ ಕಕ್ಷಿ गाः

सुनाकल, उप क्रा. ७०. सुनाफ्रिक, वि॰ ದಯಾಳುವಾದ; ಕರುಣಾಳು; ಮಿತ್ರ.

ಕರುಣಾಳು; ಮಿತ್ರ. सुशायरा, पु॰ ಕವಿಸಮ್ಮೇಳನೆ. सुशाहरा, पु॰ ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ सुरु, पु॰ ಕಸ್ತೂರಿ; ಗಂಧ; ವಾಸನೆ. सो॰ ಭುಜ; ತೋಳ. मुक्किल, वि॰ ಕಷ್ಟವಾದ; ಕಠಿಣ ವಾದ; ದುಸ್ತರ. स्त्री॰ ಕಷ್ಟ; ತೊಂದರೆ.

मुस्की, वि॰ ಕಷ್ಟವಾದ; ಕರಿ. पु॰ ಕರಿಕುದುರೆ.

मुस्त, दु॰ ಮುಷ್ಟಿ; ಹಿಡಿ. मुस्तरका, वि॰ ಹಲವು ಜನರಿಗೆ ಸಮ

ವಾಗಿ ಹಕ್ಕಿರುವ; ಬಹುಜನ ಪ್ರಿಯ.

मुस्तिहर, वि॰ ప్రసిద్ధ వాద. मुस्ताक, वि॰ ಪ్రేశిమి; అభిలాషి. मुसकुराना, अ॰ నసునగు; మంద యాస బిశరు.

मुसद्स, पु॰ ಷಟ್ಕೋಣ; ಆರು ಚರಣದ ಕವಿತೆ; ಷಟ್ಪದಿ.

मुसना, अ॰ ಕಳವಾಗು.

मुसन्ना, पु॰ ರಸೀತಿ; ಪಾವತಿ. मुसन्निक, पु॰ ಗೃಂಥಕರ್ತ.

खुसम्मा, वि॰ ऌँ≾ठह.

युसम्मात, वि॰ ಹೆಸರುಳ್ಳವಳು; ಹೆಂಗ ಸರ ಹೆಸರಿನಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಶಬ್ದ.

मुसरा, पु॰ कंठित डाळी धैर के. मुसलघार, वि॰ दे॰ मुसलघार.

मुसल्लम्, वि॰ ಅಖಂಡ; ಪೂರ್ಣ. मुसल्लाह्, वि॰ ಆಯುಭಗಳಿಂದ

ಸಜ್ಜಿ ತವಾದ.

400

मुसहा, पु॰ तं का क्षा का का व ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಾಸುವ ಬಟ್ಟಿ ಆಥವಾ ಚಾಸೆ.

मुसन्तिर, पु॰ क्षेड्रा गाउँ. मुसाफ्रिर, पु॰ गुंजा लंद; जा

ತ್ರಿಕ. मुसाफ़िरखाना, पु॰ ಯಾ ತ್ರಿ ಕ ರು ತಂಗುವ ಸ್ಥಳ; ಧರ್ಮಶಾಲೆ; ಮುಸಾಫಿರಿ ಬಂಗಲೆ.

मुसाफ्रिरी, स्त्री॰ ಪ್ರವಾಸ; ಸಂಚಾರ; ಯಾತ್ರೆ.

मुसावात, को॰ ಸಮಾನತೆ; ಉದಾ ಸೀನತೆ.

मुसावी, वि॰ ಸಮಾನವಾದ.

मुसाहब, पु॰ ७४४४ ७ क्व क दर् ವಂತರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವವ.

मुसिन, वि॰ ಮಯಸ್ಸಾದ; ಮುದು ಕ. मुसीबत, स्त्रो॰ वैद्य ड्यू ; रू० हिं ; ಕಷ್ಟ.

मुष्टंडा, वि॰ ಕೊಬ್ಬಿದ; ಪೋಕ್ರಿ. मुस्तअक्री, वि॰ ರಾಜೀನಾಮೆ ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟ,

मुस्की हिंबी॰ दे॰ मुसकुराहट. वि॰ दे॰ मुक्की.

मुस्क्यान, स्त्री० दे० मुस्कुराहट. मुस्तक्रिङ, वि॰ भूठ; ಅಚಲ. मुस्तकग़नी, वि॰ र्र्यु ड० वृ; ಐಶ್ವರ್ಯ ಉಳ್ಳ.

मुस्ता़ीस, पु॰ ఫిరియాదు; ದೂರು. मुस्तनद, वि॰ रुः धेर्म्यु.

मुस्तराना, वि॰ धैर ठैं जरू वशु धू, ; ಅಪವಾದ ಸ್ವರೂಪದ. मुस्तहक, वि॰ ळ ड्यू या ठ ; ಅಧಿ

ಕಾರಿ. मुस्तैद, वि॰ डड्डू ठं; प्रत्रू दू. मुस्तेदी, स्नी॰ डड् ठडें; ಉड्यू क. मुहकमा, पु॰ ವಿಭಾಗ. मुहज़्ज़ब, वि० ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು

ಹೊಂದಿದ. मुहतमिम, पु॰ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪಕ. मुहतरका, पु॰ मं० हं, हिंट. मुहताज, वि॰ धढंठ ; ದರಿದ್ರ. मुहब्बत, स्त्री॰ ಪ್ರೀತಿ; ಪ್ರೇಮ. ನಲ್ಮೆ.

मुहर, स्त्री॰ वंर्र्यु; ಮೊಹರು; ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ.

मुहरा, पु॰ ಮುಂಭಾಗ; ತುದಿ. मुहर्रम, पु॰ ಅರಬ್ಬೀ ವರ್ಷದ ಮೊದ ಲನೇ ತಿಂಗಳು; ಮೋಹರಮ್ ಹಬ್ಬ.

मुहरंमी, वि॰ ಮೊಹರಮ್ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

मुहरिरं, पु॰ छैश्भाचं; धरळतावरं. मुहरिरी, स्त्री॰ धरळताविनै. मुहलत, खी॰ दे॰ मोहलत.

मुहल्ला, पु॰ दे॰ मोहल्ला, मुहसिन वि॰ ಉಪಕಾರಮಾಡುವ.

मुहाका, पु॰ धुः थार इं, ಯಾಣದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.

मुहाफ्रिज़, विक अ०ठ हु र.

मुहाफ्रिज़-लाना, पु॰ ಕಚೇರಿಯ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಡುವ ಸ್ಥಳ. मुहालु, वि॰ ಅम०भ्रवः; ಅमाद्रु. मुहावरा, पु॰ कार्क्ट झुक्कार ; र्ययू ಗಟ್ಟು; ಭಾಷಾಸಂಪ್ರದಾಯ. मुहासरा, पु॰ ಮುತ್ತಿಗೆ. मुहासिल, पु॰ ವಸೂಲಿ ಹಣ; ಉತ್ಪನ್ನ; ಲಾಭ. मुहिब, पु॰ ಪ್ರೇಮ; ಮಿತ್ರ; ಗೆಳೆಯ. मुहिम) स्त्री॰ ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸ; मुहीम ∫ ಯುದ್ಧ ; ಆಕ್ರಮಣ. मुहीब, वि॰ ध्रें ध्रेजिं हर्वे उत्तर मुहैया, वि॰ डळाक ; भेतू. मूँग, **ज़ी** कैंप्रठा धैए हैं; कैंप्रठा ಕಾಳು. मूँगफली, स्नो॰ ಕಡಲಿಕಾಯಿ; ನೆಲ ಗಡಲೆ. मूँगा, पु॰ ळंडेंंं र मूँड, ब्री॰ మिरहै; मूँछों पर ताव देना ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮೀಸೆ ಹುರಿಮಾಡು. मुँज, बी॰ ಮುಂಜಿಹುಲ್ಲು; ಹುಲ್ಲು. **मूँड़न, पु॰•** ಮುಂಡನ; 📆 ರ. मूँडना, स॰ हर्ि ठका बिरा ; तिः हुँ ಕೊಡು. मूँड़ी, स्त्री॰ डंछै. मूँदना, सः ಮುಚ್ಚು.

म्, go ಕೂದಲು. म~~ुब~~म् ಇದ್ದರ್ಧು ಇದ್ದಂತೆ. मूक, वि॰ ಮೂಕ; ಮೂಗ. मुका, पु॰ ಗವಾಕ್ಷಿ; ಕಂಡಿ; ಗುದ್ದು; ಮುಷ್ಟ್ರಿ. मुजिद, वि॰ ಶೋಧನೆಗಾರ. मूजिब, पु॰ काठिछ. ,मूज़ी, पु॰ ದುರ್ಜನ; ಕಷ್ಟಕೊಡು ವವ; ದುಷ್ಟ. मूर, ಹಾಂ ಮುಷ್ಟಿ. मुढ, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ದಡ್ಡ. मूत, पु॰ ಮೂತ್ರ; ಉಚ್ಛೆ. मूतना, भः ಮೂತ್ರ ಮಾಡು; ಉಚ್ಚಿ ಹೊಯ್ಯು. मृनिस, पु॰ ಸ್ನೇಹಿತ; ಸಹಾಯಕ. मुबाफ, पु॰ ಜಡೆಗೆಕಟ್ಟುವರಿಬ್ಬನು. मूर, पु॰ ಮೂಲ; ಬುಡೆ. मूरत } स्त्री॰ ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ. मृरि, स्नो॰ ಬುಡ; ವನಸ್ಪತಿ. मूरिस, पु॰ ಪೂರ್ವೀಕರು. मूर्च्छना, स्त्री॰ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳ ಆರೋ ಹಣ ಮತ್ತು ಅವರೋಹಣ. मुक्छां, स्त्री॰ ಮೂರ್ಛೆ. मूर्त, वि॰ ಕಠಿಣ; ಮೂರ್ಭಿತ. मूर्ति, स्त्री॰ छीए हं; ಪೃತಿಮೆ; ವಿಗ್ರಹ. मूर्द्धा, पु॰ ಮಸ್ತ್ರಕ ; डಲै. मूल, पु॰ ಬುಡ; ಆದಿ; ಸ್ಪಾರಂಭ; ಸತ್ಯ; ನಿಜ.

मूलक, पु॰ ಮೂಲಂಗಿ. मूलच्छेद, पु॰ मं॰ इंग्लाहरू रुग्. मूलिका, खी॰ ವನಸ್ಪತಿ; ಔಷಧಿಗಳ ಬೇರು. मूली, ಫೊ ಮೂಲಂಗಿ. मूल्य, पु॰ धंं थं. म्शिगाफ्री, स्त्री॰ डच्हरैटेंक रिंग्से. मूस, पु॰ वणै. मूयदानी, स्त्री॰ ಇಲಿ ಬೋನು. म्सर, पु॰ ६३ई; ऊर्,त. मूसरचंद, पु॰ ळध्ना; ७७६ ड; ಅಸಭ್ಯ. मुसल पु॰ ಒನಿಕೆ; ಬಲರಾಮನ ಅಸ್ತ್ರ. मुसलधार, कि॰ काठा मंग्या म ವಾಗಿ. मूसला, पु॰ ಕವಲೊಡಿಯದ ತಾಯಿಬೇರು. मूसली, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಔಷ ಧದ ಬೇರು. म्सा, पु॰ ಇಲ; ಯಹೂದ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೈಗಂಬರ. सग, पु॰ 'थैं॰ हैं; धै तर्ठ; ಪಶು. मृगजल, पु॰ ಬಿಸಿಲ್ಸು ದುರೆಯ ಅಲೆ ಗಳು. म्गतृष्णा, स्री॰ ಬಿಸಿಲ್ಲು ದುರೆ. मृगया, पु॰ थें(धै. मृगांक, पु॰ धिः ह्यु. मृगी, स्त्री॰ (कंक्सू) क्षेत्र है. मृणाल, बी॰ डाउँटेका त॰ धा.

मृणालिनी, स्नी॰ ಕಮಲಿನಿ; ತಾವರೆ ಹೂಗಳಿರುವ ಸ್ಥಳ. मृतक, पु॰ कँछ. मृत्तिका, स्त्री॰ ಮಣ್ಣು. मृत्यु, स्नी॰ मन्जू. मृथा, कि॰ ವೈರ್ಥ. मदुल, वि॰ ಕೋಮಲ್; ಎಳೆಯ. मुषा, अन्य व जुक्र. विव राष्ट्रा. में, अब्ब॰ ಅಲ್ಲಿ; ಸಪ್ತಮಿ ఏಭ ಕ್ತಿಯ ಪ್ರತ್ಯಯ. मेख, पु॰ ವैरह्म; स्ठि. ह्यो॰ ಗೂಟ; ಬೆಣೆ; ಆಪು; ಮೊಳೆ. मेखला, स्त्री॰ ಸೊಂಟದಪಟ್ಟ; ಕಂಕಣ; ಉಡಿದಾರ. मेच, स्त्री॰ ಮಂಚ. मेचक, पु॰ ಅಂಧಕಾರ; ಕತ್ತ್ರಲು; ನೀಲಾಂಜನ; ಕಾಡಿಗೆ; ಹೊಗೆ: ನೋಡ. मेज़पोश, पु॰ ಮೇಜನಮೇಲೆ ಹಾಸುವ ವಸ್ತ್ರ. मेज़बान 🕽 पु॰ ಯಜಮಾನ; ಅತಿ मेज़मान ∫ ಥಿಯನ್ನು ಸತ್ಚರಿಸುವವ; ಸತ್ತಾರಿ. मेटनहार) पु॰ ಹಿಂದಟ್ಟು ವವ; मेटनहारा 🕽 ಅಳಿಸುವವ. मेटना स॰ ಅಳಿಸು; ನೀಗಿಸು; ನಿವಾರಿಸು. मेरिया, स्त्री॰ ಮಡಿಕೆ. मेर, पु॰ ಮಾವುತ; ಜಮಾದಾರ. मेइ, पु॰ ६ त्यू; धा॰ता; तीरता.

मेड़क, पु॰ ಕಪ್ಪೆ; ಮಂಡೂಕ. मेदा, पु॰ धर्मरः. मेही, स्त्री॰ ಕೂವಲ ಜಡೆ; ವೇಣಿ; ಹೆಳಲು. मेथी, स्नी॰ ಮೆಂತೆ ಸೊಪ್ಪು. मेदा स्त्री॰ कॅंगिधीं ; ಅर्ज्यू ठंळा. मेदिनी, स्नो॰ ಭೂಮಿ. मेब, पु॰ ಯಜ್ಞ; ಯಾಗ; ಯಜ್ಜ್ಲ ದಲ್ಲಿ ಬಲಿಕೊಡುನ ಪಶು. मेघा, स्त्री॰ ಬುದ್ದಿ. मेवावी, वि॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತ. मेम, स्त्री॰ ಫರಂ $\hbar^{-}$ ಹೆಂ $\hbar$ ಸು. मेमना, पु॰ ಕುರಿಯ ಮರಿ; ಕುದು ರೆಯ ಒಂದು ಜಾತಿ. मेमार, पु॰ ಉಪ್ಪಾರ. मेरवना, स॰ ಕೂಡಿಸು; ಬೆರೆಸು. मेरुदंड, पु॰ धैरा कार्ड; धैरी ಲಬು. मेल, पु॰ मं॰ ध०दा; मं॰ धर्मः ಹೊಂದಿಕೆ; ಸ್ನೇಹ; ಮಿಶ್ರಣ; ಸಂಯೋಗ. मेलना, स॰ ಕೂಡಿಸು; ಬೆರೆಸು. मेला, पु॰ జాತ್ರೆ ; ಉತ್ಸವ. मेवा, पु॰ ಒಣಗಿದ ಹಣ್ಣು ಗಳು. मेवाफ्ररोश, पु॰ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲು ಮಾರುವವ. मेवासा, पु॰ ಕೋಟಿ; ಮನೆ. मेवासी, पु॰ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವ; ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ. मेष, पु॰ कंठि.

मेहँदी, स्त्री॰ ಗೋರಂಟ; ಮದರಂಗಿ. मेह, पु॰ ಮೂತ್ರ; ಪ್ರಮೇಹ ರೋಗ; ಕುರಿ; ಮೇಘ. मेहतर, पु॰ ठ्यावंजार ; धवं ; ತೋಟ. मेहनत, स्त्री॰ ಶ್ರಮ; ಪರಿಶ್ರಮ. मेहनताना, पु॰ ಕೂಲಿ; ಮಜೂರಿ. मेहनती, वि॰ ಪರಿಶ್ರಮಿ; ದುಡಿಯು ವವ. मेहमान, पु॰ ७३कै. मेहमानदारी, स्त्री० एउँक्, ; ७३क् ಸತ್ತಾರ. मेहमान-नवाज़, पु॰ ७७किंगईरु ಸತ್ಯ ರಿಸುವವ. मेहमानी, स्त्री॰ ७७० प्रडगुठ; ಔತಣ. मेहर, स्त्री॰ ಕೃಪೆ; ದಯೆ. पु• ಸೂರ್ಯ. मेहरबान, वि॰ ದಯೆಯುಳ್ಳ. मेहरबानी, खो॰ ದಯೆ; ಅನುಗ್ರಹ; ಕೃಪೆ. मेहरा, पु॰ कैंश्री तं; त्र इंशि मंहरा मेहराब, जी ಬಾಗಿಲ ಮೇಲಿನ ಗೋಲಾಕಾರದ ಬಾಗು; ಕಮಾನು. मेहरिया) स्त्री॰ कैं॰ तंरः ; संबु ; मेहरी ∫ ळैं०ढं थे. मेहरारू, स्नी॰ ळैंंगिरा. में, ची॰ ಸಾರಾಯಿ; ಸೇಂದಿ. क्रि॰ ಒಂದಿಗೆ.

मैका, पु॰ डर्जिंग कार्ते. मैखाना, पु॰ ळैं० वदा ० तथे. मैत्री, स्त्री॰ तैं एंडर ; र्र्यू रळ. मैदा, पु॰ ಮೈದಾಹಿಟ್ಟು. मैदान, पु॰ धळाथा;—में आना ಎದುರಿಸು;—मारना ಗೆಲ್ಲು. मैन, पु॰ ಕಾಮದೇವ; ಮದನ. मैना, എം ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಿ. मैयत, स्नो॰ ಸಾವು; ಮರಣ. मैया, ह्यी॰ डाळा. मैल, खो॰ चंग्पे; चंग्पंचा; ಹೊಲಸು. मैलल्लोरा, वि॰ ಮಾಸಿದರೂ ಬೇಗ ಕೊಳೆಕಾಣದ (ಬಣ್ಣ). मैला, वि॰ कॅंग्रिंग कें महर, पु॰ तथ. मोंगरा, पु॰ ಕಟ್ಟಿ ಗೆಸುತ್ತಿ ಗೆ. मोंछ, 🏶 ವಿಶ್ मोंदा, पु॰ ಪೀಠ; ಗದ್ದುಗೆ. मो, सर्वे॰ ठठु. मोआय्ना, पु॰ दे॰ मुआयना. मोक्रदमा, पु॰ दे॰ मुक्रदमा. मोकल, वि॰ उधु भैर्ची० तथ की ಗಿರುವ. मोकला, वि॰ ಆಗಲವಾದ. मोक्ष, पु॰ ಬಿಡುಗಡೆ; ಮುಕ್ತಿ; ನುೃತ್ಯು. मोख़ा, पु॰ ठं०७ ; वैधवे. मोगल, पु॰ ಮೊಗಲಾಯಿ ಜನ. मोघ, वि॰ ठ्युक्ट.

मोच, पु॰ ಬಾಳೆಯ ಮರ. मोचक, पु॰ ಬಿಡಿಸುವವ. मोचना, स॰ थेखाः; थेविरां. मोची, पु॰ ಹೊಲೆಯ; ಚನ್ಮೂ ರ. मोछ, स्त्री॰ ಮೀಸೆ. मोजरा, पु॰ ಸೂಳೆಯ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ. मोज़ा, पु॰ कु०ध्वर्थः मोट, स्नी॰ ಗಂಟು; ಬಾನೆ. मोटरी, स्त्री॰ गंबीं. मोटा वि॰ ದಪ್ಪ ;—असामी ﴾ ಮಂತ. मोटाई, स्त्री॰ रुकू లडै. मोटाना, अ॰ दंग्रु रुग्तः ; ಅಹ० ಕಾರಿಯಾಗು; ಧನವಂತನಾಗು. मोरिया, पु॰ तह्यु कवत हर्यु. मोड़ खो॰ कैंग्रिएश्च स्तू त. मोड़ना, स॰ ಹಿಂತಿ ಶುಗಿಕೊಡು. मोड़ी, स्नी॰ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಒಂದು ಲಿಪಿ. मोतदिल, वि॰ ಉಗುರು ಗಾದ. मोतबर, वि॰ तं थ्य औरत्र ; ವಿಶ್ವಾಸ ಪಾತ್ರ. मोतिया, पु॰ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದಬಳ್ಳಿ; —बिंद ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿನ ಹೂ. मोती, पु॰ ಮುತ್ತು. मोतीचूर, पु॰ ಬೂಂದಿ ಕಾಳಿನ ಲಾಡು. मोथा, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಹುಲ್ಲು; ಗರಿಕೆ.

मोद, पु॰ मञ्डीलर्क्ष ; ಹರ್ಷ. मोदक, पु॰ ಲಾಡು; ಉಂಡೆ; ಸಿಹಿ ಕಡಬು.

मोदी प्र॰ ಕೋಮಟ.

मोना, स॰ ತೊಯಿಸು; ಅದ್ದು.

मोम, पु॰ ಮೇಣ.

मोमजामा, पु॰ ಮೇಣದ ಬಟ್ಟೆ.

मोमदिल, वि॰ ಕೋಮಲ ಹೈದಯ ವಳ್ಳ.

मोमबत्ती, जो॰ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ: ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ನಾದ go ಮುಸಲ್ಮಾನ.

मोरंग, पु॰ तें का प्रतेष्ठत क्यार्जन ಭಾಗ.

मोर, पु॰ ठंडिथ.

मोरपंख, बी॰ ನವಿಲು ಗರಿ.

मोरचा, पु॰ ಸೈನಿಕರು ರಕ್ಷಣೆಗೋ ಸ್ಕರ ತೆಗೆದ ತಗ್ಗು; ಕಂದಕ.

मोरचाबंदी, बी॰ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವಿಕೆ.

मोरछल, पु॰ ನವಿಲುಗರಿಯ ಬೀಸ ಣಿಗೆ.

मोरना स॰ दे॰ मोड़ना.

मोरनी, स्त्री॰ कँक्सू तंर्रीटा.

मोरी, बी॰ खंठ० छै; ಮೋರಿ; धैनु ಕಾಲುವೆ.

मोल, पु॰ ಬೆಲೆ;—करना ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು.

मोलवी, पु॰ दे॰ मौलवी. मोलाई, बी॰ ಬೆಲೆ ಕೆಟ್ಟು ವಿಕೆ. मोह, पु॰ ಅಜ್ಞಾನ. मोहक, वि॰ ಮೇಹಿಸುವ. मोहड़ा, पु॰ या बुँ कं या की ; ಪದಾರ್ಥದ ಮೇಲ್ಬಾಗ.

मोहतिमम, पु॰ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ. . मोहताज, वि॰ २० में हत ; धढा a.

मोहताजी, स्नी॰ थढंडर.

मोहना, अ॰ ಮೋಹಿತವಾಗು. स॰

ವೋಹಿ**ಸು** ; ಭ್ರಮಿಸು.

मोहनी, स्त्री॰ ವಶೀಕರಣ ಮಂತ್ರ. **ಠಿಂ** ಮೋಹಗಾರ್ತಿ; ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿ.

मोहफ़िल खी॰ दे॰ महफ़िल. मोहब्बत स्त्री॰ दे॰ मुहब्बत. '

मोहर, स्त्री॰ ವುಬದ್ರೆ; ಠಸ್ಸೆ.

मोहरा, पु॰ क्या बुँळा धाळा: ಚದುರಂಗದ ಒಂದು ಕಾಯಿ: ~~_ हेना~~ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸು.

मोहरिर, पु॰ ಬರೆಹಗಾರ.

मोहलत, स्नी॰ ಬಿಡುವು; ಅವಕಾಶ;

ಅವಧಿ. मोहलिक, कि ಭಯಂಕರವಾದ ರೋಗ.

मोहल्ला पु० दे० महल्ला.

मोहसिन, वि॰ ಉಪಕಾರಮಾಡುವ ವನು.

मोहार, पु॰ धान्या मोहाल, पु॰ ಊರಿನ ಕೇರಿ.

मोहासरा पु॰ दे॰ मुहासरा.

मोहि, सर्व॰ ठठंगै.

मोही, वि॰ ಮೋಹಿಸುವ. मोक्रा, पु॰ ಆಪಘಾತದ ಸ್ಥಳ; ಸ್ಥಳ; ಸಂದರ್ಭ; ತಕ್ಕವೇಳೆ; ಹೊತ್ತು.

मोकूक, वि॰ ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಂದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟ; ಆಶ್ರಿತ.

मोक्सी, की॰ ಪ್ರತಿಬಂಧ; ಮು ಕ್ತಾಯ.

मौक्कि, वि॰ ಪುಖದ; ಬಾಯಿ ಮಾತಿನ.

मौगा, वि॰ ಮೂರ್ಖ; ನಪುಂಸಕ. मौगी, स्त्री॰ ಹೆಂಗಸು.

मोज, स्नी॰ ಅಲೆ; ತರಂಗ; ಹುರುಪು; ಆನಂದ; ಮೋಜು.

मौज़ा, पु॰ ಊರು; ಗ್ರಾಮ. मौजी, वि॰ ಮೋಜುಗಾರ.

मोर्जू, वि॰ ಸರಿಯಾದ; ಉಚಿತ. मोजूद, वि॰ वठाವ; ಹಾಜರಿರುವ; ಪ್ರಸ್ತುತ.

मोज्द्रा, बी॰ ಹಾಜರಿ; ಇರುವಿಕೆ; ಉಪಸ್ಥಿತಿ.

मोजूदा, वि॰ ಈಗಿನ; ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ

मौत, ची॰ ಸಾವು; ಮರಣ. मौन, पु॰ ಸುಮ್ಮ ನಿರುವಿಕೆ. मौनी, वि॰ ಸುಮ್ಮ ನಿರುವವೆ. मौर पु॰ ಬಾಸಿಂಗ. मौरना, अ॰ ಹೂಬಿಡು. मौरी, ची॰ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಸಿಂಗ. मोक्सी, वि॰ ಪठःडठागडः. मोर्ची, बो॰ कैंटै; ಬಿಲ್ಲಿನ ಹುರಿ. मोर्खी, पु॰ ಅರಬೇ ಭಾಷಿಯ ಪಂಡಿತ.

मोलसिरी, स्नी॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದೊಡ್ಡ ಮರ. मोला, पु॰ ಸ್ನೇಹಿತ; ಸ್ವಾಮಿ;

मोला, पु॰ ಸ್ನೇಹಿತ; ಸ್ವಾಮಿ; ಈಶ್ವರ.

मोल्ख, पु॰ त्रज्ञक्षा थेष्ठा.

मौसम पु॰ दे॰ मौसिम. मोसा पु॰ धैर्सुद्युः; ತಾಯಿಯ ಸಹೋದರಿಯ ಗಂಡ.

ಸಹೋಡರಯ ಗಂಡ. मोसिम, पु॰ ಋತು; ಉಪಯುಕ್ತ ವಾದ ಸಮಯ.

मोसिमी, वि॰ ಸಮಯೋಪಯೋಗಿ; ಋತುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ.

मौसी, स्नी॰ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ; ತಾಯಿಯ ತಂಗಿ.

मोसुक, वि॰ ವರ್ಣಿಸಿದ ; ಹೇಳಿದ. मोसेरा, वि॰ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ.

म्यान, पु॰ ಒರೆ. म्लान, वि॰ ಹೊಲಸಾದ; ಬಾಡಿದ; ದುರ್ಬಲ.

ಚಾಸ್ಕಾ, go ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ವಿಲ್ಲದ ಜಾತಿ.

य यंत्र, पु॰ ಯಂತ್ರ; ಆಯುಧ; ತಾಯಿತಿ.

यंत्रण, पु॰ ठ हुर्क्षः ; हिंधा ठ है.

यंत्रणा, स्त्री॰ ಯಾತನೆ; ಕಷ್ಟ; 'यक-साँ, वि॰ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ; ದುಃಖ.

यंत्रमंत्र, पु॰ ಮಾಟ.

यंत्रालुय, पु॰ ಮುದ್ರಾಣಾಲಯ; ಕಾರ್ಖಾನೆ.

यंत्री, पु॰ ತಾಂತ್ರಿಕ; ಮಾಟಗಾರ; । ವಾದ್ಯ ಊರ್ನುವನ.

यक, वि॰ ಒಂದು; ಏಕ.

यक-क्रलम, वि॰ ಆದ್ಯಂತ; ৯৩); ಒಟ್ಟು. ಹಿಂ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಟೆ. यक-ज़बां, वि॰ ಒಂದೇ ಮಾತಾಡು

ವನ; ಸತ್ಯನುಡಿಯುವನ. यक-जहत, वि॰ ಒಂದೇ ಅಭಿವ್ರಾಯ

ವುಳ್ಳ ; ಸಹಮತ.

यक-जा, कि॰ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುವ; ಏಕತ್ರಿತ.

यक-जाई, वि॰ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ರುವ; ಒಂದೇ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ರುವ.

यकता, वि॰ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ; ಸಾಟೆ ಯಿಲ್ಲದ.

यक-दिगर, कि॰ ಪರಸ್ಪರ.

यक-ब-यक) कि॰ ಇದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ; यक-बारगी ∮ ಏಕಾಏಕಿ; ੱਚ ಕಸ್ಮಾ ತ್ತಾಗಿ; ಒಮ್ಮೆಲೆ.

यक-मुक्त; कि॰ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ತೆ; ಒಟ್ಟಿಗೆ.

यक-रंग, वि॰ ध्रुपति कैंग्रिति ಒಂದೇ ಬಗೆಯ; ನಿಷ್ಕಪಟ.

यक-सर, कि॰ धळंड ; ವಿಪರೀತ.

ಸಮಾನ; ಒಂದೇರೀತಿಯ.

यकायक, क्रि॰ दे॰ यक-बारगी. यक्रीन, पु॰ तं० थे हैं; ध्र ठ तंरी. यकीनन्, कि॰ ದಿಟವಾಗಿ; ನಿಜ ವಾಗಿ:

यक्सा, वि॰ ह्रुळारीलात. .यगाना, वि॰ ತನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ; ಅದ್ವಿತೀಯ.

यजन, पु॰ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವಿಕೆ. यजमान, पु॰ ಒಡೆಯ; ಯಜಮಾನ. यजमानी, स्नो॰ ಹಿರಿಯ ತನ; ಪೌರೋಹಿತ್ಯ.

यत, वि॰ ನಿಯಮಿತ; ಶಾಸಿತ.

यतन, पु॰ ಯತ್ನ. यति, पु॰ ॸ॑ॢॎॸै.

यती, स्नी॰ ವಿರಾಮ; ಅಡಚಣೆ: ಆಡ್ಡಿ; ಸನ್ಯಾಸಿ.

यतीम, पु॰ ಅನಾಥ; ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವ; ·ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲಿದನ;—खाना ಅನಾಥಾಲಯ.

यत्न, पु॰ भौते जुःतः; ಪ್ರಯತ್ನ; ಉಪಾಯ; ರಕ್ಷಣೆ; ಚಿಕಿತೈ.

यत्र कि॰ ಎಲ್ಲ. यथा, अन्य॰ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ; ಹೇಗೆ. यथाक्रम, कि॰ ಕ್ರಮವಾಗಿ; ಕ್ರಮಶಃ. यथातथ्य, अन्य . ಮೊದಲ್ಲದಂತೆ; ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಹಾಗೆ.

यथाप्वं, अव्य॰ ಮೊದಲಿನಂತೆ.

ಬೇಕೊ ಹಾಗೆ. यथार्थ, अध्य॰ ನಿಜ; ನ್ಯಾಯ. यथार्थता, स्त्री॰ प्रबु. यथाशक्ति, अन्य॰ ಶಕ್ತ್ರಿಗನುಸಾರ. यथेच्छ, अन्य॰ ಬಯಸಿದನ್ನು. यथेष्ट, वि॰ मार्च्छ्यु. यथोचित, वि॰ ಯಿಗ್ಯವಾದ. यदा, अन्य॰ অস্ক্রেন ; ১৪ু. यदाकदा, अस्य ध कर्जू कर्जू; ಆಗಾಗ್ಗೆ . यदि, अन्य॰ ै. यद्यपि, अस्य • ಆದಾಗ್ಯೂ. यमक, पु॰ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಶಬ್ದಾ ಲಂಕಾರ; ಅವಳಿಜನಳಿ ಮಕ್ಕಳು; ಸಂಯಮ. **यव, पु॰** ಜವೆ ಗೋದಿ; ವೇಗ. यवन, पु॰ ವೇಗ; ಮುಸಲ್ಮಾನ. **यवनिका पु॰ रा**धे ह्य सर्वे. यश, पु॰ है (है ; धें ई हा; ह्यु भे ते ; ಪ್ರಶ್ತಂಸೆ. यशी ∫ ಪಡೆದ. यष्टि, स्त्री॰ दू क्षः धान्छः. यहां, क्रि॰ वर्थू. यही, अन्य॰ ಇದೇ. यहृद पु॰ ಏಸೂಕ್ತಿಸ್ತ್ರನು ಹುಟ್ಟಿದ ದೇಶ; ಪ್ಯಾಲಸ್ಟೈನ್. यहूदी, पु॰ యळवितू. याँ, कि॰ वर्ध.

यथायोग्य, अन्य॰ कार्त ; क्रैशीठ । या, अध्य॰ ಅಥವಾ. याकूत, पु॰ ಹವಳ. याचक, पु॰ डैठा है. याजूज, पु॰ डं॰धैऔर टं; शृड्रुटं ಧ್ರುವನಿವಾಸಿಗಳು. यातायात, पु॰ ಆಮದುರಫು__. याचना, स्त्री॰ ತಿರುಪೆ; ಭಿಕ್ಷೆ. यातना स्त्री॰ ಪೀಡೆ; ದುಃಖ; ನೋವು. याद, स्त्री॰ तैत्र हा; सूर्वर्ते. यादगार, स्त्री॰ र्मृुं है ; स्नृ्ट हं. याददाइत, स्ती॰ সূচ চ চ ঠু; ನೆನವು; ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡದ್ದು. यान, पु॰ ವಾಹನ. यानी } अन्य • ಅರ್ಥಾತ್; ಅಂದರೆ. याने यापन, पु॰ ನಡೆಸುವಿಕೆ. याक्त. स्त्री॰ ಹೊಂದು ನಿಕೆ; ಆದಾಯ. याबू, पु॰ धैर्नु कांदारे. याम, पु॰ क्षार्च, गुळ्ठ, ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ. ಹೊಂ ರಾತ್ರಿ. यामिनी, स्त्री॰ ०० है. यार, पु॰ तैर्रेक्फ; र्यू किंड; మेडु. यार-बाज, वि॰ ವೈಭಿಚಾರಿ: याराना, कि॰ तेंं ९ क्षाराना, कि॰ तें ९ कि॰ ಗೆಳಿತನದ. 😗 ಗೆಳಿತನ. यारी, को॰ तैं ९ ड र धुः शुठा बठ ಅನುಚಿತ ಸಂಬಂಧ.

यारे-गार, पु॰ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವ ಮಿತ್ರ.

याल, स्नी॰ ಕುದುರೆಯ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲಿನ ಉದ್ದವಾದ ಕೂದಲು; ಕೇಸರ.

यावनी, क्षी॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕಬ್ಳು.

यावर, पु॰ मक्का आहे.

यास, स्त्री॰ ನಿರಾಶೆ.

युक्त, वि॰ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಮ್ಮಿ ಲಿತ; ಉಚಿತ.

युक्ति, श्ली॰ ಉಪಾಯ; ಕೌಶಲ; ತರ್ಕ.

युग, पु॰ र्व्वशिक्षः; ಯುಗ. युगल, पु॰ र्द्धाः वै. युगांतर, पु॰ ಎರಡನೆಯ ಯುಗ. युग्म, पु॰ र्छाः ही. युत, वि॰ ಯುಕ್ತ; ಸಹಿತ. युयुत्सा, स्नी॰ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಇಚ್ಛೆ; ವಿರೋಧ. युयुस्पु, वि॰ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಿಯ. युवा, वि॰ व्यान्तर्वतं; क्राज्यात. र्यू, अस्य॰ केशी. युष, पु॰ గుంపు. यूनान, पु॰ गुःररी युनानी, विं े गुरु में देश्यत. यूप, पु॰ तद्गर्ुः व्य. येलाक, पु॰ ಬೇಸಿಗೆಯ ಬೇಗೆಯಲ್ಲೂ ತಣ್ಣ ನೆಯ ಸ್ಥಳ; ಗ್ರೀಷ್ಠ ಸವಾಸ.

यों, अन्य॰ म रे(ब्रिकारी.

'सोंही, अन्य॰ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ; ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ; ಹೀಗೆಯೆ.

योग, पु॰ ಸಂಯೋಗ; ನಿಯಮ. योग्यता, श्ली॰ ಅರ್ಹತೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. योजक, वि॰ ಕೂಡಿಸುವವ. योजन, पु॰ ಪರಮಾತ್ಮ; ಯೋಗ;

ನಾಲ್ಕು ಹರದಾರಿ. थोजना, स्ना॰ ರಚನೆ; ಆಯೋಜನೆ. थोद्धा, पु॰ ಸೈನಿಕ; ಭಟ.

योनि, खी॰ ಹುಟ್ಟುವಸ್ಥಳ; ಗರ್ಭ; ಸ್ತ್ರೀಯರ ಜನ್ಗನೇಂದ್ರಿಯ; ದೇಹ. योम, पु॰ ಹಗಲು; ದಿವಸ; ತಿಥಿ. यों, अन्य॰ दे॰ यों.

₹

रंक, वि॰ ಬಡವ; ಲೋಭಿ; ಸೋ ಮಾರಿ.

रंग, पु॰ ಬಣ್ಣ; ನಾಟ್ಯರಂಗ; ಕಳೆ; ಕಾಂತಿ; ಯುದ್ಧ; ಆನಂದ; —जमाना ಪ್ರಭಾವಿಸು;—बदल-ना ಕೋಪಿಸು;—में भंग पदना ಸಂತೋಷ್ಟದಲ್ಲಿ ತಡೆಯುಂಟಾಗು.

रंग-दंग, पु॰ धर्म, च्हूल; ಮಾದರಿ. रंगत, ची॰ धलॢ; ವರ್ಣ; ರಂಗು. रंगना, स॰ धलॢ काಕು; धलॢ ಕಿಂಡು.

रंगभूमि, बी॰ ನಾಟ್ಯರಂಗ; ರಂಗ ಮಂಚ.

रंगमहरू, पु॰ ಭೋಗವಿಲಾಸದಸ್ಥ ಳ. रंगमार, पु॰ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಒಂದು ಆಟ.

रंगरली, स्त्री॰ एतंव्हा; धैंशरा ವಿಲಾಸ. रंगरिसया, पु॰ ವಿಲಾಸ ಪುರುಷ. रंगस्ट, पु॰ मंश्त्रीं औथू ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರುವ ಸಿಪಾಯಿ. रंगरेज़, पु॰ थलू कार्ट. रंगरेली, स्त्री० दे० रंगरलो. रंगवाना, स॰ थालू कार्रिका. रंगसाज़, पु॰ धालू डळा००राज ವನು; ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯುವವನು. रंगसाज़ी, स्त्री॰ घळा त ಕೆಲಸ. रंगाई, स्नी॰ धल्लू धर्थे आज्ञत हैं, ಕೊಡುವ ಕೂಲಿ. रंगीन, वि॰ ಬಣ್ಣದ; ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯ. रंगीनी, स्नी० ठैभेडंडै. रंगीला, वि॰ ವಿಲಾಸಿ; ರಸಿಕ. रच, रंचक, वि॰ ग्रुथु; डाग्र. रंज, पु॰ ದುಃಖ. **ಕನಕ, ಇಂ ತುಸಾಕಿ** ಹತ್ತಿಸಲು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಮಧ್ಯು ; ರಂಜಕ್ಷ. रंजन, पु॰ ಮನೋರಂಜನೆ. रंजित, वि॰ ಆನಂದಿತ; ಪ್ರಸನ್ನ. रंजिश रे स्त्री॰ విషాద; ವ್ಯ ಸನ; रंजीदगी $\int$ ಮನಸ್ತ್ಯಾಪ; ವೈಮ್ನಸ್ಯ. रंजीदा, वि॰ ದುः ಖಿತ; ಅಸಂತುಷ್ಟ. रंडा, वि॰ ವಿಧವೆ. **रंडापा, पु॰** ವೈಧವೄ. रंडी, खी॰ रुक्तिः रंडीबाज़, पु॰ ವೇಶ್ಯಾಗಾಮಿ.

रंडुवा, पु॰ ವಿಧುರ.

रंद, पु॰ ಕಿಟಕಿ; ಭಿದ್ರ; ತೂತು: ಕಂಡಿ. रंदना, स॰ ಕೆತ್ತುವುದು; ಮರದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಸೆಯು ವುದು. **रंदा, पु॰ ಕೊ**ರಡು. रंथन, पु॰ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದು. रंघ्र, पु॰ डज्डेंग्र. रंभाना, अ॰ ಆಕಳ ಕೂಗು. रई, बी॰ ಕಡಗೋಲು; ಮಂತು. रईस, पु॰ ಶ್ರೀಮಂತ; ಹಣವಂತ. रईसी, स्त्री॰ सुधाडु; ಒಡೆडर. रऊसा, पु॰ ळलವं॰डठा. रक्तवा, पु॰ ಕ್ಷೇತ್ರಫಲ; ವಿಸ್ತೀರ್ಣ. रक्रम,स्रो॰ ಧನ; ಹಣ; ಮೊಬ ಲಗು; ತರಹ; ಬಗೆ; ಒಡವೆ. रकाब, स्त्री॰ ರಿಕಾಬು; ಕುದುರೆಯ ಬಾಲದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಿಗಿಯುವ ಚರ್ಮದಪಟ್ಟಿ. रकाबा, पु॰ ತಟ್ಟಿ; ಪರಾತ. रकाबी, स्त्री॰ क्षेत्रु डिधी, रक्रीक, वि॰ ३१रा ३१रा भरा ದ್ರಾವಕದಂತಿರುವೆ. रकीक वि॰ ನೀಚವಾದ; ದುರ್ಬಲ ವಾದ. रक्रीब, वि॰ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯದ ಮತ್ತೊ బ్బ బ్రే(మి. रक्रीमा, पु॰ कातवं; क्षेरधं. **रक्कास, ५० त**र्गध्री **ग**ाठ.

रक्तपात, पु॰ ರಕ್ತ ಸುರಿಸುವದು; ಕೊಲೆ.

रक्षाबंधन, पु॰ ನೂಲಹುಣ್ಣಿ ಮೆಯ ಹಬ್ಬ.

रक्षित, वि॰ రಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. रह्य, वि॰ ರಕ್ಷಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ. रखना, स॰ वळः.

रखवाई, क्षी॰ ಕಾಯುವಿಕೆ; ಕಾಯು ವಕೂಲಿ.

रखवार रखवाला } पु॰ काळाञ्ज्ञं ज्ञ

रखवाली, **द्धी**ः ಕಾವಾಡುವಿಕೆ ; ರಕ್ಷಣೆ ; ಕಾವಲು.

रखाना, स॰ विकरं

रखेळी, स्नी॰ ಉಪಪತ್ನಿ; ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡವಳು.

रखेया, go ರಕ್ಷಿಸುವವ; ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವವ.

रावत, पु॰ ಉಡಿಗೆತೊಡಿಗೆಗಳು; ಆಡಂಬರ; ಮೆಟ್ಟಿನ ಚರ್ಮ.

रग, स्त्रो॰ रुव है ; भैठैं.

रग़ज़न, वि॰ ರಕ್ತ ನಾಡಿಯನ್ನು ಸೀಳಿ ರಕ್ತ ತೆಗೆಯುವವ; ಸರ್ಜನ್.

रगद, स्त्री॰ ಘರ್ಷಣೆ; ತಿಕ್ಕಾಟ; ತಿಕ್ಕುನಿಕೆ.

रगड़ना स॰ डेक्फू; धेश्रः; ಪೀಡಿಸು; ತೊಂದರೆ ಕೊಡು.

रगड़ा, पु॰ ಕೊನೆ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲದ ಜಗಳ; ರಗಳೆ.

रग़बत, खो॰ ರುಚಿ; ಮನಸ್ಸಿರು ವುದು; ಒಲವು.

रगरेश, पु॰ ಎಲೆಗಳ हर्तर्पक्षः; रगरेशे में संबद्धाः होना धैरुतूरी रगरेशे से वाकिक होना धैरुतूरी ताराध्येसः.

रगेदना, स॰ ಅಟ್ಟು ; ತರಬು. .रचक, पु॰ ರಚಿಸುವವ.

रचना, क्ली॰ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಸ್ತು; ರಚನೆ. स॰ ರಚಿಸು; ಶೃಂಗ ರಿಸು.

रचियता, पु॰ गुँ॰ ಥ ಕರ್ತ; ರಚಿಸಿ ದವ.

रचित, वि॰ రಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ॰ रज़, पु॰ घाुु हाु , र्यं ; మध्यः, रज़क, पु॰ धार्म ; మతివाళ. रजत, खो॰ धौशु ; धार्तेయ ಹಲ್ಲು. वि॰ धौशे ; चै॰को.

रजनी, দ্বী০ তেঙু. रजप्ती, দ্বী০ চ্যু প্ত ; ফ্রাড্সং. रजवाड़ा, पु० তেথঃ; ম০মচু র. रजा, দ্বী০ কঞ্চী; ఆజ్ఞి.; రజి; ম০టి.

रजाइस, स्नी॰ ए खूँ... रज़ाई, स्नी॰ टार्सु डी. रज़ामंद, स्नि॰ संक्ष्युं डैमेटा; ಒಪ್ಪಿट. रज़ामंदी, स्नी॰ ಒಪ್ಪಿಗೆ. रजाय, स्नी॰ } ए खूँ. रज़ील, पु॰ रेस्ट; टाइस्.

रङ्जाक, पु॰ देश्चर्ठा. **रज्जु, जी**॰ ळ त्. रहम, बी॰ ಯುದ್ದ. ररंत) എಂ ಕಂಠಸ್ಥ ಮಾಡುವಿಕೆ; र) ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡುವುದು. रटना, स॰ इदौर इदौर करिं हो ; ಬಾಯಿ ಪಾಠಮಾಡು; ಉರು ಹೊಡಿ. रह, वि॰ ಒಣಗಿದ; ಶುಷ್ತ್ರ. रणरंग, पु॰ ಯುದ್ದೋತ್ಸಾಹ. . रत, वि॰ ಅನುರಕ್ತ. रतजगा, पु॰ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಇರುವಿಕೆ; ಜಾಗರಣೆ रतनारी, स्त्री॰ डैंग्यू थलू. रतल, स्त्री॰ ಮದೃವ ನೈಳೆಯುವ ಒಂದುಬಟ್ಟಲು; ಒಂದು ಪೌಂಡು ತೂಕ್ಕ रताना, अ० ತಲ್ಲೀನವಾಗು. रतालू, यु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೆಣಸು. ಸಾಯಂಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದಿರುವ ರೋಗ. रत्ती, बी॰ ಗುಲಗಂಜಿ. रताकर, पु॰ ಸಮುದ್ಧ. रथवाहक } पु॰ क्राठिक. रद रदन } पु॰ ಹಲ್ಲು.

रदपर, पु॰ डंग्धे. रह्, वि॰ ರದ್ದುಪಡಿಸಿದ; ಪರಿವರ್ತಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ. ಫೊಂ ವಾಂತಿ; ಕಾರಿಕೆ. रहा, पु॰ कैं क्यू; बर्ट. रही, वि॰ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ; ಉಪ ಯೋಗವಿಲ್ಲದ; ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ. रन, पु॰ ಯುದ್ದ; ಕಾಳಗ. रनबंका) पु॰ छाउ ; क्रिट; हिंध; रनबांकुरा∫ ಮಲ್ಲ. रनवास, पु॰ ७० डा छ) र. रनी, पु॰ श्रेरि. रपट, स्त्री॰ ಅಭ್ಯಾಸ. रपटना, भ॰ జಾరు; ಭರದಿಂದ ಹೋಗು. रपटाना, स॰ ಜಾರಿಸು; ಬೇಗನೆ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸು. रफ्रा, वि॰ ದೂರಮಾಡಿದ; ನಷ್ಟ ಮಾಡಿದ. रफ्राह, स्त्री॰ संध्यः; ವಿಶ್ರಾಂತಿ; ಪರೋಪಕಾರ. रफ्रीक, पु॰ ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗಡಿಗ. रफ़ु, पु॰ ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಕೇಪೆ ಹಾಕಿ ಹೊಲಿಗೆ ಹಾಕುವಿಕೆ. रफ़्तार, वि॰ प्रठेशक्षेत्राज्ञेज्ञ. रफूचकर, वि॰ ವाಯವಾದ. रफ़्त, वि॰ ळंडेंेेंंंंंं. रफ़्तगीर, स्त्री॰ कैंग ठंका ठेका है :

ನಿಗ್⊧ಮನ.

रफ़्तमी, स्नी॰ र्र्य्यू.

रफ़्तार, स्ती॰ तकितै; तकै; तकै; —व गुफ़्तार ಮाडा हक् ; तर्व ನುಡಿ. रफ़्ता रफ़्ता, कि॰ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ; ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ. रब, पु॰ अध्रुट. रबड़ी, स्त्री॰ धार्मा०ती. रवी, खी॰ **ठ**प्तं डं कांडा ; ठ्रांड ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯುನ ಬೆಳೆ. रबीडल् अव्वल, पु॰ ಆರಬರ ಮೂ ರನೇ ತಿಂಗಳು; ಜ್ಯೇಷ್ಟಮಾಸ. रबीउल् आखिर, पु॰ ಅರಬರ ನಾಲ್ಕ ನೆಯ ಮಾಸ; ಆಷಾಥ. रबीब, पु॰ ದತ್ತು ಮಗ. र**ब्त, पु॰** ಅಭ್ಯಾಸ; ಸಂಬಂಧ. रमकना, अ॰ ँಉ ಯಾ, ಲಿ ಯ ಲ್ಲಿ ತೂಗುವುದು. रमजान, पु॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಹಬ್ಬ. रमठ, पु॰ विंारं. रमण, पु॰ ಕ್ರೀಡೆ; ಆಟ; ಪರೆ. रमणीक } रमणीय } वि॰ ಸುಂದರ. रमता, वि॰ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾ. रमना, अ॰ ಭೋಗವಿಲಾಸಮಾಡು; ಆನಂದಿಸು; ಅನುರಕ್ತ್ಯವಾಗು. रमल, पु॰ ದಾಳ ಎಸೆದು ಫಲ ಹೇಳುವ ಜ್ಯೊತಿಸ್ಯ. रमा, स्नी॰ లక్ష్మి. रमाना, स॰ ಅನುರಂಜಿಸು; ಮೋ ಹಿಸು.

रमूज, स्त्री॰ गरी,; ವ್ಯಂಗ್ಯ. रमैनी, बी॰ ಕಬೀರದಾಸರು ಕವನ ಬರೆದಿರುವ ಒಂದು ವೃತ್ತ. रम्माल, पु॰ ರಮಲ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯದವೆ. रम्य, वि॰ ಮನೋಹರ. रम्हाना, अ० (ಆಕಳು) ಅಂಬಾ ಅನ್ನು . रय, पु॰ जैश्त. रयनि, स्नी॰ वठाईः; ठाडेः, रय्यत, स्त्री॰ हैं ड ; ಒಕ್ಕಲಿಗ. ररना अ० दे० रटना. रर्रा,, वि॰ జಗಳಗಂಟ. रली, स्त्री॰ ವಿಹಾರ; ಕ್ರೀಡೆ: रव, पु॰ दूर्रहे. रवां, वि॰ ळीळें का कि ळंटे के स्वां, वि॰ ळीळें के लिंदि हैं . ತೀಕ್ಷ್ಣ; ಚೂಪಾದ. रवा, पु॰ ರವೆ; ಕಾಳು; ಸ**ಜ್ಜಿಗೆ**. **ತಿಂ** ಯೋಗ್ಯವಾದ. रवाज, स्त्री॰ ग्रंटिकाधे; ರೂಢಿ. रवादार, वि॰ ಶುಭಚಿಂडह. रवानगी, स्त्री । শুসতুর; हैर्मह ಮನ. रवाना, वि॰ हं राक्षेत्रध्रुध्रु. रवानी, स्नी॰ सुज्ज्ञ्ज्ञ. रवायत, स्त्री० 🕏 डै. रविश, स्त्री० तं ३; ०१ डे. रवेयत, എರೆಂ ಕಾಣಿಸುವುದು; ದರ್ಶನ. रवैया, पु॰ तढैरां के दे ; ए हुं छि.

रशीद, वि॰ वैह्रा ಪಡೆದ. रक्क, पु॰ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು; ದ್ನೇಷ. रिम, स्त्री॰ हैठल.

रस, पु॰ माठ; ठम; कां करं. रसगुह्णा,पु॰ ಒಂದು ತರದ ಮಿಠಾಯಿ. रसज्ञ, वि॰ ರಸಿಕನಾದ.

रसद, खी॰ क्राच्या; ಊಟದ ಸಾಮಾನು; ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿ. रसदार, वि॰ ठमञ्जूष् ; मञ्जात.

रसन, पु॰ ठाक्षे ताला करें; ನಾಲಿಗೆ.

रसना, स्त्री० रुग्धेरी. रसराज, पु॰ ಶೃಂಗಾರ ರಸ; ಪಾದ ರಸ.⋅

रसरी, स्त्री॰ ळातू. रसां, वि॰ ಒಯ್ಯವವ.

रसा, स्त्री॰ ವೃಥ್ವಿ; ಕಾಯಿ ಪಲ್ಲೆಯ ರಸ.

रसाई, स्नी॰ में राठि हैं ; डिंग्यू हैं हैं. रसातल, पु॰ काडाई. रसायन, पु॰ ಮಜ್ಜಿ ಗೆ ; ವಿಷ. रसाल, पु॰ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು. रसिया, पु∘ ठ३४ ह. रसीद, खो॰ ರಸೀತಿ; ಪಾವತಿ.

रसीला, वि॰ ಇಂಪಾದ; ಸವಿಯಾದ. रस्म, पु॰ रस्म घथू त थळा जस्र हः ರೂಢಿಗಳು.

रस्ल, पु॰ ಪೈಗಂಬರ; ದೇವದೂತ. रसोइया, पु॰ ಅಡಿಗೆಯವ. रसोई, स्रो॰ ७३ त.

रसोई-घर, पु॰ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ. रस्ता पु० दे० रास्ता. रस्म, स्नी॰ तंखंडै; ठावि; ಪದ್ಧತಿ. रस्मि स्त्री॰ दे॰ रहिम. रस्मी, वि॰ ಸಾಧಾರಣವಾದ: ಸಾಮಾನ್ಯ.

रस्मा, पु॰ ळत्. **रस्सी, स्त्री॰** धैर्चू ळत्तू.

रहेंदा, पु॰ त्राक्यां ठाधी; सर्वत. रहंटी, स्नी॰ ಹತ್ತಿ ಹಿಂಜುವ ರಾಟೆ. रहन, स्त्री॰ ಇರುವಿಕೆ; ವ್ಯವಹಾರ; ಆಚಾರ.

रहन-सहन, स्त्री॰ तखंड १ है: १९७ 269.

रहना, अ॰ ಇರು; ನಿಲ್ಲು; ಉಳಿ; ಜೀವಿಸು; ವಾಸಿಸು.

रहनुमा, वि॰ ದಾರಿತೋರಿಸುವ ; ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ.

रहवर वि० दे० रहनुमा. रहनि, स्त्री॰ एखंठलं. रहम, पु॰ ಕೃಪೆ; ದಯಿ. रहमत, स्नी॰ ಅನುಗ್ರಹ; ಕೃಪೆ; ದಯೆ.

रहमान, वि॰ ದಯಾಳು. रहर, स्त्री॰ डींगिट थीए है. रहस्, पु॰ ठळरू रहसना, अ० ಆನಂದಿತವಾಗು. रहिस, खी॰ ఏक्वांडिंग्यू तं.

रहाई, स्ना॰ ಆರಾಮ; ಏಶ್ರಾಂತಿ. रहित, वि॰ ಇಲ್ಲದೆ.

रहिला, पु॰ चंद्रंथै. रहीम, वि॰ దయాళు. रांगा, पु॰ धैर्र्यू. रांचना, अ॰ ಅನುರಕ್ತ್ರವಾಗು; ಪ್ರೀತಿ ಯುಂಟಾಗು.

रांड़, स्नी॰ విధవే; ವೇಶ್ಯೆ. रांदना, अ० एडिं). रांघना, स॰ ಅಡಿಗೆಮಾಡು. रांभना, अ॰ चीकार. राइ, पु॰ थे सू ठाथ. राई, स्त्री० मार्थे रहे. राड, पु॰ ठाळ; ಅठंश. राउत, पु॰ ३९८; हूं है, का राकस, पु॰ ठा हूर. राका, स्नो॰ ಪೌರ್ಣಿಮೆ. राकापति } पु॰ धःव्यं. राख, स्त्री॰ ಬೂದಿ. राखना, स॰ ठहुँ रंथ. राखी, स्त्री॰ ठक्तु थ० दतः; ठर्तु. रागना, अ॰ ಅನುರಕ್ತವಾಗು; ಹಾಡು. रागिनी, खी॰ कुरकार. रागी, पु॰ हुँ धै. राचना, स॰ ठक्षेत्रं. रांज, पु॰ ಅಧಿಕಾರ; ಶಾಸನ;

राज़, पु॰ ರಹಸ್ಯ ; ಗುಟ್ಟು. राजकर, पु॰ ಪ್ರಜಗಳಿಂದ ರಾಜನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ'ಹಣ.

ಆಳಿಕೆ.

ನವ.

राजिंगिरी, खी॰ ಉಪ್ಪಾರನ ಕೆಲಸ;
ಮನೆಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ.
राजिंतिरुक, पु॰ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ.
राजदार, प॰ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.
राजनीति, खी॰ ರಾಜಕಾರಣ.
राजन्य, पु॰ ರಾಜ; ಅರಸು.
राजवादी, खी॰ ರಾಜನ ತೋಟ;
ಅರಮನೆ.
राजमण्डल, पु॰ ರಾಜರ ಗುಂಪು;

ರಾಜ್ಯಗಳ ಗುಂಪು. राजयक्ष्मा, पुಂ ಪ್ರಯರೋಗ. राजरोग, पुಂ ವಾಸಿಯಾಗದ ರೋಗ; ಯಕ್ಷ್ಮ ; ಕ್ಷಯರೋಗ. राजसत्ता, ಷಾಂ ರಾಜಶಕ್ತಿ ; ಅರ ಸೊತ್ತಿಗೆ. राजस्ती, वि॰ ರಾಜಯಾಗ್ಯವಾದ. राजस्त, पु॰ ರಾಜಧನೆ.

राजस्त, पु॰ ठाःक्ष्म् तं. राजी, स्त्री॰ प्राथा; टा॰कुं. राजी, वि॰ ध्युद्धादा; क्रांस्थाधाः, प्राची, वि॰ ध्युद्धादा; क्रांस्थाधाः, प्राची, वि॰ ध्युद्धादाः, प्राची, प्

राज़ीनामा, पु॰ भुः(काठंबडु. राजीव, पु॰ ಕಮಲ. राज्ञी, स्नी॰ ಮಹಾರಾಣಿ.

राइ, वि॰ शिखं; कर दि. रात, बी॰ ठाडेु ; वरांका. राता, वि॰ ई॰ छ). रातिब, पु॰ ಮೇವು; ಪಶುಗಳ ಆಹಾರ. ಸಾಧನೆ; ಪ್ರಾಪ್ತಿ; राधन, पु० ಸಂತೋಷ. राधना, स॰ ಆರಾಧನೆಮಾಡು. रान, स्त्री॰ डैंगढ़ें. राब, स्त्री॰ तंधूं त्यात ಕथ्युत ठम ; ಕಾಕಂಬಿ. रावड़ी, स्त्री॰ ಬಾಸುಂದಿ. राबता, पु॰ र्ग्नै(ळं; ಸಂಬಂಧ. रामतरोई, स्त्री॰ ಬೆಂಡೇಕಾಯಿ. रामदाना, पु॰ स्वध्या का राः ಸಾಬೂ ಅಕ್ಕಿ. रामरज, बी॰ ताँ हिंश खेलतर. रामरस, पु॰ ಉಪ್ಪು. रामबान, वि॰ ಬೇಗನೆ ಗುಣಮಾ ಡುವ. राय, पु॰ ठाळ ; ಅರಸ. राय, जी॰ ಸಮ್ಮತಿ;್ಲ ಅಭಿಸ್ರಾಯ; ಮತ; ಸಲಹೆ; ಸೂಚನೆ. रायज्ञ, वि॰ इ, ख्रें थैंड. रार, पु॰ क्षर्मरं; त्रुळा; ड०धै. राल, स्त्री॰ ಜೊಲ್ಲು ; ಲಾಲರಸ. राव, पु॰ ठाळ; प्रवेदार्थ. रावचाव, पु॰ कैं(डै. रावटी, स्त्री॰ ढें(उं; धैं॰धं). रावत, पु॰ क्षेचू ಅರಸು; ठा≥.

रावल, पु॰ ಅಂತಃ ಪುರ ;, ಸರದಾರ. राशि, बी॰ ರಾಶಿ; ಸಮೂಹ. राष्ट्र, पु॰ ताळा ; दौर रं. राष्ट्रीय, वि॰ ता क्षेत्र; देशिक. रास, पु॰ ಮೆಲ್ಫಾಗ; ತಲೆ; ರಾಸು; ಭೂಶಿರ. ಕಾಂ ರಸ್ತೆ. रासभ, पु० ಕತ್ತೆ. रासायनिक, वि॰ ठमाळळ्टा हु ಸಂಬಂದವಾದ. रासी, पु॰ ठाक्षठ धरी है. रास्त, वि॰ ಸರಿಯಾದ; ಯೋಗ್ಯ; ಉಚಿತ. रास्तगो, वि॰ ಸತ್ಯವಾದಿ. रास्तबाज़, वि॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ. रास्ता, पु॰ वाठे; ಮಾರ್ಗ; ನಡತೆ: ರೂಢಿ. रास्ती, स्नी॰ रुक्ष; प्रबु. राह, स्त्री॰ ದಾರಿ; ಹಾದಿ; ಮಾರ್ಗ; ರಸ್ತೆ. राहगीर, पु॰ वाठिकाठ ; सक्ष है : ಪ್ರಯಾಣಿಕ. राहज़न, पु॰ चंधु; ದರೋಡಿಖೋರ. राहज़नी, खी॰ रुपेक्); ದರೋಡೆ. राहत, स्त्री॰ విಶ್ರಾಂತಿ; ಸುಖ. राहदारी, स्नी॰ ठर्मुं का प्रकार संद ರಹದಾರಿ. रहनुमा है वि॰ ದಾಂತೋರಿಸುವ. राह-रिचश, स्त्री॰ ठंखडै; ಪದ್ಧತಿ; ್. ಕ್ರಿಗ್ರೆಕ್ಕಿಂ

राह-व रस्म, 'बो॰ ಐಕಮತ್ಯ. राहर, पु॰ ತೊಗರಿ ಬೇಳೆ. राही, पु॰ ಮಾರ್ಗಸ್ಥ; ದಾರಿಕಾರ. रिंगाचा, स॰ ಮಕ್ಕಳು ಅಂಬೆಗಾ ಲಿಡುವುದು.

रिंद, पु॰ ನಾಸ್ತಿಕ; ಚಾರ್ವಾಕ. ಡಿ॰ ಉನ್ಮತ್ತ. रिंदा, पु॰ ನಿರಂಕುಶ.

रिआयत, स्नो॰ ದಯೆ; ರಿಯಾಯತಿ; ಕಡಿಮೆ.

रिआया, स्त्रा॰ ड्राष्ट्री; ಆಶ್ರಿತಜನ. रिकाबी, स्त्री॰ डिधीं.

रिक्त, खो॰ ಕೋಮಲತೆ; ದಯೆ; ಅಳುವಿಕೆ.

रिक, वि॰ ಬರಿದಾದ. रिज़क, पु॰ ಜೀವೆನೋ ಸಾಯ. रिज़ाला, खो॰ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿತನ; ಸಿರ್ಲಜ್ಜತೆ.

रिज़क, स्नी॰ दे॰ रिज़क. रिझाना, स॰ रां॰ डंंश ब्रंड डिस्प. रिझान, पु॰ रां॰ डंंश ब्रं.

हिणी) বি• ಋಣಿ; ম্হুচ্চন্ট্র হিনিসাঁ)

रिषु, पु॰ ठंडाु. रिया, स्त्री॰ जीलमं;—कार जीलमं तन्वरं:

रियाज़, पु॰ ತೋಟಗಳು; ಪರಿಶ್ರಮ; ತಪಸ್ಸು.

रियाज़ी, আৰু সক্ষাণ্ড ক্ষণেঙ্জ ক্ষান্ত সক্ষাণ্ড ক্ষান্ত ক্ষা

रियासत, की॰ मंश्रक्त ते. रिवाज़, पु॰ १९७; राजके; तंदां है. रिक्ता, पु॰ मंश्यक्ति. रिक्तेवार, पु॰ मंश्यक्ति सुरु, तेश्ये.

रिश्वत, स्त्री॰ ७०%.

विश्वतः त्रोग, पु॰ ಲಂಚಗೂಳಿ; ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವ.

रिश्वतस्त्रोरी, स्त्री॰ ए०स डेर्स्स्यू ఏर्स. रिष्ट, पु॰ रूटा, छः, ठां०तप. रिस, स्त्री॰ रूलाइ.

रिसहा, वि॰ ಕ್ರೋಧಿ. रिसाना, अ॰ ಕೋಪಿಸು.

रिसाल, **g**• ಕರ; ಕಂದಾಯ.

रिसालदार, पु॰ ರಾವುತರ ಪಡೆ; ಚಿಕ್ಕಪುಸ್ತಕ; ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ; ಕಾಗದವತ್ಯ.

रिसोंहाँ, वि॰ चैंश धेभैचैं०० छ. रिहल, स्त्री॰ ज्युमधिर ठ.

रिहा, वि॰ ಮುಕ್ತ; ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ.

रिहाई, स्नो॰ ಮುಕ್ತಿ ; ಬಿಡುಗಡೆ. शिवना, स॰ ಅಡಿಗೆಮಾಡು.

रीಪ, षु॰ ಕರಡಿ. रीझ, खी॰ ಮುಗ್ಧ ನಾಗುವಿಕೆ; ಮೋಹಿತವಾಗುವಿಕೆ.

रीझना, अ॰ ಮೋಹಿಸು; ಮುಗ್ಧ ನಾಗು.

~~1~~ಾಗು ಕಾಯಿ. ಕಾಗಟಿ ಕಾಯಿ.

रीड, की॰ ಬೆನ್ನೆಲುಬು.

रीत रीत, स्त्री॰ ಬಗೆ; ਹೀತಿ. रीतना, अ॰ धिटागां. रीता, वि॰ ಬರಿದು. रीति, जी॰ तखडें; फाक़ि; ಪರಿ ಸಾಟ; ರೀತಿ; ಪ್ರಕಾರ. रीस, स्त्री॰ कैंश्डा; तुंरडा; तुंरहा; ಪೈ ಫೋಟ. ಕೆತ, go ಕೈಕಾಲು ಮತ್ತು ತಲೆ ಯನ್ನು ತೆಗೆದ ಶರೀರದ ಭಾಗ; ರುಂಡ; ಕಬಂಧ. रंघना, अ॰ ತೊಡಕಿಬೀಳು; ಸಿಕ್ರಿ ಕೊಳ್ಳು. रुआब, पु॰ ಪ್ರಭಾವ; ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ. . **रकना, अ॰** ನಿಲ್ಲು; ನಿಂತುಹೋಗು; ತೊಡಕಿ ಬೀಳು. स्कावट, स्नो॰ डढं; डढंయు ఏ हं. स्का, पु॰ थि धे; कातत. स्त्रम, पु॰ ಸುವರ್ಣ; ಬಂಗಾರ. रुख, वि॰ ಒಣಗಿದ. रुख़, पु॰ ಆಕೃತಿ; ಮುಖ; ಮುಖ ಭಂಗಿ. हातसत, स्त्री॰ ಹೊರಡಲು ಅವೃಣೆ; ಆಜ್ಞೆ ; ಅಗಲುವಿಕೆ. रुख़सताना, पु॰ ಅಗಲುವಿಕೆ. रुत़सती, स्ना॰ ಹೊರಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ; ಬೀಳ್ಕೊ ಡುವುದು.

रुख़सार, पु॰ ईं र्रंू; त्र्ंूं; त्र्ंूंं,

ಬಿರುಸು.

रखाई, जी॰ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿರುವಿಕೆ;

रुखाना, अ॰ ६० कार्ता; धड्यू. रुखानी स्त्री॰ ಉಳಿ. रुण, वि॰ ठाति; थाति. रचक, वि॰ ठाधे हर ; मनु ते ह्यु. रुचना, अ॰ ठाधिरा. रुचि, स्त्री॰ ग्रंथे; युद्धं; युद्धं, रुचिकर, वि॰ ರುಚಿಯುಳ್ಳ; ಸವಿ ಯಾದ. रुचिर, वि॰ ಸುಂದರ. रुच्छ, वि॰ ಒಣಗಿದ. रजा, बी॰ टी०(तं; काळी है. रुजाली, स्त्री॰ ರೋಗಗಳ ಅಥವಾ ಕಷ್ಟಗಳ ಪರಂಪರಿ. रुजी, वि॰ ಅಸ್ವಸ್ಥ್ರ. रुजू, वि॰ ಪ್ರವೃತ್ತ; ತೊಡಗಿದ. रुजुलियत, स्नी॰ गं० खंगा ड्रांट. रझना, अ॰ ಗಾಯಗಳು ಗುಣವಾಗು. स्त, पु॰ ಶಬ್ದ; ಧ್ವನಿ. ಪದವಿ; ಅಧಿಕಾರ; रुतबा, पु० ಘನತೆ; ಆದರ. रुदन, पु॰ तैश्इं। रुद्द, वि॰ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಮುಚ್ಛಿದ. रुद्ध, पु॰ अधुर. वि॰ य्वा उन्हरें. रुधिर, पु॰ ठंडू. रुनित, वि॰ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ. रुपना, अ॰ तन्धिशुद्धाः; त्रैद्धशुद्धाः. रुपहला, वि॰ ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ ಇರುವ. रबाई, स्रो॰ ಉರ್ದೂ ಮತ್ತು ಪಾರ ಸಿಯ್ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುತರದ ನೃತ್ತ.

स्ताई, स्नी॰ ಸೌಂದರ್ಯ. रुहआ, पु॰ ताथ थै. रुलाई, स्त्री॰ ಅಳು. रुलाना; स॰ ७९२०; ರೋದಿಸು. रुष्ट, वि॰ ಕೋಪಗೊಂಡ. रुसवा, वि॰ ನಿಂದಿತ. रुसवाई, क्ली॰ ದೂಷಣೆ; ನಿಂದೆ. स्स्व, पु॰ ದೃಢತै; ಧೈರ್ಯ. रुसूम, पु॰ दे॰ रसूम. रुस्तम, पु॰ ಓರ್ವ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲ. रूंत्रना, स॰ धैं९७ क्वार्ड). ಕ್, ತು ಮುಖ; ಮುಂಭಾಗ; ಆಕೃತಿ. ಫಾಂ ಕಾರಣ; ತಳ. रूई, बी॰ ಅರಳೆ; ಹತ್ತಿ. **ಹಾಡ, ಇಂ** ಮರ; ಗಿಡ. रूखा, वि॰ ಒಣಗಿದೆ. रू**ठना, अ॰** भैधीः, काळाः; ಕೋ ಪಿಸು; ಮುನಿ. रूढ, वि॰ ಏರಿದ; ಆರೊಢ; ಹತ್ತಿದ. रूढि, स्नी॰ ಪದ್ಧತಿ; ವಾಡಿಕೆ; ಏರು; ವೃದ್ದಿ. स्दाद, स्त्री॰ संकायन हं संस्त्री. रूप, पु॰ **एका**ठ; हैं विकास है. ಕ್ पक, पुಂ ಮೂರ್ತಿ; ದೃಶ್ಯವಾಕೃ. रूपा, पु॰ धैशैु. रूपान्तर, पुं• ಬದಲಾವಣೆ. रूपी, वि॰ ರೂಪವುಳೃ; ಸದೃಶ; ತುಲ್ಯ. रूपोश, वि॰ ಗುಪ್ತ; ಕಣ್ಮರೆಯಿಂದ. रूपोशी, स्नो॰ ಅಡಗುವಿಕೆ. **रेग, ह्वी॰** ಮರಳು ; ಮಳಲು.

रुवकार, पु॰ मंद्रात्र्रः, ಅल्लू हर्डुः, ಮುಂದಿಡುವಿಕೆ. रूकारी, स्त्री॰ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮುಂದಿಡುವಿಕೆ. रूबरू, कि॰ ಸಮ್ಮುಖ; ಎದುರೆದು ರಿಗೆ ; ಸಮಕ್ಷ. रूमाल, पु॰ ಕರವಸ್ತ್ರ. रूंग, वि॰ ಅಂದವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಣ. रूरिआयत, स्त्री॰ इ.स्. इ.स. इ.स. रूप, पु॰ ರಷ್ಯಾದೇಶ. रूयना, अ० ಸಿಟ್ಟಾಗು; ಕೋಪಿಸು. रूह, स्त्री॰ ಆಶ್ಮ; ಜೀವಾತ್ಮ; ಸಾರ. रूहानी, वि॰ ಆ डूं हुँ, सं० थ० कृते सद; ಆತ್ಮಿ ಕ. रेंकना, अ० ಕಿರಿಚು; ಅರಚು. रेंगना, अ० ಅಂಬೆಕಾಲು ಹಾಕು ವುದು; ತೆನಳುವುದು. रंड़, पु॰ ಹರಳುಗಿಡ. रेंड़ी, स्ती॰ ऊठपैलूं. रेख } स्त्री॰ गैठै; ೧९ठा; देश औ. रेखागणित, पु॰ ಜ್ಯಾಮಿತಿ; ರೇಖಾ ಗಣಿತ. रेफ़्ता, वि॰ ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದಮಾತು; ಹರಡಿದ; ಸುಣ್ಣ ದಿಂದ ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟ; ದಿಲ್ಲಿಯಭಾಷೆ. रेफ़्ती, बी॰ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕವಿತೆ.

रेगिस्तान, पु॰ ಮರುಭೂಮಿ; ಮರಳುಗಾಡು. रेगे-रवाँ, वि॰ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುವ ಮರಳು. रेचक, वि॰ ಭೇದಿಯ ನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ಜುಲಾಬಿನ; ಪ್ರಾ ಣಾಯಾಮದ ಒಂದು ವಿಧಿ. रेचन, पु॰ ध्रैं है. रेज़, स्त्री॰ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ; ಪ್ರವ ಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. रेज़गःरी) स्त्री॰ डा॰खाः; डाकाराः; रेज़गी (सकरा ; सेथू है. **रेज़ा, पु॰** মল্লু ಚೂರು. रेज़िश, खो॰ रेंति . रेणु, स्त्री॰ ಧೂಳು. रेणुका, स्त्री॰ ಮರಳು ; ಧೂಳು. रेत, स्नी॰ ಮರಳು; ಉಸುಬು. रेतना, स॰ ಅರದಿಂದ ಉಜ್ಜು. रेता, पु॰ ಮರಳು; ಮರಳುತುಂಬಿದ ಪ್ರದೇಶ. रेती, स्रो॰ ಅठ ; ಮರಳುದಿಬ್ಬ . रेतीला, वि॰ ಮ ८೪೩ ವಿಗೂಡ ಗೂಡಿದ; ಮರಳಿನ. रेफ, पु॰ ಅರಕಾವೊತ್ತು. रेब, पु॰ ಅನುಮಾನ. **रेल, स्रो॰** ಆಧಿಕ್ಯ ; रೈಲು. रेला, पु॰ ಪ್ರವಾಹ. रेवइ, पु॰ ಆಡು ಕುರಿಗಳ ಗುಂಪು. रेवड़ी, स्त्री॰ ಎಳ್ಳು ಮಿಠಾಯಿ. रेश, पु॰ गाळा.

रेशम, पु॰ ठै१औं, ; ठै१३औ. रेशमी, वि॰ टेंश्ब्री ट्रं रेशा, पु॰ राग्धः; २९. रेह, खी॰ धनिशंजाला. रेहन, पु॰ ಅಡವು; ಅಡಮಾನ; —दार ಅಡಮಾನದ ವ್ಯಾಪಾರಿ. रेहननामा, पु॰ ಅಡಮಾನಪತ್ರ. रेहल, स्नी॰ ವ್ಯಾಸಪೀಠ. रैन, स्नी॰ ठाडेु ; ಇರುಳು. रैयत, स्त्री॰ सुर्द्ध ; ट्रीड. रोंगरा, पु॰ ಮೈ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು. रो, वि॰ ಮೊಳೆಯು. रोआब पु० दे० रोब. रोक, खी॰ डंढें; रैग्रैं(प्; ಅಡಚಣೆ. रोकटोक, स्नी॰ ಪ್ರತಿಬಂಧ. रोकड़, स्त्री॰ तंपद्धः; ಹಣ. रोकड़िया, पु॰ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷ ; ನಗದಿ ಗುಮಾಸ್ತ್ರ. रोकना स॰ उर्ढ ; रुष्ट्रिका. रोग, पु॰ काळी छै; क्षत्रु; ತೊಂದರೆ. रोग़न, पु॰ ठेल्लू ; ನುಣುವು. रोग़नदार, वि॰ ನುಣುಪಾದ; ಪಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿದ. रोगिया, पु॰ } ಕಾಯಿಲಿಯವ. रोगी, वि० रोचक, वि॰ ८७८ हर ; ವಾದ.

रोचन, वि॰ इन्॰ डेक्फार्, धुक ವಾದ. रोज़, दु॰ ದಿನ; ದಿವಸ; ಹಗಲು. अव्य• ಪ್ರತಿದಿವಸ; ದಿನಾಲೂ. रोजनारं, पु॰ ವ್ಯವಸಾಯ; ಧಂಧೆ; ಉದ್ಯೋಗ"; ಕಸುಬು. रोज़गारी, पु॰ क्यु क्वारे. रोजनामचा, पु॰ वैत्रखं और व्य ಪುಸ್ತಕ; ದಿನವಹಿ. रोज़मर्रा, अस्य॰ ह्यु डै वैते रं है डूं ; ದಿನಾಲೂ. रोज़ा, पु॰ ठुंड ; ಉಪವಾಸ. रोज्ञाना, कि॰ ಪ್ರತಿದಿವಸ. रोज़ी, स्त्री॰ वैत्रव काधः; वैत ಭತ್ಯ ; ವೃತ್ತಿ ; ಕಸುಬು. रोज़ीना, पु॰ ದಿನಗೂಲಿ. रोज़ीनादार, वि॰ ದಿನಗೂಲಿ ಗಾರ. रोट, पु॰ ದೊಡ್ಡ ರೊಟ್ಟಿ. रोटी, भी॰ टींग्डी; स्वराविः; ಬಕ್ಕರಿ; ಊಟ;—कपड़ा ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ;— तल ಹೊಟ್ಟಿಯಪಾಡು. रोड़ा, पु॰ दीबद्ध ७ द्ध्यू;-अटकाना ವಿಘ್ನ ತಂದೊಡ್ಡು ವುದು. रोदन, पु॰ ७४० : गैर्लिंग. रोदा पु॰ ಹೆದೆ. रोधन, पु॰ डढी; ಅಡಚಣೆ. रोधक, पु॰ डढींಯುವವ. रोना, अ॰ ७४०; ಗೋಳಿಡು; ಮರುಗು; ಪ್ರಲಾಪಿಸು. 😗 ७४); ती०(६०६); →पीटना ಗೋಳಾಟ.

चोप, पु॰ ಆರೋಪಣೆ; ನೆಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಸಿ. रोपण, पु॰ ँಮೇಲಿಡುವುದು; ಏರಿ ಸುವುದು; ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು. रोपना, स॰ तेंग्धाः तैयाः ಸ್ಥಾ ಪಿಸು ; ತಡೆ. रोब, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ; ಪ್ರತಾಪ; ಪ್ರಭಾವ; ಆಟೋಪ; — जमाना ಭಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು ; **—में आना** कैंत्र ठाउँ ता. रोबदार, वि॰ दीवदूर् हैं कार्र् ಳೃವ; ಪ್ರತಾಷಿ; ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ. रोम, दु॰ ಮೈಗೂದಲು; ಲೋಮ. रोमपार, पु॰ शक्तूं क्राधधुः. रोमहर्षण, पु॰ छड्ड,०ड छ्र ठ० ट ಅಥವಾ ಭಯವಾಗುವುದರಿಂದ ಮೈಗೂದಲು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವುದು. वि॰ ಭಯಂಕರ. रोमांच, पु॰ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂದಲು ನೆಟ್ಟಗಾಗುವುದು. रोयां, पु॰ ಮೈಗೂದಲು. रोरी छी० दे० रोली. रोल, स्नी० ಗದ್ದಲ; ಬೊಬ್ನೈ; ಕೋಲಾಹಲ; ಅಬ್ಬರ. 😗 ಪ್ರವಾಹ; ಹೊಯಿಲು. रोला, पु॰ ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ; ಘೋರಯುದ. रोली, खी॰ श्रेष्टिंग्लह. रोवनहार, वि॰ ಅಳುವವ; ಶೋಕಿ ಸುವವ.

रोवासा, वि॰ ७५० थए हु : ७५० ನೋರೆಯವ:

रोशन, वि॰ ಉರಿಯುವ; ಪ್ರಕಾಶಿ ಸುವ; ಉಜ್ವಲ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಪ್ರಕಟವಾದ.

रोशनचोको, स्ना॰ ಮುಖವೇಣೆ.

रोशनदान, पु॰ तका हुँ ; धैं ४ त० वि. रोशनदिमाग, पु॰ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ರಿ; ಮೇಲ್ತ್ರರದ ಬುದ್ದಿ.

रोशनाई, बी॰ ಬರೆಯುವ ಮಸಿ: ಶಾಯಿ.

रोशनी, स्त्री॰ धैं पंरुप: ಪ्रकार्य; ದೀ ಪ.

रोष पु॰ चैंश छ ; टैंश इ.

रोषी वि॰ ಕೋಪಗೊಂಡ: ರೋಷ ಶ್ಳ್.

रोहण, पु॰ ಏರುವುದा : ಏರುವಿಕೆ. रोहित, वि॰ ठ हु ವರ್ಣದ. पु॰ ಕೆಂವು ಬಣ್ಣ .

रोही, वि॰ ಏರುವವ.

रोह, स्त्री॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ದೊಡ ವಿೂನು.

रौंद, बी॰ ತುಳಿಯುವಿಕೆ; ಮೆಟ್ರು ವಿಕೆ; ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು; ಗಸ್ತು. रींदना, स॰ डाउँ; ಮैधाु.

रों, स्की॰ ಚಲನ; ಪ್ರಗತಿ; ನೇಗ; ಸೆಳವು; ಪ್ರವಾಹ; ಉತ್ಸಾಹ; ರೀತಿ.

रोगन, पु॰ २० ह्यूं ; राज्याहरू ; स्मादाना, ४० ४००६६३ ; ४०६६७ डाउ् ವಾರ್ನೀಸು.

रोज़न, पु॰ डाउडिंग. रोजा, पु॰ ತೋಟ; ಸಿದ್ದ ಪುರುಷರ

ಗೋರಿ.

रौताइन, स्नो॰ ಉತ್ತ್ರಮ ಕುಲದ ಹೆಂಗಸು; ಕುಲೀನಪ್ರೀ.

रौताई, स्त्री॰ ಸರದಾನ ಪದವಿ.

रौद्द, वि॰ భమంಕರ; इ.स०त. g∘ ರೌದೃರ≍.

रोनक स्था॰ ಅನಂದ; ಕಳೆ; ಕಾಂತಿ; ಸೊಬಗು: ರೂಪ;—अक्रज़ा ಶೋಭಿಸುವವನು.

रोनकदार, वि॰ उँ०९३३; र्रावध ಗಿನ.

रोरव, वि॰ ಭಯಂಕರ; ಭೀಷಣ. go ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ನರ ಕದ ಹೆಸರು.

रोरा, सर्वं॰ डाइ).

रोरे, सर्व० डाइ्स.

रोला, पु॰ ಗಲಭೆ; ಗಥಲ; ಕೋಲಾ ಹಲ.

रीहल, ब्री॰ ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ನಡೆ; ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ಜಾತಿ. रौशन वि० दे० रोशन.

ल

लंक. स्त्री॰ सैंगिंध ; तखा.

लंग, पु॰ ಕುಂಟತನ. स्त्रीः ಕಚ್ಛೆ.

लंगड़ है वि॰ ಕುಂಟ; ಕುಂಟನಾದ.

ನಡೆ.

कंगर, पुಂ. ನಂಗಲ್ಲು; ಲಂಗರು;. ಹೆಷ್, पुಂ ಸಂಖ್ಯೆ. ದನಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟುವ ಕೊರಡು; ದಂಡಿ; ಗುದ್ದಿ; ದಾಟು ಹೊಲಗೆ; ಟಾಕು. ಡಿಂ ದೊಡ್ಡ ; ಭಾರವಾದ: ತುಂಟ. **रुंगरख़ाना, पु॰** ७ त्र्र हु; प्रचार ಸತ್ರ. संगरगाह, पु॰ ನಂಗಲ್ಲು ಹಾಕಿ ಜಹ ಜುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸ್ಥಳ. ಹೆಸ್ಟ್, ರಂ ಕೋತಿ; ಮಂಗ; ಕೋತಿಯ ಬಾಲ; ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೋತಿ. संगूरफल, पु॰ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ. संगूल, पु॰ छा० त्त्रां । या । लंगोर १ पु॰ ಕಾಛಾ: ಹನುರ್ಮಾ संगोटा ∫ खंखू ; లంగೋಟೆ. हंगोरी, खो॰ ಕೌಪೀನ; ಲಂಗೋಟ. लंबन, पु॰ ಉಪವಾಸ; ಅನಶನ; ಆಕ್ರಮಣ; ಅತಿಕ್ರಮಣ. लंबना, स॰ कार्धाः; ವಿ. करः. ಕ್ಕಾ, ಡಿಂ ದಡ್ಡ; ಮುಟ್ಡಾಳ; ಪ್ರದ. संदूरा, वि॰ ಬಾಲ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋದ. रुंतरानी, स्त्री॰ ळठधें; थाठवें. संपर, वि॰ ವೃಭಿಚಾರಿ; ವಿಷಯ ಸುಖಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ. संपरता, स्त्री॰ ದುರಾಚಾರ. लंब, पु॰ ನಿಡುರೇಖೆ; ಲಂಬ. स्त्री॰ ತಡ. ಡಿಂ ಉದ್ದವಾದ. स्वतहंग. वि॰ ತಾಟಮರದಂತೆ ಉದ್ದ ವಾದ.

लंबरदार, पु॰ इधिंच ; कांत्र ही. लंबा, वि॰ ಉದ್ದವಾದ; राष्ट्रकात; - चोड़ा दीवा एका पत. लंबाई, स्त्री॰ } ಉದ್ದ; ನೀಳ. लक्षत्र, पु॰ ಚಟ್ಟಿನಿ; ನೆಕ್ಕುವ ಔಷಧಿ. लकडुफोड़ा, पु॰ ಮರಕುಟಕನ ಹಕ್ತಿ; ಬಡಗಿ ಹಕ್ತಿ. लकड़हारा, पु॰ गिंदी भिष्पाठाठ : ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೀ.ಳುವವ ಅಥವಾ ಮಾರುವವ. लकड़ा, पु॰ ದಿಮ್ಮಿ ; ಕೊರಡು. लकड़ो, स्त्रो॰ ಮಠ; ಮಠದತುಂಡು; ಕಟ್ಟಿಗೆ; ಸೌದೆ; ಕೋಲು. लक्कब, पु॰ ಬಿರುದು. लक्तलक, पु॰ ಸಾರಸ ಪಕ್ಷ; ಕೊಕ್ಕರೆ. **ಡಿಂ** ಸಣಕಲಾದ; ನರಪೇತಲೆ. लक्कवा, पु॰ इहुक्काउं; कार्ट्युट ನಾಯು. लकसी, खो॰ डेंग्डें डेंग्एं ; ರೋಟ. लकीर, स्त्री॰ ರೇಖೆ; ಗೆರೆ; ಗೀಟು; ಸಾಲು; — का फाकीर ಅಂಧ ವಿಶ್ವಾಸಿ. लकुट रे स्त्रो॰ ಲಾಟ; ಕೋಲು. ಹಾತ್ಯ ರು ದಿಮ್ಮ; ನಾಟ; ತೊಲೆ; ಕೊರಡು.

स्वका, पु॰ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಪಾರಿ स्वाजिश, स्त्री॰ ಜಾರುವುಗು; ತಪ್ಪು;

स्वस्ती, वि॰ ಅರಗಿನ ಬಣ್ಣದೆ. पु॰ ಲಕ್ಷಾ ಧಿಪತಿ; ಹಣಗಾರ; ಆರಗಿನ ಬಣ್ಣ ದ ಕುದುರೆ.

ಕಾಣ, ಡಿ• ಲಕ್ಷ. g• ಗಮನ; ಲಕ್ಷ್ಯ. **स्त्रक्षण, पु॰** ಗುರುತು; ಚಿನ್ಲೆ; ಲಾಂಛನ.

स्रक्षित, वि॰ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ. स्रक्ष्य, पु॰ ಗುರಿ; ಧೈ್ಯಯ. स्त्रवना, स॰ तीलका; चित्रका ಕೊಳ್ಳು. ೫೦ ಕಾಣು ; ತೋರು.

स्रवपती, पु॰ ७ इनु के कार्य. स्रवस्त्रा, पु॰ ಸುಗಂಧ ದೃವೃ; ಅಮೃತಸಂಜೀವಿನಿ; ಸುಗಂಧೆ.

कलाउ, पु॰ गांठाडाः; श्राह्माताः कवेदना, स॰ यँत्रूधंगू ; ఓಡಿಸು. लवेरा, पु॰ ಬಳೆಗಾರ; ಬಳೆಮಾಡು

स्त्रलोटा पु॰ ಚಂದನ; ಅಂಗಲೇಪ. ललोरी, स्त्री॰ ಜೇನುಹುಟ್ಟು; ರಾಡೆ.

लक्त, पु॰ धनिका; क्रांधिका. लस्ते ज़िमर २०७०त. यक लस्त ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೆ.

लगंत, स्त्री॰ ರತಿ; ಪ್ರೇಮ; ಸ್ತ್ರೀ ಪ್ರಸಂಗ; ಆಸಕ್ತಿ.

लग, कि॰ ठंंगे; डर्तर. अल्य॰ ಸಲುವಾಗಿ; ಓಸ್ಕರ. ರೃಂ ಪ್ರೀತಿ; ಆಸಕ್ತಿ.

ಕೊದಲುವುದು.

लगन, बी॰ ప్రింతి; ಸ್ನೇಹ; ಲಗ .

लगना, अ॰ ७०६६); मंरठा; णाडु तु ವಾಗು; ತಗಲು; ವೈಯವಾಗು; ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ನೆಡಲ್ಪಡು; ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗು; ತೊಡಗು; ಸಾಗು.

लगभग, कि॰ ಸುಮಾರು; ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ.

लगवार, पु॰ ಉಪಪತಿ.

लगा, वि॰ ಸೇರಿದ; ಹೊಂದಿದ: ಸವಿೂಪದ.

लगातार, कि॰ ಎಡೆಬಿಡದೆ; ಅನ ವರತ; ನಿರಂತರವಾಗಿ.

लगान, पु॰ ಕಂದಾಯ; ತೆರಿಗೆ. लगाना, स॰ वढाः; कारुः; ಹೊರಿಸು; ನೆಡು; ಜೋಡಿಸು; ವೆುತ್ತು; ಬಳಿ; ತಗಲಿಸು.

ಹगाम, स्नी॰ ಕಡಿವಾಣ; ಲಗಾಮು. लगायत, फि॰ ಒಂದಿಗೆ; ಕೊನೆವರೆಗೆ ಅಲ್ಟಿನವರೆಗೆ.

लगालगी, स्नो॰ ಪ್ರೀತಿ; ಪ್ರೇಮ; ಸ್ನೇಹ; ಅನುರಾಗ; ಸಂಬಂಧ. लगाव, पु॰ रुंधिंदि; रुंदर्जन ಸ್ನ್ರೇಹ.

लमा, पु॰ रु० थ०क; र्रः ठे~~उँ~~; ಪ್ರಾರಂಭ.

ಕೊಕ್ಕೆ ಕೋಲು; ದೋಟ.

स्त्रमाइ, पु॰ १ खर्त.

क्रिक्यात, स्त्री॰ ठुष्ट्रकाट; ಹೇಸಿಗೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ; ಸಟಿಮಾತು.

: ಶಾತ್ರ, ಡಿಂ ಚಿಕ್ತ; ಹಗುರವಾದ. लघुचेता, पु॰ डाक्षु ಮನುಷ್ಯ; ಅಲ್ಪ ನಾದ ಮನುಷ್ಯ.

लघुमति, वि॰ ವರ್ಂದಮತ್ಯಿ ಮೂಢ. स्रघुराका, स्त्रो॰ ಮೂತ್ರಿಸುವಿಕೆ.

रुचक, जी॰ ಬಾಗುವಿಕೆ; ಬಗ್ಗುವಿಕೆ; ಬಳುಕಾಟ.

लचकना, अ॰ धर्यास्य ; धार्मा. स्वकीला, वि॰ धಳುಕುವ; ಬಾಗುವ. लचर, वि॰ ಕೈಲಾಗದ. पु॰ ಬಡ ಸಾಯಿ; ಕಿಸಬಾಯಿ.

स्वीसा, वि॰ ಬಗ್ಗು त; धಳುಕು त; ಬಾಗುವ; ಮಣಿಯುವ.

ಹಾವಾ, ಇಂ ನೆಪ; ಗುರಿ; ಲಕ್ಷ. ಹಾಕ್ರಾಗ, पुಂ ಚಿನ್ಹೆ; ಲಕ್ಷಣ; ಒಪ್ಪ. लम्हा, पु॰ ನೂಲಿನ ಬಳೆ; ಗೊಂ ಚಲು.

स्रन्छी, स्त्री॰ ದಾರದ ಉಂಡೆ: ಕಂಡಿಕೆ.

:स्रस्क्रेग्रस्, वि॰ ರುಚಿಕರವಾದ: ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ; ಇಂಪಾದ. क्रजना, अ॰ లజ్జిసు; నాణు.

कालजा, वि॰ ಜಿಸಲಾದ.

स्त्रमी, स्त्री॰ ಗಳು; ಕೋಲು; लजाजत, स्त्री॰ ಜಿಗಜ; ಅತಿಶಯ ವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು.

> लजाधुर, वि॰ ನಾಚಿಕೆಪಡುವ; ಲಜ್ಜಿ ಸುವ. ರಂ ನಾಚಿಕೆ ಬಳ್ಳಿ.

लजाना, अ॰ धर्भुरंभ ; ता भेर्ने ಪಡು; ನಾಚು. ಈ ನಾಚಿಕೆ ಪಡಿಸು.

. स्त्रजास्, वि॰ ಲಜ್ಜೆ ಯುಳ್ಳ; ನಾಚಿಕೆ ಯುಳ್ಳ. ತಂ ನಾಚಿಕೆ ಬಳ್ಳಿ; ಮುಟ್ಟದರೆ ಮುನಿ.

लज़ीज़, वि॰ ರುಚಿಕರವಾದ. लजीला, वि॰ ನಾಚಿಕೆಪಡುವ; ಲ**ಜ್ಜಿ** ಸುವ. (लजोहा, लजोहाँ)

लज़म, पु॰ ಅನಿವಾರ್ಯ. लक्जत, स्नी॰ ರುಚೆ; ಸವಿ; ಇಂಪು. लच्चा, स्त्री॰ ನಾಚಿಕೆ; ಸಿಗ್ಸು; ಲಜ್ಜೆ.

लिजत, वि॰ राधि हैं गै०० छ. लट स्त्रो॰ ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ಜಡೆ; • ಅಗ್ನ; ಉರಿಯಾನಾಲಿಗೆ; ಜ್ವಾಲಿ. लटक, स्त्री॰ ಜೋಲಾಡುವಿಕೆ;

ಬಾಗುವಿಕೆ; ಥಳಕು; ಹೋ**ಲಿಕೆ.** लटकना, अ० तंश्वाद्धः; र्यंगः ತಾಡು; ಓಲಾಡು; ಬಳಕು.

लटका, पु॰ तधरै; ख०ध: ಒಯ್ಯಾರ.

लटकाना, स॰ ड़ागं कार्चः ತೂಗಾಡಿಸು.

लटकाव, पु॰ ನೇತಾಡುವಿಕೆ.

स्टकीसा, वि॰ ನೇತಾಡುವ; ತೂಗಾ ಡುವ.

ह्रह्मा, अ॰ ಬಳಲು; ತೂರಾಡು; ಬಡವಾಗು; ಬಾಡು; ಸೊರಗು.

लटपट, वि॰ ಮುಗ್ಗ ರಿಸುವ.

ल्ह्परा, वि॰ ಬಳಲಿ ಬೆಂಡಾದ ; ಮುಗ್ಗ ರಿಸುವ.

रुटपटाना, अ॰ ಮುಗ್ಗ ರಿಸು; ಮೋಹ ಗೊಳ್ಳು.

ಹಪ ಡಿಂಬಡವಾದ : ನೀಚ: ಕೆಟ್ಟ; ಕುಗ್ಗಿ ದ.

ल्टापटी, ची॰ ಮುಗ್ಗರಿಸುವಿಕೆ: ಜಗಳ.

लह, पु॰ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯ. **लहपह, वि॰** ಒದ್ದೆಯಾದ; ನೆನೆದ.

खरू, पु॰ ಬೊಗು; ಬುಗು: -होना ಮೋಹಿಸಲ್ಪಡು.

लहु, पु॰ ಶಾಠೀವರಸೆ ಬಲ್ಲವ. लहुबाज़, वि॰ ಶಾಠಿವರಸೆ ಬಲ್ಲವ. लहुमार, वि॰ ಶಾಠಿಿಯುಂದ ಹೊಡೆ ಯುವವ.

लहु, पुढं ದಿಮ್ಮಿ; ದೂಲ. लहेत, पुढः टावेश्वटमं थಲ್ಲವ. लहंत, स्त्रीः ಜಗಳ; ಹೋರಾಟ; ಕಾದಾಟ.

लड़, बी॰ ಎಳೆ; ಲಡಿ. लड़कहें, बी॰) ಹುಡುಗುತನ; लड़कपन, पु॰) ಬಾಲ್ಯ. लड़का, पु॰ ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ. लड़कोरी, बी॰ ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ. ब्**ब्ह्बाना, अ॰** ಆಲ್ಲಾಡು; ತೂ ಗಾಡು.

लड्ना, अ॰ ಜಗಳಕಾಯು ; ಹೊಡೆ ದಾಡು; ಕಾದಾಡು; ಹೋರಾಡು.

लड़ाई, स्नी॰ ಯುದ್ಧ; ಕದನ; ಜಗಳ; ಹೋರಾಟ.

लड़ाका } वि॰ ಕಾದಾಡುವವ; लड़ाकृ } ಶೂರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

खहाना, स० ಹೊಡೆದಾಡಿಸು; ಕಾದಾ ಡಿಸು; ಹೋರಾಡಿಸು; ಡಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯಿಸು.

. ಹಾಕೊ, **ಷಾ೦ ಎ೪**; ಲಮ; ಸರ.

लड़ैना, वि॰ ಪ್ರಿಯ; ಮುದ್ದು.

लड़डू, **q** • छाद्धाः छद्धाः. लडा, **q** •)

लिहिया, स्त्री॰ । अड्डलावित. लत, स्त्री॰ कार्यक्षानुद्राः, स्वन्धः स्रिते.

लतःक्रोरा वि॰ ಒದೆತಿನ್ನುವವ ; ಏಟು. ತಿನ್ನು ವವ ; हार्ख.

लता, स्त्रो॰ ಬಳ್ಳಿ; ಹಂಬು.

लताड़, स्त्री॰ ನಿಂದೆ; ತಿರಸ್ಕಾರ. लताड़ना, स॰ ತುಳಿ; ಮೆಟ್ಟು; ಧಿಕ್ಷರಿಸು.

लताक्रत, स्नी॰ ಮಾಧುಯ हः; प्रै : ಕೋಮಲತೆ.

लतिका, **ब्रो० ಬ**ಳ್ಳಿ ; ಹಂಬು. लतियल, वि० ದುರಾಚಾರಿ. लतियाना, स० ಒವೆ; ತುಳಿ; ಮೆಟ್ರು.

ಹಾರ್ಗೊ ಡಿ. ಮನೋಹರ; ಸೊಡ ಸಾದ; ದಯಾಳು. ಹಾನೇಗಾ, ಆಂ ನಿಗಚಾಟಿಕೆ; ಹಾಸ್ಯ; **ವಿನೋ**ದ. लता, पु॰ धधीं का कर का से कि. ಹಾಗಾ, ಫಾ೦ ಒದೆ; ಕಾಲನ ಒದಿತ; **ಬ**ಟ್ಟಿಯ ಪಟ್ಟಿ. लथड्ना, अ॰ ಕೊಳೆಯಾಗು. ಕಾಖಾರಾ, ಡಾಂ ನೆನೆದ; ಒಪ್ಪೆಯಾದ; ಕೊಯ್ದ ; ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿದ. , लथाइना) स० ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆದ್ದು; लथेड्ना ∮ ಕೊಳೆಮಾಡು; ಬುರದೆ ಮಾಡು. लदना, अ॰ वैंग्जिट्युद्धः; व्हेंरि लदुवा) वि॰ भाग ಹೊರುವ ಹರ್ಷ್ ∫ (ಪ್ರಾಣಿ.). **लद्भ ह, वि॰** ಸೋಮಾರಿ. लपक, स्त्री॰ ಜ್ವಾಲೆ; ಹೊಳವು; ಮಿಂಚು. लपकना अ॰ ಮೇಲ್ಲಾಯು; ಪುಟ ಹಾರು; ಮೇಲೆ ಬೀಳು. लपझप, वि॰ ध॰धं । ३९५, स्पर, स्नो॰ स्त्रुर्थं; ಬಿಸಿಗಾಳೆ; ಧಗೆ; ಸೆಕೆ. लपटना अ० दे० लिपटना. लपलपाना, अ० कॅंगिई; धईडा. लपसी, स्नी॰ ळथ्. लपाना, स॰ चीववर्रा; ६०००.

लपेट, बी॰ ಸುತ್ತು; 'ಮಡಿಕೆ;

ತೊಡಕು ; ಸಿಕ್ತು.

लपेटना, स॰ ಸುತ್ತು; ಮಡಿಸು; ಸುರಳಿ ಸುತ್ತು; ಗಂಟು ಕಟ್ಟು. लपद, पु॰ चैत्रै ಯೇಟು; डैस ರಾಕು. लक्षंग, पु॰ ಪೋಲಿ; ಪುಂಡ; ದುರಾ लक्ष्म, पु॰ ಮಾತು; ಶಬ; ಸೊಲ್ಲು. लफ़्जी, वि॰ ड्यू त; ड्यू त रं० थ० द्यक्त ;—मानी ठथा दह. लफ़्फ़ाज़, वि॰ ಮಾತುಗಾರ ; ಜಂಛ ಗಾರ. लफ़्फ़ाजी, स्त्रीक का ठिंछै. **ನಾವ, go** ತುಟ; ತಟ; ತೀರ. लबड्-घोंघों, स्त्री॰ ಗಲಾಟ್: उಗಳೆ; ಗದಲ ; ಗುಲು. लबड्ना, अ॰ धाठाळ धीळा; ಸುಳ್ಳಾಡು. लाबाइ-साबाइ, पु॰ ಒಣ ऊउधी. लबदा, पु॰ ದೊಣ್ಣೆ. लबदी, स्त्री० धँडू. लबनी, स्त्री॰ ಹೆಂಡ ಇಳಿಸುವ ಮಡಕೆ. लबरा, वि॰ राष्ट्री खात्रज्ञ. लबरेज वि॰ ತುಂಬಿ ತ್ರಳುಕುವ. लब-व-लहना, पु॰ ಮಾತನಾಡುವ ರೀತಿ. लबादा, पु॰ ಸಡಿಲವಾದ ಅಂಗಿ; ಕಪಿನಿ; ನಿಲ್ಲುವಂಗಿ. लबाइ, वि० दे० लबार. लबार, वि॰ संभ्रः हा संज्ञ

स्वारी, बी॰ ಸುಳ್ಳು; ಹುಸಿ. स्वास्व, वि॰ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ; ಸೂಸುಮಟ್ಟ. क्रि॰ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವಷ್ಟು.

स्बे-गोर, वि॰ ಮರಣಾಸನ್ನ; ಬೇಗನೆ ಸಾಯಲಿರುವ.

. स्वेदा, पु॰ ದೊಣ್ಣೆ ; ಕೋಲು. स्कार, वि॰ ಹೊಂದಿದ; ಪಡೆದ.

स्त्रभाषित्व, वि॰ गिठवं व ते त्र् ಪಡೆದ; गिठवंदू.

स्मकना, भ॰ ಹಾತೊರೆ; ಉತ್ಯಂ ಠಿತವಾಗು.

स्मारंगा वि॰ ಉದ್ದವಾದ ಕಾಲುಗ ಳುಳ್ಳ.

लमतहंग, वि॰ ಎತ್ತರವಾದ.

रूमहा } पु॰ हूंल; हैकाई.

छरजना, अ॰ ನಡಗು; ಕಂಪಿಸು.

स्राई स्नी॰ दे॰ लड़ाई.

ललक, स्त्री॰ ಉತ್ಸಾಹ; ಹೆಮ್ಮಸ್ಸು. ललकना, भ० काತೊರೆ.

ललकार, स्नो॰ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕರೆಯು ವಿಕೆ; ಆಕರಣೆ; ಯುದ್ಧಾ ಹ್ವಾನ.

ख्खकारना, स॰ ಯುದ್ಧ है, है है है ; क्षत्र है, है है है ;

स्रस्यना, अ॰ ಆಸೆಪಡು; ಮೋಹಿತ ವಾಗು.

रुखवाना, स॰ ಆ ಶೆಗೊಳಸು; ಮೋಹಗೊಳಸು; ಆಶಿತೋರಸು. रुखचोहाँ, वि॰ ಆಶಿಷಡುವ; ಮೋಸಗೊಂಡ. ಹಾಡಗ, ಇಂ ಕಂದ; ಕುಮಾರ; ಆಟ. ಹಾಡಗ, ಇಂ ಹೆಂಗಸು; ನಾವಿಗೆ. ಹಾಗ, ಇಂ ಮುಜ್ಜು ಮಗ; ಕಂದ; ಪ್ರಿಯೆ.

ललाई, स्नी॰ कै॰धालू ; कै॰ डी. ललार, पु॰ ळाले.

ललाम ललित } वि॰ ಸುಂದರವಾದ.

हाहत । हही ची॰ ಮುದ್ದು ಹುಡುಗಿ.

ल्लोहाँ, वि॰ ಕೆಂಪು ಮಿಶ್ರಿತವಾದ. ल्ला, पु॰ ಮುದ್ದು ಮಗ; ಸ್ರಿಯ.

लल्लो, बी॰ रूग थैंगै. लल्लो चपो बी॰ राज्याचा का का; ಮುಖಸ್ಕುತಿ.

लवण, पु॰ ಉಪ್ಪು.

ह्वन, दुः ಕೊಯ್ಲು ; ಕೊಯ್ಯು ವುದು.

स्त्रज्ञ, पु॰ ಜ್ವಾಲೆ; ಉರಿಯುವೆ ನಾಲಿಗೆ.

लवलीन, वि॰ ಮಗ್ನ; ತನ್ಮಯ; ಮುಳುಗಿದ.

खवलेश, पु॰ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಗಾತ್ರ. खवा, पु॰ ಅರಳು.

स्त्वाजमा, पु॰ ಆವಶ್ಯ ಕವಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು.

लवारा पु॰ कं संश्वीत हरें हो.

ಹಾಕಾಕ, ಇಂ ಸೈನ್ಯ; ದಂಡು; ಸೈನ್ಯದ ಪಡೆಗಳು ಇರತಕ್ಕ ಸ್ಥಳ; ಲಮ್ಮರು.

लक्करी, वि॰ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಭಂಧಿಸಿದ.

लस, पु॰ • ಅಂಟುವಿಕೆ ; ಅಂಟು ; ಜಿಗಟು.

छसदार, वि॰ ಅಂಟಾದ; क्षेत्रधान क्षेत्रकात. छसदा, स॰ ಅಂಟಿಸು; धौत्रधान ಯಸು. स॰ ಅಂಟು; ಶೋಭಿಸು. छसछसा, वि॰ धौत्रधान ; ಅಂಟು,

ಅಂಟಾದ. लसी, **ജി**ಂ ಹಾಲಿನಿಂದ ತಯಾರಿ'

ಸಿದ ಷರಬತ್ತು; ಅಂಟು; ಜಿಗಟು.

ह्मसीहा, वि॰ ಸವಿಯಾದ; ಅಂದ ವಾದ.

स्स्म-पस्सम्, कि॰ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ; ಏನೋ ಮಾಡಿ.

लस्त, वि॰ ಶೋಭಿಸುವ.

लस्सी, बी॰ ನೀರು ಬೆರೆಸಿದ ಹಾಲು; ಮಜ್ಜಿಗೆ; ಅಂಟು.

कहूँगा, पु॰ ಪಾವಡೆ; ಲಂಗ.

लहक, बी॰ ಹೊಳವು; ಕಾಂತಿ; ಅಲುಗಾಡುವಿಕೆ.

लहकना, अ॰ ಹೊಳೆಯು; ಮಿಂಚः); ಅಲುಗಾಡು.

लहजा, पु॰ ಧ್ವನಿ ; ಮಾತಿನ ಸ್ವರ. लहजा, पु॰ हूल ; ಸೆಕೆಂಡು.

ಹಕ್ಷ, ಹು ಗೋರಿ; ಸಮಾಧಿ.

लहन, स्त्री॰ ಧ್ವನಿ; ಸ್ವರ.

लहनदार, पु॰ प्राच्य ಕೊಡುವವ; ಸಾಹುಕಾರ.

लहना, स० ಹೊಂದು; ಪಡೆ. अ० ಸೇರು; ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗು. पु० ಭಾಗ್ಯ; ಸಾಲದ ಹಣ.

लहर, ची॰ ಅಲೆ; ತೆರೆ; ಉತ್ಸಾಹ; ಉಲ್ಲಾಸ.

लहरदार, वि॰ ढँ०० कात.

लहरा, पु॰ ಅछै ; डैठै.

लहराना, अ॰ ಅಲಿ ಹೊಡೆ; ಅಲಿ ಏಳು; ಸಂತೋಷವಾಗು; ಶೋ ಭಿಸು; ಬಳುಕು.

लहरी, स्त्री॰ ಅएँ ; डैठैं.

लहलहा, वि॰ ಹುಲುಸಾದ; ಸಮೃದ್ಧ.

लहलहाना, अ॰ ಹುಲುಸಾಗಿ ಬೆಳೆ; ಸಮೃದ್ಧಿ ಪಡೆ; ಚಿಗರು; ಏಳಿ ಗೆಗೆ ಬರು.

लहसुन, पु॰ धैर्पुः धै,

लह-लोट, वि॰ ಆನೆಂದಿಸುವ; ನಲಿ ದಾಡುವ.

लहू, पु॰ ರಕ್ತ; ನೆತ್ತರು;—का चूँय पीना ಕೊಪವನ್ನಡಗಿಸು;— पानी एक करना ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡು.

लांक, स्त्री॰ सैंग०धं; तदः.

लांग, स्त्री॰ इंस्ट्रैं ; ಹಿಂಗಚ್ಚೌ. लांचना, स॰ काठा; ಜಿಗಿ; ದಾಟು; ಮೊರು.

ತiಇ, ಟಾಂ ಲಂಚ.

लांछन, पु॰ ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ. ला, अस्य॰ ಶಬ್ದ ದ ಮೊದಲುಸೇರುವೆ ನಿಷೇಧ ಸೂಚಕ ಅವ್ಯಯ ಉದಾ: लापता, लाजवाब. ಪತ್ತೆ ಯಿಲ್ಲ; ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. साइलाज, वि॰ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಲ್ಲದ; ವುದ್ದಿಲ್ಲದ; ಅಪರಿಹಾರ್ಯ. साई, खो॰ ಅರಳು. साइला, वि॰ ವಿದ್ಯೆಯಿಲ್ಲದ. साकसाम, वि॰ ಸರಿಯಾದ. साख, पु॰ ಲಕ್ಷ. खो॰ ಅರಗು;

लाखना, स॰ ಅರಗು ಹಚ್ಚು. लाख़िराज, वि॰ ಕಂದಾಯವಿಲ್ಲದ (ಜವಿೂನು) ; ಮಾನ್ಯ.

ಅರಗಿನ ಹುಳ.

लाग, क्षी॰ ಸಂಪರ್ಕ; ಪ್ರೀತಿ; ಆಸಕ್ತಿ; ಸ್ಪರ್ಧೆ; ರಹಸ್ಯ.

. **ಹಾಗ-ತiz, ಫಾಂ ವಿರೋ**ಥ; ಹಗೆತನ; ಪೋಟಾಪೋಟಿ.

स्नात, स्त्री॰ डर्माण्यस्य ; छार्माल स्वः ; त्रीसुः ; स्वाग्यस्य ; स्त्राह्मर, वि॰ धवंडण ; रुट्चण.

स्तागर, वि॰ धळिक्छ; २०४७. स्तागरी, स्त्री॰ धळक्छा; ಶಕ್ತಿ कै९तडें.

स्नागृ वि॰ प्रथ्लाबि० प्रं प्रतिक्षात्म होना वार्षु ; ಅतु औप्ताब ;—होना ಅतु औप्ता, प्रथ्ला.

लाघन, पु॰ ಕಡಿಮೆ; ನವುಂಸಕತೆ. किः ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ; ಬೇಗ ಬೇಗನೆ.

জাবাং, वि॰ ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದ; ಗತಿ ಯಿಲ್ಲದ; ಬಡಫಾಯಿ. জাবাং। জী০ ವಿವಶತೆ.

स्राज, ची॰ रुग्धे हैं ; धर्ह्यू.

ठाजनाब, वि॰ ಎಣೆಯಿಲ್ಲವ; ಸಾಟ ಯಿಲ್ಲದ; ಮೌನವಾದ.

लापरवाडी

लाजिम, वि॰ ಒತ್ತಾಯ ನಾದ; ಅಗತ್ಯವಾದ.

लाजिमी, वि॰ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ ; ಅನಿವಾರ್ಯ.

.लार, स्त्री॰ ದೊಡ್ಡ ಕಂಬ. पु॰ ಗವ ರ್ನರು ; बहे—ವೈಸರಾಯರು.

ಹಾಕಷ್ಟು ರಂ ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

साहब, पु॰ जी मंग्या की है।

लाठी, स्त्री॰ ದೊಣ್ಣೆ; ಕೋಲು. स्राइ, पु॰ ಲಲ್ಲೆ; ಮುದ್ಬಾಟ; ಪ್ರೀತಿ.

ಹಾಕಹಾ, ಡಾಂ ಅತಿಸ್ರಿಯ; ಮುದ್ದು. ಹಾಗ, ಫಾಂ ಒದೆ; ಲತ್ತೆ; ಕಾಲು.

लाद, स्त्री॰ ಹೇರುವಿಕೆ. लादना, स॰ ಹೇರು; ಹೊರಿಸು.

लादाबा, वि॰ ಹೆಕ್ಕ್ರಿಲ್ಲದ. लादो, स्नो॰ ಹೊರೆ.

लानत, स्नो॰ ಧಿಕ್ಕಾರ; ಬೈಗಳು; ಹಳಿವು.

लानती, वि॰ २००५; २००४२१०००. लाना, स॰ डिटा; हिंदै डिटा.

लापता, वि॰ ಪತ್ತೆಯಿಲ್ಲದ; ಕಳೆದು ಹೋದ; ಮರೆಯಾದ.

ळापरवा } वि॰ ಲ ಕ್ಷ್ಯೃ ನಿ ಲ್ಲ ದ ; ळापरबाह् } ಅಜಾಗರೂಕ.

लापरवाही, स्त्री॰ ಅಜಾಗರೂಕತೆ; ಅಸಾವಧಾನ; ಧಿಶ್ಪಿಂತೆ. लक, ची॰ ಸುಳ್ಳು ಪಳ್ಳು ಹರಟಿಮಲ್ಲ. 'लाला, पु॰ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ स्त्राम, पु॰ ಲಾಭ; ನಫೆ; ಹಿತ; ಒಳಿತ್ತು.

लामकारी) वि॰ कैडं ठरांुंिध लाभदायक ∮ ಮಾಡುವ.

लाम, स्त्री॰ ಸುತ್ತು; ಸುಳಿ: ಸಾಲು; ಸೇನೆ.

ಬೈದಾಟ; लाम-काफ्र, पु० ದುರ್ಭಾಸೆ.

लायक, वि॰ ७० ; १० थेंड; ಯೋಗ್ಯ; ಸಮರ್ಥ.

लायकी, स्त्री॰ ಅರ್ಹತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ. लार, स्नो॰ ಜೊಲ್ಲು; ಲಾಲಾರಸ.

लाल, वि॰ ಕೆಂಪಾದ; ಮುದ್ದು; ಪ್ರಿಯ. ರಂ ಮುದ್ದಾ ಟ; ಮುದ್ದು ಮಗು; ಕಂದ; ಮಾಣಿಕ್ಯ.

ಹಾಹಕ, ರೃಂ ಅತ್ಯಾಶೆ; ಲೋಭ; ಲಾಲಸೆ.

लालची, वि॰ ಲೋಭಿ; ಆಸೆಗಾರ. ಹालरेन, खो॰ ಲಾಂದ್ರ; ಕಂದೀಲು.

लालन, पु॰ ಮುದ್ದಾಡುವಿಕೆ; —पालन ಮುದ್ದಿ ನಿಂದ ಬೆಳಸು ವುದು.

साल-बुझक्कइ, पु॰ ಎಲ್ಲಾ ತಿಳಿದನ ನೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ;

लाळ-मिर्च, स्वी॰ ಒಣಗಿದ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ.

लालसा, स्त्री॰ एउँ; एन्थर्मै; ಬಯಕೆ; ಗೀಳು.

ಹಾಹಸ್ಗೆ, वि॰ ಆಶೆಪಡುವ.

ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಕಾಯಸ ಜಾತಿಯವರು ಸಂಬೋಧಿಸುವ ಗೌರವಸೂಚಕ ಶಬ. ಹಾಂ ಜೊಲ್ಲು ; ಲಾಲೆ.

लालायित, वि॰ ಆಶಿಪಟ್ಟ. ಹಾಣಿಗ, ಡಿ. ಪ್ರಿಯ; ವಾಲಿಸಿದ. लालिख, पु॰ ಸೌಂದರ್ಯ; ಸೋಬಗು.

लालिमा, स्नो॰ ई॰ हा धलू.

~~ಪಾಣಿ, ಫ~~ಾಂ ಕೆಂಬಣ್ಣ; ಮ**ರ್ಯಾ**ದೆ; ಮುದ್ದು ಹುಡ್ತುಗೆ.

लाले, g∙ ಹಂಬಲ; ಹಿ**ರಿಯಾ**ಸೆ; ಬಹಳ ಆಸೆಯುಂ —पडना ಟಾಗು.

लावण्य, पु॰ ಸೌಂದರ್ಯ.

लावनी, स्त्री॰ ಲಾವಣಿ. लाव-लइकर, पु॰ ದಂಡುದಾಳಿ.

लावल्द्, वि॰ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ.

लावलाव, पु॰ ಅತ್ಯಾಶೆ.

लाबा, पु॰ ಅರಳು ; ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿ ಯಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮಣ್ಣು, ತುರಳು.

लावारिस, वि॰ ವಾರಸುದಾರನಿಲ್ಲದ; ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಯಿಲ್ಲದ.

लावारसी, स्त्री॰ ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದೆ ಸೊತ್ತು.

लाश, स्त्री॰ कैंछ; ಶವ.

लास, पु॰ ६ अज्जू ठ ; धैव तं ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುಣಿತ.

लासा, पु॰ ಅಂಟು; ಗೋಂದು.

432

हासानी, वि॰ ಅದ್ವಿತೀಯ; ಎಣೆ ।लिपाई, स्त्री॰ ಮೆತ್ತನೆ; ಸಾರಣೆ; ಯಿಲ್ಲದ.

स्त्रस्य, पु॰ ಒಂದು ನಾಟ್ಯ. काह, स्त्री॰ ಅರಗು.

लाहील वला कूरत, पु॰ ದೇವರೇ ದೊಡ್ಡವನು. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತೆಗಳುವಾಗ ಅಥವಾ ಹೆದರಿಕೆ ಯಾದಾಗ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಉಚ್ಚ ರಿಸುವ ವಾಕ್ಯಾಂಶ.

िस्ना, पु॰ ಚಿನ್ನೈ; ಲಿಂಗ. लिक्लाइ, पु॰ धळ **ए ध**रेయा बर्ज.

लिखना, स॰ धर्तेळ्छः; तु०क् ರಚಿಸು.

लिखा, वि॰ धरैत ; धरैत० क्. लिखाई, खी॰ छैश्भर; ಬರಹ ; ಬರವಣಿಗೆಯ ಕೂಲಿ.

लिखाना स॰ ಬರೆಯಿಸು.

लिखापदी, स्नी॰ इड्डिज्रु उक्ति ट.

लिखावट, स्त्री॰ एर शर्त ; ಬರವ ಣಿಗೆ.

लिखित, वि॰ धर्वेद्ध; धर्वेळाणु धु. िस्टाना, स॰ ಮಲಗಿಸು; ಒರಗಿಸು.

ಹಿಕ್ಕ 9. ಕೆಂಡದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟ ದಸ್ಪ ನಾದ ರೊಟ್ಟಿ.

लिहार, पु॰ ਨਹੈ. वि॰ ಹೇಡಿ.

लिपटना, अ॰ ७०६८); ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು; ಕಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳು.

खिपटाना, स॰ ७०धिरा ; उथा ; ಆಲಿಂಗಿಸು. .

क्रिपना, अ॰ प्रज्ञत्युद्धः; ಮೆತ್ತ ಲ್ಪಡು; ಸಾರಿಸು

ಬಳಿಯಲು ಅಥವಾ ಮೆತ್ಮಲು ಕೊಡುವಕೂಲಿ.

लियाना, स॰ ಸವರು; ಮೆತ್ತು; ಸುಣ್ಣ ಬಳಿ.

लिपि, स्त्री॰ ७ हुर ; थठळ.

लिपिषद्भ, वि॰ ಬರಹದಲ್ಲಿರುವ.

लिप्त, वि॰ ನುಂಗಲ್ಪಟ್ಟ. लिप्सा, स्नी॰ ळ०थण ; सर्ग.

~~लिक्राक्रा, पु॰ ಕ~~ಾಗದದ ಚೀಲ;

ಲಕೋಟೆ; ಕನರು.

लिफ्रािंड्या, वि॰ ಜಂಬದಕೋಳಿ; ಆಡಂಬರ.

लिबास, पु॰ ಉಡेಗೆ; ತೊಡಿಗೆ: ಉಡುವು.

लिबासी, वि॰ ವೇಷಹಾಕಿಕೊಂಡಿ ರುವ; ತೋರಿಕೆಯ.

लियाक्रत, स्त्री॰ ಅರ್ಹತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ; ದಕ್ಷತೆ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ.

लिल्लाह, कि॰ ಅಲ್ಲಾ ವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ; ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ.

लिवाना, स॰ डैंगैओरां; . ಹಿಡಿ ಯಿಸು; लिवा लाना ಜೊತೆ ಯಲ್ಲಿ ಕರೆತರು.

लिवाल, पु॰ चैंक लिक्स किंग्, बंब ; ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವ.

लिसान, जी॰ ਨਾਈ ਨੂੰ ಭಾಷೆ. लिहाज़, पु॰ धतं ; आर्थान तै; ಪರಿವೆ; ಸಡ್ಡೆ; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ್; ಗಮನ.

लिहाज़ा, विरु ಇದಕ್ಕಾಗಿ; ಓಸ್ಚರ. ' लुकना, अरु ಅವಿತುಕೊಳ್ಳು; लिहाफ्र, पु॰ ರಜಾಯಿ; ಹೊದೆ ಯುವ ಮೆತ್ಮೆ.

िलहाड़ा वि॰ ಅಧಮ; ನೀಚ ; ಅಯೋಗ್ಯ.

लीक, स्त्री॰ ೧೯ರು; ಗೆರೆ; ರೇಖೆ; ದಾರಿ; ಸಂಪ್ರದಾಯ.

हील, ची॰ ಹೇನಿನ ಮೊಟ್ಸೆ; ಸೀರು; ಈರು.

सीचड़, वि॰ ಸೋಮಾರಿ; ಮೈಗಳು. सीची, स्नी॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಣ್ಣು स्रीद, स्त्री॰ ಲದ್ದಿ. स्रीन, वि॰ ಲಯಿಸಿದ; ಮಗ್ನ ವಾದ.

स्रीपना, स॰ प्राठिमा; ಮೆತ್ತು; ಬಳಿ.

ಹीपा-पोती, स्नो॰ ಗಾರೆ ಮಿತ್ತಿ ಸುಣ್ಣ ಬಳಿಸುವಿಕೆ.

ಕೌಹ, ತೃಂ ನೀಲಗಿಡ.

कीलना, स॰ నుంగు. ಹುಗುಡ್ಡೆ; ಲುಂಗಿ. हुज, वि॰ क्रैंपर्ज.

लुंड, पु॰ टा॰वं; रं॰धः द.

सुंदा, वि॰ ैंचुं ಉದರಿಹೋದ (ಪಕ್ಷಿ).

सुआस, पु॰) ಉರಿಯುವ ಕಟ್ಟಿಗೆ; लुआठी, की०∫ ಕೊಳ್ಳಿ.

लुआब, पु॰ गैंगिंग्ताः; ७०६०: ಉಗುಳು.

लुभावदार, वि॰ ಅಂಟು ಅಂಟಾದ. ಪ್ರಾಹ, go ಮೆರಗು ;' ವಾರ್ನೀಸು.

ಹುದುಗು; ಮರೆಯಾಗು. लुक्रमा, पु॰ डंग्डंग्रु ; ह्यई.

लुकाना, स॰ ಬಚ್ಚಿಡು; ಹುದು

ಗಿಸು. लुग़त, स्त्री॰ ಭಾಷೆ; ನುಡಿ; ಶಬ್ದ

ಕೋಶ; ನಿಘಂಟು.

ಹ್ರಾಣ, ರು. ಕಾಗ್ಗೆ ಕಾಗ್

लुगाई, स्त्री॰ ಹೆಂಗಸು; ಮಡದಿ. लुच्चा, वि॰ ಪೋಕರಿ; ಪೋಲಿ.

लुटना, अ० ನಾಶವಾಗು; ಕಳ ಕೊಳ್ಳು; ಲೂಟ ಮಾಡಲ್ಪಡು; ಸೂರೆಯಾಗು; ಕೊಳ್ಳೆಹೋಗು.

लुटाना, स॰ ಲೂಟ ಹೊಡೆ; ಸೂರಿ ಹೊಡೆ; ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆ; ದುಂದು ವೆಚ್ಚಮಾಡು.

लुटिया, स्त्री॰ क्षेत्र् क्षंध्यः , क्षेत्र् ತಂಬಿಗೆ.

लुदेश, पु॰ ಕಳ್ಳ]; ದರೋಡೆಖೋರ. खुठाना, स॰ ಉರುಳಾಡಿಸು.

हुद्दना, अ॰ ಉರುಳಾಡು. लुढ़काना, स॰ ಉರುಳಾಡಿಸು.

लुदना, अ॰ ಉರುಳು; ಬೀಳು.

ಹ್ , go ಆನಂದ; ವಿನೋದ: ದಯೆ; ಅನುಗ್ರಹ; ರುಚಿ; ಒಳಿತು.

लुस्की, वि॰ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. लुनना, स॰ ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ಯು; ದೂರ ಮಾಡು.

जुनेता, पु॰ ಬೆಳೆ ಕೊಯ್ಯುವವೆ. खुपना, स॰ ಆಡಗು. खुपना, सि॰ ಮರೆಯಾದ; ಅಡಗಿದ;

ಕಾಣದ. सुभाना, स॰ ಮೆಚ್ಚಿಸು; ಮೋಹ

ಗೊಳಿಸು; ಮರುಳುಮಾಡು. ೫೦ ಆಶೆಪಡು ; ಮೋಹಗೊಳ್ಳು.

खुरकना, अ॰ डंक गावस्थ. खुरकी, स्त्री॰ छंत्। एक रं

' ಡ್ರಕ್ಷಗ, पुಂಕಮ್ಮಾರೆ. ಹ್ಯ, ಹೊಂಬಿಸಿಗಾಳಿ.

ಹ್ಯ, ಹಾಂ ಬರ್ಗಳು ಹಾ, ಹಾಂ ಜ್ವಾಲೆ; ಸುಡುತ್ತಿರುವ

ಕಟ್ಟಿಗೆ. ಹಾಗಾ ಸಂಬೆಂಕಿ ಇ

ख्कना, स॰ धै॰ है ळख्यु. ख्का, पु॰ జ్వాలి. ख्की, चो॰ है डि.

लूर, बी॰ ಅಪಹರಣ; ಲೂಟಿ.

स्म, पु॰ धार्थ.

ख्सना, अ॰ डंकितंर.

खुला वि॰ चुँ थै। धूत; ಮೊ० छ. खुलू, वि॰ మೂರ್ಖ.

ल्ला, पुरु ಮಂದೆ; ಹಿಂಡು. संहुदा, पुरु ಮಂದೆ; ಹಿಂಡು. से, अस्पर ಮೊದಲುಗೊಂಡು. क्रिस्ट

ತನಕ; ವರೆಗೆ.

होई, ची॰ ಲೇಹ್ಯ; ಗಂಜಿ. केकिन, अस्य॰ ಆದರೆ; ಪರಂತು. हेस्स, पु॰ ಲೇಖನ; ಬರಹ; ಬರ

ನಣಿಗೆ; ಲೆಕ್ಟ.

केलक, पु॰ ಬರಹಗಾರ; ಲೇಖಕ.

केखनी, स्त्री॰ లో(ಖरे; एँच्यूकींट. केखा, पु॰ లॉच्यू; లోच्यूयान्ट; ಎಡೆಕೆ.

लेखिका, स्त्री॰ ಬರಹಗಾರ್ತಿ. लेज़म, स्न्री॰ ಕಸರತ್ತು ಮಾಡುವ

ಲೆಜಿಂ. ಹಿ**टना, ಇಂ** ಮಲಗು.

लेखाना, स॰ ಮಲಗಿಸು. लेन, पु॰ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಬರ ಬೇಕಾದ ಹಣ; ಲೇಣೆ.

ಜೀರಾಬ ಹಬ್ಳಾ ಲೀಣ. ಹಾಗ-देन, पु॰ ಲೇವಾದೇವಿ; ಲೇಣೆ ದೇಣೆ.

लेता, स॰ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು; ಇಸು ಕೊಳ್ಳು; ಪಡೆ.

हेप, पु॰ ಲೇಸನ; ಮುಲಾಮು.

लेपना, स॰ ಸವರು ; ಬಳ. लेखा, पु॰ ಕರು.

लेव पु॰ दे॰ लेप.

केवा, पु॰ काक्ष्य कार्य; तस्तु.

लेवादे**ई घी॰ दे॰ लेनदेन.** लेवार, पु॰ ಮರಳುಗಾರೆ.

ह्यार, दु॰ ಚಿನ್ಹೆ ; ಗುರುತು.

लेसना, स॰ णिठमः; **ए**१क्षमः; ळक्ष्यु.

लेहाज़ा, क्रि॰ ಆದುದರಿಂದ लेस, वि॰ ಸಜ್ಜಿತ; ಸನ್ನದ್ದ ವಾದ;

ಸಿದ್ಧವಾದ. ಹೌಡ್, ಳೈಂ ಮುದ್ದೆ; ಉಂಡೆ.

लो, अस्य ० वर्षा ३.

कोई, स्नी॰ तंळा जात ಕಂಬಳे; ಬುರಣೀಸು; ಉಳ್ಳಿ. स्रोक, पु॰ क्षतंड्यु ; क्षतं. लोकना, स॰ ಮೇಲಿಂದ ಬೀಳುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಬೀಳದಂತೆ ಮಧ್ಯೆ ಹಿಡಿಯುವುದು. स्रोकसंप्रह, पु॰ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನ ರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು. स्रोकाचार, पु॰ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವ **स्रोकोक्ति, स्रो**० ಗಾದೆ; ಸಾಮತಿ. स्रोकोत्तर, वि॰ ಅದ್ಭುತ; ವಿಚಿತ್ರ ನಾದ; ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ. लोखर, पु॰ ಹಜಾಮನ ಸಲಕರಣೆ ಗಳು. स्रोग, पु॰ धरु; ಮಂದಿ; ಮराज्ञु. लोच जी॰ ಬಳುಕುವಿಕೆ; ಕೋಮ ಲತೆ. ರೃಂ ಅಭಿಲಾಷೆ; ಬಯಕೆ. स्रोचन, पु॰ हक्यू. स्रोटना, अ॰ १० ८० ५०. स्रोटा, पु॰ खं॰धः ; डं०थि तै. स्रोटिया, स्त्री॰ ಚಿಕ್ಚ ಚಂಬು. स्रोदना, स॰ ಆರಿಸು; ಬಿಡಿಸು; ಹೆಕ್ಕು. स्रोहा, पु॰ ठाथ्यू मं०व्हा. लोध, लोधी, स्त्रो॰ कँछ; ಶವ. स्रोथड़ा, पु॰ ಮಾಂಸಪಿಂಡ. स्रोन, पु॰ ಉಖ್ಪ ;—मिर्च लगाना ಉಪ್ಪುಕಾರ ಹಚ್ಚು; ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷ ಮಾಡು.

लोना, वि॰ ಉಪ್ಪಿನ; ಸುಂದರವಾದ; ಲಾವಣ್ಯ ವುಳ್ಳ. लोनी, **स्नो॰** ४३० कोनी, स्नो॰ ४५० कोनी, ಬಗೆಯ ತರಕಾರಿ. लोबान, पु॰ ಲೋಬಾನ; ಒಂದು ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯ; ಹಾಲುಮಡ್ಡಿ. ਲोबिया, पु॰ ' ಲಸಂದಿ ; ತಡಗಣಿ. ·स्रोमाना, स॰ ೆೋಹಿಸು ; ಮರಳು ಮಾಡು. लोभार, वि॰ ಮುಗ್ಧ. लोम, पु॰ ಮೈ ನವಿರು; ಮೈ ಗೂದಲು. लामही, खी॰ నరి. लोयन, पु॰ इक्क्सू. लोर, वि• ಚಂಚಲ. पु॰ ಕಣ್ಣೀರು; ಕಂಬನಿ. लंही, बी॰ ಜೋಗುಳ ಪದ; ಲಾಲಿ. ಹಾಣ, ಡಿ• ಆಲ್ಲಾ ಡುವ ; ಕ್ಷಣಿಕ. लोलक, पु॰ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುವ ಒಂದು ಅಭರಣ; ಲೋಲಾಕು. ಹಾಹಾ, ಈಾಂ ನಾಲಗೆ; ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ਲोवा, स्नी॰ ਨਹੈ. लोष्ट, पु॰ ಕಲ್ಲು; ಹೆಂಟೆ. लोहँड़ा, पु॰ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಾನಿ. लोहा, पु॰ च्यीकः; लोहे के चने ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿನವಾ**ದ** ಕೆಲಸಮಾಡು. लोहार, पु॰ ಕಮ್ಮಾರ. लोहित, वि॰ ಕೆಂಪಾದ. होहिया, पु॰ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಾಮಾನು ಗಳನ್ನು ಮಾರುವವೆ.

लोहू, पु॰ टह्रु. कों, अन्य॰ ವರೆಗೆ; ತನಕ. स्रोंकना, अ॰ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗು; ಕಾಣಿಸು; ಗೋಚರಿಸು. होंग पु॰ ಲವಂಗದ ಮರ. ्स्रोंबा, पु॰ ಹುಡುಗ ; ಹೈದ. कींदी, स्त्री॰ ದಾಸಿ; ಕೆಲಸದವಳು. ली, स्नी॰ ಜ್ವಾಲೆ; ರಾಗ; ಪ್ರೀತಿ. छोकना अ० दे० लोंकना. , ನೌಕಾ, ಫಾ. ಸೌತೆಕಾಯಿ. कीज़, पु॰ ಬಾದ್ರಾಮಿ; ಒಂದು ಬನೆಯ ಮಿಠಾಯಿ. ಹಾರ, ಈ ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ; ವಾಪಸು ಬರುವುದು. शौरना, अ॰ ಹಿಂತಿರುಗು; ವಾಪಸು

ಬರು. ಹೌಶಾಗ, ಇಂ ಪರಿವರ್ತನ. ಹೌಪಾಗ, ಇಂ ವಾಹಸು ಕೊಡು; ಹಿಂತಿರುಗಿಸು. ಹೌಪಾಗಾಗ, ಈಾಂ ಹೋಗಿಬರುವುದು.

काराफरा, चा॰ ಹೋಗಬರುವುದು. ಪौन, दु॰ ಉಪ್ಪು. ಪೌस, दु॰ ಬೆರಕ. ಹೌह दु॰ ಕಬೈಣ; ಹಲಗಿ.

व

वंक, वि॰ ಡೊಂಕಾದ. वंचित, वि॰ ಮೋಸನಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. वंदनवार, पु॰ ತೋರಣ. वंदना, सो॰ ನಮಸ್ಕಾರ; ಎಂದನೆ; ಸ್ತುತಿ.

वंदनीय, वि॰ ನಮಸ್ಪಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ವಾದ. वंदित, वि॰ ಸಮಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. वंदीजन, पु॰ कैंग मंश्र यें धिराः वंध्या, स्नी॰ ಬಂಜೆ. 'वंश, पु॰ ಬಿದಿರು; ಕುಲ. , वंशज, पु० ವಂಶೀಯರು: ತಾನ. वंशघर, पु॰ ಕುಲದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥ. वंशलोचन, पु॰ ಬಿದಿರ; ಸುಣ್ಣ वंशी, स्त्री॰ ಪಿಳೃಂಗೋವಿ; ಕೊಳಲು. वंशीय, वि॰ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ. व, अव्य॰ ಮತ್ತು; ಹಾಗೂ. वक, पु॰ ಬಕ ಪಕ್ಷಿ; ಕೊಕ್ಕರೆ. वक्रअत, स्त्री॰ ಗೌರವ; ಶಕ್ತಿ; ನಂಬಿಕೆ.

वक्रिष्मित श्री॰ दे॰ वाक्रिष्मित. वकालत, श्ली॰ ಬೇರೊಬ್ಬನ ಪರ ವಾಗಿ ವಾದಿಸುವಿಕೆ; ವಕೀಲ ವೃತ್ತಿ; ವಕೀಲರ ಕಸುಬು; ವಕಾ ಲುತ್ತು; ರಾಯಭಾರ.

वकालतनामा, पु॰ ವಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಪತ್ರ; ವಕಾಲತ್ತುನಾಮೆ. वकाहत, की॰ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದಿರು

ವುದು; ಉದ್ದಂಡತೆ. ತಾಗಿಡ, go ಲಾಯರು; ವಕೀಲ. ತತ್ತಾಡ, go ಹವಳದಗಿಡ. ತತ್ತಾಸಾ, go ಪ್ರಸಂಗ; ಘಟನೆ.

वक्रूफ, पु॰ ಬುದ್ದಿ:

वक्त, पु॰ ಕಾಲ; ವೇಳೆ; ಸಮಯು ಸಂದರ್ಭ; ಅವಕಾಶ.

वक्त्,-फ़बक्त्, कि॰ ಆगाग्रै; ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ; ಸಮಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ.

वक्तन्य, पु॰ ಹೇಳಿಕೆ; ವಿಷಯ;, वजीफ्रा, पु॰ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೇತನ. **ತಿಂ** ಹೇಳಬಹುದಾದ.

वक्का, पु॰ ಭಾಷಣಕಾರ; ಉಪ ನ್ಯಾಸಕ.

वक्तृता, स्त्री॰ वार् धार्युः; भाषाः ಹೇಳಿಕೆ.

वक्तृत्व पु॰ दे॰ वक्तृता. बक्रक, पु॰ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಸ್ತಿ; ದಾನದ ಸೊತ್ತು.

वक्रफ्रनामा, पु॰ ದಾನಪತ್ರ. वक, वि॰ ಸೊಟ್ಟಗಿರುವ. वक्ष, पु॰ २ वै.

वक्षस्थल, पु॰ क्वुं तळा ; ಎದೆ. वक्षोज, पु॰ हु, ठं; ಮೊಲೆ.

वराह, अब्य० ನೊದಲಾದ; ಇತ್ಯಾದಿ.

बचन, पु॰ ಮಾತು.

वज़न, पु॰ धार्ठ; ಹೊर्ठ; ತೂಕ. वज़नदार, वि॰ ಭಾರವಾದ.

चज्ञनी, वि॰ धार्यकाद; डाइक्स् अंध्र. वजह, स्नो॰ ಕಾರಣ; ನಿಮಿತ್ತ.

वजा, स्त्री॰ ठक्षरै; ಮೈಕಟ್ಟು; ಅಲಂಕಾರ; ರೀತಿ; ಬಗೆ;—दारी

ಫೈಶನ್.

बजादार, वि॰ धर्नु॰ ಮೈ ಕಟ್ಟು रु.

वजारत, स्त्री॰ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ಮಂತ್ರಿತನ.

वजाहत, स्नी॰ ಸೌಂದರ್ಯ. वज्ञाहत, ची॰ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವಿಕೆ.

वज़ीअ, वि॰ ಹೇಯವಾದ.

वज़ीर, पु॰ ಮಂತ್ರಿ.

.वज़ीरी, स्त्रो॰ ಮಂತ್ರಿಯ ಪದವಿ; ಮಂತ್ರಿಯ ಕೆಲಸ.

वज़ीरे-आज़म, पु॰ ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ; ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ.

बजू, पु॰ ನಮ್ಮೆ ಜುಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಕೈಕಾಲು ತೊ**ಳೆದು** ಕೊಳ್ಳುವುದು.

वजूद, पु॰ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿ. वज्हात, स्नी॰ केंग्ठिलमंडें.

वड़द, पु॰ ಚಿಂತಾ ಜನಕಸ್ತಿ ತಿ.

बन्न, दु॰ ವಜ್ರಾಯುಧ. वि॰ ಕಠಿಣ ವಾದ.

ಳಂ ಇಂದ್ರ.

बर, पु॰ ಆಲವ ಮರ.

विदिका } स्त्री॰ ಗುಳಿಗೆ; ಮಾತ್ರೆ.

बदु) पु॰ ಹುಡುಗ; ಬಾಲಕ; बदुक 🕽 ಬ್ರಹ್ಮ ಚಾರಿ.

वणिक्, पु॰ ವ್ಯಾಪಾರಿ; ವರ್ತಕ; ನೈಶ್ಯ.

वतन, पु॰ ज्ञासम्बूत; ಭೂಮಿ.

वतीरा, पु॰ ರೂಢಿ; ಪದ್ಧತಿ; ದುರ विन्ता, ह्यो॰ ಹೆಂಗಸು. . ಭ್ಯಾಸ; ಚಟ. वन्य, वि॰ ಅಡವಿಯ; ಕ

वस्त, पु॰ ಮಗು; ಬಾಲಕ; ಕರು; ಸಂವತ್ಸರ.

बरतर, पु॰ ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ. बरसल, वि॰ ಮಕ್ಕಳು ಅಥವಾ ತನ ಗಿಂತ ಚಿಕ್ಕವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ವುಳ್ಳವ.

वदन, पु॰ ಬಾಯಿ ; ಮುಖं. , बदान्य वि॰ ಶ್ರೀನೃ ; ದಾನವೀರ ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನಾಡುವ.

वाब, पु॰ ಕೊಲೆ; ಹತ್ಯೆ; ವಧೆ. वाबक, पु॰ ಕೊಲ್ಲುವವ; ಬೀಡರನ. वाषु, चो॰ ಮದುಮಗಳು; ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ; ಸೊಸೆ.

काय, वि॰ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಲು ಯೋಗ್ಯ ನಾದ.

वन, पु॰ ಕಾಡು; ಅಡವಿ; ಅರಣ್ಯ; ಉದ್ಯಾನ; ನೀರು.

वनचर, पु॰ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ ಅಥವಾ ಮೃಗ.

बनज, पु॰ ವನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದುದು ; ಕನುಲ.

वनराजि) स्त्री॰ जु हु तं ४ प्रकारकः; बनराजी) काढा काठा.

बनस्थली, स्त्री॰ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ; ಜಂಗಲು.

बनस्पति, ची॰ ಮರಗಿಡಗಳು. बनस्पतिशाच, पु॰ ಸಸ್ಯವಿಜ್ಞಾನ. विता, स्त्री॰ कैंगिर्स. वन्य, वि॰ ध्वंडिक्स ; कावेत. वपन, पु॰ डंधे धौशः धैराधी है. वपा, स्त्री॰ कैंग्या ; तैल ; तंडी

वपु, पु॰ ಮೈ; ಶೇರ; ರೂಪ. वफ़ा, स्त्री॰ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನಂತೆ

ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಪಾಲನೆ; ಒಳ್ಳೆಯ ನಡೆನುಡಿ; ಸುಶೀಲತೆ.

वक्रादार, वि॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕಸ್ತ್ರ; ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರ.

वफ्रादारी, स्त्री॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ; ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರತೆ.

वफ्रात, स्त्री॰ ಸಾವು; ಮರಣ; ಮೃತ್ಯು

वफ़्र, वि॰ ಹೆಚ್ಚಿನ; ಬಲಾತ್ಕಾರ. वफ़्र, पु॰ ಪ್ರತಿನಿಧಿ.

वबा, କ്କി ಪ್ಲೀಗು ಕಾಲರ ಮುಂ ತಾದ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ; ಮಹಾಮಾರ; ಅಂಟುರೋಗ.

वबाल, पु॰ ಹೊರೆ; ಭಾರ; ಘೋರ ವಾದ ವಿಪತ್ತು.

वमन, पु॰ काठा करें; का॰ डे.

वय, स्त्री॰ } ನಯಸ್ಸು. वयस् , पु॰ }

वयस्क, वि॰ ಪ್ರಾಯದ; ನಯಸ್ಸಿನ; ಯುವಕ.

वयोवृद्ध, वि॰ ವಯ ಸ್ಸಾದವ; ಮುದುಕ; ಹಿರಿಯ.

बरंच, अन्य॰ का तथू वै; ಆದರೆ.

बर, go ಡೇವರು ಅಥವಾ ಮಹಾ ಪುರುಷರಿಂದ ಬೇಡಿದ ಮನೋ ರಥ; ವರ; ಮದುಮಗ; ಗಂಡ. चि॰ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಉತ್ತಮ.

बरक, पुಂ ಹಾಳೆ; ಪುಟ; ಚಿನ್ನ; ಬೆಳ್ಳಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಹಳ ತೆಳುವಾದ ಪರಿಯುಂತಿರುವ ರೇಕು.

वरगलाना, स॰ ಮೋಸಮಾಡುವುದು; ಉಬ್ಬಿ ಸುವುದು.

बरज़िश, स्त्री० ವ್ಯಾಯಾಪು; ಕಸ ರತ್ತು.

बरदान, पु॰ ವರಪ್ರಸಾದ.

बरदी, स्नो॰ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಪೋ ಷಾಕು ; ಸಮವಸ್ತ್ರ.

वरन; अन्य॰ ಹಾಗಲ್ಲದೆ; ಪ್ರತಿ ಯಾಗಿ.

बरना, अस्य॰ ಹಾಗೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ.

बरयात्रा, स्त्री॰ ದಿಬ್ಬಣ.

बरासन, स्नो॰ ಹಕ್ಕು ದಾರನಾಗಿರು ವುದು ; ಹಕ್ಕಿ, ನ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ದೊರೆತ ಆಸ್ತಿ.

बराह, पु॰ ಹಂದಿ.

बरिष्ठ, वि॰ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪೂಜನೀಯ. बरेष्य, वि॰ ಮುಖ್ಯ; ಪ್ರಧಾನ; ಪೂಜನೀಯ.

बर्क पु० दे० वरक.

वर्ग, पु॰ ಬಗೆ; ಜಾತಿ; ಕ್ರೀಣಿ; ದರ್ಜೆ. वर्ग़लाना स॰ दे॰ वरगलाना.

वर्जन, पु॰ ಬಿಡುವಿಕೆ; ತ್ಯಾಗ; ಬೇಡವೆನ್ನು ವಿಕೆ; ನಿಷೇಧ.

वर्जनीय, वि॰ ಬಿಟ್ಟುಬಡಲು ಯೋ ಗೈವಾದ; ನಿಷೇಧಿಸಲರ್ಹವಾದ. वर्जित, वि॰ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ; ತ್ಯಜಿಸ ಲೃಟ್ಟ.

.वर्ज्य, वि॰ दे॰ वर्जनीय.

वर्ण, पु॰ ಬಣ್ಣ; ರಂಗು; ಆಕ್ಷರ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಮುಂತಾದ ಜಾತಿಭೇದ.

वर्णन, पु॰ ಬಣ್ಣ ಹಾಕುವಿಕೆ ; ಚಿತ್ರಿ ಸುವಿಕೆ; ಬಣ್ಣ ಸುವಿಕೆ; ವರ್ಣನೆ.

वर्णमाला, स्नो॰ ಅಕ್ಷರನೂಲೆ.

विणत, वि॰ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. वर्त्तन, पु॰ ವ್ಯವಹಾರ; ವರ್ತನೆ; ವೃತ್ತಿ; ಪಾತ್ರೆ.

वर्तमान, वि॰ ಈಗ ನಡೆದು ಬರು ತ್ತಿರುವ. पु॰ ಸಮಾಜಾರ; 'ವೃತ್ತಾಂತ.

वर्तुल, वि॰ ಗುಂಡಾಗಿರುವ; ದುಂಡ ನೆಯ.

वदीं, स्त्री॰ दे॰ वरदी.

बर्द्धक, वि॰ ಬೆಳೆಯಿಳುವಂಥ; ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ.

वर्द्धन, पु॰ धैं इंद्रिक्षिते ; शह्यू है. वर्ना, अन्य॰ दे॰ वरना.

वर्म, पु॰ ಕವಚ; ಬತ್ತಳಿಕೆ.

वर्ष, पु॰ ವರುಷ ; ಸಂವತ್ನ ರ.

वर्षगांड, स्त्री॰ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ; ಜನ್ಮ ದಿನ.

वर्षा, ಕಾಂ ಮಳೆ.

वर्षाकाल, पु॰ ಮಳೆಗಾಲ.

ಡಹಬ್, ಇಂ ಮಂಡಲ; ಸುತ್ತು; ಆವ ರಣ.

बलियत, वि॰ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ; ಗುಡಿಕಟ್ಟಿದ.

ತಹವಹಾ, ಇಂ ಆವೇಶ; ಭಾಾಸ್ರೇ ಆ ದ್ರೇಕ.

चलाका, की॰ कैंग कुठै; धहर हुं. बली, की॰ ಸುಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ; ಗೆರೆ; ರೇಖೆ; ಸಾಲು. दु॰ ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮಿ; ಸಾಧು.

वास्कल, go ಮರದ ತೊಗಟಿ; ನಾರು ಮಡಿ.

बल्द, पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ.

बिस्यित, स्नो॰ ತಂದೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದು ; ಪ್ರವರ.

बस्मीक, पु॰ ಹುತ್ತ; ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿ.

बह्रिर } स्त्री॰ धर्भुः; ७ डै.

बह्राह, अव्यः प्रंड्यु ವಾಗಿ ; ದೇವರ ಆಣೆ.

ৰিন্তিকা } দ্মা• బళ్ళ; లತೆ.

बन्न, पु॰ ७० हैं; ७०० है है है है है जिस्ता ज्या करते.

वशक्तीं, वि॰ ಅ॰ हैं ಯಲ್ಲಿರುವ ; ಅಧೀನವಾದ.

वतीकरण, पु॰ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಏಕೆ. वतीकृत, वि॰ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಲೃಟ್ಟ.

वशीभूत, वि॰ ವಶಕ್ಕೊಳಗಾದ ; ಅಧೀನನಾದ.

वसअत, स्त्री॰ ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. वसन, पु॰ ಬಟ್ಟಿ; ವಸ್ತ್ರ.

वसह, पु॰ ಎತ್ತು ; ಬಸನ.

वसीका, पु॰ ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರಿ ಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ ಕ್ಯಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಲೆಂದು ಸರಕಾರದ ಬಳಿ ಇಡುವೆ ಠೇವಣಿ ಹಣ ಅಥವಾ ಆ ಹಣದಮೇಲೆ ಬರುವ ಬಡ್ಡಿ.

वसीयत, स्त्री॰ ऊँ। उछ कार्रह.

वसीयतनामा, पु॰ ಮರಣ ಶಾಸನ ವನ್ನು ಬರೆದ ಪತ್ರ; ಉಯಿಲು.

वसीला, पु॰ ಆಶ್ರಯ; ಸಹಾಯ; ಸಾಧನ; ಉಪಾಯ.

वसुं त्ररा } स्नी॰ ಭೂಮಿ; ವೃಥ್ವಿ.

वस्क, पु॰ ದೃಢ; ನಂಬಿಕೆ; ಪರಿ ಶ್ರಮ.

वस्रु, वि॰ ದೊರಿತ; ಪ್ರಾಪ್ತ; ಪಾವತಿಯಾದ. दु॰ ಪಾವತಿ; ಸಂದಾಯ ವಸೂಲು.

वस्की, स्नो॰ ಪಾವತಿ; ವಸೂಲಿ.

वस्तु, ची॰ ಸತ್ಯ; ಗೋಚರವಾಗುನ ಪದಾರ್ಥ; ನಾಟಕದ ಕಥನ.

वस्तुतः, अव्य॰ ನಿಜವಾಗಿಯೂ; ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ वस्फ्र, पु॰ ಎಶೇಷತೆ; ಗುಣ; ಹೊಗ ಳಕೆ; ಸ್ತುತಿ.

वस्स, go ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳ ಕೂಡು ನಿಕೆ; ಸೇರುವಿಕೆ; ಸಂಧಿಸುವಿಕೆ.

वहदत, ജി• ಒಂದಾಗುವುದು; ಐಕ್ಯ ವಾಗುವುದು; ಏಕತ್ವ.

वहन, पु॰ ಹೊರುಏಕಿ.

वहम, पु॰ ತಪ್ಪುತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಅನು ಮಾನ; ಭ್ರಾಂತು; ಸಂಶಯ.

बह्सत, स्नी॰ ಅನಾಗರಿಕತೆ; ಹುಚ್ಚು; ಮಂಕುತನ; ಜೀವ ಕಳೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ.

वहशी, वि॰ ಕಾಡಿನ; ವನ್ಯ; ಅನಾ ಗರಿಕ.

वहाँ, कि॰ ಅಲ್ಲಿ; ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ. चहिरंग वि॰ दे॰ बहिरंग.

वहिष्कृत, वि॰ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

चहां, अन्य॰ ಅಲ್ಲಿಯೇ; ಅದೇಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ.

बही, स्नी॰ ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಪೈಗಂ ಬರರಿಗೆ ಅಥವಾ ದೂತರಿಗೆ ಮಾಡುವ ಆಜ್ಞೆ. सर्वे॰ ಅವನೇ; ಅವಳೇ; ಅದೇ.

वहीद, वि॰ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ; ಎಣೆ ಯಿಲ್ಲದ; ಅದ್ಭುತ.

वांछनीय वि॰ चैंगरियक्रां तात ; यक्षाराज्य ; ಅर्रों है संबंद्

बांछा, स्त्री॰ चैंश्टिन ; ⊜ಪೇಕ್ಷ; ಬಯಕೆ. वांक्रित, वि॰ ಕೋರಿದ; ಬಯಸಿದ; ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

वांति, स्त्री॰ ಕಾರುವಿಕೆ; ವಮನ; ವಾಂತಿ.

वा, अभ्य॰ ಅಥವಾ.

वाइज़ पु॰ ಧರ್ನೋಪದೀಶಕ; ಉಪದೀಶಕ.

्वाइदा, पु० दे० वादा.

वाक्कई, वि॰ ನಿಜವಾದ; ಯಥಾರ್ಥ ವಾದ; ವಾಸ್ತ್ರವವಾದ. अस्य ० रीक्ष ವಾಗಿಯೂ; ವಾಸ್ತ್ರವವಾಗಿ.

वाक्रया, पु॰ ಘಟನೆ; ವೃಶ್ತಾಂಶ; ಸಮಾಚಾರ.

वाक्रया-नवीस, पु॰ ಸುದ್ದಿ ಗಾರ; ಬಾತ್ಮೀದಾರ.

वाज्ञा, वि॰ ಸಂಭವಿಸಲಿರುವ; ಘಟ ಸುವ; ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ.

वाक्तिफ, वि॰ ಅठेड; ತಿಳಿದ; ಪರಿ ಚಿತ; ಅನುಭವವುಳ್ಳ.

वाकिक्रकार, वि॰ ಅನುಭವಿ; ಬಲ್ಲವ. वाक्षदु, वि॰ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಚತುರ ನಾದವ.

वागीश, पु॰ ಬ್ರಹ್ಮ ; ಕವಿ. वाग्जाल, पु॰ ಮಾತುಗಳ ಆಡಂಬರ.

वाखान, पु॰ ಮಾತು ಕೊಡುವಿಕೆ; ವಾಗ್ದಾನ. ·

वाम्मी, पु॰ ಚैत्राति ಮಾತನಾಡ ಬಲ್ಲವ. वाचक, वि॰ ತೋರಿಸುವ; ಸೂಚಿ ಸುವ; ಓದುವವ; ವಾಚಕ. वाचन, पु॰ ಓದುವಿಕ; ಪಠನ. वाचिता, वि॰ ಓದುವವ; ವಾಚಕ. वाचा, भो॰ ಮಾತು; ನುಡಿ; ವಾಕ್ಯ; ವಚನ. वाचाल, वि॰ ಮಾತು ಗಾರ; ವಾಚಾಳ; ವಾಕ್ಪಟು. वाचा, वि॰ ಸೂಚಿಸುವ; ಬೋಧ ಪಡಿಸುವ; ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ.

वास्य, वि॰ ಹೇಳಬಹುದಾದ. वाज, पु॰ ಉಪದೇಶ. वाजिब १ वि॰ ಯೊಗೈವಾದ; ತಕ್ಕ; वाजिबी १ ಉಚಿತವಾದ.

वाजी, पु॰ ಕುದುರೆ; ಒಡೆದ ಹಾಲನ ನೀರು. बार, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ; ಕಟ್ಟಡ.

बार, पु॰ किटा; जानितः; चधुष्ठ. बारिका, स्त्री॰ ढैंग्यधः; श्राचानुत. बाणा, पु॰ ७०था. बातापान, पु॰ चानुशः; जा आंत्र. बातापान, पु॰ मिशू वैधिनः; स्वापंत्रतु. बातापान, पु॰ मिशू वैधिनः; स्वापंत्रतु. बातापान, पु॰ चानुः, श्रात्रुं चुं. बातापान, पु॰ चानुः, श्रात्रुं चुं. बातापान, पु॰ चानुः, श्रात्रुं चुं. बातापान, पु॰ चानुं चानुं

बाद, पु॰ ಚರ್ಚೆ; ವಿವಾದ. बादविवाद, पु॰ ವಾಗ್ವಾದ; ಚರ್ಚೆ. बादा, पु॰ ವಚನ; ಮಾತು;

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ; ವಾಗ್ದಾನ.

चारी, पु॰ ಘಿರ್ಯಾದಿ; ವಾದಿ. वानर, पु॰ ಕೋತಿ; ಮಂಗ. वापप, वि॰ ಹಿಂದಿರುಗಿದ; ಹಿಂದಿರು ಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ತಿರುಗಿಬರುವ.

वापसी, वि॰ ತಿರುಗಿಬರುವ; ವಾಪಸು ಬರುವ. ह्यो॰ ಹಿಂತಿರುಗುವಿಕೆ.

वायी, स्त्री॰ ಭಾವಿ.

वाम, वि॰ ಎಡಗಡೆಯ; ಎಡ; ವಿರುದ್ಧ; ಡೊಂಕಾದ.

वामन, वि॰ ಗಿಡ್ಡ; ಕುಳ್ಳ. वामा, स्त्रो॰ ಹೆಂಗಸು; ಸ್ತ್ರೀ.

वारंवार, अन्य॰ दे॰ बारंबार.

वार, पु॰ धानी था ; ತಡೆ ; ಸಲ ; ಪ್ರಹಾರ ; ಕ್ಷಣ ; ದಿವಸ ; ಧಾಳಿ ; —कारना ಧಾಳಿ ಮಾಡು. वि•

—कारना कुण्डाविक. वि• प्रकारकाट.

वारदात, स्त्री॰ टाइस्सितै; ७ ता कार्ड; टी००थै; टा०तै.

वारना, स॰ ನಿವಾಳಿಸು; ಬಲಿಕೊಡು. वारपार, पु॰ ನದಿಯ ಇಕ್ಕಡೆಯ ದಂಡೆಗಳು; ತುದಿಮೊದಲು; ಕೊನೆ.

वारफेर, स्नी• ಬಲಿ; ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ; ನಿವಾಳಿ.

वारांगना, स्नो॰ ವೇಶೈ ; ಸೂಳೆ. वारा, दु॰ ಉಳಿತಾಯ; ಮಿತವೈಯ; ಪ್ರಯೋಜನ ; ಲಾಭ. वि॰ ಅಗ್ಗ ವಾದ ; ಲಾಭಕರವಾದ.

बारिस, पु॰• ದಾಯಾದ; ಉತ್ತರಕ್ಕಿ 'बाही, वि॰ ನಿರರ್ಥಕ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋ ಕಾರಿ; ವಾರಿಸು. वारुणी, स्त्री॰ ಸೇಂದಿ; ಸಾರಾಯಿ. वार्त्ता, स्त्री॰ ಸುದ್ದಿ ; ಮಾತು. वार्त्तालाप, पु॰ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾ **ಷಣೆ**. बाईस्य, पु॰ ಮುಪ್ಪು. वाला प्रस्य॰ प्रः भारति प्राप्ति स्व ಪ್ರತ್ಯಯ. ಉದಾ: मकानवाला. बालदैन, पु॰ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು. वालिद, पु॰ ತಂದೆ. बालिदा, स्त्रो॰ ತಾಯಿ. बावेला, पु॰ ಗೋಳಾಟ; ರೋದನ; ಗದ್ದಲ. वासना, स्नी॰ थळा है; वर्धी. वासर, पु॰ ದಿ**ನ** ; ದಿವಸ. वास्ता, पु॰ रु० २००० दः; ग्रीु हुः; ಸ್ನೇಹ. वास्ते, अन्य ॰ ಓಸ್ಟರ; ಸಲುವಾಗಿ; ನಿಮಿತ್ತ. वाह, अन्य॰ धर्धः धर्धः ग्रूः. बाह्वाही, स्त्री॰ ಕೊಂಡಾಟ; ಹೊಗ ಳಿಕೆ. बाहिद, वि॰ ಏಕ; ಒಂಟಿ. पु॰ ಈಶ್ವರ ; ಏಕವಚನ. वाहिनी, स्त्री॰ र्रं, र्रं, बाहिब, वि॰ ಉದ್ಪಾರವಾದ. बाहिमा, पु॰ ಕಲ್ಪ ನಾಶಕ್ತಿ. बाहियात, वि॰ ಉಪಯೋಗಕುಲ್ಲದ; ವ್ಯರ್ಥ ; ಕೆಟ್ಟ್ಯ ಕಿ ನೀಚ.

ಜಕ; ಮೂರ್ಖ. ಕಾಂ ಬೈಗಳು. वाही-तबाही, वि॰ ಅಸಂಬದ್ದ. स्त्रो॰ ಬೈಗಳ. विकट, वि॰ ಭಯುಂಕರವಾದ; ಡೊಂಕಾದ; ಕಠಿಣ. विकराल, वि॰ ಭಯಾನಕವಾದ; ' ಭಯಂಕರ. विकल, वि॰ ಕಳವಳಗೊಂಡ. विकल्प, पु॰ ध्रु०७. विकसना, अ॰ ಆರಳು; ವಿಕಸಿಸು. विकास, पु॰ ಪ್ರಸಾರ; ಅರಳುವಕೆ; ಕ್ರಮೇಣ ಉನ್ನತಿಯ **ನ್ನು** ಹೊಂದುವಿಕೆ. विकीणं, वि॰ ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಯಾದ. विकृत, वि॰ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದ; ಅಸ್ವಾ ಭಾವಿಕ. विक्रमाद्द, पु॰ ವಿಕ್ರಮೂದಿತ್ಯ ಶಕೆಯ ವರ್ಷ ; ವಿಕ್ರಮ ಸಂವತ್ಸರ. विक्रमी, वि॰ धएष्ठा थै. विक्रेता, पु॰ ಮಾರುವವ. विक्षिप्त, वि॰ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡದ; ಮನ ಶ್ವಾಂತಿಯಿಲ್ಲದ. विश्चब्दं, वि॰ ದುಃಖಗೊಂಡ. विख्यात, वि॰ ಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ; ಪ್ರಸಿದ್ಧ. विगत, वि॰ ಕಳೆದ; ಕಳೆದುಹೋದ; ಗತಿಸಿದ. विप्रह, पु॰ क्षत्रं ; ಕಲಹ : ಮೂರ್ತಿ; ಪ್ರತಿಮೆ.

विगल्ति, वि॰ ಕೊಳೆತ; ಕರಗಿದ. विम्न, पु॰ ತಡೆ; ಅಡಚನೆ; ಕೊಂದರೆ. विचनण, पु॰ ನಡೆಯುವಿಕೆ: ಓಡಾ

विचरण, पु॰ ನಡೆಯುವಿಕೆ; ಓಡಾ ಡುವಿಕೆ; ಸಂಚರಿಸುವಿಕೆ.

विचरना, अ॰ ಓಡಾಡು; ತಿರು ಗಾಡು; ಅಡ್ಡಾಡು.

विचलना, अ॰ ಅಭೈರ್ಯಪಡು; ಘಾಬರಿಗೊಳ್ಳು.

विचिल्ति, वि॰ ಅಸ್ಥಿರವಾದ; ಚಂಚಲ.

विचार, पु॰ ಭಾವನೆ; ಅಭಿಸ್ರಾಯ; ಏಚಾರ.

विचारशील, पु॰ ఏ स्वाठ वं ड इ ध्रुष्ठी प्र एका स्वतंत्र प्र त्र प्र हुन् वं विचारणीय. वि॰ ए छै। धे स

विचारणीय, वि॰ ಆಲೋ ಚಿಸ ಬೇಕಾದ.

विचारना, स॰ ಯೋಚಿಸು; ವಿಚಾ ರಿಸು.

विचाराधीन, वि॰ ಗಮನದಲ್ಲಿರುವ. विच्छिन, वि॰ ಕತ್ತರಿಸಿಹೋದ; ತುಂಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

विक्रोह, पुಂ ವಿರಹ; ವಿಯೋಗ. विजन, विಂ ಏಕಾಂತ; ಬೀಸಿಣಿಗೆ. विजय, ಫಾಂ ಗೆಲುವು; ಜಯ.

विजाति, वि॰ ಬೇರೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ; ಅನ್ನ ಜಾತಿಯ.

विजातीय, वि॰ ತನ್ನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರದ; ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ.

विजारत, भी॰ ಮಂತ್ರಿತ್ವ; ದಿವಾನ ಗಿರಿ. - चिक्रेसा, पु॰ ಗೆದ್ದವ; ಜಯಶೀಲ ನಾದವೆ.

विज्ञ, वि॰ ಅರಿತವ; ಬಲ್ಲವ; ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

विज्ञप्ति स्त्री॰ ಜಾಹಿರಾತು; ಪ್ರಕ ಟಣೆ; ಇಸ್ತಿಹಾರು.

विज्ञापन, पु॰ ಜನರ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಗಾಗ ಹೊರಪಡಿಸುವ ಸೂಚನೆ; ಪ್ರಕಟಣೆ.

विटप, पु॰ ಮರ.

विदंबना, എം ಅನುಕರಣಮಾಡು ವಿಕೆ; ಆಣಕಿಸುವಿಕೆ; ಎಗತಾಳ ಮಾಡುವಿಕೆ.

विद्राना, अ॰ ಚದರಹೋಗು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿಯಾಗು; ಓಡಿ ಹೋಗು.

विडारना, स॰ ಚದರಿಸು; ಚಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡು; ನಷ್ಟ ಪಡಿಸು; ಓಡಿಸು; ಅಟ್ಟು.

विदाल, पु॰ धैरुपु.

विताण, पु॰ ಕೊಡುವಿಕೆ; ದಾನ ಮಾಡುವಿಕೆ; ಹಂಚುವಿಕೆ.

वितरना, स॰ ळ०ध्का.

वितके, पु॰ ಸಂದೇಹ; ಅನುಮಾನ. वितान, पु॰ ಮಂಡಪ.

वित्त, पु॰ ಹಣ; ಐಶ್ವರ್ಯ. विद, पु॰ ಅರಿತವ; ಬಲ್ಲವ; ಪಂಡಿತ.

विदरना, अ॰ ಹರಿದುಹೋಗು. स॰ ಹರಿ. विता, बी॰ ಹೊರಡುವಿಕೆ; ಪ್ರಸ್ಥಾನೆ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಹೊರಡಲು ಅನುಮತಿ;—होना ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು, ಹೊರಡು.

विदाई, ची॰ ಅಗಲುವಿಕೆ; ಹೊರಡು ವಿಕೆ; ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; ಹೊರ ಡಲು ಅಪ್ಪಣೆ.

विदारना, स॰ ಹರಿ; ಸೀಳು; ಸಿಗಿ. विदारित, वि॰ ಹರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಸೀಳ

ું હ્યું દેધું.

विदित, वि॰ ಮನವರಿಕೆಯಾದ; ७९८; ಅರಿತ.

विदीणं, वि॰ ಹರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಒಡೆದು ಹೋದ.

विद्षना, स॰ क्षेत्रिक्षः; कार्वाः.

विद्यालय, पु॰ क्रावंडार्थ.

विद्युत्, स्नो॰ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ. विदम, पु॰ ಹವಳ.

विद्रोह, पु॰ केउन्हें: विद्रोह, पु॰ केउन्हें; थलकाळा.

विद्रोही, पु॰ ಪಿತೂರಿಗಾರ; ಬಂಡಾ ಯಗಾರ.

विद्वेष, पु॰ ದ್ವೇಷ; ಹೆಗೆತನ; ವೈರ.

विधना, स्नी॰ ಸಂಭವಿಸಲಿರುವದು; ಆಗಲಿರುವುದು; ವಿಧಿ. पु॰ ಬ್ರಹ್ಮ.

विधाता, पु॰ ಮಾಡುವವ; ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತ; ಬ್ರಹ್ಮ.

विधान, पु॰ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ; ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ; ಕಟ್ಟು ಪಾಡು ; ಪದ್ಧ ತಿ. ैविशायक, पु॰ ಮಾಡುವವ; ರಚಿಸು ವವ; ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವವ. वि॰ ರಚನಾತ್ಮ ಕ.

विधि, **क्षी॰ ಕ್ರ**ಮ; ನಿಯಮ; ವಿಧಾನ.

े विधिवत्, कि॰ ನಿಯಮದಂತೆ; , ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ; ಉಚಿತ , ವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.

विधुर, वि॰ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತ್ರವ.

विनति) स्त्री० थैरु व्हः सनुद्धार्तः; विनती) ಏನಂತಿ.

विनम्न, वि॰ धार्गातः, ವಿನಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

विनय, स्त्री॰ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಬಿನ್ನಹ. विनसना, अ॰ ಹಾಳಾಗು; ನಶಿಸು. विना, अस्य॰ ಇಲ್ಲದೆ; ಹೊರತಾಗಿ; ವಿನಹ.

विनास, पु॰ ७४३; तगर. विनिमय, पु॰ ७०टा बर्ग्यु बत्त्र्र् क्रिक्षिः, एटा धटा का खेनु॰ टार्स्यु डै में टा के प्राप्त है है; एटा था कर कर के स्वाप्त कर स्वाप्त कर स्वाप्त कर स्वाप्त कर स्वाप्त स्वाप्त

विनियोग, पु॰ श्र ಪ ಯೋ तः; ಪ್ರಯೋಗ.

विनीत, वि॰ ವಿನಯಶೀಲ.

विनोद, पु॰ ತಮಾಷೆ; ಪರಿಹಾಸ್ಕ್ರ; ಆನಂದ.

विन्यास, पु॰ ಇರಿಸುವುದು; ७७० ಕರಿಸುವುದು.

विपक्ष, पु॰ ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷ; ವಿರೋಧ विमल, वि॰ ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲದ; ಸ್ವಚ್ಛ; ಪಕ್ಷ; ಪ್ರತಿವಾದಿ; ಶತ್ರು. विपत्ति, स्त्रीव २० इध ; इड्रा. विपन्न, वि॰ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ; ದುಃಖಿತ. विपरीत, वि॰ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲದ; ವಿರುದ್ಧವಾದ; ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದ. विपर्यय, पु॰ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದ; ಹಿಂದು ಮುಂದಾದ. विपिन, पु॰ ಕಾಡು; ಅಡವಿ; ಅರಣ್ಯ. ्रीविपुल, वि॰ ಬಹಳವಾದ; ಹೇರಳ ಾದ; ಅಗಾಧವಾದ. विप्लव, पु॰ च्गु० है; खंदर्र; ಬಂಡಾಯ; ದಂಗೆ. विभक्त, वि॰ ಬೇರೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. विभव, पु॰ ಐಶ್ವರ್ಯ; ಧನ; ಸಿರಿ.

विभाग, पु॰ धानतः; कार्धः; ७०४; ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ; ಇಲಾಖೆ. विभाजन, पु॰ ಭಾಗಿಸುವಿಕೆ; ಹಂಚು ವಿಕೆ.

विम्नांत, वि॰ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ. विभिन्न, वि॰ ಬೇರೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ; ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ; ನಾನಾಪ್ರಕಾ ರದ; ಬಗೆಬಗೆಯ. विभिन्नता, स्त्रो॰ ಭೇದ; ವೃತ್ಯಾಸ.

विभीषिका, स्त्री॰ ಭಯಂಕರನೋಟ. विभेद, पु॰ ಭೇದ; ವೃತ್ಯಾಸ. विमर्श, पु॰ मञ्जू हुँ हैं ; मधक ; ವಿಮರ್ಶೆ; ಪರೀಕ್ಷೆ.

विमर्शन, पु॰ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿಕೆ.

ನಿರ್ಮಲ.

विमाता, स्नी॰ ತಂದೆಯ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ; ಮಲತಾಯಿ.

विमुक्त, वि॰ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿದ. विसुल, वि॰ ಪ್ರತಿಕೂಲ; ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದೆ.

विमोचन, पु॰ धैळातळै. विमोह, पु॰ ७२३ तं; भुगुःडं. वियोग, पु॰ ಅಗಲಿಕೆ; ವಿರಹ. वियोगी, वि॰ उत् वर्रे कर्रे ಅಗಲಿರುವ.

विरक्त, वि॰ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ; ಅನಾಸಕ್ತ; ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲದ; ಉದಾಸೀನ.

विरक्ति, स्त्री॰ ठौु ठा तुः; धैर प्रठः; ಉದಾಸೀನತೆ.

विरचित, वि॰ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬರಿ ಯಲ್ಪಟ್ಟ.

विरत, वि॰ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ.

विरमना, अ॰ ಮನಸ್ಸಿಡು; ಅನು ರಕ್ತನಾಗು; ನಿಲ್ಲು; ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು.

विरल, वि॰ ಸುಲಭವಾಗಿ भेಕ್युದ; ದುರ್ಲಭವಾದ; ತಿಳಿಯಾದ: ತೆಳುವಾದ; ತುಸ; ಸ್ಪಲ್ಪ.

ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ; विरले, अन्य० ದುರ್ಲಭ.

विरस, वि॰ मंग्रु ; रुम्यू ठ. विरह, पु॰ ಅಗಲಿಕೆ; ವಿಯೋಗ.

ವೈರಾಗ್ಯ; ವಿರಕ್ತಿ विराजना, अ॰ ಶೋಭಿಸು; काध ರಾಗಿರು; ಮಂಡಿಸು विराजित, वि• ಸುಶೋಭಿತವಾದ; ಪ್ರಕಾಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. विराजमान, वि॰ ँ हु का ಶಮಾ ನ ವಾದ; ಶೋಭಾಯಮಾನ. विराट, वि॰ धळपटीबढू. विराम, पु॰ डढींಯುವಿಕೆ; ನಿಲ್ಲು ವಿಕೆ ; ವಿಶ್ರಾಮ. विरासत, स्त्री॰ పे ड्रा थे हर्ड ; ವಾರಸು. विरुद्, पु॰ धै ठां ठाः ; है । है । विरुद्ध, वि॰ ವಿರೋಧವಾದ. विरेचक, वि॰ भी ति का त्रां ि धा ಮಾಡುವ. विरेचन, पु॰ भंदि; జులాబు. विरोध, पु॰ ळागैडत : ఏटी०(द. विरोधी, वि॰ ವಿರೋಧಿಸುವ. पु॰ ಹಗೆ; ಶತ್ರು; ನೈರಿ. विलंब, पु॰ उदा; सार्वकाष्ठ; ವಿಳಂಬ್ಮ विलक्षण, वि॰ ಅದ್ಭುತವಾದ; ಅವೂ ರ್ವವಾದ; ವಿಚಿತ್ರವಾದ. विलखना, • अ॰ ದುಃ ಖಿತನಾಗು ; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಳ್ಳು. सಂ . ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳು; ಪತ್ತಿಮಾಡು. विलपना, भ॰ ಅಳು ; ವಿಲಾಷಿಸು. विलमना, भ॰ डढकाळा.

विराग, पु॰ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; विलसना, ೫० ಕಂಗೊಳಿಸು; ಶೋ ಭಿಸು; ವಿಲಾಸದಿಂದಿರು; ಆನಂ ದಿಸು. विलाप, पु॰ ಗೋಳಿಡುವಿಕೆ. विलापना अ॰ ಗೋಳಿಡು; ಶೋ ಕಿಸು. विलायत, पु॰ कॅंगिठंदैंर हं; इठ ದೇಶ ಸೀಮೆ. विलायती, वि॰ ಪರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾ ರಾದ; ವಿದೇಶ; ಪರದೇಶಿ. विलास, पु॰ ಸುಖಭೋಗ. विलीन, वि• ಅದೃಶ್ಯವಾದ; ಬೆರತು ಹೋದ. विलोकना, स॰ ನೋಡು; ಅವಲೋ ಕಿಸು. विलोचन, पु॰ ಕಣ್ಣು. विलोल, वि॰ ಚಂಚಲ; ಸುಂದರ. विवरण, पु॰ ತಪಶೀಲು; ವಿವರಣೆ. विवर्तन, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ. विवृश, वि॰ ಯತ್ನ ವಿಲ್ಲದ; ನಿರ್ವಾಹ ವಿಲ್ಲದ. विवाह, पु॰ ಮೃದುವೆ ; ಲಗ್ನ. विवाहिता, वि॰ ಮದುವೆಯಾದ ವಳು. विविध, वि॰ ಬಗೆಬಗೆಯ; ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರದ. विवेक, पु॰ ತಿಳಿವಳಿಕೆ; ಬುದ್ದಿ; ಅರಿವು; ಜ್ಞಾನ. विवेचन, पु॰ 🔪 ಪರಶೀಲನೆ; विवेचना, स्नो• ∮ ವಿಮರ್ಶೆ.

चित्राद, वि॰ ಸ್ಪರ್ಚ್ಛವಾದ; ನಿರ್ಮಲ ವಾದ; ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ; ಬಿಳಿಯ; ವಿಸ್ತೃತವಾದ.

चिशास्त्र, वि॰ ಪೂರ್ಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ವನ್ನು ಪಡೆದವ; ಕಾರ್ಯ ಕುಶಲ; ದಕ್ಷ.

विशिष्ट, वि॰ ಕೂಡಿದ; ಯುಕ್ತ; ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನುಳ್ಳ.

विशृंबल, वि॰ ತೆಡೆಯಿಲ್ಲದ; - ಸ್ನೇಚೈಯ.

तिशोषता, स्त्री॰ कँ ख्यु ता ठ है; डिकाबजात, डैं; बैडेंदबडें.

विश्लेषण, पु॰ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗ ಎಂಗಡಿಸುವಿಕೆ.

विश्व, पु॰ क्षतंड्यु; सुझ०खः. विश्वतनीय, वि॰ तं०धधक्रांकात. विश्वास, पु॰ तं०धेरुं.

विश्वासचात, पु॰ ಮೋಸ; ದ್ರೋಹ. विश्वासपात्र, पु॰ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ನಾದವ.

विश्वासी, वि॰ ನಂಬಿಕಸ್ಥ. विश्वम, वि॰ ಭೀಷಣ; ಬೆಸೆ (ಸಂಖ್ಯೆ). विश्यक, वि॰ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ; ವಿಷ ಯದ.

विषेला, वि॰ ವಿಷವುಳ್ಳ. विष्टा, ಫೊ॰ ಮಲ; ಹೆಂಟಿ.

विसर्जन, पु॰ ಬಿಡ್ಡುವಿಕೆ; ಮುಕ್ತಾ ಯ.

विसाल, पु॰ चंकिवे हैं ; सैश्वे हैं. विस्तार, पु॰ ळेटें छे ; केस्कुट. विस्तारना, स० ळंठविका; ठाउँ, ठाउँ। विस्कोट, पु॰ ळंडां, थिभेडनी ६ छं ठाउँ। विस्ताय, पु॰ एशुं कार. विहान, पु॰ ळंडां, विहान, अ॰ डेठातावा; ठाळ

विहार, पु॰ ತಿರುಗಾಡುವಿಕೆ. विह्वल, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ. वीरता, खो॰ ಶೌರ್ಯ. वीरान, वि॰ ಬೆಂಗಾಡಾದ; ಪಾಳಾದ; ಹಾಳುಬಿದ್ದ. वेतन, पु॰ ಸಂಬಳ; ಪಗಾರ; ತಲಬು.

ರಿಸು.

वेदना, स्त्री॰ कैश्बँ; तैशाव). वेदी, स्त्री॰ अध्युः तैरीत है. वेघना स॰ काक्ष्युः है कैरी. वेबशाला, स्त्री॰ तहुं हु हुग्छैं; యంहुं हुग्छैं; क्रोगिश इन्युं डैंशिद

ನಾಲಯ.

वेला, श्ली॰ মকাক্ষা; ক্লীঙ্যু; वेश । पु॰ বাংম; মঁলামা; ఆల० वेष । काठ; ठाग्रः वेदेशिक, वि॰ মठदौर्यदा. वैषा, पु॰ वौद्या; धिक्षेत्रु हत. वेषा, वि॰ ठीद्यानाहरू.

वैर पु॰॰ळागैडत. वैसे, कि॰ कारी; ಸುಮ್ಮನೆ. म्यंग) पु॰ ಎಗತಾಳಿ; ವ್ಯಂಗ್ಯೌ; **स्यंग्य }** ताळक्रहा.

स्यंजना, स्नी॰ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ವ್ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದು.

ब्यक्त, वि॰ शुद्धुः स्यम्, वि॰ चंध्रेचें प्रति० त्व. **म्यय, पु॰ ञै**ध्नु ; रुग्र्य.

ब्यवस्था, **बी॰** ಏರ್ಪಾಡು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ. **ब्याख्यान, पु॰** ಭಾಷಣ; ಉಪನ್ಯಾಸ. म्याध, पु॰ थैं(धैतावर.

ब्यापना, अ॰ ವ್ಯಾಪಿಸು; ಹರಡು. स्यापार, पु॰ चैंधर ; कार्आर.

ब्युरपत्ति, स्रो॰ ಶಬ್ದ ದಮೂಲರೂಪ. वण, पु॰ ळालाू.

बीहा, स्त्रो॰ ನಾಚಿಕೆ; ಲಜ್ಜೆ.

হা

शंका, स्त्री॰ गंवतील ; गंवर्टिंग शंकित, वि॰ ಹೆದರಿದ; ಸಂದೇಹ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ.

शंख, पु॰ ठ०थ ; रु०था. शंबर, पु॰ యుద్ద.

शंबल, पु॰ ग्रुँ ಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಭೋಜನ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಬುತ್ತಿ, ಸಾಥೇಯ.

शंबा, पु॰ ಶನಿವಾರ.

शंबुक, पु॰ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು; ಚಿಪ್ಪೆ ಗಲ್ಲು; ಬಸವನ ಹುಳು; ಕವಡೆ; ದೊಡ್ಡ ಶಂಖ.

ನೆಯ ತಿಂಗಳು. शआर, पु॰ १९३; ಪದ್ಧ ३.

शकर, पु॰ वेरें अर्हे; स्ट्रूत;

शभवान, पु॰ ಅರಬೀವರ್ಷದ ಎಂಟ

ಬುದ್ದಿ; ಅರಿವು;—दार ದಕ್ಷ.

शक, पु॰ ಶಂಕೆ; ಸಂದೇಹ; ಭಯ. शक्ट, पु॰ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡ; ಹೊರೆ; ಭಾರ; ಶರೀರ.

शकरकंद, पु॰ भेळे तैल रंग.

शकरपाला, पु॰ ठ० चं ठ छी। १ ಮಿಠಾಯಿ.

शकरलब, वि॰ ಮಿತಭಾಷಿ; ಮಾತಿನವೆ.

शकल, स्त्री॰ ಆಕೃತಿ; ಸ್ವರೂಪ; ನೋರೆ; ವೇಷ; ಮುಖಭಾವ; —सूरत ಮುಖಾಕೃತಿ.

शकील, वि॰ ಅಂದವಾದ; ಸುಂದರ ವಾದ.

शकोह, पु॰ दीबदू है है; धळा; .ಸಂದೇಹ; ಪ್ರತಾಪ.

शकर, स्त्रो॰ मन्द्रे ; न्रं स्ट्रामन्द्रे. शक्की वि॰ मंबर्देश कंड व्हार्च ; मंबर्ड ಯಾತ್ಮ.

शक, वि॰ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ; ಸವ: कृह. शक्ति, स्त्री॰ ಬಲ; ಪ್ರಭಾವ.

शक्य, वि॰ ಸಾಧ್ಯವಾದ; ಮಾಡ ಲ್ಪಡಬಹುದಾದ; ಸಂಭವವಾಗ

शक्क स्त्री० दे० शंकल.

शद्रत, पु॰ ಮನುಷ್ಯ ; ವ್ಯಕ್ತಿ.

श्राष्ट्रिसयत, श्ली॰ ज्रु है_ बु. शब्द्रसी, बि॰ ज्रु है_ तंड; जौ आहे_ हं. शाल, पु॰ ज्ञु डाग्ठ; ज्रु है_; हंस्राध्य; ठर्सैंशत.

शगुन, पु॰ इन्छात.

शागुनियाँ, पु॰ ಶಕುನ ಹೇಳಬಲ್ಲವ; ಹೋಯಿಸ.

कार्युका, दुः ಮೊಗ್ಗು; ಮುಗುಳು; ಹೂ; ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಹೊಸ ; ಘಟನೆ.

श्राप्तता, वि॰ ಅರಳಿದ; ವಿಕಸಿತ. शजर, पु॰ ಮರ; ವೃಕ್ಷ.

शजरा, पु॰ ವಂಶವೃಕ್ಷ; ವಂಶಾವಳಿ; ಮರ ; ಗಿಡ ; तकार्थ.

शह, वि॰ ಧೂರ್ತ; ಪಟಿಂಗ; ಮೂರ್ಖ.

शतदल, पु॰ ಕಮಲ. शतदंज, पु॰ ಚದುರಂಗ.

शतरंबनाज, यु॰ ध्वेद्यार्गनतं सधे गाउर.

शतरनी, स्त्री॰ ಜಮಖಾನೆ; ರತ್ನ ಗಂಬಳಿ; ಚದುರಂಗದ ಹಾಸು. शतांश, दु॰ ನೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ. शताब्दी स्त्री॰ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ; ಶತಮಾನ.

शतायु, पु॰ ನೂರು ವರ್ಷಗಳು ಜೀವಿ ಸಿರುವವ.

षाबु, पु॰ ಆಗದವ ; ಹಗೆ ; ವೈ ರಿ. षाबुसा, को॰ ಹಗೆತನ ; ವೈ ರ. षादीद, वि॰ ಬಹಳ ; ಅತಿ ; ಕಡು. शनाफ़्त, को॰ ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ. प्रतास, वि॰ ಗುರುತಿಸುವವ. शनै:, कि॰ ಮೆಲ್ಲನೆ; ನಿಧಾನವಾಗಿ; शनै: शनै: ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ.

भाषा, की॰ ಆಣೆ; ಪ್ರಯಾಣ; ಶಪಥ.

शफ्रक, ची॰ సంజీగింపు; అరు ಣೋದಯ.

शक्रकत, स्त्री॰ ಕೃಪೆ; ದಯೆ.

शक्ता, स्त्री॰ ಆರೋಗ್ಯ; ದೇಹಸೌಖ್ಯ. शक्तास्त, स्त्री॰ ಆಸೆ; ಶಿಫಾರಸು.

शफाखाना, पु॰ ಆಸ್ಪತ್ರೆ; ಚಿಕಿತ್ಸಾ ಲಯ.

शक्ती, वि॰ ಶಿಘಾರಸು ಮಾಡುವವ; ನಡುವೆ ಬಂದು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವವ.

शक्रीक, वि॰ ದಯಾಳು.

श फूका पु॰ दे॰ शापूका. श फ्काक, वि॰ ಶುಭ್ರವಾದ; ಪಾರ ದರ್ಶಿ.

शब, स्त्री॰ ठाडे); ऋर्णका.

शवनम, स्त्री॰ ಮಂಜು; ಇಬ್ಬನಿ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಯವಾದ ಬಟ್ಟಿ.

शबनमी, स्नी॰ र्रंगिष्टी घटते.

शववरात, എ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಒಂದು ಹಬ್ಬ. ಆದಿನ ರಾತ್ರಿ ದೇವದೂತರು ಜನರಿಗೆ ಐಶ್ವರೃ ಆರೋಗ್ಯ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ದಯವಾಲಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಲಾ ಗಿದೆ. शबला, ची॰ ಕಾಮಧೇನು. निः । शबाब, पु॰ ಯೌವನ; ತಾರುಣ್ಯ; ಚಿಲುವು; ಹೋಲುವಿಕೆ.

शवाहत, की॰ ಆಕೃತಿ; ಮುಖಾ ಕೃತಿ; ಮುಖಭಾವ. शविस्ताँ, पु॰ ಮಲಗುವ ಕೋಣೆ.

शाबीह, बी॰ ಚಿತ್ರ; ಭಾನ ಚಿತ್ರ. शाबोरोज़, अब्य॰ ಹಗಲಿರಳೂ; ಆಹೋರಾತ್ರಿ.

शाल्बो, स्त्री॰ ರಜನೀಗಂಧ. शाम पु॰ ಕ್ಷಮೆ; ಶಾಂತಿ; ತಾಳ್ಮೆ. शामन, पु॰ ಅಡಗುವಿಕೆ; ಶಾಂತಿ; ದಮನ.

शमला, पु॰ ರುಮಾಲೆ. शमशेर, सी॰ रुंड्रे. शमा, सी॰ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿ. शमादान, पु॰ ಮೇಣದ ಬತ್ತಿಯ ಸಮೆ.

হানা, দু০ থানু আচ; হাজার কুলু. হানান, দ্বাি মান্টাল, হাতআছ. হানা, দু০ হানতাত, হানা, বি০ জাম; মুণু. হানা, দু০ মাজ্যান, হানা, দু০ মাজ্যান, নিট্রমা ভারান, দু০ আগ্রামানীর নিট্রমা ভারান, দু০ আগ্রামানীর নিট্রমা ভারান, দু০ আগ্রামানীর নিট্রমা

श्वयनागार, पु॰ ಶಯನಗೃಹ ; ಮಲ ಗುವ ಕೋಣೆ.

शस्या, बी॰ काश्रेतै; ಮಂಚೆ. शर, पु॰ ಅಂಬು; ಬಾಣ. शरभ, की॰ ಮೆತ; ಧರ್ಮ; ಮಾರ್ಗ; ಉಪಾಯ; ಮುಸ ಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ.

शरमिन्दगी

शरहें, वि॰ ಮುಸಲ್ಮಾ ನೀ ಧರ್ಮ ಹುಸಾರವಾದ;—पाजामा ಉದ್ದ ವಾದ ಇಜಾರು;—वाही, ಬಹಳ ಉದ್ದವಾದ ಗಡ್ಡ.

.इतरण, स्त्री॰ ಮರೆ; ಆಶ್ರಯ. इतरणागत, वि॰ ಮರೆಹೊಕ್ಕ; ಶರಣಾ ಗತನಾದ.

शरत्, बी॰ ব্যক্ত; সত্রুব্র ধ্রণ; গ্রহার্ড্য. शरकाल, पु॰ গ্রহার্ড্য. शरद, ঝो॰ ३॰ शरत्. शरवत, पु॰ অব্যাব্রু; ক্রান্ট;

शरम, द्वा॰ ठाखंडै. शरम, द्वा॰ ताथंडें; एखंडू; प्रव्हेंशखं; क्वात; गाउँक. शरमाज, वि॰ धळपंकाते ताथं

ಕೊಳ್ಳುವ; ಲಜ್ಜಾ ಶೀಲ. शरमाना, ಈ ನಾಚಿಕೆಗೊಳ್ಳು; ಲಜ್ಜಿ ತನಾಗು. ಈ ನಾಚಿಕೆ ಗೊಳಸು; ಮಾನ ತೆಗೆ; ಲಜ್ಜಿ ತ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು.

शरमाल, वि॰ दे॰ शरमीला. शरमा विक॰ ता थे हैं ति ० तं थं; शरमी विक्षेट्र का तैर्तेकात. शरमिन्द्री, स्त्री॰ ताथेहैं ति प्र् शरमिन्दा, वि॰ ನಾಚಿಕೆಗೊಂಡ; ಲಜ್ಜಿತ.

शासीला, वि॰ ता थे है యు धु; లజ్జాలు.

शहर, पु॰ घी० है का है कि.

शरह, स्त्रो॰ धैं सु छै ; धैं र चै ; यै छै ; तर.

शराकत, क्षी॰ মংচিঠা এই; ফান.. शराफ्रत, ক্ষী॰ ম⁷జన్య; డೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ.

चाब ज़ी॰ ಸಾರಾಯಿ; ಮದ್ಯ. शराबसाना, पु॰ ಸಾರಾಯಿ ಅಂಗಡಿ. शराबसोरी, जो॰ ಕುಡುಕತನ.

शराबी, वि॰ चंऽदंऽ चं.

शाराबोर वि॰ ತೊಯ್ದ ; ನೆನೆದ. शरार, पु॰ ಬೆಂಕಿ ಕಿಡಿ.

शरारत, ज्ञी॰ डः०धंडत ; केश्यंछै ; कार्यंश्युं.

हारीभत, बी॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ.

शरीक, वि॰ ಸೇರಿದ; ಸಮ್ಮಿಳಿತ; ಜೊತ್ತೆಗಾರ; ಭಾಗಸ್ಥ.

शरीफ्र, वि॰ ಪವಿತ್ರ. पु॰ ಕುಲೀನ; ಸಭ್ಯ; ಗೌರವಸ್ಥ.

शरीफ्रा, पु॰ १९ ड० इंध.

शरीर, पु॰ ದೇಹ. वि॰ ದುಷ್ಟ; ದುರುಳ.

शारीरी पु॰ ಶೇರಧಾರಣೆ ಮೂಡಿ - ದವ; ಆತ್ಮ; ಜೀವ; ಪ್ರಾಣಿ. शार्करा, सो॰ ಸಕ್ಚರೆ; ಕಲ್ಲುಸಕ್ತರೆ. 'शैंसें, स्त्री॰ ಪಣ; ಕರಾರು; ನಿಬಂ ಧನೆ.

शर्तिया क्रि॰ ಖಂಡಿತವಾಗಿ; ದಿಟ ' ವಾಗಿ. वि॰ ನಿಶ್ಚಯವಾದ.

शर्म, स्त्री० दे० शरमः

शर्मीला, वि॰ दे॰ शरमीला.

शर्वरी, वि॰ ಸಾಯಂಕಾಲ; ರಾತ್ರಿ. शलाम १ पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸಿಹಿ शलजम र ಮೂಲಂಗಿ.

शलभ, पु॰ ಮಿಡತೆ.

शलल, go ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿಯ ಮುಳ್ಳು.

शलाका, എം ಕಡ್ಡಿ; ಸರಳು; ಸಲಾಕು; ಬಾಣ; ತಾಳೆ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿ ಸುವ ಉಕ್ಕಿನಮಳೆ.

शालीता, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ದಪ್ಪ ನಾದ ಬಟ್ಟಿ.

शल्का, पु॰ ಅರೆತೋಳಿನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕುಪ್ಪಸ.

शस्य, पु॰ ಒಂದು ಬಾಣ; ಅಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ; ಎಲುಬು; ಮೂಳೆ.

शल्यकिया, स्त्री॰ ठंडु क्षेत्रे हैं,. शव, पु॰ कैंछ; रु. टं.

शवदाह, दु॰ ದಹನಕ್ರಿಯೆ; ದಾಹ ಸಂಸ್ಕಾರ.

शश, पु॰ ಮೊಲ; ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕಲೆ ಅಥವಾ ಕಳಂಕ. शशक, पु॰ ಮೊಲ. **शशमाही, वि॰** ಆರುತಿಂಗಳ; **ಅರ್ಧ** ವಾರ್ಷಿಕ.

शश-व-पंज, go ಚಿಂತೆ; ಅಸಮಂಜಸ; ವಿಚಾರ; ತೊಡಕು.

शशांके } पु॰ धन्त्र्जु.

शप्य, बी॰ ಗರಿಕೆಹುಲ್ಲು.

शस्त, दु॰ ಗುರಿ. क्ली॰ ಹೆಬ್ಬೆ ರಳು; ನಕ್ಕಿ ; ವಿೂನು ಹಿಡಿಯುವ ಮುಳ್ಳುಗಾಳ.

शब, दु॰ ಆಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ.

शक्किया, की॰ ಹುಣ್ಣು ಕುರು ಘಾಯ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ.

शक्कार, पु॰ ಸಿಪಾಯಿ; ಸೈನಿಕ.

शक्सारी, वि॰ ಶಪ್ತವನ್ನು ಧರಿಸಿದ; ಆಯು ಧ ಪಾಣಿಯಾದ. पु॰ ಸಿಪಾಯಿ; ಸೈನಿಕ.

शकागार, पु॰ ಆಯುಧಶಾಲೆ. शस्य, पु॰ ಎಳೆಹುಲ್ಲು; ಬೆಳೆ; ಪೈರು. शहंशाह, पु॰ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ;

ಚಕ್ರವರ್ತಿ; ಸಾರ್ವಭೌಮ. शहंशाही, वि॰ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೊಪ್ಪುವ.

चो॰ ಸಾವಾ ಭಾಮತ್ವ.

शाह, पु॰ ರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಸಮ್ರಾಟ.

चि॰ ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ; ಶ್ರೇಷ್ಠ

ತರವಾದ. ಕುಂ ಚದುರಂಗದಾಟ
ದಲ್ಲಿ ಯ್ತಾವುದಾದ ರೊಂದು
ಕಾಯನು. ಶಹ್ಮ (ಭಾಜನಿಗೆ

ಕಾಯನ್ನು ಶಹ (ರಾಜ)ನಿಗೆ ಅಪಾಯವಾಗುವಂಥ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ **ಹುವಿಕೆ.** शहजादा, पु॰ काक्ष्मध्यात्रत. शहजोर, वि॰ धधैद्ध ; ष्ठमुँ जञ्ड. शहजोरी, स्त्री॰ धध ; ष्ठमुँ ; ಅತ್ಯा स्वरूप.

शहत पु॰, दे॰ शहद. शहतीर,पु॰ ताधी; ताधा; ठिक्षेत्रा.

सहत्त, पु॰ ಹಿಪ್ಪಲಿ ನೇರಳೆ; ಕಂಬಳಿ . ಹಣ್ಣು.

शहर, पु॰ थैंरता डायु; ಮಧा. शहना, पु॰ तंति व तुः है; है कडाु थ. शहनाई, स्नो॰ ६० ताञ्चत्युः कुः अ ग्रुव.

शहबत, बी॰ काమ; ಸಂಭೋಗ: शहबाला, दु॰ ವಿವಾಹ ಕಾಲದ ಲ್ಲಿ ಮದವಣೆಗನ ಸಂಗಡ ಬರುವ ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕ.

शहर, पु॰ ಪಟ್ಟಣ; ನಗರ.

शहरियत, **क्षी॰ ನಾಗರಿಕತೆ ನಾ** ಜೋಕು.

शहरी, वि• ಪಟ್ಟಣದ ; ಪಟ್ಟಣಿಗ ; ನಾಗರಿಕ.

शहवत, स्नी० दे० शहबत.

शहादत, स्त्री॰ ಸಾಕ್ಷ್ಯ; ಪ್ರಮಾಣ; ರುಜುವಾತು.

शहाब, पु॰ ಅಚ್ಚ ಗೆಂಪು.

शहामत, स्नी॰ ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ; ಮಹತ್ವ. शहीद, पु॰ ಸತ್ಯ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯ ಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆತ್ತವ; ಸತ್ಯಸಾಕ್ಷಿ. शांत, वि॰ सँगें ಮೈವಾದ; ಸದ್ದಿಲ್ಲದ; ಉದ್ವೇಗವಿಲ್ಲದ; ಉದ್ರೇಕವಿಲ್ಲದ; ಸ್ಥಿ ರವಾದ.

शाह्स्तगी, जी॰ ಶಿಷ್ಟತೆ; ಸಹೃದ ಯತೆ; ಮನುಷ್ಯತ್ವ.

शाइस्ता, वि॰ प्रद्गुः, वैद्युः, ವಿನಯ ವುಳ್ಳ ; ನಮ್ರನಾದ.

शाक, पु॰ काळी संघु; उठकारे.

शाक्र, वि॰ ಗಡುಸಾದ; ಅಸಹ್ಯ ವಾದ; ಕಷ್ಟವಾದ.

भाकर, पु॰ गाँवित ಹೂಡುವ ಪಾ.ಣಿ.

शाकर, पु॰ ಹವನದ ಸಾಮಗ್ರ; ಸಮಿತ್ತು.

शकाहार, पु॰ त्रस्राहुकार.

शाकाहारी, पु॰ मम्मुकारी.

शाकिर, वि॰ चೃडञ्लू; ম৹ভার্য়; ভুৱু.

शाकी, वि॰ ದೂರು ಹೇಳುವವೆ; ದಾ ವೆಮಾಡುವವೆ; ಜಾಡಿ ಖೋರ.

शाख, बी॰ ಕೊಂಭೆ; ಟೊಂಗೆ; ತುಂಡು; ವಿಭಾಗ; ಕೊಂಬು; ಕೋಡು.

शासा, स्ती॰ चैं००थै; धैं००तै; ಶಾಖೆ; ವಿಭಾಗ.

शागिर्दी, ची॰ वेब्रुवु; ग्रेंदै

शाख्य, पु॰ ಮೋर्स ; संदर्ध.

·शाक, यु॰ स्वाहित<u>े</u> स्थार

शात, वि॰ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ; ಮಸೆದ; ಬಡಕಲಾದ.

शातिर, पु॰ प्रजडः ; ಮೋಸ್ಸಗಾರ. शाद, वि॰ ಪ್ರಸನ್ನ ನಾದ; ಸಂತುಷ್ಟ; ತುಂಬಿದ. पु॰ ಪತನ.

शादमान, वि॰ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ; ಪ್ರಸನ್ನ ನಾದೆ.

शादमानी, श्ली॰ ম০ঙ্গীংর; গ্রুম নুঙী.

शादाब, वि॰ ಪೈರುಪಚ್ಚೆ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ.

शादियाना, पु॰ ಮಂಗಳವಾದ್ಯ; ಆನಂದೋತ್ಸವ.

शादी, स्नी॰ ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ; ಮದುವೆ; ವಿವಾಹ.

शान, **क्षी॰** ವಿಜೃಂಭಣೆ; ಠೀವಿ; ಥಳಕು; ಒನಪು; ಒಯ್ಯಾರ.

शानदार, वि॰ ಠೀವಿಯ; ಬೆಡೆಗಿನ; ಭವ್ಯ.

शान-शोकत, खी॰ डंಳಕುಬೆಳಕು ; ಆಡಂಬರ; ವೈಖರಿ.

शाना, पु॰ धार्धिती.

शाप, पु॰ ಶಾಪ; ಜರೆಯುವ ನುಡಿ; ಧಿಕ್ಕಾರ.

शापग्रस्त, वि• ಶಾಪಕೈಗುರಿ ಯಾದ

शापसुध्त, वि॰ ಶಾಪದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ. " शाफ़ी, वि• ಗುಣಪಡಿಸುವ; "ಜತ ಕಾರಿ.

शाबाश, अ॰ धेराजा ! ध्रथे चे ! इस धुरुमा !

शाबाशी, स्त्री॰ ಹೊಗಳಿಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ वि॰ ಸಾಧುವಾದ.

शाम, ची॰ ಸಂಜೆ; ಬೈಗು. पु॰ ಅರಬೀದೇಶದ ಉತ್ತರಭಾಗದ ಹೆಸರು.

शामत, खी॰ ದುರದೃಷ್ಟ; ದೌರ್ಭಾ ಗೃ; ವಿಪತ್ತು; ಕೇಡುಗಾಲ ದುರ್ದಶೆ.

शामतज्ञदा, वि॰ ಅದೃಷ್ಟಹೀನ; ಮಂದಭಾಗ್ಯ; ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ. शामियाना, पु॰ ಚಪ್ಪರ; ಡೇರೆ. शामिख, वि॰ ಕೂಡಿದ; ಸಮ್ಮಿಳಿತ ವಾದ; ಸೇರಿದ.

शामिलात, ची॰ ಹುದುವು; ಪಾಲು ದಾರಿಕೆ; ಸೇಧಿರುವಿಕೆ.

शामी, चो॰ ಬಿತ್ತ ದೊಣ್ಣೆ ಮುಂತಾ ದುವುಗಳಿಗೆ ಹಾಕುವ ಲೋಹದ ಹಿಡಿ; ಅಣಸು; ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಳೆ. शायक, पु॰ ಅಂಬು; ಬಾಣ; ಕತ್ತಿ.

शायक, वि॰ ಸಿಂಗಸಿದ; ಸೋಕಿನ; ಅಭಿಲಾಷಿ.

शायद, अस्य• ಬಹುಶಃ.

शायर, पु॰ र्चं ఏ.

शायरा, स्त्री॰ चंत्रधाः हुं. शायरी, स्त्री॰ चंत्रडु; चंत्रडे; कत्रु. **शाया, वि॰** ಪ್ರಕಟವಾದ; ಪ್ರಕಾಶಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

शायी, घि॰ ಮಲಗುವವ ; ನಿದ್ರಿಸು ವವ.

शारंगी, बी॰ ಸಾರಂಗಿಯೆಂಬ ವಾದ್ಯ. शारिका, बी॰ ಮೈನಾ ಎಂಬ ಪಕ್ಷೆ. शारीरक वि॰ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿ:

्शारी रिक ∮ ಸಿದ; ದೈಹಿಕ. शास्त्र, पु॰ ತೇಗದ ಮರ; ಸಾಗ ವಾನಿ. स्ना॰ ಶಾಲು; ಶಾಲುವೆ ಸಕಲಾತಿ.

शावक, पु॰ ಮರಿ.

शासक, पु॰ ಆಳುವವ.

शासित, वि॰ एशु. हैं तैं भिरानत. शास्ति, बो॰ ठामतं; हेर्ह्यं; तव्यते. शाहंशाह, पु॰ ट्येक्काटन क्षान्तिकः अहुं चहेर ; स्वाचार्यां स्वाचार्ये

शाहंशाही, দ্ধী॰ ಮಹಾರಾಜಾಧಿ ರಾಜನ ಘದವಿ; ಸಾರ್ವಭೌ ಮತ್ತ.

शाह, पु॰ ರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಮಹಾ ರಾಜ; ಬಾದಶಹ.

शाहज़ादा, go ರಾಜಕುಮಾರ. शाहज़ादी, स्नी॰ ರಾಜಕುಮಾರಿ.

शाहबाज, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣದ ದೊಡ್ಡಗಿಡಗ. साहाना, वि॰ ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ. शाहिद, पु॰ ಸಾಕ್ಷಿಗಾರ; ಸಾಕ್ಷಿ. वि॰ ಸುಂದರವಾದ.

शाही, वि॰ ಅರಸನ; ರಾಜನ; ರಾಜಾರ್ಹ. എ। ಶಾಸನ; ಆಳಿಕೆ.

शिकंजा, पु॰ ಒತ್ತುವ ಅಥವಾ ಬಿಗಿ ಯುವ ಯಂತ್ರ ; ಕೋಳದಮರ.

शिकन, ची॰ ಮುದುರುವಿಕೆ; ಉಡುಗುವಿಕೆ; ನಿರಿಗೆ; ಸುಕ್ಕು.

शिक्स, पु॰ ಹೊಟ್ಟಿ; ಉದರ. शेक्सी, वि॰ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರಾಧ; ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಿನ; ಆಗರ್ಭ; ಒಳಗಿನ.

शिक्सी-कास्तकार, पु॰ ಒಬ್ಬ ರೈತ ನಿಂದ ವಾರಕ್ಕೆ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಲು ಜವಿೂನನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರೈತ.

शिकरा, पु॰ देंश्ते; रेदिते.

सिकवा, पु॰ ದೂರು; ನಿಂದೆ; ಚಾಡಿ.

चिकस्त, स्नो॰ ಸೋಲು; ಅವಜಯ; —देना ಸೋಲಿಸು;—साना ಸೋಲು.

शिकस्ता, वि॰ ಒಡೆದ; ಮುರಿದ; ಭಗ್ನ ವಾದ; ಮೋಡಿ (ಬರಹ).

शिकायत, बी॰ ದೂರು; ಚಾಡಿ; ನಿಂದೆ; ರೋಗ.

शिकार, ची॰ थैं थैं; थैं थैं थैं थैं थैं थैं ಕೊಲ್ಲಲ್ಪ थें गुरुष्ठ गुरु নিক্তার্নাছ, দ্বী ত থাং ধ্বিত্যাক্তার মুধ. হিকারী, বুত থাং ধ্বীনাচা; থাং ক্রবর. নিম্নক, বুত শ্বিনা ক্রমের ;

ಗುರು; ಉಪಾಧ್ಯಾಯ.

शिक्षण, पु॰ విద్యా భ్యా प्रः शिक्षा, स्तो॰ పిద్యं ; ঠিন্ত্ৰ ; దండనే. शिक्षाप्रद, वि॰ ঠিন্তুল ಕೊಡುವಂಥ.

शिक्षार्थी, पु॰ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ.

शिक्षाविभाग, पु॰ ಸರಕಾರದ ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆ.

शिक्षित, वि॰ ಓದುಕಲಿತ; ಶಿಕ್ಷಣ ವನ್ನು ಪಡೆದ; ವಿದ್ವಾಂಸ; ಪಂಡಿತ.

নিৰোঁৱ, বু০ বঠিগুলৈ ২৯ চালু. নিৰোক, বু০ ঘাঁধাু ন ৰাজন ; ১৯১০; নালিয়াত; ক্তাস্ত

शिखा, बी॰ ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; ದೀಪದ ಕುಡಿ.

शिखि, पु॰ বরিভা; మయుంర. शिगाफ, पु॰ चैंग অঠু ফুল আ; బঠাভা; ফাড়; মংখা; ఒడేचा; ভাগভা.'

शिगुफ्रता, वि॰ ಅರಳಿದ.

श्चिन्तूका, पु॰ ಮೊಗ್ಗೆ; ಮುಗುಳು; ಹೂವು; ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸಂಗತಿ; —श्विलाना ತಮಾಷೆಗೆ ಏನಾದ ರೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸು.

शिताब; कि॰ ಬೇಗನೆ; ಶೀಘ್ರವಾಗಿ. शिताबी, की॰ ಆವಸರ. রিনি, বি॰, থাণে... হিষেক, বি॰ মঞ্জিলার; আ্রেচ্ছ., হিনারে, ক্লাি॰ বাং মার্চার্ডা; গুণা, বাং দুক্লু, হিনারে, ক্লাি॰ নার্চার্ডা; মঠ প্রক্রা; মঠপ্রভুর, হিনারে, বি৽ নার্চার্ডারেরেরে, হিমেরে, বু৽ নার্চারেরে, ইঞ্চার, হিরেকেন, ক্লাি॰ মাহ্যা; প্রানা; ৯র্নু, হিরেকার, ব্লাি॰ মাহ্যা; প্রানা; ৯র্নু, হিরেকার, ব্লাি॰ মাহ্যা; প্রানা; ৯র্নু, হিরেকার, ব্লাি॰ বাং মার্চার, প্রানা, বাং মার্কার, বাং ক্লাাল্যান্ত্র, প্রানার, বাং ক্লাাল্যান্ত্র, বাং ক্লাল্যান্ত্র, বাং ক

शिरकाण, पुः ಯುದ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ ಆಯುಧಗಳ ಪೆಟ್ಟು ತಾಗ ದಂತೆ ಧಂಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಬ್ಬ ಣದ ಮೊಕವಾಡ; ಶಿರಸ್ತಾಣ.

शिराकत, कोಂ ಪಾಲುದಾರಿಕೆ; ವ್ಯಾ ಪಾರ ಆಸ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಜಂಟಿ ಅಧಿಕ್ಕಾರ; ಭಾಗ; ಸಹ ಕಾರ; ವೈಯಕ್ತಿಕವಲ್ಲದ್ದು.

शिरीष, पु॰ भैठी मक्षा हुए स्वार्थक. शिरोघाषे, वि॰ डंडें ಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸತಕ್ಕ; ಆದರದೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ.

शिलवर, ब्रॉ॰ दे॰ सिलवर. शिला, ब्रॉ॰ ಕಲ್ಲು ; ಬಂಡೆ. शिलाजीत, पु॰ ಶಿಲಾಜಿತ್ತು ; ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಒಂದು ಔಷಧ.

विकालेस, पु॰ वैध्या कार्रत.

शिख्य, पु॰ चुँ चराधाः; चार्यथ ১ ದೈ; ಕಲ್ಲುಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸ. शिखो, पु॰ वेशु कार्यः; మरी ಕಟ್ಟು ವವ; वेशुः; ಚಿತ್ರಗಾर. शिविका, बी॰ অधूಕ್ಕೆ; ಡೋಲಿ.

शिविर, पु॰ तांकार; वैश्वे; हैथेर. शिष्ट, वि॰ प्रकारिश्य; हा॰डं; क्षेत्रर: राहेश्य: हार्डं:

ಧೀರ; ಸುಶೀಲ; ಸಭ್ಯ; ಶ್ರೇಷ್ಠ. 'शिष्टाचार, दु॰ ಸಾಧುವಾದ ನಡವ ೪ಕೆ; ವಿಧೇಯತೆ.

शिस्त, ची॰ ವಿಶನ ಹಿಡಿಯುವು ಕೊಕ್ಕೆ; ಗಾಳ; ಗುರಿ;—এ ৣ శ్రో; ಶಿಸ್ತು.

शोकर, पु॰ ಹನಿ; ತುಂತುರು; ಗಾಳಿ; ಸೀರಿನ ಹನಿ.

शीघ्र, कि॰ ಬೇಗನೆ. शीतज्वर, पु॰ ಚಳಿಜ್ವರ.

शीतल, वि॰ ತಣ್ಣ ಗಿರುವ; ತಂಪಾದ; ತೃಪ್ತ. पु॰ ತಂಪು.

शीतला, स्नी॰ ಸಿಡುಬು ; ಮೈಲಿಗೆ. शीर, पु॰ ಹಾಲು.

शोरगर्म, वि॰ मूं धु ಬೆಚ್ಚ ಗಿರುವ; ಉಗುರು ಬೆಚ್ಚ ಗಿರುವ; ಕಫೋಪ್ಪ.

शीरा, पु॰ प्रक्लू ठ हु, राष्ट्र , इंट्र , इंट

शीरीं, वि॰ ಸಿಹಿಯಾದ; ಮಧುರ ವಾದ; ಪ್ರಿಯ; ಪ್ರೇಮದ.

षीरीज़बाँ, स्नी॰ ನಲ್ವಾತು; ಸವಿ ನುಡಿ. शीरीनी, बी॰ ಸವಿ; ಮಾಧುರ್ಯ शीर्ण, वि॰ ಭಗ್ನವಾದ; ಹರುಕು ಬರುಕಾಗಿರುವ; ಕೃಶವಾದ. शीर्ष, पु॰ ತಲೆ; ಹಣೆ; ತುದಿ.

शाष, पु॰ ತಿಲೆ; ಹಣೆ; ತುದಿ शीषक, पु॰ ಶಿರೋನಾಮೆ.

शील, पु॰ ನಡೆನುಡಿ; ಆಚರಣೆ; ಸ್ವಭಾವ; ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆ; ಜಾಣ.

शीलवान्, वि॰ ಶೀಲವಂತ; ಒಳ್ಳೆಯ ೯ ಆಚರಣೆಯುಳ್ಳ.

रोज्य. पु॰ ಒಂದು ವೃಕ್ಷಣಾತಿ; ಬೀಟೀಮರ

शीशमहल, पु॰ గాంజిన మని. शीशा, पु॰ గాంజు; ಕನ್ನಡಿ.

शीशी, खो॰ गाः थेत ಬುಡ್ಡ; ಸೀಸೆ; ಬಾಟ್ಲ

ಶೈಕ, go ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು. ಶೃಕ, go ಗಿಣಿ.

ग्रकराना, पु॰ ಕೃತಜ್ಞ ತೆ; ಕಾರ್ಯವು ಮುಗಿದನಂತರ ಕೃತಜ್ಞ ತೆಯಿಂದ ಕೊಡುವ ಹಣ.

ಶುಕಾ, ಡಿಂ ಹುಳಿಯಾದ; ಹುಳ್ಳ ಗಿರುವ ರು ಮಜ್ಜಿಗೆಯ ನೀರು. ಶುಣಾ, ಹಾಂ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು; ಶಂಖ.

ತ್ರಾಕ್, ಡಿಂ ಬಿಳಿಯ. ಇಂ ಒಂದು ಗ್ರಹ; ನೀರ್ಯ; ಪೌರುಷ.

ತ್ರಕ್ಕ ತಂ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪ್ರಕಟಣೆ; ಧನ್ಯವಾದ. ह्यक्रमुजारी, स्नी॰ ಉಪಕಾರಸ್ಕ್ರರಣೆ; ಕೃತಜ್ಞ ತೆ. शुक्रिया, पु॰ ಧನ್ನವಾದ.

गुक्तपा, पु॰ फ्र_{श्ल} २०१ गुक्क, वि॰ धेर्धळा.

ಪ್ರजा, वि॰ ವೀರ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

शुजाअत, स्नी॰ ಶೌರ್ಯ; ಪರಾ ಕ್ರಮ.

ग्रुतुर, पु॰ ಒಂधै;—कीना ಹಗೆತನ ವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವ;—गमज़ा ವೋಸ; ಕಪಟ.

गुतुरगाव, पु॰ ಜರಾಘೆ.

ग्रुत्रसुर्ग, पु॰ ಉड्यु ಪಕ್ಷಿ. ग्रुद, वि॰ పురాకत. पु॰ ಯಾವು

ದಾದರೂ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಾರಂಭ.

शुर्नी, स्नी॰ ಸಂಭವಸಲರುವ ಮಾತು.

ग्रुब्स्पित्र, पु॰ ತಪ್ಪೋಲಿ. ग्रुक्रा, पु॰ ನೆರೆಯವ.

शुवहा, पु॰ ಸಂದೇಹ ; ಸಂಶಯ ; ಭ್ರಾಂತಿ.

ಪ್ರभ, वि• ಮಂಗಳಕರವಾದ. पु• ಮಂಗಳ; ಶುಭ.

ग्रुमचितक, वि॰ ఓ శ్రీషి.

जुमा, स्त्री॰ ಶೋಭೆ; ಕಾಂತಿ. जुम, वि॰ ಬಿಳಿಯ; ಉಜ್ಮಲ.

ग्रुमार, पु॰ मंग्ये, ; अक्षेरी ; धैर्मु ; धैरानुस्मार.

शुमारी, स्त्री॰ ಎಣಿಕೆ.

द्युमाल, सो॰ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕು. द्युरू, पु॰ ಮೊದಳು; ಪ್ರಾರಂಭ. बुल्क, फु॰ धाविती; कान्त्रधाः शेक्साती, बी॰ धार्नु. ಭೀಜು; ರುಸುಂ. शेक्सा, वि॰ धार्मु. ज

शुक्षा, ची॰ गैरवै; ಪರಚರ್ಯೆ. शुक्क, वि॰ ಒಣಗಿದ; ನೀರಸವಾದ. शुक्कर, पु॰ ಹಂದಿ.

चून्य, पु॰ ಸೊನ್ನೆ ; ಖಾಲಿ ; ಏನೂ. ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳ. कि॰ ಏನೂಯಿಲ್ಲದ; ಖಾಲಿಯಾದ; ವಿಹೀನ; ರಹಿತ.

शूप, पु॰ ಮೊರ.

ಶ್ವಗ, ಡಂ ಅವಲಕ್ಷಣವಾದ; ಕೆಟ್ಟಮ್ಣ; ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ; ಲೋಭಿ. ಶ್ವೀ, ಡಂ ವೀರ; ಸೂರ್ಯ.

ವುಹ, ತಂ ಮುಳ್ಳು; ಶೂಲ.

শৃৰজা, ঝা॰ ಕ್ರಮ; ವರಿಸೆ; ಸರ ಪಳ; ಸಂಕೋಲೆ; ಡಾಬು.

भृंग, पु॰ ಶಿಖರ; ಗೋಪುರ; ಕಲಶ. भृंगार, पु॰ ನವರಸಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಅಲಂಕಾರ.

भृगाल, पु॰ ನ೦. वि॰ ಹೇಡಿ; ಅಂಜುಬುರುಕ.

शेख़, पु॰ ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಪೈಗಂಬರನ ವಂಶಸ್ಥರ ಬಿರುದು; ಧರ್ಮ ಗುರು; ಆಚಾರ್ಯ.

शेख़चिल्ली, पु॰ ಗಾಂಪರೊಡೆಯ ; ಮೂರ್ಖ.

शेखर, पु॰ ತಲೆ; ಹಣೆ. शेखी, सी॰ ಅಹಂಕಾರ; ಗರ್ವ; ರೀವಿ; ದರ್ಪ; ಜಂಭ; ದುರಭಿ ಮಾನ;—बसारना या मारना ಜಂಭ ಕೊಚ್ಚ ಕೊಳ್ಳು. शेक्ता, बि॰ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ. शेक्ता, वि॰ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ. शेर, वु॰ ಸಿಂಹ; ವೀರಪುರುಷ; ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಚರಣದ ಕವಿತೆ.

शेरवानी, स्त्री॰ ನಿಲುವೆಂಗಿ; ಅಂಗಿ. शेष, पु॰ ಉಳಿತಾಯ; ಬಾಕಿ;: ಮರಣ.

शेवा, पु॰ १९७; ಪದ್ಧತಿ. शै, क्री॰ ವಸ್ತು; ಪದಾರ್ಥ.

शैतान, पु॰ र्मुं डान्तः ಮನುವ್ಯ ರನ್ನಳ ದುರ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಳಿಯುವ ದೇವತೆ. शैतानी, चो॰ ದುಷ್ಟ ತನ; ತುಂಟತನ;

श्तितानां, स्ना॰ ದುಷ್ಟತನ; ಅಂಬಿ ॥ । ಉಪದ್ರವ.

शैना, वि॰ ಪ್ರೀತಿಸಿದವ; ಪ್ರೇಮಿ. शैनाई, पु॰ ಪ್ರೇಮನಾಡುವವ. शैल, पु॰ ಬೆಟ್ಟ; ಪರ್ವತ; ಬಂಡೆ.

शैली, ची॰ थर्मै; हुडाः; ಪದ್ಧತಿ; ಬರೆಯುವ ವಿಧಾನ; ಶೈಲಿ.

शैताल पु॰ क्राथि. शैताव, वि॰ भेषेंडतत. पु॰ भेषेंडतः सन्दुःक्ताः, धारणुः

शास्त्र, वि॰ జంధవుళ్ళ.

शोच, पु॰ टाःभः; ॐ.डै. शोचनीय, वि॰ टाःश्रस्टद्यंहरूवा. शोणित, वि॰ र्हे॰छ् थल्लू ट. पु॰

ोणित, वि॰ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ. पु॰ ರಕ್ತ.

शोथ, **पु॰** ফাহ্য. शोध, पु॰ ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಶೋಧನೆ. शोधपत्र, पु॰ डर्क्युः एं. शोधक, पु॰ ಶುದ್ದಿ ಮಾಡುವವ. शोधन, पु॰ धं यू का खं के हैं; ಹುಡುಕುವಿಕೆ; ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿಕೆ. नोधना, स॰ धातू कात्वाः; का ಡುಕು; ಶೋಧಿಸು. शोभना, अ॰ ঠেং భম্ম. शोभा, बी॰ ಕಾಂತಿ; ಸೌಂದರ್ಯ; . ಸೊಬಗು ; ಅಲಂಕಾರ. शोभायमान) वि॰ ಸುಂದರ; ಶೋಭಿ शोभित ∫ ಸುವ. शोर, पु॰ ಗದ್ದಲ; ಕೋಲಾಹಲ; ಗಡಿಬಿಡಿ. शोरगुल, पु॰ ಗದ್ದಲ; ಗೌಜಿ. शोरबा, पु॰ ಮಾಂಸದ ನೀರು; ಮಾಂಸದ ಸಾರು. शोरा, पु॰ र्रांशिक्षाच्याः; स्वर्चाशः. शोरिश, स्नी॰ तंतूं थ. शोला, पु॰ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ವಾಲೆ. शोशा, पुं॰ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದಿರುವ ಭಾಗ; ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಾತು. :**নাपक, বি॰ బ**ঙ্ক্র মার্রতর; '৯০ ম ಸುವಂಥ; ಹೀರುವ. 😗 ನಾಶ ಮಾಡುವವ, `शोषण, पु॰ ಶೋಷಿಸುವಿಕೆ; ಹೀರು ವಿಕೆ. भोषित वि॰ ಶೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಒಣಗಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಬತ್ತಿಹೋದ.

'सोहदा, पु॰ योःछः; र्याःहिः; ಸೊಗಸುಗಾರ. शोहरत, ची॰) ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ; ವಿಖ್ಯಾತಿ; शोहरा, पु॰ 🔰 कैंग्रिका है. शोक, पु॰ ११९४; स्मर्थ; र्याट्स ; -से ಆನಂದವಾಗಿ, ಭೇಷಾಗಿ. शौकत, स्त्री॰ ಠೀವಿ; ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ; ದರ್ಪ; ವೈಖರಿ. शोक्रिया, कि॰ ಖುಷಿಯಾಗಿ; ಷೋ ಕಾಗಿ. ಡಿ. ಜೋಕಿನ. शोकीन, बी॰ ಷೋಕಿನವ; ಸೊಗ ಸುಗಾರ; ವಿಲಾಸಿ. शौक्रीनी, स्नो॰ ಸೋಕಿ; ನೋಜು; ನ್ಯಭಿಚಾರ. शीच, पु॰ र्युक्षुंडै; ಶುಚಿಯಾಗಿರು ವಿಕೆ; ಮಲವಿಸರ್ಜನೆ. शोर्ख, पु॰ ಪರಾಕ್ರಮ. शोहर, पु॰ तंब ; ध्रडह. इमशान, पु॰ स्थाद्धा ताव्यः; सू उन्तर. श्यामल, वि॰ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣದ. क्यामसुंदर, पु॰ क्षित्र हूं. **स्थेन, पु॰** ಹದ್ದು. श्रदा, स्नो॰ ಪೂಜ್ಯಭಾವ; ಅಕ್ಕರೆ; ಆಸ್ಥೆ; ಭಕ್ತಿ. अदालु, वि॰ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು र्. श्रद्धेय, वि॰ ಶ್ರದ್ದೆಗೆ ಪಾಸ್ತ್ರನಾದ; ಪೂಜನೀಯ. श्रम, पु॰ ಪರಿಶ್ರಮ; ಆಯಾಸ; ಬಳಲಿಕೆ; ವ್ಯಾಯಾಮ. भ्रमकण, पु॰ धैर्बर्ग छर्.

अमजल, पु॰ धैं जैठा.
अमजीवी, पु॰ चंगिटी गाउँ ।
अमजीवी, पु॰ चंगिटी गाउँ ।
अमि, वि॰ चंद्धा उधीः चंगिर जावाः
जर्ज. पु॰ चंगिरी गाउँ ।
अवना, अ॰ गैंगिराः ।
असि, खी॰ गिँ ।
अपि ।
अप

ಯಲ್ಲಿರುವ. श्रेणियुद्ध, go ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಗಗಳ ಸಂಘರ್ಷ.

श्रेणिबद्ध, वि॰ ಸಾಲಾಗಿರುವ; ಪಂಕ್ಕಿ

श्रेष, पु॰ ಶ್ರೇಯಸ್ಸ; ಕೀರ್ತಿ. श्रोता, पु॰ ಆಲಿಸುವವ. स्नाचनीय, वि॰ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವಾದ; ಸ್ತುತ್ಯರ್ಹ.

स्राचा, स्नी॰ ಪ್ರಶಂಸೆ; ಹೊಗಳಿಕೆ; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

श्चेष, पु॰ ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಬ್ದಗಳ ಪ್ರಯೋಗ.

स्केंग्मा, पु॰ क्रैंश्ब्यू ; स्क्र. श्वपन, पु॰ धः॰खाधः

मसुर, पु॰ ವೂವ.

धान, पु॰ राज्या.

भापद, पु॰ ಹಿಂಸೆಮಾಡುವ ಜೀವಿ ಗಳು.

श्वास, पु॰ ಉಸಿರು

पड, पु॰ तंशुं०सरं.
पर्, वि॰ एक. पु॰ एकते संवर्धुः.
पर्कोण, वि॰ एक स्वान्धं स्वर्धाः, वि॰ एक स्वान्धं स्वर्धाः, पु॰ संवर्धाः, पु॰ संवर्धाः, पु॰ संवर्धाः, स्वर्धाः, स्वर्धाः, पु॰ संवर्धाः, स्वर्धाः, स्वर्धः, स्वर्यः, स्वर्धः, स्वर्धः, स्वर्धः, स्वर्यः, स्वर्धः, स्वर्यः, स्वर्धः, स्वर्धः, स्वर्धः, स्वर्यः, स्वर्यः, स्वर्यः, स्वर्यः, स्वर्यः, स्वर्यः, स्वर्धः, स्वर्यः, स्वर्यः

स

संकर, पु॰ ದುಃಖ; ತೊಂದರೆ; ವಿಪ ತ್ತು. वि॰ ಇರುಕಾದ; ಇಕ್ಕ ಟ್ಟಾದ. संकता, अ॰ ಶಂಕಿಸು.

संकर, पु॰ धैठह ; మहुता.

संकरा, वि॰ • वसुंधाः तः; ಸಂಕೀ ೧೯೯. पु॰ ಮುಖ; ವಿಪತ್ತು. ज्ञो० ಸರಪಳಿ; ಸಂಕೋಲೆ.

संकराना, स॰ ಮುಚ್ಚು. संकरी, वि॰ धैठर्र झाडेकांज. संकर्षण, पु॰ ಎಳೆಯುವಿಕೆ; ಜಗ್ಗು ವಿಕೆ.

संकल, बी॰ थें एं इं प्रवंद्ध से संकलन, दु॰ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸುವಿಕೆ; ಕೂಡುವಿಕೆ; ಕೂಡುವ ಲೆಕ್ಟ.

ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. संकल्प, पु॰ ठिक्तार; वर्धी; तुद् ನಿಶ್ವಯ. संकार, बी॰ नत्रुं; व्र०८ डं. संकारना, स॰ मंत्रुं ಮಾಡು. ंसंकीणं, वि॰ वसुंधाः त. संकीर्तन, पु॰ ध्रस्ते. संकुचित, वि॰ ಮುದಡಿಕೊಂಡ; ಸಂಕುಚಿಸಿದೆ. कुर, वि॰ ಒತ್ತಾಗಿರುವ; ದಟ್ಟ ವಾದ. 😗 ಸಮೂಹ ; ಗುಂಫು." संकेत, पु॰ ಸನ್ನೆ; ಗುರುತು; ಚಿನ್ಹೆ. संकोच, पु॰ ताथ है; धर्ह्य ; ಭಯ. संकोचना, अ॰ ಸಂಕೋಚಮಾಡು. संकोची, वि॰ मंग्नीशस्त्रज्ञास्त्रज्ञ. संक्रमण, पु॰ ನಡೆಯುವಿಕೆ; ಸಂಚರಿ ಸುವಿಕೆ. संकामक, वि॰ ಮುಟ್ಟುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ರಿಂದೊಬ್ಬ ರಿಗೆ ಬರುವ (ರೋಗ); ಅಂಟುರೋಗ. संकामी, वि॰ ಅಂಟುರೊಗವನ್ನು ಹರಡಿಸುವ (ಮನುಷ್ಯ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಮಿ). संक्षिप्त, वि॰ मंबर्द्धाः अप्रधुः संक्षेपतः) अध्य॰ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ संक्षेपतया) ಸ್ವಲ್ಪ ದರಲ್ಲಿಯೇ. संस्थिम, पु॰ ४००० ज्ञाब्याः ; ಗೌರೀಸಾಷಾಣ.

संकल्ति, वि॰ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; सा, पु॰ ಕಲ್ಲು; ಶಿಲೆ; ಜೊತೆ; ಕೂಟ. ಹಿಂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ; ಸಂಗಡ. संगठन, पु॰ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಿಕೆ ; ಸಂಘಟನೆ. संगत, स्त्री॰ प्रंतरं, सर्वे; प्रंति है. संग-तराश, यु॰ ಕಲ್ಲುಕುಟಿಗೆ. संगति, स्नी॰ में राठि हैं; मंक्रें; ಕೂಟ. संग-दिल, वि॰ ಕಲ್ಲಿದೆಯ; ಕ್ರೂರ. संग-दिली, स्नी॰ ಕಲ್ಲಿದೆ; ಕ್ರೌರ್ಯ. संग-पुस्त, पु॰ ಆಮೆ; ಆವೆ. संग-मरमर, पु॰ ಅಮೃತ ಶಿಲಿ; ಹಾಲುಗಲ್ಲು. संग-रेज़ा, पु॰ ಕಲ್ಲು ಹರಳು. संग-मूसा, वु॰ ಕठेಕಲ್ಲು. संगाती, पु॰ मंगितितः तैरीकाः ಮಿತ್ಸ. संगिनी, स्नी॰ ळें०छंडे. संगी, पु॰ गैं९ेंका; मूँ १ केंड. वि॰ ಕಲ್ಲಿನ. संगीन, वि॰ ಕಲ್ಲಿನಂತಹ; ಗಟ್ಟ ಯಾದ; ಬಾಳಿಕೆಬರುವು संगे-मसानों, पु॰ ಮೂತ್ರಾಶಯದಲ್ಲಿ ರೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಕಲ್ಲು. संगृहीत, वि॰ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. संगृहीता, पु॰ ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸುವವ. संब्रह, पु॰ काल्यकाकारी : ಅನೀಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟು

ಗೂಡಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥ.

संब्रही, पु॰ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವವ. संब्राम, पु॰ ಯುದ್ಧ.

संब, पु॰ ಸಮೂಹ; ಸಮುದಾಯ; ಕೂಟ.

संबद े पु॰ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವಿಕೆ; संबदन । ಮಳನ; ಸಂಯೋಗ; ಪರಸ್ಪರ ತಿಕ್ಕಾಟ; ಜಗಳ; ಯುದ್ದ.

संबदित, वि॰ రਖ਼ੰਸಲ್ಪಟ್ಟ. संबर्ष) पु॰ डेक्गुधे; ಸಂಘ संबर्षण (अंहर्जे.

संवात, ंदुः दौधाः; कैववैं ; कैन्छै.

संवातक, वि॰ ಕೊಲ್ಲುವ; ಪ್ರಾಣ ವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ; ನಾಶಪಡಿ ಸುವ.

संघाती, पु॰ गं॰ तिता ; क्षडी तार्ठ ; మತ್ತ ; ಪ್ರಾಣನಾಶಕ.

संवारना, स॰ ನಾಶಪಡಿಸು; ಕೊಲ್ಲು; ಸಂಹರಿಸು.

संवाराम, पु॰ धीवं पृक्ता ಮತ್ತು ಶ್ರಮಣರು ವಾಸಿಸುವ ಮಠ.

संघोष, यु॰ दौलदू वधू.

संचना, स॰ मंग्री ह्वें क्रिकाकः ; मंग्री क्रुंसा.

संचय, पु॰ ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ; ಕೂಡಿಡು ವಿಕೆ.

संचयन, यु॰ ग्रं॰ किराधिन हैं संचरण, यु॰ ग्रं॰ किराधिन हैं संचरना, अ॰ डैठागान किं; 'ग्रं॰ अर्थ

तचरना, भ॰ ಅರುಗಾಡು; 'ಸಂಚಿ ರಿಸು. संचार, दु॰ ತಿರುಗಾಟ; ಸಂಚಾರ; ಹರಡುವಿಕೆ.

संचारक, पु॰ ಸಂಚರಿಸುವವ; ಮುಂದಾಳು.

संचारित, वि॰ నడేసల్పట్ట్. संचालक, पु॰ (కాయ్) నిర్మా దారా

संचालन, पु॰ ನಡೆಸುವಿಕೆ; ಮೇಲ್ವ ಚಾರಣೆ; ನಿರ್ವಹಣೆ.

संचित, वि॰ ಕೂಡಿಟ್ಟ; ಒಟ್ಟು ಗೂಡಿಸಿದ; ರಾಶಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ್ರ;

संजम, पु॰ दे॰ संयम. संजमी, वि॰ दे॰ संयमी.

संजात, वि॰ ಹುಟ್ಟಿದ. संजाफ, स्नी॰ ७०थंभ ; ಕುಚ್ಚು.

संजीदगी, **भी**• ಗಾಂಭೀರ್ಯ; ಘನತೆ; ಗಂಭೀರತೆ.

संजीदा, वि॰ ಗಂಭೀರವಾದ. संजीवन, पु॰ ಬದುಕಿಸುವವ.

संजीवी, वि॰ प्रड्रुವನ್ನು ಬದುಕಿ ಸುವವ.

संजोग, पु॰ दे॰ संयोग.

संजोना, स० मध्यू ಗೊಳಿಸು. संज्ञा, 'स्नो० ಎಚ್ಚರ; ಜ್ಞಾನ; ಹೆಸರು; ನಾಮಪದ; ಸನ್ನೆ; ಸಂಕೇತ.

संज्ञा, स्त्री॰ मंग्लै; मनळा०कारा. संड्सी, स्त्री॰ दर्धकारा: वर्सु ४. संडा, वि॰ कैंग्यु, द; स्तु सु, हांसु.

ತಾ, 140 ಕಾಂಬ್ಬರ; ಹೃಷ್ಟವುಷ್ಟ ತೃಂ ಠೊಣೆಯ. संडास, पु॰ ಪಾಯಖಾನೆಯ ಕುಣಿ. संतत, अ॰ ಯಾವಾಗಲೂ; हैರಂ ತರ.

संतप्त, वि॰ ಕಾದ; ಸುಡಲ್ಪಟ್ಟ; ದುಃಖಿತ.

संतरा, पु॰ दौबदू है डु. छै कक्कू. संतरी, पु॰ कार्यध्यानार; सकटेर कार्य.

संतान, स्नी॰ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ; ಸಂತತಿ.

च्ताप, पु॰ ಉರಿ; ಬೇಗೆ ತಾಪ; ಮಾ:ಖ; ಮನೋವೃಥೆ.

संतुष्ट, वि॰ डु.ಪ್ತಿಹೊಂದಿದ. संतोख (पु॰ डु.ಪु.; ಸಂತೋಷ; संतोष) ಹರ್ಷ; ಆನಂದ.

संतोषी, पु॰ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿದವ. संदर्भ, पु॰ ठक्षतं; ಲೇಖನ;

ಪ್ರಬಂಧ; ಸಂಬಂಧ; ಸಂದರ್ಭ. संदल, पु॰ ಶ್ರೀಗಂಧ; ಚಂದನ.

संक्रिय, वि॰ ಸಂದೇಹಪೂರ್ಣವಾದ; ಎಡವೆಟ್ಟಾದ.

संब्क, पु॰ डैंधेंं तै. संब्क्चा, पु॰) मालू डैंधेंं ते; संब्क्ची, खी॰) ही डैंधें ते. संवेश, पु॰ मालू माल्या काटा थारीया काटाया.

संदेशा } पु॰ माट्टी; मंज्ञायनार. संदेसा हु॰ मंज्यें ; मंज्ञायनार. संदेह, पु॰ मंज्यें ; मंज्यें संटेह. संदोह, पु॰ माज्यें ; केल्क्ये. संवान, पु॰ ಗುರಿಯಿಡುವಿಕೆ; ಹುಡು ಕುವಿಕೆ.

संधानना, स॰ ಗುರಿಯಿಡು.

संधि, स्त्री॰ ಸೇರುವಿಕೆ; ಮಿಲನ; ಒಪ್ಪಂದ; ಮೈತ್ರಿ.

संपत्-संपत्ति) ब्री॰ సిరి; సంవత్త్తు; संपद्-संपदा) ఐక్షయ్ ; సిద్ధి ; హెభాగ్య; వ్రాప్తి; లాభ.

संपन्न, वि॰ ಪೂರ್ಣವಾದ; ಸಾಧಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟ; ನೆರವೇರಿದ; ಕೂಡಿದ; ಸಹಿತ; ಶ್ರೀಮಂತ; ಧನವಂತ.

संपर्क, पु॰ ಸೇರುವಿಕೆ; ಮಿಶ್ರಣ; ಸಂಸರ್ಗ; ಸ್ನೇಹ.

संपा, क्की॰ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ; ಮಿಂಚು. संपात, पु॰ ಒಮ್ಮೆಗೆ ಬೀಳುವಿಕೆ. संपादक, पु॰ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುವವ; ಸಂಪಾದಕ; ಎಡಿಟರು.

संपादकीय, वि॰ ಸಂಪಾದಕನಿಗೆ ಸಂ ಬಂಧಿಸಿದ. पु॰ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಯ ಲ್ಲಿಯ ಆಗ್ರ ಲೇಖನ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಲಿತ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲಿನ ಟೀಕೆ ಟಪ್ಪಣಿ.

संपादन, पु॰ ಸಜ್ಜು ಗೊಳಿಸುವಿಕೆ; ಸರಿಪಡಿಸುವಿಕೆ; ಪ್ರಕಟಿಸುವಿಕೆ.

संपादिका, स्त्री॰ ಸಂಪಾದಕಿ.

संपादित, वि॰ ತಯಾರಾದ. संपुर, पु॰ मालू ಪೆಟ್ಟಿಗೆ; ಡಬ್ಬಿ ; ಭರಣಿ; ಬೊಗಸೆ.

संपूर्ण, वि॰ ಎಲ್ಲಾ; ಪೂರ್ತಿಯಾದ.

संर्णतया, कि॰ क्षाव्या किः ಪೂರಾ; ಚೆನ್ನಾಗಿ. सँवेश, पु॰ क्टाउन क्षेत्र. सँपोला, पु॰ ಹಾವಿನ ಮರಿ. सँपोलिया, पु॰ का ग्रुत्तंपराय, कैंदी ಯುವವ; ಹಾವಾಡಿಗ. संप्रति, अव्यः अतर्रः ; ಪ್ರಕೃತ. संप्रदान, पु॰ कार ಕೊಡುವಕೆ. संप्रदानी, पु॰ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಧಾ ರ್ಮಿಕ ಮತ್ಯ ಪಂಗಡ; ಮಾರ್ಗ; ಪಥ; ರೂಢಿ; ಪರಿಪಾಟ. संबंब, पु॰ ನೆಂಟಸ್ತ್ರನ; ಬಾಂಧವ್ಯ; ಮಿಳನ; ಮದುವೆ. संबंधी, वि॰ मंग्यान महाराष्ट्री; रीज ಯವನ್ನು ಕುರಿತ. ಇಂ ನೆಂಟ; ಬಳಗದವೆ. संबद्घ, वि॰ ಕೂಡಿಸಿದ; ತಾಗಿದ; ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವ. ಪಾಥೇಯ; ದಾರೀ संबल, पु॰ ಖರ್ಚು. संबोधन, पु॰ इंटै; एक्ट्रारु. संमलना, अ० २ उन् कै म थु तं ; ಸಾಗು; *ಜೇತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳು; ಹುಷಾರಾಗು. संभार, पु॰ काध्युः; क्षतू. संभवतः, कि धळाठः. संभवनीय, वि॰ ध्वतं धळाळाळाळा ; ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ. संभर, पु॰ डवै; २४: १०ई है.

संभाल, स्वो॰ ಮೇಲೈಜಾರಣೆ; ರಕ್ಷಣೆ; ಏರ್ಪಾಡು. संमालना, स॰ ನಿಭಾಯಿಸು; ಸಂಬಾ ಳಿಸು; ನಿರ್ವಹಿಸು; ಹಿಡಿದು ಕೊಳ್ಳು; ತಾಳು; ಸಹಿಸು; ಕಾವಾಡು. संभावना, स्वा॰ ನಡೆಯಬಹುದಾದು; ಕಲ್ಪನೆ; ಗೌಂವ. संभाषग, पु॰ .ಮಾತುಕತೆ. संभ्रम, पु॰ ತಿರುಗುವಿಕೆ; ಸುತ್ತು ವಿಕೆ; ಕಳವಳ; ಪ್ರಮಾದ. संभ्रांत, पु॰ चं,४ ठ ४ तंकि० ७: ಉದ್ವಿಗ್ನ ; ಶಿಷ್ಟ. संम्रांति, बी॰ हं इंडई; ಉದ್ವೇಗ; ಆತ್ಮರ. संनेलन, पु॰ दे॰ सम्मेलन. संयम, पु॰ डढ़ें; ७०ई; २०८०) व्य ನಿಗ್ರಹ; ನಿರೋಧ; ಕಟ್ಟು; ಬಂಧನ. संयमी, वि॰ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು . ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಟ್ಟಕೊಂಡನ; ಜಿತೇಂದ್ರಿಯ; ಯೋಗಿ. संयुक्त, वि॰ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ; ಒಡಗೂಡಿದ; ಸಹಿತ. संयोग, पु॰ में राधिक है; धार्म का ದೈವ ಘಟನೆ;——~~ನ~~ಿ ದೈವ ವಶ ದಿಂದ. संयोजक, पु॰ कि विका ब दं ಜೋಡಿಸುವವ; ಸಭೆ ಸೇರಿಸು ವವ.

संयोजन, पु॰ ಸೇರಿಸುವಿಕೆ; ಏರ್ಪಾ ಟು ; ವ್ಯವಸ್ಥೆ. संयोजित, वि॰ रैं॰०र्रथुध्रु. संरक्षक, पु॰ का बावधार्य दः, माका ವವ; ರಕ್ಷಕ. संरक्षण, पु॰ काधरी; मं०वर्त्त्रली; ಆಧಿಕಾರ; ಅಂಕೆ. संलग्न, वि॰ धैत्रुत ಅःधिर्काः ಡಿರುವ. विलाप, पु॰ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾ ಷಣೆ. संस्थित, विः ಮಗ್ನನಾದ; ತಲ್ಲೀನ ನಾವ. संबत्, दु॰ ವರ್ಷ; ग्रव्जां हुर. संवरतर, पु॰ ವರ್ಷ. संवरण, पु॰ दावर जावा की है : ಬಚ್ಛಿಡುವಿಕೆ ; ಆರಿಸುವಿಕೆ. संवरणीय, वि॰ है २००१ संयु खंड हु ; ಮದುವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ. संवरना, अ॰ भे०तं ० भे के छे ।; ಅಲಂಕೃತವಾಗು. संबर्तन, पु॰ ಸುತ್ತು ವಿಕೆ. संबक्तित, वि॰ ಸುರುಳವಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ; ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ. संबद्धन, पु॰ यें रें राधि के ; ७३ ವೃದ್ಧಿ; ಸಾಕುವಿಕೆ; ಪೋಷಣೆ. संवर्दित, वि॰ धैर्रह्यूधू; ७३ ವೃದ್ಧಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟ. संवाद, पु॰ ಮाडा नर्ड ; प्र० का ಹಣೆ; ಸುದ್ದಿ; ಸಮಾಚಾರ.

संवाददाता, पु॰ संध्ये तार्ठ; धार्रे, ದಾರೆ. संवारना, स॰ भैंगिठिया; ಅए० ह ರಿಸು; ಸರಿಪಡಿಸು. संविधान, पु॰ ठक्ष है ; ఏज्ञाहक. संवेदन, पु॰ ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆ. संवेदना, खी॰ ठ०ेड० छ. संवेष्टन, पु॰ ಸುತ್ತುವಿಕೆ; ಸುರುಳ ಸುತ್ತು ವಿಕೆ; ಆವರಿಸುವಿಕೆ. संशय, ९० ಸಂದೇಹ. संशयात्मक, वि॰ मंग्द्रीर क्री शु ; ಸಂದಿಗ್ಧ ; ಅನಿಶ್ಚಿತವಾದ. संशोधक, पु॰ ತಿದ್ದು ಪಾಟು ಮಾಡು ವವ. संशोधन, पु॰ वैद्राह्म है; मंग्रह्म हैं। ವಿಕೆ. संशोधिन, वि॰ ತಿದ್ದಲ್ಪಟ್ಟ; ತಿದ್ದು ಪಡಿಯಾದ. संशोषग, पु॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೀರುವಿಕೆ. संप्राी, पु॰ राज्य हर ; राज्य जारा. संसर्गदोष, पु॰ ಸಹವಾಸದೋಷ. संपार, पु॰ ಪ್ರಪಂಚ; क्षतंड्यु. संस्ति, बी॰ मुक्षु, संस्करण, पु॰ मंठेस क्षेम्रो करें; मा क्व ರಣೆ; ಪುಸ್ತುಕದ ಮುದ್ರಣ; ಆವೃತ್ತಿ. संस्कृति, स्नो॰ ग्रुक्षु डै; स्टेब्युट; ಅಂತಃ ಕರಣಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ರೂಪ್ಪ संस्था, श्ली॰ प्रजान्धः; ಮಂಡಳಿ.

संस्थापक, पु॰ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನ.

संस्थापन, पु॰ ಸ್ಥಾಪನೆ; ನಿರ್ಮಿಸು. ವಿಕೆ; ಕೂಡಿಸುವಿಕೆ.

संस्थापित, वि॰ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಜ್ಞಾರಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟ.

संस्मरण, पु॰ ಒಳ್ಳೆಯ ನೆನವು. संहारक, पु॰ ಕೊಲ್ಲುವವ.

संहारना, स॰ तार्थस्य विकास के क्ष्यू ; मंद्रारमा, स॰ तार्थस्य विकास के क्ष्यू ;

सभद, पु॰ मिक्यात्रुः. सभादत, स्री॰ मिक्यात्रुः; ಅದೃಷ್ಟ; ಒಳ್ಳಿತು; ಹಿತ.

सभारत-सन्द, वि॰ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ; ವಿಧೇಯ.

सई, ज्ञो॰ ಪ್ರಯತ್ನ; ಶಿಫಾರಿಸು. सईर, वि॰ ಶುಭಕರ; ಮಂಗಳ; ಭಾಗ್ಯವಂತ.

सईस, दु॰ ಕುದುರೆಯ ಆಳು.

सकत, स्त्रो॰ थण: ठर्नु. सकता, अ॰ ठर्नु, कार्मा; साम्रु

सकता, **ಇಂ** ಶಕ್ಯವಾಗು; ಸಾಧ್ಯ ವಾಗು.

सकपकाना, अ॰ ಬೆರೆಗಾಗು; ಕಕ್ಕಾ ಬಿಕ್ಕಿಯಾಗು; ನಾಚು; ಹಿಂಜರಿ.

सकाना, अ॰ ಶಂಕಿಸು; ಹಿಂಜರಿ; ಶೋಕಿಸು.

सकारना, स० ಸ್ವೀಕರಿಸು. सकारे, कि० ಮುಂಜಾನೆಯೇ ; ಬೆಳ ಗಾಗುತ್ತಲೆ.

सकालत, ची॰ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ; ಭಾರ ವಾಗಿರುವುದು, सकाश, अस्य॰ ಹತ್ತಿರ; ಸಮಿನ ದಲ್ಲಿ.

सक्तीम, वि॰ ರೋಗಿ; ದೋಷ ಪೂರ್ಣವಾದ.

सक्कील, वि॰ ಬೇಗನೆ ಜೀರ್ಣವಾಗದ (ಉಟ); ಭಾರವಾದ.

सकुव, पु॰ ಸಂಕೋಚ; ಲಜ್ಜೆ. सकुवना, अ॰ ಸಂಕೋಚಪಡು; ನಾಚಿಕೊಳ್ಳು; ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು; ಮುದುಡಿಕೊಳ್ಳು.

सकुचाना, भ॰ ಸಂಕೋಚಪಡು ಲಜ್ಜಿಸು. स॰ ಮುಚ್ಚಿಸು. सकुचीला, वि॰ ಸಂಕೋಚ ಪ್ರಕೃ

ತಿಯ.

सकुइना, अ॰ दे॰ सिकुइना.

सकुन, पु॰ ळ है; इ है; इ हो ते. सकूनत, स्नो॰ जगरमणू तः; और थु एगरः; सर्डु.

सकेलना, च्स॰ का खाळा का का; काविया.

सका, पु॰ शिरा कौरागंडर.

सिक्किय, वि॰ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ.

सक्षम; वि॰ ತಾಳ್ಮೆಯುಳ್ಳ; ಬಲ ಶಾಲಿ; ಸಮರ್ಥ.

सल्ता, पु॰ } ತೈಲ ಪಕ್ಷ ವಲ್ಲದ सल्ता, चा॰ } ಅಡಿಗೆ; ಮುಸುರ ಅಡಿಗೆ.

ससा, पु॰ ಜೊತೆಗಾರ; ಗೆಳೆಯ; ಮಿತ್ರ. सद्भावत, स्नो॰ ಉದಾರತೆ; ಔದಾರ್ಯ; ದಾನಶೀಲತೆ.

साली, जी॰ ಜೊತೆಗಾರ್ತಿ; ಗೆಳೆತಿ. साली, वि॰ ಕೊಡು ಗೈ; ದಾನಿ.

ससुभा, पु॰ ಶಾಲವೃಕ್ಷ.

स्सुन, पु॰ ಮಾತುಕತೆ; ಸಂಭಾಷಣೆ; ಕವಿತೆ; ಕಾವ್ಯ; ಮಾತು; ವಚನ; ಹೇಳಿಕೆ; ಕಥನ.

स्खुन-तिक्या, पु॰ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹಲವರು ಅಭ್ಯಾಸದಮೇಲೆ ಪದೇ ಪದೇ ಹೇಳುವ ಶಬ್ದ ಅಥ್ವಾ ವಾಕ್ಯಾಂಶ.

स्ख़ुन-दाँ, वि॰ ಕಾವ್ಯರಸಿಕ; ಕವಿ. स्ख़ुन-प्रदर, वि॰ ಕೊಟ್ಟಮಾತನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವವ; ಹಠಿ.

सल्लन-फ्रहम, वि॰ ಮಾತಿನ ಮರ್ಮ ವನ್ನು ಅರಿತವ; ಜಾಣ; ಚತುರ. सल्लन-साज़, पु॰ ಹುಣ್ಣನೆಯ ಮಾತು ಗಳನ್ನಾ ಡುವವ; ಮಾತುಗಾರ.

सक्रत, वि॰ ಕಠಿಣ; ಕಡುದು; ಕ್ರೂರ; ನಿದ-ಯ. ಹಿಕ್ಕಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು; ಅಧಿಕ; ಸಖತ್ತು.

सफ़्त-जान, वि॰ ಕಠಿಣವಾದ ಮನ ಸ್ಸುಳ್ಳವ; ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸುವವ. सफ़्त-दिल, वि॰ ಕಠಿಣವಾದ ಹೃದಯ ವುಳ್ಳವ; ನಿರ್ದಯಿ.

सक्रती, को े ಕಾಠಿಣ್ಯ ; ಗಡುಸು ; ಕ್ರೂರವಾದ ವ್ಯವಹಾರ.

सगवग, कि॰ धैरातरी; डिंधेन्द्ररी. वि॰ डी॰ेंंग्रेट्रां, तैर्राट. सगब) वि॰ मर्चण; मर्कार्युः; सगब) विदेश

समा, वि॰ ध्वळधेधुंत; क्रान्तः; ग्रु॰ंड;—माई क्रान्तः डक्षः, संगाई, क्षा॰ त्रैष्टुळाडा०थोःए; त्रेशुंडाव्हः; ग्रु॰ंध्वः

सागिर, वि॰ धेर्मु; प्रल्लू; प्रुणु. सघन, वि॰ पधीु ज्ञाद; ्रेथि खं ज्ञाद.

सच, वि॰ ನಿಜವಾದ. पु॰ ಸತ್ಯ. सचमुच, कि॰ ನಿಜವಾಗಿಯೂ; ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ; ಸಿಶ್ಚಯ ವಾಗಿ; ನಿಸ್ಸಂಪೇಹವಾಗಿ.

सचाई, स्रो॰ प्रबुखैं; ಎಾಸ್ತ್ರವಿಕತೆ. सचान, पु॰ गेखत.

सचित, वि॰ ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳ.

सिवक्कग) वि॰ ಬಹಳ ನುಣಪಾಗಿ सिवकन) ರುವ; ಮುಟ್ಟದರೆ ಜಾರು ವಂಥ.

सचित्र, पु॰ ವಿಶ್ರ; ಸ್ನೇಹಿತ; ಪುಂತ್ರಿ; ಸಚಿವ; ಸಹಾಸುಕ.

सचेन, वि॰ ಎಚ್ಚರವಾದ; ರುಷಾ ರಾದ; ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ.

सचेष्ट, वि॰ ಕದಲುಮೆದಲುವ ; ಜಾಗರೂಕ.

सचरित्र, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಶೀಲ ಗಳನ್ನು ಳೃ.

सच्चा, ि । ನಿಜ ಸನ್ರೇ ಹೇಳುವ; ಸತ್ಯವಾದಿ; ನಿಜವಾದ; ವಾಸ್ತ್ರ ವಿಕವಾದ.

सचाई, खी० दे० सचाई.

सज, को॰ ಅಲಂಕರಿಸುವಿಕೆ; ॐೆದ;° ರೂಪ; ಸೊಗಸು; ಶೃಂಗಾರ; ಸೌಂದರ್ಯ.

सजग, वि॰ ಎಚ್ಚರವುಳ್ಳ; ಜಾಗ ರೂಕನಾದ.

सजाज, स्त्रो॰ ಅಂದಚಂದ; ಅಲಂ ಕಾರ; ಶೃಂಗಾರ.

सजन, पु॰ संक्षुत; संद्गुळ ग्रू; ಗಂಡ; ಪತಿ; ಇನಿಯ; ಪ್ರಿಯ.

स्त्रना, अ॰ २००० १ है। है। ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು; ಅಲಂ ಕೆಂಸು.

साजल, वि॰ ನೀರು ತುಂಬಿದ; ನೀರ ನ್ನೊಳಗೊಂಡ; ಕಣ್ಣೀರು ತುಂ ಬಿದ; ಅಶ್ರು ಪೂರ್ಣ.

सजवाना, स॰ ७७० हिरा ; ಸುಸ ಜ್ಜಿ ತವನ್ನಾಗಿ ಮೂಡು.

सज़ा, बो॰ थैहूँ ; त० दतै. सजाई, बो॰ ७ ७० च ८ मा ८ चें ;

ಸಿಂಗರಿಸುವಿಕೆ.

सजा ए-मोत, क्षी॰ ಮರಣ ದಂಡನೆ. सजःतीय, वि॰ ಒಂದೇ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಗೋತ್ರದ.

सजाना, स॰ ಸಿಂಗರಿಸು; ಅಲಂಕ ರಿಸು.

सज़ाय, बॉ॰ दे॰ सज़ा. सज़ायाम्ता, वि॰ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾ ದವ; ದಂಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವ. सजाव, पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯೆ ಮೊ ಸರು. क्लो॰ ಆಲಿಂಕಾರ. सजावर, स्नी॰ एए० हुं है; ठुं० ता ठ छैं। टैंशिय़ें; डंळाजुंठ ; भेद् डें. सजावार, वि॰ ಉಚಿತ; ಉಪ ळळाडूं.

सजीला, वि॰ ಸೊಗಸಿನ; ಶೃಂಗಾರ ಪ್ರಿಯ.

सजीव, ि० ಪ್ರಾಣವುಳ್ಳ; ಬದು . ಕಿರುವ; ಜೀವಂತ; ಚುರು ಕಾದ; ಸ್ಪೂರ್ಡಿಯುಳ್ಳ.

सजान, पु॰ ಸತ್ಪುರುಷ; ಇನಿಯ; ಪ್ರಿಯತಮ.

सज्जनता, स्त्री॰ ಸೌಜನ್ಯತೆ. सज्जा, स्त्रो॰ ಅಲಂಕೃತಿ; ವೇಷ

सजा, स्ना॰ ಅಲಂಕೃತ; ವংಷ ಭೂಷೆ; ಮಂಚ. सज्जित, वि॰ ಅಲಂಕೃತವಾದ;

ಸಜ್ಜು ಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಿದ್ಧವಾದ. सज्ञान, go ಬುದ್ಧಿ ವಂತ; ಜಾಣ; ವುಸಸ್ಸಬಂದವ; ಪ್ರೌಢ. विo ಜ್ಞಾನವುಳು; ಜಾಣನಾದ; ಬುದ್ಧಿ ವಂತನಾದ; ಜಾಗರೂ ಕನಾದ.

सरक, ಹೊಂ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳು ನಿಕೆ; ನುಸುಳು ನಿಕೆ; ಹುಕ್ಕದ ಉದ್ದ ವಾದ ನಳಿಗೆ.

सटकना, अ॰ ನುಸುಳು; ಜಾರಿ ಕೊಳ್ಳು; ಪರಾರಿಯಾಗು.

सरकारना, स॰ अा ನು ಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆ; ಸೆಳೆ..

सरना अ॰ ಅಂಟು; ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಒಂದುಗೂಡು. सरपर, ची॰ ಘಾಬರಿ; ಇಬ್ಬಂದಿ. सरपराना, ब॰ ದಿಗಿಲು ಬೀಳು; ಬೆರಗಾಗು; ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳು.

सरस्परस्, वि॰ मल्लु छोधीः; डाय्ह्यः; ಅಲ್ಪ.

सदान, എം ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ; ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂ ದು ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥಳ; ಜಾಯಿಂಟು.

सराना, स० ಜೋಡಿಸು; ಸೇರಿಸು. सरीक, वि० ಮೂಲ ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಎರಡೂ ಇರುವ; ಟೀಕಾ ಸಹಿತ ವಕ್ಟು; ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾ ಗುವ ರೀತಿಯ; ಸರಿಯಾದ.

सद्दा पु॰ ಒಪ್ಪಂದಪತ್ರ; ಕರಾರು ನಾಮೆ; ಅಂಗಡಿಸಾಲು; ಬಜಾರು.

सहाबहा, go ಆಪ್ತಸ್ನೇಹ; ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪ ಡುವ ಒಳಸಂಚು; ಪಿತೂರಿ.

सियाना, ಇಂ ಅರವತ್ತು ವರ್ಷದವೆ ನಾಗು; ಷಷ್ಟಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗು; ಮುದಕನಾಗು; ಆರಳುಮರು ಳಾಗು.

सहक, चो॰ ರಾಜಮಾರ್ಗ; ಬೀದಿ; ರಸ್ತೆ; ಮಾರ್ಗ.

सहना, अ॰ ಕೊಳೆ; ಕೊಳೆತು ಹೋಗು.

सबसी, स्नी॰ दे॰ संबसी. सबान, स्नी॰ चैन्धिं ध्यारी

सदाना, स॰ ಕೊಳೆಯಿಸು; ಕೊಳೆ ಹಾಕು. सिक्यल, वि॰ ಕೊಳಿತ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ; ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕವಾದ.

सतत, अभ्य॰ ಎಲ್ಲಕಾಲಕ್ಕೂ; ಸದಾ; ನಿರಂತರ.

सतदल, पु॰ ಕಮಲ; ನೂರು ದಳದ ಪದ್ಮ.

सतरंज, स्त्रो० दे० शतंरज.

सतर, ಹೊಂ ಗೆರೆ; ರೇಖೆ; ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ. ಡಿಂ ಸೊಟ್ಟೆಯಾಗಿರುವ; ಡೊಂಕಾದ; ವಕ್ರ; ಸಿಟ್ಟುಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ.

सतराना, अ॰ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳು; ಮುನಿಸಿಕೊಳ್ಳು.

सतरोहाँ, वि॰ भैधी तैतु; ಕೋಪ ಗೊಂಡ; ಕುಪಿತನಾದ.

सतकं, वि॰ ಜಾಗರೂ ಕನಾದ; ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವ.

सतकंता, ज्ञो॰ ಜಾಗರೂಕತೆ; ಎಚ್ಚ ರಿಕೆ

सतसई, ची॰ ఏಳು ನೂರು ಪದ್ಯಗ ಳನ್ನುಳ್ಳ ಕಾವ್ಯ ಅಥವಾ ಗ್ರಂಥ; ಸಪ್ಪಶತಿ.

सतह, की॰ ಪದರು; ಪರೆ; ಯಾವು ದಾದರೊಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಹೊರ ಭಾಗ; ಹೊರವುೈ; ಮೇಲ್ಮೈ.

सताना, स॰ का किया; क्षेत्रिया; प्रकारी अपने स्वाप्तिकारी

सताल्ड्, पु॰ ಒಂದು ಫಲ ವಿಶೇಷ; ಪಿಚ್ಚೀಸು ಹಣ್ಣು.

सतावर, ची॰ ಶತಾವರಿಕೆ ಎಂಬ ಒಂದು ಔಷಧಿಯ ಗಿಡ. —होना गळतका त्रकाता. स्त्रो॰ ಪತಿವೃತೆಯಾದ ಹೆಂಗಸು.

सतीन्त्र, पु॰ ಪಾತಿವೃತ್ಯ. सतुआ, पु॰ ಅर्पर्श्यें,.

सतून, पु॰ रुंध; गुंःध.

सत्कार, पु॰ ಆದರ; ಸನ್ಮಾನ; ಆತಿಥ್ಯ.

सत्त, पु॰ डैरारा; प्रड्र.

सत्ता, क्लो॰ वराधि है; ಅಸ್ತಿ ತ್ವ; ಶಕ್ತಿ; ಪ್ರಾಣ; ಅಧಿಕಾರ; ಪ್ರಭುತ್ತ.

सत्ताधारी, पु॰ ध्दैक्वि ; ध्दैश ಸರು.

सन्, पु॰ मंड्युत ; ड०थि छेतु. सर्त्या, दु॰ ಒಳ್ಳೆಯದಾರಿ.

सत्य, वि॰ रिक्षकार्तः; व्यक्षक्र ವಾದ. ಆಂ ಸತ್ಯ.

सत्यतः, अञ्च॰ रिक्षजाते; र्कण ರ್ಥವಾಗಿ.

सस्याम्रह, पु॰ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆಂದು ಅಹಿಂ ಸಾಯುತವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹೋ ರಾಟ; ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ.

सस्याप्रही, वि. ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯನಾದವೆ; ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುವವ.

सत्यनाश, पु॰ मर्जन्तार ; पूर्रांग्स. सर्यनाशी, वि॰ संज्ञात्रज्ञात्रज्ञात्रज्ञ ವವ; ಅದೃಷ್ಟಹೀನ.

सन्न, पु॰ ಧರ್ಮಸತ್ರ; ಛತ್ರ; ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಹೈದಿನಗಳ ವಿಭಾಗ; ಟರ್ಮೆ.

सती, वि• गंपेंडे; ಪತಿವ್ರತೆ; ಸಾಧ್ವಿ; साव, पु॰ ಇರುವಿಕೆ; ಅಸ್ತಿತ್ರ; ಸಾರ; ತಿರುಳು; ತತ್ವ; ಮೂಲ ಗುಣ; ವಿಶೇಷತೆ.

> सत्वर, अव्य॰ धैंरातर्रं; हैर्झ् जाते; ತ್ವರೆಯಾಗಿ.

> सद, वि॰ ನೂರು. ಕ್ಷಾ ಸ್ವಭಾವ; ಪ್ರಕೃತಿ.

सद्द्वा, पु॰ क्वात; रैकार्थ. सदन, पु॰ ಮನೆ; ಭವನ.

सदमा, पु॰ ಪೆಟ್ಟ; ಆಘಾತ; ದುಃಖ; ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟ.

सदय, वि॰ टाळीळाडू जे.

सदर, पु॰ ಎದೆ; ವುುಂಭಾಗ; ಅಂಗಳ; ಪ್ರಧಾನ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಮುಂದಾ ಳ್ಳ; ಅಧ್ಯಕ್ಷ. वि. ಶ್ರೇಷ್ಠ; ದೊಡ.

सदर-आज़म, पु॰ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ; ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ.

सदर-आला, पु॰ त्रकाळा च स्रेतु. संदर-नशीन, पु॰ मध्यमधं ; स्कृ हूं. सदर-सुदूर, पु॰ ಪ್ರಧಾನ ಜಡ್ಲಿ. सदरी, स्त्री॰ डिश्डिंग स्थल छात्री. सदहा; वि॰ ताकाका; धळ्छ. सदा, अस्य॰ का ज्ञातिका; है ठ० ತರ. 🗐 ಪೃತಿಧ್ವನಿ; ಮಾ ರ್ದನಿ; ಕೂಗು.

सराक्रत, सी॰ मंड्युंडें; रेक्ष; मार्स्युः सदाचरण } दु॰ ६९, तढ़डै. सदाचार

सदाबरत) पु॰ ಅನೃದಾನ; ಬಡ सदाबतें) ಬಗ್ಗರಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಕೊಡು ವುದು.

सदाबहार, वि॰ ಯಾವಾಗಲೂ ಪುಷ್ಪಿ ತವಾಗಿರುವ.

सदारत, स्नी॰ ಅಧ್ಯ ಕ್ಷತೆ.

सदासुद्दागिन, वि॰ ನಿತ್ಯ ಸುಮಂಗಲಿ; ಯಾವಾಗಲೂ ಮುತ್ತೈದೆಯಾ ಗಿರುವ. ಹಾ॰ ಸೂಳೆ; ವೇಶೈ.

सदी, ची॰ ನೂರುವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ; ಶತಮಾನ; ಶತಾಬ್ದ; ನೂರರ ಸಮಾಚ್ಯ; ಶೇಕಡ.

सहरा, वि॰ ಸಮಾನವಾದ; ಅನು ರೂಪವಾದ; ಸಮನಾದ.

सदेह, कि॰ दौरळदीवढती.

सरैन, अन्य॰ ಯಾವಾಗಲೂ; ಸದಾ. सद्य) अन्य॰ ಇಂದೇ; ಈಗಲೇ;

सदा:) ಕೂಡಲೇ; ತತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ. सत्रना, अ॰ ਮੈਨ੍ਨੇ ಯಾಗು; ಸಾಧಿ

ಸಲ್ಪಡು; ನೆರವೇರು; ಈಡೇರು; ಆಭ್ಯಾಸವಾಗು; ಕುದುರು; ಆಳ ತೆಗೆ ತಕ್ಷಂತಿರು.

स्थवा, स्त्री॰ ಮುತ್ತೈದೆ; ಸುಮಂ ಗಲಿ.

स्थाना स॰ ಸಾಧಿಸುವಂತೆಮಾಡು. सन्, पु॰ ವರ್ಷ; ಸಂವತ್ಸರ; ಯಾವು ದಾದರೊಂದು ಶ್ಯಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿ ಸಿದ ವರ್ಷ.

सन, पु॰ मैलधेतीय. वि॰ रुष्टुधू; मुधू; ಮಾತಾಡದ; ಮೌನ. सनअप, स्त्रो॰ ಕೆಲಸಗಾರಿಕೆ; ಕಲಾ ಕೌಶಲ್ಯ.

सनई, स्नो॰ प्रलू ಜಾತಿಯ ಸೆಣಬು.

स्तक, स्नो॰ गै॰ सः; ಮರಳು; ಆಸಕ್ತಿ; ಹುಚ್ಚು.

,सनकना, अ॰ ಹ. खुँ तानाः; नारे ಯಲ್ಲಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೊಂಗು.

सनकाना, स॰ ಹುಚ್ಚ ನಾಗಿಮಾಡು; ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಸು.

सनकी, वि॰ ळाखु; ಮರುಳ.

सनद, स्त्री॰ ಪ್ರವಾಣ; ರುಜುವಾತು; ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟು ; ಸನ್ನದ್ದು.

सनद-याप्रता, वि॰ ಯೊಗ್ಯತಾ ಪತ್ರ ವನ್ನ ಪಡೆದ; ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲ ಉತ್ತೀರ್ಣನಾದ.

सनना, अ॰ ಮಿತ್ತಿಕೊಳ್ಳು; ಬೆರೆ; ಕಲೆ; ಬೆರೆತುಹೋಗು.

सनम, पु॰ ಪ್ರಿಯನು ; ಪ್ರತಿಮೆ. सनमान, पु॰ ಆದರ ; ಗೌರವ.

सनमुख, अन्य॰ ಎದುರಿಗೆ; ಎದುರಿ ನಲ್ಲಿ.

सनसनी, की॰ ಜೋಮುಹಿಡಿದಂ ತಾಗುವಿಕೆ; ಉದ್ವೇಗ; ಘಾಬರಿ; ನಿಶ್ಚಬ್ದತೆ; ನೀರವತೆ.

सनहकी, खो॰ ವುಸಲ್ಮಾನರು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ.

सनाअत, स्त्रो॰ ळर्ड्यु 🕫 ग्रह्थ.

सनाय, ಕಾಂ ಸೋನಾವುಖಯಿಂಬ ವಿರೇಚನಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಸೊಪ್ಪು. सनाह, पु॰ इंठळं.

सनेह, पु॰ र्यूं रळ ; ಪ್ರೇಮ.

सनेहो, वि॰ ಸ್ನೇಹಿ; ಪ್ರೇಮಿ. पु॰ ಪ್ರೀತಿಸುವವ; ಸ್ನೇಹಿತ.

सन्दूक, पु॰ दे॰ संदूक.

सक्त, वि॰ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ; ಸ್ತಬ್ಧ; ಮಾತೇ ಇಲ್ಲದ; ಕಡುಮೌನ ವಾದ.

सम्बद्ध, वि॰ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ; ಬಿಗಿಸ ಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಿದ್ಧನಾದ; ತಯಾ ರಾಗಿರುವ; ಹತ್ತಿರದ; ಸಮಿ ಪದ.

सम्नाटा, पु॰ ನಿಶೃಬ್ದತೆ; ಸ್ತಬ್ಧತೆ; ನಿಶೃಲತಿ.

सन्नाह पु॰ ಕ उ छ ; ಉಕ್ಕಿ ನಂಗಿ ; ಪ್ರಯತ್ನ ; ಸನ್ನಾಹ.

सिंबिक्ट अस्य • ಹತ್ತಿರ; ಸವಿಶ್ವ.

सिविपात, go ವಾತ ಪಿತ್ತ ಶ್ಲೇಷ್ಮ ಇವುನುೂರರ ದೋಷವೂ ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವಿಕೆ; ಕ್ರಿಸೋಷ.

सिन्निह, पु॰ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿ ರುವ; ಇಡೆಲ್ಪಟ್ಟ.

सन्मान, पु॰ ಆದರ; ಗೌರವ. सन्मुल, अञ्च॰ ಎದುರಿಗೆ; ಎದರಿ ನಲ್ಲಿ.

सपरनी, स्त्रो॰ ಗಂಡನ ಎರಡನೆಯ ಹೆಂಡತಿ; ಸವತಿ.

सपानीक, वि॰ दर्भू प्रदीश्वः सपय, पु॰ दे॰ शपथ. सपना } पु॰ चंत्ररः ; ग्रुह्यू.

सपरवाई, पु॰ ವೇಶೈಯು ಹಾಡು ತ್ತಿರುವಾಗ ಪಕ್ಕ ವಾದ್ಯ ವನ್ನು ಭಾರಿಸುವವ.

सपरना, अ॰ ಮುಗಿ; ಪೂರ್ತಿಯಾ ಗು; ಸಾಧ್ಯವಾಗು; ಪೂರೈಸು. सपराना, स॰ ಪೂರೈಸು; ಮುಗಿಸು; ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗು.

सपार, वि॰ ಸಮತಳವಾದ ; ಸುಣ್ಣ ಗಿರುವ.

सपारा, पु॰ ವೇಗ'; ಓಟ ; ಓಡಾಟ ; ತಿರುಗಾಟ.

सपुरं, स्नो॰ ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಯಾವು ದಾದ ರೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ವ.ತ್ತೊಬ್ಬರ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸು ವುದು.

सप्त, पु॰ ಕರ್ತವೈಪರಾಯಣನಾದ ಮಗ; ಸತ್ಪುತ್ರ.

 $\frac{\dot{\mathbf{q}}\dot{\mathbf{q}}}{\dot{\mathbf{q}}}$ वि॰ दे॰ सफ़ेद.

सपेरा पु॰ दे॰ संपेरा.

सपेला १ पु॰ दे॰ सँपोला.

सप्ताह, पु॰ ಒಂದುವಾರ; ಏಳು ದಿನಗಳ ಕಾಲ.

सफ़, ब्रो॰ ಪಂಕ್ತ್ತಿ; ಸಾಲು.

सफ्र-आरा, वि॰ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಆಧಿಕಾರಿ. सक्रगोल, पु॰ ಇಸಕೋಲೆ ಬೀಜ. सक्र-बंग, चो॰ ವ್ಯೂಹರಚನೆ.

सक्रर, पु॰ आगडें; ह्युआगकः; मञ्चार

सफ्ररदाई पु॰ दे॰ सपरदाई. सफ्ररा, पु॰ क्षेड्र.

·सम्मत्ती, वि॰ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುವ. दु॰ ದಾರಿ ಖರ್ಚು; ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಸಾಮಾನು; ಸೀಬಿಹಣ್ಣು.

सफल, वि॰ प्राक्षण्डिकायः; इथ कार्यः, चुंडकार्याः, त्रायः

सफलता, जी॰ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ; ಜಯ್ಪ.

सफ्रहा, पु॰ श्रुधः; कार्षः.

स्रज्ञा, वि॰ ತಿಳಿಯಾದ; ಸ್ವಚ್ಛವಾದ; ಪವಿತ್ರವಾದ.

सफाई, स्नो॰ ನಿರ್ಮಲತೆ: ಸ್ವಚ್ಛತೆ; ಸಾಲವು ತೀರಿಹೋಗುವಿಕೆ; ತೀರ್ಮಾನ; ನಿರ್ಣಯ.

सफ्रा-चर, वि॰ ಚಿंगिಕ್ಕ ಟವಾದ; ಅತ್ಯಂತ ಸ್ವಚ್ಛವಾದ.

सफ्राया, यु॰ कें र्रें र्रें र्थ, श्रें काहर; रुग्ध.

सफ्री वि॰ ಪವಿತ್ರವಾದ; ಶ.ದ್ಧ ವಾದ.

सफ्रीना, पु॰ टैंग्शिं; ನೋಟ್ ಬುಕ್ಕು; ಕೋರ್ಟಿನ ಸಮನ್ನು. सफ्रीर, पु॰ ರಾಜದೂತ; ರಾಯ

सफीर, पु॰ ರಾಜದೂತ; ರಾಯ ಭಾರಿ. എಂ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಕಲರವ ಧ್ವರಿ. सफ़्क, पु॰ ಚೂರ್ಣ; బ్రతి. सक्रेत्र, वि॰ బిళియ; ಶುಭೃ. सक्रेद-पोश, वि॰ ಶభ్యవాద వస్త్ర.

फ़्रेंद-पोश, वि॰ ಶಭ್ರವಾದ **ವ**ಕ್ಷ ಧರಿಸಿದವ; ಮರ್ಯಾದಸ್ಥ.

सकेता, पु॰ ವೆಂಗಭಸ್ಮ; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು; ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕರಬೂಜದ ಹಣ್ಣು.

सकेदी, खी॰ ಬಿಳಪು; ಶುಭ್ರತೆ; ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವಿಕೆ; ಸುಣ್ಣ ಬಳಿಯುವಿಕೆ.

सफ्रक्रा, वि॰ সुಷ್ಟ; ನಾಶವಾದ. सफ्रक्राक, वि॰ ಕೊಲೆಗಡು ಕ; ನಿರ್ದಯಿ; ಕಟುಕ.

स**व, अध्य॰ ಎ**ಲ್ಲಾ; ಇಡೀ; ಸಮಸ್ಥ

सबक, पु॰ ಪಾಠ; ಶಿಕ್ಷಣ; ಉಪ ದೇಶ

सबक्रत, ची॰ ಒಂದು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಿಗಿಂತ ಮುಂದುವರಿ ಯುವುದು.

सनव, पु॰ क्विठिश्व; क्रैंडिंग्जे. सन्तर, पु॰ दे॰ सन्न.

सबल वि॰ ಬಲಶಾಲಿ. पु॰ ಕಣ್ಣಿನ ಒಂದು ರೋಗ.

सबहा, यु॰ ಮಾಲೆಯ ಮಣಿಗಳು.

सबा, स्नी॰ ಮೂಡಣ ಗಾಳಿ.

सबात, पु॰ भू ठंडै; ಧೃ ಢ डै.

सबाह, ची॰ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಬೆಳಗ್ಗೆ. सबाहत; ची॰ ಬಿಳಿಪು; ಸೌಂದ ರ್ಯ. सबील, स्त्री॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗೆ;' सम्यता, स्त्री॰ ಶಿಷ್ಟತೆ; ಸಂಸ್ಕೃತಿ; ಉಪಾಯ.

सबीह, वि॰ धै थेका धलू त. सबू,.पु॰ ವುಡಕೆ.

सब्चा, पु॰ धेन्, ಮಡಕೆ.

सब्त, पु॰ ರುಜುವಾತು; ಪ್ರಮಾಣ; ಧೃಢತೆ.

सबूरी स्त्री० दे० सब.

सब्ज, वि॰ ಹಚ್ಚನೆಯ; ಹಸುರು ಬಣ್ಣದ; ಶುಭ; ಉತ್ತಮ; ಹಚ್ಚೆ ಹೊಸ; ತಾಜಾ.

सब्ज्ञ-पोश, वि॰ ಹंभेठा धक त ಬಟ್ಟಿಯುಟ್ಟಿರುವವ; ಮುಸ ಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ದುಃಖನನ್ನು ಸೂಚಿ ಸಲು ಈ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟಿಯುಡು ತ್ತಾರೆ.

सन्त्र-बद्भत, वि॰ धार्त्, कार्थ.

सब्जा, पु॰ ळख् ळंग्रं ठंगरः; ध्रंगी; ಪಚ್ಚಿ.

सब्जी, स्त्री॰ श्रीठांशक्षेत्रांतरः ; क्रि ತರಕಾರಿ.

सब, पु॰ ಧೈರ್ಯ; ತಾಳ್ಮೆ; ತೃಪ್ತಿ; ಸಂತೋಷ.

समा, बी॰ मंद्रः; ಕೂಟ; मध्यः ಪರಿಷತ್ತು.

समापति, पु॰ ಅಧ್ಯಕ್ಷ. समासद, दु॰ रादार्य, ; ಮಿ॰धरा. सम्य, दि॰ ಶಿಷ್ಟ; ಸುಶಿಕ್ಷಿತ;

ಜಾಣ.

ನಾಗರಿಕತೆ.

समंजस, वि॰ मठेकात; शक्षेड ವಾದ.

समंत, वि॰ ಎಲ್ಲಾ; ಇಡೀ; ಸಮಸ್ತ. go ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ.

सम, वि॰ ಸಮಾನ; ಸಮ (ಸಂಖ್ಯೆ). **ರಂ** ವ್ರಿಷ.

समअ, पु॰ 🕏 ఏ.

समकक्ष, वि॰ ६०६९ हुँ (लेक); ಸಮಾನವಾದ.

समकालीन, वि॰' ಒಂದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ.

समक्ष, कि॰ ಎದುರಿಗೆ; ಎವುರಿನಲ್ಲಿ. समग्र वि॰ ಎಲ್ಲಾ ; ಸಮಸ್ತ.

समचेता, पु॰ ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಚಿತ್ತ ವೃತ್ತಿ ಯನ್ನು ಳೃವನು.

समझ, स्नी॰ थाते; ಅठेच; स्नू.त. समझदार, वि॰ ತಿಳಿವಳಿಕಸ್ಥ; ಬುದ್ಧಿ ್ಷ ವಂ ತ.

समझना, स• ७०; ७४; ಗ್ರಹಿಸು; ಎಣಿಸು; ಬಗೆ; ಭಾವಿಸು.

समझाना स॰ ७९२० ; ७९ कर्राः; ಬೋಧಿಸು; ಸಮಜಾಯಿಸು; ಒಪ್ಪಿಸು.

समझौता, पु॰ ಒಪ್ಪಂದ; ಒಡಂ ಬಡಿಕೆ.

समदन, पु॰ भैर धें; भैधें,. समदना, स॰ धैः धैं राज्ये.

समिधयाना, पु॰ ಸಮಾಧಿ; ಗೋರಿ.

समधी, पु॰ धेशत. समन, पु॰ इक्कर; वकार. -समन्दर, पु॰ ಸಮುದ್ರ; ನದಿ. समन्वय, पु॰ र्रः ८र्रो ८ है; धीर ಡಣೆ.

-समन्वित, वि॰ ಕೂಡಿಸಿರುವ; ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ.

समयानुकूल, कि॰ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿ ಹೋಗುವಂತೆ.

समर, पु॰ ಯುದ्. समर्थ, वि॰ क्राक्र क्रु चि रु ಯೋಗ್ಯ.

समर्थक, वि॰ ಅನುಮೋದಿಸುವವ; ಅನುವೋದಕ.

समर्थता स्त्रो॰ ಶಕ್ತಿ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. समर्थन, पु॰ ಅನುಮೋಜನೆ; ँಸಮ ರ್ಥನೆ.

समर्पण, पु॰ कार्लं है. समर्पित, वि॰ ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. ्समक्तीं, वि॰ ಸವಿೂಪದಲ್ಲರ ವ. समनयस्क, वि॰ ಒಂದೇ ವಯ್ಪನ. समवेदना, स्त्रो॰ द्री ७० द. समष्टि, वि॰ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿದ್ದು. समस्त, वि॰ ಎಲ್ಲಾ ; ಪೂರಾ. समस्या, स्त्री॰ प्रकार्यं, सुर्धुः, ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು.

समाँ, पु॰ ಹೊಳ್ತು; ಸಮಯ; ವೇಳೆ;—बॉधना ಕಳೆಕಟ್ಟುವುದು. -समाभत, स्नो॰ ಆಲಿಸುವುದು.

'समकुल, वि॰ ಬಹಳ ಘಾಜರಿಗೊಂಡ; ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ.

समागत, वि॰ ಬಂದಿರುವ; ಬಂದ. समागम, पु॰ धराधि ; ಆಗನात; ಸಂಧಿಸುವಿಕೆ; ಮಿಲನ; ಭೇಟಿ.

समाचार, पु॰ संग्ली; जर्डा जाती; ಸಮಾಚಾರ.

समाचारपत्र, पु॰ ವರ್ತಮಾನಪತ್ರ; ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ.

समाज, पु॰ प्रಮೂಹ; प्र॰ इं। ಸವಾಜ.

समाजत, स्त्री॰ रुधि हैं; धर्द्धुं; ವಿನಯ; ಮುಖಸ್ತುತಿ.

समादर, पु॰ ಆದು; ಸನ್ಮಾನ. समादरणीय, वि॰ ಆದರ ಸತ್ತಾರ ಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ; ಸನ್ಮಾನ್ಯ. समाहत, वि॰ धैत्राती ಅದರಿ

ಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಸನ್ಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. समात्रान, पु॰ संबद्धित्रत्र है का ರಣೆಮಾಡುವ ಮಾತು; ಸಮಾ

ಧಾನ.

समाना, अ॰ डं॰०धः; ಹಿಡಿಸು. स॰ ತುಂಬು ; ಭರ್ತಿಮಾಡು.

समाप्त, वि॰ ಮುಗಿದುಹೋದ; ಪೂರ್ತಿಯಾವ.

समाप्ति, स्त्री॰ ७०डं,; र्राउँ, ३,७००; ಕೊನೆ.

समारंभ, पु॰ धैरुनू है जन्दि स ವಾಗುವಿಕೆ; ವಿಜೃಂಭಣೆ.

समारोह, पु॰ ए खंबिकार ; क्रिक्षु व्यक्ति

477

समालोचक,पु॰ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು , ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವವ; ವಿಮ ಶ೯ಕ.

समालोचन, पु॰ } ಗುಣದೋಷ समालीचना, स्त्रो॰ } ಗಳನ್ನು ಪರ ಶೀಲಿಸುವಿಕೆ; ವಿವರ್ಚೆ.

समाविष्ट, वि॰ ಒಳಹೊಕ್ಕ; ಒಳಗೆ ಆಡಗಿ ಹೋದ; ಆಂತರ್ಗತವಾದ. समावेश, पु॰ ಆಡಗುವಿಕೆ; ಅಂತ

समावा, पु॰ ध्वागाञ्च ; ७०ड मारडाजागाञ्जे .

समिति, स्त्री॰ ಸಭೆ; ಸಮಾಜ; ಕಮಿಟಿ.

समोकृत, वि॰ ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾಗಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ.

समीक्षा, पु॰ } ನೋ ಡು ಏ ಕಿ; समीक्षा, बो॰ } ಹು ಡು ಕು ಏ ಕಿ; ಆಲೋಚನೆ; ಸಮಾ ಕೃಣೆ.

समीचोन, वि॰ ಸರಿಯಾದ; ಉಚಿತ ಎಾದ.

समीप, वि॰ ಹತ್ತಿರ; ಬಳಿ. समीपवर्ती, वि॰ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ; ಹತ್ತಿರದ; ಸಮಿಂಪದ.

समीर समीरन } पु॰ गा॰ १; जाउँथः.

समुंदर, पु॰ र्रಮುದ್ರ.

समुचित,,वि॰ ಸರಿಸುಾದ; ಉಚಿತ ವಾದ; ಯೋಗೃ.

समुच्चय, पु॰ ರಾಶಿ; ಗುಡ್ಡೆ; ಸಮೂಹ.

समुज्यल, वि॰ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ.

समुत्रान, पु॰ ಏಳಿಗೆ; ಉನ್ನತಿ. समुदाय, पु॰ ಒಟ್ಟು; ಕೂಟ; ಗುಂಪು; ಸಮೂಹ.

समुचत, वि॰ ಸಿದ್ರನಾಗಿರುವ. समुन्तन, वि॰ ಚಿನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ; ಬಹಳ

ಎತ್ತ್ರರವಾದ. समुन्नति, ಹಾಂ ಆಭಿವೃದ್ಧಿ; ಉನ್ನತಿ; ಮಶತ್ವ; ಎತ್ತರ.

समुह्यास, पु॰ ಉಲ್ಲಾಸ; ಆನಂದ; ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಚ್ಛೇದ.

समुहाना, अ॰ ಎದುರಿಗೆ ಬರುವುದು. समुम, खो॰ ವಿಷಗಾಳಿ; ಮಳ.

समूल, वि॰ धाँং ে ಸಹಿತವಾದ; ಕಾರಣವುಳೃ. कि॰ ಬೇರು ಸಹಿತ ವಾಗಿ; ಬುಡಮುಟ್ಟ.

समूर, पु॰ ಗುಂಪು; ರಾಶಿ. समृद्द, वि॰ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತ; ಹಣ ವಂತ.

समृद्धि, स्त्रो॰ ಐಶ್ವರ್ಯ; ಧನ; ಸಂಪತ್ತು.'

समेरना, स॰ ಮುದುರು; ಸುರುಟು; ಮಡಿಚು.

समेत, अव्य॰ ಕೂಡ; ಸಂಗಡ; ಸಹಿತ.

सस्त, स्त्रो॰ विष्ठै; चंद्रै; विष्ठु. सम्मत, पु॰ ७२) राज्ये.

सम्मति, स्नो॰ ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಅಭಿಮತ; ಅಭಿಪ್ರಾಯ; ಸಲಹೆ. सम्मान, पु॰ ಆದರ; ಗೌರವ. सम्मानित, वि॰ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ; ಆದರಣೀಯ; ಮಾನ್ಯ. सम्माहन, पु॰ ಸೇರುವಿಕೆ; ಒಂದು

सिमलन, पु॰ ಸೇರುವಿಕೆ; ಒಂ ಗೂಡುವಿಕೆ.

सम्मिलित वि॰ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ. सम्मिश्रण, पु॰ ಬೆರಕೆ; ಮಿಶ್ರಿತ ವಾಗುವಿಕೆ.

सम्मुख, अब्बन् ಎದುರಿನಲ್ಲಿ; ಮುಂದೆ. सम्मृद, वि॰ ಏನೂ ಅರಿಯದ; ಆಜ್ಞಾನಿ.

सम्मेखन, पु॰ ಪರಿಷತ್ತು; ಒಂದು ಗೂಡುವಿಕೆ; ಸಮ್ಮೇಳನ.

सम्मोहन, पु॰ ಮೋಹಗೊಳಿಸುವಿಕೆ. सम्यक, पु॰ ಸಮೂಹ. वि॰ ಎಲ್ಲಾ; ಪೂರಾ. कि॰ ಚೆನ್ನಾಗಿ.

सम्राज्ञो, स्त्री॰ ಚಕ್ರವತ್ತಿ ನಿ.

सम्राट, पु॰ ರಾಜಾಧಿರಾಜ; ಚಕ್ರ ವರ್ತಿ; ಬಾದಶಹೆ.

संस्थालना, स॰ दे॰ संभालना. संयाना, वि॰ धार्कः; त्रेट्यारा, धार्मित्रे

सार, पु॰ प्रतिश्चात . सार, पु॰ डाउँ; टेठ; ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ; —काना ವಶಪಡಿಸು ಕೊಳ್ಳು, ಗೆಲ್ಲು.

सरअंजाम दुः ಸಾಮಗ್ರಿ; ಸಾ ಮಾನು.

सरकना, अ॰ २०; జరుగు.

, सरकत्त, वि॰ ಅವಿಧೇಯ; ಉದ್ಧ ಟ; ಮೊಂಡ.

सरकशी, स्नी॰ ಅವಿಧೇಯತೆ; ಉದ್ಧ धंತನ.

सरकार, स्त्री॰ ಒಡೆಯ; ಪ್ರಭು; ರಾಜ್ಯಸಂಸ್ಥೆ; ಸರಕಾರ.

सरकारी, वि॰ ಸರಕಾರದ; ಒಡೆ ಯನ; ರಾಜ್ಯದ; ರಾಜಕೀಯ.

सर-व्रत, पु॰ ಮನೆ ಮುಂತಾದು ವನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ವರತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೂಚಿಸಿ ಬರೆ ಯುವ ಪತ್ರ.

सर-ख़ुन्ना, वि॰ ಎಲ್ಲಬಗೆಯ ವಿಲಾಸ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿ ರುವವ; ಸುಖಿ.

सरााना, पु॰ ಮುಖಂಡ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ಮುಂದಾಳು.

सर-गरदाँ वि॰ ಘಾಬರಿಗೊಂಡ; ಸ್ತಂಭಿತ.

सर-गरम, वि॰ डंड्रु ठं; प्रतृ्द्धः; ಉತ್ಸಾಹಿ.

सर-गरमी, ची॰ ಉತ್ಸಾಹ; ಆವೇಶ सर-गरतगी, ची॰ ಆಲೆದಾಡುವಿಕೆ. ದುಃಖದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗು ವಿಕೆ.

सरगइता, वि॰ ಅಲೆಎಾಡುವ; ದು:ಖ ದಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟ.

सर-गुज़त्त, को॰ ನಡೆದ ಮಾತು; ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ. सर-चन्ना, ,पु॰ तिका ಮೂಲ सर-पेच, पु॰ हमिका ಮೇಲೆ ಧರಿ ಸ್ಥಾ ನ.

सरज़द, वि॰ ध कै ठं० तं का द: ಪ್ರಕಟವಾದ.

सर-ज़मीन, स्नी॰ तन्द्रः; दौर्ष्ट.

सर-ज़ोर, वि॰ धर्छ ; इं,धर् ; ದುಷ್ಟ.

सर-ज़ोरी, क्ली॰ ಜುಲುವು; ಅತ್ಯಾ ಚಾರ; ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ; ಒತ್ತಾಯ.

सर-ताज, पु॰ धक्रं टुंश्डू; ಉತ್ತ ಮೋತ್ಮಮ.

सर-ता-पा, कि॰ डंಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನ ವರೆಗೆ; ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯ ವರೆಗೆ.

सरदार, पु॰ ಮುಖಂಡ; ಮುಖ್ಯಸ್ಥ; ನಾಯಕ.

सरदारी, चो॰ ನಾಯಕತ್ವ; ಮುಂ ದಾಳುತನ.

सरनाम, वि॰ कैंगरा का भे जात : ಪ್ರಸಿದ್ಧ ; ಕೀರ್ತಿಪಡೆದೆ.

सर-नामा, पु॰ वै ठी १ रुग दी ; ಶೀರ್ಷಕ; ವಿಳಾಸ.

सरपंच, पु॰ ` ಪಂಚಾಯಿ ತರಲ್ಲಿ ಮ.ಖ್ಯಸ್ಥ.

सरपर, पु॰ ನಾಗಾಲೋಟ.

सरपत, पु॰ ठंट इंड्रं ; ಅಲಗು.

सर-परस्त, वि॰ मध्ळाजेज ; मंग्रे ಕ್ಷ ಕ.

सर-परस्ती, बी॰ प्रथळा ३ है; प्रवर ಕ್ಷಣೆ.

ಸುವ ಪದಕ

सर-पोश, पु॰ डधी, ಅಥವಾ ಹರಿ ವಾಣವನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಉಪ ಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತ್ಯ.

सर-फ्रराज़, वि॰ ಉಚ್ಛ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ರುವ; ಕೀರ್ತಿಪಡಿದ; ಧನ್ನ; ಕೃತಾರ್ಥ.

) 🛾 ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ सर-बराह सर-बराहकार) तं पं त्रज् तै शर्वे ಕೊಳ್ಳವನ; ವ್ಯೂನೇಜರು; ಅರ ಮನೆ ಅಥವಾ ಸರಕಾಠಿ ಕೆಲಸ ಗಾರರ ನಾಯಕ; ಮೇಸ್ತ್ರಿ.

सर-बराही, स्नी॰ ఏಪಾ ಟು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ.

सरबस, पु॰ डर्तू वैर्त्यू चृद्धे.

सर-व-सर, कि॰ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ: ಸಂಪೂರ್ವವಾಗಿ.

सर-बस्ता, वि॰ ६ थे ६ छ रै कि वि ರುವ; ದಾಕಿಕೊಂಡಿಸುವ; ಗುಪ್ಪ.

सर-बाज़, वि॰ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಣ ವನ್ನಾಗಿ ಇಡುವವ; ನೀರ;

सर-बुलन्द, वि॰ ಮಾನನೀಯ: ಭಾಗ್ಯವಂತ.

सरमद, वि॰ राज्यातू; राष्ट्रित; ಶಾಶ್ವತವಾದ; ಮದಿಸಿದ.

सर-मस्त्र, वि॰ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿರುವ; ಮತ್ತ್ರೇದ.

सरमाया, पु॰ ಮೂಲಧನ; ಬಂಡ ವಾಳ.

सरवत, स्नो॰ प्रकाति ; वीद्यंते. सरवा, पु॰ प्रदेशवाद ; एदिसंडे. सरवारे, स्नो॰ प्रकातडें.

सरस, वि॰ ರಸವತ್ತಾದ; ಸುಂದರ ವಾದ; ಮನೋಹರ.

सरसना, अ॰ ಚಿಗುರು; ಸೋಂಪಾಗಿ • ಬೆಳೆ; ಶೋಭಿಸು.

सर-सन्ज, वि॰ ಪಡ್ಡಿಪೈರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ; ಕಳಕಳಿಸುತ್ತಿರುವ; ಸಂತುಷ್ಟನಾದ.

सर-सर, खी॰ धैरंग्राग्निश.

सरसराना, बी॰ ಹರಿವಾಡು: ದೇಕು. सरसरी, कि॰ ಸಮಾನ್ಯವಾಗಿ; ಸರಾ ಸರಿ: ಮೇಲು ಮೇಲಿಂದ.

सरसाना, स॰ ಸ್ಟಾರಸ್ಯ ಹುಟ್ಟಿಸು; ರಸವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡು.

सरसाम, पु॰ मरी, कार्ड.

सरसी, स्रो॰ किंग्र; प्रलूप्रटी०१ ವರ.

सरसों, ब्री॰ धेर्थ प्रविश्वती.

साहंग, पु॰ मैं राज का आंच; क्षेधु; ಪೈಲವಾನ; ಪರಾಕ್ರಮ; ಕಾಲಾಳು.

सरह, पु॰ ಮಿಡತೆಹುಳ.

सरहंगी, स्त्री॰ ಸೈನಿಕನ ಉಮ್ಯೋಗ.

सरहज, **चो॰** फार ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ.

सरहतन्, कि॰ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ; ಬಹಿ ರಂಗವಾಗಿ.

सरहर, को॰ ఎల్లీ; ಮೇರೆ; ಗಡಿ.

.सरहदो वि॰ ಸರಹವ್ದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿ. ಸಿದ; ಗಡಿನಾಡಿನ.

सराप, पु॰ छा इ.

तरापना, स॰ ಶಪಿಸು; ಬೈಯು. सरापा, कि॰ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ.

सराक, दु॰ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳ ಇವುಗಳ ವ್ಯಾಸಾರಿ.

सराक्रा, g॰) धेर्न, धेर्, वज्ञांतर सराक्रो, बो॰) ਕਾਜ਼ ਕਾ ਹ ; धेर्न, धेर्न, तांतर चेंथर; धेर्न, धेर्न, ७०तिथर काथ्य.

सराब, पु॰ ಬಿಸಿಲ್ಸು ದುರೆ; ವು೧೯ थिंचे; ಮೋಸಗೊಳಿಸುವ ವಸ್ತು. सराबोर, वि॰ ನೆನದು ಒದ್ದೆಯಾವ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಯ್ತು

सराय, को ಯಾತ್ರಿಕರು ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳ; ಧರ್ಮ ಛತ್ರ; ಮುಸಾ ಫಿರಖಾನೆ.

ಹೋವ.

सरापर, अच्यः ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಸು ವರೆಗೆ; ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ.

सराप्तरो, स्त्रो॰ धैंश्त ; ಅವಸರ; ಸುಮಾರು; ಅಂದಾಜು.

सराहना, सः ಹೊಗಳು; ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡು; ಶ್ಲಾಘಿಸು. क्लोः ಹೊಗ. ಳಿಕೆ: ಶ್ಲಾಘನೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ.

सराहनीर, वि॰ ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹವಾದ ; ಪ್ರಶಂಸ್ಥೀಯ सरि, ह्यो॰ ಜಲಪಾತ; ಝರಿ; ನದಿ; सरे-शाम, ह्यो॰ ಸಾಯಂಕಾಲ. ಸರಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ ; ಸಮಾನತೆ. **ಡಿಂ** ಸಮಾನವಾದ.

सरित् } क्वी॰ ನದಿ. सरिता 🕽

सरियाना, स॰ ಹವಣಿಸು; ಸರಿಯಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿ ಇಡು.

सरिइता, पु॰ कैंशिंधाः ; हंधीः ; ಆಫೀಸು.

सिरुतेदार, पु॰ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವು ದಾದ ರೊಂದು ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಧಾನ ಕರ್ಮಚಾರಿ; ಸಿರಸ್ತೆ ದಾರ

सरिस } वि॰ ಸಮಾನ; ಸದೃಶ. सरीफ़ा, पु॰ ३९ डाइंं इंट.

सरीह, वि॰ ಪ್ರಕಟವಾದ; ಬಹಿರಂಗ ವಾದ ; ಸ್ಪಷ್ಟ.

सरीहन्, वि॰ तुं ब्रुं बारी; ಬಹಿ ರಂಗವಾಗಿ.

सरूप, पु॰ ಸ್ವರೂಪ. सस्स, पु॰ एत०तः; म०डी० र्यः.

सरेदस्त, कि॰ ಈ र्रं ; मद्रु हैं ; ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ.

सरे-नो, वि॰ ಹೊಸ ಬಗೆಯಾಗಿ: ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ; ಮೊದಲಿ ನಿಂದ.

सरे-बाज़ार, वि॰ ಎಲ್ಲರೂ ಅರಿವಂತೆ; ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ.

परेत) पु॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅಂಟು; सरेप) ಗೋಂದು. वि॰ ಜಿಗಟಾದ.

ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುತ್ತಲೆ. सरो, पु॰ प्रवर्ज ಮರ; ಕೇಸರಿಕೆ ವುರ. (झाऊ)

सरोकार, पु॰ रां धः पद्रे ; ಅन् उँ ; ಪ್ರಯೋಜನೆ.

सरोज, 30 ಕಮಲ.

सरोजी, वि॰ ಕಮಲದ ಬಣ್ಣದ. सरोता, पु॰ ७८ ईं हंडू ०.

सरोद, पु॰ १९ड; ठात; हक्त. सरोष, वि॰ ರೋಷಯುಕ್ತ; ಕೋಪ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ

सरो-सामान, पु॰ ಸಾಮಾಗ್ಸ; ಸಾ ಮಾನು.

सरोता, पु॰ } ಅಡಿಕೆ ಕತ್ತರಿಸುವ सरोती, चो॰ } ಕತ್ತರಿ; ಅಡಕೊತ್ತು. सर्कार, स्त्री० दे० सरकार.

सर्कारी, स्त्री० दे० सरकारी.

सर्ग, पु॰ तवै; तकै; तकात; ಕಾನ್ಯದ ಪರಿಚ್ಛೇದ; ಅಧ್ಯಾಯ. सर्द, वि॰ डकार्ज्ञात; श्डिंण; ಮಂದವಾಗುವಿಕೆ.

सर्दमिजाज्ञ, वि॰ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲದ; ಶೀಲವಂತನಲ್ಲದ.

सर्दोर, पु० दे० सरदार.

सर्दी, स्नी॰ डकाञ ; ड॰ छ); धर ; ಶೀತ; ನೆಗಡಿ.

सर्व, पु॰ ಹಾವು; ಸರ್ಪ.

सर्पिणी, बी॰ कैंक्सू का जी. सके, पु॰ जैक्षु; जुंका; शकाः; ದುಂದುವೆಚ್ಚ.

सर्का, पु॰ कार्डजुळा; शकार. सर्वस, पु॰ दे॰ सर्वस्त. सर्राक्र, पु॰ दे॰ सराक्र. सर्राक्रा, स्ना॰ दे॰ सराक्री. सर्वे, वि॰ ಎಲ್ಲಾ; वढार; प्रकातु. सर्वेतः, अस्य॰ ಎಲ್ಲ ವಿಧದಲ್ಲೂ. प्रश्राकारकारी.

सर्वत्र, अस्य ० ಎಲ್ಲೆ ಡೆಗಳಲ್ಲೂ ; ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ.

सर्वेनाश, पु॰ कार्थः ; ವಿಧ್ವಂಸ. सर्वेसाधारण, पु॰ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು; ಜನತೆ. वि॰ ವಿಶೇಷವಲ್ಲದ ; ಸಾಮಾನ್ಯ.

सर्वस्त, पु॰ डर्त्यू तैर्त्र्ड स् तैयः ; स्रु. कार्यु.

सर्वोत, पु॰ विक्षः ಶರೀರ; ಎಲ್ಲ ಅಂಶ ಅಥವಾ ಅಂಗಗಳು.

सर्वोगीण, वि॰ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ.

सर्सों, पु॰ दे॰ सरसों. सर्हद, बी॰ दे॰ सरहद.

सक्जम } पु॰ दे॰ शस्जम.

सलज्ज, वि॰ एक्ष्यू जंब्ड.

सलतनत, ची॰ ರಾಜ್ಯ; ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ; ಏರ್ಪಾಟು; ವ್ಯವಸ್ಥೆ; ಪ್ರಯಾಸ ವಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ; ವಿಶ್ರಾಂತಿ.

्सल्ला, ಇಂ ತೂತಾಗು; ತೂತು ಕೊರೆಯಲ್ಪಡು; ಚುಚ್ಚಲ್ಪಡು; ತೂರಿಸಲ್ಪಡು. ಇಂ ಬೈರಿಗೆ.

सलक, वि॰ ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲ. सलमा, पु॰ ಚಿನ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಂ

सलमा, पु॰ ಚಿನ್ನ ಅಥವಾ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸರಿಗೆ; ಚಮಕಿ.

सलवात, **ಫ**ಿ ಶುಭವನ್ನು ಕೋರು ವುದು; ಶಾಂತಿ.

सकसकाना, अ॰ ನವೆಯಾಗು; ನಸೆನಸೆಯಾಗು. स॰ ತುರಿಸು. ಚಕ್ಕುಲಗುಳಿಮಾಡು.

सलहज, स्त्री॰ ಭಾನ ಮೈದುನನ ಹೆಂಡತಿ.

सलाई, स्नी॰ ಕಡ್ಡಿ; ಸರಳು; ಸಲಾ ಕು; ಬೆಂಕೀಕಡ್ಡಿ.

सलाजीत, स्नी॰ ಶಿಲಾಜಿತ್ತು.

सलाबत, ची॰ ಧೃಢತೆ; ದಾರ್ಢ್ಯ. सलाम, पु॰ ನಮಸ್ಕಾರ; ಪ್ರಣಾಮ; ಶಾಂತಿ; ಸೌಖ್ಯ.

सलाम अलेकुमं, अन्य॰ ನಮಸ್ತ್ರೆ! ಪ್ರಣಾಮ!

सकामत, वि॰ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ; ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಆಯುಷ್ಯ ವಂತ; ದೀರ್ಘಾಯುರಾರೋಗ್ಯ ವುಳ್ಳ. ಹಿಣಿ ಕುಶಲ್ಪರ್ವಾಕ ವಾಗಿ. ಕಾಿಂ ಸಂಪೂರ್ಣತೆ.

सलामती, ची॰ ಆರೋಗ್ಯ; ಕ್ಷೇಮ; ಕುಶ್ವಲತೆ;—चे ದೇವರ ದಯೆ ಯಿಂದ, ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹದಿಂದ. सलामी, बी॰ ಸೈನಿಕರು ವಂಧನೆ .सलोना, वि॰ ಸುಂದರವಾದ; ಉಪ್ಪು ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ; ಗೌರವಾರ್ಥ ವಾಗಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವಿಕೆ € ಕುಶಾಲ್ತೋಪು; ರಾಜಮಹಾ ರಾಜರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ. सलासत, स्नी॰ ಸೌಲಭ್ಯ ತೆ.

सलाह, बी॰ ಸಮ್ಮತಿ; ಅಭಿಸ್ರಾಯ;

सलाहकार, पु॰ ಸಲಹೆಗಾರ.

सिक्क, पु॰ ਨਿ(ਹ); ਖ਼ಲ. सलीका, पु॰ धैतातू मैं धर्मा का ಡುವ ರೀತಿ; ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆ; ಯೋಗ್ಯತೆ; ಗುಣ; ನಡತೆ; ವರ್ತನೆ.

सलीक्रामन्द, वि॰ कार्व्या कार्या : ಯೋಗ್ಯ ; ಗುಣವಂತ.

सलीता, पु॰ ಒಂದುಬಗೆಯ ಒರಟು ಬಟ್ಟಿ.

सलीम, वि॰ छातू स्नुत्रे का ಸರಿಯಾದ; ಆರೋಗ್ಯವಂತ; ಗಂಭೀರ.

सबीस, वि॰ ಸುಲಭವಾದ; ಸುಗಮ. सल्लक, पु॰ जुज्जकाठ; एस्टिवर्तः; ಸದ್ಭಾವ; ಸ್ನೇಹ; ಉಪಕಾರ.

सल्ह्ना, पु॰ ह्य हुः भूग थे. वि॰ ಉಪು ಮಿಶ್ರಿತವಾದ; ರಸಭರಿತ.

सलोतर, पु॰ इका जैता, ಅकु

सस्रोतरी, पु॰ ಪಶುಗಳ ಅಥವಾ ಕುದುರೆಗಳ ರೋಗದ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ನ್ನ ರಿತವೆ.

ಪ್ಪಾದ; ರಸಭರಿತ.

सस्रोनापन, पु॰ ಉಪ್ಪುಪ್ಪಾಗಿರು ವಿಕೆ; ಸೌಂದರ್ಯ.

सवा, स्त्री॰ कार्धिकात कैंक्ष्री; ಚತುರ್ಥಾಂಶದ ಸಹಿತ; ಒಂದೂ ಕಾಲು.

सवाई, स्नी॰ ಅಸಲಿನ ਨಾಲ್ಕನೇ ಒಂದುಭಾಗದಷ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವ ಒಂದುವಿಧದ ಸಾಲ; ಜಯವುರದ ಮಹಾ ರಾಜರ ಒಂದು ಬಿರುದು. वि• ಒಂದೂಕಾಲು.

सवाब, पु॰ काळाः ; ಒಳ್ಳೆಯದाः ; ಉಪಕಾರ;—कमाना ಪುಣ್ಯಪ್ರದ ವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡು; ಪುಣ್ಯ ಪಡೆಯು.

सवार, पु॰ ಕುದುರೆಮೇಲೇರಿದವ; ಅಶ್ವಾರೂಢ; ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿದ ಸೈನಿಕ; ಸವಾರ; ಏರಿದವ; ಆರೊಢ.

सवारी, स्त्री॰ ಹತ್ತು ವಿಕೆ; ಏರುವಿಕೆ; ಆರೋಹಣ; ವಾಹನ; ಮೆರ ವಣಿಗೆ; ಉತ್ಸವ.

सवाल, पु॰ ह्यु दुं; धरिक्र दें; ಬಿನ್ನಹ; ಯಾಚನೆ.

सवालजवाब, पु॰ ವಾದವಿಹಾದ; ಚರ್ಚೆ; ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರ.

सवालात, पु॰ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. सवाल ಶಬ್ದದ ಬಹುವಹನ.

सवेरा, पु॰ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು; सहन्तरी, स्त्री॰ ಹೆಂಡತಿ; ಪತ್ನಿ. ಪಾತಃಕಾಲ; ಮುಂಜಾನೆ. सवैया, पु॰ ಒಂದೂ ಕಾಲು ಸೇರಿನ ತೂಕದ ಬಟ್ಟು. सशंक, वि॰ ठं का ग्राह्म राज्य ; ಭಯಭೀತ. ससक, पु॰ ಮೊಲ. ससरना, अ॰ ಸರಿದುಹೋಗು; ಜಾರಿ ಕೊಳ್ಳು ; ನುಸುಳಿಬಿಡು. ससुर, पु॰ तिं ति स्वे विका कैं ति ತಿಯ ತಂದೆ; ಮಾವ. ससुराल, ह्या॰ ಮಾವನಮನೆ. सस्ता, वि॰ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯ; ಅಗ್ಗ ವಾದ. सस्ताना, अ॰ ७ तू ज्ञाताः; धैं छै ಇಳಿದುಹೋಗು. ಈ ಬೆಲೆಯ ನ್ನಿ ಳಿಸು. सस्ती, स्नी॰ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರು ವುದು; ಅಗ್ಗ ವಾಗಿರುವ ಕಾಲ. सह, अस्य । मळेड; स्वदः, ६ वर्ते. **ಕಿಂ** ಸಮರ್ಥ. सहकार, पु॰ रळ औल त; रुक्काओ; ಸಹಾಯಕ. सहकारता) स्त्री॰ ಒತ್ತಾಸೆ; ಸಹಾ **सहकारिता ∫ ಯ** डै ; ಸಹಾಯ. सहकारी, पु॰ ಸಹಾಯಕ. सहगामी, पु॰ क्षीबैंगावरं; रा०त

art.

ಸೇವಕ; ಆಳು.

सहचर, पु॰ ಕೂಡ ಬರುವವ:

सहज, वि॰ स्त्रुक्व ఏ ಕ का ದ; ಸುಲಭ. 😗 ಒಡಹುಟ್ಟಿದವೆ. सहजात, वि॰ ಒಡಹುಟ್ಟದ. सहन, पु॰ ಸೈರಿಸುವಿಕ; ಸಹನೆ; ತಾಳ್ಮೆ; ಕ್ಷಮೆ; ಅಂಗಳ. सहनशील, वि॰ श्रुं ठ ही व्यः श्रुं ; ಸಹಿಮು. सहना, स॰ रिक्षेरा; डार्थकीक्यू; ಫಲವನ್ನ ನುಭವಿಸು; ಭಾರವನ್ನು ತಡೆಯು. सहनीय, वि॰ ಸಹಿಸಬಹುದಾದ. सहपाठी, पु॰ ಒಡನೋದಿ; ಜೊತೆ ಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವೆ. सहभोजन, पु॰ ಸಹಭೋಜನ; ಜೊತೆ ಯಲ್ಲಿ ಉಣ್ಣು ವಿಕೆ. सहम, पु॰ ಹೆದರಿಕೆ; ಭಯ; ಸಂ ಕೋಚ; ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ. सहमत, वि॰ ಒಂದೇ ಅಭಿಸ್ರಾಯವ. सहमना, अ॰ कैंदरा; य्याराहरी. सहमाना, स॰ ಹೆದರಿಸು. सहयोग, पु॰ ಸಹಾಯ; ಸಹಕಾರ. सहयोगी, पु॰ मकाळाइ. सहर, स्रो॰ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮುಂ ಜಾನೆ. सहरा, पु॰ कौं वारत ; काला

सहल, वि॰ ಸುಲಭವಾದ.

सहस्ताना, स॰ ಮೆಲ್ಲಮಿಲ್ಲನೆ ಕೈಯಾ ಡಿಸು; ಸವರು; ಚಕ್ಕುಲಗುಳಿ ಮಾಡು.

सहसा, अस्य॰ ಇದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ; ಅಕ स्राहुडाुुते.

सहसानन, पु॰ ಆದಿಶೇಷ.

सहाह) पु॰ ಒತ್ತಾಸೆಗಾರ; ಸಹಾ सहाई) ಯಕ.

सहाभ्यायी, पु॰ ಸಹವಾಠಿ; ಒಡ ನೋದಿ.

सहाबा, पु॰ तंर्रेका; ग्रूंश्केड.

सहाय, पु॰ ಒತ್ತಾಸೆ; ಸಹಾಯ; ಆಶ್ರಯ; ಭರವಸೆ; ಸಹಾಯಕ.

सहायक, दु॰ ಸಹಾಯಮಾಡುವವ; ಸಹಾಯಕ.

सहायता, ची॰ ನೆರವು; ಸಹಾಯ. सहारा, पु॰ ಆಧಾರ; ಬೆಂಬಲ; ಸಹಾಯ; ಒತ್ತಾಸೆ.

सहिजन, पु॰ ನುಗ್ಗೇಮರ; ನುಗ್ಗೇ ಕಾಯಿ.

सहित, अ॰ ಕೂಡ ; ಸಮೇತ.

सिंहिंगु, वि॰ ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳ; ಸಹನ ಶೀಲ.

सिंहणुता, स्त्री॰ ಸೈರಣೆಯುಳ್ಳ; ಸಹ ನಶೀಲ.

सही, वि॰ ದಿಟ; ನಿಜ; ಯಥಾರ್ಥ; ವಾಸ್ತವಿಕ; ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ; ಶುದ್ಧ; ಸರಿ; ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ; ಸಹಿ.

सही-सलामत, वि॰ ರೋಗರುಜನಗ ಳಿಲ್ಲದ; ಕುಶಲಿಪೂರ್ವಕ. सहीम, वि॰ संज्ञातः; स्रजः; डाण्डः, सहूचतं, स्त्री॰ स्थायं हैं ; वैज्ञाः स्वराटः

सहूलिया, स्नो॰ ಸೌಕರ್ಯ; ಸುಲ ಭತೆ; ಅನುಕೂಲತೆ; ವಿವೇಕ; ಆರಿವು.

सहदय, वि॰ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ; • ದಯಾಳು; ರಸಿಕ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ; ಸಜ್ಜನ.

सहदयता, स्नी॰ ರಸಿಕತನ; ದಯೆ; ಸೌಜನ್ಯ. . ••

सहेज, पु॰ कैं छें ु.

सहेजना, स॰ ಪರಿಶೀಲಿಸು; ಸಂಬಾ ಳಿಸು.

सहेली, स्त्री॰ ಜತೆಗಾರ್ತಿ; ಗೆಳತಿ; ಸಖಿ.

सांई, पु॰ ಒಡೆಯ; ಸ್ವಾಮೀ; ಪರ ಮಾತ್ಮ; ಭಗವಂತ.

साँक्ड, पु॰ ಸರಪಳಿ; ಸಂಕೋಲೆ; ಚಿಲಕ; ಆಗಳಿ.

सांकर, स्त्री॰ गृंठಪಳಿ; ರುಳೆ वि॰ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ.

सांकेतिक, वि॰ ಚಿನ್ಹೆಯ; ಗುರು ತಿನ.

सांग, बी॰ ಭರ್ಜಿ.

सांचर, पु॰ तिब्बत का है कुधु केंब बेट को कार्त; का धकार ति सांचातिक, वि॰ कि धुम्र का सिंक्टरे

ಣಾಗಿಕ್, 140 ರಿಚಿಲ್ಲರಿಯ, ಸಂಹರ ಸುವ. सांच, पु॰ ಸತ್ಯ; ನಿಜ; ಯಥಾರ್ಥ. साँचा, पु॰ ಎರಕ ಹೊ.ಯ್ಯು ವ ಅಚ್ಚು; ಪಡಿಯಚ್ಚು; ಮಾದಂ; ನಮೂನೆ.

साँह, स्नी॰ मं॰ हैं; मार्क्षाः, स्नी॰ मं॰ संह, पु॰ काल्यः मंग्रहें। मार्क्षः, मार्क्षः, मार्क्षः, स्वर्थः, स्वर्यः, स्वर्थः, स्वर्थः, स्वर्थः, स्वर्थः, स्वर्थः, स्वर्थः, स्वर्यः, स्

सॉड-गॉड, ज्ञी॰ ಬಹಳಸ್ನೇಹ; ಆಸ್ತ್ರ ಸ್ನೇಹ; ಗಂಟು ಬೀಳುವಿಕೆ. ಗೂಳ; ಹೋರಿ.

साँद, पुं धरा ३ : ಗೂಳ; ಹೋರಿ. साँदनी, बी धर्के ಹೆಣ್ಣು ಒಂಟಿ. साँदना, बी धरा प्रकार प्रकार ವಣೆ; ಸಮಾಧಾನ.

साँथरी, स्नी॰ थ्वाउँ. साँप, पु॰ कार्ज्ञ; मंद्रहर.

साँपत्तिक, वि॰ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ.

साँपा, पु॰ ॐशर्हीराइं.

साँ पिन, क्षा॰ ಕುದುರೆಯ ಮೈ ಮೇಲಿರುವ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಸುಳ; ಹೆಣ್ಣು ಹಾವು.

सांप्रवाचिक, वि॰ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಜಾತಿಯ ಸಂಬಂಧ ವಾದ; ಕೋಮಿನ; ಕೋಮ ವಾರು.

साँसर, पु॰ ಪಾಥೀಯ; ಬುತ್ತಿ; ಕಡವೆ; ಸಾಂಭರವೆಂಬ ಸರೋ 'ವರದ ನೀರಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಉಪ್ಪು.

साँवर) वि॰ ಶ್ಯಾಮಲವರ್ಣದ ; साँवला) ಶ್ಯಾಮಲ.

साँवा, पु॰ कार्जे और्हु. साँस, स्त्री॰ ट्यु.मं; श्रीमेठा; डैठेकुं; — चढ़ना या फूलना औरश्मीर्थ धठा;—भरना श्रीमेठा डाउधाः

ನಿಟ್ಟು ಸಿರುಬಿಡು. साँसत, എಂ ನಿಟ್ಟು ಸಿರುಬಿಡುವುದು; ಪೇಚಾಟ; ಹೆಣಗಾಟ; ತೊಂ

साँसारिक, वि॰ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ; ಐಹಿಕ. सा, अक्य॰ ಅಂಥ; ಸಮಾನ; ಸದೃಶ; ಅಮ್ಮ.

साइत, पु॰ ಒಂದು ಘಳಿಗೆಯ ಹೊತ್ತು; ಕ್ಷಣ; ಶುಭಲಗ್ನ; ಮುಹೂರ್ತ.

साईं, पु॰ माक्ं.

ದರೆ.

साई, स्नी॰ ಸಂಚಕಾರ; ಮುಂಗಡ. पु॰ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲ.

साईस, पु॰ ಕುದುರೆಯಾಳು. साईसी, सो॰ ಕುದುರೆಗೆ ಮಾಲೀಸು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ.

साका, पु॰ ಶಕ್, ಕೀರ್ತಿ; ಯಶಸ್ಸು. साकिन, वि॰ ನಿವಾಸಿ; ವಾಸಮಾಡು ವವ.

साक्रिब, वि॰ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ. साक्री, वु॰ ಸುರಾಪಾನ ಮಾಡಿಸು ವವ; ಪ್ರೇಮಿ.

साक्षर, वि॰ ಅहुं ठक्ष्णू, तर्ज्ञां हुं ; ' ಓದುಬರಹ ಬಲ್ಲ. साक्षरता, स्री॰ ७ ह्र् ठळाू रु. साक्षाकार, पु॰ गं०वर्टा है; थैं हैं ; ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಆಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಜ್ಞಾನ. साख़, पु॰ ಸಾಕ್ಷ್; ಸಾಕ್ಷ್ಯ; ಮರ್ಯಾದೆ; ನಂಬಿಕೆ. साख्रता, वि• मगुभग ध स्वर्ध्य ; ಕೃತ್ರಿಮ. सास्तो, पु॰ मा है गा र. जी॰ ಸಾಕ್ಷ್ಯ; ರುಜುವಾತು. साखोचारन, पु॰ ಗೋತ್ರವರ್ಣನೆ; ಪ್ರವರ. साग, पु॰ ತರಕಾರಿ; ಸೊಪ್ಪು; ಕಾಯಿ; ಪಲ್ಯ. सागपात, पु॰ तैं खूँ तैलराः. साग़र, पु॰ माठाळीळा धर्धा था. सागर, पु॰ ಸಮುದ್ಧ.

ವಾನಿ.

साज, पु॰ ಅಲಂಕಾರ; ಅಲಂಕಾರದ

ಸಾಮೆನು; ಶೃಂಗಾರ ಸಾಮಗ್ರ;
ಉಪಕರಣ; ಸಾಮಗ್ರ; ವಾದ್ಯ;
ಆಯುಧ. ಡಿಂ ಸರಿಪಡಿಸುವ
ವನು; ತಯಾರಿ ಸುವೆವನು;
(ಶಬ್ದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು

सागू, पु॰ मध्यु है का का ठ.

ಸಬ್ಬಕ್ಕೆ; ಸೀಮೆಯಕ್ಕಿ.

सागूदाना, पु॰ मा था वा ली:

सागौन, पु॰ ತೇಗದಮರ; ಸಾಗು

ವಿಶೇಷಣದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸೂ**ಚಿ** ಸುತ್ತ್ರದೆ. ಉದಾ: वदीसाज़.) साजगार, वि॰ डांध ; मठेळातं. साजन, पु॰ प्रभुद्धभः; ६ व्हेळाः; ಗಂಡ; ಪ್ರೇಮಿ. साजना, स॰ ७७० हरिका; भैर्दू ಪಡಿಸು; ಜೋಡಿಸು. साज-बाज, पु॰ डंकार ; भेर्तू है; ಘನಿಷ್ಟತೆ. साजिद, वि॰ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವ ವನು. साज़िन्दा, पु॰ ವಾದ್ಯ ಗಾರ. साज़िश, बी॰ మిళన; ಒಳಸಂಚು; ಪಿತೂರಿ. साझा, पु॰ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆ; ಪತ್ತಿಗೆ; ಪಾಲು; ಭಾಗ. साझी) पु॰ बार्च्याताव ; भार साझेदार ∫ तत्रू. साझेदारी, स्त्री॰ ವಾಲುಗಾರಿಕೆ. साटना, स॰ ७०६४मा; मं१०मा; 'ಜಂಟಸು. साइी, स्त्री॰ रैएठै; डेएडै. .

क्न्स. सादू, पु॰ बढ़ू हं. सादे, वि॰ ಅರ್ಧ; ಅರ್ಧ ಹೆಚ್ಚು. सातकेते, को॰ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ; ಸಪ್ತಪದಿ. साथ, पु॰ ಸಂಗ; ಸಂಗಡ ಇರುವಿಕೆ. साथी, पु॰ ಸಂಗಡಿಗ; ಜತೆಗಾರ; ಮಿತ್ರ; ಗೆಳೆಯ.

साइसाती, भी॰ ఏళరాటద కన

सार, पुः ಅರಬೀ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷರ; ವಿಷ ಯವು ಸರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಥವಾ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಗೆಯ ನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಗುರುತು.

्**सादगी, स्त्री॰** ಸರಳತೆ; ಸಾಧಾರಣ ಶರ; ನಿಷ್ಕಾಪಟ್ಯ.

सादा, वि॰ ಸಾಧಾರಣವಾದ; ಬೆರಕೆ ಯಿಲ್ಲದ; ಆ ಡಂಬರ ನಿಲ್ಲದ; ಸಾದಾ; ನಿಷ್ಕ್ರಪಟ; ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ.

सादा-दिल, वि॰ ಶುದ್ಧಹೃದಯದ. सादा-रू, वि॰ तिंदू ವಿೂಸೆಗಳಿಲ್ಲದ ಮುಖದವ.

सादा-छोह, वि॰ ಏನೂ ಅರಿಯದ ; ಮೂರ್ಖ.

सादिक, वि॰ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ; ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠ; ಸರಿಯಾದ.

सादिकी, स्नी॰ ಸತ್ಯಸಂಧತೆ.

सादिर, वि॰ ಹೊರಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟರುವ ; ಪ್ರಕಟವಾದ.

साद्द्यं, पु॰ संज्ञात्र है.

साध, पु॰ ಸಾಧು; ಸಂತ; ಮಹಾತ್ಮ. को॰ ಕೋರಿಕೆ; ಇಚ್ಛೆ; ಅಭಿ ಲಾಷೆ.

साधक, पु॰ भे ದ್ಧಿ ಪಡೆ ಯು ವವ; ಸಾಧಿಸುವವ; ಸಾಧಕ; ಯೋಗಿ; ಶಪಸ್ವಿ.

साधन, पु॰ भेट्यै का वि कि की शु वि है;

ವಿಧಾನ; ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡ ತಕ್ಕ ಸಾಮಗ್ರ; ಉಪಕರಣ; ಉಪಾಯ; ಯುಕ್ತಿ.

साधना, स्नी॰ ಸಿದ್ಧಿ; ಸಾಧನೆ; ಗುರಿಯಿಡುವಿಕೆ; ಉಪಕರಣ. स॰ ನೆರವೇರಿಸು; ಪೂರೈಸು; ಸಾಧಿಸು.

साधारण, वि॰ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ; ಸುಲಭವಾದ; ಸಾರ್ವಜನಿಕ.

साधारणतः, अन्य॰ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ; ಹೆಚ್ಚಾಗಿ.

साधु) दुः गंजः; ग्रान्धः विः साधु) ಒಳ್ಳೆಯ; ಪ್ರಶಂಸನೀಯ. अव्यः गान्धः गान्धः; ಶಹ ಬಾಸ್!

साध्य, वि॰ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವಂಥ; ಸುಲಭ; ಸರಳ.

साध्वी, स्नो॰ ಪತಿವ್ರತೆ.

सान, पु॰ प्राक्षिष्ट थ्राः;—चदाना प्राप्तं के के के; कार्यक्षाः;—देना प्राप्तं चेतकः.

सानना, स॰ ७४; ತೀಡು; ಮಿತ್ತು. साना, पु॰ ವಾಡುವವ; ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತ.

सानी, ची॰ दित्ति भेती है। एउं ಅಥವಾ ಕಲಗ ಚ್ಚಿ ನಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಿ ಸಿ ಕೊಡುವ ಹಿಂಡಿ. वि॰ ಎರಡ ನಿಯ:; ಸಮಾನ.

साप, पु॰ ठाइ. ५

सापना, सर्व विश्वभः ; धौल्याः । सामः, वि॰ व्यक्षियान्यः ; व्यक्ष्यान्यः ; व्यक्ष्यान्यः ; व्यक्ष्यान्यः ; व्यक्ष्यान्यः ; व्यक्ष्यान्यः ; व्यक्ष्यः व्यव्यः ; व्यक्ष्यः व्यव्यः ; व्यक्ष्यः व्यव्यः ; व्यक्ष्यः व्यव्यः ; व्यव्यः व्यव्यः । व्यव्यः व्यव्यः । व्यव्यः व्यव्यः । व्यः । व्यव्यः । व्यः । व्यव्यः । व्यः । व्यः । व्यव्यः । व्यः । व्यव्यः । व्यः । व्यः । व्यः । व्यः ।

साफ्रा, पु॰ ಮುಂಡಾಸು; ಪಗಡಿ. साफ्री, स्नी॰ ಕರವಸ್ತ; ಸೋಸುವ

ಬಟ್ಟೆ.

साबिक, बि॰ कै०तिर; ग्रांगाउँ र काथतः; ग्रांतरात किः ग्रांतर तथ्रः; ग्रुं क् या उद्यः — स्स्त्रः ग्रांतिक्षेत्रं होत्या हो। कार्यक्षा साम्यान्य स्वाप्तान्य स्वाप्

साबिक्ना, ಗುರುತು; ಪರಿಚಯ; ಸಂಬಂಧ; ವೈವಹಾರ.

साबित, वि॰ ಪ್ರಮಾಣಪಡಿಸಿದ; ರುಜುವಾತಾದ; ಸಾಧಿಸಿದ; ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ.

साबिर, वि॰ डा ಳೈ ಯು ಳೃ ವ; ಸಹಿಮ್ದು.

साबुत, विं तु क्रिकात; ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾದ; ಸರಿಯಾದ.

साबुन, पु॰ ಸೋಪು; ಸಾಬೂನು. साबुदानां पु॰ दे॰ सागृदाना.

सामंत, पु॰ ರಾಜನ ಕೈ ಕೆಳಗಿರುವ ಜವಿೂಂದಾರ ಅಥವಾ ಸರದಾರ. सामग्री, स्नी॰ ಸಾಮಾನು; धವಶ್ಯ ಕ ವಾದ ಪದಾರ್ಥೆಗಳು; ಸಾಧನ. सामना, पु॰ ಇದಿರು; ಭೆಟ್ಟಿ; ಸಂದರ್ಶನ; ವಿಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವಿಕೆ; —करना ಎದುರಿಸು.

सामने, कि॰ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ; ಎದುರಿಗೆ; ಮುಂದೆ; ವಿರೋಧವಾಗಿ.

सामिषक, वि॰ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂ ಧಿಸಿದ; ವರ್ತಮಾನ ಸಮಯದ; ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ.

सामरिक, वि॰ ಯುದ್ಧ ಸಂಬಂಧ ವಾದ.

सामर्थ स्त्री० दे० सामर्थ्य.

सामधीं, पु॰ ಸಮರ್ಥ; ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವುಳ್ಳ; ಪರಾಕ್ರಮಿ.

सामध्ये, पु॰ ಶಕ್ತಿ; ಬಲ; ಯೋಗ್ಯತೆ. सामाजिक, वि॰ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂ ಧಿಸಿದ.

सामान, पु॰ ಸಾಮಗ್ರಿ; ಸಾಮಾನು. सामान्य, वि॰ ಸಾಧಾರಣವಾದ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ.

सामान्यतः) अस्य । प्राचीनिक्ति । प्राचीनिकति । प्राचीनिक्ति । प्राचीनिकति ।

सामुहाँ, किंट राಮ್ಮು ಖ; ಎದುರಿಗೆ. साम्यवाद, पुर ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಪಾದ ನೆಯ ಸಾಧನಗಳ ಮೇಲೆಯಾವುದೇ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಥವಾ ಪಂಗಡದ ಆಧಿಕಾರವಿರದೆ ಆದು ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ಧನ ಸಂಪತ್ತಿಯು ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಲ್ಪಡೆಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

साम्राज्य, पु॰ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ.
साम्राज्यवाद, पु॰ ಬೇರೊಂದು
ದೇಶದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ
ಹಿತಗಳಿಗಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ
ರಾಜಕೀಯ ಸಿದ್ಧಾಂತ.

साम्राज्यशाही, बी॰ ಚೆಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ' ಒಡೆತನ.

साम्राज्यवादी, वि॰ छन्छु देवजु तंत्र्यू चैत्रु ठिप्ते ७ त ठ० त एकि नंशास्त्र ग्रेंबेయा ज्ञातत्र्यू धर्मे ज्ञान्ते ज्ञान

सायंकाल, पु॰ मिं० है. सायत, भी॰ ठायं राजकार्डिन.

सायवान, पु॰ ಒಪ್ಪಾರು; ಚಾಟು; ಚಪ್ಪರ; ಒಸಾರೆ.

सायर, पु॰ प्रागत ; प्रद्यात्र ; फार्च.

सायल, पु॰ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವವ.

साया, पु॰ ನೆರಳು; ಪ್ರತಿಬಿಂಬ; ದೆವ್ವ; ಲಂಗ.

सारंग, पु॰ प्राचित जाद्युः, ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಿಂಕೆ; ಕೋಗಿಲೆ; ಹದ್ದು; सार्वेड.

सारंगी, स्त्री॰ प्रग्नेट॰ त कार्तुः

सार, पु॰ ठम; डडू; ८ठाफ; मडू.

सारना, स॰ ಮುಗಿಸು; ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡು; ನೆರವೇರಿಸು; ಸಿಂಗ ರಿಸು.

सारमाग, पु॰ मं ಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರ

सारसं, पु॰ कंकरंड है.

सारांश, पु॰ कार्ड क्षारः
सारां, वि॰ अष्ट ; रावधः ; राव

सार्थकता, खो॰ प्रइंध डैं; भेरि. सार्वजनिक, वि॰ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ प्राथा प्रकार के सार्वजनिक, दें सार्वभीम, पु॰ धं मुंड डैंह;

ಸಾಮ್ರಾಟ.

साल, पु॰ जर्ज्जः; मंश्वर्ज्जः, कालाः, क्ष्मण्यः, डेरायद्वर्णः, साल-गिरह, स्त्री॰ काध्युत कथः,;

ಜನ್ಮದಿನ.

ದಾಳು.

साल-तमाम, पु॰ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ.

सालक, वि॰ ಕಷ್ಟಕೊಡುವ. सालन, पु॰ ಮಾಂಸದ ಪಲ್ಯ.

सालना, स॰ ७३; छ०्छतु.

सालसा, पु॰ ರಕ್ತವನ್ನು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಔಷಧ.

सालसी, **ची॰** शैर्याहर, ग्र०कि ಯತಿ.

साला, पु॰ धार्मकौत ; कौत. सालाना, वि॰ वर्षःत ; काक्षेत्र स. सालार, पु॰ काःशेल्व ; काःशे 491

साळार-जंगे, पु॰ मैं(राग्धंडे. ' सालिक, पु॰ ಪ್ರಯಾಣಿಕ; ಯಾತ್ರಿಕ. सालिम. वि॰ विक्षै: राज्याकाः; ಆರೋಗ್ಯವಾದ. सालियाना, वि॰ दे॰ सालाना. साली, ची॰ कैंवडेका प्रकेशः ದರಿ. सालुसी, स्नी॰ ದ್ರೋಹ; ಪಿತೂರಿ. सालेह, वि॰ धर्धुळा; मध्यूत; ಸದಾಚಾರಿ. सावंत, पु॰ दे॰ सामंत. साव, पु॰ धर्गुळा ठाराज्युः; ಸಾಹುಕಾರ. सावक, यु॰ ಕರು; ಮರಿ. सावकाश, पु॰ धैवां जु; ಅವಕಾಶ; ವಿರಾಮ. ಹೊಂ ಬಿಡುವಾಗಿ. सावधान, वि॰ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರುವ; ಸಚೀತ. सावन, पु॰ ह्यु वेश वाग्रं. सास, बी॰ ७ईं, तं ७ ७ क्व ಹೆಂಡತಿಯ ತಾಯಿ. सासत, बी॰ दे॰ सांसत. सासु, स्त्री॰ दे॰ सास. सासुर, पु॰ ಮಾವ ; ಮಾವನ ಮನೆ. साहनी, स्त्री॰ ग्रीठी साहब, पु॰ ६ वें का राजु का ; ಈಶ್ವರ; ಸ್ನೇಹಿತ; ಮಹಾಶಯ; ಒಂದು ಗೌರವ ಸೂಚಕ ಶಬ್ದ. ಸದ್ಗ ೄಹಸ್ಥೆ ನ साहब-ज़ादा, पु० ಮಗ; ಪುತ್ರಃ

साहब-सळामत, स्त्री॰ यंत्रम् र्वर्ष् ನಮಸ್ಕಾ ರಮಾಡುವುದು. साहबा, स्त्री॰ साहब ठथ्रू त रें रू ಲಿಂಗದ ರೂಪ. साहबान, पु॰ साहब ठथ्र व थळे ವಚನ. साहबी, वि॰ माळी थर; धर्छ ಯರ. ಕಾಂ ಒಡೆತನ; ಪ್ರಭುತ್ವ; ದೊಡ್ಡ ಸ್ತ್ರಿಕೆ. साहस, पु॰ ಧೈರ್ಯ; ಪರಾಕ್ರಮ. साहसी, वि॰ ಪರಾಕ್ರಮಿ; ಸಾಹಸಿಗೆ. साहाय्य, पु॰ रुक्काळा ; 'तै'वेर्जु. साहित्य, पु॰ ವಾಙ್ಮಯ; ಸಾಹಿತ್ಯ. साहित्यिक, वि॰ ठाळू व्यं मु ಸಂಬಂಧಿಸಿದ. साहिब, पु॰ दे॰ साहब. साहिबा, स्त्री० दे० साहबा. साहिर, पु॰ ಯಕ್ಷಿಣಿ ವಿದ್ಯೆ ತೋರಿ ಸುವವ; ಗಾರುಡಿಕಾರ. साहिल, पु॰ दावं. साही, पु॰ ಮುಳ್ಳುಹಂದಿ. साहू रु पु॰ प्रस्तुत; प्रविद्धाः साहूकार 🕽 ळलವಂड ; ಸಾಹುಕಾರ. साहुकारी, स्त्री॰ फाळा का ठंड तं; ಶ್ರೀಮಂತಿಗೆ. साहेब, पु॰ दे॰ साहब. सिकना, अ॰ दाधार्मणू खा. स्मिना, पु॰ ठककात्रु; र्नै००था; ಕಹಳೆ. सिंगार, पु॰ ७७० कार्य; हुं ानर्य.

सिंगारना, स० సింగరిసికోంక్కు. सिंगारहार, पु० వారిజాత పుష్ట. सिंगी, ब्रो० ಕಹಳೆ; ಕೊಂಬು. सिंघासन, पु० సింಹానన. सिंघनी ब्रो० మంగు; ಹೆణ్ణు సింಹ.

सिंचन, पु॰ ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸು ವಿಕೆ; ಗಡಗಳಿಗೆ ನೀರೆರೆಯುವಿಕೆ.

सिचना, अ॰ ನೀರು ಚಮುಕಿ ಸಲ್ಪಡು; ನೀರು ಕಟ್ಟಲ್ಪಡು.

सिचाई, की॰ ನೀರನ್ನು ಚಿಮುಕಿಸು ವಿಕೆ; ಗಿಡಗಳಿಗೆ ನೀರೆರೆಯು ವಿಕೆ; ಸಿಂಪಡಿಸಿದ ಮಜೂರಿ.

क्षचत, वि॰ ನೀರೆಲೆಯಲ್ಪಟ್ಟ. सिंचित, वि॰ ನೀರೆಲೆಯಲ್ಪಟ್ಟ.

सिंद्रदान, पु॰ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಹಣೆಗೆ ಕುಂಕುಮ

ಹಚ್ಚುವ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. सिन्नु, पु॰ ಸಮುದ್ರ; ಸಿಂಧುನದಿ.

सिंह, पु॰ भै॰ळं; ಮೃಗ್ಗರಾಜ.

सिंहनी, बी॰ कैंक्सू ३०के.

सिंहावलीकन, पु॰ ಮುಂದುವರಿ ಯುವ ಮುನ್ನ ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸು ವುದು.

सिहासन, पु॰ ठा జర ఆಸನ; ಸಿःका ಸನ.

सिंहिनी, स्नी॰ दे॰ सिंहनी. सिआर, पु॰ ठं०. सिकंदर, पु॰ ಅಲೆ ಗ್ಲಾ:ಂಡರನ ಹೆಸರು.

सिकही, की • ಸರಪಳ; ಸಂಕೋಲೆ. सिकता, g • ಮಳಲು; ಉಸುಬು; ಹೊಯ್ತೆ.

सिकली, എಂ ಕತ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳಿಗೆ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯು ' ವಿಕೆ; ಸಾಣೆ; ಹದ.

सिकलीगर, पु॰ ಸಾಣೆ ಹಿಡಿಯು ವವ.

सिकहर, पु॰ ಕಲ್ಲಿ; ನೆಲವು. सिकुइन, स्ना॰ ಸಿಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ. सिकुइना, अ॰ ಸಂಕುಚಿತವಾಗು; ಸುಕ್ಕುಬೀಳು.

सिकोइना स॰ ಮುದಡು; ಸುರುಟು; ಮಡಿಚು; ನಿರಿಗೆಹಿಡಿ.

सिकोही, वि॰ ಅಭಿಮಾನಿ; ಪರಾ ಕ್ರಮಿ; ವೀರ.

सिका, पु॰ ಮುಬ್ರೆ; ಕಸ್ಸೆ; ಮೊ ಹರು; ನಾಣ್ಯ;—वैडना या जमना ಅಧಿಕಾರವು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಡು.

सिन्त, वि॰ ಒದ್ದೆಯಾದ; ತೋಯ್ದ. सिख, को॰ ಉಪದೇಶ; ಶಿಕ್ಷಣ; ಭೋಧತೆ; ಜುಟ್ಟು; ಶಿಖೆ. ರೃಂ ಶಿಷ್ಟ; ಗುರುನಾನಕರ ಅನು ಯಾಯಿಗಳು; ಸಿಕ್ಟರು. '

सिखलाना) स॰ ಬೋಧಿಸು; ಕಲಿಸು; सिखाना 🔰 ಪಾಠ ಹೇಳು.

सिखावन, पु॰ थे सूक ; ಉಪದೇಶ. सिजदा, पु॰ ನಮಸ್ಕಾರ ; ಶರಣು. सिझना, भ॰ थैं राजाः; साते.,

सिझाना, स॰ ಕು**ದಿಸು**; ಬೇಯಿಸು. सिटिकनी, स्त्री॰ ಅಗುಳಿ; ಅಗಣಿ. सिटपिटाना, अ॰ क्वाटिकिन्ध्रः ; ಕೆಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗು. सिद्दी, खों॰ कॉ हु धाउँ. सिंड, स्नो॰ ळाळा ; ति एं. सिंबी, वि॰ कार्यु; काराप. सितम, पु॰ ಬಲಾತ್ಕಾರ; ಜುಲುವೆ); ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ. सितमगर, पु॰ ಅತ್ಯಾಚಾರಿ; ಹಿಂ ಸ~~ಕ~~. सितम-रसीदा, वि॰ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಕ್ಕೊಳಗಾದ; ಅತ್ಯಾಚಾರದಿಂದ ಪೀಡಿತ. सिता, स्नी॰ प्रसूउँ. सिताब, कि॰ थैं। तर्रे. सितार, पु॰ ಒಂದು ವಾದ್ಯ; ಸಿತಾರು. सितारा, पु॰ ठ हुं डुं; क्षेन्द्रे; क्षार्गु; ಅದೃಷ್ಟ; ಬೊಟ್ಟು; ಸಿತಾರು. सिद्धहस्त, वि॰ वैद्युक्ष; ग्रुविक्ष; ಎತ್ತಿದ ಕೈ. सिद्धांत, पु॰ ਭತ್ವ; ಮತ. सिपाई, स्नो॰ मार्थु हर्डं; मंत्र हर्डं. सि गाना) अ० कॅंगिठवंग; डैंपरंग सि गरमा 🕽 মহయు. सिन, पु॰ వయస్సు. सिनक, बी॰ भ०धर् ; गैतलूं. सिनकना, अ॰ ಮೂಗು १६ ದು. सिपर, स्नो॰ गंउटले.

. सिपहगरी, स्त्री॰ ಸಿ ಪಾ ಯಿ ಯ ಉದ್ಯೋಗ. सिपहर, पु॰ तैश्ह ; ಮಂಡಲ ; सिपहसालार, पु॰ र्रं१ रुग्धं है. सिपारस, खी० दे० सिफ्रारिश. सिपारसो, वि॰ दे॰ सिफ़ारशी. सिपास, स्नी॰ दरु, ज्ञात; कैंगा. ಳಿಕೆ; ಪ್ರಶಂಸೆ. सिपाह, स्त्री॰ ग्रीत्रु; त०त्रा. सिपाहगिरी, खो॰ ಸಿಪಾಯಿಯ ಉದ್ಯೋಗ, सिपाहियाना, वि॰ भैज्ञाळीळा० ತಹ ; ಸೈ ನಿಕರಂಥ. सिपाही, पु॰ भैक्काळीः; मूँ हैर्ह. सिपुर्द, स्त्री॰ दे॰ सपुर्द. सिप्पा, पु॰ ಯುಕ್ತಿ; ಪ್ರಾರಂಭ. सिफत, स्रो॰ ठैशंद्रडें; ताक; ಲಕ್ಷಣ; ಸ್ವಭಾವ; ರೂಪ; ವೋರೆ. सिकर, पु: ठातु; फैतरीू; ಪೂಜ್ಯ सिफलगी, स्रो॰ है(अंडर्ह, डार्क्सुडैं; ಹೀನತೆ. सिफला) वि॰ रेश्यः; डार्थः; सिकली 🕽 क्षार्ठ. सिक्रात, स्नो॰ सिक्रत ಶಬ್ದದ ಬಹು ವಚನ. * सिकारत, स्त्रो॰ ठाओकाठै; टाउं ರಾಯಭಾರಿಯ ಕೆಲಸ; ದೌತ್ಯ.

सिकारिश, सी॰ ಬೇರೊಬ್ಬರ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಒಳಿತುಮಾಡಲು ಏನಾದರಷ್ಟು ಹೇಳುವುದು; ವಾಕೃಹಾಯ; ಶಿಫಾರಸು.

सिफारशी, वि॰ ಶಿಘಾರಸಿನ; ಶಿಘಾ ರಸು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ.

सिकाली, वि॰ ಮಣ್ಣಿ ನಿಂದ ತಯಾರಿ ಸಿದ.

सिफ्राइत, ची॰ ಮೂರ್ಖತನ. सिफ्रल, वि॰ ದಪ್ಪನಾದ; ಗ ಯಾದ.

सिमर, बी॰ ಉಡುಗುವಿಕೆ; ಮುದು ರುವಿಕೆ; ಸಂಕುಚನ.

सिमरना, य॰ ಉಡುಗು; ಮುದುರು; ಒಂದಾಗು

सिमेटना, स॰ दे॰ समेटना. सिम्त, सी॰ ಕढ़ें; దిಕ್ಕು; దికे. सियरा, वि॰ डंलू ಗಿರುವ; ಶೀತಲ. सियराई, सी॰ डंलचे.

सियराना, अ॰ ತಣ್ಣ ಗಾಗು ; ಹೆಪ್ನು ಗಟ್ಟು.

सियह, वि॰ ಕವ್ಪು; ಅಶುಧ; ಕೆಟ್ಟ; ಕೆಟ್ಟುಹೋದ.

सियादत, ची॰ ನೇತೃತ್ವ; ಮುಂದಾಳು ತನ; ಆಡಳಿತ.

सियापा, पु॰ प्रड्र उत्तर्भू ಕುರಿತು ಹೆಂಗಸರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಅಳು ವುದು; ಗೋಳಾಟ.

खियार ; सियाछ, पु॰ ਨਂੈ.

्रियासत, को॰ ರಾಜ್ಯಭಾರ; ರಾಜ್ಯಾ ಡಳಿತ; ರಾಜನೀತಿ; ಬೆದರಿಕೆ; ದಂಡನೆ.

ದಂಡನೆ. सिवासती हे वि॰ ठाळके९क्या. सिवासी हे वि॰ दे॰ स्याह. सिवाहा, वि॰ दे॰ स्याह. सिवाहा, वु॰ धेंजुंद क्षेत्रंकुंड स्

सिर, पु॰ डएँ; हैरांगू; चैतरे; ತುದಿ;—आखों पर होना ಆದರ ದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸು;—का बोझ टलना ಚಿಂತೆಯು ದೂರವಾಗು: —साना काका ಹರಟಿಯಿಂದ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟಿನಿಸು;~~—ಇदाना~~ ತಲೆ ಯ ಮೇಲಿರಿಸು;—घूमना डंಲೆ ತಿರುಗು;—देना ಪ್ರಾಣವನ್ನ ರ್ಪಿಸು;—नीचा करना ತಗ್ಗಿಸು;—पर भाना ಸವಿವಿಸು; —पहना ಜವಾಬ್ದಾ ರಿಯು ಮೇಲೆ ಬೀಳು;-पन्सी करना ಕಾಡಿಸು; —पर पाँव रखना ವೇಗವಾಗಿ ఓడు;—से कक्रन बांधना मञ ಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗು;—से बला टालना ಮನೆಸಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರು.

सिसका, go ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹುಳಿ ಹಿಡಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿ ನ ಹಾಲು ಅಥವಾ ದ್ರಾ ಕ್ಷಾ ರಸ.

सिरकी, स्त्री॰ तंतराः; లा थे ಕಡ್ಡಿ. सिरजना, स॰ स्रुक्षुराः.

सिरताज, पु॰ ಕಿರೀಟ; ಶಿರೋಮಣಿ. सिर-ता-पा, कि॰ डएँँ धैं कि व कि ನವರೆಗೂ; ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ. सिरनेत, पु॰ ಪೇಟ; ರುಮಾಲು. सिरपैच, पु॰ दे॰ सरपेच. सिरफेंटा, पु॰ ग्रंथि; ग्रागंध. सिरमोर, पु॰ है १६ धे. सिरहाना, पु॰ ಮಂಚ ಅಥವಾ ಹಾಸಿ. ಗೆಯ ತಲೆ ಕಡೆಯ ಭಾಗ; ತಲೆ ಮಗ್ಗ ಲು. सिरा, पु॰ कैंगर्र ; डांट ; डांट ; ಮೊದಲು. ಬೆಳಕು : सिराज, पु॰ वैशः ಸೂರ್ಯ. सिराना, स॰ उल्लागिता, का॰ उ

स्ताना, अ॰ ತಣ್ಣ ಗಾಗು; ಶಾಂತ ವಾಗು; ಮುಗಿದುಹೋಗು; ಕೊನೆಗಾಣು; ಕಳೆದುಹೋಗು. स्तित्ताली, चो॰ ನವಿಲಿನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಜುಟ್ಟು.

নিনিন, go ಒಂದು হাঁবু విಶೇಷ ; ১৫ কা কামাকা.

सिरोना, पु॰ ಮಡಕೆಗಳ ಕೆಳಗಿಡುವ ಸಿಂಬಿ. .

सिरोपाव, पु॰ ರಾಜದರ್ಬಾರಿನಿಂದ ಸನ್ಮಾನಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪ ಡುವ ಉಡುಗರೆ; ಖಿಲ್ಲತ್ತು. सिरोही, सी॰ ಕತ್ತಿ; ಖಡ್ಗ.

सिराहा, स्ना॰ ಕತ್ತ ; ಖಡ್ಡ. सीर्का, पु॰ दे॰ सिरका. सिर्फ, क्रि॰ ಕೇವಲ; ಮಾತ್ತ; ಬರೇ.

(ಇಂ ಏಕಮಾತ್ರ ; ಶುದ್ಧ ವಾದ.

सिल, चो॰ ಕಲ್ಲು; ಬಂಡೆ; ಶಿಲಿ. सिलपट, चो॰ ಸಮತಲ; ಚಪ್ಪಟಿ; ನುಣುಪಾದ; ಸಪಾಟಾದ.

सिलक्द्य, दु॰ ಕಲ್ಲುಪತ್ತು; ಅರೆ ಯುವ ಕಲ್ಲು.

सिलवर, वि॰ ಸುಕ್ರು; ੨੦ੈਂ। सिलवाना, स॰ दे॰ सिलाना.

सिलसिला, दु॰ तर्रते; ಪರಂಪರೆ; ಸಾಲು; ಪಂಕ್ತಿ; ಕ್ರಮ; ಸರಪಳಿ; ಸರ; ಲಡಿ. ਵਿ॰ ಒದ್ದೆಯಾದ; ತೋಯ್ದ; ನುಣ್ಣ ಗಿರುವ; ನುಣು ಪಾದ; ಜಾಧುವ.

सिलसिलाबंदी, स्नी॰ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟು ; ಪಂಕ್ತಿ ಬದ್ದ ತೆ.

सिससिखेबार, क्रि॰ ವರಸೆಯಾಗಿ; ಕ್ರಮಾನುಸಾರ; ಪಂಕ್ತಿ ಬದ್ಧ ವಾಗಿ.

सिल्ह्, पु॰ ಆಯುಧ; ಶಸ್ತ್ರ. सिल्ह्झाना पु॰ दे॰ सिल्ह्झाना. सिल्ह्झाना, वि॰ ಶಸ್ತ್ರ ಧಾರಿ; ಸೈನಿಕ. सिला, सो॰ ಕಲ್ಲು. पु॰ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಯಿದು ತೆಗೆ ದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿ ರುವ ಧಾನ್ಯ; ಹಕ್ಕಲು.

सिलाई, स्ना॰ ಹೊಲಯು ఏ है; ಹೊಲಿಗೆ; ಹೊಲಿಗೆ ಕೂಲಿ.

सिलाना, स॰ ಹೊಲಿಸು.

सिलाह, पु॰ ಆಯುಧ; ಅತ್ತೃಶಸ್ತ್ರ. सिलाहज़ाना, पु॰ ಶಸ್ತ್ರಾ ಗಾರ. सिलाहबंद, वि॰ ಶಸ್ತ್ರಧಾರಿ; ಆಯುಧ ्रसींक, ब्री॰ ನೊಸೆ ಹುಲ್ಲು ಮುಂತಾ ಪಾಣಿ.

सिलाहसाज, पु॰ ಶंगु तर्राज्य व्यापन ರಿಸುವವ.

सिलाही, पु॰ मूँ है हं ; भैजाओ. सिलीट } सिलीटा } **g**ಂ ಅರೆಯುವ ಕಲ್ಲು. सिल्ली, बी॰ मार्लिंग थ्रा; ಮर्में म्र्यू. सिवई, स्नी॰ ठाठित ; हैं हैं. सिवा, कि॰ ಅವಲ್ಲದೆ; ಹೊರತು; ವಿನಾ; ಶಿವಾಯಿ. वि. ಅಧಿಕ;

ಹೆಚ್ಚಿ ನ. सिवान, पु॰ ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ; ಸರಹದ್ದು.

सिवार } जो॰ घार्थ ; कार्च रें. सिविर, पु॰ वैधे ठं; ढें(ैं.

सिसकना, अ॰ धिन्रु धिन्रु ७५०; ಬಿಕ್ಕು; ಮರಗು.

सिसकारी, स्त्री॰ ಬುಸುಗುಟ್ಟುವಿಕೆ. सिसकी, स्नो॰ धैक्रं धः; धैक्रं. सिहरना, अ॰ धं थेಯेंं त तका ताः ಬೆದಗು; ಹೆದರು.

सिहराना, स॰ अध्यी०व तता ಗಿಸು; ಹೆದರಿಸು.

सिहरी, स्नी॰ तत्कार ; शैरंड रंक इं; ಭಯ; ರೋಮಾಂಚ.

सिहाना, अ॰ ಅराव्यां इता ; सर् ಗೊಳ್ಳು; ನ್ಯೊಹಿತನಾಗು.

सिहोर } पु॰ हंश्रु ी छ. सिहोर

ದುವುಗಳ ಕಡ್ಡಿ.

सींका, पु॰ चींकड्रें ; तींकांसंध्ये. सींकिया, पु॰ २९०त धर्धुः; र्राहर ಸುವ ಬಟ್ಟಿ.

सींग, ಕೋಡು; ಕೊಂಬು; ಕಹಳಿ. सींच, स्नी॰ ನೀರು ಹಾಯಿಸುವಿಕೆ; ನೀರೆರೆಯುವಿಕೆ.

सींचना, स॰ २९०० ; २९०० का ಯಿಸು; ಚಿಮಿಕಿಸು.

सींव, पु॰ ಎಲ್ಲೆ; ಗಡಿ. सी, वि॰ ७००; प्रदागहाजात. **ಫ಼ಾಂ** ಸೀತ್ರಾರ.

सीकर, पु॰ २९० ळ २ ; ಜಲ हल. सीकल, बी॰ ಮರದಮೇಲೆ ಹಣ್ಣಾದ: ಮಾವು.

सीकस, पु॰ ध॰ धर ध्राध्या सीका, पु॰ तैंध्या; ह्रे ; हेर्नु. सीख, बी॰ टेड्ल; ಉಪದೇಶ.

सीव़, स्नो॰ } ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳು. सीबना, स॰ र्रं ? हेर्नुक इंदें.

सीग़ा, पु॰ ठिकातं; विष्वा औ; ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಅಚ್ಚು.

सीजना) अ॰ धै॰ ಯः; हर्राः; सीझना 🕽 उపैरः ; 🗡 ह्यू 🛪 ह्यू ಸಹಿಸು.

सीटना, स॰ ಜಂಭಕೊಚ್ಛು; ಬೊಗಳೆ-ಮಾತ್ರಗಳನ್ನಾಡ:. सीटी, बी॰ भेष्युः; भै॰ भै.

सीजा, वि॰ मंत्रुं; ರುಚಿಯಿಲ್ಲದೆ. सीजी, ची॰ ಹಿಪ್ಪೆ; ಸಿಪ್ಪೆ. सीचा, ची॰ ತೇವ; ತರೀಭೂಮಿ. सीचा, ची॰ ಏಡೆ; ನಿಚ್ಚಣೆಗೆ; ಮೆಟ್ಟಲು; ಸೋಪಾನ. सीत्तरुपाटी, ची॰ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೊಂಡು ಹುಲ್ಲು ಅಥವಾ ಅದ ರಿಂದ ತಯಾರಾಗುವ ನಯವಾದ

सीतला, म्नी॰ ಸಿಡುಬು; ಸೀತಾ ಳಮ್ಮ; ಮೈಲೆರೋಗ.

ಚಾಸೆ.

सीदना, भ॰ ದು:ಖವನ್ನ ನು ಭವಿಸು; ಕಷ್ಟವನ್ನು ಸಹಿಸು.

सीध, बी॰ ನೆಟ್ಟಗಿರುವಿಕೆ; ಲಕ್ಷ್ಯ; ಗುರಿ.

सीचा, वि॰ ನೆಟ್ಟ ಗಾದ; ನೇರವಾದ; ಸರಳ ಸ್ವಭಾವದ; ಭ್ಯೋಳೆ; —करना ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಅಥವಾ ಹೆದರಿಸಿ ದಾರಿಗೆತರು. कि॰ ನೇರವಾಗಿ; ನೆಟ್ಟಿಗೆ.

सीघासादा, वि॰ ನಿಷ್ಕ್ರಪಟ. सीघे, कि॰ ನೆಟ್ಟಗೆ; ಎದುರುಗಡೆ; ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ; ಶಿಷ್ಟ ವೃವ ಹಾರದಿಂದ.

सीना, स० ಹೊಲ; ಟಾಕಾಹಾಕು. सीना, पु० ಎಬೆ; ವಕ್ಷಸ್ಥಲ; ಸ್ತನ. सीना-बन्द, पु० ರವಿಕೆ; ಕುಪ್ಪಸ. सीना-नोर, पु० ಅತ್ಯಾಚಾರಿ. सीना-सिपर, फि० ವಿದುರಿದುರಿಗೆ. सीप, पु॰ ముక్తిన జివ్పు; జివ్హే గల్లు; కంపు. सीपिन, पु॰ ముక్తు. सीपी, सी॰ दे॰ सीप. सीम, पु॰ మీరి; ఎల్లి; మట్ట; మర్పూది. జిగి॰ బిల్లి. सीमतन, वि॰ బిల్లియంతే కుభ్ర . వాగిరువ. सीमाँत, पु॰ సరజద్దు; గడినాడు;

ಗ್ರಾಮದ ಎಲ್ಲೆ. सीमा, स्नो॰ ಬೈತಲೆ; ಗ.ಡಿ.; ಸರ ಹದ್ದು के बाहर जाना ಮಟ್ಟ ವಿೂರು.

सीमान, पु॰ घाटाठर. सीर, पु॰ तैंशीचा; तैंशीची स्थावधाद अडाु, गंधा. क्ली॰ गूं॰ड स्नुत्रमाळाटा सकाता. सीरनी, क्ली॰ మిठाळा.

सीरा, दु॰ ತಲೆಯ ಕಡೆ; ತಲೆ ಮಗ್ಗಲು; ಸಕ್ಕರೆಯ कಾಕ. वि॰ ನಿಶ್ಯಬ್ಧವಾದ; ಮೌರ,

सील, पु॰ ಗುಣ. ची॰ ತೇವ; ತठ; ಜೌಗು.

सीवन, पु॰ ढी०थारी. सीस, पु॰ डंग्डे; ळही.

सीसमहरू, पु॰ ಗಾಜಿನ ಮನೆ; ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿ ಹಾಕಿರುವ ಬಂಗಲಿ.

सीसा, पु॰ दे॰ शीशा. सीसी, स्त्री॰ श्रेश्डनु र्ट.

सुंबनी, बी॰ रुग्रू. सुवाना, स॰ ಮೂಸಿನೋಡಿಸು. संहि, बी॰ ठा०है. सुंहा, ಫೌಂ ಸೊಂಡಿಲು. सुंदुरता, भी॰ ಸೌಂದರ್ಯ. सु, वि॰ धर्मुळा. उप॰ है। खू डै ಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಉಪಸರ್ಗೆ. सुअ, पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ. सुभरा, पु॰ तिले; ठाउं. सुअन, पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ನ. सुआ, दु॰ दे॰ सुअरा. सुई, जी॰ साथ. सुकद्ना, अ॰ प्रं कंधिंड जाता. सुकनासां, वि॰ गेलिक्कां ಮೂ ಗುಳ್ಳ. सुकर, वि॰ माध्य ; मर्रह. सुकरता, भी॰ ಸೌಕರ್ಯ. सुकुआर } वि॰ ಕೋಮಲಾಂಗ. सुकुमार सुकृत, पु॰ ಮೌನ; ಪತನ. सुकून, पु॰ ಮನಶ್गಾಂತಿ; ಸ್ಥಿ ರತೆ. सुकूनत, स्ती॰ वार्मिंगू है; रेवार्म ಸ್ಥಾ ನ. सुक्रा, पु॰ कालू त धर्धा थः. सुख, पु॰ एतंव्तः; ग्रंथः; ग्रं ತೋಷ; ಶಾಂತಿ. सुस्रधाम, पु॰ ग्रुं तः ; ठीं ठा० हे. सुलपूर्वक, कि॰ ಸುಖವಾಗಿ. सुस्तप्रद, वि॰ संध्यत्रत्रु कैवत ತಕ್ಕ.

सुसमा, बी॰ डैंश्यै; का० है; ಸೊಬಗು. सुखसार, पु॰ ವೋ हूर. चुलांत, वि॰ माध्यक्रां माध्यक्रिक वि॰ ಣಾಮವುಳ್ಳ; ನಾಟಕದ ಎರಡು ಭೇದಗಳಲ್ಲೊಂದು; ಸುಖದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಾಣುವ. खुखाना, स॰ ६०० निर्मा. सुखारा } सुखारी } वि॰ ಸುಖಿಯಾದ. सुखिया) वि॰ मंध्यी कित संबद्ध सुस्ती 🔰 ದವ; ಸುಖಿ. सुगंध) जी॰ स्थानितर है ; सुगंधी ∮ ಮಳ ; ಸುಗಂಧ. सुगंधित) वि॰ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ सुगंधी 🕽 ಕೂಡಿದ. सुगति, स्नी॰ प्रत्रे है; जैश हु; ಮುಕ್ಕಿ. सुगम) वि॰ संध्यं जाते कैता सुगम्य 🕽 थळाकातः; ग्रांथ्यकातः. सुमा, यु॰ तेक्षे ; डं) हं. सुमी, स्त्री॰ कँछ्रा तेले. सुचर, वि॰ ६ धुँ की क्री हिंधा हु ; ಸುಂದರವಾದ. सुबरित, वि॰ ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿ ಸಲ್ಪಟ್ಟ. सुबह, वि॰ मांवर ; ಅव्यक्तितात. सुचार, वि॰ ಬಹಳ ಸುಂದರವಾದ.

सुचि, वि॰ ಶುಚಿಯಾದ; हैर्ಮाण

ವಾದ.

सुजन, ಇತಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯ; सुधना, ಇಂ ಇಜಾರು; ಸಾಯ ್ಲೆ ಸೆತ್ಪುರುಷ; ಸಜ್ಜನ; ತನ್ನವರು; ಸ್ವಜನ. सुजनी, बी॰ धी०० हैं; ठक्षाकी. सुजस, पु॰ मंग्रेशका. सुजगर, भी॰ ह्यु का रंजा तजात. सुजात, वि॰ प्रड्यू थट्टी कांधी तर्र. सुजान, वि॰ ं वेश्वश्र है जर्रा हु; ಚತುರ; ಪ್ರವೀಣ; ಪಂಡಿತ; ಸಜ್ಜನ. सुजोग, पु॰ गंधर्मकाका; गंध ಯೋಗ. सुझाना, स॰ डी००० राः; वेशराः; ಹೇಳಿಕೊಡು; ನೆನವು ಮಾಡಿ ಕೊಡು. सुिह, वि॰ ಸುಂದರವಾದ; ಉತ್ಕೃ ಷ್ಟ್ರವಾದ; ಅತಿಶಯವಾದ. सुदोल, वि॰ ಅಂದವಾದ ಕಟ್ಟುಳ್ಳ; ಸುಂದರಾಕಾರದ. सुत, पु॰ ಮಗ; ಪುತ್ರ. सुतरां, अन्य॰ ಆದುದರಿಂದ; ಆದ ಕಾರಣ; ಆದಾಗ್ಯೂ. **सुतरी क्षा॰** ळागूं; ದಾರ; ಹುठे. सुता, बी॰ ಮಗಳು; ಪುತ್ರಿ. सुतार, पुढे काठां श्रेथमंत्रकः, धावि १; ಶಿಲ್ಪಕಾರ; ಶಿಲ್ಪಿ. मुतारी, स्नो॰ ದಬ್ಬಳ; ಕಂಠಾಣಿ. सुतुही, स्नी॰ क्षेत्र्यूः; ह्रदंधः. सुत्न, पु॰ ठं०थ. '

ಜಾಮ. सुथनी, भी॰ ಸಡಿಲವಾದ ಇಜಾರು. सुथरा, वि॰ ನಿರ್ಮಲವಾದ; ಸ್ವಚ್ಛ; ಚೊಕ್ಕಟವಾದ. सुदी, बी॰ डाइ इहू. सुदूर, वि॰ धळं चे ची वितर्दा. -सुरद, वि॰ ಗಟ್ಟಿಯಾದ. सुदैव, पु॰ ಅದೃ ಪ್ನ. सुद्दी, स्नो॰ ಹೊಟ್ಟ್ ಯೊಳಗೆ ಒಣಗಿ ಬಂದ ಮಲ; ವಿಸ್ಥೆ. सुब, स्को॰ तैत्र छो; ಎಚ್ಚರ; ಪ್ರಚ್ಞೆ; , स्त्री॰ २००७, —केना भू बेतबतपंतु ०. यार्थः स्त्रूरुः सुधबुध, स्त्री॰ ह्यु क्ष्रू ; —मारी जाना ಬುದ್ಧಿ ಹೋಗು. सुधरना, अ॰ ಸಂಹೋಗು; ಗುಣ ವಾಗು; ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳು. सुधांञ्ज, पु॰ ಚಂದ್ರ. सुग्र, स्री॰ ಅಮೃತ; ಹಾಲು. सुत्रार, पु॰ वैद्वारवि ; माद्राराली. सुधारक, पु॰ • मंभ्यान वर्षे जाकः ವವ. सुवारना, स॰ ಸರಿಪಡಿಸು; ತಿದ್ದು; ಸುಧಾರಿಸು; ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸು. सुधि स्त्री० दे० सुत्र. सुनगुन, बी॰ ಸುಳುವು; ಪತ್ತೆ. सुनना, स॰ ಆಲಿಸು; हैएः ಲಾಲಿಸು. सुनवहरी, बी॰ ಆर्तैताका ठै०१त.

सुनवाई, स्नी॰ ಆಲಿಸುವಿಕೆ; (ಕೋ ರ್ಟನ) ಹೀರಂಗು.

सुनवेया, वि॰ ಕೇಳುವವ; ಆಲಿ ಸುವವ.

सुनसान, वि॰ ಶೂನೄವಾದ; ನಿರ್ಜನ; ಜನಹೀನ. पु॰ ನಿಸ್ತ ಬ್ಧತೆ.

सुनहरा) वि॰ क्षेत्र्य थालू ज्रेष्; सुनहला) काँ०थालू त. सुनाना, त॰ चें९थेराः; कें९थाः; अभ्याः; एत्र्युः.

सुनाम, पु॰ वेश्वेरः ; श्रानुवेः सुनार, पु॰ खद्दुमारी ; धेरीवारी. सुनारी, सो॰ धेर्य, धेर्यू व्यंब्यू तर्रा रूप चेश्य ; धेरीवार्य व्यंब्यू.

ga, ದಿಂ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟ; ನಿರ್ಜೀವ. go ಸೊನ್ನೆ; ಪೂಜ್ಯ.

सुक्षत, भी॰ ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿ ಪುರು ಸೇಂದ್ರಿಯ ಮುಂಭಾಗದ ಚರ್ಮ ವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಒಂದು ಧಾ ರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರ; ಸುನ್ನತಿ.

चुचा, दुः ಸೊನ್ನೆ; ಪೂಜ್ಯ. चुची, दुः ಮುಸಲ್ಮಾನರಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಪಂಗಡ.

ಪ್ರಭು, ಇಂ ಒಳ್ಳೆಯಹಾದಿ; ಸನ್ಮಾರ್ಗ. ಪುರತ, ಇಂ ಚಂಡಾಳ; ಶ್ವಪಚ: ಪುರುತ, ಇಂ ಸನ್ಮಾರ್ಗ. ಪುರುತ, ಇಂ ರೋಗಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಆಹಾರ. सुपात्र, पु॰ ತಕ್ಕವ; ಯೋಗೄನಾ ದವ.

सुपारी, स्नो॰ පශීಕ්. सुपास, पु॰ फांधा; फ्रेंग्या, सुपुरं, पु॰ ವಶ; फ्राु क्रितं. सुप्त, वि॰ फंडा, ड्रं. सुपेर, वि॰ दे॰ सफ्रेंद. सुपेरी, स्नो॰ धैళे छा; ಶುಭ್ರತೆ. सुपेसी, स्नो॰ धैर्यु ಮೊರ. सुप्त, वि॰ වಿದ್ದಿಮಾಡುವ; ಮಲ ಗಿರುವ.

सुप्रतिष्ट, वि॰थळ[्] ಪ್ರಸಿದ್ಧ; ಸನ್ಮಾ ನನೀಯ.

सुप्रभात, पु॰ ಉದಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಈಶ್ವರಸ್ತುತಿಯ ಹಿಸ ರು; ಸ್ರಾತರ್ವಂದನೆ.

सुप्रसन्न, वि॰ ಬಹಳ ಹರ್ಷದಿಂದಿ ರುವ; ಅತೃಂತ ಪ್ರಸನ್ನ ನಾದ.

सुप्रसिद्ध, वि॰ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ; ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದ.

सुबह, स्नी॰ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು; ಪ್ರಾತಃಕಾಲ; ಮುಂಜಾನೆ.

सुबह-दम, क्रि॰ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ.

ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದಾಗ ಹೇಳುವ ಒಂದು ಪದ. सुवास, ची॰ प्राज्ञान्न तै; प्राप्ताः क्याः सुवासित, वि॰ प्राप्ताः प्राज्ञः प्रतेष्णासुः.

स्रिक्सा, पु॰ स्ग्चिद्धा; ಅನುಕೂಲ. सुबीता, पु॰ दे॰ सुभीता. सुबुक, वि॰ ಹುಗುರಾದ. सुबुकी, स्त्री॰ ಅವಮಾನ. सुबु पु॰ दे॰ सुबह. सुबुत, पु॰ ಪ್ರಮಾಣ; ರುಜುವಾತು.

सुन्त, पु॰ ಪ್ರಮಾಣಕ, ಉಡುವಾತು. सुनोष, नि॰ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಬಹುದಾದ. पु॰ ಒಳ್ಳೆಯ ತಿಳಿ ವಳಿಕೆ.

सुभग, वि॰ ४०० तठ; ठाउँ ति एक ति स्मार, पु॰ ठाउँ ति हुई का मुंदी है। स्मार हुई के समार हुई के स्मार हुई के स्

सुभागिन, पु॰ भागां, ठ०डं; सँ भागां तं, ठारी.

सुभाव, पु॰ सूध्यूड.

सुभाषी, वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳ ನ್ನಾಡುವವ.

सुभीता, पु॰ ಸೌಲಭ್ಯ; ಅನುಕೂ ಲತೆ; ಸೌಕರ್ಯ; ಸುಯೋಗ.

सुभ, वि॰ ಶುಭ್ರ; ಉಜ್ವಲ. सुम, पु॰ ಗೊರಸು; ಕೊಳಗು.

सुमन, पु॰ ಹंगः; ಪುಷ್ಪ. वि॰ ಮಘೋಹರ; ಸುಂದರವಾದ.

सुमरना, स॰ ಸ್ಮರಿಸು; ಧ್ಯಾನ; ಮಾಡು; ಜಪಿಸು.

सुमरनी, बी॰ జనమाలి. सुमिरना स॰ दे॰ सुमरना. सुमुखी, स्त्री॰ ಸುಂದಂವಾದ ಮುಖ ವನ್ನು ಳೃವಳು ; ಕನ್ನಡಿ.

सुमिरनी छी० दे० सुमरनी.

सुयश, पु॰ चै१८८. सुयोग, पु॰ ಸುಸಮಯ; ಸುಸಂಧಿ. सुयोग्य, वि॰ ಉತ್ತಮನಾದ. सुरंग, पु॰ ಸುರಂಗ; ತೋಡು; ಕನ್ನ. वि॰ ಸುಂದರವಾದ; ಒಳೆ,

బణ్ణద. सुर, पु॰ స్వర; ధ్వని; దోవతే. सुरकना, स॰ డిగరు; జిశ్ము. सुरक्षित, वि॰ భద్రవాద. * सुरक्षता अ॰ दे॰ सुरुक्षना.

सुरक्षना अ० द० सुरुक्षना. सुरत, स्त्री० ಎಚ್ಚರ; ಪ್ರಜ್ಞೆ. पु• ಸಂಭೋಗ.

सुरती, स्त्री॰ ತಾಂಬೂಲದ ಜೊತೆಗೆ ಮೆಲ್ಲುವ ಹೊಗೆ ಸೊಪ್ಪು; ಸೂರತಿ.

सुरभि को क्रिका; या की सुरभी रागिक्य

सुरमई, वि॰' ಕಾಡಿಗೆಯ ಬಣ್ಣದ; ಕವ್ಪು; न्ह्या थैठडं.

सुरमा, पु॰ ಕಾಡಿಗೆ; ಅಂಜನ. सुरम्प, वि॰ ಬಹಳ ರಮಣೀಯ ವಾದ.

सुरस, वि॰ ರಸಭರಿತವಾದ; ರುಚಿ ಕರವಾದ; ಮಧುರ; ಸುಂದರ ವಾದ.

सुरसरि, जी॰ तं०तै.

सुरसुराना भः ಹರಿದಾಡು; ತಿಮಿ ರಾಗು; ನಸೆನಸೆಯಾಗು.

सुरसुरी, ची॰ ತಿಮಿರು ತೀಟಿ; ತುರಿಕೆ; ನವೆ; ಚಕ್ಕಲಗುಳಿ

सुरा, ची॰ ಹೆಂಡ; ಸಾರಾಯಿ ಮದ್ಯ.

सुराख़, यु॰ डंगडंग; **रं**०क्र्); ಸುರಂಗ.

सुराग, दु॰ ಘನಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರೀತಿ;

सुराता, पु॰ धौरका; क्षाव है; हर्डे. सुराती, वि॰ तिक् क्षाव है; धौरका तिक्ट.

सुराही झी॰ ಹೂಜಿ; ಕೂಜಾ. सुराहीदार, वि॰ ಹೂಜಿಯ ಆಕಾರದ. सुरीला, वि॰ ಇಂಸಾದ.

सुरुष, वि॰ ಸಂತೋಷದಿಂದಿರುವ; ಪ್ರಸನ್ನ.

सुरुषि, भी॰ ಉತ್ತಮವಾದ ರುಚಿ. सुरू, पु॰ ಆನಂದ; ಪ್ರಸನ್ನತೆ. सुन्न, वि॰ ಕೆಂಪಾದ; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ದ. पु॰ ರಕ್ತವರ್ಣ; ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ . सुन्नेरू, वि॰ ಕಾಂತಿಪೂರ್ಣವಾದ; ತೀಜಸ್ತಿ; ಪ್ರತಿಷ್ಠತ.

मुक्ति**रुई, की** ಯಶಸ್ಸು; ಕೀರ್ತಿ; ಗೌರವ; ಸನ್ಮಾನ.

सुर्ज़ी, सी॰ र्नै॰ रो; ठिट्टु. सुल्यामा, स॰ कैं.बि.टु. री०४०; १०००; ग०ङ्गायामा, १०००;

सुल्याना, स॰ ಹೊತ್ತಿಸು; ಉರಿಸು; ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸು.

सुलक्षन, स्नी॰ ಬಗೆ ಹರಿಸುವಿಕೆ; ಪರಿಹಾರ.

सुंकासना, अ॰ ಬಿಡಿಸಲ್ಪಡು; ಬಗೆ ಹರಿ; ಬಿಚ್ಚು.

सुलझाना, स० ಬಗೆ ಹೆರಸು ಸಿಕ್ಕು ಬಿಡಿಸು.

सुलझान पु॰ दे॰ सुलझन. सुलझ, वि॰ ನೇರವಾದ; ನೆಟ್ಟಗಾದ. सुलफ्र, वि॰ ಕೋಮಲವಾದ; धಳು ಕುವ.

ಆಡಾಗ, ರಂ ಹುಕ್ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಸೇದುವ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಉಂಡೆ. ಆಡಾಕ, ಹಾಂ ಸ್ನೇಹ; ಸಖ್ಯ; ರಾಜಿ;

ಸಂಧಿ; ಒಪ್ಪಂದ; ಕೌಲು. सुलहनामा, पु॰ ರಾಜಿ ಪತ್ರ; ಸಂಧಿಯ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಬರೆದ ಪತ್ಪ.

सुलाना, स॰ ಮಲಗಸು. सुवन, पु॰ ಮಗ. सुवणे, पु॰ ಬಂಗಾರ; ಚಿನ್ನ. सुवास, पु॰ ಸುವಾಸನೆ. सुविधा, बी॰ ಸೌಕರ್ಯ; ಅನು ಕೂಲ; ಅವಕಾಶ.

सुन्यवस्थित, वि॰ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವ ಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ.

सुशिक्षित, वि॰ విద్యావంత. सुशीक, वि॰ वेश्थ्यजञ्ज. सुशोभित, वि॰ चंगीक्षिणजञ्ज. सुभूषा, बी॰ शाराक्षात्र हार्डानु हैं। बूँचना, स॰ ಮೂಸा ; सुषमा, बी॰ मिं॰ तर्या रं ಮಾವಧಿ. सुसज्जित, वि॰ धैरुनू रे रेन्तिर ಲ್ಪಟ್ಟ; ಸಜ್ಜಿತನಾದ. सुसताना, भ॰ दालै जा ० १ में किए। ; ವಿಶ್ವಮಿಸು. सुसती, बी॰ दे॰ सुस्ती. सुसराल, ची॰ ಮಾವನಮನೆ. सुस्त, वि॰ ಆಶಕ್ತ; ದುರ್ಬಲ; ಸೋಮಾರಿ; ಆಲಸಿ. मुस्ती, बी॰ रेग्रु है; रेश्वर छै; ಆಲಸ್ಯ; ಕಾಹಿಲೆ. सुस्य, वि॰ एकैंश त्रु जुर्गु ; र्रु र्रू रू ನಿರೋಗ. सुस्मित, वि॰ तर्गर्जनितः; कंप्र ನ್ಮು ಖಿ. सुहाग, पु॰ ಮತ್ತೈದೆತನ; ಸಧವೆ ಯಾಗಿರುವಿಕೆ; ಸೌಭಾಗ್ಯ. सुहागा, पु॰ धेशैतावरं. सुहागिन र सी॰ ಮುತ್ತೈದೆ; ಸೌ सुहागिनी 🕽 कार्गु जंबे ; मॅंद्र जै. सुद्दाना, अर उंगीकश्रोतः; कार ಚನ್ನಾಗಿ ಕಾಣು; ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ತೋರು. सुहाबक हे वि॰ ಅಂದವಾಗಿ ಕಾಣು सुहाबना 🕽 ವ ; ಮನೋಹರವಾದ. सुहास, वि॰ प्राः तर्वतंत्रातः; कादार ವಾದ; ನಗುನೊಗದ. बुहेका, बि॰ मांथ्यकात.

ನೋಡು. सुँह, क्री॰ ಸೊಂಡಿಲ. सुअर, यु॰ ळं०ते. सुआ, पु॰ १९. सुई, स्रो॰ ಸೂಜಿ. सुकर, पु॰ ळ० थै. ಇಂಗು; ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗು; ಸಣಕಲಾಗು. सुला, वि॰ ಒಣಗಿದ; । ಬತ್ತಿದ; ನಿಸ್ಸಾರವಾದ; ಕಠೋರ. सूचक, वि॰ डैंग्टिफांचर्च पु॰ ಸೂಜಿ; ಚಿಪ್ಪಿಗ. स्चना, ची॰ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ; ಪ್ರಕಟನೆ. **ಈಂ** ಸೂಚಿಸು. स्चित, वि॰ ಸೂಚಿಸಿದ. स्ची, बी॰ डधु; प्रकक्षरड्डु; ಕ್ಯಾಟಲಾಗು. स्वन, स्नी॰ ಉಬ್ಬು ವಿಕೆ; ಬಾವು. सूजना, भ० ಉಬ್ಬು; ಕೊಳ್ಳು. स्जा, पु॰ ದೊಡ್ಡ ಸೂಜಿ; ದಬ್ಬಳ; स्जाक, पु॰ ಮೇಹರೋಗ; ಪ್ರಮೇಹ. सूजी, स्नी॰ ಗೋಧಿಯ ಹುಚ್ಚು; ರವೆ; ಸೂಜಿ. ಸ್ವಂ ಚಿಪ್ಪಿಗ. सुझ, बी॰ ಮನವರಿಕೆ; ಅರಿವು; ದೃಷ್ಟಿ; ಕಲ್ಪನೆ.

स्मना, अ॰ डैंगिक ; डैंगिक ; ಹೊಳೆ. सूत, पु॰ ನೂಲು; ದಾರ. . सूतक, पु॰ माउंच ; श्रीपढा. स्ता, सी॰ कंड्र वर्ध. स्ति, स्रो॰ स्राप्तं ; संरितं. स्तिका, स्नी॰ धान्ति थे. स्तिकागृह, पु॰ ಹೆರಿಗೆ ಮನೆ. स्ती, वि॰ ನೂಲಿನಿಂದ ತಯಾರಿ ಸಿದ; ನೂಲಿನ. स्त्र, पु॰ ನೂಲು; ಎಳೆ; ದಾರ; ಜನಿನಾರ; ಸಾರಗರ್ಭಿತವಾದ ಪದ. सूत्रपात, पु॰ ಪ್ರಾರಂಭ ; ಮೊದಲು. सूथनी, स्रो॰ कैंग्तर केंग्रिक ಪಾಯಜಾಮೆ; ಒಂದು ಗೆಣಸು. **स्द, पु॰** ಬಡ್ಡಿ; ಲಾಭ; ನಫೆ; —दर सुद ध हु ध है ;—बहा ಲಾಭನಷ್ಟಗಳು. स्दलोर, पु॰ ಮಿತಿಮಿರಿ ಬಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುನವ ; ಕುಸೀವ ಗಾರ. सुदन, वि॰ ವಿನಾಶಮಾಡುವವ. पु॰ ಸಂಹಾರ. सूदना, स॰ राग्डं कार्का कार्या कि ರಿಸು. स्दी, वि॰ धढ़ि तै का है त (क्ल). सूचा, वि॰ मंग्र ; है ब्रु हा ही. सूबे, कि॰ ಒಳ್ಳೇಮಾತಿನಲ್ಲಿ; ಸಹಜ

ವಾಗಿ.

स्न, पु॰ ळाजा; ह्यांत्र. वि॰ ಶೂನ್ಯ. स्ना, वि॰ छात्र, कार्य; आणे; ನಿರ್ಜನ. सूनु, पु॰ ಮಗ. सूप, पु॰ ಮೊರ. स्क, पु॰ शक्तूं ; डाग्रुध ; शक्तूं ಬಟ್ಟಿ. सुफ्रियाना, वि॰ प्रक्षि धरुरीक खरी ಸಂಬಂಧವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರು ವವ; ಸೂಫಿ ಜನರ ಹಾಗಿನ. सूक्री, दु॰ ಬಹಳ ಉದಾರವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಳೃ ಮಹ**ನ್ಮು ದೀ** ಯರ ಒಂದು ಸಂಗಡ; ಉಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವವೆ. स्बा, पु॰ ह्यु०डं; ह्यु०डं, ್ರ ದೇಶ. स्वेदार, पु॰ यगु॰ डगु में कि छै; ಸೈನ್ಯಾಧಿಕಾರಿ. सूम, वि॰ ಜಿವುಣ; ಲೋಭಿ. सूर, दु॰ ಸೂರ್ಯ; ಶೂರ. सूरज, पु॰ रुक्कार. सूरत्रमुखी, यु॰ मार्क्षा कार् सुरत, ब्री॰ ಮುಖ; ಮೋठै; ಚಹರೆ; ರೂಪ; ಆಕೃತಿ; ಕಳೆ; —हराम ಮೇಲಿಂದ ಸುಂದರ ವಾಗಿದ್ದು ಒಳಗೆ ಬರೀಟೊಳ್ಳು. स्रन, पु॰ स्मर्गक मैं है. स्रमा, पु॰ ठ०ठ ; ३९ ठ. सूराख़, पु॰ डाइंड ; ठंद ंू.

ಫ್, ಇಂ ಸಾಲ; ಈಟ; ಮುಳ್ಳು; ಶೂಲೆ.

सूलना, स॰ ಕಿವಿ; ಶೂಲದಿಂದ ಚುಚ್ಚು. स॰ ನೋವಾಗು.

स्मांब, पु॰ ठंै.

स्वना, स॰ ಸೃಷ್ಟಿಸು; ಉಂಟು सेनानी, स्ना॰ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿ. ಮಾಡು. सेनी, स्ना॰ ತಟ್ಟೆ; ಸಾಲು

सिंह, बी॰ ठावरी; मुन्तु. सिंक, बी॰ माया अर्च; काञ्च. सिंकना, स॰ माया अर्थ; काञ्च काळा; काशकेत्वा.

संतना, स॰ ಅಣಿಮಾಡು; ಹವ ಣಿಸು. संत-मंत, वि॰ಉಚಿತವಾಗಿ; ಪುಕ್ಕಟ್;

सत-मत, ाव॰ ಉಚಿಂವಾಗ; ಪುಕ್ಕಟ; ಪುಗಸಟ್ಟಿ; ಬಿಟ್ಟಿಯಾಗಿ. संघ, ಷಾಂ ಸುರಂಗ; ಕನ್ನ.

सेंचा, पु॰ ಸೈಂಧ ಲವಣ; ಸೈಂ ದುಪ್ಪು.

सेंघी, स्नी॰ कैंब्रहं, रिश्वी. संवर्ड, स्नी॰ क्विती.

से-प्रस्त • डೃತೀಯಾ ಮತ್ತು ಪಂಚಮಿ ವಿಭಕ್ತಿಗಳ ಪ್ರತ್ಯಯ; ಸಂಗಡ; ಕೂಡ; ಇಂದ; ದೆಸೆಯಿಂದ; ಮೊದಲುಗೊಂಡು.

सेमा, पु॰ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವಿಕೆ; ಇಲಾಖೆ; ವಿಭಾಗ.

सेचन, पु॰ ಚಿಮುಕಂಸುವುದು. सेज, जो॰ ಹಾಸಿಗೆ. सेठ, पु॰ ग्रंथं; ग्राक्यंकाट. सेवनी, की॰ गैर्डिं ಹಿಂಡತಿ. सेतु, पु॰ गैर्डिंग्जै. सेना, की॰ गैर्डिंग्ज़ं, गैर्डें; **टार्स.** स॰ ಪೂಚಿಸು; ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಾವು ಕೊಡು.

सेनानी, स्त्री॰ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪ**ಿ.** सेनी, स्त्री॰ ತಟ್ಟಿ; ಸಾಲು; ನಿಚ್ಚ' ಣಿಗೆ.

सेब, पु॰ ಸೇಬು; ಸೇವು ಹಣ್ಣು. सेम, पु॰ ಹುರುಳಿಕಾಯಿ. सेमल, पु॰ ಬೂರುಗದಗಿಢ.

सेर, वि॰ ತುಂಬಿದ; ತೃಪ್ತ. **९०** ಸೇರು ತೂಕ.

सेर-चस्म, वि॰ ಉದಾರಿಯಾದ. सेरा, पु॰ ನೀರು ಹಾಯಿ ಸಿ ದ ಜಮೀನು.

सेराना, स॰ ತೇಲಿಸಿ ಬಿಡು; ತಣ್ಣ ಗಾಗಿಸು. स॰ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದು; ತಣಿಸು; ತಣ್ಣ ಗಾಗು.

सेराब, वि० २(ठा डा०थीटा; ४०ड డిశల్పట్ట. सेराबी, खी० సింవడిಸುపిಕೆ.

सराबा, सार मार्च मार्च स्तराबा, सार मार्च मार्च है है है. सेस, पुरु प्रथान प्रथान स्तराबा है है है. सेस्ट सुद्दी, स्त्रीर मार्च मार्च मार्च मार्च स्त्रीर स्त्रीर

सेलना, अ॰ फाळा. सेला, पु॰ ರುಮಾಲು; ಅಂಗವತ್ತ.

सेलही, खी॰ टाट्य. सेवह, खी॰ टाटी. सेव, पु॰ गैरा इं, गैरा इं कि किया, ಸೇಬು. सेकाई, बी॰ किश्म; मैं डै. सेवन, पु॰ में(बर्त ; शहळीलत. सेवनी, बी॰ मा० थे. ನೌಕರಿ;— ಈ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ. सेवाजन, पु॰ रु॰ रु॰ र केर. सेवा-रहल, पु॰ मंश्जै; ಶುಶ್ರೂಷೆ; ಚಿಟ್ಟೂಳಿಗ. सेवाबंदगी, बी॰ ಆರಾಧನೆ; ಪೂಜೆ. सेवाय वि॰ ಅಧಿಕ ; ಹೆಚ್ಸ್ಕು. अस्य॰ ಅಲ್ಲದೆ. सेवार, सी॰ का ठीमें; साधी. सेविका, भी॰ ದಾಸಿ; ತೊತ್ತು. सेच्य, वि॰ मंश्जैमे ಯೋಗ್ಯ. सेसर, पु॰ ಇಸ್ಪೀಟಿನ ಒಂದು ಆಟ; ಜಾಲ; ಠಕ್ತು. सेह, वि॰ ಮೂರು. सेहत, ची॰ ग्रंथ; ग्रंथः, स्वाना ಶೌಚಾಗಾರ. सेह-मंजिला, वि॰ ಮೂರು ಅಂತ ತ್ತಿನ (ಮನೆ); ಮೂರು ಮಹ ಡಿಯ. सेह-माही, वि॰ ಮೂರು ತಿಂಗಳ; ತ್ರೈಮಾಸಿಕ. सेहर, पु॰ वित्व क्षाच ; गार्ठा वि. सेंद्ररा, पु॰ धारीं सेहुंद, पु॰ चंशुरी छ.

सेहुआँ, यु॰ रथी ; कालाू.

सैतना, स॰ ळवलेराः; ಮಾಡು. से, वि॰ त्राठा. सैकड़ा, पु॰ तंज्र तिक तें तें के सैकड़ों, वि॰ तंगकारं. सैकत } वि॰ श्रामध्य र. सैकल, पु॰ भारत ಹಿಡಿಯುವಿಕೆ. सेक्रलगर, पु॰ मार्ल केविक्पार्वर. सैनिक, पु॰ तं वा कि ; भे रा की. सैन्य, स्रो॰ र्रं ते; त्रां तंः सैक, स्नो॰ हंडे ; अलू. सैफ्र-ज़बाँ, वि॰ और हुं का दी ವಾತುಗಳನ್ನಾಡುವವ. सैयद्, पु॰ ಮುಂದಾಳು; ಮುಖಂಡ: ಸರದಾರ. सैयाँ, पु॰ धुः 🕭 का 🕏 . सैयाद, पु॰ यैंश्धी गाउट. सैयार, पु॰ ठेडिंट रंज्यार ಮಾಡುವವನು. सैयान, वि॰ ಹುರಿಯುವ. सैपाह, वि॰ मं॰ धंरिमां इं, व्यान ತ್ರಿಕ. सैयाही, सी॰ ಸಂಚಾರ; ಯಾತ್ರೆ. ತಿರುಗಾಟ; ಗಾಳ सैर, स्रो॰ ಸಂಚಾರ; ವಿಹಾರ; ---ವಿಹಾರಸ್ಥಳ. सैल, बी॰ ಪ್ರವಾಹ; ಪೂರ. सेला, दु॰ ನೊಳೆ.

सैकाब, पु• ಮಹಾಪೂರ; . ಜಲ ಪ್ರವಾಹ; ನೆರೆ.

सोंडा, पु॰ ದೊಣ್ಣೆ; ಗುದಿಗೆ; ಸೋಟಾ.

सोंड, बी॰ ठंऽ००.

सोंचा, वि॰ ಮಣ್ಣು ವಾಸನೆಯ.

सो, सर्वे॰ ಅವನು; ಅವಳು ; ಅದು. अस्य॰ ಹಾಗಾದರೆ; ಆದುದ ೦ಂದ.

सोबा, पु॰ ಸಬ್ಬಸಿಗೆ. सोई, सर्व॰ ಅವನೇ; ಅವಳೇ; ಅದೇ.

सोसना स॰ ಹೀರು; ಇಂಗಿಸು; ಇಮರಿಸು.

सोस्तता, पु॰ ಮಸಿ ಹೀರುವಕಾಗದ ; ಒತ್ತು ಕರಡು ; ಬ್ಲಾಟಿಂಗು.

सोग, पु॰ डैंश हं ; ವ್ಯ ४ हं. सोगी वि॰ डैंश है रंघ बर्ज.

सोच, पु॰ ಯೋಚನೆ; ಚಿಂತೆ; ವಿಚಾರ; ಎಣಿಕೆ.

सोचना, स॰ ಯೋಚಿಸು; ಚಿಂತಿಸು; ನೆನೆ.

सोच-विचार, पु॰ इक्षान्टशिः छती. सोज, पु॰ १९० ; संद्धु ; ताःश. सोजन, ज्ला॰ संग्रेट.

सोज़न-कारी, की॰ ಹೊಲಗೆ ಕೆಲಸ; ಸೂಜಿ ಕೆಲಸ.

सोज़िया, बी॰ ಉರಿ; ಮನಸ್ಸಿನ ಕ್ಲೇಶ.

सोझ } वि॰ ನೇರವಾದ ; ನೆಟ್ಟ सोझा } ಗಿರುವ.

सोत } पु॰ क्रीलुड ; हिएहर्त्वप्रिहे; सोता } श्राधी; डेवर्ट.

सोदर, पु॰ ಸಹೋದರ. वि॰ ಒಂದೇ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ.

सोदरी, बी॰ मळीश्यठ.

सोधन, go ಶೋಧನೆ; ಹುಡು ಕಾಟ.

सोघना, स॰ ಶೋಧಿಸು; ಹುಡುಕು; ಸರಿಪಡಿಸು; ತಿದ್ದು.

सोना, पु॰ ಬಂಗಾರ; ಚಿನ್ನ. अ॰ ನಿದ್ರಿಸು; ಮಲಗು.

सोनार, पु॰ ಆಕ್ಟಸಾಲಿಗ; ಚಿನಿ ವಾರ.

सोपान, पु॰ ಏಣಿ; ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ; ಮೆಟ್ಟಲು.

सोफ़ता, दुः ಏಂಕಾಂತಸ್ಥಾನ; ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಥಳ; ಕಾಯಿಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಯಾಗುವುದು.

सोफ्रियाना, वि॰ ನೋಡಲು ಸಾಧಾ ರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂದವಾಗಿರುವ. सोफ्री पु॰ दे॰ सुक्री.

सोफ्रता-पु॰ दे॰ सोफ्रता.

सोहना अ॰ ಶೋಭಿಸು; ಚಂದ ಗಾಣು; ಒಪ್ಪು.

सोहबत, स्नी॰ प्रळज्जन्म; ६७ स्वराध; प्रविश्वात.

सोहराना, स॰ ತಡವು; ತಡವೆಂಸು. सोहाग, पु॰ दे॰ सुहाग. सोहागिन

सोहागिन स्त्री० दे० सुहागिन. सोहाना, अ॰ डैंग्भिक्षः; खंवत ಗಾಣು; ಒಪ್ಪು. सोहावना वि॰ दे॰ सुहावना. सींदना, स॰ धीरमा; ಕಲಸು. सौंध, बी॰ गं० क; ವಾಸನೆ; ಪರಿ ಮುಳ್ಳ सौधना, अ॰ इध्कार्यकेवां. सींपना, स॰ ६३,४३; ठळैरा. ಸುಪರ್ದುಮಾಡು. सोंफ़, स्त्री॰ की०० ह्ये. सोगंद, स्त्री॰ एहं. सौगंध, पु॰ त्रांतिक्र. सौग़ात, म्नी॰ ಕಾಣಿಕೆ; ಅಪರೂಪದ ವಸ್ತು. सीवा, स्त्री॰ धैंथै वश्रत; ಅಗ್र ವಾದ. सीज, खी॰ ಉಪಕರಣ; ಸಲಕರಣೆ. सौत, स्त्री॰ प्रज्ञ है; प्रज्ञ है. सौतिया, वि॰ ಸವತಿಯ. सौतेला, वि॰ स्वडेका ; स्वडेका ಸಂಬಂಧದ.

रु०थ०द्वर. सौदा, पुं० राज्यान्ता; ज्यु जार ; राउका; —सुलुक्ष क्यां क्या

भ्सार, खां॰ कांविस हं क्षानु खां वि॰
संतर्णा होते संवध्य केंद्रियं क्षाने क्षाने क्षाने क्षाने क्षाने केंद्रियं कें

स्तिग्ध, त्रि॰ ग्रूंश्ळवार्युः; क्षेत्रपूर्युः

स्तेइ, पु॰ र्गुं रळं; क्षेत्रं .

स्पंदन, पुर ನಡುಕ; ಅದುರುತ್ತದು. नोत, पुर ಪ್ರವಾಹ. ्रस्पर्धां, स्त्री॰ ಪಂದ್ಯ ; ಪೋಟ. स्पष्टतया, कि॰ गुँबा उन्ती. स्पष्टीकरण, पु॰ कर्णित ಮाड्रा ಸ್ಪಷ್ಟ ಪಡಿಸುವುದು. स्पृहणीय, वि॰ ಕೋರಬಹುದಾದ; ಬಯಸ ಬಹುದಾದ. स्पृहा, स्त्री॰ वर्ध्नै. स्फार } वि॰ ಹೆಚ್ಚಾದ; ವ್ಯಾಪಿಸಿದ. स्फुल्ण, पु॰ ಅದರುವುದು; ಊಹಿಗೆ ಬರುವುದು. स्फुलिंग, पु॰ घँ० हैळा है वि. स्फोटक, पु॰ कैंक ग्रुं थं. वि॰ भैक्ष ಯುವ. स्मर, पु॰ कार्त्रू क्. स्मरण, पु॰ ठैठको. स्मरणीय, वि॰ ನೆನಯಬೇಕಾದ. स्मित, पु॰ ಮುಗುಳ್ನಗೆ. स्मृति, स्नी॰ तैत्र्य). स्यंदन, पु॰ ठक्; ग्री॰ ठाउँ. स्याना, वि॰ धंडंऽठं; क्षात्रकः; ಗಟ್ಟಗ. स्याइ, वि॰ चंद्रशूद्ध ; चंटेळा. ಲೆಕ್ಟದ ಪುಸ್ತುಕ; स्याहा, पु० ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ಪುಸ್ತುಕ. स्याही, स्नी॰ మंभे ; ಶಾಯಿ. स्याहीचरर) स्नी॰ ६३०, हराहः ; स्याहीसोख़ र् ಮಸಿ ಹೀರುಚ ಕಾಗದ; ಬ್ಲಾ ಟಿಂಗು.

स्वगत, कि॰ डिर्हा डिन्हें, एडं, स्वच्छंद, वि॰ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ. स्वच्छ, वि॰ टायु उन्त. स्वल, पु॰ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ. स्वयमेव, कि॰ डारागि और. स्वणं, पु॰ ಬಂಗಾರ; ಚಿನ್ನ. स्वर्णकार, पु० ಅಕ್ಸಸಾಲಿಗೆ. स्वांग, पु॰ ಸೋಗುं ; ವೇಷ. स्वादिष्ट, वि॰ ರುಚಿಯಾದ. स्वाभाविक, वि० ग्रु हुं डे००३; प्रळा≥ ವಾದ; ನೈಜವಾದ. स्वायत्त, वि॰ र्युड०ड्रुज्ञिक्ट्रि. स्वास्त्य, पु॰ ಆರೋಗ್ಯ; ದೇಹಸ್ಥಿ ಶಿ. स्वीकृति, ची॰ ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಸಮ್ಮ ತಿ. स्वेद, यु॰ धैर्चरा.

हंकरना, अ॰ ळी० ठिफा; ಗರ್ಜಿಸು. हॅंकवाना, स्र॰ ಕೂಗು; ಕರೆಸು; ಗಾಡಿ ಹೊಡೆ; ಅಟ್ಟು. हंकार, बी॰ क्वा॰ कितर हैं किता. हंकारना, स॰ ಕೂಗು; ಕರೆ; ಅಟ್ಟು; ತರಬು. ಇಂಒದರು; ಕೂಗಾಡು. हंकारी, स्त्री॰ ಅಹಂಕಾರ. हंगामा, पु**्** ಗಲಭೆ; **ಗಲಾಟಿ**; ಉಪದ್ರವ; ಉಪಟಳ. हंजरा, पु॰ चं०वंत्रवदः; तं०धंथा. हंजार, पु॰ ದಾರಿ; ಮಾರ್ಗ.

हंका, स० ७९०००: एएटेका स्थ. हंका, पु० क०वे; चवाणे. हंकाना, स० माड्रेमा. हंकिया हेकी कि धीचुं क०वे; कावचे. हंकी कि धीचुं क०वे; कावचे. हंकिल, पु० चीचिंग के प्राथम के प

≹ससी, को० ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಎಲುಬು ; ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಧಾಸುವ ಒಂದು ಆಭರಣ ; ಅಸಲಿ.

हॅसाई, ची॰ तर्तथाधितः; तर्ताः; ठेरीलादः; कार्युः. हॅसाऊ, वि॰ कार्युः स्टर्गाटा

हैसाऊ, वि॰ ಹಾಸ್ಯಕಂವಾದಿ. हैंसाना, स॰ ನಗಿಸು. हैंसिया, पु॰ ಕುಡಗೋಲು.

हैंसी, पु॰ तर्ग ; तर्गधारे हैं ; कार्यु ; ठेतीलाद ;—उदाना इठेका युक्ता का ; — समझना कार्यु जैंग्दी विरोध

हैंसी-दिल्लगी } स्त्री॰ ड क्रा क्र है ; हैंसी-मज़ाक } क्रिकेश्वर्ट.

हैंसोड़, दु॰ ಹಾಸ್ಯಗಾರ; ನಗಿಸು

इक, पु॰ ಅಧಿಕಾರ; ಬಾಧ್ಯತೆ; ಹಕ್ಕು; ಕರ್ತವ್ಯ; ಸತ್ಯ; ಈಶ್ವರ.

ेहक्तलकी, ची॰ ನ್ಯಾಯಪ ಕೊಲೆ; ಅನ್ಯಾಯ.

हक्रदार, पु॰ ಬಾಧ್ಯಸ್ಥ; ಹಕ್ಕುದಾರ. हक्र-नाहक, वि॰ ಆಕಾರಣ; ವೈರ್ಥ ವಾಗಿ.

हक-परस्त, वि॰ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಯುಳ್ಳವ; ಆಸ್ತ್ರಿಕ.

हक्क्काना, भ॰ ವ್ಯಾಕುಲಪಡು; ಕಕ್ಕಾ ಬಿಕ್ಕಿ ಯಾಗು; ಬೆರೆಗಾಗು; ಚಕಿತನಾಗು.

हक-मालिकाना, पु॰ ಒಡೆತನದ ಅಧಿ ಕಾರ ಅಥವಾ ಹೆಕ್ಚು.

हक-मोरूसी, पु॰ ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯ ವಾಗಿ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರ.

हक-रसी, बी॰ त्रु, ಯ; ಧರ್ಮ. हकला, वि॰ ಉಗ್ಗು ವವ; ತೊದಲು ನುಡಿಯುವವ; ನತ್ತಿ ಬಾಯಿ.

हक्लाना, अ॰ ತೊದಲು; ಉಗ್ಗು; ನತ್ತಿಮಾತನಾಡು.

हकलाहा, वि॰ दे॰ हकला.

हक्शका, ಇಂ ಜವಿೂನು ಮನೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವು ದಕ್ಕೆ ಇತರರಿಗಿಂತ ನೆರೆಯವನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರ. ಕಾಗಾಡ. ಹೊಂ ದೇಷ; ಅಗೌರವ

हकारत, स्त्री॰ दुँ, दुँ, ಅगाउँ, इकारना स॰ ఓಡಿಸು; ಅಟ್ಟು.

हक्रीकत, ची॰ ವಾಸ್ತವಿಕತೆ; ವಸ್ತು ಸ್ಥಿತಿ; ವಾಸ್ತವ; ನಿಜ.

हक़ीक़ी, वि॰ रैथकाद; ಸ್ವಂತ.

हकीम, पु॰ रियानुश्यः; श्रीतं, ते हजूम पु॰ दे॰ हुजूम. नीम—ಅನುಭವಹೀನ ವೈದ್ಯ. इकीमी, ची॰ ಯೂನಾನಿ ಶಾಸ್ತ್ರ; ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿ. हक्रीयत, बी॰ ಅಧಿಕಾರ; ಸ್ವತ್ವ. इक्रीर, वि॰ धेर्मु; डार्स्नु; ಅधु. हक्क पु॰ हक रघू त धळाउस त. हकाक, पु॰ ನಗಗಳಮೇಲೆ ನಕಾಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವನ.

इकावका, वि॰ ವ್ಯಾಕುಲಗೊಂಡ; 'ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತ. हकार, पु॰ चंकारं. हगना, अ॰ ಮಲತ್ಯಾ ಗಮಾಡು.

हचना, अ० कै०क्षरे.

೯ಇ, g• ಮಕ್ಕಾಯಾತ್ರೆ.

इत्रं, पु॰ भागुः; ಆನಂದ; ರುಚಿ. हजाम, पु॰ इंधर्त; क्षेश्वर. वि॰ ಜೀರ್ಣವಾದ.

हजरत, पु॰ ಮಹಾಶಯ; ಮಹ ನೀಯ.

हजाम, पु॰ चर्े ैह.

हजामत, स्त्री॰ हैं ेू ठं ಷ್ಕರ್ಮ.

हज़ार, वि॰ ಸಾವಿರ. हज़ारहा, वि॰ ಸಾವಿರಾರು.

हज़ारा, वि॰ मळम् तथ जीपु. पु॰ ಸಾವಿರದ ಸಮೂಹ.

हज़ारी, पु॰ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸಿಪಾ ಯಿಗಳ ಸರದಾರ.

हजारों, वि॰ माग्रिकाका; धळे हं.

हजूरी, पु॰ धार्वाठळत ळ बुर ಇರುವ ಸೇವಕ.

हजो, स्त्री॰ ಅಪಕೀರ್ತಿ; ನಿಂದೆ; ಕೆಡಕು.

हज्जाम, पु॰ रुग्धैं। रुग्धैं रुग्धैं रुग्धैं रुग्धैं रुग्धें रुग्धे हरकना, भ० रुष्ट्राः ६ द्वाः.

हरका, पु॰ थें छ हं; ಅतं थे.

हटकाना, स॰ रुऔं दिर्फा; डांदी. हरताल, जी॰ ळंटडार.

हटना, अ॰ ಸರಿ; ಜರುಗು;

ಹೆಮ್ಮೆಟ್ಟು; ಹಿಂಜರಿ; ತೊಲಗು.

हरक्या, पु॰ ७० मधिಯ इ.

हरवाई, स्नी॰ मुळा ३ मुळा ३ मुळा . हटवाना, स॰ ८०६८.

हरवार, पु॰ ७० म वे आर्ज.

हटाना, स॰ ग्रीमा: क्षरीमा: ತೊಲಗಿಸು.

हदुवा, पु॰ ಅಂಗಡಿಯುವ. हरोती, स्त्री॰ ಮೈಕಟ್ಟು.

हह, go ಪೇಟೆ; ಅಂಗಡಿ.

हष्टाकट्टा, वि॰ ಬಲಿಷ್ಠ; ಮಸ್ತ್ರಾದ.

೯ರ, ಇಂ ಹಟ; ಮುಷ್ಕರ. हरुथमं, पु॰ ದುರಾಗ್ರಹ.

हरुना, अ॰ ದುರಾಗ್ರಹಮಾಡು; ಹಟಮಾಡು,

वि॰ ಹಟಮಾರಿ.

इंद, सी॰ ಅಳಲೇಕಾಯಿ.

ह्दकंप, पु॰ ದಾಂಧಲೆ ; ಗಲಭೆ. ह्दका, २० ಹಂಬಲಿಸು; ಹಾತೊರೆ; ಚಡಪಡಿಸು.

हदकाना, स॰ ಆಸೆತೋರಿಸು. हदताल, स्नो॰ ಹರತಾಳ.

हदप, वि॰ ನುಂಗಿದ; ಮಾಯವಾದ. हदपना, स॰ ನುಂಗು; ದಕ್ಕಿಸಿ

ಕೊಳ್ಳು.

ह्दपूरन, भी ಎಲುಬಿನ ನೋವು. ह्दब्द, भी ಗಡಿಬಿಡಿ; ಅವಸರ;

हद्द्राना, भि ಗಡಿಬಿಡಿಮಾಡು; ತ್ವರೆಮಾಡು. ಈ ಅವೆಸರ ಪಡಿಸು; ಆತುರಪಡಿಸು.

हर्विद्या वि॰ ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಾಡು ವವ.

हद्वदी, എಂ ಲಗುಬಗೆ; ಆತುರ; ಅವಸರ.

ह्द्ह्द्नाना, स॰ ಅವಸರಪಡಿಸು; ಆತುರಪಡಿಸು.

हरू, पु॰ ಕಣಜದ ಹುಳು; ಕಡಜ. हरू, ಫಾ॰ ಎಲುಬು; ಅಸ್ಥಿ. हरूका, वि॰ ಎಲುಬಿನ; ಗಟ್ಟ ಯಾದ.

हत, वि॰ कैंश्र्रेण धुं. हतक, बी॰ धर्मिकार ; धर्मिकार हतक-इज़्त्रत, बी॰ कार्त्रतस्य. हतना, स॰ वर्षेकार्यः ; कैंश्र्यः ; स्वरोधार

हतबुद्धि, वि॰ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ.

हतमती) वि॰ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯ; ಭಾಗ್ಯ हतमाय) ಹೀನ. हताइ, वि॰ ನಿರಾಶನಾದ. हताइा, बो॰ ನಿರಾಶೆ; ಆಶಾಭಂಗ. हताहत, वि॰ ಗಾಯಗೊಂಡು ಕೊಲ್ಲ ಲ್ಪಟ್ಟ.

हतोत्साह, वि॰ ಉತ್ಸಾಹವು ನೀಗಿದ. हत्था, पु॰ ಹಿಡಿ; ಹಿಡಿಕೆ.

हत्ये, कि॰ ಕೈಯಲ್ಲಿ. हत्या, स्नी॰ ಕೊಲೆ; నధే.

हत्याकांड, पु॰ तठळंडैं,. हत्याकांड, पु॰ तठळंडैं,.

हथ-उधार, पु॰ चै तिखं; चै प्रचंध. हथकंडा, पु॰ चंद्र, एच स्टेंग्स्ट्रेंचे; चै

हथकंडा, पु॰ ळ गुण्यक्षेत्र; चैं। अपन स्वर्धन स्वर्यन स्वर्यन स्वर्यन स्वर्धन स्वर्यन स्वर्यन स्वर्यन स्वर्धन स्वर्यन स्वर्यन

ह्यक्ही, स्री॰ ಬೇಡಿ; ಸಂಕೋಲೆ. हयनी, स्रो॰ ಹೆಣ್ಣಾನೆ; ಪಿಡಿಯಾನೆ. हयफेर, पु॰ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ.

हथकेना, पु॰ ವಾಣಿಗ್ರಹಣ. हथसार, ची॰ ಗಜಶಾಲೆ. इथियाना, स॰ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು;

ಕ್ಷಡಡಗಳ, ಇತ್ತಿ ಬಹುಬಾತುತ್ತಾಳ್ಳಿ, ಅಪಹರಿಸು. ಕ್ಷಡಿಡಾಕ, ಇತ್ತಿ ಸಲಕರಣೆ; ಉಪ

हथियार, पु॰ प्रश्नित हैं। शहर हिंदी हैं। स्थापन हैं स्थापन हैं हैं हैं।

ह्यियारबंद, वि॰ ঠাট্র ফেট. ॰ হয়স্কী, ভা॰ ৩০নী; চঠার্ড; ৩৫নী.

ह्योटी, जी॰ ळप्रु चैंग्डिंग हैं। संपर्ध.

हथीदा, पु॰ ಸುತ್ತಿಗೆ. म्थोदी, की॰ ಚಿಕ್ಕ ಸುತ್ತಿಗೆ. हद, स्त्री॰ ಮೇರೆ; ಎಲ್ಲೆ; ۲a,; ಹದ್ದು. हदबदी, सी॰ ಬಾಂದುಕಲ್ಲು. हद-समाभत, ची॰ ವ್ಯಾಜ್ಯಕ್ಟೋಸ್ಚರ. ನಿಯಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವಧ. हदसियासत, की॰ ಯಾವುದಾದರೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆಧೀನಕ್ಕೊಳ ಪಟ್ಟಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ. हदिया, पु॰ ठालें हैं. हदीस, ब्री॰ ಮಹಮ್ಮದ ಸಾಹೇಬರ ಕಾರ್ಯಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನೊಳ ಗೊಂಡ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ಯಂಥ. **इनन, पु॰ ಕೊ**ಲೆ. हनना, स॰ ಕೊಲ್ಲು. ह्नोज़, कि॰ अंग रुं उठिते; वर्त्यु. हप्रता, पु॰ ञार्ट. हबकना स॰ ळ््रांचि. हबरदबर } कि॰ धीर मधीर मर्जे. इबशी, पु॰ ನೀಗ್ರೋಜನೆ. हबीब, पु॰ तैर्रेका; ग्रेका. हब्ब, पु॰ २९० तफरी. हत्त, फु ಸೆರೆಮನೆವಾಸ. इस, सर्वे० रुग्जे. अस्य० रुंति ; ಒಡನೆ; ಕೂಡ. हमअसर, पु॰ रुंगिबेत ध्युवंता के. इमडम्न, वि॰ मद्याद्यकार्भूत.

हमजिन्स, पु॰ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ. हमजोली, पु॰ ಜೊತೆಗಾರ; ಸಂಗ ಡಿಗ; ಒಡನಾಡಿ. हमदम, वि॰ ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರ. हमदर्द, वि॰ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಳ್ಳ. हमदर्दी, खी॰ ಸಹಾನುಭೂತಿ; ಪರಿ ತಾಸ. हम-दस्त, वि॰ र्राठा थे. हम-दिगर, कि॰ ಪರಸ್ಪರ. हम-दीवार, वि॰ ನೆರೆಹೊರೆಯ. हम-नशीं, वि॰ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವ. हमनाम, वि॰ ಒಂದೇ ಹೆಸರುಳ್ಳ. हमराज़, कि॰ ಘನಿಷ್ಟ್ರಮಿತ್ರ. हमराह, अब्य॰ २००७ ; ಒಡನೆ. हमराही, पु॰ ಜೊತೆಗಾರ. **हमल, पु॰ तथ्**र; ಬಸಿರು. हमला, पु॰ ದಂಡಯಾ ಕ್ರೈ; ಧಾಳಿ; ಹೊಡೆತ. हमवतन, वि॰ ಸ್ಪ್ರದೇಶದ. हमवार, वि॰ प्रकाडिंग्डः प्रकाधि. हमशीरा, स्त्री॰ प्रकारित. हमसबक, पुं॰ त्रळका है; त्रळा ಧ್ಯಾಯಿ. हमसर, पु॰ ठातन्त ध्वताव ; ಸಮಾನಸ್ಥ. हमसरी, स्नी॰ ಸಮಾನತೆ. हम-साज़, वि॰ र्युं १७७७. हमसाया, पु॰ तैंंटैळां जे. इमसिन, वि॰ ಒಂದೇ ವಯಸ್ಸಿನ.

हमा, वि॰ ಪೂರ್ತಿ; ಟೋಟಲ್; —तन ತಲೆಯಿಂದ ಕಾಲಿನವರಿಗೆ.

हमाम, पु॰ ಬಚ್ಚಲುಮನೆ.

हमाम-दस्ता, पु॰ ಕಲ್ಲು ಪತ್ತು; ಕುಟ್ಟಣಿ.

हमाल, पु॰ ರ हूं हः; ಕಾಯುವವ; - ಕೂಲಿ.

हमाञ्चमा, वि॰ ठठ्यु०क रैठ्यु०क. हमाहमी, स्त्री॰ ಅಹಂಕಾರ.

ह्मेल, स्नो॰ ಕಾಸಿನಸರ; ಪುತ್ತ ಳೀಸರ.

हमेव, पु॰ ಅಹಂಕಾರ; ಅಭಿಮಾನ. हमेशा } अन्य॰ ಸದಾ; ಯಾವಾ हमेस } গಲೂ.

हम्माम, पु॰ दे॰ हमाम.

हमाल, पु॰ ಕೂಲಿಯವ.

हय, पु॰ ಕುದುರೆ.

हया, स्त्री॰ रुग्धे हैं.

ह्यात, स्त्री॰ क्षेत्रतं ; धार्फ.

ह्यादार, पु॰ ನಾಚಿಕೆಯುಳ್ಳವನು. हर, वि॰ ಪ್ರತ್ಯೇಕ; ಒಂದೊಂದು;

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ.

हरकत, ची॰ ಗತಿ; ಕೆಲಸ; ಪ್ರಯತ್ನ; ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆ.

हूर्कारा, पु॰ ಓಲೆಕಾರ; ಹರಿಕಾರ; ಅಂಚಿಯವನು.

हरल, पु॰ ळंडा. हरलना, स॰ ळंडा डिरानिस.

हरगिज़, कि॰ ಎ०८ ता.

दूरचंद, अन्य • ಎಷ್ಟೋ; ಬಹಳ; ಬಹಳಸಲ.

हरजाई, पु॰ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ತಿರು ಗಾಡುವವ ; ಪೋಲಿ.

हरजाना, पु॰ ನಷ್ಟ ತುಂ**ಬುವಿಕೆ ;** ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯ.

हरण, पु॰ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ; * ಸಂಹಾರ; ನಾಶ.

हरता घरता, पु॰ రहुलै ಮತ್ತು ನಾಶವನ್ನು ಮಾಡುವವನು.

हरताल, **ಷಾಂ** ಮುಷ್ಕರ ; ಹರತಾಳ. हरतेज, पु॰ ವಾದರಸ.

हरदिया, वि॰ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ ದ.

हर-दिल-अज्ञीज़, वि॰ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿ ಗೂ ಪಾತ್ರನಾದ.

हरदी स्त्री॰ दे॰ हलदी.

हरना, स॰ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳು; ನಿವಾ ರಿಸು; ಅಪಹರಿಸು.

हरनी, स्त्री॰ थेति.

हरफ़, पु॰ ಅಕ್ಷರ; ವರ್ಣ;—आना ದೋಷಾರೋಪಣ ಮಾಡು ವುದು.

हरफ्रन-मोला, पु॰ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಪನ್ನನಂತೆ ನಟಸುವವೆ.

हरफ्रनीर, वि॰ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷ ರದ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನೂ ತೋರ್ಥಿಸುವವ; ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವ. हरफ्रगीरी, भ्री े ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದಾದ ಕ हरावल, पु ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗ; ಪರೀಕ್ಷೆ; ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ನೋಡು ವಿಕೆ.

हरवा, पु॰ ಆಯುಧ. हरबीज, पु॰ क्राविठरं. हरबोंग, वि॰ ಹಳ್ಳಿಗ; ಮೂರ್ಖ. हरम, स्त्री॰ ७०डं इंग्रेठ.

हरमज़दगी स्त्री॰ ದುಷ್ಚತನ.

हरम-सरा स्त्री० दे० हरम.

हरसिंगार, पु॰ क्वारेक्षाडती छ. हरा, वि॰ कंप्रें धालू द ; कंद्रु ಗಿರುವ; ಹಸಿಯಾದ;—भरा ಸೊಂಸಾದ; ಕಳಕಳಿಸುವ.

हराना, स॰ ಸೋಲಿಸು.

हरापन, पु॰ ळप्तरा उसी. हराम, पु॰ ಅನಾಚಾರ; ಅಧರ್ಮ; ಹಾದರ. ಡಿ. ನಿಷಿದ್ದ; ಕೆಟ್ಟ;

ಅನುಚಿತ. हरामकार, पु॰ ನಿಷಿದ್ದ; ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವವನು ; ವೃಭಿಚಾರಿ. हरामकारी, स्त्री॰ का कै; जुं, भैक्षारी लै. हरामखोर, पु॰ कार्यकाव क्षेत्र

ಸುವವ. **इराम**ज़ादा, पु॰ ठिक्ट राव हर हे उ ಸೂಳೇ ಮಗ; ಜಾರವುತ್ರ.

इरामी, वि॰ ವೈಭಿಚಾರದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ; ದುಷ್ಟ.

इरारत, स्त्री॰ धैभै; ಮञ्चास्तुर; ಬೇಗೆ.

ಕಳ್ಳರ ಮುಖಂಡ. हरास, पु॰ ಅಂಜಿಕೆ; ಸಂಶಯ.

हरि, पु॰ ವಿಷ್ಣು; ಇಂದ್ರ; ಮಂಗ; ಸಿಂಹ; ಸೂರ್ಯ; ಸರ್ಪ; ಬೆಂಕಿ; ವಾಯು; ಶಿವ; ಯಮ.

हरिआली, स्त्री॰ ळग्गरा ; श्रुं रा ಪಚೆ.

हरिजन, पु॰ यर्ठकाञ्चू र कार्य; ಈಶ್ವರ ಭಕ್ತ.

हरिण, स्त्री॰ धें तं ; क्षे॰ हैं। हरिणी, स्त्री० क्षेत्रेंगे.

हिदा, खी॰ ಅರಿಸಿत; ಹಳದಿ.

हरियाली, स्नी॰ श्रीठा सधी: हरीफ़, पु॰ ಶತ್ರು; ಹಗೆ; ಏರೋಧಿ. हरुए, कि॰ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ; ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ.

हरूक, पु॰ ಅ हुं ठ ; ವರ್ಣ. हरैया, पु॰ ಅವಹರಿಸುವವ; ದೂರ ಮಾಡುವವ.

हर्ने, पु॰ ಅद्भे ; ಅಡಚಣೆ ; ತೊಂ ದರೆ; ನಷ್ಟ.

हर्फ पु॰ दे॰ हरफ्र. ಕ್ಷ್, ಇತಿ ಸಂತೋಷ; ಆನಂದ.

हर्षित, पु॰ २०डी० ब्रह्मधू.

हल, पु॰ ನೇಗಿಲು;--जोतना ನೇಗಿ था ~~च~~ धोंु, ़ श्राप्ता ;~~—करना~~ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವುದು.

ಕ್ಷಕ್ಕೆಗ, 'ರೂ ಅಲ್ಲೋಲಕ್ಷ್ಮೋಲ; ಆಂದೋಲನ.

ಕ್ಷಣ್ಣ, ಇಂ ಕಂಠ; ಕೊರಳು.

೯೮೩ಕ್ಕೆ, ಫಾ. ಹಗುರುತನ; ನೀಚ ತನ; ತುಚ್ಛತೆ; ಅಪ್ರತಿಷ್ಠೆ.

हलका, वि॰ ಹೆಗುರಾದ; ಲೇಸಾದ; ನಸು.

ह्लकापन, पु॰ ಹಗುರುತನ; ನೀಚ ತನ; ತುಚ್ಛಬುದ್ದಿ.

हलकोरा पु॰ डैठै; ७७ँ; उठ०त. हलचल, को॰ तिथितः संस्वर्थः संस्तरा

इलजीवी, वि॰ ಒಕ್ಕಲಿಗೆ.

हलदी, को॰ ७० ೩ त ;—चदना ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುವುದು ;
—बोह्नना ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳು ವುದು ;—साके बैठना ಕಷ್ಟ ಸಹನೆಗೆ ೩ದ್ಧವಾಗದಿರು ವುದು.

हलधर, पु॰ ಬಲರಾಮ.

इलना, अ॰ ಅಲ್ಲಾಡು; ಸೇರು; ಪ್ರವೇಶಮಾಡು.

ಕ್ಷಣಗ, ಇಂ ಆಣೆ; ಶಪಥ.

इल्फ्रनामा, पु॰ ಈಶ್ವರ ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಗಿ ಬರೆದು ಕೆಟಟ್ಟ ಕಾಗದ.

हलका, पु॰ ತಲ್ಲಣ; ಎದೆಗುದಿ; ಗಾಬರಿ.

. इलवा, ಷಾಂ ಸೀಸಜ್ಜಿಗೆ; ಹಲ್ಪ.

इलबाई, पु॰ ಮಿಶಾಯಿ ಅಂಗಡಿ ಯವ; ಮಿಶಾಯಿಗಾರ.

हरुबाह, पु॰ ನೇಗಿಲು ಹೊಡೆಯುವ ಆಳು; ಕೂಲಿ ನೇಗಿಲಿನವ; ಬೇಸಾಯಗಾರ.

ಿ ಕ್ಷೂಹ್ನ (ಇಂ ಕೊಲ್ಲುವವ; ಹೊಡೆ ಯುವವ.

इलाल, वि॰ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮ ತವಾದ; ಯೋಗ್ಯವಾದ; ನ್ಯಾಯವಾದ.

हलालख़ोर, पु॰ ದುಡಿದು ಹೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವವ; ಭಂಗಿ.

हलालखोरी, खो॰ ಭಂಗಿಯ ಹೆಂಡತಿ; ಕೀಳುಕೆಲಸ.

हलाहल, पु॰ ಅತಿ ಘೋರವಾದ · ವಿಷ.

हलीम, वि॰ ಸಾತ್ರಿಕವಾದ; ಸಾಧು.

हलोर, स्नी॰ } डैठै; ಅಲೆ. हलोरा, पु॰ }

हह्म, पु॰ ಕೂಗಾಟ; ಬೊಬ್ಬೆ; ರಂಪು; ಗದ್ದಲ; ಆಕ್ರಮಣ.

हवन, पु॰ **ಹ**ೋಮ.

हवलदार, पु॰ ಸೈನ್ಯದ ಓರ್ವ ಚಿಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ.

हवस, **ची**ಂ ಅತ್ಯಾಸೆ; ಬಯಕೆ. हवा, **ची**ಂ ವಾಯು; ಗಾಳಿ.

हवाई, वि॰ ಗಾಳಿಯ; ಬುಡವಿಲ್ಲದ; ಕಲ್ಪಿತ; ವಾಯುವಿನ.

ह्वाई-जहाज़, स्ना॰ ವಾಯು ವಿಮಾನ; ಏರೋಪ್ಲೇನ್.

हवागीर, पु॰ ಬಾಣಬಿರುಸು ಮಾಡು ವವ.

हवाल, 'g∘ ದೆಶೆ; ಅವಸ್ಥೆ; ಗತಿ ಸಂವಾದ. हवालदार, पु॰ दे॰ हवलदार. हवाला, पु॰ ಒಪ್ಪಿ ಸುವಿಕೆ; ಸುಪರ್ಮ; ಮಾರ್ಮಾಡು; ಅಧಿಕಾರ; ಉದಾ ಹರಣೆ.

हवांग्रत, भ्री॰ ಕಾರಾಗೃಹ; ಕಾವಲು.

इवास, पु॰ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು; ಚೈತನ್ಯ; ಸ್ಮೃತಿ.

हिन, पु॰ ಹೋನುದ ವಸ್ತು. हनेकी, क्षी॰ ಭವನ; ಆರಮನೆ; ಹೆಂಡತಿ.

हब्बा, ज्ञी० ಜಗನ್ಮಾತೆ; ಭೂತ. हशमत, ज्ञी० ದೊಡ್ಡ ಸ್ತಿಕೆ; ಗೌರವ; ವೈಭವ; ಹುದ್ದೆ.

हशर, पु॰ ಪ್ರಳಯ; ದುಃಖ; —बरपा करना ಗಲಭೆಯಾಗು ವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

इसद, पु॰ ಅಸೂಯೆ; ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು; ದ್ವೇಷ.

इसन, पु॰ तिर्भाः ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ವಿನೋದ. वि॰ ಒಳ್ಳೆಯ; ಉತ್ತಮವಾದ; ಹೆಸನಾದ.

इसब, पु॰ ठाँ हैं कि ए. इसरत, स्त्री॰ टाःशः औंटाः वृद्धुः धळार्चे.

हसीन, वि॰ ಮನೋಹರ; ಸುಂದರ. हस्त, वि॰ ಕರ; ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲು; ಬರಹ.

हस्तकार्य, पु॰ ಕೈ ಗೆಲಸ.

हस्तक्षेप, go ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗು ವಿಕೆ; ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಕೈ ಹಾಕುವಿಕೆ.

हस्तात, वि॰ दाँग्वंड; भेर्नुदा. हस्ताक्षर, पु॰ चैं। धठळं; मेळे; ठाळा.

हस्ती, पु॰ ಆನಿ. क्वी॰ ಇರುವಿಕಿ; ಇರವು; ಅಸ್ತಿತ್ವ.

हस्ब, क्रि॰ ಅದರಂತೆ;—दस्तूर रेळा ಮದಂತೆ.

हहर, स्नी॰ तंकार ; य्राया.

हहरना } अ॰ 'तळाता; ७०था. हहराना

हाँ, अन्यः किंग्या; ಅಹುಭ ; ಸೈ. हाँक, स्नाः कार्गा; केंद्रे; ಅಟ್ಟು ಏಕೆ; ತರುಬುಏಕೆ.

हाँकना, स॰ ಕೂಗು; ಕರೆ; ಹೂಂಕರಿಸು; ಅಟ್ಟು; ತರುಬು; ಹೊಡೆ.

हाँकी, की॰ ಶಾವಿಗೆ ಒರಳು. हाँकी, पु॰, ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆ; ಬಾನೆ. हाँपना हाँफना } स॰ ಮೀಲುಸಿರುಬಿಡು.

हाँसी, भी ನಗು; ಪರಿಹಾಸ್ಯ; ನಿಂದೆ.

हाकिम, पु॰ ಆಳುವವ; ದೊರೆ; ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ.

हाकिसी, स्त्रीः ప్రభుత్వ; ఆళిಕೆ. हाजत, स्त्रीः మలబూధి; ఆగత్య; ఇజ్బ్; వేಶ; ಸೆರೆ. हाजमा, पु॰ ಅರಗಿಸುವಿಕೆ; ಸಾಚನ . ಡಿದ;—का मैल ತುಣ್ಭವಸ್ತು; ಶಕ್ತಿ; ಜೀರ್ಣಿಸುವ ಶಕ್ತಿ. — सीचना ಬೇ ರೆಯಾಗು;

हाज़िर, वि• ಮುಂದಿರುವ; ವಿದ್ಯ ಮಾನ.

हाज़िर-जवाब, वि॰ ಉತ್ತ್ರರ ಕೊಡು ವದರಲ್ಲಿ ನಿವುಣ.

हाज़िर-जवाबी, स्त्री॰ ಬೇಗನೆ ಉತ್ತರ ವನ್ನೀಯುವ ನೈಪುಣ್ಯ.

हाजिराई, पु॰ क्षाल ; धाँ तू उंड ड. हाजी, पु॰ के क्षा का मा ते जो चानु को ति राज चें, केंगत जंका. °

हाट, ಫಾಂ ಅಂಗಡಿ; ಪೇಟಿ.

हाटक, पु॰ ध० तावर.

हाद, पु॰ ಎಲುಬು; ಅಸ್ಥಿ. हादना, स॰ ಸರಿಯಾಗಿ ತೂಗು.

हाता, पु॰ ಕಿಲ್ಲಿ; ದುರ್ಗ; ಗೋಡೆ ಯಿಂದ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಾನ; ಪ್ರಾಂತ.

हातिम, पु॰ ನಿಪುಣ; ಪರೋಪಕಾರ ವನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಡ ಅರಬಸ್ತಾನದ ಓರ್ವ ಸರ ದಾರ.

 वित ;—का मैल डंगशु तर्र्युः;
—खींचना थै १ ठै ठ्या तर्यः;
—जोबना तर्रात्र्यः, टेर्यः;—पतारना या फैलाना थैंग्वः;—मलना
चै है कै कैर्याचंड्रु राज्या र्वाद्यः;—रंगना ए० खंडैतियः चैन्यः; —रंगना ए० खंडैतियः चैन्यः; —लगना यैत्र टंचः

/हाथा, पु॰ ಹಿಡಿ; ಪಟ್ಟು. हाथापाई) स्त्रो॰ ಕೈಹತ್ತು ನಿಕೆ; हाथाबाहों) ಹೊಡೆದಾಟ.

हाथीपाँव, पु॰ ಆನೆಕಾಲು ರೋಗ. हाथीवान, पु॰ ಮಾವುತ.

हाथों, कि॰ ಕೈಯಿಂದ ;—हेना उठाधित डैतैदा कि॰ धूं;—हाथ थैंतर्रे.

हादिस, वि॰ ಹೊಸ; ನಶ್ವರ. हादिसा, दु॰ ಸಂಕಟ; ಆಪತ್ತು. हादी, दु॰ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ. हाफ्रिज, दु॰ ರಕ್ಷಕ; ಕುರಾನನ್ನು ಕಂಠಸ್ಥ ಮಾಡಿದವ.

हाफिज़ा, पु॰ ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿ. हामिल, वि॰ ಭಾರಹೊರುವ. हामिला, स्नो॰ ಗರ್ಭಿಣಿ.

हामला, स्ना॰ ಗರ್ಭಣ. हामी, वि॰ ಸಹಾಯಕ; ಒತ್ತಾಸೆ ಗಾರ. स्ना॰ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ;

—भरना ಸ್ಪೀಕರಿಸು; ಒಪ್ಪು. हाय, अन्य॰ ಅಯ್ಯೊ!

हायल, वि॰ ಗಾಯಪಟ್ಟವ. हार, स्नी॰ ಸೋಲು; ಅಪಜಯ;

—खाभा ಅಪಜಯ ಹೊಂದು. दुः ಮಾಲೆ; ಹಾರ. हारना, अ० ಸೋಲು. हारा, प्रत्य॰ ಮಾಡುವವ; ಉದಾ: लकड्हारा. हार्द, पु॰ ಸ್ನೇಹ. हार्दिक, वि॰ ಹೃದಯದ; ಹೃದಯ ದಿಂದ ಹೊರಟ. हाल, go ಅವಸ್ಥೆ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿ; ಸಮಾಚಾರ; ಸುದ್ದಿ. 春 ವೆತ🏌 ವೂನ. ಹಿ ಈಗ; ಈ ಸದ್ಯ ವಲ್ಲಿ. **हांलत, खी॰** भू थे; तथ; काळा. हालरा, पु॰ ७ छैं ; डैंदै. हालाँकि, अभ्य॰ ಆದಾಗ್ಸ್ಟ. हाला, ജി• ಸಾರಾಯಿ हालाहल, पु॰ ವಿಷ. हालात, स्नी० ಸ್ಥಿತಿಗತಿ. हाली, अन्य॰ धैरतर्र. हावसाव, पु॰ ६,ठा ; ६,०००,००. हावी, वि॰ ಪ್ರವೀಣ;—होकर बैठना ಇತರರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಕೂಡುವುದು. हाशिया, पु॰ वैस्पू; हर्षे; ७०४०: ಮಾರ್ಜಿನ್ನು. हास, पु॰ ನಗು ; ಪರಿಹಾಸ್ಯ. हासिद, वि॰ ७४० क्षेप्रक्रं वर्ज हासिल, वि॰ ದೊರೆತ; ಸಿಕ್ಕಿದ -करना ದೊರಕಿಸು. हास्य, पु॰ ನಗಚಾಟಕೆ. हाहू, पु॰ ಗೆದ್ದಲ; ಗಲಾಟಿ. हिंगु, यु॰ ಇಂಗು; ಹಿಂಗು.

हिंगोर, पु॰ वांगियतीय ಮತ್ತು ಬೀಜ. हिंबोरा } यु• ಉಮ್ಯಾಲೆ ; हिंबोल } धें: था. हिंद, पु॰ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ; ಭಾರತ ವರ್ಷ. हिंदवी, स्त्री॰ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆ. हिंदुस्तानी, वि• ಭಾರತವರ್ಷದ. **y**ಂ ಭಾರತವಾಸಿ. हिंदुस्थान, पु॰ काठंडळद्रहः. हिंसक, पु॰ ಕೊಲೆಗಡಕ; ಶತ್ರು. ' हिंसनीय, वि॰. ಕೊಲ್ಲಲು 'ಯೋಗ್ಯ ನಾದ. हिसा, स्त्रो॰ कैंग्छै; क्षेत्र हैं धूं, हूं ಮಾಡುವಿಕೆ. हिंसास्मक, वि॰ ಹಿಂಸೆಯಿಂದೊಡ ಗೂಡಿದ. हिसारू, पु॰ कै॰ मुंग्रं हुंग , भे॰ कं; ಹುಲಿ. हिआ, पु० ಎದೆ. हिआव, पु॰, दे॰ हियाव. हिकमत, स्त्री॰ ಚಮತ್ತಾರ; ಯುಕ್ತಿ; ವಿದ್ಯೆ; ಕೆಲಾಕೌಶಲ್ಯ; ಉಪಾಯ. हिकमती, वि॰ रुज्ञाल; खंडार. हिकायत, स्त्रो॰ ಕತೆ; ಪ್ರಂಸಂಗ. हिकारत, स्नी॰ ಅगೌರವ; ತುಚ್ಛೀ ಕಾರ. हिका, स्त्री॰ थे ह्यू ; थे ह्यू हं थे. हिचक, बी॰ ಹಿಂಜರಿಯುವಿಕೆ; ಅಂಜಿಕೆ.

हिचकना, अ॰ ಸಂಶಯ ಪಡು; ಹಿಂದುಮುಂದೆ ನೋಡು.

हिचकिचाना, अ० ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡುವುದು.

हिजदा, पु॰ तड्या॰ मर्च.

हिजरी पु॰ ಮಹೆಮ್ಮ ದೀಯ ಶಕೆ. हिजाज़, पु॰ ಮಕ್ಕಾ ಮತ್ತು ಮದೀನಾ ನಗರಗಳಿರುವ ಪ್ರಾಂತ.

हिजाब, पु॰ तैश्ब ; राधि है.

हिजो, दुः ಬರಹದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಕೂಡಿ ಸುವುದು; ಅಕ್ಷರಕ್ರಮ; ಕಾ ಗುಣಿತ.

हिन, पु॰ ವಿಯೋಗ; ಅಗಲುವಿಕೆ. हिन, पु॰ ಕಲ್ಯಾಣ; ಲಾಭ; ಹಿತ. ಡಿ॰ ಲಾಭದಾಯಕ; ಅನುಕೂಲ. अस्य॰ ಸಲುವಾಗಿ.

हितकास्क पु॰ ಗುಣಪಡಿಸುವ; ಕಲ್ಯಾಣವಾಡುವ; ಲಾಭ ದಾಯಕ.

ছিনাছ, জা০ স০থ০ ; থ০ কা; ಆಪ್ತತೆ; বঁ০ ಟಸ್ತನ; ಸ್ನೇಹ. ছিনাছিন, ডু০ ৯ খণ্ডা গলৈকা; ভাল ফাঠ.

हिती हित्

हितेषा, वि॰ केडवर्स्य थळाराव. हितायत, बी॰ शास्त्रवंदर; थौलप्तरं; केडवाद; था कू वाद;

ಅಪ್ಪಣೆ.

हिनहिनाना, अ॰ ಕೆನೆಯು; ಕುದು ರೆಯ ಕೂಗು. हिना, खी॰ ಮದರಂಗಿ; ಗೋರಂಟಿ. हिफ्राज़त, खी॰ ಸಂರಕ್ಷಣೆ; ಜೋ ಪಾನ.

हिब्बा, पु॰ ದಾನ.

हिब्बानामा, पु॰ ದಾನಪತ್ರ. हिम, पु॰ ಹಿಮ; ಮಂಜು; ಇಬ್ಬನಿ.

हिमकर } पु॰ ಚಂದ್ರ.

हिमाक्रत, स्नी॰ ಮೂರ್ಖತನ.

हिमायत, स्नी॰ ರಕ್ಷಣೆ; ಸಮರ್ಥನೆ. हिमायती, वि॰ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡು ವವ; ಸಹಾಯಕ.

हिम्मत, स्नी॰ गाळग; ಪರಾಕ್ರಮ. हिम्मती, वि॰ गाळग; ಪರಾಕ್ರಮ. हिया, पु॰ ಹೃದಯ; ಎದೆ—हारना

हिय, पु॰ ಹೈದಯ; ಎದೆ—हारना ಎದೆಗುಂದು. हियाव, पु॰ ಸಾಹಸ; ಧೈರ್ಯ.

हिरकना, अ॰ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರು.

हिरकाना, स॰ ಹೊಂದಿಸು. हिरण, पु॰ ಬಂಗಾರ.

हिरणमय, वि॰ ಹೊಂಬಣ್ಣದ.

हरफत, की॰ ವ್ಯವಸಾಯ; ಉದ್ಯೋಗ; ಕಲಾಕೌಶಲ್ಯ;

ಜಾಣತನ; ಧೂರ್ತತೆ. हिराना, अ॰ ಕಳೆದುಹೋಗು.

हिरास, स्त्री॰ ಭಯ; ನಿರಾಶೆ; ದುಃಖ. '

हिरासत, बी॰ कार्ज्ञाः ग्रंदै. हिसं, ब्री॰ वर्धः

हिलकोर हिलकोरा } पु॰ डैंठैं; ಅಲै.

हिस्माना, अल कं छ का क्रांत्र हीज, वि॰ स्थार्थिक है. ನೇತಾಡು; ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರು. हिलगाना, स॰ जैश्सर्वज्ञाटकः. हिलना, अ॰ ७९० ता; ७७० ता; धर्षाकः ; त्रवाताः ;— डुलना ಆಲುಗಾಡು;—सिलना ಹೊಂದಿ हिलाना, स॰ ಅಲ್ಲಾ ಡಿಸು; ಕುಲಕು. 🖠 हिलोर } यु॰ ಅಲೆ. हिलोरा ∫ हिलोरना, स॰ इंद्राधिकः ; ಅಲೆ ಎಬ್ಬಿಸು. **हिल्लोल } पु॰** ಅণ্ড ; ತರಂಗ. हिसका, पु॰ ಅಸೂಯೆ; ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚು; ಪೈಪೋಟ. हिसाब, पुँ॰ गर्छेड; छैर्चु;—किताब ಲಿಕ್ಕದ ಪುಸ್ತಕ, ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ; ಲೆ ಕ್ಯ ಮಾಡು; —-लगाना —चुकाना ಸಾಲ ತೀರಿಸು : -बेबाक करना **ಸಾಲ** ತೀರಿಸು. हिसार, पु॰ कैर्ट्र ; कैर्सि. हिस्सा, पु॰ धृग्त ; क्राच्य. हिस्सेदार, पु॰ ಪಾಲುಗಾರ; ಭಾಗಸ್ವ. हींसना, अ॰ कैं(है) राज्य हींहीं, स्नी॰ तंगां तहा . **ही, ಆವಂ** ಮಾತ್ರ; ತಾನೇ; ಒಡ ನೆಯೇ. हीक, स्नी॰ धेरुं; धेरुं ९४ हैं. हीचना, अ॰ ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡು.

हीन, पु॰ ಸಮಯ;—हयात ಜನ್ನಾ ನಧಿ. हीनता, स्त्री॰ ಕುಂದು; ಕೊರತೆ. होनमति, वि॰ ಮೂರ್ಖ. हीरक > ್ವಾಂ ವಜ್ಯ. हीरा) हीला, पु॰ रुंವ; वस्तु;-हवाला रुंವ. हुँकार, पु॰ ಬೆದರಿಕೆ; ಗರ್ಜನೆ; ಚೀತ್ಕಾರ. हुँकारना, अ॰ काताव्यं. हुंडी, खो॰ ಹಣದ ಚೆಕ್ಕು. हुकुम, पु० दे० हुक्म. हुकूमत, स्त्री॰ ಶಾಸನ; ಅಳಿಕೆ; ಪ್ರಭುತ್ವ; ಅಧಿಕಾರ. हुका, पु॰ तं वितं वे ;--पानी बन्द करना ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕುವುದು. हुकाम, पु॰ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. हुक्म, पु॰ ಆಜ್ಞೈ; ಅಪ್ಪಣೆ; ಹುಕುಂ; —चलाना **७**० का ठ ठ ढीरा. हुक्मबरदार, पु॰ प्रीः वर्षे. हुक्म-राँ, विं॰ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುವ; ರಾಜ. हुक्मरानी, भी॰ ರಾಜಶಾಸನ. हुक्मी, वि॰ ಪರಾಧೀನ. हुजूम, पु॰ ಗುಂಪು; ದಟ್ಟಣಿ. हुज़ूर, पु॰ मर्रे कार. हुज्जत, स्त्री० ವಾದ ; ವಿವಾದ.

हुज्जती, वि॰ ವಿವಾದಗಾರ. हुद्कान, स॰ ಕೊರಗಿಸು. हुदुक, पु॰ मल्ल डकाधे. हुद्कारना, स॰ ಹುರಿದುಂಬಿಸು. हुन, पु॰ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯ. हुनर, पु॰ ಕಲೆ; ಶಿಲ್ಪ ವಿದ್ಯೆ

हुन्तसंद, वि॰ ನಿವುಣ. हुमकना, अ॰ तैतैकाಡುವುದು. हुमेल, स्त्री॰ ಕಾಸಿನ ಸರ; ಪುತ್ಥಳಿ ' ಸರ.

हुरमत, स्त्री॰ ಮಾನ; ಮರ್ಯಾದೆ. हुस्त्राना, अ॰ ಆನಂದಿಸು; ನಲ ದಾಡು; ಹಿಗ್ಗು.

हुल्साना स॰ तं थै ದಾಡಿಸು;

हुक्सी, बी॰ ಆನಂದ; ಉಲ್ಲಾಸ. हुकाल, बी॰ ತರಂಗ; ಅಲೆ. हुक्या, पु॰ ರೂಪ; ಆಕೃತಿ; ತಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದವನ ರೂಪವರ್ಣನೆ.

हुल्लइ, `go ಗಲಾಟೆ; ಉಪದ್ರವ; ದಂಗೆ.

हुस्त, पु॰ छाजकाः; सँगै०वध्धाः. हुस्तप्रस्त, पु॰ सँगै०वधाः । ∵ स्वस्रह.

हुस्नपरस्ती, **ឆി**ಂ ಸೌಂದರ್ಯೋ ಪಾಸನೆ.

ಕ್ಷ್, अस्यः ಹೌದು. ಕ್ಷ, अस्यः ಸಹ; ಕೂಡ. ाड्डक,• क्षी॰ -: ನೋವು ; •ಮಾನಸಿಕ ವೇದನೆ.

ಸುವ.

हुष्ट, वि० ळक्षेह्ड. हेकड़ी, खी० धर्मधंडत. हेच, वि० डाक्षुः; अस्पु. हेठा, वि० डेस्गाँ वराज. हेठी, खी० डेस्साँचत. हेतु, पु० चर्चित. हेसांग, पु० गं०थेंगै. हेरंब, पु० गंक्ष्यडे. हेर, खी० डेस्सांचें, ळाळाचाधे. हेरना, स० डेस्सांचेंग्रं, ळाळाचाधे. हेरना, स० डेस्सांचेंग्रं, ळाळाचाः

हेरफेर, पु॰ ಬದಲಾವಣೆ; ಪರಿವ ರ್ತನೆ; ಮಾರ್ಪಾಡು.

हेराना, अ० हर्गता ಹೋಗು: हेराफेरी, स्त्री॰ ಆದಲುಬದಲು. हेल, पु॰ ಕೂಡುವಿಕೆ; ಸಹೊಂದಿಕೆ. हेलना, °अ॰ ಆಡು; ವಿನೋದ ಮಾಡು. हेलमेल, पु॰ धर्पर्च ; **१९**७त. . हेला; स्त्री॰ थैपसमुठ ; क्रिक्नु व हेळी, स्त्री॰ ಸಖ; ಗೆಳತಿ. हैजा, पु॰ काथ्ठ थें(तै. हैफ, अन्य॰ ಅಯ್ಯೋ! हैबत, स्त्री॰ ಅಂಜಿಕೆ; ಭಯ. हैबनाक, वि॰ ಭಯಾನಕ. —अंगेज ಆಶ್ಚ್ ರ್ಯಕರವಾದ. हैरान, वि॰ धंरेड; धंरताव ; ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದ. हैवान, पु॰ ठांुत; ಪಶः; ಹಳ್ಳಿಗ; ಮೂರ್ಖ. हैवानी, वि॰ ಪಶುವಿत : ದನದ. हैसियत, स्नी॰ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ; ಅಳವು; ಅಂತಸ್ತು ; ದರ್ಜೆ. होंठ, पु॰ डांधे. होंठल, वि॰ ದಪ್ಪತುಟಿಯ. होड़, स्त्री॰ ಪಂದ್ಯ; ಪಂತ; ಪಣ. होड़ा-होड़ी, स्नी० ಸ್ಪರ್ಧೆ; ಮೇಲಾಟ; ಪೈ ವೋಟೆ. होनहार, वि॰ ಆಗುವ; ಆಗತಕ್ತ; ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವ. होना, अ॰ वठा; ಆಗು; ವಿಸು. होनी, **ভা**• ಆಗುವಿಕೆ; ಉತ್ಪತ್ತಿ; ಭವಿಷ್ಯ ; ವೃತ್ತಾಂತ. होरसा, पु॰ तं० प्रतं हं हुः सालै ಕಲ್ಲು.

होली, स्नी॰ ಹೋಳಿಹಬ್ಬ. होश, पु॰ ವಿವೇಕ; ಪ್ರಜ್ಞೆ; ಅ೦ವು; ಸ್ಮರಣೆ. होशमंद, वि॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತ. होशियार, वि॰ ಬುದ್ದಿ ನಂತ; ವಿವೇಕಿ; ಚತುರ. अस्य 🌣 ಜೋಕೆ! 0명! हैरत, स्त्री॰ ಆಶ್ಚರ್ಯ; ಆಚ್ಚರಿ; $\sqrt{}$ होशियारी, स्त्री॰ ಬುದ್ದಿ ವಂತಿಕೆ; ಎಚ್ಚರಿಕೆ; ಯುಕ್ತಿ; ನೈಪುಣ್ಯ. होज़, पु॰ गा०व ; किल्था. होद, पु॰ ಬಾನೆ; ಜಲಾಶಯ. होदा, पु॰ ಅ०४७०ै. होरा, पु॰ ಶಬ್ದ ; ಗದ್ದಲ ; ಗಲಾಟಿ ; ಕೋಲಾಹಲ; ದೊಂಬಿ. होल, पु॰ ಅಂಜಿಕೆ; ಹೆದರಿಕೆ. होलदिला, वि॰ ७००००० छ। ठ हं: ಹೇಡಿ. होलनाक, वि॰ ಭಯಂಕರ. होली, स्नी॰ कैं॰ विकास राष्ट्र रहे थे. होस, स्त्री॰ ಆಶ; ಹಂಬಲ; ಹುಮ್ಮಸ್ಸು; ಉತ್ಸಾಹ. होतला, पु॰ ಅತ್ಯಾಶೆ; ಉತ್ಪಂಠತೆ; ಗೀಳು; ಉತ್ಸಾಹ. वि० ಉತ್ಸಾಹಿ; होसलांमंद, ಉತ್ಸು ಕ. हास, पु॰ द्वैशाव है; द्वे का. ह्नाद, पु॰ ಆನಂಧ; ಸಂತೋಷ. ಕ್ಷಾರ್ತ, पुಂಸಂತೋಷಪಡಿಸುವಿಕೆ.

परिशिष्ट

EQUIVALENTS FOR CONSTITUTIONAL TERMS अक्षम

अ अक्षम, Incompetent. अक्षमता, Incompetency. अग्रिम धन. Advance. अतिक्रमण, Violation. अतिरिक्त न्यायाधीश. Iudge, extra. अतिरिक्त लाभ, Excess profit अधिकरण, Tribunal. अधिकार, Right. अधिकार-अभिलेख. Record of rights. अधिकार-पृच्छा, Quo warranto. अधिग्रहण, Requisition. अधिनियमन, (n.) Act. अधिनियम, (v.) Enact. अधिपन्न, Warrant. अधिभार, Surcharge. अधिमान. Preference. अधिवका, Advocate. अधिवास. Domicile. " अधिवासी, Domiciled.

अधिष्ठाता, Presiding officer. अधिसूचना, Notification. अधीक्षक, Superintendent. अधीक्षण, Superintendence. अधीन, Subject. अधीन अधिकारी, Subordinate officer. अधीन न्यायालय, Subordinate Court. अध्यक्ष. Speaker. अध्यादेश. Ordinance. अन्यासीन होना, Preside. अनन्य क्षेत्राधिकार. Exclusive jurisdiction. अन्हेता, Disqualification. अनहींकरण, Disqualify. अनियमिता, Irregularity. अनुकूलन, Adaptation. अनुच्छेद, Article. अनुक्रि, Licence. अनुज्ञा, (v.) Permit. अनुज्ञा, (n.) Permission.

अनुदान, Grant. अनदेश. Instruction. अनुनमुक्त, Undischarged. अनुपाती प्रतिनिधिख, Proportional representation. अनुप्रक, Supplementary. अनुपूरक अनुदान, Supplementary grant. अनुमति, Assent अनुमोदन, (v.) Approve. धंनुमोदन, (n.) Approval. अनुशासनं, 'Discipline. अनुशासन सम्बन्धी, Disciplinary. अनुविक, Adherence. अनुष्टान, Exercise. अनुसमर्थन, (n.) Ratification अनुसमर्थन, (v.) Ratify. अनुसंधान, (v.) Investigate. अनुसंधान, (n.) Investigation अनुसमारक, Reminder. अनुस्चित क्षेत्र, Scheduled area. अनुसूचित जनजाति, Scheduled Tribe. अनुसचित जाति, Scheduled Caste अनुसूची, Schedule. अन्तर्प्रसन, Involve. अन्तर्भस्त. Involved.

अन्तर्देशीय जलपथ, Inland . water-way अन्तर्राष्ट्रीय, International. अन्तःकरण, Conscience. अन्य देशीय, Aliens. 'अन्य-संक्रामण, (v.) Alienate. अन्य-संकामण, (n) Alienation. अपमान लेख, Libel. अपमान-वचन, Slander. अपमिश्रण, Adulteration. अपर-न्यायधीश, Additionaljudge. अपराच. Crime. अपराध. Offence. अपराधी. Criminal. अपवर्जन (v.) Exclude. अपवर्जन (n.) Exclusion. अपात्र, Ineligible. अपात्रता, Ineligibility. अपील, Appeal. न्यायालय, Court of अपील Appeal. अप्रवृत्त, Inoperative. अभिकथन, Allegation. अभिकरण, Agency. अभिकर्त्ता, Agent. अभिप्राय, Opinion. अभियाचना, Demand. अभियक्त, Accused. अभियुक्ति, Charge.

अभियुक्ति, Prosecution. अभियोग, Accusation. अभियोजन, Prosecution. अभियोज्य दोष, Actionable wrong. अभिरक्षा, Custody. धभिलेख. Record. अभिलेख न्यायालय, Court of record. अभिशस्त, Convicted. अभिशस्ति. Conviction. अभिसमय, Convention. अभ्यर्थी. Candidate. अमान्य. Invalid. अयुक्त प्रभाव, Undue influence. अर्जन, Acquisition. अर्जी. Petition. अर्थ करना. Construe. अर्थ दण्ड. Fine. भहेता. Qualification. अस्पसंख्यक वर्ग, Minority. भल्पीकरण, Derogation. अवधिदान, Adjourn. अवमान, Contempt. अवयस्क Minor. अविभक्त कुटुम्ब, Joint family. अविभक्त परिवार, Joint family. अविश्वास-प्रस्ताव, Motion of noconfidence.

अवैध, Illegal.
अवैधाचरण, Illegal practice.
असमर्थता, Incapacity.
असमर्थता निवृत्ति वेतन, Invalidity pension.
असैनिक, Civil.
असैनिक शक्ति, Civil power.
अहितकारी, Detrimental.
अंकन, Endorse.
अंग, Unit.
अंका, Share.
अंत्रान, Contribution:

आ आकलन (v.) Credit. आकस्मिकता निधि. Contingency Fund. आचार. Custom. आज़ादी, Freedom. आजीविका, Callings. आजीविका-कर, Callings tax. आज्ञित, Decree. आदेश. Order. भादेशिका, Process. आन्पंगिक, Consequential. आपराधिक, Criminal. भापात, Emergency. आपाती, Emergent. भापात की उद्घोषणा, Proclamation of emergency. आभार, Obligation.

भाय-कर. Income tax. भायात-ग्रुब्क, Import duty. भायक. Commissioner. आयोग. Commission. भारक्षक. Police. आरक्षक बल. Police Force. भारोप, Allegation. आरोपण करना, Impose. आरोपण, Levy. आर्थिक, Economic. आर्थिक क्षेत्राधिकार, Pecuniary jurisdiction. आवर्त्तक, Recurring. आवारागरदी, Vagrancy. आवेदन-पत्र, Application. आस्ति, Property. आहिंडन, Vagrancy. भाहान, Summon. आंक, Estimate.

\$

इच्छा-पत्र, Will. इच्छा-पत्रहीन, Intestate. इच्छा-पत्र हीनत्व, Intestacy.

उ

उराहना, Levy (v) उत्ततम न्यायाख्य, Supreme Court. उत्त न्यायाख्य, High Court. उत्तराधिकार, Succession. : उत्तराधिकार-ग्रुक, Succession duty. उत्तराधिकारी. Successor. इसरवादिता, Liability. उत्पादन, Production. उत्पादन शुल्क, Excise duty. उद्यवास. Emigration. , उद्योषण-लेख, Certiorari. उद्ग्रहण, Levy (n.) उद्घोषणा, Proclamation. उद्भव, Descent. उद्यम, Enterprise. उद्योग, Industry. डधार, Loan. उधार-प्रहण, Borrowing. उन्मत्त. Lunatic. उन्माद, Lunacy. उन्मुक्ति, Immunity. उपकर, Cess. उपन्रमण, Initiate. उपचार, Remedy. उपजीविका, Occupation. उपदान, Gratuity. उपदेश. Advisory. उपनिर्वाचन, Bye-election. उपनिवेशन, Colonization. उपवन्ध. Provision. उपमोग, Consumption. डपराज्यपाल. Lieutenant Governor.

उपराष्ट्रपति, Deputy President. उपराष्ट्रपति, Vice-President. उपलिक्ष, Emolument. उपविभाग, Sub-division. उपविभाग, Sitting. उपविभा, Bye-law. उपसभापति, Deputy Chair-man.

उपस्थित होना, Appear. उपाध्यक्ष, Deputy Speaker. उपायुक्त, Deputy Commissioner.

डपायोजन, Employment. डपार्जित, Accrued. डस्मेदवार, Candidate. डस्केंघन, Contravention.

来

ऋण, Debt. ऋणग्रस्तता, Indebtedness. ऋण-पत्र, Debenture.

ए

एकक, Unit. एकछ , निगम, Corporation, Sole.

एकल संक्रमणीय मत, Single transferable vote.

पुरुख, Patent.

क

करके. Cantonment. कणक. Account. कदाचार, Misbehaviour. कब्जा. Possession. कम्पनी, Company. कर. Tax. करार, Agreement. कर्तज्य, Duty. कर्त्तमभिष्रेत, Purporting to be done. कर्मचारी-वृन्द, Staff. कानून सम्बन्धी, Legal. कारखाना, Factory. कारबार. Business. कारागार, Prison. काराबन्दी. Prisoner. कारावास, Imprisonment. कामिक संघ, Trade Union. कार्य. Business. कार्यकारी, Acting. कार्यपालिका शक्ति, Executive power. कार्यपालिका, Executive. कालदान, Adjourn. कावल, Custody. कांजी हौस, Cattle pound. किराया, Fare. किसान, Tenant. कर्की, Attach.

हति स्वाय्य, Copyright.
हत्य, Function.
केन्द्रीय गुप्त-वार्ता विभाग, Central Intelligence Bureau केंद्र, Imprisonment.
केंद्री, Prisoner.
क्षेत्रि, Injury.
क्षतिपूर्ति विख्, Bill of indemnity.
क्षमताशासी, Competent.
क्षमा, Pardon.
क्षेत्र, Area.
क्षेत्राधिकार, Jurisdiction.

स्विन्ज, Mineral. स्विन-वसित Mining Settlement. स्विन-सम्पद, Mineral resources. सर्च, Cost.

संब, Clause.

ग्
गज्ञ, Gazette.
गणना, Account.
गणनानुदान, Vote on account.
गणना-परीक्षा, Audit.
गणपूर्ति, Quorum
गवेषणा, Research.

गृह पत्र, Ballot. माम-परिषद्, Village Council. माद्य, Admissible.

ষ ঘীষणা, Declaration.

वहम, Act. (n.)
चर्चा, Discussion.
चरु अथे, Currency.
चरुवाकणी Currency.
चित्तविकृत्ति, Unsoundness of mind.
चिन्ह, Mark.
चुकती, Agreement.
चुने हुए, Elected.
चुंगी, Octroi.
चैक. Cheque.

जाह, Post. जनगणना, Census. जन-जाति, Tribe. जनजाति-क्षेत्र Tribal Area. जनजाति-परिषद्, Tribal Council.

छावनी, Cantonment.

जल-दस्युता, Piracy. जल-प्रांगण, Territorial waters. जामिन, Bail.

जांच करना, Inquire.
जिला, District.
जिला, District Board.
जिला-निधि, District Fund.
जिला-न्यायालय, DistrictCourt.
जिला-परिषद्, District
Council.
जिला-मंडली, District Board.
जीविका, Livelihood.
जुआ, Gambling.
जुमाना किया, Fined.
जेल, Prison.
ज्ञार-जल. Tidal waters.

র

হ্বা**प**, Memo. হ্বা**पन**, Memorandum.

7

टंकण, Coinage. टांच, Attach. ट्राम, Tramway. ट्रामगादी, Tram car.

ड

दिक्री, Decree.

त

तस्समय, For the time being. तस्थानी, Corresponding. तदथं, Ad hoc. तीणं, Passed. तीचं, Assessment. तृतीय पठन, Third reading. हैवार्षिक, Triennial.

श

थाना, Police Station.

द

दत्तक-प्रहण, Adoption. दत्तक-स्तीकरण, Adoption. दत्तकारी, Handicraft. दस्तावेज, Document. दंढ देना, Punish. दंढ-न्यायालय, Criminal Court.

दंड-विधि, Criminal law. दंड-सम्बन्धी, Criminal. दंडादेश, Sentence. दंडाधिकारी - न्यायालय,

Magistrate's Court. दाखला, Entry. दावच्य, Charities. दाय, Inheritance. दायत्व, Liability. दावा, Claim. दिवाला, Bankruptcy. दिवाला, Insolvency. दीवानी, Civil. दीवानी-अदालत, Civil Court. दृष्टांक, Visas. देश, Fee. देशीयकरण, Naturalisation. दोघरा, Bi-cameral. दोष-प्रमाणित, Convicted. दोष-सिद्धि, Conviction. दोषारोप, Charge. (Cr.) जूत, Gambling. दिस्पृही, Bi-cameral. द्वितीय-पठन, Second reading.

ध

धन, Money. धन-विधयक, Money-bill, धर्म, Faith. धर्मस्व, Endowments. धंधा, Occupation.

न

नक्ष, Design.
नगरक्षेत्र, Municipal area.
नगर-दमने, Municipal
Tramway.
नगर-निगम, Municipal
Corporation.
नगर-पञ्चिका, Municipality.
नगर-स्थायान Municipal
Tramway.
नगर-समिति, Municipal
Committee.
नागरिकता, Citizenship.
नास-निदर्शन, Nominate.

नावधिकरण, Admiralty. निकाय, Body. निश्लेप-निधि, Sinking Fund. निखात-निधि, Treasure trove. निगम, Corporation. निगम-कर, Corporation tax. निगमन, Incorporation. निगम-निकाय, Body, Corporate. निदेश, Direction. निधि, Fund. निषद्ध. Registered. निबन्धन, Registration. निबन्धन, Term. नियन्त्रक-महालेखापरीक्षक, Comptroller and Auditor-General. नियन्त्रण, Control. नियम, Rule. नियुक्ति, Appointment. नियोजक-उत्तरवादिता, Employer's liability, नियोजक-दातव्य, Employer's liability. निरसन, Repeal. निराकरण करना, Abrogate. निरोध, Custody. निरोधा, Quarantine. निणंय, Judgment. निर्णायक मत, Casting vote.

निर्देश, Reference. े विर्घारण, Assessment. निर्वन्धन, Restriction. निर्यात, Export. निर्यात-कर, Export tax. निर्यात-शुल्क, Export duty. नियोग्यता, Disability. निर्वचन, Interpretation. निर्वसीयत, Intestate. निर्वसीयता, Intestacy. निर्वहन, Discharge. निर्वाचक-गण, Electoral college. निर्वाचक नामावली, Electoral rolls. निर्वाचन, (v.) Elect. निर्वाचन, (n.) Election. निर्वाचन-अधिकरण, Election Tribunal निर्वाचन-आयुक्त, Election Commissioner. निर्वाचन-क्षेत्र, Constituency. निर्वाचित. Elected. निर्वासन. Transportation. निर्वाह मजूरी, Living wage. निलम्बनं, (v.) Suspend. निलम्बन, (n.) Suspension. निवारक-निरोध. Preventive detention. निवृत्त होना, Retire.

निवृत्ति. Retirement. निवृत्ति-वेतन, Pension. निषेत्र. Forbid. निषद्ध. Forbidden. निष्ठा. Allegiance. नौंदना, Register. (v.) नौकरी, Employment. . नौकरी-कर, Employment-tax. नौकाधिकरण, Admiralty. नो-परिवहन, Navigation. नौ-सेना सम्बन्धी, Naval. न्यस्त करना, Entrust. न्यायपालिका, Judiciary. न्यायाधिकरण, Tribunal. न्ययाधिपति, Justice. न्यायाधीश, Judge. न्यायालय. Court. न्यायालय-अवमान, Contempt of court. न्यायिक-कार्यरीति, Judicial proceeding. न्यायिक-कार्यवाही, Judicial proceeding. न्याधिके मुद्रांक, Judicial stamps. न्यायिक शक्ति, Judicial power. न्यास, Trust. न्यूनन, Abridge. पक्ष, Party.

पण लगाना, Bet. पण किया, Betting. पण्य चिह्न. Merchandise Mark. पत. Credit (n.) पत्तन-निरोधाः Port quarantine पथ-कर. Toll. पथ-नियम, Rule of the road. पद, Post. पद. Office. पदच्युत करना, Dismiss. पदस्याग, Resignation. पद्धारी, Incumbent of an office. पदाधिकारी, Officer. पदावधि, Tenure. पदावास, Official residence. पदेन, Ex-Officio. परकीकरण, Alienation. परमादेश. Mandamus. परन्त, Provided. परमट, Permit. (n.) परामर्श, Consultation. परित्यजन, Abandonment. परित्याग. Abandonment. परित्राण, Safeguard. परिपालन, Implement. परिप्रकृत, Inquiry. परिकृतिय, Perquisite.

परिवहन, Transport. परिवहन, Carriage. परिव्यय. Cost. परिषद, Council. परिषद्-आदेश, Order-in-Council. परिसीमन, Delimitation. परिसीमा. Limitation. परिहार, Remission. परिहार विधेयक, Bill of Indemnity. परोक्ष निर्वाचन. Indirect election. पर्यवेक्षण, Inspection. पर्यालोचन, Deliberate. पञ्च-अवरोध, Cattle Pounds. पंचार. Award. पंजी. Register. पंजी, Registered. पंजीबन्धन, Registration. पंजीयन, Registration. पात्रता, Eligibility. पात्र. Eligible. पार-पन्न, Passport. पारण, Pass. पारित, Passed. पारितोषिक, Reward. पारिश्रमिक, Remuneration. पावती, Receipt (paper) पीठासीन होना, Preside.

पीठासीन पदाधिकारी. Presiding officer. पनरीक्षण. Revision. पुनर्विचार-न्यायालय. Court of Appeal. प्रनर्विलोकन. Review. प्ररःस्थापन. Introduce. पुरःस्थापना, Introduction. पते. Charity. पूर्त धार्मिक धर्मस्व, Charitable and religious endowment. पर्त संस्था. Charitable institution. पूर्व मंजूरी, Previous sanction. पर्व सम्मति. Previous consent. पंजी, Capital. प्रशंकन. Endorse. प्रशंकित. Endorsed. पेशगी. Advance. पेशा. Profession. पोषण. Maintenance. पोषण करना, Maintain. पौरल, Citizenship. प्रकट करना, Discovery. प्रकाशन, Publication. प्रक्रिया. Procedure. प्रस्थापन, Prontulgate.

प्रग्रहण, Arrest. प्रचलित. Current. प्रचार करना, Propagate. प्रतिकर, Compensation. प्रतिकृष्ठ असर डाल्ना, Affect prejudicially. प्रतिकल्ला, Contravention. प्रतिकल प्रभाव, Prejudice. प्रतिकल प्रभाव डालना, Affect prejudicially. प्रति-कृति, Copy. प्रतिज्ञान, Affirmation. प्रतिनिधि, Representative. प्रतिनिधित्व, Representation. प्रतिपत्री, Proxy. प्रतिपालक अधिकरण, Court of wards. प्रतिभृति, Security. प्रतिरक्षा. Defence. प्रतिकिपि, Copy. प्रतिलिप्यधिकार, Copyright. प्रतिवेदन, Report. प्रतिब्यक्ति-कर, Capitation-tax प्रतिषिद्ध. Prohibited. प्रतिषेत्र. Prohibition. प्रति-शुल्क, Countervailing duties. प्रतिषेध छेख, Writ of prohibition. प्रतिसंहरण, Revoke.

प्रत्यक्ष निर्वाचन. Direct election. प्रस्पय. Credit. प्रत्यय-पन्न, Letters of credit. प्रस्थयानदान. Votes of credit. प्रस्थपेग, Extradition. प्रत्याभति. Guarantee. प्रथम परन.First reading. प्रथम-सहन. Lower House. प्रवान-मंत्री. Prime Minister. ячя. Form. प्रभाव, Influence. त्रम, Sovereign. प्रभूता, Sovereignty. प्रमाण पत्र. Certificate. प्रमाण करण, Authentication. प्रमोद-कर. Entertainment tax. प्रयुक्ति, Application. प्रयोग, Application. प्रयोग, Exercise. प्रविलम्बन, Reprieve. प्रवर-समिति. Select Committee. प्रविष्टि. Entry. प्रवेश. Access. प्रवेशन. Accession. प्रवजन, Migration. प्रशानित, Tranquillity. प्रशासन, Administration.

'प्रशासन, Administer.' प्रशासन कार्यक्षमता. Efficiency of administration. प्रशासन कार्यपद्रता, Efficiency of administration. प्रशासनीय, Administrative. प्रशासनीय कृत्य, Administrative functions. प्रशासित. Administered. प्रशिक्षण, Training. प्रसंग. Context. प्रपारण, Broadcasting. प्रसृति साहारय, Maternity relief. प्रसृति सहायता, Maternity relief. प्रस्ताव. Motion. प्रस्तावना, Preamble. प्रस्थापना, Proposal. प्रावकलन, Estimate. प्रादेशिक आयुक्त, Regional Commissioner. प्रादेशिक क्षेत्राधिकार, Territorial iurisdiction. प्रादेशिक निधि, Regional Fund. प्रादेशिक निर्वाचन क्षेत्र, Terri torial constituency. प्रादेशिक 'परिषद. Regional · council.

प्रादेशिक भार, Territorial charges. प्राधिकार, Authority (ab.) प्राधिकारी, Authority (con.) प्राधिकृत, Authorised. प्रान्त, Province. त्रापण, Accrue. प्राप्त होना, Accrue. प्राप्ति, Receipt. प्रामिसरी नोट, Promissory note. प्रासंगिक, Incidental. प्रोज्जन, Accrue. मोद्धत, Accrued.

T.

फरियाद, Complaint. फारम. Form. फीस, Fees. फेडरल न्यायालय, Federal Court.

बंदवारा, Allocation. बनाये रखना, Maintain. (v.) बनाये रखना, Maintenance (v.) बन्दी करना. Arrest. बन्दी प्रत्यक्षीकरण, Habeas Corpus. बन्धक, Mortgage. बल. Forces.

बहि:शुल्क, Custom duty. बहमत, Majority. बांट. Allotment. बिल, Bill. बीमा. Insurance. बीमा-पत्र, Policy of insurance. बेकारी, Unemployment. बैडक, Sitting. बैंक, Bank. बोर्ड, Board.

भत्ता, Allowance. भविष्य-निधि, Provident Fund भती. Recruitment. भागिता, Partnership. भारक, Rent. भाड़ा. Fare. भार. Charge. मारमस्त सम्पदा, Encumbered estates. भारत सरकार, Government of India. भारित करना, Charge.

भू-अभिलेख, Land Records.

अष्ट, Corrupt. मजूरी, Wage.

भ-एति, Land tenures.

भू-राजस्ब, Land Revenue.

मण्डल. District. मण्डल न्यायालय. Court. District. मण्डलाधीश, Deputy Commissioner. मण्डलायुक्त, Deputy Commissioner. मण्डली, Board. मत. Vote. मृतदाता, Voter. मतदान, Voting. मताधिकार, Suffrage. मतिमान्य, Dullness. मध्यस्थ-यायाधिकरण, Arbitral tribunal मध्यस्थ. Arbitrator. मध्यस्थ-निर्णय, Arbitration. मनोदौर्बल्य, Mental weakness. मनोनयन. Nominate. मनोवैकल्य. Mental deficiency. मन्त्रणा, Advice. मन्त्रणा देना, Advise. मन्त्रणा-परिषद्, Advisory Council. मन्त्रि-परिषद, Council of Ministers. मन्त्री. Minister.

मरण-अल्क, Death duty.

महाजनी, Banking. महाधिवक्ता, Advocate-General. महान्यायवादी, Attorney-General. महाप्रशासक, Administrator General. महालेखापरीक्षक, Auditor-General. महाभियोग, Impeachment. मंजरी. Sanction. मानदेय. Honorarium. मानव-पण्य, Traffic in human beings. मान-हानि, Defamation. मान्यता, Validity. मार्ग-प्रदर्शन, Guidance. मांग, Demand. मीन-क्षेत्र, Fishery. मीन-पण्णी, Fishery. मक, Exempt. मिख्या, Headman. मुख्य, Chief. मुख्य-आयुक्त, Chief Commissioner. मुख्य-निर्वाचन-आयुक्त, Chief Election Commissioner. मुख्य-न्यायाधिपति, Chief Justice.

मुख्य-स्यायाधीश, Chief Judge. मुख्य-मंत्री, Chief Minister. मुद्रा, Seal. मुद्रांक-गुल्क, Stamp duty. मुल्यन, Capital. मुल्यन-मृल्य, Capital value.

य

वयास्थित, As the case may be. यन्त्र-शास्त्र, Engineering. याचिका, Petition. यातायात, Traffic. योगकाल, Joining time.

₹

रक्षण, Reservation.
रक्षाकवन, Safeguard.
रक्षात बन, Reserved forest.
रखाद बन, Reserved forest.
रखादान, Tramcar.
रह करना, Annulment.
रसीद, Receipt.
राजनामी, Escheat.
राजनय, Diplomacy.
राजस्व, Revenue.
राजस्व, Revenue.
राजस्व, Revenue
Court.
राज्य, State.
राज्य की सरकार, Government
of a State.
राज्य-क्षेत्र, Territory.

राज्यक्षेत्रातीत प्रवर्तन, Extra territorial operation. राज्य-निधि, State Fund. राज्य-परिषद, Council of States. राज्यपाल, Governor. राज्य-सूची, State-List. राय, Opinion. राशि. Amount. TE. Nation. राष्ट-ऋण, Public debt: राष्ट्रपति. President. राष्ट्रपति-प्रसाद पर्यन्त, During the pleasure of the President. राष्ट्रीय-राजपथ, National highways. गष्टों की विधि. Laws of Nations. रिकता, Vacancy. रिक्त स्थान, Vacancy. रिक, Vacancy. रिकथ, Property. स्कावट, Bar. रूदि, Custom.

रूप. Form.•

रूपभेद, Modification.

रूपांकन, Design.

रेख, Railway.

ल

खगान, Rent. लगाना, Impose. लघकरण, Commute. लम्बमान, Pending. लिखत. Pending. लाइसंप. Licence. लागत. Cost. लागू होना, Application (n.) लाभ. Profit. लामांश. Dividend. लिखत. Instrument. खिखित सूचना, Notice in writing. लेख. Writ. लेखा. Account. लेखा-परीक्षा. Audit. लेखानदान, Vote on accounts. हेल्य. Document. लेना-देना. Dealings. लोक, People. लोक अधिसूचना, Public notification. लोकसभा. House of the People. लोक-समाज. Community. खोक-सेवायं. Public Services. लोक-सेवायोग, Public Service Commission.

लीक स्वास्थ्य. Public health. व वकालत करना. Plead. वकील. Pleader. वचन-पत्र. Promissory note. वचन-बन्ध. Engagement. विणक-पोत. Merchant marine. वयस्क, Major. वयस्क-मताधिकार, Adult suffrage. वरी, Duty. वसीयत, Will. वस्त भाड़ा, Freight. वहन-पत्र, Bill of lading. वंटन, Allot. वाक-स्वातन्त्रय. Freedom of speech. वाणिज्य, Commerce. वाणिज्य-दृत, Consul. वाणिज्य सम्बन्धी, Commercial. वाद. Cause. वाद-पद. Issue. वाद-प्रतिवाद, Controversy. वाद-मूल, Cause of action. वाद-विवाद, Debate. वाद-विषय, Subject matter. वायदा बाज़ार, Future market. वाय-पथ, Airways.

वार्षिक. Annual.

वार्षिक-वित्त-विवरण, Annual. financial statement. वार्षिकी, Annuities. विक्रलन, Debit. (v.) विकृत-चित्त, Unsound mind विक्रय, Sale. . विक्रय-कर. Sales tax. विघटन, Dissolution. विचार, Consideration. विचारार्थ प्रस्ताव, Motion for consideration. वितरण, Distribution. वित्त, Finance. वित्त-विधेयक, Finance bill. विसायोग, Finance - Commission. वित्तीय. Financial. वित्तीय भार, Financial obligation. वित्तीय विवरण, Financial statement. विदेशीय कार्य, Foreign Affairs. विदेशीय विनिमय, Foreign exchange. विधान, Legislation. विज्ञान-परिषद्, Legislative Council. विधान-मंडल,.Legislature.

विधान-सभा, Legislative Assembly. विधायिनी शक्ति, Legislative. power. विधि, Law. विधि-भइन, Question of law. विधि-मान्य, Legal tender. • विधियों का समान संरक्षण, Equal. protection of law. विधि सम्बन्धी, Legal. विधेयक, Bill. विनियम, Regulation. विनियमन, Regulate. विनिमय-पत्र, Bill of exchange विनियोग, Appropriation. विनियोग-विधेयक, Appropriation bill. विनिइचय. Decision. विभाग, Section. विभाजन, Distribution. विभेद, Discrimination. विमति. Dissent. विमान-परिवहन, Air navigation. विमान-यातायात, Air traffic. विमान-बल, Air Forces. विमोचन, Redemption. विमोचन-भार, Redemption charges. वियुक्त, Deprive.

विराम, Respite. विरुद्ध, Repugnant. विरोध, Repugnancy. विरोध, Repugnance. विल, Will. विलेख. Deed. विकरणी. Return. विवाद, Dispute. विवाह-विच्छेद, Divorce. विशेषाधिकार, Privilege. विद्वास-प्रस्ताव, Motion of confidence. विक्वास का अभाव, Want of confidence.

विषय, Subject. विसर्जन, Disperse. विसंगत. Irrelevant. विस्तार, Extend. विस्फोटक, Explosive. वीसा, Visas. ब्रि. Profession. वृत्ति-कर, Profession tax. वृद्धि. Interest. वेतन, Pay. वेतन, Salary. बेलई, Employment. वेला-जल. Tidal waters. वैदेशिक कार्य, External Affairs.

वोटदाता, Voter.

बंचित करना, Deprive. व्यक्ति, Person. व्यपगत होना, Lapse. व्यय, Expenditure. व्यवसाय. Vocation. व्यवस्था, Order. व्यवहार. Civil. व्यवहार, Dealings. व्यवहार-अदालत, Civil Court. व्यवहाराख्य, Civil Court. व्यवहार न्यायः लय, Civil Court. व्यवहार प्रक्रिया, Civil Procedure व्यवहार प्रक्रिया संहिता. Civil

Procedure Code. व्यवहार लाना, Sue. स्यवहार-वाद Civil suit. व्यवहार-विषयक अपकृत्य, Civil wrong. व्यवहार-विषयक दोष, Civil

wrongs. व्यवहार-शक्ति, Civil power. च्याख्या, Explanation. व्यापार, Trade. व्यापार कर. Trades Tax. व्यापार-चिहन, Trade mark.

व्यापार-संघ, Trade Union. च्यावृत्ति, Savings.

शकि. Power.

शते. Condition. श्रालोका, Ballot. शलाका-पद्धति. Ballot. शान्ति. Peace. शास्त्रत उत्तराधिकार, Perpetual succession. शासक, Ruler. शासन, Governance. शासन. Govern. शासन, Government. शासी निकाय, Governing body. शास्ति, Penalty. शिक्षा. Education. शिक्षा. Instruction. शिल्पी-प्रशिक्षण, Technical training. शिविर, Camp. शिश्च. Infant. शिस्त. Disciplinary. ग्रस्क. Duty. गुल्क-सीमान्त, Custom Frontiers. शन्य. Void. शेरिफ, Sheriff. शोधना. Research.

श्र श्रदा. Faith. श्रम, Labour. श्रमिक संघ. Labour Union श्रेष्ठि चलार. Stock-Exchange.

स

सक्षम, Competent. सत्त. Session. सत्त्-न्यायालय, Session Court. सन्नावसान, Prorogue. सदन, House. सदस्य. Member. सदाचरण-पर्यन्त, During good behaviour. सदाचार. Morality. संस्था. Association. सन्धि. Treaty. समा, Assembly. सभापति, Chairman. समता, Equality. समर्पण, Dedicate. समवर्ती सूची, Concurr List. समवाय, Company. समवाय संस्था, Co-operative Society. समवेत होना, Assemble. समागम. Intercourse. समाचारपत्र, News-paper. समापन, Winding up. समिति, Committee. समुदाय, Community.

समुद्र-नीवहन, Maritime shipping. सम्पदा. Estate. सम्पदा-शल्क. Estate-duty. सम्पूर्ण-प्रभुंत्व-सम्पन्न लोकतन्त्रात्मक गणराज्य, Sovereign Democratic Republic. सम्मेलन. Conference. सरकार, Government. सरकारी अभियाचना, Public demand. सर्वक्षमा, Amnesty. सर्वोच्च समादेश, Supreme Command. सलाह. Advise. सशस्त्र बल, Armed forces. सहकारी संस्था, Co-operative society. सहमति. Concurrence. सहायक, Ancillary. सहायक अनुदान, Grants-inaid: संकटमय. Hazardous. संकल्प, Resolution. संक्रमण, Transition. संगणना, Compute. संघ. Union. संघरन, Organization. संघ-सूची, Union List. संचार, Communication.

संचार करना. Communicate. संचार-सावन, Means of Communications. संचित निधि, Consolidated fund. 'संदर्भ. Context. संरेश. Message. संबोधित. Addressed. सम्पत्ति, Property. सम्पत्ति-हस्तान्तरण-पत्र. Assurances of property. सम्पर्क. Contact. सम्मति. Consent. सम्मावना, Honorarium. संरक्षक. Guardian. संलग्न, Append. संविदा. Contract. संविधान, Constitution. संविधान-सभा. Constituent Assembly. संशोधन. Amendment. संपर. Parliament. संस्था. Institution. संस्थापन, Establishment. संहिता. Code. साध्य. Evidence. सास. Credit. साधारण निर्वाचन, General Election. सामर्थ, Capacity.

सामाजिक-बीमा, Social Insurance. सामाजिक रूढ़ि, Social custom. सामाजिक सेवा, Social service. सामान्य मुद्रा, Common seal. सामान्य महर. Common seal. सार्वजनिक अधिसूचना, Public Notification. सार्वजनिक अभियाचना, Public demand. सार्वजनिक कल्याण. Common good. सार्वजनिक व्यवस्था, Public order. साहकार, Money-lender. साहकारी, Money-lending. सांसर्गिक, Contaguous. सांक्रामिक. Infectious. सिद्ध-दोष. Convicted. सिपारिश, Recommendation. सिपारिश करना, Recommend. स्रीमा, Boundary. सीमा-कर, Terminal tax. सीमान्त, Frontiers. सीमा-गुल्क, Custom duty. सीमांकन, Demarcation. सुधार-प्रन्यास, Improvement Trust. सुधारालय, Reformatory.

सुसंगत, Relevant. ससंगति, Relevancy. सूचना, Notice. स्चना-पत्र, Gazette. सूचना-पत्र, Notice. सची. List. सद, Interest. सत्र, Formula. सन्त्रित, Formulated. सेना, Military. सेना-न्यायालय, Court Martial सेवा, Service. सेवा की शते, Condition of service. सेवा-नियोजन, Employment. सेवाभार, Service charges. सैनिक, Military. सैन्य-वियोजन, Demobilization. सींपना, Assign. सींपना, Bentrust. स्थग्न, Adjourn. स्थगित करना, Adjourn. स्थान, Post. स्थान, Seat. स्थानान्तरण, Transfer. (n.) स्थानीय क्षेत्र, Local area. स्थानीय गण, Local Board. स्थानीय निकाय, Local body. स्थानीय प्राधिकारी, Local authority. स्थानीय मेडली, Local Board. स्थानीय शासन, LocalGovern. ment. स्थानीय स्वशासन, Local Self-Government. स्थापना. Establishment. स्थापित करना, Establish. स्थायी आदेश, Standing Orders. स्थायी समिति, Standing Committee. स्परीकरण. Clarification. स्पष्टीकरण, Explanation. WEVE. Memorial. स्वतन्त्रता, Freedom. स्ववश, Possession. स्वविवेक, Discretion.

स्वातन्त्रय, Freedom.
स्वाधीनता, Liberty.
स्वाधीनता, Liberty.
स्वाधीनस्य, Ownership.
स्वाधीनस्य, Royalties.
स्वाधीनस्य, Royalties.
स्वाधी, Owner.
स्वाधीनस्य, Bona vacancia.
स्वाधी होना, Own.
स्वायत्तता, Autonomy.
स्वीय विधि, Personal law.

₹

हक्क, Title. हक्कं होना, Entitled. हदाना, Removal. हस्त-शिल्प, Handicraft. हस्तान्तर-पत्र, Conveyance. हस्तान्तरण, Transfer. (n.) हिदायतें, Instructions.